Sfinți români

I

Sfinți români 1
Sf. Cuvios Antipa de la Calapodeşti (10 Ianuarie) 3
Sf. Mucenici Ermil şi Stratonic (13 Ianuarie) 17
Sf. Bretanion, Episcopul Tomisului (25 Ianuarie) 29
Sf. Cuvios Gherman din Dobrogea (28/29 Februarie) 40
Sf. Cuvios Ioan Casian Romanul (28/29 Februarie) 53
Sf. Ierarh Calinic de la Cernica (11 Aprilie) 63
Sf. Mucenic Sava de la Buzău (12 Aprilie) 80
Sf. Cuv. Ierarh Pahomie de la Gledin (14 Aprilie) 93
Sf. Teotim, Episcopul Tomisului (20 Aprilie) 110
Sf. Ierarhi Mărturisitori Ilie Iorest şi Sava, Mitropoliţii Transilvaniei (24 Aprilie) 116
Sf. Cuvios Vasile de la Poiana Mărului (25 Aprilie) 135
Sf. Cuvios Irodion de la Lainici (3 Mai) 147
Sf. Mucenic Ioan Valahul (12 Mai) 158
Sf. Mare Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava (2 Iunie) 172
Sf. Ierarh Grigorie Dascălu, Mitropolitul Țării Româneşti (22 Iunie) 187
Sf. Ierarh Ghelasie de la Râmeţ (30 Iunie) 205
Sf. Ierarh Leontie de la Rădăuţi (1 Iulie) 218
Sf. Voievod Ştefan cel Mare (2 Iulie) 228
Duminica Sfinţilor Români (4 Iulie) 245
Sf. Mucenici Epictet şi Astion (8 Iulie) 266

Sf. Cuvios Antipa de la Calapodeşti (10 Ianuarie)

SLUJBA

SLUJBA CUVIOSULUI PĂRINTE, DE DUMNEZEU PURTĂTORUL, ANTIPA DE LA CALAPODEŞTI

LA VECERNIE

După psalmul 103 şi ectenia mare, cântăm: Fericit bărbatul..., starea întâi.
La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 8, glasul al 5-lea:

Podobie: Cuvioase Părinte...

Cuvioase Părinte, de Dumnezeu purtătorule, Antipa, odrasla rugăciunilor maicii tale fiind, te-ai arătat cu adevărat nevoitor şi fierbinte rugător către Dumnezeu. Şi te-ai ridicat, prin râvna ostenelilor pustniceşti la înălţimea cugetării celei dumnezeieşti, învăţându-ne a urma şi noi vieţii tale celei fără de prihană. Şi acum dănţuieşti împreună cu îngerii, slăvind pe Hristos Dumnezeu, pe Care roagă-L să dăruiască lumii unire, pace şi mare milă.

Cuvioase Părinte, de Dumnezeu purtătorule, Antipa, din pruncie cu osârdie te-ai arătat lucrător al virtuţilor, răbdând cu îndrăzneală amărăciunile şi defăimările cele pentru fapta cea bună şi pentru dragostea cea negrăită către Dumnezeu, căci urând deşertăciunea lumii şi înşelăciunea celor trecătoare ai câştigat bogăţia cea nepieritoare a desăvârşirii dumnezeieşti, având mijlocitoare şi folositoare pe Preacurata Fecioară. Ajută-ne şi pe noi cu rugăciunile tale, să urcăm cu duhul spre cele înalte, ca să dobândim de la Hristos Dumnezeu, unire, pace şi sufletelor noastre mare milă.

Cuvioase Părinte de Dumnezeu înţelepţite, Antipa, îmbrăţişând înstrăinarea ca un al doilea Avraam şi luând calea pribegiei, te-ai sălăşluit în muntele Athonului unde nevoindu-te cu evlavie te-ai făcut locaş sfinţit al Sfântului Duh, de la Care tainică chemare luând, te-ai îndreptat spre Athosul cel de la miazănoapte, Valaam. Acolo, ţi-ai împlinit cu sfinţenie călătoria cea pământească, pentru care Hristos Dumnezeu te-a încununat, sălăşluindu-te în cămările cele cereşti. Iar acum, stând în ceruri, împreună cu cetele cele fără de trup, mângâie pe robii tăi cei înstrăinaţi de fapte bune, rugând pe Milostivul Dumnezeu să dăruiască lumii pace şi sufletelor noastre mare milă.

Antipa, Preafericite, curăţindu-ţi trupul de toată patima prin ostenelile cele de multe feluri, ai ajuns în Sionul cel ceresc. Lauda Moldovei, bucuria Athonului, fericirea Valaamului, nu înceta a ne ridica pe noi cei căzuţi în patimi, rugându-te cu dinadinsul Domnului să dăruiască lumii unire, pace şi mare milă.

Alte stihiri, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn...

Păzirea dumnezeieştilor porunci scară s-a făcut, suindu-te la cer, mult nevoitorule. Privegherile de toată noaptea şi asprimea postului ţi-au luminat haina sufletului tău, cu care te-ai înălţat la cereştile locaşuri, unde acum te desfătezi în chip

minunat, îndrăznire având către Hristos, Preaînţelepte Părinte, pe Acela nu înceta a-L ruga să ne izbăvească din primejdii, să mântuiască şi să lumineze sufletele noastre.

Cuvioase Părinte Antipa, glasul Evangheliei Domnului ai urmat şi ai lepădat dulceţile vieţii celei pământeşti, ca să moşteneşti viaţa cea nestricăcioasă. Şi îmbrăţişând ascultarea cea sfântă, sufletul ţi-ai întraripat cu gândirea la cele înalte şi vieţuind printre oameni ca un înger cu voia ta cea râvnitoare te-ai împodobit cu înfrânarea şi cu neîntinată curăţie, mărturisind pe Hristos prin cinstitele tale nevoinţe. Pe Acela roagă-L să mântuiască şi să lumineze sufletele noastre.

Părinte, de Dumnezeu înţelepţite, arătatu-te-ai pildă monahilor prin împlinirea virtuţilor. Înfrânarea ai socotit-o desfătare cerească; sărăcia, bogăţie; neaverea, adevărată comoară; rugăciunea, mană cerească. Prin acestea ai aflat odihna sufletului tău, învrednicindu-te de semne binecuvântate, în trup fiind. Iar acum, prealăudate, cel ce eşti podoabă monahilor, şi împreună vorbitorule cu îngerii, cere lui Hristos Dumnezeu să mântuiască şi să lumineze sufletele noastre.

Pildă de nevoinţă pustnicească şi dreptar al faptelor celor bune te-ai arătat, iubitorule de Dumnezeu, Părinte Antipa, alăturându-te părinţilor ce au sihăstrit în Mănăstirea Valaam, a căror viaţă duhovnicească ai urmat. Căci oprind năvălirea patimilor cu curgerile lacrimilor celor de umilinţă ai dobândit în ceruri plata ostenelilor tale de la Hristos Dumnezeu, pe Care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 5-lea:

Bucură-te, Moldovă-gură de rai, că ai odrăslit pe fericitul între monahi, Antipa Cuviosul. Bucură-te, Munte Sfânt al Athonului care ai primit în smeritele tale locaşuri pe turtureaua pustiului şi odrasla cea binecuvântată a neamului nostru. Bucură-te, ceata monahilor şi tu, sihăstrie a obştii Valaam, ce aţi mângâiat duhovniceşte sufletul iubitorului de osteneli şi rugător neîncetat al lui Hristos Dumnezeu. Pe acesta şi noi, smeriţii, având-l ocrotitor şi fierbinte sprijinitor înaintea Domnului îl rugăm, zicând: Bucură-te, lauda schimonahilor şi podoaba sihaştrilor, şi ca cel ce locuieşti în lumina cea neînserată, luminează cugetele şi sufletele noastre, Antipa, Părintele nostru.

Şi acum..., a Prazniculuí, glasul al 4-lea:

Cutremuratu-s-a mâna Botezătorului, când s-a atins de preacuratul Tău creştet; întorsu-s-a înapoi râul Iordanului, neîndrăznind a sluji Ţie; că cel ce s-a sfiit de Isus al lui Navi, cum era să nu se teamă de Făcătorul său? Dar toată iconomia ai plinit-o, Mântuitorul nostru, ca să mântuieşti lumea cu Arătarea Ta, Unule Iubitorule de oameni.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei

PAREMIILE

Din înţelepciunea lui Solomon, citire: (V, 16 - VI, 3)

Drepţii în veac vor fi vii şi la Domnul este plata lor, şi purtarea de grijă pentru

dânşii este de la Cel Preaînalt. Pentru aceasta vor lua împărăţia podoabei şi stema frumuseţii din mâna Domnului; căci cu dreapta Sa îi va acoperi pe ei şi cu braţul Său îi va apăra. Lua-va râvna lui drept armă şi va întrarma făptura spre izbândă asupra vrăjmaşilor. Îmbrăca-se-va în platoşa dreptăţii şi-şi va pune drept coif judecata cea nefăţarnică. Lua-va drept pavăză nebiruită sfinţenia, va ascuţi mânia cumplită drept sabie şi împreună cu Dânsul, lumea va da război împotriva celor fără de minte. Porni-se-vor, bine ochite, săgeţile fulgerelor şi ca dintr-un arc bine încordat al norilor la ţintă vor lovi. Şi din mânia Lui ca dintr-o maşină zvârlitoare de pietre încărcătură de grindină se va arunca. Întărâta-se-va asupra lor apa mării şi râurile îi vor îneca de năprasnă. Sta-va împotriva lor Duhul puterii Dumnezeieşti şi ca un vifor îi va vântura pe ei, şi fărădelegea va pustii tot pământul şi răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Auziţi dar, împăraţi, şi înţelegeţi; luaţi învăţătură judecători ai marginilor pământului. Luaţi aminte cei ce stăpâniţi mulţimi şi cei ce vă trufiţi cu ocârmuirea mulţimii neamurilor. Că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea şi puterea de la Cel Preaînalt.

Din înţelepciunea lui Solomon, citire: (III, 1 - 9)

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu şi nu se va atinge de ele chinul. Părutu-s-a în ochii celor nepricepuţi că au murit şi ieşirea lor din această lume s-a socotit pedepsire şi plecarea lor de la noi, sfărâmare, iar ei sunt în pace. Că de ar fi şi pedepsiţi în faţa oamenilor, nădejdea lor este plină de nemurire. Şi puţin fiind pedepsiţi, cu mari faceri de bine se vor dărui, că Dumnezeu i-a ispitit pe dânşii şi i-a aflat Lui-şi vrednici. Ca pe aur în topitoare i-a lămurit pe ei şi ca pe o jertfă de ardere de tot i-a primit. Şi în vremea cercetării lor vor străluci, şi ca scânteile de paie vor fugi. Judeca-vor neamuri şi vor stăpâni popoare şi va împărăţi peste dânşii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre Dânsul vor înţelege adevărul şi credincioşii vor petrece în dragoste cu Dânsul. Că har şi milă este întru cuvioşii Lui şi cercetare pentru aleşii Lui.

Din înţelepciunea lui Solomon, citire: (IV, 7-15)

Dreptul de va ajunge să se sfârşească, întru odihnă va fi. Că bătrâneţile sunt cinstite, nu cele de mulţi ani, nici cele ce se măsoară cu numărul anilor. Şi cărunteţile sunt înţelepciunea oamenilor şi vârsta bătrâneţilor, viaţa nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit, şi vieţuind între păcătoşi, a fost mutat.
Răpitu-s-a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui, sau viclenia să înşele sufletul lui. Că râvna răutăţii întunecă cele bune şi neînfrânarea poftei schimbă gândul cel fără de răutate. Desăvârşindu-se în scurt timp, a împlinit ani îndelungaţi; că plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceasta S-a grăbit a-l scoate pe dânsul din mijlocul răutăţii. Iar popoarele au văzut şi nu au cunoscut, nici nu au pus în gând una ca aceasta. Că har şi milă este întru cuvioşii Lui şi cercetare întru aleşii Lui.

LA LITIE

Idiomela Sfântului, glasul al 2-lea:

Atotţiitorule, Doamne, Cel ce cunoşti mulţimile stelelor şi la toate nume le dai, Tu singur ştii pe fiecare dintre cei ce bine Ţi-au plăcut Ţie în viaţa aceasta pământească. Pe mulţimea sihaştrilor ce

s-au nevoit pentru tine în pustietăţi şi în peşterile pământului, ai binevoit a o aşeza în latura cea luminoasă, şi împreună cu dânsa a număra pe Cuviosul Părinte Antipa cel prea îmbunătăţit, floarea cea bine mirositoare, odrăslită în grădina Moldovei împodobitorul Athonului şi luminătorul Valaamului. Pe acesta, Bunule, ca cel ce şi-a împlinit chipul său întru Tine, rânduieşte-l spre milostivă cercetare, ca să ne povăţuiască şi să ne izbăvească din vălul ispitelor şi al necazurilor ce năvălesc asupra noastră.

Slavă..., glasul al 5-lea:

Cuvioase Părinte, ascultând de glasul Evangheliei Domnului, ai părăsit lumea; iar bogăţia şi mărirea le-ai socotit lucruri de nimic. Pentru aceasta tuturor strigi: iubiţi pe Dumnezeu şi veţi afla har veşnic; nimic să nu doriţi mai mult decât dragostea Lui. Că atunci când va veni întru slava Sa, să aflaţi odihnă cu toţi sfinţii; cu ale cărui rugăciuni, Hristoase, apără şi mântuieşte sufletele noastre.

Şi acum..., a Praznicului, glasul al 8-lea:

Doamne, vrând să plineşti cele ce ai rânduit din veac, slujitori Tainei Tale ai luat. Dintre îngeri, pe Gavriil, dintre oameni, pe Fecioara, din ceruri, steaua şi din ape, Iordanul, întru care ai pierdut fărădelegea lumii, Mântuitorul nostru, slavă Ţie.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile cuviosului, glasul 1:
Podobie: Prealăudaţilor mucenici...

Următor râvnei lui Ilie te-ai arătat, Cuvioase Părinte Antipa, şi ascultător sfatului duhovnicesc, ai surpat cu rugăciunea ta cea fierbinte înşelăciunea diavolilor. Făclia cea luminoasă a monahilor athoniţi, bucuria Valaamului şi mângâierea părinţilor nevoitori ai Moldovei, lui Hristos roagă-te să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Stih: Scumpă este înaintea Domnului moartea Cuviosului Lui.

Ajungând la limanul cel duhovnicesc al Athonului, te-ai arătat stâncă neclintită a credinţei dreptmăritoare, Sfinte Cuvioase Părinte. Şi întrarmându-te cu armele nevoinţei şi cu pavăza smeritei cugetări, ai primit darul minunilor, îndrăznire având către Dumnezeu, pe Care roagă-L, să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul şi doreşte să păzească poruncile Lui.

"Lupta noastră nu este împotriva trupului şi a sângelui, ci împotriva duhurilor răutăţii, care sunt în văzduhuri", spune fericitul Pavel. Drept aceea, Părinte Antipa, unind rugăciunea cu însemnarea atotputernicei Cruci şi cu îndelunga răbdare, ai dobândit desfătarea Raiului şi odihna cea cerească. Iar acum, Cuvioase Părinte, roagă-te lui Dumnezeu să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Mulţimile călugărilor pe tine îndreptătorul te cinstim, Antipa, Părintele nostru; ca prin tine pe cărarea cea dreaptă, cu adevărat, a umbla am cunoscut. Fericit eşti că lui Hristos ai slujit şi puterea vrăjmaşului ai biruit, cel ce eşti cu îngerii împreună vorbitor, cu drepţii şi cuvioşii

împreună-locuitor, cu care împreună roagă-te Domnului să miluiască sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei:

Cel din cea stearpă, sfeşnicul luminos, văzând pe Soarele Cel din Fecioară la Iordan cerând botez, cu frică şi cu bucurie, a strigat către Dânsul: Tu mă sfinţeşte, Stăpâne, cu Dumnezeiasca Ta Arătare.

La binecuvântarea pâinilor

Troparul Cuviosului de două ori şi al Praznicului, o dată.

Troparul Cuviosului, glasul al 3-lea:

Povăţuitor preaînţelept al călugărilor şi înger pământesc te-ai arătat, Sfinte Cuvioase Părinte Antipa, înfrânându-ţi trupul cu nepătimirea şi luminând inimile credincioşilor cu strălucirea virtuţilor tale. Pentru aceasta te-ai făcut locaş preacinstit al Sfântului Duh şi în ceruri ai aflat plata ostenelilor tale de la Dumnezeu, pe Care roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Troparul Cuviosului, glasul al 5-lea:

Peste pământ arcuindu-te ca un curcubeu, ai ajuns din Sfântul Munte în Athosul de la miazănoapte, Valaam. O, Sfinte Părinte Antipa, mult lăudatule, asemenea mult minunaţilor bătrâni ai Moldovei te-ai făcut; şi acum, locuind în slava cerescului Valaam, roagă-L pe Hristos Dumnezeul nostru să ne povăţuiască pe calea îngerească.

UTRENIA

La Dumnezeu este Domnul... se cântă troparul Praznicului de 2 ori,
Slavă..., al Cuviosului, Şi acum..., iarăşi al Praznicului.

Dupa întâia Catismă, Sedealna Cuviosului, glasul al 7-lea:

Topindu-ţi trupul cu ostenelile pustniciei, şi-a aflat într-însul sălaş soborul virtuţilor, Părinte. Căci de ce daruri nu te-ai învrednicit din noianul milostivirii lui Hristos? Rugăciunea ţi-a fost oază a duhului; răbdarea, tărie în ispite; mana, hrana din pustie; înstrăinarea, dulce mângâiere; sărăcia, comoară nedeşertată. Cu acestea binecuvintează-ne şi pe noi, cei ce prăznuim cu dragoste sfânta pomenirea ta.

Slavă...

Cum doreşte cerbul apa izvoarelor, aşa ai dorit tu pustia, Părinte Cuvioase. Te-ai supus cu smerenie sfatului duhovnicesc, potolindu-ţi arşiţa sufletului cu roua sfintelor rugăciuni. Pentru aceasta, te rugăm, înrourează duhurile noastre pârjolite de seceta acestui veac.

Şi acum..., a Praznicului, glasul al 3-lea:
Podobie: Fecioara astăzi...

Stăpânul astăzi a venit la Iordan şi S-a botezat în ape de către dumnezeiescul Înaintemergător. Iar din cer Tatăl îl mărturisea: Acesta este Fiul Meu cel iubit; şi Duhul S-a arătat peste El, în chip minunat de porumb.

După a doua Catismă, Sedealna Sfântului, glasul al 4-lea:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Dezrobindu-te de patimi şi întărindu-ţi cugetul ca o cetate, ai surpat puterea diavolului, Părinte preaînţelepte. Te-ai făcut mirare îngerilor căci purtător de trup fiind, cu privegherea şi cu postul ai ajuns la cugetarea cea dumnezeiască şi prin trezvie ai desluşit tainele credinţei în Treimea cea de o fiinţă, Care te-a proslăvit pe tine.

Slavă...,

Petrecându-ţi viaţa cea îmbunătăţită, în zbor vulturesc te-ai avântat. Şi uitând de trupul cel neputincios, te-ai făcut sălaş al Duhului Sfânt. Vistierie nefurată ţi-ai agonisit în ceruri, Părintele nostru Antipa. Din aceasta îndulceşte sufletele noastre cuprinse de viforul păcatelor.

Şi acum... a Prazniculuí, acelaşi glas:
Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Este vremea Arătării lui Dumnezeu; Hristos ni S-a arătat nouă la râul Iordanului. Veniţi, credincioşi, să scoatem apa de iertarea păcatelor noastre. Că Hristos a venit în trup, căutând oaia cea prinsă de fiară; şi aflând-o iarăşi a adus-o în rai ca un Milostiv. Hristos S-a arătat la Iordan şi lumea a luminat.

Polieleul

Mărimurile:

1. Fericimu-te pe tine, Sfinte Cuvioase Părinte Antipa, şi cinstim sfântă pomenirea ta, povăţuitorule al călugărilor şi împreună - vorbitorule cu îngerii.

2. Veniţi, iubitorilor de prăznuire, să fericim pe Cuviosul Antipa, zicând: lauda Valaamului şi a Moldovei.

Stih 1: Aşteptând am aşteptat pe Domnul şi El a căutat spre mine şi a auzit rugăciunea mea (Ps. 39,1).

Stih 2: Genunchii mei au slăbit de post şi trupul meu s-a istovit din lipsa untului de lemn (Ps. 108,23).

Stih 3: Pentru cuvintele buzelor Tale, eu am păzit căi aspre (Ps. 16,4).

Stih 4: Schimbat-ai plângerea mea întru bucurie, rupt-ai sacul meu şi m-ai încins cu veselie (Ps. 29,11).

Stih 5: Să ştiţi că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său (Ps. 4,3).

Stih 6: Cântaţi Domnului cei cuvioşi ai Lui şi lăudaţi pomenirea sfinţeniei Lui (Ps. 29, 4).

Apoi: Slavă..., Slavă Ţie, Treime Sfântă..., şi celelalte.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobia: Pe înţelepciunea...

Părăsind tulburările lumeşti şi crucea pe umeri luând, ai biruit taberele vrăjmaşilor nevăzuţi. Că izvorul vieţii Hristos sălăşluindu-se întru tine, te-a făcut ţarină dulce însutit roditoare. Şi arzând cu focul rugăciunilor neghinele cele ucigătoare de suflete, ale patimilor, ţi-ai agonisit în ceruri comoara bunătăţilor celor nepieritoare. Ai lăsat credincioşilor prea cinstitele tale moaşte, bogăţie neîmpuţinată, din care izvorăsc râuri de tămăduiri celor ce le cinstesc cu evlavie. Pentru aceasta şi noi strigăm către tine: roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare de greşeli să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă... Şi acum..., a Praznicului, glasul al 4-lea:

Podobia: Spăimântatu-s-a Iosif...

Veniţi credincioşi să vedem unde S-a botezat Hristos. Să mergem la râul Iordanului, către glasul celui ce strigă şi să vedem pe Făcătorul lui Adam, sub mâna robului plecat, pentru milostivirea Sa cea mare. Şi către Dânsul să strigăm: Venit-a la Iordan Cel ce S-a arătat să sfinţească apele.

Antifonul I, glasul al 4-lea.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Scumpă este înaintea Domnului moartea Cuviosului Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie.

Toată suflarea să laude pe Domnul...

Evanghelia de la Matei (XI 27-30)

"Zis-a Domnul ucenicilor Săi: toate-Mi sunt date de către Tatăl Meu..."

Psalmul 50

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău Antipa, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum..., a Născătoarei:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte toate fărădelegile noastre.

Stihira idiomela, glasul al 6-lea:

Cuvioase Părinte, în tot pământul a ieşit vestirea faptelor tale; pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelilor tale; taberele demonilor le-ai pierdut, cetele îngereşti ai ajuns, a căror viaţă fără prihană ai urmat. Îndrăznire având către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

CANOANELE

Se pun Canonul întâi al Praznicului cu irmosul, pe 6 şi al Cuviosului, pe 8

Canonul Cuviosului

Cântarea 1, glasul 1:

Irmos: "Dreapta Ta cea purtătoare de biruinţă,..."

Stih: Sfinte Cuvioase Părinte Antipa, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Din părinţi binecredincioşi răsărind ca un crin, Părinte Antipa, te-ai împodobit cu roua Duhului prin Taina Sfântului Botez. Şi, aprinzându-ţi dorul către cele înalte, cu bucurie ai strigat: Doamne, eu vreau să las toate să-mi iau crucea, să-ţi urmez Ţie.

Din pruncie te-ai arătat purtător al harului, Cuvioase, căci simplu în înfăţişare fiind, te-ai făcut celor din jur minunată privelişte când şerpi veninoşi în mâinile tale de copil ai purtat. Pentru

aceasta, Hristos, încă din fragedă vârstă, te-a pregătit să păşeşti peste şerpi, peste scorpii şi peste toată puterea vrăjmaşului, nimic vătămându-te, Părinte Cuvioase Antipa.

Slavă...,

Cu trupul nemângâiat de cele pământeşti, iar cu duhul sârguindu-te a intra în locaşurile cele cereşti, ai părăsit patria şi neamul tău, Cuvioase. Cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu, apără şi miluieşte pe binecredinciosul tău popor, cel ce cu dragoste te cheamă pe tine în nevoi şi în necazuri.

Şi acum..., a Născătoarei:

Cufundând în ape frământătura trupului cea omenească, pe care a luat-o Domnul din sângiuirile tale cele fecioreşti, a făcut-o neîmblânzită faţă de taberele cele potrivnice.

Catavasie: Fundul adâncului l-a descoperit...,

Cântarea a 3-a:

Irmos: "Însuţi Cel ce ştii neputinţa fiinţei omeneşti..."

Sfeşnic luminos te-ai arătat cu lucrarea virtuţilor, Cuvioase Părinte, celor ce cu credinţă şi cu evlavie se apropie de tine. Luminează-ne şi pe noi, fiii tăi duhovniceşti, aflaţi în întunericul acestui veac înşelător, ajutându-ne să împlinim dumnezeieştile porunci ca să-L slăvim pururea pe Hristos, Dătătorul bunătăţilor celor veşnice.

Cum să nu fericim, Părinte, râvna ta cea dumnezeiască? Căci trup din ţărână având, te-ai arătat înger pământesc slujind neîncetat lui Dumnezeu. Iar acum, în ceata cuvioşilor te veseleşti, slăvind pe Cel ce te-a încununat.

Slavă...

Cu smerenia ta cea prea adâncă ai alungat duhurile răutăţii, Părintele nostru Antipa. Cu podoaba obiceiurilor bune ţi-ai înfrumuseţat sufletul tău cel feciorelnic, pentru preadulcele tău Hristos născut din Fecioară. Pe Acela, Cuvioase, nu înceta a-L ruga să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei:

Din tine născându-Se, fără de sămânţă, Fiul cel mai înainte de veci, Fecioară-Maică, a zidit din nou lumea, Domnul omorând cu botezul Său pe şarpele cel ascuns în ape şi izbăvind oamenii din stricăciune.

Catavasie: Domnul, Cel ce dă...

Condacul şi icosul Praznicului

Condacul Sfântului:
Podobie: Porunca cea de taină...

Viaţă pustnicească dorind, fericite, şi grijile pământeşti lepădând, ai părăsit deşertăciunea celor trecătoare şi ca un nou David de la turmele tatălui fiind luat, în singurătatea pustiului ai intrat, nevoindu-te bărbăteşte în postiri şi în privegheri. Pentru aceasta te-ai făcut pildă înfrumuseţată a sihaştrilor, împodobindu-ţi sufletul cu neprihănită curăţie şi cu untdelemnul rugăciunii, şi luminându-ţi mintea cu privirea la locaşurile cele dumnezeieşti, acum te bucuri împreună cu îngerii înaintea împăratului făpturii. Pe Acesta roagă-L să

izbăvească din nevoi şi din primejdii pe cei ce săvârşesc cu credinţă şi cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Sedealna, glasul 1:

Iubitorul de oameni - Hristos - poruncă nouă ne-a dat tuturor: "Să vă iubiţi unul pe altul, precum v-am iubit Eu". Cu adevărat, dumnezeiască iubire ai arătat, Cuvioase, pentru toate făpturile, pe care dar al lui Dumnezeu l-ai socotit. Dă-ne şi nouă, fiii neamului tău, a ne împărtăşi din iubirea ta cea sfântă ca să umblăm cu tărie pe calea cea dreaptă şi să aflăm milă şi har în ziua judecăţii de la Hristos Dumnezeu, Cel ce te-a încununat pe tine.

Slavă...,

Cu duhul nemângâiat de cele pământeşti, Cuviosul Antipa Românul - a luat Crucea şi a urmat lui Hristos. Prin osteneli, lacrimi şi suspinuri neîncetate, s-a învrednicit de binecuvântarea Ta, Doamne. Pentru rugăciunile sale, numără-ne şi pe noi, în ceata aleşilor tăi.

Şi acum..., a Praznicului, acelaşi glas:

Iisus născându-Se din Fecioara Maria şi în Iordan botezându-Se de la Ioan, Duhul S-a pogorât peste Dânsul, văzut, în chip de porumb. Pentru aceasta proorocul, împreună cu îngerii, a zis: slavă venirii Tale, Hristoase; slavă Împărăţiei Tale; slavă iconomiei Tale, Unule Iubitorule de oameni.

Cântarea a 4-a:

Irmos: "Munte umbrit cu harul..."

Îmbrăţişând cu dragoste crucea lui Hristos, Cuvioase, ai purtat cu osârdie lupta împotriva taberelor demonice, făcându-ţi inima rai duhovnicesc. Cu rugăciunile tale, ocroteşte pe credinciosul tău popor cel ce cu dragoste, în sfinţite aşezăminte, te laudă pe tine.

Iubire curată către Dumnezeu şi către aproapele ai arătat, Sfinte Cuvioase. Căci în toate zilele, cu blândeţe şi uitare de sine i-ai mângâiat pe toţi, cei ce cu osârdie te căutau pe tine. Iar acum, veselindu-te în ceruri, nu-i uita pe smeriţii tăi fii de pe plaiurile obârşiei tale.

Slavă...,

Din dumnezeieştile Scripturi te-ai adăpat, Părinte Antipa, şi laudă lui Dumnezeu în dulce grai românesc cu dragoste osârdnică i-ai adus. Rugămu-ne cu umilinţă şi cântăm în sfinţitele biserici înălţate în cinstea numelui tău: Bucură-te, Sfinte Antipa, Părintele nostru.

Şi acum..., a Născătoarei:

Cuvântul, ca un Dumnezeu, fiind nevăzut, luând din Fecioară fire omenească, Se face văzut şi Se curăţă în Iordan, Cel străin de păcat, ca să cureţe de greşeli pe cel căzut.

Catavasie: Auzitu-s-a, Doamne, glasul Tău...

Cântarea a 5-a:

Irmos: "Cel ce ai luminat cu luminarea venirii Tale,..."

Dragostea de Dumnezeu şi înstrăinarea de cele pământeşti le-ai câştigat, Cuvioase, şi ai păzit cu sfinţenie sfaturile evanghelice. Pentru aceasta, locuitor al

cetăţii cereşti te-ai făcut, vrednicule de laudă, Părinte Antipa. Îndrăznire având către Dumnezeu, roagă-te să dobândim şi noi creştinească dragoste ca să smulgem printr-însa neghinele răutăţilor.
Cu mulţimea lacrimilor tale ai curăţit întru tine dumnezeiescul chip, Părinte. Iar demonii ce te-au necăjit pe tine multă vreme, au fost alungaţi cu biciul sfintelor tale rugăciuni. Fii mijlocitor nouă către Stăpânul să ne izbăvească de cursele vrăjmaşului celui viclean.

Slavă...,

Izbăvitu-te-ai de patimile trupului, Cuvioase, prin truda nevoinţelor tale. Iar în obştea Valaam ai petrecut duhovniceşte în virtuţi, aducând jertfă de laudă Mirelui Hristos, Cel ce te-a ales pe tine.

Şi acum..., a Născătoarei:

Elisei a îndulcit amărăciunea apelor cu sare; iar Fiul tău şi Dumnezeu, botezându-Se în ape, a ridicat amărăciunea şi durerea păcatului.

Catavasie: Iisus, Începătorul vieţii...

Cântarea a 6-a:

Irmos: "Înconjuratu-ne-a pe noi adâncul cel dedesubt...,"

În trupul tău firav, Părinte, ai împletit din dragoste adâncă, postul îndelungat şi rugăciunea curată ca lucrări ale sufletului. Ca şi fericitul Pavel Apostolul ai învăţat pe ucenicii tăi: "în orice şi în toate m-am învăţat să fiu şi sătul şi flămând; şi în belşug, şi în lipsă", minunate Părinte Antipa.

Oare, nu ţi-au venit gânduri de a face rău cuiva, Părinte, te-a întrebat ucenicul iubit? "Niciodată nu pot veni astfel de gânduri părintelui iubitor de fii, dar cu atât mai mult, nu pot veni părintelui duhovnicesc", ai răspuns, Părinte. Din iubirea ta cea curată şi sfântă, revarsă picături de rouă duhovnicească celor încercaţi cu multe feluri de ispite.

Slavă...,

"Viaţa monahului e în biserică; iar lucrarea lui e pravila monahală" ai spus celor ce erau în neorânduială, învaţă-ne să stăruim în rugăciune şi-n împlinirea poruncilor ca să scăpăm de vătămarea ispitelor. Ajută-ne în ostenelile noastre cele duhovniceşti şi roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei:

Spăimântatu-s-au cetele îngerilor, văzând pe Cel nevăzut, născut din Fecioară cu trup şi cufundat în râu spre a Se boteza; pe Cel ce este slăvit de cei fără de trup.

Catavasie: Glasul Cuvântului...

Condacul: glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Din frământătura ostenelilor înmuiate cu lacrimile milostivirii tale, ai dospit rugăciunea cea mult roditoare, Părintele nostru Antipa. Adu-ţi aminte şi de neamul nostru din care ai odrăslit, Preafericite, şi ocroteşte patria ta cu mijlocirile tale către Dumnezeu ca să-ţi cântăm ţie: Bucură-te, odraslă a Moldovei, iubitorule de pustnicie.

Icos

La chemarea dumnezeiască, bucurându-te cu duhul, ai fugit de deşertăciunile lumii, primind jugul cel uşor al lui Hristos. Pentru aceasta, cetele monahilor îţi cântă ţie cu evlavie în sfinţitele locaşuri:

Bucură-te, mlădiţa cea bogată din Calapodeşti;
Bucură-te, fiule ales al ţinutului Zeletin;
Bucură-te, ostenitorul schitului românesc din Athon;
Bucură-te, al monahilor înstrăinaţi de ţară, dulce mângâiere;
Bucură-te, chip al blândeţii;
Bucură-te, adânc de smerenie;
Bucură-te, necurmată rugăciune pentru neamul tău;
Bucură-te, iubitorule de isihie;
Bucură-te, vorbitorule cu Dumnezeu;
Bucură-te, lauda Valaamului;
Bucură-te, şi a noastră dulce alinare în viforul ispitelor;
Bucură-te, Sfinte al neamului românesc;
Bucură-te, Părinte Antipa, iubitorule de pustnicie.

SINAXAR

În această lună, în ziua a zecea, pomenirea Sfântului Cuviosului Părintelui nostru Antipa de la Calapodeşti. Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a:
Irmos: "Pe tine, de Dumnezeu Născătoare,..."

Cuvioase Părinte Antipa, te-ai învrednicit a te atinge de moaştele vlădicăi Teodosie mucenicul, încredinţându-ne şi pe noi de sfinţenia lor. Şi primind îngerescul chip cu numele de Alimpie, ai cântat cu râvnă: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Bucură-te, Părinte prealăudate, căci Domnul ţi-a hărăzit să te împărtăşeşti de darurile Duhului Sfânt la racla moaştelor Sfântului Tihon, cel din Zadonsk. Pentru aceasta te-ai sârguit a-i urma vieţii acestuia şi a cânta în toate zilele: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat;

Slavă...,

Astăzi şi noi alergăm la racla moaştelor tale, Părinte de Dumnezeu fericite. Cu trupul ostenit de patimi, ne închinăm icoanei tale şi însetaţi de dorul, dumnezeieştii veselii, strigăm: Vino, Părinte, odorul şi folositorul nostru, ocroteşte evlaviosul tău popor din care ai ieşit, ca să cântăm cu toţii într-un glas: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Şi acum..., a Născătoarei:

Nu s-a osebit de firea Tatălui dumnezeiescul Cuvânt, întrupându-Se din Fecioară; că şi pe ea, întru întrupare a păzit-o cu adevărat nemicşorată. Şi acum Hristos Cel preaslăvit primeşte mărturia Tatălui.

Catavasie: Pe tinerii cei binecredincioşi...

Cântarea a 8-a

Irmos: "În cuptor tinerii lui Israel,..."

Dorind să se bucure, Cuvioase Părinte, de binecuvântarea ta şi evlavioasele femei, ai cerut să ai mormântul în afara schitului în care cu osârdie duhovnicească te-ai nevoit. Pentru aceasta, îndrăznind la

bunătăţile tale cele bogate, te rugăm: Caută spre noi şi binecuvântează cu racla cinstitelor tale moaşte, ca să cântam neîncetat: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cântări de mulţumire îţi aduce ţie ţinutul Zeletinului, Părinte, simţindu-te prezent cu duhul cum mijloceşti neîncetat pentru binecredincioşii tăi fii. Vino, Părintele nostru Antipa, şi înzestrează sfinţitele aşezăminte închinate ţie, ca să cântăm: Toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău, Antipa, Milostive, miluieşte pe robii Tăi şi revarsă bucuria cea desăvârşită poporului român care cântă în locaşurile Tale cântarea Sfintei Treimi: Toate lucrurile Domnului, pe Domnul, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum..., a Născătoarei:

În cuptor, în chip tainic te-au închipuit pe tine tinerii, mai înainte, Fecioară, şi în rug Moise mai înainte te-a însemnat; iar Isaia te-a văzut născând, fără de bărbat, Prunc, pe Domnul slavei, pe Care Îl preaînălţăm întru toţi vecii.
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Catavasie: Taină minunată...

Cantarea a 9-a

Irmos: "Chipul curatei naşterii tale..."

În ceata cuvioşilor sălăşluindu-te cu sufletul, Părinte, te veseleşti de vederea Dumnezeieştii Treimi. Şi îndrăznire având către Dânsa, roagă-te neîncetat să ocrotească neamul nostru şi să-l izbăvească din cumplitele nevoi şi din necazuri.

În sfinţitele locaşuri moldovene răsună glasul fiilor tăi duhovniceşti. Fii stâlp de întărire şi reazim de mângâiere celor ce te laudă şi cu credinţă îţi cântă: Bucură-te, Părinte Sfinte, îndreptătorul călugărilor şi lauda sihaştrilor.

Slavă...,

Ce este mai plăcut decât a lăuda pe Dumnezeu, Cel ce este minunat întru sfinţii Săi! Veniţi, dar, toţi iubitorii de prăznuire din Dacia străbună să-l lăudăm pe Cuviosul Antipa - Românul. Şi într-un glas să-i cântăm: Bucură-te, Sfinte Părinte, odrasla cea sfântă a Moldovei şi rugător fierbinte al celor ce aleargă la tine cu credinţă şi cer ajutorul tău cel grabnic.

Şi acum..., a Născătoarei:

Stăpânit-a moartea până la Tine, Cel ce ai binevoit a Te naşte ca noi din Maica nenuntită, ca să ne mântuieşti pe noi, Fiule al lui Dumnezeu, Cel mai presus de fire, şi în ape să ne topeşti din nou cu focul cel dumnezeiesc al botezului.

Catavasie: Nu izbuteşte nicio limbă...

LUMINÂNDA

Podobie: Arătatu-S-a Mântuitorul...

Îndreptându-ţi privirea spre cele înalte, Cuvioase, suişuri în inima ta ai pus, de Dumnezeu înţelepţite Antipa; şi ajungând în cămările cereşti, te desfătezi acum cu cetele cuvioşilor şi dumnezeieştilor

părinţi. Nu înceta a te ruga pentru noi, cei ce cu dragoste prăznuim sfântă pomenirea ta.

Slavă..., Şi acum..., a Praznicului

LA LAUDE

pe 4, însuşi glasul:

Veniţi, toate cetele monahilor, în sfinţitele locaşuri, pe Cuviosul Antipa să-l lăudăm, după vrednicie, şi cu toţii într-un glas să-i strigăm: Vino, Cuvioase, în pământul părinţilor tăi şi binecuvintează-ne pe noi, cei ce te cinstim pe tine.

Veniţi, iubitorilor de isihie, adunându-vă în cete la răscruci de tainice poteci, să-l întâmpinăm cu bucu-rie pe Antipa, lauda isihaştilor români. Cu inimile arzânde de dor dumnezeiesc şi mâinile înălţate la rugăciune, să-i cântăm: Bucură-te, Părinte, purtătorule de duh dumnezeiesc şi vorbitorule cu îngerii.

Veniţi, soborul sfinţiţilor slujitori ai altarelor străbune, pe mlădiţa duhovnicească cea mult roditoare a Calapodeştilor, cu cântări şi psalmi să o lăudăm, cunună neveştejită împletindu-i. Căci mai mult decât toţi, petrecerea în biserică sobornicească a iubit, iar acum în ceruri veselindu-se, slăveşte neîncetat pe Dumnezeu împreună cu cetele cele fără de trup. Pentru aceasta să-i strigăm: Bucură-te, mângâierea şi odihna sufletelor noastre.

Veniţi, adunarea credincioşilor români de pretutindenea, cei ce aţi urmat credinţei dreptmăritoare, pe Cuviosul Antipa să-l lăudăm: că acesta, cu adevărat, mai presus de om s-a arătat, ca trup materialnic având, viaţa celor fără de trup a râvnit, învrednicindu-se a vedea, în chip negrăit frumuseţea cea prealuminată a Sfintei Treimi.

Slavă..., glasul al 5-lea:

Cuvioase Părinte, nu ai dat somn ochilor tăi, nici genelor tale dormitare, până ce sufletul şi trupul nu ţi le-ai curăţit de patimi şi pe tine însuţi te-ai gătit locaş al Duhului. Ca venind Hristos împreună cu Tatăl, sălăşluire întru tine au făcut şi Treimii celei de-o fiinţă slujitor ai ajuns; propovăduitorule de lucruri mari, Antipa, roagă-te pentru sufletele noastre.

Şi acum..., a Praznicului.

DOXOLOGIA MARE

Troparul Cuviosului

Slavă..., Şi acum..., al Praznicului.

Ecteniile şi Otpustul

CEASUL ÎNTÂI

LA SFÂNTA LITURGHIE

Fericirile, pe glasul al 8-lea din Cântarea a 5-a a Praznicului şi a 6-a a Cuviosului.

Prochimen, glasul al 4-lea: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie.

Apostolul: din Epistola întâi către Corinteni (IX, 2-12):
"Fraţilor, voi sunteţi pecetea apostoliei mele.."

Evanghelia de la Luca (VII, 37-50):

"În vremea aceea, L-a rugat unul dintre farisei pe Iisus..."

Chinonicul: Fericit bărbatul care se teme de Domnul...

Sursa: CreștinOrtodox.ro - Slujba Sfântului Cuvios Antipa de la Calapodești

Sf. Mucenici Ermil şi Stratonic (13 Ianuarie)

SLUJBA

SLUJBA SFINŢILOR MUCENICI ERMIL DIACONUL ŞI STRATONIC TEMNICERUL

În această zi se cântă împreună şi slujba cuvioşilor părinţi ucişi în Sinai şi în Rait, pentru că în ziua de 14 se odovăieşte Praznicul sfintei şi dumnezeieştii Arătări.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se cântă stihirile pe 6: 3 ale mucenicilor şi 3 ale cuvioşilor.
Stihirile mucenicilor, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn...

Ermil cel mărit şi Stratonic cugetătorul de Dumnezeu, doimea cea minunată, mărturisind Treimea cea nezidită, după multe chinuri şi suferinţe au biruit înşelăciunea mulţimii idolilor şi încununându-se cu cununi de biruinţă, se roagă să se dăruiască lumii pace şi mare milă. Făcându-te slujitor Cuvântului, mucenice Ermil, cu alegerea dumnezeiescului Duh, şi vopsind veşmântul preoţiei cu petele sângelui tău, ai făcut-o cu adevărat mai sfinţită şi mai strălucită. Şi acum te-ai mutat în locaşurile împărăteşti cele înţelegătoare, făcându-te rugător fierbinte pentru cei ce te cinstesc.

Fiind legaţi din porunca judecătorului, aţi fost aşezaţi într-un coş şi sfârşit fericit şi înecare în ape primind amândoi, înţelepteşte aţi înecat într-însa pe mult-iscusitul vrăjmaş; iar acum petrecând în ceruri cu bucurie, rugaţi-vă pentru toţi, vitejilor luptători.

Stihirile cuvioşilor părinţi, glasul al 8-lea:
Podobie: Ce vă vom numi pe voi sfinţilor...

Mult v-aţi luptat sfinţilor îndurând vitejeşte pornirea barbarilor; şi cu osârdie punându-vă sufletele înaintea săbiilor, v-aţi încununat cu cununi mucenicești; iar acum petreceţi cu îngerii după vrednicie. Mare este răbdarea voastră şi mai mari sunt darurile voastre. Rugaţi-vă să se mântuiască sufletele noastre. Cuvioşi ai lui Hristos, nebăgând în seamă cele trecătoare ale vieţii, de bunăvoie v-aţi luptat, supunând vitejeşte cugetul trupului; iar prin sabie săvârşindu-vă, întru Hristos petreceţi acum, după vrednicie, cu îngerii. Pentru aceasta, cinstind pomenirea voastră, vă rugăm: rugaţi-vă să se mântuiască sufletele noastre. Binevieţuind sfinţilor şi urmând vitejeşte luptele mucenicilor, din cer aţi luat darurile după rânduială; că aţi dispreţuit săbiile, chinuri asemenea lor răbdând; că împreună cu dânşii să vă încununaţi cu cununa muceniciei. Rugaţi-vă să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 8-lea:
Alcătuire a lui Studitul.

Cuvioşilor părinţi, cugetând ziua şi noaptea la legea Domnului, v-aţi învrednicit a vă face împreună-sădiţi cu pomul vieţii, şi roada voastră a odrăslit cununi de biruinţă. Deci, având îndrăzneală către Judecătorul Dumnezeu, cereţi şi nouă iertare şi mare milă.

Şi acum..., a Praznicului, asemenea:

Astăzi făptura se luminează; astăzi se veselesc toate cele cereşti împreună cu cele pământeşti. Îngerii se amestecă cu oamenii laolaltă. Ca unde este de faţă împăratul, acolo este şi buna rânduială. Deci să mergem la Iordan să vedem toţi pe Ioan cum botează creştetul cel nefăcut de mână. Pentru aceasta cântând cântare apostolească, cu un glas să strigăm: arătatu-s-a harul lui Dumnezeu, cel mântuitor, tuturor oamenilor, luminând şi dând credincioşilor mare milă.

LA STIHOAVNĂ
Se pun stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

Arătatu-s-a Raza slavei Tatălui în apele Iordanului, curăţind cu botezul întinăciunea sufletelor noastre.

Stih: Marea a văzut şi a fugit; Iordanul s-a întors înapoi.

Primeşte ca un rob, proorocule Ioan, pe Mântuitorul lumii, şi botează pe Făcătorul, spre înnoirea oamenilor.

Stih: Ce-ţi este ţie, mare, că ai fugit; şi ţie Iordane, că te-ai întors înapoi?

Venit-a luminarea, izbăvirea s-a arătat în râul Iordanului; să ne adunăm dar, ca să ne curăţim şi să cântăm pe Iubitorul de oameni.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Petrecând viaţa cea întocmai cu îngerii prin osteneli sihăstreşti, cuvioşilor părinţi, aţi plecat trupul înfrânării şi ca pe un rob l-aţi supus Duhului. Şi făcându-vă lucrători poruncilor Domnului, aţi păzit frumuseţea chipului celui dintâi şi aţi dus până la capăt luptele mucenicеşti, prin sudorile sihăstreşti. Şi împodobindu-vă cu îndoite cununi, neîncetat rugaţi-vă Mântuitorului să ne mântuim noi.

Şi acum..., a Praznicului, asemenea:

Oştile îngereşti s-au spăimântat văzându-te pe Tine astăzi în Iordan stând gol, Mântuitorule, în ape, şi plecându-Ţi preacuratul Tău creştet ca să fii botezat de Ioan. Că sărăcind de bunăvoie, ai îmbogăţit lumea, Doamne, slavă Ţie.

Troparul mucenicilor, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Slavă..., al cuvioşilor, asemenea:

Dumnezeul părinţilor noştri, Care faci pururi cu noi după blândeţile Tale, nu depărta mila Ta de la noi; ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viaţa noastră.

Şi acum..., al Praznicului: În Iordan botezându-Te...

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul Praznicului (o dată) şi al mucenicilor,
Slavă..., al cuvioşilor, şi acum..., iarăşi al Praznicului.

După Catisma întâia, se cântă Sedealna cuvioşilor, glasul al 4-lea:
Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Botezatu-v-aţi în trei chipuri, al treilea botez fiind cel prin credinţă. Că cel dintâi botez a fost acela al focului, prin apa şi prin dumnezeiescul Duh; al doilea, cel prin lacrimi în Rait şi în Sinai şi oriunde nevoindu-vă cu tărie aţi petrecut pe pământ viaţa, întocmai ca îngerii, fericiţilor; iar al treilea l-aţi primit jertfindu-vă, ca niste berbeci aleşi, pentru Hristos Dumnezeu. Pe Acesta neîncetat rugaţi-L, cu umilinţă, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă... Şi acum..., al Praznicului, glasul al 3-lea:
Podobie: Fecioara astăzi...

Stăpânul astăzi a venit la Iordan, botezându-Se în ape de dumnezeiescul Înaintemergător. Şi de sus, Tatăl a mărturisit: Acesta este Fiul Meu cel iubit; şi Duhul S-a arătat, în chip de porumb, peste Dânsul.

După Catisma a doua, se cântă Sedealna cuvioşilor, glasul al 4-lea:
Podobie: Degrab ne întâmpină...

Încărunţind în pustiu cu dreapta cinstire de Dumnezeu şi nimicind, cu înfrânarea, patimile, ca finicul limpede aţi înflorit, aducând oamenilor roadele, hrănitoare de suflet şi mai dulci decât mierea, ale faptelor bune, de Dumnezeu purtătorilor. Pentru aceasta mărim cu credinţă pomenirea voastră.

Slavă... Şi acum..., a Praznicului:

Apele Iordanului le-ai sfinţit şi stăpânirea păcatului ai sfărâmat-o, Hristoase, Dumnezeul nostru. Plecatu-Te-ai pe Tine sub mâna Înaintemergătorului şi ai mântuit din înşelăciune neamul omenesc. Pentru aceasta Te rugăm, mântuieşte lumea Ta.

Psalmul 50.

CANOANELE

Se pun trei Canoane:
Canonul al doilea al praznicului, cu irmosul pe 6;
Canonul mucenicilor, pe 4; şi
Canonul cuvioşilor, pe 4.

Canonul mucenicilor
Alcătuire a lui Iosif.

Cântarea I-a, glasul al 8-lea:

Irmos: Să cântăm Domnului...

Cinstiţi întocmai ca nişte stele dumnezeiesc-strălucitoare v-aţi arătat pe cerul Bisericii, înţelepţilor, luminându-ne pe noi cu străluciri dumnezeieşti, mucenicilor. Aprinzându-vă cu focul Duhului, v-aţi arătat ca nişte cărbuni înţelegători, pururea lăudaţilor, şi aţi stins văpaia idolilor, cu apele sângiurilor voastre. Spălându-vă cu apele lui Hristos, Cel ce a înecat în Iordan nelegiuirea noastră, aţi uscat râurile necredinţei, mucenicilor.

A Născătoarei:

Opreşte curgerile păcatelor mele, ceea ce ai veştejit stricăciunea morţii, cu naşterea ta. Şi-mi dă umilinţă, Născătoare de Dumnezeu, preacurată.

Canonul cuvioşilor
Alcătuire a lui Iosif

Cântarea I-a, glasul al 4-lea:

Irmos: Adâncul Mării Roşii...

Făcându-vă asemenea luminii, prin sihăstrie, preafericiţi-lor, în chip lămurit v-aţi arătat dumnezeieşti la înfăţişare, prin vărsarea sângelui. Pentru aceasta vă veseliţi împreună cu sihaştrii lui Hristos şi cu mucenicii. În marea lacrimilor voastre aţi înecat mai întâi, înţelepţilor, pe Faraonul cel înţelegător; iar pe urmă, cu pâraiele sângiurilor, l-aţi omorât şi l-aţi trimis la piericiune. Dătătorul de lumină, Domnul, luminând cu răbdarea nevoinţele voastre, slujitori ai lui Hristos, aţi făcut luminoasă şi lămurită lupta voastră, strălucind mai mult decât razele soarelui.

Slavă...

Nici strâmtorarea, nici stăruinţa durerilor, nici desăvârşita depărtare de grijile lumeşti, nevoitorilor, nici năvălirea cea sălbatică a barbarilor nu v-au departat pe voi de la nădejdea de mai bine.

Şi acum..., a Născătoarei:

Domnul, Care după fire este întru totul nemărginit, încape întru tine, stăpână, făcându-Se om, pentru milostivire, ca să mântuiască pe cei muritori, pentru negrăita Lui iubire de oameni.

Canonul mucenicilor

Cântarea a 3-a:

Irmos: Frica Ta, Doamne...

Urând nestatornicia celor trecătoare, aţi dorit desfătarea cea netrecătoare a celor viitoare, vitejilor ostaşi ai împăratului tuturor. Vitejeşte aţi stat, cugetătorilor de Dumnezeu, împotriva celui ce în chip nelegiuit poruncea să vă plecaţi la necredinţă, şi aţi primit cununi de biruinţă din ceruri. Surpat-aţi la pământ chipurile înşelăciunii, nerătăcitorilor mucenici ai lui Hristos; şi v-aţi ridicat pe voi locaşuri cinstite şi stâlpi ai cunoaşterii de Dumnezeu.

A Născătoarei:

Sabia, care mai înainte se întorcea asupra mea, îmi dă mie acum intrare în rai, ruşinându-se de suliţa care a împuns pe Cel născut din tine, Maică-Fecioară.

Canonul cuvioşilor

Irmos: Nu întru înţelepciune...

Cu cuget smerit slujind lui Dumnezeu, aţi zdrobit semeţia vrăjmaşului, fericiţilor, când aţi fost tăiaţi cu sabia şi omorâţi. Uitându-vă, înţelepţilor, la veşnicia celor stătătoare, aţi lepădat micimea celor nestătătoare şi trecătoare. Pentru aceea vă fericim, cuvioşilor mucenici.

Slavă...

Supunându-vă legii celei dumnezeieşti, cu cuget încrezător, aţi omorât dulceţile trupului, prin înfrânare; şi acum nevoindu-vă, aţi ajuns la mărire.

Şi acum..., a Născătoarei:

Preasfântă, ceea ce ai născut pe Cuvântul cel Preasfânt, sfinţeşte sufletele şi trupurile noastre, ale celor ce te fericim pe tine, ceea ce eşti fără de prihană.

Irmosul:

Nu întru înţelepciune şi putere şi bogăţie ne lăudăm, ci întru Tine, înţelepciunea Părintelui cea ipostatică, Hristoase. Că nu este Sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Sedealna mucenicilor, glasul 1:
Podobie: Mormântul Tău...

În ape dimpreună aţi luat fericitul sfârşit, înţelepţilor, înecând pe velier în ele, cu harul Dumnezeului nostru, mucenicilor. Pentru aceasta primind cununi, ca nişte purtători de biruinţă, vă veseliţi cu cetele îngerilor, cu care, împreună, aduceţi-vă aminte şi de noi.

Slavă..., a cuvioşilor, glasul al 4-lea:
Podobie: Degrab ne întâmpină...

Arătându-vă ca nişte străini şi ca nişte trecători prin pustietăţi şi colibe făcându-vă, aţi sihăstrit cu adevărat, cuvioşilor, şi împodobindu-vă goliciunea cu îmbrăcămintea faptelor bune, v-aţi asemănat patimilor lui Hristos. Pentru aceasta aţi şi primit junghiere de la barbari.

Şi acum..., a Praznicului, asemenea:

Cel ce Se îmbracă cu lumină ca şi cu o haină, Se îmbracă acum cu apele Iordanului, Hristos, Dumnezeul nostru, pe Care îl mărturiseşte, de sus, împreună-şederea pe scaun cu Tatăl, iar de jos, slava Domnului, care a venit peste Dânsul. Acesta este Cel ce ne luminează şi ne sfinţeşte pe noi.

Canonul mucenicilor

Cântarea a 4-a:

Irmos: Auzit-am, Doamne...

Ca un slujitor al Cuvântului, mucenice Ermil, cu mare înflăcărare ai înfruntat, cu cuvintele tale, nebunia cea necuvântătoare a celor fără de lege. Cugetătorii de Dumnezeu propovăduind o singură fire a Dumnezeirii, o putere şi o domnie, au defăimat înşelăciunea mulţimii idolilor. Sfâşiat fiind, spânzurat şi de tot felul de suferinţe înconjurat, ai rămas neclintit, luptătorule Ermil, mucenice, înţelepţitule de Dumnezeu.
A Născătoarei:

Dormind în lenevire şi cu păcatul fiind acoperit, deşteaptă-mă iarăşi la pocăinţă, Preacurată, ca una ce eşti Maică a Cuvântului.

Canonul cuvioşilor

Irmos: Ridicat pe Cruce...

Nebiruiţi fiind de patimile trupului, aţi biruit pe vrăjmaşi şi omorâţi fiind cu sabia, preafericiţilor, v-aţi mutat împreună către viaţa cea cerească, bucurându-vă. Omorându-vă de bunăvoie mai înainte de moarte, prin înfrânare, cuvioşilor, aţi primit de bunăvoie să fiţi omorâţi în chip cumplit de săbiile celor fără de lege, încredinţaţi fiind de viaţa cea de dincolo de moarte. Ca nişte miei v-aţi hrănit cu înfrânarea şi ca nişte berbeci aleşi aţi fost ucişi de ghearele lupilor celor vărsători de sânge şi jertfă desăvârşită v-aţi adus, cuvioşilor, lui Hristos.
Slavă...

Preoţii şi bătrânii şi tinerii, care locuiau în Rait şi în Muntele Sinai, s-au făcut mucenici, vieţuind în chip cuviincios şi de moarte silnică murind.

Şi acum..., a Născătoarei:

Domnul cel mai înainte de veci arătându-Se din Fecioară Prunc tânăr, şi făcându-Se om, înnoieşte omenirea. Să-I cântăm Lui: slavă puterii Tale, Doamne.

Canonul mucenicilor

Cântarea a 5-a:

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat...

Norii chinurilor nu au acoperit vitejia voastră, mucenici prealăudaţi că s-au arătat cu mult mai strălucitori decât soarele, povăţuind la lumină pe cei binecredincioşi, cu lumina dreptei cinstiri de Dumnezeu, şi risipind întunericul demonilor. Trecând peste hotarele omenirii, de Dumnezeu fericiţilor, şi unindu-vă, prin desăvârşite curăţiri, cu Cel mai presus de fire, aţi suferit, cu inima neînduplecată, suferinţele cele amare şi sfâşierile şi chinurile. Vitejeşte ai stat împotriva judecătorului, mărite mucenice Ermil, şi te-ai învrednicit să auzi glas din cer, preafericite, şi să vorbeşti, cu dragoste, cu Cel ce te-a chemat, ca şi cu un întâistătător al întrecerilor şi întăritor al mucenicilor Lui.

A Născătoarei:

Ca o frumoasă, ca o împodobită, ca una ce străluceşti întru curăţie ai întrupat pe Cuvântul cel frumos întru frumuseţe, Maică-Fecioară, şi ai născut pe Cel ce dă tuturor fiinţă, cu lucrare dumnezeiască, din bogăţia bunătăţii.

Canonul cuvioşilor

Irmos: Tu, Doamne, lumina mea...

Arătatu-v-aţi rai al desfătării, având în mijlocul vostru, pom al vieţii, pe Domnul, Care a primit ca pe o jertfă sângele vostru. Pâraiele sângiurilor împreunându-le cu curgerile lacrimilor voastre, purtătorilor de Dumnezeu, aţi înecat într-însele pe şarpele, cel cu multe chipuri.

Slavă...

Bunăvoinţa lui Dumnezeu v-aţi învrednicit a o vedea şi bucurie veşnică aţi luat, fericiţilor, în locul ostenelilor şi suferinţelor voastre.

Şi acum..., a Născătoarei:

Născut-ai pe Dumnezeu mai presus de cuvânt şi de cuget şi ai rămas după naştere ca şi mai înainte de naştere, fecioară, curată, de Dumnezeu dăruită.

Canonul mucenicilor

Cântarea a 6-a:

Irmos: Rugăciune înalţ către Domnul...

Plini fiind de ape făcătoare de viaţă, aţi fost aruncaţi în apele râurilor; şi întru acelea primind sfârşitul, aţi înecat pe întâistătătorul răutăţii; iar acum ne izvorâţi nouă izvoare de tămăduire, prealăudaţilor. Fără de împotrivire aruncaţi fiind într-un coş, aţi fost daţi adâncimii, purtătorilor de biruinţă, şi v-aţi înălţat la viaţa dumnezeiască, aflând cu bucurie cele din veac nădăjduite de voi, sfinţilor mucenici, cei mari la suflet. Arătatu-te-ai, mucenice Stratonic, pe când te chinuiau amarnic şi te băteau, stâlp nemişcat de răbdare, sprijinindu-te pe temelia credinţei şi nimicind, prin cuvinte şi prin fapte, împotrivirea prigonitorilor.

A Născătoarei:

Patimile sufletului meu celui neputincios şi durerea inimii, Fecioară, şi răzvrătirile cele de multe feluri ale gândului meu vindecă-le, Născătoare de Dumnezeu, ca o milostivă, şi te rog fă să înceteze viforul cel cumplit al patimilor mele.

Canonul cuvioşilor

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas…

Rupându-vă din legăturile străduinţelor lumeşti, prin nevoinţe, v-aţi dezlegat de cătuşele trupului prin moartea cea năpraznică şi v-aţi legat de Ziditorul cu dragostea cea nedezlegată. Arătându-vă ca nişte munţi prin vieţuirea voastră cea înaltă, aţi supus sub picioarele lui Hristos pe cel ce ameninţă că va cuprinde cu puterea munţii şi toată zidirea.

Slavă...

Adăpaţi fiind cu apele lacrimilor, fericiţilor, rodiţi, ca un pământ bun şi gras, spicul de grâu al muceniciei, care se păstrează în jitniţele cele veşnice ale lui Hristos.

Şi acum..., a Născătoarei:

Adoarme valurile patimilor trupului meu cu rugăciunea ta cea neadormită, Fecioară, şi nu mă lăsa să adorm în somnul cel prea greu al păcatului.

Irmosul:

Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Biserica striga către Tine, Doamne, curăţindu-se de sângele demonilor, cu sângele cel curs, prin milostivire, din coasta Ta.

CONDACUL, glasul al 2-lea:
Podobie: Cântând cele de sus...

De zbuciumul cel lumesc aţi fugit şi la limanul cel lin v-aţi mutat, prin sângiurile muceniciei; şi cu ostenelile pustniciei v-aţi încununat. Pentru aceasta v-aţi şi arătat cu mucenicii şi cuvioşii împreună-locuitori.

ICOS

Mădularele cele de pe pământ omorându-vă, eu chinuirea cea de viaţă purtătoare, patima lui Hristos Dumnezeu aţi închipuit, întâi întru bună pustnicie, iar apoi iarăşi, întru lupta voastră mucenicească. Pentru aceasta aţi şi primit de la El îndoite cununi pe capetele voastre, părinţilor, gătindu-vă cort ceresc şi loc veşnic; unde acum, bucurându-vă, sunteţi văzuţi, împreună-locuitori cu mucenicii şi cuvioşii.

SINAXAR

În această lună, în ziua a treisprezecea, pomenirea sfinţilor mucenici Ermil şi Stratonic. Aceşti doi sfinţi mucenici au trăit pe vremea împăratului Liciniu. Sfântul Ermil era diacon şi, mărturisind înaintea împăratului numele lui Hristos, mai întâi a fost bătut cu toiege de aramă peste faţă. Şi cu toate că era plin de răni, el îndemna pe prietenul său Stratonic să nu se spăimânteze şi să-şi ţină firea, căci atunci când Ermil era bătut cu toiege, Stratonic plângea de mila lui. Atunci au priceput călăii că şi el este de un gând şi de o voinţă cu Ermil. Deci, fiind întrebat de împărat, a mărturisit că este creştin. Atunci, bătându-l şi pe el, l-au aruncat împreună cu Ermil, în apa Istrului, adică

în Dunăre, unde amândoi au primit fericit sfârşit.

Tot în această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Iacob cel din Nisibe, în Mesopotamia. Cuviosul Iacob s-a născut şi a crescut în marea cetate a Nisibei. Şi iubind viaţa cea paşnică şi liniştită s-a retras în munţi şi s-a supus vitejeşte lipsurilor pustiului, vara fiind ars de soare, iarna chinuit de ger şi de îngheţ. Hrana lui erau ierburile sălbatice, băutura apa, cu măsuri, iar haina, un biet acoperământ. În timp ce îşi secătuia trupul în acest chip, dobândea multă hrană duhovnicească pentru suflet. De aici îi venea îndrăzneala către Dumnezeu şi puterea de a vedea cele viitoare; iar din harul Duhului Sfânt a primit puterea de a face minuni. Trecând odată pe o cărare, a văzut câteva femei stând fără ruşine lângă un izvor. El a făcut ca izvorul să sece, iar femeilor le-a albit părul capului. Rugat fiind, a făcut ca apa să izvorască iarăşi, însă pe femei le-a lăsat cu capul înălbit. Pe un judecător persan, care făcuse o judecată nedreaptă, l-a îngrozit. Căci aflându-se acolo o piatră mare, sfântul a blestemat-o de s-a zdrobit, aşa că a îngrozit pe cel ce erau de faţă. Şi temându-se judecătorul a înnoit judecata şi a dat hotărâre dreaptă. Nişte scamatori, lăsând să se creadă că unul din ei este mort, au cerut ajutor de la fericitul Iacob, care trecea pe acolo. Fericitul a dat cu adevărat morţii pe cel prefăcut mort; dar după aceasta iarăşi l-a înviat. Când era episcop în patria sa Nisibe, a fost de faţă şi el la sinodul de la Niceea, unde necuratul Arie a fost anatematizat. Acesta după ce a fost caterisit, vrând prin viclenie să intre în biserică şi să slujească, a murit, datorită rugăciunilor lui Iacob, vărsându-şi intestinele. Când Sapor, împăratul perşilor, a venit şi a înconjurat Nisibe cu multe meşteşugiri, şi se gătea să intre în cetate, sfântul numai s-a arătat, iar perşii au fost puşi pe fugă, căci un nor de muşte şi de ţânţari războindu-se cu ei, le-a înţepat caii şi elefanţii, de au rupt legăturile şi s-au împrăştiat. Iar împăratul, cuprins de nedumerire, s-a întors în ţara lui, fără nici un câştig. Făcând aceste minuni şi ajungând la adânci bătrâneţi, fericitul Iacob a încetat din viaţă.

Tot în această zi, pomenirea sfântului mucenic Atanasie, care, fiind bătut cu toiege, s-a săvârşit.

Tot în această zi, pomenirea sfinţilor mucenici Pahomie şi Papirin, care în râu s-au săvârşit.

Tot în această zi, pomenirea târnosirii Mănăstirii proorocului Ilie, din Valea Adâncă.

Tot în această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Maxim Cavsocalivitul, care a sihăstrit în Sfântul Munte al Athosului, la anul 1320, şi care în pace s-a săvârşit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Canonul mucenicilor

Cântarea a 7-a:

Irmos: Tinerii evrei în cuptor...

Limba ta cea picurătoare de miere se aude din gura ta, liniştind amărăciunea mâhnirii lui Stratonic, cel împreună-luptător cu tine, Ermil, care striga:

Dumnezeule, bine eşti cuvântat în veci. Toiag puternic având crucea cea mântuitoare, viteazule mucenice, şi răbdând toiege, cu osârdie cânţi: bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule, în veci. Cel ce a mântuit, în chip minunat, din pântecele chitului pe proorocul cel ţinut într-însul, Acela mântuieşte, după moarte, din apele râurilor, moaştele cele purtătoare de biruinţă ale voastre, cei ce aţi câştigat răsplată în lupte.

A Născătoarei:

Ca să dezlegi blestemul Evei te-ai sălăşluit în pântecele cel fără prihană, Hristoase, făcând să ţâşnească izvoare de binecuvântare celor ce strigă: binecuvântat este rodul pântecelui tău, Preacurată.

Canonul cuvioşilor

Irmos: Tinerii cei din Avraam...

Fiind străluciţi cu strălucirile înfrânării şi luminaţi cu sfinţitele lupte, mucenicilor, preamărit v-aţi mutat către Strălucirea cea neapusă şi fii ai zilei v-aţi făcut. Înstrăinându-vă de bunăvoie de dulceţile cele din lume, în chip minunat v-aţi unit cu Cel ce S-a arătat oamenilor în trup, moştenind bunătăţile cele veşnice şi nepieritoare, cuvioşilor.

Slavă...

Dumnezeiescul Pavel şi Ioan, Teodul şi Nil şi după ei toţi cei ce au murit şi au vieţuit în chip preamărit, pustnici şi lăudaţi mucenici, să fie fericiţi.

Şi acum…, a Născătoarei:

Pe tine ceea ce ai purtat cu adevărat în pântece Mana vieţii, te-a preînchipuit în chip vădit de demult năstrapa cea purtătoare de mană. Bine eşti cuvântată tu între femei, Preacurată Stapână.

Canonul mucenicilor

Cântarea a 8-a:

Irmos: De şapte ori cuptorul...

Vrednicule de laudă, Ermil, rabzi cu bărbăţie să fii bătut şi cu sabia cumplit lovit şi de mulţimea necazurilor înconjurat; iar lui Stratonic te-ai făcut povăţuitor, în luptele pentru dreapta cinstire de Dumnezeu, cu care şi strigai: preoţi binecuvântaţi, popoare preaînălţaţi pe Hristos în veci. Cei cu cugetul neplecat şi viteji în luptă şi vrednici de darurile cele cereşti, pietrele cele nestemate, turnurile de apărare a credincioşilor, când li s-a poruncit să se închine pietrelor, nu le-au dat cinstire. Iar lui Dumnezeu, Stăpânului tuturor, strigau: popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii. Sfâşiind cu gheare de fier coastele tale tiranul, şi cu săbiile lovindu-te fără de milă, nu ţi-ai abătut gândul ce era întărit cu dragostea cea dumnezeiască şi cugeta la frumuseţea Izbăvitorului. Căruia acum, fără teamă, cu îndrăzneală strigi: popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

A Născătoarei:

Cel ce este în toate desăvârşit şi cu firea neapropiat, S-a arătat mie apropiat, îmbrăcându-Se cu trup, din tine, ceea ce nu ştii de nuntă. Pe Acela cu sârguinţă roagă-L să risipească sarcina fărădelegilor mele şi să mă mântuiască pe mine, cel ce cânt: preoţi binecuvântaţi, popoare preaînălţaţi pe Hristos în veci.

Canonul cuvioşilor

Irmos: Mâinile întinzându-şi Daniil...

Ceata cea măreaţă a cuvioşilor, împodobită cu fapte bune sihăstreşti, arată astăzi pe toţi dănţuitori dumnezeieşti, lăudând şi cântând lui Hristos: binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul. Înjunghiaţi aţi fost ca nişte miei, tăiaţi în bucăţi de săbiile barbarilor, şi v-aţi adus jertfă desăvârşită Cuvântului, Care S-a jertfit, şi v-aţi sălăşluit în corturile celor întâi-născuţi, cântând: lăudaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Binecuvântam pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Goi fiind de toată dulceaţa, cuvioşilor părinţi, aţi dezbrăcat pe vrăjmaşul cel rău, care a înşelat pe strămoşi; şi ca nişte luptători, primind veşmânt sfinţit, l-aţi îmbrăcat cu ruşine, înţelepţilor.

Şi acum..., a Născătoarei:

Iarăşi se deschide prin tine raiul cel dintâi, de Dumnezeu dăruită Fecioară, şi se duce înăuntru omul cel osândit întâi şi se îndumnezeieşte cu adevărat frământătura oamenilor, celor ce strigă: toate lucrurile pe Domnul lăudaţi-L.

Irmosul:

Să lăudam, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea-înălţându-L întru toţi vecii. Mâinile întinzându-şi Daniil în groapă a încleştat gurile leilor, cele deschise; şi puterea focului au stins, încingându-se cu fapta bună, tinerii cei iubitori de dreapta credinţă, strigând: binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Canonul mucenicilor

Cântarea a 9-a:

Irmos: Spăimântatu-s-a tot auzul...

Trecând noianul chinurilor cu vetreala lui Hristos, mucenicilor, aţi ajuns la limanul odihnei, unde sunt cetele mucenicilor şi adunarea drepţilor; acolo este lumina cea neapusă şi bucuria celor ce prăznuiesc în duh. Cei luminaţi de strălucirea dumnezeiască, vitejii mucenici ai adevărului, trecând întunericul cel adânc al chinurilor, au plecat către Soarele cel neapus, Care a strălucit mai înainte de luceafăr; iar acum luminează sufletele noastre lumina mântuirii. Astăzi Biserica lui Hristos săvârşind sfântă pomenirea nevoinţei voastre, preafericiţilor, prăznuieşte sărbătoare de veselie şi purtătoare de lumină, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce v-a dat vouă cununi şi mărindu-vă pe voi ca pe nişte robi. Ridicaţi aţi fost cu adevărat, sfinţilor, către strălucita înălţime a muceniciei şi aţi ajuns la capătul doririi voastre, cu adevărat fericiţilor, luând împărăţia lui Dumnezeu cea netulburată, mucenice Stratonic, împreună cu Ermil cel înţelept şi de Dumnezeu înţelepţit.

A Născătoarei:

Îndură-Te de mine, Mântuitorule, Cel ce Te-ai născut şi ai păzit, după naştere, nestricată pe ceea ce Te-a născut, când vei şedea să judeci faptele mele, trecând cu vederea nelegiuirile şi păcatele mele, că Cel ce eşti fără de păcat, ca un Dumnezeu milostiv şi iubitor de oameni.

Canonul cuvioşilor

Irmos: Hristos, piatra cea netăiată...

Veniţi să mărim cu glas mare, prin grăiri sfinţite, pe cuvioşii părinţi, care au vieţuit cu credinţă în Rait şi în Sinai şi în chip cucernic s-au nevoit. Cât sunt de lăudate chinurile voastre cele sihăstreşti, ostenitorilor în lupte; cât de peste măsură de mari sunt luptele prin care aţi biruit pe înşelătorul. Cât de minunată este nevoinţa prin care, după lege, v-aţi încununat. Trupul şi sufletul v-aţi închinat Domnului, după cuviinţă, şi sfinţindu-vă cu sudorile înfrânării, aţi uscat cu curgerile sângiurilor marea răutăţii barbarilor.

Slavă...

Pomenirea voastră cea de Dumnezeu luminată, strălucind cu răsăriturile ostenelilor voastre cele pentru Hristos, fericiţilor, luminează cugetele tuturor cu harul dumnezeiescului Duh, Care lucrează toate.

Şi acum...., a Născătoarei:

Se spăimântează heruvimii de Cuvântul cel ce şade pe dânşii în chip de negrăit, văzându-L prunc ţinut în braţele tale cele de Maică, Preacurată Stăpână, ceea ce eşti mai presus decât toată zidirea.

Irmosul:

Hristos, piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine, muntele cel netăiat, Fecioară, a fost tăiat, unind laolaltă firile cele deosebite. Pentru aceasta bucurându-ne, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

LUMINÂNDA

Podobie: Femei auziţi glas...

Cântând cu dragoste sfinţită prăznuire a lui Ermil, cugetătorul de Dumnezeu, şi al lui Stratonic, toţi lăudăm pe Hristos, Care S-a botezat astăzi de mâna lui Ioan în apele Iordanului, şi a preamărit pe aceştia împreună, ca pe ai Săi dumnezeieşti mucenici.

Slavă..., altă Luminânda.

Prin ostenelile sihăstriei în chip desăvârşit aţi ucis pe şarpele, începătorul răutăţii; iar la sfârşitul vostru aţi luat cununile muceniciei, cei ce sunteţi lauda părinţilor, şi mărirea mucenicilor, mulţimea cea pururea prăznuită a preasfinţilor părinţi din Rait şi Sinai.

Şi acum..., a Prazncului:

Ziua de astăzi s-a făcut zi de lumină neapusă, că Hristos, Adevărul, a venit acum de S-a arătat. Să-L lăudăm pe El cu cântări şi cu glasuri, după cuviinţă, ca pe Ziditorul şi Stăpânul. O, ce taină nouă ! Făcătorul lui Adam de bunăvoia Lui S-a arătat om.

LA STIHOAVNĂ
Se pun stihirile Prazncului, glasul al 6-lea:

Podobie: Îngereştile puteri...

Veniţi credincioşilor cu simţirea inimii să alergăm la râul Iordanului şi, văzând pe Hristos că Se botează cu trupul de la Ioan Înaintemergătorul, şi împreună cu dânsul teologhisind, să-I strigăm Lui: bine eşti cuvântat Cel ce Te-ai arătat, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Stih: Marea a văzut şi a fugit; Iordanul s-a întors înapoi.

Acum toiagul lui Iesei a odrăslit chivotul cel dumnezeiesc şi de mană primitor, din care a ieşit Floarea vieţii cea nepieritoare. De Care spăimântându-se Iordanul şi cu mâna pipăindu-L Ioan, striga cu credinţă: bine eşti cuvântat Cel ce Te-ai arătat, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Stih: Ce-ţi este ţie, mare, că ai fugit; şi ţie Iordane, că te-ai întors înapoi?

Puterilor cereşti aduceţi cântări, oamenilor psălmuiţi într-un glas şi vă bucuraţi! Că, iată, Stăpânul, strălucirea Tatălui, vine la apele Iordanului şi botezându-Se de rob, pe noi ne-a mântuit. Bine eşti cuvântat Cel ce Te-ai arătat, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Slavă..., a cuvioşilor, glasul al 6-lea:

Fericiţi sunteţi, cuvioşilor şi mucenicilor ai lui Hristos Dumnezeu: cuvioşi, ca pentru dreptate aţi fost prigoniţi; şi mucenici, că sabia nu v-a despărţit pe voi de dragostea lui Hristos; bucuraţi-vă pentru aceasta, că plata voastră multă este în ceruri.

Şi acum..., a Praznicului, asemenea:
Alcătuire a lui Anatolie.

Astăzi făptura se luminează; astăzi se veselesc toate cele cereşti împreună cu cele pământeşti. Îngerii şi oamenii se amestecă laolaltă. Că unde este de faţă împăratul este şi buna rânduială. Deci să alergăm la Iordan, să vedem toţi pe Ioan, cum botează creştetul cel nefăcut de mână. Pentru aceasta cântând cântare apostolească, cu un glas să strigăm: arătatu-s-a harul lui Dumnezeu, cel mântuitor, tuturor oamenilor, luminând şi dând credincioşilor mare milă.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei, după rânduială, şi otpustul.

LA LITURGHIE

La Fericiri se pun:
din Canonul al doilea al Praznicului,
Cântarea a 8-a pe 4 şi din Canonul mucenicilor,
Cântarea a 6-a pe 4.

După Vohod şi tropare, Prochimenul şi stihul zilei.

Apostolul din Epistola a doua către Timotei (I, 1-2, 8-10):
Pavel, apostol al lui Hristos Iisus, prin voinţa lui Dumnezeu...
(caută vineri în săptămâna a 27-a după Rusalii).

Aliluia al zilei.

Evanghelia de la Luca (XX, 1-8):
În vremea aceea, când învăţa Iisus poporul în Templu...
(caută miercuri în săptămâna a 28-a după Rusalii).

CHINONICUL
Praznicului: Arătatu-s-a darul lui Dumnezeu cel mântuitor tuturor oamenilor. Aliluia.

CHINONICUL
Sfinţilor: Bucuraţi-vă drepţilor întru Domnul; celor drepţi se cuvine laudă.

Sursa: Mineiul (lunile ianuarie-iulie), Ed. Reîntregirea, Alba Iulia, 2001

Sf. Bretanion, Episcopul Tomisului (25 Ianuarie)

SLUJBA

SLUJBA SFÂNTULUI IERARH BRETANION EPISCOPUL TOMISULUII

VECERNIA MICĂ

La Doamne strigat-am, se pun stihirile pe 4, glasul al 4-lea,

Podobie: Dat-ai semn...

Astăzi cetatea Tomisului se bucură și tresaltă duhovnicește, căci a sosit ziua de prăznuire a păstorului său dintru începuturi, Bretanion cel înțelept, vrednic urmaș al apostolului neamului românesc, Andrei cel întâi chemat.

Fiul Capadociei și prieten al Marelui Vasile, care din tinerețile sale a luat Crucea și a urmat lui Hristos, s-a ostenit întru răbdare și a luptat să țină flacăra credinței apostolești aprinsă în pământul Sciției, unde a fost rânduit să păstorească turma cea cuvântătoare.

De Dumnezeu înțelepțite Părinte Bretanion, întâistătător al Dobrogei celei de demult, ai strălucit cu virtuțile ca un luceafăr, mărturisind dreapta credință a Părinților niceeni strămoșilor noștri, pe care i-ai condus la limanul mântuirii.

După îndelungi osteneli și primejdii, Hristos te-a chemat la ceruri, dându-ți plată de mărturisitor și îndreptător al credinței, și te-a așezat în ceata marilor dascăli ai lumii și ierarhi, de unde te rogi pentru sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Moștenitor al Domnului și următor al învățăturii apostolești, slujitor al Domnului Dumnezeu, Sfinte Ierarhe Bretanion, viața ți-ai jertfit slujind lui Dumnezeu și oamenilor; căci, luptându-te pentru Adevăr, ai risipit duhurile răutății și ai statornicit dreapta credință în ținutul Sciției celei Mici, unde ai păstorit. Pentru aceasta Hristos te-a preamărit în ceruri, ca să fii rugător pentru neamul românesc.

Și acum... a Născătoarei, același glas:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu! Păzește-mă sub sfânt acoperământul Tău! Că tu ești mântuirea celor din primejdii și limanul celor înviforați; și izbăvești, cu rugăciunile tale către Dumnezeu, pe cei aleargă la Tine cu credință.

La Stihoavnă

Stihirile glasul al 2-lea, Podobie: Casa Efratului:

Înfruntând pe Valens cel rătăcit ai ținut statornică în Sciția mărturisirea de credință a Părinților soborului din Niceea, Ierarhe Bretanion.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Lui.

Pe umeri Crucea Domnului ridicând, uneltirile diavolești le-ai strivit, iar prin aceasta te-ai înălțat.

Stih: Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate și cuvioșii Tăi cu bucurie se vor bucura.

Toată suflarea neamului nostru te cinstește astăzi, căci ai strălucit ca un luceafăr în zorii creștinismului românesc.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei, glasul al 2-lea
Podobie: aceeași

Stăpână, Maică Prealăudată, ceea ce ești bună, ridică preacurată mâinile tale către Fiul tău și Dumnezeu, ca să ne mântuiască pe noi, cei ce ne rugăm ție.

Troparul, glasul 1

Șezător pe scaunul apostolesc al Sfântului Andrei, cel întâi chemat, Sfinte Ierarhe Bretanion te-ai arătat păstor preaînțelept al strămoșilor noștri din pământul Dobrogei și apărător al dreptei credințe statornicită de părinții soborului de la Niceea. Prietene al Marelui Vasile și cinstitorule al martirilor celor de demult, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre!

LA VECERNIA MARE

După obișnuitul psalm se cântă: Fericit bărbatul... Starea întâi.

La Doamne strigat-am... se pun Stihirile pe 8, glasul al 2-lea:

Pomenirea ierarhului, purtător de Dumnezeu, Bretanion, se arată astăzi ca o lumină duhovnicească ce se revarsă peste toată suflarea poporului românesc și ale cărei raze strălucesc în toate laturile creștinătății; căci întru dânsul Hristos S-a preamărit în pământul străbun al Dobrogei și printr-însul s-au statornicit în acest ținut predaniile Sfinților Părinți al întâiului sobor de la Niceea.

Păstor preaînțelept al cetății Tomisului, Sfinte Ierarhe Bretanion, luând pilda Marelui Vasile al Capadociei, ai înfruntat cu îndrăzneală pe împăratul Valens cel răucredincios, care voia să schimbe credința păstoriților tăi. Cu evlavie, te lăudăm duhovnicește, pentru că ai rămas mărturisitor statornic al învățăturilor Evangheliei lui Hristos predate, dintru început, neamului tău de Sfântul Apostol Andrei, cel întâi chemat.

Cinstitor de mucenici știindu-te cel între marii dascăli ai lumii și ierarhi, Vasile al Capadociei, la rugămintea acestuia te-ai ostenit a trimite odorul cel dumnezeiesc al moaștelor Sfântului Sava cel înecat pentru dreapta credință în repejunile Buzăului. Minunându-ne de râvna ta pentru cele sfinte, te lăudăm ca pe un ierarh preastrălucit al Bisericii noastre dreptmăritoare.

Dumnezeu, Cel în Treime lăudat, te-a înzestrat cu daruri, Părinte Bretanion, mai presus de înțelegere. Ți-a dat credință statornică în Adevărul cel revelat; ți-a dat nădejde ca o ancoră tare și nemișcată, dar mai presus de toate, ți-a dat iubirea prin care să rămâi în dragostea Sa cea dumnezeiască. De aceea, te-a preamărit în ceruri, așezându-te în ceata marilor ierarhi, de unde ne trimiți putere să biruim toate uneltirile vrăjmașului.

Slavă... glasul al 6-lea:

Pe cel ce este podoaba celor dintâi ierarhi ai Dobrogei și păstorul cel minunat al cetății Tomisului, pe purtătorul de

Dumnezeu Bretanion, veniți toți iubitorilor de prăznuire să-l lăudăm zicând: Bucură-te, Sfinte Părinte, păstor înțelept al strămoșilor noștri, mărturisitor al dreptei credințe și apărătorul dogmelor Ortodoxiei; Bucură-te, cel ce ai înfruntat cu îndrăzneală pe împăratul cel eretic și nelegiuit, care vroia să schimbe dreapta credință a păstoriților tăi; Bucură-te, cel ce ai hrănit poporul cu nectarul învățăturilor lui Hristos, lăsat ție de întâiul între Apostoli, Andrei cel minunat. Bucură-te, Sfinte Ierarhe Bretanion, rugătorule pentru sufletele noastre!

Și acum... Dogmatica glasului.

Vohod; Lumină lină...; Prochimenul zilei și Paremiile (cele din 25 ianuarie)

La Litie

Idiomela Sfântului Ierarh Bretanion, glasul al 3-lea, însuși glasul:

Din rânduiala dumnezeiască te-ai săvârșit din cele trecătoare ale vieții acesteia în ziua de prăznuire a marelui dascăl al neamurilor creștine, Sfântul Grigorie Teologul. Asemenea acestuia ai viețuit pe pământ și ca acesta ai învățat dogmele cele pline de înțelepciune ale dreptei credințe, iar cu dânsul acum sălășluiești în lumina cea neînserată a Dumnezeirii celei întreit strălucitoare și împreună cu el te rogi Preasfintei Treimi să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă... glasul al 8-lea:

Înțelepții vremii și poporul lui Dumnezeu au văzut în tine, Sfinte Ierarhe Bretanion, dascălul cel înțelept al Adevărului, mărturisitorul dreptei credințe, luminătorul Ortodoxiei și bărbatul doririlor, împlinind virtuțile și poruncile Evangheliei. Drept aceea, Ierarhe prealăudate, te rugăm, ca cel ce ești în sălașurile cele cerești ale împărăției celei nematerialnice, să mijlocești la Hristos Dumnezeu să dobândim pace și mare milă.

Și acum... a Născătoarei:

Pentru rugăciunile tuturor sfinților, Doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă și ne miluiește pe noi, ca un Îndurat.

La Stihoavnă

Se pun stihirile Ierarhului, glasul al 8-lea

Podobie: Ce vă vom numi....

Cum te vom numi pe tine, Sfinte Bretanion? Ierarh înțelept, că ai propovăduit ca un apostol Evanghelia lui Hristos? Mărturisitor al Adevărului, că ai apărat credința părinților niceeni? Luceafăr luminos, că ai strălucit toate laturile Ortodoxiei? Luptător neînfricat că ai biruit păgânătatea? Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Stih: Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere.

Cum te vom numi pe tine, Ierarhe prealăudate? Far strălucitor, că te-ai aprins din lumina lui Hristos la țărmul Pontului Euxin? Cunoscător al Scripturilor și al învățăturilor Sfinților Părinți? Pildă creștinilor în zorii creștinismului românesc? Lăcaș al Duhului Sfânt și apărător al dogmelor Ortodoxiei? Cetățean al cerului și întocmai la cinste cu îngerii? Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Stih: Gura dreptului va deprinde înțelepciune și limba lui va grăi judecată.

Cum te vom numi pe tine, ierarhe al lui Hristos, Bretanion? Iscusit teolog, că ai dogmatizat dreapta credință a Bisericii lui Hristos? Rază de lumină, că ai strălucit în toate laturile creștinătății? Ochi priveghetor, că ai vegheat turma cea cuvântătoarea din pământul străbun al Dobrogei? Stâlp al Bisericii, că ai rămas statornic în credință și ai biruit ispitele vrăjmașului? Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă... glasul al 5-lea:

Veniți popoare, cu gânduri luminate să prăznuim pe Ierarhul lui Hristos, Bretanion cel înțelept; pe păstorul cel bun al cetății Tomisului, șezător pe scaunul apostolesc al Sfântului Andrei; căci acesta luând lumină din lumina lui Hristos a strălucit ca un far în noaptea păgânătății. Bucurați-vă neamuri, că prin acesta Biserica lui Hristos s-a înălțat și s-a întărit de la o margine la alta a pământului strămoșesc și prin acesta străbunii noștri s-au altoit pe vița Hristos, rodind însutit darurile Duhului Sfânt. Bucurați-vă și vă veseliți!

Și acum... a Născătoarei:

Stăpână, ajutătoarea tuturor, trimite-mi picăturile milei tale și dă-mi mână de ajutor în întunericul cumplitelor întreite valuri ale vieții, care mă tulbură și mă înecă pururea, Fecioară; și învrednicește-mă de partea celor aleși și a celor drepți, ceea ce ai născut Adevărul milei, Curată.

La binecuvântarea pâinilor se cântă troparul Ierarhului, de două ori, și al Născătoarei, o dată.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... se cântă troparul Sfântului (de două ori), Slavă... Și acum... a Născătoarei.

După Catisma întâi, Sedealna, glasul întâi,

Podobie: Mormântul tău...

Cu râvnă dumnezeiască ai propovăduit dreapta credința în Sciția Mică, pământul străbun al neamului românesc, Sfinte Ierarhe Bretanion. Credincioșii te-au avut ca o lumină în sfeșnic pe care întunericul necredinței n-a putut-o stinge, iar noi, fii Bisericii dreptmăritoare, te cinstim cu dragoste.

Slavă... tot aceasta.

Și acum... a Născătoarei:

Maica lui Dumnezeu, pe tine te știm toți cei ce cu dragoste alergăm la a ta bunătate, care, și după naștere, te-ai arătat Fecioară cu adevărat. Pe tine te avem ocrotitoare noi, păcătoșii; pe tine, izbăvire întru ispite te-am câștigat, singura cu totul fără prihană.

După Catisma a doua, Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Strălucit-a în cetatea Tomisului odinioară, Sfântul Bretanion, vrednicul urmaș al celui dintâi între apostolii lui Hristos, Andrei cel minunat; pentru că dintru

începuturi s-a arătat păstor și învățător al neamului românesc să-l lăudăm, astăzi, după cuviință, zicând: Bucură-te, Ierarhe mult râvnitorule.

Slavă... tot aceasta.

Și acum... a Născătoarei, însăși Podobia:

De frumusețea fecioriei tale și de prealuminată curăția ta Gavriil mirându-se, a strigat ție, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ție? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep și mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ție: Bucură-te, ceea ce ești plină de har!

Polieleul: Robii Domnului...

Mărimurile

Mărimu-te pe tine, Sfinte Ierarhe Bretanion, și cinstim sfântă pomenirea ta, păstorul înțelept al Tomisului și cel dintâi între ierarhii Dobrogei.

Veniți toți credincioșii Ortodoxiei românești să lăudăm pe Bretanion cel minunat, zicând: pe mărturisitorul Adevărului și apărătorul dreptei credințe.

Stihuri:

1. Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.
2. Cântați Domnului toți cuvioșii Lui și vă mărturisiți pomenirii Sfințeniei Lui.
3. Lăuda-se-vor cuvioșii întru slavă și se vor bucura întru așternuturile lor.
4. Spune-voi numele Tău, fraților mei, în mijlocul Bisericii Te voi lăuda.

După Polieleu Sedealna, glasul al 8-lea.
Podobie: Pe înțelepciunea...

Trimis de Dumnezeu din Capadocia creștină ca să păstorești strămoșii neamului românesc din părțile Sciției, Părinte al părinților celor de demult, Sfinte Bretanion, te-ai arătat între ierarhii Tomisului mare apărător al credinței și luptător împotriva lui Valens cel rău credincios. Prieten al Sfântului Vasile și iubitor de mucenici ai fost ales de Dumnezeu să trimiți neamului tău pe Sfântul Sava care a fost ucis pentru dreapta credință în apele Buzăului. Minunate sunt lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le plinești, ca să ne întărești în dreapta credință; Primește rugăciunile Sfântului Bretanion și a celor împreună cu dânsul, care se roagă pentru sufletele noastre.

Slavă... tot aceasta.

Și acum..., a Născătoarei..., aceeași Podobie:

Pe ceea ce este ușă cerească și sicriu, munte cu totul sfânt, nor strălucitor, să o lăudăm: pe scara cea cerească, raiul cel cuvântător, mântuirea Evei și odorul cel mare a toată lumea; că printr-însa s-a săvârșit mântuirea lumii și iertarea greșelilor celor de demult. Pentru aceasta, strigăm către dânsa: Roagă pe Fiul tău și Dumnezeu să dăruiască iertare de greșeli celor ce se închină cu credință preasfintei nașterii tale.

Antifonul întâi al glasului al 4-lea.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere.

Stih: Auziți aceasta toate neamurile; ascultați toți cei ce locuiți în lume.

Toată suflarea...

Evanghelia de la Ioan (X, 1-9)
Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la Dânsul: Adevărat, adevărat vă spun vouă...

Psalmul 50

Slavă... glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Ierarhului Tău, Bretanion, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Stihira, glasul al 6-lea:

Ierarhe Bretanion, de trei ori fericite, alăuta dogmelor ortodoxe, vino și glăsuiește tuturor cântare mărturisitoare plină de slavă dumnezeiască; cel dintâi stătător al Tomisului ai ajuns, prin rânduiala lui Dumnezeu, izvorul din care curge apa cea vie a harului Duhului Sfânt care spală întină-ciunea patimilor. Roagă-te să se dăruiască Bisericii noastre bună înțelegere, pace și mare milă.

Canoanele

Canoanele se pun astfel: al Născătoarei de Dumnezeu, al Sfântului Grigorie și al Ierarhului.

Canonul Ierarhului, glasul al 5-lea

Irmos: Pe cal și pe călăreț...

Deschide-mi gura, Doamne, a lăuda după vrednicie pe cel între ierarhii înțelepți strămoșeni, pe Sfântul Bretanion, cel ce a răsărit ca un luceafăr în zorii creștinismului neamului nostru.

Din tinerețe, fericite Bretanion te-ai aprins de dragostea lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Cel născut din Tatăl mai înainte de veci, și Cel ce ți-a dat putere de Sus să propovăduiești neamurilor Evanghelia mântuirii.

Slavă...

Din băutura cea preadulce a dragostei lui Dumnezeu, cel în Treime lăudat, bând, Sfinte Ierarhe Bretanion, te-ai arătat ca un ostaș nebiruit al Bisericii și mărturisind pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh într-o ființă uniți.

Și acum... a Născătoarei

Fecioară și Maică te lăudăm întru toți vecii că prin tine a venit Izbăvitorul ca să ne mântuiască din robia păcatului și a morții celei veșnice.

Catavasiile Întâmpinării Domnului.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce ai înfipt pământul...

Din apele Scripturii adăpându-te, Sfinte Părinte Bretanion, ai ajuns să descoperi lucruri mai presus de înțelegere care te-au ridicat la înalte trăiri ale tainelor lui Dumnezeu.

Dacă te-ai adăpat din izvoarele cele nesecate ale Duhului, ai devenit tu însuți

izvorul prin care Dumnezeu trimite lumii râuri de apă tășnitoare spre viața cea veșnică.

Slavă...

Slăvim, împreună cu tine, Sfinte Bretanion, pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Treimea cea una în ființă, și ne închinăm Ei, așa cum i-ai învățat pe păstoriții tăi să I se închine, lăudând-O neîncetat.

Și acum... a Născătoarei:

Arătatu-te-ai în rugăciune ca un înger al Sfatului celui mare al Atotțiitorului, mai înainte închipuind întruparea Ta cea din Fecioară, Cuvântule al lui Dumnezeu, prin care ne-ai prefăcut și la ceruri ne-ai suit.

Sedealna, glasul al 8-lea

Podobie: Pe înțelepciunea...

Înțelepciunea cea de sus primind prin Duhul Sfânt și bogăția faptelor bune agonisind ai luminat pe credincioși, prealăudate, sfințindu-i, învățându-i și călăuzindu-i la limanul lin al mântuirii. Ostenindu-te pentru Biserica cea dreptslăvitoare, Dumnezeu te-a așezat în ceata ierarhilor îndumnezeiți ai creștinătății. Roagă-te Celui de o ființă cu Tatăl, Mântuitorului Hristos, iertare de greșeli să dăruiască celor ce prăznuiesc, cu dragoste, sfântă pomenirea ta.

Slavă... tot aceasta.

Și acum... a Născătoarei:

Pe Unul din Treime mai presus de fire L-ai zămislit, Fecioară, și L-ai născut în chip minunat, mai presus de cuvânt și de cuget, și ai făcut firea omenească, cea izgonită de demult, părtașă Firii celei dumnezeiești. Pentru aceasta adunându-ne toți cei ce ne-am mântuit prin nașterea ta, ceea ce ești cu totul fără de prihană, cuvintele tale urmând, după datorie pe tine, te fericim; rugând pe Hristos-Dumnezeu iertare de greșeli să dăruiască celor ce te măresc cu credință ca pe Maica Lui.

Cântarea a 4-a

Irmos: Dumnezeiască cunoștință...

Îndreptător credinței și chip blândeților te-ai arătat turmei tale din Sciția Mică, Ierarhe al lui Hristos, Bretanion. Poporul credincios, cunoscându-ți viața și statornicia, nu te-a părăsit atunci când valurile mării învolburate a eresurilor s-au revărsat peste el. Drept aceea te lăudăm ca pe un Părinte Sfânt al părinților noștri.

Cu credința dumnezeieștilor învățături, Părinte Bretanion, ca pe niște pești ai pescuit pe fiii tăi din valurile credinței celei stricăcioase de suflet. Pe toți, ca pe o jertfă, i-ai adus lui Dumnezeu, Cel ce S-a preamărit prin tine.

Slavă...

De la tine Părinte Sfinte, strămoșii noștri au învățat să laude pe Dumnezeu cel închinat în trei Ipostasuri: Tatăl, Fiul și Sfântul Duh.

Și acum... a Născătoarei.

Ceea ce nu știi de nuntă, Stăpână, Maică Fecioară, prin rugăciunile tale, fiind iertați de greșeli, cu mulțumire pe tine toți te fericim.

Cântarea a 5-a

Irmosul: Cel ce te îmbraci cu lumina...

Prin lucrarea ta cea înțeleaptă, moaștele Sfântului Sava, răpus pentru credință în repejunile Buzăului, au ajuns în Capadocia Sfântului Vasile. Minunându-ne de faptele credinței lucrătoare prin iubire pe care le-ai împlinit, te lăudăm, Sfinte Bretanion, bunule chivernisitor al Bisericii lui Hristos.

Întărit fiind de cuvintele psalmistului: „Grăit-am întru mărturiile Tale înaintea împăraților și nu m-am rușinat", nu ai pregetat, Părinte, să înfrunți cu îndrăzneală, pe împăratul Valens, cel care vroia să schimbe credința ta și a păstoriților tăi din Sciția Mică.

Slavă...

Știind din Scripturi că trei sunt Care mărturisesc în cer, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, iar Aceștia trei una sunt; așa, Sfinte Părinte, ai mărturisit înaintea împăraților și dregătorilor acestei lumi pe Dumnezeul tuturor.

Și acum... a Născătoarei:

Când te-a văzut proorocul cel de demult, Curată, cu totul fără prihană, ca pe o ușă îndreptată spre Lumina cea neapusă, îndată te-a cunoscut ca locaș al lui Dumnezeu.

Irmos: Viforul cel nesuferit...

Cu ce cântări de laudă vom încununa astăzi pe Sfântul Bretanion, cel ce a șezut în scaunul apostolesc al Sfântului Andrei. Că acesta, ca un viteaz ostaș al lui Hristos a biruit păgânătatea și a ieșit învingător în războiul cel nevăzut cu diavolii întunericului cel mai dinafară.

„Cred întru Unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, făcătorul cerului și al pământului...", ai mărturisit, Bunule Părinte, înaintea dregătorilor acestui veac, socotind deșartă și rătăcitoare credința lui Arie. Din neam în neam s-a mărturisit această credință pe care tu, ierarhe preafericite, ai statornicit-o dintru început strămoșilor noștri.

Slavă...

Pe Hristos L-ai mărturisit, Sfinte Ierarhe, a fi de o ființă cu Tatăl și cu Duhul; Căruia cu smerenie te-ai închinat. Ajută-ne și nouă, ca cel ce stai înaintea Sfintei Treimi, să O mărturisim cu tărie, să ajungem la cunoștința adevărului și să ne mântuim.

Și acum... a Născătoarei:

Izbăvire de greșeli și de primejdii trimite robilor Tăi, Stăpâne Dumnezeule, Unule și în Trei Lumini, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Condacul: glasul al 3-lea.

Podobie: În chipul Crucii Moise în munte...

Dragostea de Dumnezeu și înstrăinarea de cele pământești dobândind, ca o arvună de mult preț de la Hristos, ai fost chemat să slujești Biserica dreptmăritoare a Dobrogei celei de demult, Sfinte Ierarhe Bretanion. Ocrotește, Părinte, cu rugăciunile tale pământul pe care l-ai păstorit, în care se preamărește și astăzi numele lui Dumnezeu, Cel ce te-a preamărit.

Icos

Pomenirea celui între sfinții neamului românesc, Bretanion, revarsă astăzi în suflete bucurie nespusă și ne îndeamnă a cânta unele ca acestea: Bucură-te, Ierarhe de Dumnezeu înțelepțite, cel ce ai luat Crucea și ai urmat lui Hristos în toată viața; Bucură-te, fiu al Capadociei și Părinte duhovnicesc al daco-romanilor Sciției străbune; Bucură-te, cel căruia Domnul Hristos ți-a luminat viața și ți-a întărit credința prin Duhul Sfânt; Bucură-te, minte cu smerita cugetare și înălțată la Dumnezeu; Bucură-te, izvor prin care vine de la Dumnezeu apa cea vie țâșnitoare spre viața veșnică; Bucură-te, mărturisitor și apărător al dreptei credințe; Bucură-te, Sfinte Ierarhe Bretanion!

Sinaxar

În această lună, în ziua a 25-a, se face pomenirea Sfântului Ierarh Bretanion, Episcopul Tomisului.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne, Iisuse Hristoase, miluiește și ne mântuiește pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a

Irmosul: Domnul Părinților...

Învățăturile tale, Sfinte Ierarhe Bretanion, au răsunat ca o trâmbiță mișcată de Duhul Sfânt și s-au răspândit în toate laturile creștinătății, pe toate neamurile chemându-le a cânta: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri!

Învățăturile eretice risipind, credința cea dreaptă mărturisind și pe Hristos preaslăvind, ai cântat, Părinte Bretanion, cântarea tinerilor din Babilon: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri!

Slavă...

Învrednicește-ne, Doamne, să Te preaslăvim cum se cuvine, să propovăduim neștirbit taina ființei Tale celei Una și să ne închinăm dumnezeirii Tale, împreună cu prietenul și casnicul Tău, Bretanion, cel preaslăvit de Tine.

Și acum... a Născătoarei:

Odrăslit-ai, Fecioară, Stâlparea cea împreună fără de început cu Tatăl, floarea dumnezeirii, mlădița cea împreună-veșnică, Cea care dă viață tuturor oamenilor.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Tine, Făcătorul...

Cu preastrălucite virtuți împodobit, de harul lui Dumnezeu luminat, când sorocul a venit, ai fost chemat, Sfinte Bretanion, la ceruri, pentru a primi de la Cel pe Care L-ai propovăduit pe pământ cununa cea nevestejită a împărăției celei nematerialnice. Pentru aceasta bucurându-te ai strigat: să binecuvânteze toată făptura pe Domnul și să-L preaînalțe întru toți vecii!

În soborul ierarhilor fiind așezat și din dulceața raiului gustând, Sfinte Bretanion, urci, din slavă în slavă, către cunoașterea tainelor lui Dumnezeu, împreună cu îngerii cântând: să

binecuvânteze toată făptura pe Domnul și să-L preaînalțe întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Pe Tine, Dumnezeul dumnezeilor și Domnul domnilor, Te laudă Bretanion în ceruri. Pentru rugăciunile lui, trimite-ne, Doamne, putere ca să cântăm și noi: să binecuvânteze toată făptura pe Domnul și să-L preaînalțe întru toți vecii.

Și acum... a Născătoarei

Nădejde, acoperământ, liman, zid și cetate de scăpare ești Născătoare de Dumnezeu, pentru cei ce îndeamnă a cânta: să binecuvânteze toată făptura pe Domnul și să-L preaînalțe întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Isaie dănțuiește...

Mult folositor ești, preasfințite Bretanion, nouă credincioșilor celor ce cu bucurie facem pomenirea ta. Pentru aceasta, revarsă peste noi de la Dumnezeu roua cerului ca să putem crește duhovnicește în așteptarea vieții veșnice în care te sălășluiești.

Sfărâmă puterea vrăjmașilor noștri văzuți și nevăzuți, Sfinte, dă-ne sănătate, pace și bună înțelegere; ajută-ne în vremea necazurilor, vindecă-ne bolile și te roagă lui Hristos Dumnezeu să ne ierte păcatele prin care Îl supărăm și să ne mântuiască.

Slavă...

Bucură-te, Sfinte Bretanion, cel ce vezi față către față pe cel din Treime lăudat, Hristos Dumnezeu. Ne bucurăm și noi pământenii că te avem rugător și fierbinte sprijinitor pentru ca să ajungem a gusta din bunătățile în care te desfătezi.

Și acum... a Născătoarei.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub sfânt acoperământul tău.

Luminânda, glasul al 3-lea

Podobie: Cămara Ta...

Aprinzând lumină în sufletul tău, Sfinte, din lumina cea nestinsă a lui Hristos, te-ai făcut luminător al Ortodoxiei, Bretanion, Ierarhul cel înțelept al Tomisului.

Slavă... tot aceasta.

Și acum... a Născătoarei, glasul al 2-lea

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Cu Maica lui Dumnezeu și Fecioara Maria, cu Sfântul Vasile, prietenul tău, și Grigorie Teologul, cel împreună prăznuit, astăzi stând, preaînțelepte Bretanion, înaintea Treimii celei neapropiate, cere acum pace lumii, biruință binecredincioșilor creștini și mântuire nouă, celor ce te lăudăm pe tine, de Dumnezeu cuvântătorule, Bretanion, cel din cetatea Tomisului.

LA LAUDE

Se pun stihirile pe 4, glasul al 4-lea, Podobie: Dat-ai semn...

Astăzi cetatea Tomisului se bucură și tresaltă duhovnicește căci a sosit ziua de prăznuire a păstorului său dintru

începuturi, Bretanion cel înțelept, vrednic urmaș al Apostolului neamului românesc, Andrei cel întâi chemat.

Fiu al Capadociei și prieten al Sfântului Vasile cel Mare, din tinerețile tale ai luat Crucea și ai urmat lui Hristos, întru răbdare ostenindu-te, ai luptat să ții flacăra credinței apostolicești aprinsă în pământul Sciției, unde ai fost rânduit să păstorești turma cea cuvântătoare.

De Dumnezeu înțelepțite, părinte Bretanion, întâistătător al Dobrogei celei de demult, ai strălucit cu virtuțile ca un luceafăr mărturisind dreapta credință a Părinților niceeni străbunilor noștri, pe care i-ai condus la limanul mântuirii.

După îndelungi osteneli și primejdii, Hristos te-a chemat la ceruri, dându-ți plată de mărturisitor și îndreptător al credinței și te-a așezat în ceata marilor dascăli ai lumii și ierarhi de unde te rogi pentru sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 2-lea

Slujitor al Domnului și următor al învățăturii apostolești, Sfinte Ierarhe Bretanion, viața ți-ai jertfit slujind lui Dumnezeu și oamenilor; căci, luptându-te pentru Adevăr, ai risipit duhurile răutății și ai statornicit dreapta credință în ținutul Sciției celei Mici, unde ai păstorit. Pentru aceasta Hristos te-a preamărit în ceruri ca să fii rugător pentru neamul românesc.

Și acum..., a Născătoarei, același glas.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu! Păzește-mă sub sfânt acoperământul tău! Că tu ești mântuirea celor din primejdii și limanul celor înviforați; și izbăvești cu rugăciunile tale către Dumnezeu pe cei ce aleargă la tine cu credință.

Doxologia mare, Troparele, Ectenia și Otpustul.

LA LITURGHIE

La Fericiri se pun: din Canonul întâi al Ierarhului, Cântarea a 3-a, pe patru și din Cântarea a 6-a, pe patru.

După Vohod și Tropare,

Prochimen, glasul întâi: Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere

Stih: Ascultați acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți în lume.

Apostolul, din Epistola către Corinteni (XII, 7-11):
Fraților, fiecăruia Duhul...

Evanghelia de la Ioan (X, 9-16):
Zis-a Domnul, Eu sunt ușa...

CHINONICUL: Întru pomenire veșnică va fi dreptul; de auzul rău nu se va teme.

Sursa: Slujba Sfântului Ierarh Bretanion

Sf. Cuvios Gherman din Dobrogea (28/29 Februarie)

SLUJBA

SLUJBA PREA CUVIOSULUI GHERMAN DIN DOBROGEA

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne strigat-am, se pun stihirile Cuviosului pe 4, glasul al 2-lea.

Din tinereţe, alegând calea cea dreaptă a raiului, Prea Cuvioase Părinte Gherman, ai urmat calea lui Hristos. Că din fire fiind tu înţelept nevoitor al pustiului şi sihăstriei, ai urmat calea cea purtătoare de viaţă şi cele veselitoare ale vieţii le-ai părăsit, privind spre frumuseţea cea dorită de tine, prea alesule. Pentru aceasta, te-a proslăvit pe tine Hristos, iar noi cinstim prea slăvită pomenirea ta. (de două ori)

Suspinând de dorul de a urma Stăpânului tău, Hristos, Prea Cuvioase Sfinte, pentru aceasta ai defăimat dragostea cea lumească şi luminat fiind de Duhul Sfânt, frumuseţea cea lumească întru nimic ai socotit-o, Prea fericite. Pentru aceasta, cununa veşniciei dobândind, de toţi eşti cinstit după cuviinţă.

Viaţă îngerească ai vieţuit pe pământ, Prea Cuvioase de Dumnezeu grăitorule. Pentru aceasta întru pomenirea ta cea sfântă, te lăudăm pentru vredniciile tale, Gherman, fericite, căci din slava cereştii împărăţii, te rogi pururea pentru sufletele noastre.

Slavă...,

Cu credinţă adunându-ne toţi, pe tine ca un sihastru al lui Hristos te lăudam, Sfinte Gherman, că fără temere până la Roma, întru apărarea nevinovăţiei Sfântului Patriarh Ioan Gură de Aur, împreună cu Ioan Casian, ai călătorit. Pentru aceasta, toţi îţi strigăm: o prea fericite, laudă călugărilor, roagă-te Izbăvitorului să ne mântuiască pe noi.

Şi acum...,

Suflete al meu suspină şi varsă izvoare de lacrimi din inimă smerită către Maica Dumnezeului nostru şi strigă: Preacurată, izbăveşte-mă de munca cea înfricoşătoare şi mă sălăşluieşte unde este odihna, fericirea şi desfătarea cea veşnică.

La Stihoavnă Stihirile, glas al 3-lea:
Podobie: De frumuseţea fecioriei tale...

Te avem pe tine dătător de multe daruri, iubitorule de pustnicie, că împlineşti cererile noastre pururea, rugându-te lui Dumnezeu pentru noi, Prea Cuvioase Părinte.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.

Cântări de cinstire aducem înaintea ta, Sfinte Ghermane, pentru mijlocirile tale către cel Atotputernic, spre mântuirea sufletelor noastre.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi.

Podoabă a sihaştrilor, cu bună cuviinţă te-ai luptat împotriva patimilor. Pentru

aceasta primeşte acum lauda celor ce cu evlavie prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Slavă... Şi acum..., glasul acelaşi:

Fecioară care nu ştii de mire, care pe Dumnezeu în chip de negrăit L-ai zămislit cu trup, Maica Dumnezeului celui Preaînalt, rugăciunile robilor tăi primeşte-le, ceea ce eşti cu totul fără prihană, care tuturor dăruieşti curăţire greşealelor, primind acum rugăciunile noastre, roagă-te, să ne mântuim noi toţi.

Troparul: glasul al 8-lea:

Cu ostenelile tale, cu privegheri neîncetate, cu rugăciune şi post te-ai nevoit Cuvioase Părinte Gherman, împreună cu Sfântul Ioan Casian, din pământul Dobrogei odrăslind; şi curgerile harului preoţesc, cu rugăciunile lui Ioan cel cu Gura de Aur, te-ai învrednicit a le primi. Bogăţie de daruri duhovniceşti din Ţara Sfântă, prin osârdie ai agonisit şi prin aceasta pe mulţi ai învrednicit pe Hristos a urma. Pentru aceasta părinte al Dobrogei roagă pe Hristos, Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei, acelaşi glas:

Tuturor celor întristaţi bucurie şi celor năpăstuiţi părtinitoare şi hrană săracilor şi mângâiere străinilor, limanul celor înviforaţi, cercetare bolnavilor, acoperământ şi sprijinitoare celor oropsiţi şi orbilor eşti toiag. Tu, Preacurată, Maica Dumnezeului celui Preaînalt, grăbeşte de miluieşte pe robii tăi, rugă-mu-ne.

Otpustul.

LA VECERNIA MARE

După obişnuitul psalm 103, se cântă: Fericit bărbatul... starea întâi.
La Doamne strigat-am... se pun stihirile pe 8, glasul al 4-lea.
Podobie: Ca pe un viteaz...

Strălucit-au nevoinţele tale cele frumoase, ca soarele în cer şi pe pământ, Ghermane, Prea Cuvioase, căci în chip ortodox ai propovăduit nouă credinţa lui Hristos cea adevărată şi fără prihană. Pentru aceasta roagă-te, Cuvioase Părinte, acum la prăznuirea ta, să ne dăruiască nouă mare milă.

Dezmierdările trupului le-ai înfrânat şi poftelor le-ai pus stăpânire cu puterea Duhului Sfânt, ca un prea ales biruitor şi pe cel potrivnic l-ai surpat. Pentru aceasta te-ai făcut povăţuitor monahilor, Prea Cuvioase Părinte Gherman, şi pe toţi i-ai învăţat a urma Stăpânului Hristos.

Strălucind ca un soare al monahismului, răsărind din Dobrogea, în lume ai luminat cu strălucirile poveţelor tale, adunând cete de ucenici în chinovii dintre Dunăre si Mare, Sfinte Gherman. Pentru aceasta, înstrăinaţi fiind de tot răul, şi noi să urmăm fapta vieţii tale, cu statornicie, şi totdeauna să cerem mijlocirea ta către Stăpânul lumii pentru mântuirea sufletelor noastre.

Nici foamea, nici frigul, nici ostenelile îndelungatelor călătorii pe urmele lui Hristos, nici privegherile nu le-ai socotit a fi cu anevoie de înfruntat; ci, întrarmându-te cu puterea Crucii, ai urmat Aceluia ce s-a răstignit pe dânsa, cinstite Cuvioase Gherman, şi cununa biruinţei ai luat de la Dânsul.

Având Părinte Gherman, viaţă neîntinată, răbdare şi blândeţe, înfrânare şi priveghere de toată noaptea, credinţă şi nădejde temeinică întru milostivire, ca un înger în trup ai vieţuit pe pământ, Prea fericite, rugătorule pentru sufletele noastre.

Ca un măslin plin de roadă ai fost Cuvioase Părinte Gherman veselind cu untdelemnul faptelor tale feţele ucenicilor tăi şi ale tuturor celor ce cu credinţă şi smerenie prăznuiesc pomenirea ta.

Iubitor de desăvârşire fiind Cuvioase Părinte Gherman, din pământul Dobrogei spre locurile sfinte ai alergat împreună cu Casian, cel iubitor de pustnicie, din pustia casienilor. Pentru aceasta Hristos te-a ales îndreptător al cuvioşilor, pilduitor cu viaţa ta cea fără de răutate, tuturor celor ce cinstesc pomenirea ta.

Înţelept al vremurilor străromâne, te-ai arătat şi cu înţelepciune te-ai înfăţişat înaintea Dreptului Judecător prin trecerea de la cele vremelnice la cele veşnice. Şi noianul grijilor lumeşti de pe pământ cu iscusinţă trecându-l, la limanul cel liniştit ai ajuns. Pentru aceasta Părinte Cuvioase Gherman, pomeneşte-ne pe noi întru ale tale rugăciuni, către Domnul.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Lui Dumnezeu viaţa ta ai închinat-o, prea fericite Gherman, făcându-te, cu adevărat prea ales lucrător în ogorul Domnului Hristos. Pentru aceasta, pentru multele tale osteneli în hotarele Casimcei dobrogene, ai luat plată cerească, mutându-te în locaşurile cele nematerialnice, bucurându-te acum şi izvorându-ne nouă, tuturor, râuri de tămăduiri.

Şi acum..., a Născătoarei, acelaşi glas:

Luminează, Preacurată, sufletul meu şi milostiveşte-te spre dânsul, ceea ce eşti cu totul fără prihană, şi în ceasul înfricoşatei morţi, tu pe mine mă izbăveşte de cel rău; scăpându-mă de veşnicele munci.

Vohod: Lumină lină...
Prochimenul zilei, şi
Paremiile

Din Înţelepciunea lui Solomon, citire:
(V, 16-VI, 3)

Drepţii în veac vor fi vii şi la Domnul este plata lor, şi purtarea de grijă pentru dânşii este de la Cel preaînalt. Pentru aceasta vor lua împărăţia podoabei şi stema frumuseţii din mâna Domnului; căci cu dreapta Sa îi va acoperi pe ei, şi cu braţul său îi va apăra. Lua-va râvna lui drept armă şi va într-arma făptura spre izbândă asupra vrăjmaşilor. Îmbrăca-se-va în platoşa dreptăţii şi-şi va pune drept coif judecata cea nefăţarnică. Lua-va drept pavăză nebiruită sfinţenia, va ascuţi mânia cumplită drept sabie şi împreună cu dânsul, lumea va da război împotriva celor fără de minte. Porni-se-vor, bine ochite, săgeţile fulgerelor şi ca dintr-un arc bine încordat al norilor, la ţintă vor lovi. Şi din mânia Lui ca dintr-o maşină zvârlitoare de pietre încărcătura de grindină se va arunca. Întărâta-se-va asupra lor apa mării şi râurile îi vor îneca de năpraznă. Sta-va împotriva lor Duhul puterii Dumnezeieşti şi ca un vifor îl va vântura pe ei, şi fărădelegea va pustii tot pământul şi răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Auziţi dar, împăraţi, şi

înţelegeţi: luaţi învăţătură judecători ai marginilor pământului. Luaţi aminte cei ce stăpâniţi mulţimi şi cei ce vă trufiţi cu ocârmuirea mulţimii neamurilor. Că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea şi puterea de la Cel preaînalt.

Din Înţelepciunea lui Solomon, citire:
(III, 1-9)

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu şi nu se vor atinge de ele chinul. Părutu-s-a în ochii celor nepricepuţi că au murit şi ieşirea lor din aceasta lume s-a socotit pedepsire şi plecarea lor de la noi, sfărâmare, iar ei sunt în pace. Că de ar fi pedepsiţi în faţa oamenilor, nădejdea lor este plină de nemurire. Şi puţin fiind pedepsiţi, cu mari faceri de bine se vor dărui, că Dumnezeu i-a ispitit pe dânşii, şi i-a aflat Luişi vrednici. Ca pe aur în topitoare i-a lămurit pe ei şi ca pe o jertfă de ardere de tot i-a primit. Şi în vremea cercetării lor vor străluci, şi ca scânteile pe paie vor fugi. Judeca-vor neamuri şi vor stăpâni popoare şi va împărăţi peste dânşii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre Dânsul vor înţelege adevărul şi credincioşii vor petrece în dragoste cu Dânsul. Că har şi milă este întru cuvioşii Lui şi cercetare pentru aleşii Lui.

Din înţelepciunea lui Solomon, citire:
(IV, 7-15)

Dreptul de va ajunge să se sfârşească, întru odihnă va fi. Că bătrâneţile sunt cinstite, nu cele de mulţi ani, nici cele ce se măsoară cu numărul anilor. Şi căruntеţile sunt înţelepciunea oamenilor şi vârsta bătrâneţilor, viaţa nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, I-a iubit şi vieţuind între păcătoşi, a fost mutat. Răpitu-s-a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui, sau viclenia să înşele sufletul lui. Că râvna răutăţii întunecă cele bune şi neînfrânarea poftei schimbă gândul cel fără de răutate. Desăvârşindu-se în scurt timp, a împlinit ani îndelungaţi; că plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceasta, S-a grăbit a-l scoate pe dânsul din mijlocul răutăţii. Iar popoarele au văzut şi nu au cunoscut, nici nu au pus în gând una ca aceasta. Că har şi milă este întru cuvioşii Lui şi cercetare pentru aleşii Lui.

LA LITIE
Stihirile, glasul 1:

Cugetând la sfinţenie te-ai într-aripat, înţelepte Părinte Gherman, cu dumnezeieştile învăţături ale lui Ioan cel cu Gura de Aur, de la care darul preoţiei ai primit. Pentru aceasta, Dumnezeu te-a înălţat întru veşnicele locaşuri, făcându-te stâlp şi întărire călugărilor, vrednicule, fericite.
Arătatu-te-ai povăţuitor celor ce s-au lepădat de lumeştile plăceri şi lui Hristos ai urmat, de Dumnezeu purtătorule, Părinte Gherman; ca o slugă vrednică a Stăpânului ceresc ai luminat obştea călugărilor din Dacia Pontică. Pentru aceasta locaş ceresc ai aflat, de unde te rogi pentru sufletele noastre.

Glasul al 2-lea:

Din ospăţul duhovnicesc al părinţilor sihaştri, din îndepărtatele pustii ale locurilor sfinte, hrănindu-te, Sfinte Gherman, la masa dumnezeieştilor învăţături mă călăuzeşte pe mine cel însetat, ca unul care pe Hristos ai aflat, hrana cea cerească.

Slavă..., glasul acelaşi:
Înfrânându-ţi trupul prin postiri, rugăciuni şi multă priveghere, întru împărăţia

Cerurilor te-ai sălăşluit, Prea Cuvioase Părinte Gherman, cu cetele prea cuvioşilor, cu care dimpreună te rogi pentru noi, cei care-ţi cinstim pomenirea ta.

Şi acum..., a Născătoarei:

Născut-ai Preacurată pe Cel mai înainte de veci, Dumnezeiescul Cuvânt al Tatălui întrupat pentru noi; locaş al fecioriei fiind şi vas al curăţiei făcându-te, te-ai arătat Biserică a Sfinţeniei, Stăpâna lumii, Mireasă dumnezeiască.

La Stihoavnă
Stihirile, glasul al 4-lea:
Podobie: Cel ce de sus eşti chemat...

Mulţimile călugărilor te cinstesc pe tine, Sfinte Gherman, părintele nostru, ca prin tine mulţi au învăţat, a umbla pe calea cea dreaptă a adevărului. Fericit eşti că pe Stăpânul Hristos L-ai slujit şi celui potrivnic te-ai împotrivit. Pentru aceasta te-ai făcut cu îngerii împreună vorbitor şi cu drepţii împreună locuitor, cu care roagă-te Domnului să mântuiască sufletele noastre.

Stih: Cuvioşii Tăi, Doamne, întru bucurie se vor bucura.

Cuvioase Părinte Gherman, până la marginile pământului a ajuns vestea faptelor tale minunate; pentru aceasta biruind mulţimea ispitelor şi dulceaţa acestei lumi, răsplătirea dumnezeiască ai câştigat de la Hristos, ostenitorule înţelepte.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.

Zburdarea trupului biruind-o cu înfrânarea, cu adevărată umilinţă şi cu smerenie, voia lui Hristos ai urmat din tinereţile tale, Prea Cuvioase Părinte Gherman; pentru aceasta ai şi luat de la Dumnezeu darul facerii de minuni şi bucuriile veşnicilor bunătăţi; pe Acesta roagă-L să lumineze şi să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei:

Fecioară care nu ştii de mire, care pe Dumnezeu în chip de negrăit L-ai zămislit cu trup, Maica Dumnezeului celui Preaînalt, rugăciunile robilor tăi primeşte-le ceea ce eşti cu totul fără de prihană; care tuturor dăruieşti curăţire greşealelor, primind acum rugăciunile noastre, roagă-te să ne mântuim noi toţi.

La binecuvântarea pâinilor:
Troparul Sfântului Cuvios Gherman (caută-l la Vecernia Mică)
Şi: Tuturor celor întristaţi bucurie..., (tot la Vecernia Mică).
Citirea cuvântului. Otpustul.

LA UTRENIE

La: Dumnezeu este Domnul...
Troparul Sfântului Cuvios Gherman (de două ori)
Slavă... Şi acum..., al Născătoarei
(caută ambele tropare la Vecernia Mică)
După întâia stihologie, Sedealna, glasul al 8-lea.
Podobie: Porunca cea cu taină...

Cei ce sunt cuprinşi de ispite şi necazuri, alergând la mijlocirile tale, sunt izbăviţi de Stăpânul Hristos prin sprijinul tău, Prea Cuvioase Părinte Gherman.

Cu glasul rugăciunilor desţelenind ogorul inimilor străbunilor ai semănat într-însele sămânţa Cuvântului lui Dumnezeu, părinte Gherman, cugetătorule de Dumnezeu şi ai cules îndestulă roadă, care hrăneşte sufletele tuturor dreptcredincioşilor, celor ce te laudă pe tine.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ai născut pe Dumnezeu cel neschimbat, inima mea nestatornică o întăreşte, ceea ce eşti bună, cu rugăciunile tale cele de Maică; că şi eu strig către tine de Dumnezeu Născătoare Marie: miluieşte turma drept-credincioşilor creştini, ceea ce eşti cu totul fără de prihană.

După a doua Stihologie, Sedealna, glasul al 4-lea:
Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Cuprins fiind de dragostea bunei credinţe şi de dumnezeiasca dorire, Sfinte Părinte Gherman, ai alungat de la tine întreitele valuri lumeşti. Pentru aceasta ai ajuns în cereştile locaşuri, de unde neîncetat faci pomenire, pentru noi, cei ce cinstim prăznuirea ta. Împlându-ţi sufletul de frumuseţea vieţii celei nestricăcioase, te-ai făcut, Cuvioase, luminător pustnicilor dobrogeni, pildă desăvârşită, îndreptător şi cu îngerii rugător.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Înnoit-ai Preacurata, prin dumnezeiasca naştere a ta, firea pământenilor cea stricată de patimi şi ai întors pe toţi din moarte la viaţa cea nestricăcioasă. Pentru aceasta, după datorie, cu credinţă te fericim, Fecioară preaslăvită.

Polieleul şi mărimurile Sfântului Gherman
După Polieleu, Sedealna, glasul al 8-lea:

Doritor şi râvnitor vieţii îngereşti, din tinereţe te-ai arătat prea cuvioase Gherman, căci împreună cu râvnitorul de Hristos Ioan Casian, ai alergat ca cerbul spre apele izvoarelor şi te-ai sălăşluit în locaşurile cereşti.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Bucură-te, ceea ce ai primit de la înger vestea cea bună a venirii lui Hristos în lume. Bucură-te, ceea ce ai născut pe Făcătorul făpturii ! Bucură-te, ceea ce te-ai învrednicit a fi Maica lui Hristos - Dumnezeu.

Apoi: Antifonul întâi al glasului al 4-lea.
Prochimenul, glasul al 4-lea:

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.

Stih: Ce vom răsplăti Domnului pentru toate câte ne-a dat nouă.
Toată suflarea...

Evanghelia după Luca: VI, 17-23;
În vremea aceea a stat Iisus la loc şes...
(vezi Evanghelia de la Sfânta Liturghie din 6 decembrie)

Psalmul 50.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău Gherman, Milostive, curăţeşte mulţimea greşealelor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei...

Apoi Stih: Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte fărădelegile noastre.

Glasul al 6-lea:

În tot pământul a ieşit vestirea minunilor tale, Cuvioase Părinte Gherman, căci viaţă fără prihană ai urmat, calea către rai ai arătat şi plata ostenelilor ai aflat. Pentru aceasta îndrăznire având către Domnul, cere pace sufletelor noastre.

Canoanele
- Ale Octoihului sau ale Triodului, după caz;
- Al Născătoarei de Dumnezeu;
- Şi al Cuviosului Părinte Gherman, pe 4.

Canonul Sfântului
Glasul al 2-lea:
Peasna I
Irmos: Întru adânc a aşternut...

Adâncul Mării Roşii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul crucii, puterea lui Amalec în pustie a biruit.
Aşezându-ţi viaţa pe temelia credinţei, Prea Cuvioase Părinte Gherman, curăţia şi tăria sufletului tău, dimpreună cu buna credinţă, au rămas vrednice de urmat pentru cei care te cinstesc, pururea pomenite.

Slavă...

Luminat fiind de lumina lui Hristos, ai uscat năvălirile patimilor prin post şi înfrânare cântând Stăpânului tuturor cântare de biruinţă.

Şi acum...

Primind în pântece, Prea Curată, pe Cuvântul cel veşnic, după cuviinţa dumnezeiască pe Cel neîncăput mai-nainte L-ai născut nouă Fecioară, mai presus de fire, rămânând şi după naştere Fecioară.

Catavasie: Deschide-voi gura mea...
Peasna a 3-a:
Irmos: Înflorit-a pustiul...

Prea Cuvioase Părinte Gherman, prin nevoinţele tale; şi cu sfinţitele tale învăţături pe toţi i-ai învăţat curăţindu-ţi inima cu vărsările lacrimilor tale, vrednicule Părinte Gherman, ai semănat sămânţa Cuvântului lui Hristos, în Dobrogea şi râvnitor fiind ai mers pe urmele Stăpânului Hristos preaslăvindu-L.
Stăruind întru înfrânarea neslăbită şi plin de blândete, Stăpânul tuturor - Hristos te-a ales pe tine părinte Gherman cu iubire de oameni făcându-te părtaş slavei celei veşnice.

Slavă...

Împodobit fiind cu multe virtuţi, Cuvioase Părinte, ai mers către Dumnezeu; de la care cere pentru noi toţi iertare de greşeale şi mântuire sufletelor noastre; căci cu credinţă săvârşim sfântă pomenirea ta.

Şi acum...

Mai aleasă te-ai arătat, Preacurată, decât toată zidirea cea văzută şi cea nevăzută; Pururea Fecioară, că ai născut pe Ziditorul, precum bine a voit a se întrupa în pântecele tău; pe care cu îndrăzneală roagă-L, să mântuiască sufletele noastre.

Catavasie: Pe ai tăi cântăreţi...

Sedealna, glasul al 4-lea:
Podobie: Cel ce te-ai înlănţuit...

Trăitor în trup fiind te-ai arătat cu îngerii petrecând, Prea Cuvioase Părinte Gherman; cu cugetul, locuitor al sălaşurilor cereşti te-ai cunoscut a fi, tu cel pământean. Pentru aceasta cântăm: Slavă celui ce lucrează prin tine, tuturor, tămăduiri!

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi păcătoşii, şi cu smerenie să cădem, cu pocăinţă strigând din adâncul sufletului: Stăpână milostiveşte-te spre noi, şi ne ajută, grăbeşte că pierim sub mulţimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deşerţi, că pe tine te avem ajutătoare.

A Crucii, a Născătoarei:

Pe tine cel ce Te-ai născut din Tatăl cel fără de început, dacă te-a văzut pe Cruce răstignit, ceea ce Te-a născut fără durere, Hristoase, a strigat: Vai mie prea iubite Iisuse, cum Te-ai răstignit de bună voie acum Fiule de oamenii cei fără de lege, Cela ce eşti slăvit de îngeri ca un Dumnezeu ? Te laud pe Tine, îndelung răbdătorule!

Peasna a 4-a, Irmos: Venit-ai din Fecioară...

Ai descoperit şi înfruntat toate vicleşugurile şi prigonirile înşelătorului, Prea Cuvioase Părinte Gherman, prin nevoinţele tale; şi cu sfinţitele tale învăţături pe toţi i-ai îndrumat a urma lui Hristos, Căruia îi înălţăm cântare de biruinţă. Mintea şi sufletul curăţindu-ţi Cuvioase Gherman, ai vădit înţelepciunea cea de suflet pierzătoare şi amăgirile cele viclene, căci pătimind smerit şi înţelept, şi ajungând la cunoştinţă, ai învăţat mulţimile călugărilor, preafericite.

Slavă...

Având în suflet darurile Duhului Sfânt, prea fericite părinte, de Dumnezeu propovăduitorule, te-ai arătat mai presus de cursele înşelătorului, şi decât cugetele trupeşti; pentru aceasta de la toţi auzi cuvânt de laudă, smerite ostenitorule al lui Hristos.

Şi acum...

Cu adevărat ai născut pe Cel mai presus de vreme, făcându-se sub vreme, care a luminat pe cuvioşii, cei ce s-au arătat viteji prin credinţă, şi a smerit pe şarpele, începătorul răutăţii, Prea Curată Fecioară.

Peasna a 5-a, Irmos: Mijlocitor te-ai făcut...

Slujitor al adevărului mântuitor arătându-te, sfinte părinte, te-ai odihnit întru cereştile locaşuri de Dumnezeu grăitorule, primind după vrednicie, răsplata ostenelilor tale. Cunoscând frumuseţea lui Hristos, ai rămas statornic în nevoinţele pustniceşti, căutând mântuirea sufletului. Hristos-Dumnezeu te-a făcut părtaş cu sfinţii Săi.

Slavă...

Rodind faptele bune în pământul dintre Dunăre şi Mare, purtătorule de Dumnezeu, Părinte, adăpându-te din adevărurile ortodoxiei, ai aflat cunună nepieritoare. Pentru aceasta astăzi, după cuviinţă, toţi te fericim Sfinte Gherman.

Şi acum...

Din tine a răsărit viaţa cea adevărată, Născătoare de Dumnezeu, bucurie şi mântuire fiind neamului omenesc. Iar acum, stând de-a dreapta Fiului tău şi Dumnezeului nostru, roagă-te pentru noi toţi.

Peasna a 6-a, Irmos: Întru adâncul păcatelor...

În adunarea dreptţilor eşti aşezat, şi împreună cu duhurile dreptţilor te veseleşti, Părinte fericite Gherman, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul. Învăţătura cea dumnezeiască, prin gura ta, ai răspândit celor ce te-au ascultat, Părinte Sfinte, iar amărăciunea patimilor în bucurie cerească ai prefăcut. Veseleşte, părinte Gherman, pe cei ce săvârşesc sfântă pomenirea ta.

Slavă...

Cunoscând din tinereţile tale pe Hristos-Soarele dreptăţii, care s-a făcut asemenea nouă afară de păcat, şi luminându-ţi-se ochii sufletului cu învăţăturile Lui, ai răsărit stea prea luminoasă peste pământul Dobrogei, luminând Părinte Cuvioase Gherman, pe cei ce te cheamă în ajutor.

Şi acum...

Milosteveşte-te spre mine şi mă mântuieşte, Fecioară, care ai născut pe Milostivul, Dumnezeu-Cuvântul şi cu lumina cea de la tine luminează-mă, ca să strig: Bine este cuvântat rodul pântecului tău, Prea Curată.

CONDACUL, glasul al 4-lea:

Toţi ne bucurăm Cuvioase de naşterea ta pe pământul Dobrogei, cel binecuvântat de Apostolul Andrei - întâiul chemat. Împreună cu Sfântul Ioan Casian, de mănăstiri întemeietor arătându-te, părinte Gherman şi lepădând grijile cele lumeşti viaţă sihăstrească ai dus, cununa biruinţei ai luat şi de braţele părinteşti te-ai învrednicit. Pentru aceasta, ca unul ce eşti vas ales al sfinţeniei, cu umilinţă alergăm către tine, să dobândim mântuire de la Dumnezeu prin rugăciunile tale.

ICOSUL:

Curăţeşte sufletele noastre cele întunecate de negura păcatelor, Mântuitorul nostru şi gând spre cele bune dăruieşte-ne, Hristoase, risipind noianul păcatelor, ca să putem, după vrednicie, a lăuda pe vasul Tău prea ales, Gherman Dobrogeanul, şi a spune facerile sale de bine şi râvna sa în cele dumnezeieşti. Pentru aceasta ca unul ce a iubit podoaba casei Tale, lăudându-l îi strigăm: De cele cereşti râvnitorule, fericite, roagă-te pururea pentru mântuirea sufletelor noastre.

SINAXAR

În luna februarie, în ziua douăzeci şi nouă, pomenirea Sfântului Cuvios Gherman din Dobrogea, chip de virtute şi desăvârşire creştină.

Sfântul Gherman din Dobrogea s-a născut din părinţi străromâni, în acelaşi sat în care s-a născut şi Sfântul Ioan Casian, în părţile Casimcei din nordul Dobrogei, către anul 368. Părinţii şi strămoşii săi erau creştini, din neamul lor. Cunoscând de la scriitori bisericeşti de recunoscută

vrednicie, precum Eusebie de Cezareea, că prin părţile sudice ale Daciei strămoşeşti, adică chiar prin locurile în care s-a născut Sfântul Gherman, a propovăduit credinţa creştină Sfântul Apostol Andrei, cel dintâi chemat de Mântuitorul la apostolie, ne ducem cu gândul la faptul că strămoşii acestor doi sfinţi străromâni, Casian şi Gherman, au primit botezul credinţei creştine prin succesiune directă de la Apostolul Domnului sau de la cei creştinaţi de el.

Acest tânăr a învăţat la şcoală, împreună cu Ioan Casian, care au rămas legaţi sufleteşte pentru toată viaţa. Tot împreună vor fi făcut şi studii mai înalte în vreuna din cetăţile vestite ale vremii din Imperiul Bizantin. Împreună şi-au făcut şi datoria faţă de ţară, apoi, din dragoste pentru Hristos, Căruia au vrut să-şi dăruiască toată fiinţa lor, s-au hotărât să îmbrăţişeze viaţa monahală, intrând într-o mănăstire care nu era departe de locurile natale. Acolo şi-a făcut Sfântul Cuvios Gherman ucenicia, învăţând cu sârguinţă cele despre Dumnezeu şi despre mântuirea sufletelor, şi nevoindu-se spre desăvârşirea asemănării cu Hristos.

În dorinţa lor de desăvârşire, cei doi au pornit în căutare de modele vii de sfinţenie. Au întreprins mai multe călătorii la diferite obşti monahale şi sihăstrii din Siria, Palestina şi Egipt, unde au avut îndelungi convorbiri duhovniceşti cu părinţii din chinovii şi din pustie, împreună cu care au şi vieţuit mai mulţi ani. De la dânşii au învăţat căile desăvârşirii şi virtuţile cele înalte. Îndeosebi, s-au deprins cu rugăciunea neîncetată, în smerenie şi în ascultare, ajungând vestiţi printre părinţii pustiei şi înaintând până la înalte culmi de înţelepciune şi sfinţenie. Acolo, nu conteneau însă a mărturisi pustnicilor marea iubire şi dorul lor după liniştea locurilor în care s-au născut, au crescut şi au deprins tainele trăirii credinţei creştine.

După ce şi-au umplut sufletele de frumuseţea vieţii celei retrase, departe de ispitele lumii, şi după ce şi-au întărit puterile până la măsura de a putea fi folositori şi altora, s-au întors spre locurile natale, cu gândul de a scrie şi împărtăşi cele văzute şi învăţate de la părinţi cu viaţa îmbunătăţită din pustietate, celor doritori de desăvârşire şi de a întemeia noi aşezăminte mănăstireşti. Întăriţi în acest fel, Sfântul Ioan Casian a întemeiat mănăstiri de călugări şi călugăriţe, chiar şi la Marsilia, Franţa de azi, iar Sfântul Cuvios Gherman a îmbunătăţit viaţa monahală în Dobrogea, şi apoi până la Roma, unde şi-a dat sufletul în grija lui Dumnezeu. Plecând din Egipt spre patria lor, Sciţia Mică, cei doi s-au oprit mai întâi la Constantinopol, unde arhipăstorea Sfântul Ioan Gură de Aur. Sfântul Gherman a fost hirotonit preot de către acesta, iar Sfântul Ioan Casian a fost hirotonit tot aici diacon. Aceasta se întâmpla pe la anul 400.

Amândoi au apărat prestigiul şi nevinovăţia marelui ierarh, Sfântul Ioan Gură de Aur, persecutat de mai marii de la Constantinopol şi exilat pentru că îi îndemna la o viaţă creştină mai bună şi mai adevărată. În anul 403, Sfântul Gherman a participat la Sinodul de la Stejar, ca apărător al Sfântului Ioan Gură de Aur, iar în anul 405, împreună cu Sfântul Ioan Casian, au adus la Roma, papei Inocenţiu, o scrisoare a clerului şi poporului dreptcredincios din

Constantinopol, tot în apărarea Sfântului Ioan Gură de Aur.

Sfântul Ioan Casian a scris mult despre prietenul său Gherman, numindu-l Sfântul Părinte Gherman, în cartea sa Convorbiri cu Părinţii din Pustie. Tot Sfântul Ioan Casian ne-a păstrat în scrierile sale, cuvinte duhovniceşti ale Sfântului Gherman, care, de atunci şi până azi, hrănesc sufletele căutătorilor de Dumnezeu şi de desăvârşire creştină. Chip de mare dascăl în tainele şi căile desăvârşirii ortodoxe, model de viaţă curată şi nevoitor în post şi rugăciune neîncetată, Sfântul Gherman, a fost un adevărat înţelept dascăl al vremurilor de formare a poporului român şi a dus numele departe de meleagurile noastre, ca pe un nume de cinste şi de virtute creştină.

A trecut în împărăţia drepţilor la Roma, către anul 415, înaintea Sfântului Ioan Casian.

Cu ale cărui sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Peasna a 7-a, Irmos: Porunca cea potrivnică...

Ca o holdă roditoare te-ai arătat, Sfinte Cuvioase Gherman, ai luminat întru sihăstrie cu răbdare şi te-a primit pe tine Hristos, căruia strigăm: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei Tale Doamne!

Jertfă curată şi cu bun miros, ai adus sufletul tău înaintea împăratului Hristos, purtătorule de Dumnezeu, Ghermane, prea fericite, şi trupul ca o ardere de tot l-ai ars cu focul cunoştinţei de Dumnezeu şi cu înfrânările de tot felul strigând: Toată făptura să laude pe Domnul.

Slavă...

Păzind cu bună credinţă chipul cel monahicesc şi urmând chipul cel curat al lui Hristos, te-ai nevoit Cuvioase a plăcea Lui si a-I cânta: Slavă puterii Tale, Doamne.

Şi acum...

Iată s-a împlinit propovăduirea proorocilor, născând tu Fecioară pe Cel propovăduit demult de prooroci, care împlineşte cele mai înainte grăite, cu darul Duhului Sfânt.

Peasna a 8-a, Irmos: Pe Dumnezeu Cel ce s-a...

Viclenii aducători de patimi au lucrat în sufletele noastre cumplite nelegiuiri, Mântuitorule, şi nu putem să privim spre Tine, noi robii Tăi; ci prin rugăciunile cuviosului Tău Gherman, milostiveşte-te spre noi.

Îmbogăţindu-te cu dumnezeieştile fapte bune, ai defăimat bogăţia cea pământească şi ai câştigat pe cea cerească. Drept aceea, sărac fiind eu de cunoaşterea cea dumnezeiască, îmbogăţindu-mă cu har ca să laud şi eu vieţuirea ta cea întocmai cu îngerii, Părinte Sfinte.

Slavă...

Tuturor izvorăşti îndemnuri de mântuire şi graiuri care alungă din inimi necunoştinţa. Prea Cuvioase Părinte Gherman, de Dumnezeu grăitorule.

Pentru aceasta cu credinţă te cinstim săvârşind prea sfântă pomenirea ta.

Şi acum...

Făcutu-te-ai cămară dumnezeieştii slave şi scaun în chip de foc în care s-a odihnit Cuvântul, întrupându-se pentru bunătatea Sa cea desăvârşită. Pe Acesta roagă-L, Preacurată Fecioară, să se milostivească mântuindu-ne pe noi.

Peasna a 9-a: Fiul Părintelui...

S-a dat ţie putere de la Dumnezeu să poţi înfrunta săgeţile celui rău: pentru aceasta luptându-te vitejeşte, părinte Gherman, te-ai numărat cu cetele cuvioşilor, veselindu-ne.

Cu neîncetată sârguinţă roagă-te acum pentru noi Mântuitorului Dumnezeu, prea cuvioase, să ne mântuim de suferinţe, de primejdiile cele rele şi de stricăciune; că de la toţi să auzi cuvânt de cinstire şi împreună cu tine să-L preaînălţăm pe Domnul întru toti vecii.

Slavă...

Să ne bucurăm toţi iubitorii de prăznuire duhovnicească, veselindu-ne acum întru pomenirea Prea Cuviosului Părinte Gherman; cântând lui Dumnezeu laude Celui ce este minunat întru sfinţi şi sfinteşte pe cei ce I se închină cu credinţă.

Şi acum...

Neputinciosul meu suflet fiind slăbit de multele împresurări ale celui viclean, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, fă-l sănătos, prin rugăciunile tale cele întărite, ca să te slăvesc întru toţi vecii.

LUMINÂNDA
Podobie: Cercetatu-ne-a de sus...

Călătorind din pământul Dobrogei la locurile sfinte şi apoi în Apusul îndepărtat, până la Roma, ai răspândit cu sârguinţă cuvântul Evangheliei lui Hristos şi pildă de vieţuire tuturor te-ai arătat, pentru aceasta ai adunat pe cei rătăciţi şi pe calea adevărului i-ai îndemnat a umbla. Roagă-te dar, Părinte Gherman, să se mântuiască sufletele noastre.

A Născătoarei:

La tine, după Dumnezeu nădăjduim, Preacurată, răstignindu-ne întru Hristos, cel ce s-a născut din tine; şi cu rugăciunile tale cele către Dânsul păzeşte-ne pe noi, pururea Fecioară.

LA LAUDE
Stihirile pe 4, glasul al 4-lea:
Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Calea nevoinţelor ai ales şi credinţa ai păzit. Pentru aceasta, cununa dreptăţii ai dobândit Sfinte Părinte Gherman, de la Cel ce ţi-a pregătit-o, Hristos-Domnul; Aceluia roagă-te cu dinadinsul, alesule părinte, să se mântuiască sufletele noastre.

Pe tine te lăudăm şi te cinstim, de trei ori fericite, Părinte Gherman, că arătându-se viaţa ta luminată de fapta cea bună, ai strălucit cu nevoinţele tale în toată lumea, şi capul celui viclean l-ai sfărâmat cu arma postirilor, a rugăciunilor şi a multor privegheri. Pentru aceasta, văzându-te pe tine cu statornicie nevoindu-te, Stăpânul Hristos te-a încununat cu podoaba veşnicilor bunătăţi,

către care ai îndrăznire şi te rogi pururea pentru sufletele noastre.

Curăţindu-ţi ochiul sufletului, părinte sfinte, cu rugăciuni neîncetate şi cu post prea aspru, te-ai făcut locaş sfânt Dumnezeirii celei în trei străluciri. Primind sfânta ungere a preoţiei prin mâna alesului de Dumnezeu Ioan Gură de Aur, ai intrat cu vrednicie în Altarul Domnului, jertfind pe Cel ce s-a jertfit pentru noi, prin pogorârea Sa cea de negrăit.

Mulţimile creştinilor, te cinstesc pe tine Gherman prea înţelepte, ca pe un îndrumător, căci prin tine în Dacia Pontică viaţa pustnicească s-a întărit cu pilda vieţuirii tale. Fericit eşti că lui Hristos ai slujit şi puterea vrăjmaşului ai biruit, cu îngerii împreună vorbitorule, şi cu Ioan Casian împreună locuitorule; roagă-te Domnului să se miluiască sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Părinte, Sfinte Ghermane, arătatu-te-ai chip al curăţiei şi pildă înfrânării întregii obşti monahale; trăitor al smereniei şi reazem nemişcat al dreptei credinţe, te-au văzut pe tine toţi iubitorii de pustnicie; râu de tămăduiri pururea curgător eşti spre toţi cei ce te cheamă în ajutor. Pentru aceasta te cinstim cu cântări duhovniceşti şi prăznuim sfântă pomenirea ta.

Şi acum..., acelaşi glas:

Prea Sfântă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, cu rugăciunile tale, milostiv fă pe Fiul tău şi Stăpânul nostru; izbăveşte-ne de toată înşelăciunea vrăjmaşului şi către limanul cunoştinţei îndreptează-ne.

DOXOLOGIA MARE
Ecteniile şi Otpustul...

LA LITURGHIE
Fericirile...
Slavă...

Cântarea a 3-a din Canon.
Şi acum...

Cântarea a 6-a din Canon.

Prochimen, glasul al 7-lea:
Cinstită este înaintea Domnului...

Stih: Ce voi răsplăti Domnului...

Apostol: Din Epistola către Efeseni (IV, 7-13):
Fraţilor, fiecăruia dintre noi...
(vezi Duminica după Botezul Domnului).

Evanghelia: După Matei (XI, 27-30):
Zis-a Domnul ucenicilor Săi: toate-Mi sunt date...
(vezi joi în săptămâna a patra după Rusalii).

Chinonicul
Fericit bărbatul care se teme de Domnul

Sursa: Mineiul (lunile ianuarie-iulie), Ed. Reîntregirea, Alba Iulia, 2001

Sf. Cuvios Ioan Casian Romanul (28/29 Februarie)

SLUJBA

SLUJBA PREACUVIOSULUI IOAN CASIAN ROMANUL

Se cuvine a şti că:

Dacă este an bisect, în ziua de 29 februarie, se cântă rânduiala care urmează mai jos; iar dacă nu este an bisect, această rânduială o citeşte în seara de 28 februarie, la Pavecerniţă.

LA VECERNIE

După Psalmul 103 se cântă „Fericit bărbatul...”
La Doamne, strigat-am..., se pun stihiile pe 8:
3 stihiri din Octoih sau din Triod şi 5 stihiri ale Cuviosului, glasul al doilea: Însuşi glasul

Îngereşte vieţuind pe pământ, de Dumnezeu insuflate, fericite, te-ai numărat cu cetele celor fără de trup; că ridicând Crucea pe umerii tăi, cuvioase, ai urmat Dumnezeului tuturor; şi prin ostenelile înfrânării, omorând patimile cele pierzătoare de suflet, te-ai făcut năstrapă şi vas curat al Duhului; pentru aceasta strigăm ţie: roagă-te pentru toţi cei ce te laudă pe tine (de două ori).

Lipindu-te pururea de Dumnezeu cu postiri şi cu privegheri, te-ai arătat mai presus de orice poftă, fericite; şi luminându-te necontenit cu propăşiri bune, ai izvorât râuri de învăţături, care adapă inimile credincioşilor şi lămuresc cunoştiinţa mântuirii, de Dumnezeu insuflate Casian. Pentru aceasta strigăm ţie: roagă-te pentru toţi cei ce te laudă pe tine (de două ori).

De sus fiindu-ţi luminat înţelepţitul tău cuget, părinte, a strălucit lumină de învăţătură, prin care se luminează adunarea călugărilor, izbăvindu-se de întunecarea patimilor. Pentru aceasta se prăznuieşte totdeauna sfânta pomenire a ta, slăvind pe Domnul slavei, Cel ce pururea te-a mărit pe tine, cel ce te-ai luptat şi ai biruit pe şarpele cel mult meşteşugăreţ.

Slavă... ultima stihiră; Şi acum ...,
a Născătoarei de Dumnezeu

Trecut-a umbra Legii, când Darul a venit; că precum rugul cel aprins nu se mistuia, aşa şi tu, Fecioară, ai născut şi Fecioară ai rămas. În locul stâlpului de foc, a răsărit Soarele Dreptăţii; în locul lui Moise, Hristos, mântuirea sufletelor noastre.

VOHOD - Lumină lină...
Prochimenul zilei şi Paremiile

Din înţelepciunea lui Solomon, citire:
(III, 1-9)

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu şi chinul nu se va atinge de ele. În ochii celor fără de minte, drepţii sunt morţi cu desăvârşire şi ieşirea lor din lume li se pare mare nenorocire. Şi plecarea lor dintre noi, un prăpăd, dar ei sunt în pace. Chiar dacă, în faţa oamenilor, ei au îndurat suferinţe, nădejdea lor este plină de nemurire. Şi fiind pedepsiţi cu puţin,- mare răsplată

vor primi, căci Dumnezeu i-a pus la încercare şi i-a găsit vrednici de El. Ca pe aur în topitoare, aşa i-a lămurit, şi ca pe, o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Străluci-vor în ziua răsplătirii şi ca nişte scântei care se lasă pe mirişte, aşa vor fi. Judeca-vor neamurile şi stăpâni vor fi peste popoare şi Domnul va împărăţi întru ei, în veci. Ei vor înţelege adevărul, ca unii care şi-au pus încrederea în Domnul; cei credincioşi vor petrece cu El în iubire, căci harul şi îndurarea sunt partea aleşilor Lui.

Din înţelepciunea lui Solomon, citire:
(V, 15 -VI, 3)

Drepţii în veac vor fi vii şi la Domnul este plata lor, şi purtarea de grijă pentru dânşii de la Cel Preaînalt. Pentru aceea, vor primi din mâna Domnului împărăţia frumuseţii şi cununa cea strălucitoare, căci El îi va ocroti cu dreapta Sa şi cu braţul Său; asemenea unui scut, îi va acoperi. El va face arme din mânia Sa şi cu ele va întări făptura mâinilor Sale ca să răsplătească vrăjmaşilor. Din dreptate El îşi va face platoşă şi din judecata cea nefăţarnică îşi va face coif. Din sfinţenia Sa va face pavăză nebiruită; iar din cumplita Sa mânie va face sabie ascuţită şi lumea va porni război împreună cu El împotriva celor fără de minte. Săgeţile fulgerului Său vor porni bine îndreptate şi vor lovi în ţintă, zburând din arcul puternic încordat al norilor. Mânia Lui, ca o praştie, va azvârli noian de grindină; apele mării se vor întărâta asupra lor şi râurile îi vor îneca vijelios. Duhul puterii dumnezeieşti se va ridica împotriva lor şi ca viscolul îi va vântura. Astfel fărădelegea va aduce pustiire pe pământ şi răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Ascultaţi, deci regilor, şi înţelegeţi, luaţi învăţătură, voi, care judecaţi marginile pământului. Băgaţi în urechi, voi cei ce stăpâniţi peste mulţimi şi care vă mândriţi cu mulţimea popoarelor voastre. Pricepeţi că stăpânirea vi s-a dat de la Domnul şi puterea de la Cel Preaînalt, Care va cerceta faptele voastre şi va pune la încercare gândurile voastre.

Din înţelepciunea lui Solomon, citire:
(IV, 7-15)

Cel drept, chiar când apucă să moară mai devreme, dă de odihnă. Bătrâneţile cinstite nu sunt cele aduse de o viaţă lungă, nici nu le măsori după numărul anilor înţelepciunea este la om adevărata căruntețe şi vârsta bătrâneţilor înseamnă o viaţă neîntinată plăcut fiind lui Dumnezeu, Domnul l-a iubit şi, fiindcă trăia între păcătoşi, l-a mutat de pe pământ. A fost răpit, ca mutate, să nu-i schimbe mintea sa, înşelăciunea să nu-i amăgească sufletul. Căci vraja viciului întunecă cele bune şi ameţeala poftei schimbă gândul cel fără de răutate. Ajungând curând la desăvârşire, dreptul a apucat ani îndelungaţi. Sufletul lui era plăcut lui Dumnezeu, pentru aceasta Domnul S-a grăbit să-l scoată din mijlocul răutăţii. Neamurile văd, dar nu pricep nimic şi nu-şi bat capul cu aşa ceva, că adică harul lui Dumnezeu şi mila Lui sunt cu aleşii Săi şi că poartă grijă de Sfinţii Săi.

LA LITIE
Stihira hramului
Slavă..., glasul al 5-lea:

Cuvioase Părinte, glasul Evangheliei l-ai vestit tuturor oamenilor, învăţându-ne pe noi, mare dascăle, să ne împodobim obiceiurile şi deprinderile mai bune să le facem şi cu raza cunoaşterii de Dumnezeu

mintea să ne luminăm. Şi acum sălăşluind în ceruri şi îndulcindu-te de pomul vieţii, roagă pe Dumnezeu, Preacuvioase Casiane, pentru noi cei ce săvârşim cu credinţă pomenirea ta.

Şi acum..., a Născătoarei, acelaşi glas:

Să trâmbiţăm cu trâmbiţă de cântări, că Împărăteasa a toate, Maica-Fecioară, privind de sus, încununează cu binecuvântări pe cei ce o laudă pe dânsa. Împăraţii şi credincioşii să alerge împreună şi să o laude cu cântări pe Împărăteasa, care a născut pe Împăratul, Cel ce bine a voit a libera, cu iubirea de oameni, pe cei stăpâniţi odinioară de moarte. Păstorii şi învăţătorii, adunându-ne, să lăudăm pe Preacurata Maica Bunului Păstor, sfeşnicul cel lucitor ca aurul, norul cel purtător de lumină, pe cea mai desfătată decât cerurile, chivotul cel însufleţit, scaunul Stăpânului cel în chipul focului, năstrapa de aur cea de mană primitoare, uşa cuvântului cea încuiată, izbăvirea tuturor creştinilor; şi cu cântări de Dumnezeu cuvântătoare lăudând-o, aşa să zicem: cămară a Cuvântului, învredniceşte-ne pe noi smeriţii de Împărăţia cerurilor; că nimic nu este cu neputinţă mijlocirii tale.

LA STIHOAVNĂ
Se pun stilurile din Octoih sau Triod
Slavă..., glasul al 6-lea:

Cuvioase Părinte Casiane, în tot pământul a ieşit vestirea faptelor tale; pentru aceasta ai aflat plata ostenelilor tale; taberele demonilor le-ai pierdut, cetele îngereşti le-ai ajuns, a căror viaţă fără prihană ai urmat. Îndrăznire având către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Şi acum..., a Născătoarei, acelaşi glas:

Făcătorul şi Izbăvitorul meu, Hristos Domnul, din pântecele tău ieşind, Preacurată, întru mine îmbrăcându-Se, din blestemul cel dintâi pe Adam l-a slobozit, cu îngerul: Bucură-te! Bucură-te, Stăpână, folositoarea şi acoperământul şi mântuirea sufletelor. Pentru aceasta ţie, Preacurată, ca Maicii lui Dumnezeu şi Fecioarei cu adevărat, grăim fără tăcere noastre!

Acum slobozeşte...

La binecuvântarea pâinilor, troparul Cuviosului, glasul 1:

Părinte sfinte al Bisericii nedespărţite şi teologule al virtuţilor creştine; fiu al pământului românesc şi mare dascăl, al monahilor latini, Cuvioase Ioane Casian, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru noi (de două ori).

Troparul Cuviosului Ioan Casian
Şi acum …, a Născătoarei, acelaşi glas:
Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucură-te… (o dată).

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul sfântului (de două ori);
Slavă... Şi acum…, al Născătoarei:

Gavriil zicând ţie, Fecioară: Bucură-te! odată cu glasul S-a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine, chivotul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai cuprinzătoare decât cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău. Slavă Celui ce S-a sălăşluit întru tine; slavă Celui ce a ieşit din tine; slavă Celui ce ne-a izbăvit pe noi, prin naşterea ta. (o dată).

După Catisma întâi, se cântă Sedealna, glasul 1:
Podobie: Mormântul Tău...

Viaţă plină de cucernicie vieţuind pe pământ, te-ai arătat locaş al Duhului, luminând, fericite, pe cei ce vin la tine cu credinţă. Pentru aceasta roagă pe Stăpânul tău, să lumineze sufletele noastre, ale celor ce te lăudăm pe tine, Casiane, de Dumnezeu înţelepţite, părintele nostru.

Slavă..., tot aceasta;
Şi acum..., a Născătoarei:

Maica a lui Dumnezeu, te ştim noi toţi, cei ce cu dragoste alergăm la bunătatea ta, care te-ai arătat fecioară cu adevărat şi după naştere; că pe tine te avem păcătoşii folositoare, pe tine te-am câştigat izbăvire în ispite, una cu totul fără de prihană.

După Catisma a doua, se cântă Sedealna, glasul al 8-lea:
Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul...

Crucea Domnului luând, înţelepte, şi Lui până la sfârşit urmându-I, gândul nu şi l-a întors spre lume, de Dumnezeu înţelepţite; cu înfrânarea şi cu ostenelile ai omorât patimile şi te-ai gătit pe tine însuţi biserica Domnului tău. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greşeli celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă..., tot aceasta;
Şi acum..., a Născătoarei:

Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind în chip de negrăit Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut pe Cel ce ţine toate, şi în braţe ai avut pe Cel ce cuprinde toate, pe Dătătorul de hrană tuturor, pe Făcătorul făpturii şi Domnul. Pentru aceasta te rog, Preacurată Fecioară, şi cu credinţă strig către tine, ca să mă izbăvesc de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu. Stăpână, Fecioară curată, ajutorul tău să mi-l dăruieşti atunci; că toate le poţi câte le voieşti.

Polieleul
Mărimurile:

Stih 1: Aşteptând am aşteptat pe Domnul şi El a căutat spre mine şi a auzit rugăciunea mea.

Stihiră:

Fericimu-te pe tine, Preacuvioase Părinte Casiane, şi cinstim sfântă pomenirea ta, povăţuitorule al călugărilor şi împreună-vorbitorule cu îngerii.

Altă Stihiră:

Veniţi, toate cetele călugărilor să lăudăm pe marele Casian, zicând: pe povăţuitorul călugărilor.

Stihuri:

Stih 2. Genunchii mei au slăbit de post şi trupul meu s-a istovit din lipsa untului de lemn (Ps. 1.08,23)
Stih 3. Pentru cuvintele buzelor Tale eu am păzit căi aspre (Ps. 16,4)
Stih 4. Schimbat-ai plângerea mea întru bucurie, rupt-ai sacul meu şi m-ai încins cu veselie (Ps. 29,11)
Stih 5. Să ştiţi că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al său (Ps. 4,3)

Stih 6. Cântaţi Domnului cei cuvioşi ai Lui şi lăudaţi pomenirea sfinţeniei Lui (Ps. 29,4)

Slavă..., glasul 1:

Slavă Ţie, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte şi Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ţie, Dumnezeule.

Şi acum..., acelaşi glas:

Bucură-te, ceea ce eşti cu dar dăruită, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Şi prin tine cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie Dumnezeule (de trei ori).

După Polieleu se cântă Sedealna, glasul al 4-lea:
Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi...

Răsărind ca un soare, cuvioase, împrăştii raze strălucitoare la toată lumea, cu învăţăturile tale, dumnezeiescule Casiane, lauda plină de înţelepciune dumnezeiască a cuvioşilor.

Slavă..., tot aceasta; Şi acum..., a Născătoarei:

Primind rugăciunea noastră, a celor ce scăpăm sub acoperământul tău, Preacurată Fecioară, nu înceta a te ruga Iubitorului de oameni să mântuiască pe robii Tăi.

Apoi Antifonul întâi al glasului al 4-lea.

PROCHIMEN, glasul al 4-lea:
Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate câte mi-a dat mie.

Toată suflarea.

Evanghelia de la Luca (VI, 17-23):

În vremea aceea, a stat Iisus la loc şes, unde erau mulţi dintre ucenicii Lui...
(caută la 6 decembrie).

Psalmul 50
Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Cuviosului Casian, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta...

Stihiră, glasul al VI-lea:

Cuvioase Părinte, în tot pământul a ieşit vestirea faptelor tale; pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelilor tale; taberele demonilor le-ai pierdut, cetele îngereşti le-ai ajuns, a căror viaţă fără prihană ai urmat. Îndrăznire având către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

CANOANELE

Se pun două canoane: Canonul din Octoih sau din Triod pe 6 şi al sfântului pe 4.

Canonul Sfântului
Alcătuire a lui Iosif.

Cântarea 1, glasul al 2-lea
Irmos: Întru adânc a aşternut...

Încununându-ţi viaţa cu dumnezeieşti fapte bune, Cuvioase Casian, ai purces către Dumnezeu, Căruia te rugăm să ceri izbăvire de greşeli, pentru noi, cei ce lăudăm cu credinţă sfântă mutarea ta. Cu aplecarea cea în tot chipul către Dumnezeu, te-ai ferit de toate bolile cele tulburătoare, vrednicule de sfinţenie şi te-ai făcut lumină, îndumnezeindu-te prin împărtăşirea cu cele fără de materie. Pentru aceasta te cinstim şi prăznuim pomenirea ta.

Slavă...

Făcutu-te-ai doctor sufletelor, fericite Casian, îndreptând prin har, cu dumnezeieştile tale învăţături, cugetele sihaştrilor şi arătându-le calea cea mai bună, care duce la viaţa veşnică, purtătorule de Dumnezeu, preafericite.

Şi acum..., a Născătoarei:

Mai presus de toată făptura văzută şi nevăzută, te-ai arătat, curată; că ai născut pe Ziditorul, precum a binevoit a Se întrupa în pântecele Tău. Pe Acela roagă-L, cu îndrăzneală, să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea a 3-a:
Irmos: Înflorit-a pustiul...

Hristos, lumina celor din întuneric, te-ai arătat pe tine, prealăudate, stea întru înălţime luminătoare Bisericii, podoaba sihaştrilor, preaînţeleptule părinte. Urmând Celui ce a primit Crucea şi a mântuit lumea, mărite Casian, te-ai răstignit lumii şi patimilor, biruind vicleniile demonilor.

Slavă...

Umplându-ţi-se inima de înţelepciune, preaînţeleptule, ai izvorât adânc de învăţătură, prin Duhul Sfânt adăpând cetele sihaştrilor.

Şi acum..., a Născătoarei:

Tămăduieşte, te rog Preacurată, prin dumnezeieştile tale mijlociri, sufletul meu care s-a îmbolnăvit de patimile şi de năvălirile de tot felul, ale demonilor celor prea răi.

Irmosul:

Înflorit-a pustiul ca şi crinul, „Doamne, Biserica din păgâni, cea stearpă, prin venirea Ta, întru care s-a întărit inima mea".

SEDEALNĂ, glasul al 4-lea:
Podobie: Cel ce Te-ai înălţat...

Ajungând la cuvioşie, te-ai dăruit lui Dumnezeu, şi luminat fiind cu felurite bunătăţi, fericite Casian, ai strălucit ca soarele, luminând neîncetat cu lumina dumnezeieştilor tale învăţături inimile tuturor celor ce te cinstesc, roagă-te neîncetat lui Hristos, pentru cei ce cu dragoste fierbinte te laudă pe tine.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu osârdie să alergăm noi păcătoşii şi smeriţii cu pocăinţă să cădem, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, milostiveşte-te spre noi; sârguieşte că pierim de mulţimea păcatelor, nu întoarce

pe robii tăi deşerţi; că numai pe tine ajutoare te avem.

A Crucii şi a Născătoarei:

Pe Tine, Cel ce Te-ai născut din Tatăl Cel fără de început, văzându-Te pe Cruce spânzurat. Ceea ce Te-a născut fără de durere, Hristoase, a strigat: vai mie, Preaiubite Iisuse! Cum ai fost răstignit de bunăvoie acum, Fiule, de cei fără de lege, Cel ce eşti slăvit de îngeri, ca un Dumnezeu? Te laud pe Tine, Îndelung-răbdătorule.

Cântarea a 4-a:
Irmos: Venit-ai din Fecioară...

Prin nevoinţele tale supunând săltările trupului, cuvioase, ai descoperit cu sfinţitele tale învăţături toate vicleniile şi cursele înşelătorului. De bunăvoie mort făcându-te pentru lume, ai primit moştenire viaţa cea viitoare; şi ai scris carte spre povăţuirea şi desăvârşirea călugărilor; pururea pomenite Casian.

Slavă...

Sălăşluitu-s-a harul Duhului în sufletul tău, preafericite; şi te-ai arătat mai presus de toate simţirile trupului şi de cursele înşelătorului prea cunoscător.

Şi acum..., a Născătoarei:

În chip de negrăit ai născut pe Cel mai presus de vreme, făcându-Se sub vreme, Care a luminat pe cuvioşii cei ce au biruit prin credinţă şi a smerit pe şarpele, începătorul răutăţii, Preacurată Fecioară.

Cântarea a 5-a:
Irmos: Mijlocitor Te-ai făcut...

Răpitu-te-ai, purtat fiind de faptele tale bune, de Dumnezeu insuflate; şi te-ai odihnit, bucurându-te, în locaşurile cereşti, culegând răsplătirile potrivite cu ostenelile tale.
Cu neprihănit cuget văzând, ca printr-o oglindă, frumuseţea lui Hristos, ai stat nemişcat ziua şi noaptea, primind de acolo arătările cele dumnezeieşti, pururea pomenite.

Slavă...

Adăpându-te din izvoarele lacrimilor, purtătorule de Dumnezeu părinte, ca un pom cu cunună înaltă, ai adus roade faptele cele bune care veselesc dumnezeieşte cugetele tuturor.

Şi acum..., a Născătoarei:

Răsărind din tine Viaţa cea mai presus de cuget, Fecioară, a ucis pe vrăjmaşul, cel ce ne-a omorât pe noi toţi; şi a dat viaţa lumii, care neîncetat te laudă pe tine.

Cântarea a 6-a:
Irmos: De adâncul greşelilor...

Pe calea cea strâmtă ai umblat, părinte, şi prin cuvintele tale ai arătat-o pe ea tuturor; pe care cei ce umblă cu bine, intră întru desfătarea raiului. Viaţa ta a fost cuvioasă şi sfârşitul fericit şi cinstit, părintele nostru Casian, împreună-grăitorule cu sfinţii îngeri.

Slavă...

Somnul leneviei l-ai lepădat şi priveghind în cugetări adânci la cele dumnezeieşti şi în fapte, ai vieţuit pe pământ îngereşte, de Dumnezeu purtătorule, fericite.

Şi acum..., a Născătoarei:

Ca pe o desăvârşită, ca pe o preafrumoasă dorindu-te Iisus, Făcătorul frumuseţii, S-a născut din tine cu trup, Preacurată; şi m-a îndumnezeit pe mine, din milostivirea Sa cea nemăsurată.

Irmosul:

De adâncul greşelilor fiind „înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat; din stricăciune, Dumnezeule scoate-mă".

lipseşte

Condacul, glasul al 3-lea:

Făcându-te cuvios, te-ai dat lui Dumnezeu şi luminându-te cu faptele cele bune, mărite Casian, ca un soare ai strălucit, cu lumina învăţăturilor tale celor dumnezeieşti, luminând inimile credincioşilor celor ce pururea te cinstesc. Pentru aceasta cu dinadinsul, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, pentru cei ce te laudă pe tine, cu dragoste fierbinte.

Cântarea a 7-a:
Irmos: Porunca cea potrivnică...

Îndumnezeit fiind cu totul prin plecările cele prealuminate, luminător neapus te-ai arătat, de Dumnezeu înţelepţitule. Pentru aceasta ai fulgerat cuvântul mântuitor, care luminează înţelegerile noastre, ale tuturor celor ce te lăudăm pe tine. Limba ta ca o trestie întingându-se în cerneală, a scris arătat legea cea mântuitoare şi a pus-o izvod, cu care se îndreptează toate adunările călugărilor, pururea bucurându-se, preafericite.

Slavă...

Înţelegeri mântuitoare şi graiuri care gonesc din inima necunoştinţa, din destul ai izvorât, cuvioase părinte, de Dumnezeu înţelepţitule. Pentru aceasta cu credinţă cinstindu-te, săvârşim preasfântă pomenirea ta.

Şi acum..., a Născătoarei:

Făcutu-te-ai cămară a dumnezeieştii slave şi scaun în chip de foc, pe care S-a odihnit Cuvântul, întrupându-Se din bunătatea Sa cea desăvârşită. Pe Acela roagă-L, Preacurată, să Se milostivească şi să ne miluiască pe noi.

Cântarea a 8-a:
Irmos: Pe Dumnezeu, Cel ce S-a pogorât...

Strălucind ca o stea cu cuvântul şi cu fapta, părinte Casian, ai luminat toate marginile pământului; dând la o parte negura necunoştinţei şi îndemnând totdeauna a cânta: binecuvântaţi toate lucrurile pe Domnul. Murind, ai apus ca un soare, preafericite, lăsând în urma ta, ca nişte raze de lumină neapuse, cuvintele tale care luminează sufletele noastre, ale celor ce săvârşim cu credinţă sfânta pomenire a ta, preafericite părinte, purtătorule de Dumnezeu.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Dezlegat fiind acolo de trup, preafericite, te desfătezi nespus de frumuseţile cele duhovniceşti, şi te-ai făcut vrednic să priveşti ceea ce oştile îngerilor privesc, cântând:

Binecuvântaţi toate lucrurile pe Domnul.

Şi acum..., a Născătoarei:

Arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile, Fecioară, că în chip de nespus ai încăput pe Cel neîncăput, şi în chip de negrăit ai născut pe Cel îndoit cu firile, dar având, cum se cuvine lui Dumnezeu, un singur Ipostas.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-L şi preaînălţându-L întru toţi vecii. Pe Dumnezeu, Cel ce S-a pogorât în cuptor al cel cu foc, la tinerii iudei şi văpaia întru răcoare a prefăcut-o, ca pe Domnul lăudaţi-L lucrurile şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a:
Irmos: Fiul Părintelui...

Tărie s-a dat ţie de la Dumnezeu ca să pierzi căpeteniile stăpânitorului lumii; pentru aceea făcând cu adevărat vitejie preamare, părinte, de Dumnezeu purtătorule, te-ai numărat cu cetele cuvioşilor, bucurându-te. Ca un trandafir cu mireasmă plăcută, cuvintele de Dumnezeu insuflate ale dumnezeieştii tale limbi ne răspândesc nouă bun miros. Că tu te-ai făcut miros plăcut lui Dumnezeu, Celui ce S-a întrupat pentru noi, din mila cea nemăsurată, preacinstite, purtătorule de Dumnezeu.

Slavă...

Să săltăm, oamenilor, dănţuind duhovniceşte, veselindu-ne acum întru pomenirea lui Casian; să cântăm lui Dumnezeu cu laudă, Celui ce este minunat întru sfinţi şi sfinţeşte pe cei ce-L cinstesc pe Dânsul cu credinţă.

Şi acum..., a Născătoarei:

Înnoit-ai firea strămoşului, care era stricată, născând mai presus de fire pe Ziditorul a toată firea şi fecioară rămânând; pe Care văzându-L odinioară spânzurat pe Cruce, te văitai, Preasfantă Maică Fecioară.

Irmosul:

Fiul Părintelui Celui fără de început, Dumnezeu şi Domnul, întrupându-Se din Fecioară, S-a arătat nouă, ca să lumineze pe cele întunecate şi să adune pe cele risipite. Pentru aceasta pe Născătoarea de Dumnezeu cea prealăudată o mărim.

LUMINANDA
Podobie: Femei auziţi...

Curăţindu-ţi cugetul de tulburarea patimilor, Cuvioase, limpede ai primit dumnezeieştile arătări ale prealuminatei şi ale întreit-strălucitoarei Dumnezeiri, Preafericite Casiane, cel ce eşti luminarea pustnicilor; si acum nu înceta a te ruga pentru noi, de Dumnezeu purtătorule.

Slavă... Şi acum... din Octoih sau Triod,

LA LAUDE

Se pun stilurile pe 4, glasul al 8-lea:
Podobie: O, preaslăvită minune...

Cuvioase Părinte Casiane, cele de pe pământ lăsând, ai urmat lui Hristos, mărite, nesocotind cele stricăcioase mai presus decât pe cele ce vor să fie. Şi locuind în pustiu, ca într-o cetate, ai nimicit taberele demonilor. O, cine ar putea spune, pururea mărite, căldura

sufletului tău, cea cu adevărat către Domnul? (de două ori).

Cuvioase Părinte Casiane, dreptar te-ai arătat călugărilor şi lauda şi mireasma ortodocşilor şi luminoasă făclie lumii. Că în peşteră locuind, de înfricoşările vicleanului vrăjmaş nu te-ai spăimântat; o, darul ce este întru tine, fericite, prin care în chip vădit ai călcat toata trufia demonilor! Cuvioase Părinte Casiane, cu adevărat sufletul la Dumnezeu ţi-ai înălţat; şi cu pustnicia, sfinte, simţirile ţi-ai curăţit, şi cu neîncetate rugăciuni, preafericite, de viaţa cea nemuritoare te-ai învrednicit. O, podoaba a pustnicilor, prealăudate! Pe tine Hristos te-a primit, bucurându-Se, în locaşurile cele nematerialnice.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Mulţimile călugărilor pe tine, îndrumătorule Casiane, te cinstim. Că prin tine am cunoscut cu adevărat a umbla pe cărarea cea dreaptă. Fericit eşti, că lui Hristos ai slujit şi ai biruit puterea vrăjmaşului! Cel ce eşti cu îngerii împreună-vorbitor şi împreună-locuitor cu drepţii şi cu cuvioşii; cu aceia roagă-te Domnului să miluiască sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei:

Stăpână primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi necazul.

DOXOLOGIA MARE, troparul Cuviosului, ecteniile şi otpustul.

La Fericiri se pun: din Canonul cuviosului Cântările a 3-a şi a 6-a, pe 8.
Prochimen, glasul al 7-lea: Drepţii să se bucure de izbânda lor.

Stih: Cântaţi Domnului cântare nouă. Cântaţi laudele în adunarea credincioşilor.

Apostolul din Epistola către Galateni (V, 22; VI,1):
Fraţilor, roada Duhului...
(caută sâmbata în săptămâna a 27-a după Rusalii).

Aliluia, glasul 1: Fericit bărbatul care se teme de Domnul.
Stih: De la răsăritul soarelui până la apus, lăudat este numele Domnului.

Evanghelia de la Matei (XI, 27-30):
Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Toate-Mi sunt date de către Tatăl Meu...
(caută joi în săptămâna a 4-a după Rusalii)

CHINONICUL

Întru pomenire veşnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

Sursa: Slujba Preacuviosului Ioan Casian Romanul

Sf. Ierarh Calinic de la Cernica (11 Aprilie)

SLUJBA

SLUJBA SFÂNTULUI IERARH CALINIC DE LA CERNICA

Cântarea slujbei Sfântului Calinic de la Cernica - Utrenia, se regăsește în secțiunea Multimedia - Audio.

Se cuvine a şti că:

În situaţia calendaristică de acum a Bisericii noastre (calendar îndreptat şi Pascalia după calendarul neîndreptat), Sfintele Paşti se serbează între 4 aprilie şi 8 mai (în loc de 22 martie şi 25 aprilie din calendarul neîndreptat). Deci sărbătoarea Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica poate să cadă între luni în săptămâna a patra din Postul Mare (când Paştele cad la 8 mai) şi Duminica a doua după Paşti sau a sfântului Toma (când Paştele cad la 4 aprilie). Pentru toate cazurile când sărbătoarea sfântului Calinic cade într-una din duminicile a patra, a cincea sau a şasea din Postul Mare, sau într-una din zilele Săptămânii Patimilor, sau într-una din zilele Săptămânii Luminate, sau în Duminica Sfântului Toma, slujba sfântului Calinic de la Cernica se va cânta împreună cu slujba zilei din Triod sau din Penticostar, aşa cum se va arăta la sfârşitul acestui Minei la învăţătura de tipic a lui Marcu, pentru zilele de 11 aprilie şi 23 aprilie.

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile sfântului pe 4, glasul 1:

Podobie: Prealăudaţilor mucenici...

Sosit-a praznicul tău cel prea strălucit, care luminează pe cei ce aleargă la tine cu credinţă, purtătorule de Dumnezeu ierarhe Calinic; şi se bucură cetatea de scaun a Bucureştilor, care te-a odrăslit pe tine, că în locaşurile cereşti te-ai sălăşluit. Roagă-te pentru sufletele noastre. Din tinereţe în ostrovul pustnicesc al Cernicăi viaţa ta o ai închinat lui Hristos şi trupul ţi-ai smerit cu postul, cu privegherea şi cu rugăciunea. Iar acum, cu îngerii petrecând, roagă-te lui Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre. De Dumnezeu înţelepţite, părintele nostru Calinic, luminător te-ai arătat cu strălucirile virtuţilor şi ale minunilor tale. Şi acum, îndrăznire având către Mântuitorul, roagă-L să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă. Mulţimile călugărilor se bucură astăzi şi saltă adunarea dreptcredincioşilor; că după vrednicie ai luat cununa cea neveştejită a măririi dumnezeieşti, sfinte părinte Calinic. Pentru aceasta, cu glasuri cuvioase, cântare de laudă îţi aducem, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce te-a încununat pe tine.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Moştenitorule al darului şi părtaşule al măririi celei cereşti, slujitorule al Domnului, sfinte ierarhe Calinic, după numele tău de bun biruitor şi viaţa ta a fost; că bine luptându-te, duhurile răutăţii ai biruit şi la îngerească viaţă ai ajuns. Şi acum, preafericite, nu înceta a te ruga lui Dumnezeu pentru sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei, acelaşi glas:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu! Păzeşte-mă sub acoperământul tău! Că tu eşti mântuirea celor din primejdii şi limanul celor înviforaţi; şi izbăveşti, cu rugăciunile tale către Dumnezeu, pe cei ce aleargă la tine cu credinţă.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea:
Podobie: Casa Efratului...

Din tinereţe te-ai arătat vas ales al Duhului, purtătorule de Dumnezeu, părintele nostru Calinic. Pentru aceasta te fericim.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Cu mâinile tale, sfinte, crucea Domnului ridicând, uneltirile diavoleşti printr-însa desăvârşit le-ai zdrobit. Pentru aceasta te lăudăm.

Stih: Preoţii Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate şi cuvioşii Tăi se vor bucura.

Cetele monahilor şi ale credincioşilor se adună astăzi împreună, spre pomenirea ierarhului Calinic, lăudând pe Dumnezeu, Cel ce cu darul minunilor l-a învrednicit.

Slavă... Şi acum..., asemenea:

Stăpână, ceea ce eşti bună, ridică preacuratele tale mâini către Fiul tău şi Dumnezeu, ca să mântuiască pe robii Săi, cei ce se roagă ţie.

Troparul, glasul 1:

De Dumnezeu purtătorule, părintele nostru Calinic, povăţuitorule al călugărilor, podoaba cuvioşilor şi lauda arhiereilor, ajutătorule al celor din nevoi şi făcătorule de minuni! Cu nevoinţele tale chip de sfinţenie te-ai arătat, iar acum cu îngerii în ceruri te veseleşti; cu care roagă pe milostivul Dumnezeu să ne dăruiască pace şi mare milă.

Slavă... Şi acum..., al Născătoarei:

Gavriil zicând ţie: Fecioară, bucură-te!, împreună cu glasul S-a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine, sicriul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău. Slavă Celui ce S-a sălăşluit întru tine! Slavă Celui ce S-a născut din tine! Slavă Celui ce ne-a mântuit pe noi, prin naşterea ta!

LA VECERNIA MARE

După obişnuitul Psalm, se cântă: Fericit bărbatul..., starea întâi.
La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 8, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz între mucenici...

Nevoinţele tale cele pustniceşti, cine le va spune? Că trupul ţi-ai strunit cu îndelungă postire şi cu nedormirea privegherilor. Stins-ai văpaia patimilor cu roua lacrimilor şi cu mulţimea ostenelilor tale; şi te-ai aprins cu focul doririi după cele dumnezeieşti, chip al neprihănirii făcându-te şi scară suitoare către cer te-ai arătat celor ce-ţi urmează ţie cu credinţă şi te fericesc pururea.

Cine nu se va minuna de smerenia ta cea de negrăit şi de dragostea ta cea către toţi? Că pe pământ ai trăit, dar cereşte ai vieţuit, ca un înger în trup; şi cu răbdarea şi blândeţea pe toţi i-ai covârşit. Făcutu-te-ai chip al curăţiei şi învăţător al înfrânării. Pentru aceasta întru cămările cereşti te-ai sălăşluit, preafericite.
Roagă-te pentru sufletele noastre.

Împodobit ai fost cu multe daruri, părintele nostru Calinic! Că prin iubirea de Hristos, ca un al doilea Antonie ai strălucit; cu blândeţea şi smerenia, ierarhului Nicolae te-ai asemănat; cu înţelepciunea şi înfrânarea următor marelui Vasile te-ai făcut; şi de darul minunilor te-ai învrednicit. Pentru aceasta împreună cu sfinţii sălăşluieşti acum în lumina cea neînserată şi te rogi, preafericite, pentru sufletele noastre.

Înflorit-a ca un crin ostrovul pustnicesc al Cernicăi, prin truda ta, preacuvioase! Că lipindu-ţi sufletul de lavra ta, din tinereţe, ai împodobit-o cu ostenelile tale; şi, ca un nou Nicodim de la Tismana, grădina preafrumoasă a florilor îngerescului chip ai făcut-o; ceata călugărilor ai înmulţit şi înţelepţeşte ai povăţuit-o. Pe Hristos Dumnezeu roagă-L să păzească sfântă mănăstirea ta în pace şi pe cei ce cu credinţă şi cu dragoste săvârşesc sfântă pomenirea ta.

Alte stihiri, glasul al 4-lea:
Podobie: Dat-ai semn...

Cu strălucirile cele dumnezeieşti fiind împodobit, purtător de lumină te-ai arătat, ierarhe Calinic! Şi întru Duhul Sfânt fiind îmbrăcat, totdeauna ai intrat luminat întru Sfânta Sfintelor; şi ca un sfinţit slujitor, cu darul cunoscând tainele cele dumnezeieşti, cu îndrăznire te rogi pentru sufletele noastre.

Viaţa ta a strălucit cu bunătăţile cele duhovniceşti, şi a luminat pe cei binecredincioşi, risipind întunericul înşelăciunii; că te-a arătat, cu adevărat, ca o stea luminoasă, ierarhe, iar acum sălăşluieşti unde este lumina cea neapropiată, fiu al zilei făcându-te cu darul Duhului; pentru aceasta, cu dragoste te cinstim, pururea pomenite!

Prin credinţă, mintea ţi-ai împodobit, râvnă către cele dumnezeieşti având, de Dumnezeu înţelepţite; căci în trup stricăcios fiind, la nestricăciune ai năzuit; şi la curăţie ajungând, ai câştigat strălucirea celor fără de trupuri, luminătorule preaînţelepte şi rugătorule pentru sufletele noastre.

Pe cel ce a îmbogăţit bisericile cu scripturi duhovniceşti şi ne-a povăţuit pe noi la calea pocăinţei, multe feluri de necazuri îndurând, pe ierarhul lui Hristos Calinic, cu cântări de laudă să-l cinstim; şi fiind cei ce ne-am învăţat de la dânsul blândeţea şi bunătatea, să-l prăznuim după datorie, că se roagă Domnului pentru sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Pe cel ce este podoabă arhiereilor şi laudă călugărilor, liman de scăpare credincioşilor, întărirea cuvioşilor şi luceafărul luminos al Bisericii lui Hristos, veniţi, iubitorilor de praznic, cu cântări duhovniceşti să-l lăudăm, zicând: Bucură-te, hrănitorule şi păzitorule al turmei tale, preafericite Calinic! Nu înceta a te ruga Mai-marelui păstorilor, lui Hristos Dumnezeu, pentru cei ce cu credinţă şi cu

dragoste prăznuiesc pururea cinstită pomenirea ta.

Şi acum..., a Născătoarei, acelaşi glas:

Cine nu te va ferici, Preasfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda preacurată naşterea ta? Că Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul Unul-Născut, Acelaşi din tine, cea curată, a ieşit, în chip de negrăit întrupându-Se, din fire Dumnezeu fiind şi cu firea om făcându-Se pentru noi. Nu în două feţe fiind despărţit, ci în două firi neamestecat fiind cunoscut. Pe Acela roagă-L, curată, cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

VOHOD: Lumină lină...
Prochimenul zilei.

PAREMIILE

Din cartea Pildelor, citire:
(din cap. III si VIII)

Pomenirea dreptului cu laude şi binecuvântarea Domnului peste capul lui. Fericit este omul care a aflat înţelepciunea şi muritorul care a dobândit pricepere. Că mai bună este neguţătoria acesteia, decât vistieriile aurului şi argintului. Şi mai scumpă este decât pietrele cele de mult preţ; şi tot ce este scump nu este vrednic de ea. Pentru că lungimea zilelor şi anii vieţii sunt în dreapta ei şi în stânga ei bogăţie şi mărire. Că din gura ei iese dreptatea; legea şi mila pe limbă le poartă. Deci ascultaţi-mă pe mine, o fiilor, că lucruri de cinste voi să spun. Şi fericit este omul care căile mele le va păzi. Că ieşirile mele sunt ieşiri de viaţă şi se găteşte vrerea de la Domnul. Pentru aceasta, vă rog pe voi şi pun înainte glasul meu fiilor omeneşti. Că eu, înţelepciunea, am tocmit sfatul şi ştiinţa şi gândul eu l-am chemat. Al meu este sfatul şi întărirea, a mea este priceperea şi a mea este tăria. Eu pe cei ce mă iubesc pe mine îi iubesc; şi cei ce mă caută vor afla dar. Înţelegeţi, dar, cei fără de răutate chibzuială, şi cei neînvăţaţi puneţi la inimă. Ascultaţi-mă pe mine iarăşi, că lucruri de cinste voi să vă spun. Şi voi scoate din buzele mele cele drepte, că adevărului se va pleca grumazul meu; şi urâte sunt înaintea mea buzele mincinoase. Că dreptate sunt toate graiurile gurii mele, nimic nu este într-însele strâmb, nici încâlcit. Toate sunt drepte celor ce înţeleg şi netede celor ce află cunoştinţă. Că vă învăţ pe voi adevărul, ca să fie în Domnul nădejdea voastră şi să vă umpleţi de Duh.

Din cartea Pildelor, citire:
(X, 32-XI, 12)

Gura dreptului izvorăşte înţelepciune, iar limba nedreptului va pieri. Buzele celor drepţi vorbesc cele cuviincioase, iar gura păcătoşilor cele de ocară. Cumpenele viclene urâciune sunt înaintea Domnului, iar cumpăna dreaptă primită este Lui. Oriunde intră strâmbătatea, acolo şi ocara, iar gura înţelepţilor se învaţă înţelepciune. Săvârşirea drepţilor va îndrepta pe dânşii şi strâmbătatea călcătorilor de lege va prăpădi pe ei. Nu vor folosi averile în ziua mâniei; iar dreptatea va mântui de la moarte. Murind dreptul, a lăsat grijă, iar pieirea nelegiuiţilor este grabnică şi de râs. Dreptatea celui fără prihană îndreptează căile, iar cel fără de lege întru necredinţă cade. Dreptatea oamenilor drepţi îi va mântui pe ei; iar cei fără de lege se vor prinde întru fărădelegea lor. Sfârşindu-se omul drept, nu-i va pieri nădejdea; iar lauda nelegiuiţilor va pieri. Dreptul din cursă va scăpa şi în locul lui se va da cel

necredincios. În gura celor fără de lege este pieirea aproapelui, iar chibzuinţa drepţilor este cu bună sporire. Întru bunătăţile drepţilor se va îndrepta cetatea, iar cu gura nelegiuiţilor se va scăpa. Batjocoreşte pe aproapele cel lipsit de minte, iar omul înţelept linişte aduce.

Din Înţelepciunea lui Solomon, citire:
(IV, 7-15)

Dreptul când ajunge să se sfârşească, întru odihnă va fi. Că bătrâneţile sunt cinstite, nu cele de mulţi ani, nici cele ce se numără cu numărul anilor. Şi cărunteţele sunt înţelepciunea oamenilor şi vârsta bătrâneţilor viaţa nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit, şi vieţuind între păcătoşi, s-a mutat. Răpitu-s-a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui, sau înşelăciunea să înşele sufletul lui. Că râvna răutăţii întunecă cele bune şi neînfrânarea poftei schimbă gândul cel fără de răutate. Sfârşindu-se curând, a plinit ani îndelungaţi. Că plăcut era Domnului sufletul lui; pentru aceea s-a grăbit a-l scoate pe dânsul din mijlocul răutăţii. Iar popoarele văzând, n-au cunoscut nici au pus în gând una ca aceasta: că dar şi milă este întru cuvioşii Lui şi cercetare întru aleşii Lui.

LA LITIE
Stihirile sfântului, glasul 1, însuşi glasul:

Cu dorul frumuseţii celei de sus aprinzându-te, preafericite, toate desfătările lumii le-ai trecut cu vederea, din tinereţile tale; şi pe şarpele ispitelor gonindu-l cu înfrânarea, cu răbdarea şi cu smerenia, îngerească viaţă pe pământ ai petrecut. Cu dumnezeiască învăţătură mintea ţi-ai luminat şi inima cu bunătate şi cu blândeţea ţi-ai împodobit. Ajută-ne şi nouă preasfinte, cu rugăciunile tale, să ne izbăvim din moartea cea veşnică.

Mulţimea ostenelilor cu curăţia vieţii tale celei îmbunătăţite o laudă cetele călugărilor. Că pe toţi i-ai întrecut cu asprimea nevoinţelor tale celor pustniceşti. Truditu-ţi-ai trupul şi l-ai robit pe el duhului, cu postul, cu privegherea şi cu rugăciunea. Iar acum întru bucuria sfinţilor ai intrat; cu care, roagă-te, preafericite, să ne izbăvim de cursele vrăjmaşului.

Precum odinioară mănăstirea ta ai izbăvit-o cu rugăciunile tale, de urgia păgânătăţii şi mânia dintru început a nelegiuiţilor întru priinţa ai întors-o, aşa şi pe noi acum izbăveşte-ne de toată reaua întâmplare a războiului, a foametei şi a bolilor. Şi cu mijlocirile tale către Dumnezeu, preasfinte, dăruieşte ţării tale pace şi mare milă.

Slavă..., glasul al 5-lea:

Preacuvioase părinte, tu după vrednicie în raiul desfătărilor te-ai sălăşluit şi dumnezeiască slavă nemijlocit o vezi. Iar acum din locaşurile cereşti privind, ascultă-ne pe noi, cei ce cu credinţă şi cu dragoste alergăm la a ta bunătate; şi cu mijlocirile tale izbăveşte-ne pe noi din toată primejdia şi nevoia, de Dumnezeu văzătorule, părintele nostru Calinic.

Şi acum..., a Născătoarei, acelaşi glas:

Pe Preacurata Maică a Păstorului celui bun, adunându-ne să o lăudăm, pe norul cel purtător de lumină, chivotul cel însufleţit şi scaunul Stăpânului cel în chipul focului, năstrapa cea de aur şi mântuirea tuturor creştinilor. Şi lăudând-o, aşa să zicem: înveredniceşte-ne pe noi,

cei smeriţi, împărăţiei cerurilor, că nimic nu e cu neputinţă mijlocirii tale, Preacurată!

LA STIHOAVNĂ

Stihirile ierarhului, glasul al 8-lea:
Podobie: O, preamărită minune...

Bucură-te, podoaba ierarhilor, îndreptătorul călugărilor, lauda păstorilor, locuitorule-împreună cu îngerii, preasfinţite părinte Calinic! Bucură-te, chip al curăţiei, vas ales al Harului dumnezeiesc şi fierbinte rugător pentru sufletele noastre.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Racla moaştelor tale, preaînţelepte părinte, o înconjurăm cu evlavie, ca pe un izvor de daruri şi de minuni. Că vindecă patimile sufletelor şi ale trupurilor şi izgoneşte duhurile întunericului. Pentru aceasta, cel ce eşti blând şi mult-milostiv, roagă-te să se dăruiască nouă mare milă.

Stih: Preoţii Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate şi cuvioşii Tăi se vor bucura.

O, preaminunate părinte Calinic, din tinereţe râvnind la adâncul înţelepciunii, crucea Domnului ai luat şi până la sfârşit L-ai urmat; pentru aceasta, după vrednicie, cereştile daruri ai dobândit. Roagă-te, dar, să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Strălucind cu lumina faptelor bune şi cu înţelepciunea cea de sus, turma ta de toată vătămarea potrivnicilor ai păzit-o, fericite ierarhe Calinic. Arătatu-te-ai păstor desăvârşit, punându-ţi sufletul pentru oile tale. Obşte de monahi bine ai povăţuit, turma cuvântătoare înţelepţeşte ai păstorit, preoţi spre slujba Domnului cu chibzuinţă ai rânduit şi locaşuri dumnezeieşti cu râvnă ai zidit ca un iconom preaînţelept al darului lui Dumnezeu. Nu înceta a ruga pe Cel ce te-a mărit pe tine, să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei:

Fecioară nenuntită, care pe Dumnezeu în duh de negrăit L-ai zămislit cu trup, Maica Dumnezeului celui Preaînalt, rugăciunile robilor tăi primeşte-le, ceea ce eşti cu totul fără prihană; care tuturor dăruieşti curăţire de greşeli; acum rugăciunile noastre primindu-le, roagă-te să ne mântuim noi toţi.

La binecuvântarea pâinilor, troparul sfântului de două ori
(caută-l la Vecernia mică), şi Născătoare de Dumnezeu..., (o dată).

LA UTRENIE

După Catisma întâi:
Sedealna, glasul al 8-lea:
Podobie: Pe înţelepciunea...

Chemării Domnului cu osârdie urmând, fericite Calinic, şi suindu-te la înălţimea faptelor bune, de darurile Duhului cu adevărat te-ai învrednicit; şi te-ai arătat strălucit luminător şi întru ispite biruitor. Pentru aceasta te cinstim pe tine. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea ta (de două ori).

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei, însăşi podobia:

Pe înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără stricare, Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut pe Cel ce tine toate şi în braţe ai avut pe Cel ce cuprinde toate, pe Dătătorul de hrană al tuturor şi Făcătorul. Pentru aceasta te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, şi cu credinţă te măresc, ca să mă izbăvesc de greşelile mele, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână, Curată Fecioară. Al tău ajutor să-mi dăruieşti atunci, că toate le poţi câte le voieşti.

După Catisma a doua:
Sedealna, glasul I:
Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule...

Văzând îngereasca viaţă a celor ce pustnicesc în Muntele Atonului, cu râvna desăvârşirii mai vârtos te-ai întraripat, preafericite, următor făcându-te sfinţilor pustiului. Căci ca un fără de trup ai vieţuit şi chip de sfinţenie celor împreună cu tine te-ai arătat. Pentru aceasta, acum cu îngerii în ceruri te veseleşti şi ocroteşti cu rugăciunile tale, pe cei ce după cuviinţă păzesc rânduiala ta (de două ori).

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Maica lui Dumnezeu, pe tine te ştim toţi cei ce cu dragoste alergăm la a ta bunătate; că şi după naştere te-ai arătat fecioară cu adevărat. Pe tine te avem păcătoşii folositoare, pe tine mântuire întru ispite te-am câştigat, pe tine una cea cu totul fără prihană.

Polieleul: Robii Domnului... şi mărimurile.

Stihira:

Mărimu-te pe tine, sfinţitorule părinte Calinic şi cinstim sfântă pomenirea ta, îndreptătorule al călugărilor şi lauda ierarhilor.

Altă stihiră:

Veniţi toţi pământenii să lăudăm pe ierarhul Calinic, zicând: pe arhipăstorul cel sfânt al Olteniei.

Stihuri:

1: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.
2: Cântaţi Domnului toţi cuvioşii Lui şi vă mărturisiţi pomenirii sfinţeniei Lui.
3: Lăuda-se-vor cuvioşii întru mărire şi se vor bucura întru aşternuturile lor.
4: Spune-voi numele Tău fraţilor mei, în mijlocul bisericii Te voi lăuda.
5: Întru pomenire veşnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.
6: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

După polieleu, Sedealna, glasul al 5-lea:
Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi...

Râvnit-ai să te asemeni marelui între sfinţi Nicolae, ocrotitorul Cernicăi, pe care având-l ca chip al desăvârşirii, l-ai cinstit în viaţă cu virtuţile tale; iar acum împreună fiind, lăudaţi pe Dumnezeu şi vă rugaţi pentru sufletele noastre.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei, asemenea:

Cu venirea Preasfântului Duh, pe Cel de un scaun şi de o fiinţă cu Tatăl prin glasul îngerului L-ai zămislit, curată de

Dumnezeu Născătoare, ceea ce eşti nădejdea lui Adam.

Apoi Antifonul 1, glasul al 4-lea:

PROCHIMEN:
Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

Toată suflarea să laude pe Domnul...

Evanghelia de la Ioan (X, l-9)

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la Dânsul: adevărat, adevărat vă spun vouă: cine nu intră pe uşă în staulul oilor... (caută Evanghelia de la Liturghie, de la 21 mai).

Psalmul 50.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile ierarhului Tău Calinic, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegea mea.

Apoi stihira, glasul al 6-lea:

Cuvioase, de trei ori fericite, părintele nostru Calinic, tu întru faptele bune strălucind, ai bineplăcut lui Hristos, că asupra patimilor îmbărbătându-te, sufletul şi trupul ţi-ai sfinţit, făcându-te sălaş curat al Duhului. Pentru aceasta, adunându-ne astăzi, cu evlavie cinstim sfintele tale moaşte, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce te-a mărit pe tine; pe Care roagă-L, preafericite, pentru sufletele noastre.

CANOANELE

Se cântă canonul Născătoarei de Dumnezeu (canonul de la Paraclis), punând irmosul pe 6, şi se cântă două canoane ale sfântului, punând irmosul pe 8:

Canonul întâi al sfântului

Cântarea 1, glasul al 4-lea:
Irmos: Deschide-voi gura mea...

Cu mărire dumnezeiască împărtăşit fiind, părinte, goneşte întunericul sufletului meu, ca să laud după cuviinţă lupta ta cea bună împotriva nevăzuţilor vrăjmaşi, a patimilor trupului şi a lumeştilor deşertăciuni.

Din tinereţe, preafericite, te-ai aprins de dragostea lui Hristos; şi alergând ca un cerb însetat, ai ajuns la izvorul vieţii celei veşnice şi netulburate. Fugind de nestatornicia celor trecătoare, ai schimbat pe cele pământeşti cu cele cereşti, ca un preaînţelept. Pentru aceasta vas prea-ales al Treimii te-ai arătat, părinte preasfinţite.

A Născătoarei:

Marie, Fecioară şi Maică a lui Dumnezeu, nu înceta a te ruga Fiului tău pentru noi, cei ce cu credinţă alergăm la

acoperământul tău cel dumnezeiesc, ca să ne izbăvim de toată primejdia.

Canonul al doilea al sfântului

Acelaşi glas şi irmos:

Veniţi să lăudăm cu cântări duhovniceşti pe ierarhul Calinic, pe cel ce din tinereţe a fost chemat la viaţa cea după Hristos şi îmbogăţit cu daruri şi învăţături dumnezeieşti. La înălţimea cea nemăsurată a Scripturii ridicându-te, părinte, şi văzând, prin curăţia minţii, frumuseţea ei cea netrecătoare, ai lăsat toate şi ca o jertfă curată ţi-ai închinat viaţa lui Dumnezeu.

Slavă...

Arzând, prin Duhul, patimile trupului, pe pământ viaţă îngerească ai petrecut; şi acum, cu lumina cea înţelegătoare a dumnezeieştii străluciri, luminezi gândurile noastre.

Şi acum..., a Născătoarei:

Naştere fără de ispită bărbătească întru tine s-a săvârşit, ceea ce eşti cu totul fără de prihană; că din tine S-a născut Cuvântul-Dumnezeu, păzindu-te fecioară şi după naştere.

Dacă suntem după Paşti, se cântă catavasiile praznicului: Ziua Învierii...;
iar dacă suntem în Postul Mare, se cântă catavasiile de rând din Triod.
Această rânduială este valabilă pentru cântarea catavasiilor la toate cele nouă cântări ale canonului.

Canonul întâi

Cântarea a 3-a:

Irmos: Pe ai tăi cântăreţi...

Câştigându-te pe tine obştea Cernicăi ca pe un adevărat trimis de Dumnezeu, ai luminat-o cu chipul vieţuirii tale, părinte preaînţelepte. Pentru aceasta, toţi monahii te cinstesc, căci la plinirea voii lui Dumnezeu i-ai povăţuit. Pe Păstorul cel mare al oilor urmând, turma ta bine ai păstorit-o şi la păşunea cea duhovnicească ai scos-o, preafericite; pentru aceasta, pururea se cinsteşte sfântă pomenirea ta.
Să lăudăm toţi, după cuviinţă, cu ierarhul Calinic, pe Preacinstita şi Preasfânta Treime, cântând cu un glas lui Hristos Dumnezeu: Cel ce ai înălţat fruntea noastră, Sfânt eşti, Doamne.

A Născătoarei:

Fiul tău, Fecioară, vrând să taie toată neascultarea strămoşului Adam, a luat din pântecele tău asupra Sa toată firea noastră ca să o mântuiască.

Canonul al doilea

Acelaşi irmos:

Având minte neîntinată, ai învins iubirea de cele pământeşti şi te-ai arătat oglindă dumnezeieştii străluciri, prin strălucirea cinstitelor tale fapte. Făcându-te desăvârşit, cuvioase ierarhe, cu nădejdea darului, slujitor Evangheliei te-ai arătat cu adevărat şi acum, fericite, te rogi pentru sufletele noastre.

Slavă…

Turma ta, părinte, având cuvintele tale mai dulci decât fagurele, a lepădat amărăciunea rătăcirii de la poruncile

Domnului; dă-ne nouă mână de ajutor ca să scăpăm de bântuielile lui veliar.

Şi acum..., a Născătoarei:

Ca pe o biserică împărtăşită de dumnezeiasca slavă şi uşă cerească cinstindu-te pe tine Maica lui Dumnezeu, cea cu totul fără de prihană, toţi ne izbăvim de primejdii şi de nevoi.

Catavasia.

Dacă suntem în timpul praznicului, se pune aici şi condacul sfântului
(vezi mai departe Cântarea a 6-a)
Sedealna, glasul al 8-lea:
Podobie: Pe Înţelepciunea...

Înţelepciunea cea de sus învăţând şi bogăţia faptelor bune agonisind, pe credincioşi i-ai luminat, preasfintite, veselind inimile drept-măritorilor creştini cu cuvintele tale şi taberele demonilor sfărâmându-le. Drept aceea, răsplătirea ostenelilor tale ai luat, după vrednicie, primind cununa darului celui de sus, părintele nostru Calinic. Roagă-te lui Hristos-Dumnezeu iertare de greşeli să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Făcutu-te-ai cort dumnezeiesc al Cuvântului, ceea ce eşti una Preacurată Maică, întrecând în curăţie pe îngeri. Deci, pe mine, cel întinat cu păcate trupeşti curăţeşte-mă cu apele cele dumnezeieşti ale rugăciunilor tale, preacurată; şi te roagă Fiului tău şi Dumnezeu, iertare de greşeli să-mi dăruiască.

Canonul întâi

Cântarea a 4-a:
Irmos: Cel ce şade întru slavă...

Raza Sfântului Duh întru tine sălăşluindu-se, preacuvioase, blând, smerit şi cu totul fără de răutate te-ai arătat; mângâierea celor scârbiţi, bogăţia celor lipsiţi, izbăvirea celor robiţi şi tuturor îndreptare.

Ca un credincios slujitor al Domnului, spre lauda Lui te-ai nevoit în viaţa aceasta trecătoare, preafericite părinte Calinic! Că lupta cea bună ai luptat, credinţa ai păzit şi ai luat de la Dumnezeu cununa cea neveştejită. Curăţindu-ţi trupul şi sufletul, te-ai învrednicit de treapta arhieriei, cuvioase părinte, şi locaş Treimii te-ai făcut şi vas ales al darurilor Duhului Sfânt, strigând: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

A Născătoarei:

Ceea ce nu ştii de nuntă, stăpână, prin rugăciunile tale fiind curăţit de greşeli, cu mulţumită, pe tine toţi te fericim.

Canonul al doilea
Acelaşi irmos:

Cu undiţa dumnezeieştii învăţături, părinte, ca pe nişte peşti vânând pe fiii tăi duhovniceşti din noianul deşertăciunilor lumeşti, i-ai adus jertfă curată lui Dumnezeu. Tu ai tăiat capetele nevăzuţilor balauri, cu puterea crucii întrarmându-te. Pentru aceasta şi cununa biruinţei ţi s-a împletit ţie, ca unui păstor desăvârşit.

Slavă...

Învăţător măririlor lui Dumnezeu te-ai arătat şi tăinuitor preasfânt al darurilor

Duhului. Pentru aceasta adunarea călugărilor te laudă astăzi după vrednicie.

Şi acum..., a Născătoarei:

Pe tine zid întru ispite şi dumnezeiesc acoperământ întru primejdii te-am agonisit, Dumnezeiască Mireasă că tu eşti liman celor înviforaţi şi curăţire celor întinaţi, Preacurată.

Catavasia.

Canonul întâi
Cântarea a 5-a:
Irmos: Spăimântatu-s-au toate...

Ostenelile şi nevoinţele tale cine le va spune, părinte sfinte? Că chip te-ai făcut tuturor, cu postul, cu privegherea şi cu rugăciunea; şi obştea Cernicăi cu înţelepciune la viaţa îngerească ai povăţuit-o. Cu ce cântări de laudă vom încununa iubirea ta de neavuţie ca urând adunarea de bogăţii, cu milostenia ţi-ai agonisit în cer vistieria cea neîmpuţinată a iubirii de săraci. Trei ipostasuri fără de început ai slăvit, ierarhe, de acelaşi scaun, singure stăpânitoare, ale unei Dumnezeiri nedespărţite, prin Care dintru nefiinţă întru fiinţă am fost aduşi; că împreună cu îngerii să strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Doamne!

A Născătoarei:

Pe tine, Împărătească, avându-te turn de tărie, mântuieşte Preacurată Maica lui Dumnezeu, ţara aceasta, de toată reaua întâmplare şi în pace păzeşte-o, nevătămată.

Canonul al doilea
Acelaşi irmos:

Cu râurile dumnezeieştilor cuvinte ai udat ogorul sufletesc al turmei tale, ca dintr-un izvor dumnezeiesc, ierarhe Calinic, străină privelişte arătându-te tuturor, prin mulţimea faptelor bune. Stea neînserată te-ai arătat, părinte preacuvioase, cu înţelepciunea, cu înfrânarea, cu bărbăţia şi cu dreptatea. Pentru aceasta te avem pe tine luminător întru întunericul ispitelor.

Slavă...

Preamărite slujitorule al lui Hristos, tinde-ne mână de ajutor în necazuri, cu rugăciunile tale către Dumnezeu, şi ne izbăveşte de supărarea ispitelor şi de primejdii.

Şi acum..., a Născătoarei:

Pe tine armă nebiruită împotriva vrăjmaşilor te punem înainte; pe tine întărire şi nădejde de mântuire te-am câştigat, dumnezeiască mireasă, că ai pierdut tăria morţii, prin Viaţa ce a răsărit din tine.

Catavasia

Canonul întâi
Cântarea a 6-a :
Irmos: Înţelepţii de Dumnezeu...

Săltat-au cu bucurie şi s-au veselit laturile Olteniei că te-au câştigat pe tine întâistătător al turmei. Căci ca un bun păstor cu blândeţe şi cu dragoste ai păstorit oile cele cuvântătoare, preafericite ierarhe Calinic.

Îmbogăţindu-te cu dumnezeiescul dar al cunoaşterii tainelor, la înălţimea suişurilor Scripturii te-ai ridicat, de Dumnezeu înţelepţite, prin care te-ai făcut păstor al

Bisericii, la staulul cel ceresc aducând-o pe dânsa.

Laud şi cinstesc, cu ierarhul Calinic, Treimea cea nedespărţită după fire, dar deosebită după ipostasuri: pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Care pe toate le stăpâneşte şi le păzeşte.

A Născătoarei:

Întru tine, Fecioară, ne lăudăm, întru tine nădăjduim şi pe tine te rugăm să izbăveşti pe robii tăi din toate primejdiile, cu rugăciunile tale cele de Maică.

Canonul al doilea
Acelaşi irmos:

Legăminte scrise pe lespezi de piatră la mănăstirile tale punând, părinte, întăreşti pururea pe fiii tăi să le urmeze neschimbate. Cu dumnezeieştile daruri îmbogăţindu-te, te-ai făcut biserică vie a lui Dumnezeu şi organ sfinţit al Duhului Sfânt te-ai arătat, cu darul arhieriei.

Slavă...

Cu sabia cuvântului dumnezeiesc ai surpat pe cei rău credincioşi; şi acum, stând înaintea Stăpânului Hristos, nu înceta cerând pace sufletelor noastre.

Şi acum..., a Născătoarei:

Prin naşterea ta ne-am izbăvit, Fecioară, de blestemul cel de demult; că ai zămislit în pântecele tău pe Cel ce a îndumnezeit firea omenească.

Catavasia

Dacă suntem în timpul praznicului, se pune aici condacul şi icosul praznicului, iar condacul şi icosul sfântului se pune după Cântarea a 3-a, înainte de sedealnă.

CONDACUL glasul al 4-lea:

Podobie: Apărătoare Doamnă...

Pomenirea ta cea purtătoare de lumină, ierarhe Calinic, veseleşte sufletele celor credincioşi; şi atingerea sicriului sfintelor tale moaşte sfinteşte simţirile şi dăruieşte tămăduiri. Pentru aceasta, după datorie te cinstim pe tine şi cu bucurie îţi strigăm: Bucură-te, părinte, de Dumnezeu însufleţite!

ICOS

Ca pe un folositor al săracilor şi îndreptător al monahilor, pe ierarhul Domnului, cel ce a dus viaţă îngerească pe pământ, să-l lăudăm; ca prin nevoinţe şi fapte bune s-a adus lui Dumnezeu jertfă fără de prihană; şi minunându-ne, să strigăm unele ca acestea:

Bucură-te ridicarea celor căzuţi!
Bucură-te îndreptarea celor rătăciţi!
Bucură-te locaş al luminii celei dumnezeieşti!
Bucură-te vistierie a faptelor bune!
Bucură-te stâlp neclintit al Bisericii noastre!
Bucură-te bine-luptătorule cel nebiruit!
Bucură-te odrasla şi ocrotitorul cetăţii de scaun a Bucureştilor!
Bucură-te înţeleptule povăţuitor al obştei din Cernica!
Bucură-te întâistătătorule al Bisericii Olteniei!
Bucură-te organ luminat al Duhului Sfânt!
Bucură-te că te-a încununat Hristos!
Bucură-te sfinte Calinic de trei ori fericite!

Bucură-te părinte, de Dumnezeu înţelepţite!

SINAXAR

În această lună, în ziua a unsprezecea, pomenirea sfântului ierarh Calinic de la Cernica. Acest fericit părinte Calinic s-a născut în oraşul Bucureşti, în ziua de 7 octombrie 1787, din părinţi români temători de Dumnezeu şi a primit la Sfântul Botez numele de Constantin.

Când avea vârsta de 20 de ani, tânărul Constantin din îndemn lăuntric şi-a îndreptat paşii către Mănăstirea Cernica, din apropiere, unde a fost primit cu dragoste părintească de stareţul Timotei. După un an de ascultare duhovnicească şi de curate osteneli, a fost tuns în călugărie, schimbându-şi numele în Calinic. Peste o lună apoi s-a învrednicit a fi hirotonit ierodiacon.

În Mănăstirea Cernica a vieţuit sfântul Calinic 43 de ani, nevoindu-se zi şi noapte, în post şi rugăciune, în muncă şi smerenie, în răbdare şi dragoste. Drept aceea, după cinci ani de slujire în treapta diaconiei, a primit şi sfinţitorul dar al preoţiei, iar după alţi cinci ani, cu glas de obşte a fost ales de sobor stareţ al chinoviei de la Cernica, pe care a cârmuit-o cu multă iscusinţă timp de 31 de ani, săvârşind multe fapte încununate de laudă.

În anul 1850, preacuviosul Calinic a fost ales şi sfinţit episcop al Râmnicului, unde a săvârşit mari fapte şi a împlinit multe din lipsurile acestei eparhii. Cu nespusă râvnă şi osteneală a zidit din temelie biserica Episcopiei, împodobind-o cu zugrăveală şi odoare scumpe şi a dat viaţă nouă tiparniţei bisericeşti, scoţând la lumină multe cărţi de slujbă şi de zidire sufletească. Dorul de viaţa schimnicească l-a îndemnat atunci să zidească o biserică la Schitul Frăsinei, cu toate chiliile dimprejur, pentru adăpostirea părinţilor dornici să petreacă viaţa sihăstrească după pravila călugărilor din Muntele Atonului, statornicită aici de acest fericit ctitor.

Sfântul Calinic a păstorit în scaunul de la Râmnic vreme de peste 16 ani, după care, simţindu-se slăbit de bătrâneţe şi bolnav fiind, a venit iarăşi la Mănăstirea Cernica, unde a mai trăit aproape un an, mutându-se către Domnul în ziua de 11 aprilie 1868. A fost îngropat, după a sa dorinţă, în tinda bisericii sfântul Gheorghe.

Cât timp a vieţuit pe pământ, sfântul Calinic a dus o viaţă aleasă şi plăcută lui Dumnezeu. Călugăr fiind, s-a supus întru totul rânduielilor vieţii mănăstireşti, trăind în sărăcie şi în aspră înfrânare. Cei ce l-au cunoscut spun ca avea trup firav şi era senin la faţă. Umbla cu capul mereu plecat, vorbea domol şi liniştit, iar la fire era nespus de bun, milos şi darnic faţă de toţi.

Acest fel de viaţă a făcut din el un vas ales al Domnului, împodobit fiind şi cu darul facerii de minuni, precum se arată în viaţa sa, tămăduind bolnavi, cunoscând gândurile ascunse ale oamenilor, sfârşitul lor şi chiar pe al său. Apoi a fost mângâiere pentru săraci şi văduve, căci tot ceea ce a agonisit a împărţit cu milostivire întru faceri de bine.

Încă şi azi mult ajutor şi mare folos sufletesc dobândesc toţi cei ce cu credinţă năzuiesc către acest smerit ales al Domnului. Cu ale cărui sfinte rugăciuni,

Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Canonul întâi

Cântarea a 7-a:
Irmos: N-au slujit făpturii...

Cu învăţătura cuvintelor tale celor preaînţelepte, trâmbiţă a Duhului Sfânt te-ai făcut, preafericite parinte, îndemnându-ne a striga: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat!

Oltenia întreagă se bucură după dreptate, că între păstorii ei ai strălucit ca un luceafăr, părinte. Şi luminându-se cu învăţăturile tale, acum strigă: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat!

Treime Sfântă, pe Tine Te lăudăm, cu ierarhul Calinic. Unime întreit strălucitoare, ceea ce eşti de o fiinţă: Părinte şi Fiule şi Duhule Sfinte! Întru care fiind botezaţi, strigăm: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat!

A Născătoarei:

Fecioară, care pe Hristos, Dătătorul de viaţă, L-ai născut, adu-ţi aminte de noi în ceasul sfârşitului şi roagă pe Fiul tău să se milostivească spre cei ce te lăudăm.

Canonul al doilea
Acelaşi irmos:

Cu preafrumoase virtuţi fiind împodobit, cu harul arhieriei ai fost luminat, preafericite părinte. Pentru aceasta ai strigat: Prealăudate Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Pe piatra credinţei întărindu-te ca un iubitor de înţelepciune, de valurile ispitelor neclintit te-ai arătat şi ai cântat: Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Slavă...

Fiind rânduit păstor al turmei celei cuvântătoare, cu învăţăturile cele nemuritoare ai hrănit-o; şi prin iubirea de Hristos, dreptar te-ai arătat tuturor celor ce cântă: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat!

Şi acum...

Nădejde şi acoperământ şi liman şi zid şi folositoare tare, ceea ce eşti cu totul fără prihană, te-ai arătat celor ce strigă: Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat!

Catavasia.

Canonul întâi
Cântarea a 8-a:
Irmos: Pe tinerii cei binecredincioşi...

Milostivirea ta către săraci a răsplătit-o Hristos cu bogate daruri, cu vrednicia arhieriei şi cu darul facerii de minuni împodobindu-te. Pentru aceasta strigăm: Pruncilor, binecuvântaţi pe Domnul! Preoţi, lăudaţi-L! Popoare, preaînălţaţi-L în veci! Ca o lumină mare a strălucit viaţa ta, preafericite! Şi dulceaţa învăţăturilor tale şi pilda vieţuirii tale minunate bucură inimile credincioşilor, care strigă: Preoţi lăudaţi, popoare preaînălţaţi pe Hristos în veci. Părinte şi Fiule şi Duhule cel dumnezeiesc, Lumina cea întreit-sfântă a Firii celei una şi nedespărţite, pentru rugăciunile ierarhului Calinic pe cântăreţii tăi păzeşte-i; şi izbăveşte ţara aceasta şi pe cei ce cu credinţă vieţuiesc într-însa,

de toată reaua întâmplare, ca să Te laude în veci!

A Născătoarei:

Nădejdea mea tu eşti, Preacurată! Deci, pe mine, cel ce scap la a ta milostivire şi ocrotire, izbăveşte-mă, ca să pot striga: Popoare preaînălţaţi pe cea plină de dar şi o preamăriţi întru toţi vecii!

Canonul al doilea

Acelaşi irmos:

Cel ce ai fost uns cu untdelemnul Duhului şi acum eşti bucuria îngerilor, ierarhe Calinic, adu-ţi aminte de cei ce strigă neîncetat: Toate făpturile binecuvântaţi, lăudaţi pe Domnul şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii!

Fiind strălucit cu lumina cea neapropiată, negura înşelăciunii o ai gonit; risipeşte şi negura patimilor mele, cu rugăciunile tale, ca să strig: Toate făpturile binecuvântaţi, lăudaţi pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Duhul Sfânt, Domnul.

De Dumnezeu grăitorule, părintele nostru Calinic, împodobit-ai mantia ta cu podoaba faptelor bunei credinţe; şi ne-ai învăţat să strigăm: Toate făpturile binecuvântaţi, lăudaţi pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum..., a Născătoarei:

Ca cei ce suntem învăluiţi de viforul ispitelor şi al patimilor, la limanul tău scăpăm, de Dumnezeu Născătoare; şi neîncetat strigăm: Toate făpturile binecuvântaţi, lăudaţi pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii! Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi preaînălţându-L întru toţi vecii.

Catavasia

Canonul întâi
Cântarea a 9-a:
Irmos: Tot neamul pământesc...

Călătoria cea bună pe pământ ai săvârşit şi credinţa ai păzit, preasfinte părinte Calinic. Pentru aceasta în ceruri s-a gătit ţie cununa dreptăţii, unde pururea te veseleşti împreună cu toţi sfinţii, cu care te lăudăm şi te fericim. Primeşte, preasfinte, cântarea şi rugăciunea noastră, a celor nevrednici, precum bine primiţi au fost cei doi bănuţi ai văduvei; şi caută din înălţimea cerului spre cei ce cu credinţă şi cu dragoste cinstesc sfântă pomenirea ta. Să ne închinăm toţi credincioşii Dumnezeirii celei una întru fiinţă şi întreită în ipostasuri, întocmai puternică şi împreună cinstită. Pe Care lăudând-o, să o slăvim întru toţi vecii!

A Născătoarei:

Pe ţara aceasta, care te cinsteşte pe tine, Născătoare de Dumnezeu, izbăveşte-o de primejdii şi de stricăciune şi fereşte-o de năvălirile duşmanilor, Stăpână Preasfântă.

Canonul al doilea
Acelaşi irmos:

Legilor firii fiind supus, preasfinte părinte, ai ajuns la sfârşitul cel dorit, ca să primeşti, după dreptate, plata ostenelilor tale celor multe de la Stăpânul Hristos Dumnezeu. Îmbrăcându-te cu haină luminoasă, ai intrat la ospăţul cel

de nuntă al Mirelui Hristos; şi acum, înaintea Stăpânului stând, roagă-te să ne învrednicim şi noi de vederea Dumnezeirii şi să ne îndulcim de frumuseţea Ei cea nespusă.

Slavă...

Lupta cea bună te-ai luptat şi slujba ta pe deplin ai săvârşit-o, fericite ierarhe Calinic. Pentru aceea, întru bucuria Domnului tău ai intrat şi la ceata sfinţilor te-ai adăugat. Deci ca unul cel ce ai îndrăznire către Dumnezeu, pe Acela roagă-L să izbăvească ţara aceasta de toată primejdia şi nevoia şi lumea în pace pururea să o păzească.

Şi acum..., a Născătoarei:

Rugămu-te, Fecioară, Maica lui Dumnezeu, să ne izbăveşti cu mijlocirile tale de răutatea vrăjmaşilor văzuţi şi nevăzuţi. Nu ne lipsi pe noi de al tău ajutor, Preacurată, ci de-a pururea cercetează-ne şi ne ocroteşte, ca o milostivă şi preaîndurată.

Catavasia:

LUMINÂNDA

Podobie: Cercetatu-ne-a pe noi...

Luminat fiind cu razele Duhului, curăţitu-ţi-ai trupul şi mintea, făcându-te locaş sfinţit al Părintelui luminilor; iar acum în lumina cea neînserată sălăşluieşti, împreună cu îngerii şi cu drepţii. Luminează şi întunericul sufletelor noastre şi fii ai luminii ajută-ne să fim, cu rugăciunile tale, preasfinte ierarhe.

Slavă..., aceeaşi podobie:

Lumina înţelegătoare a Duhului strălucind în sufletul tău, ţi-a luminat cugetul, fericite părinte. Şi pe mine acum luminează-mă şi la calea faptelor bune mă îndreptează.

Şi acum..., a Născătoarei:

Fecioară, ceea ce ai născut Lumina cea fără de înserare, îmblânzeşte, cu rugăciunile tale, pe Fiul tău, de Dumnezeu Născătoare, ca să ne izbăvim de întunericul cel veşnic şi întru luminările sfinţilor să intrăm şi noi, nevrednicii, ca să te lăudăm pururea.

LA LAUDE

Se pun stihirile sfântului pe 4, glasul al 5-lea:
Podobie: Bucură-te cămară...

Bucură-te podoaba cuvioşilor, al curăţiei preabunule învăţător, că vrednic de laudă te-ai făcut, cu purtarea jugului lui Hristos, pe care de bunăvoie tu însuţi în viaţă l-ai luat. Stins-ai zburdările trupului şi rob l-ai făcut duhului, cu rugăciunea, cu postul şi cu privegherea şi îngerească viaţă ai petrecut. Pentru aceasta, preasfinte părinte, ostenelile tale le preamărim şi lui Dumnezeu cu credinţă cerem să ne mântuim cu rugăciunile tale şi lumii să dăruiască mare milă.

Bucură-te ierarhul cel luminat cu razele dragostei dumnezeieşti, povăţuitorul călugărilor şi păstorul cel bun al credincioşilor; făclia înfrânării cea nestinsă, turnul răbdării cel neclintit izvorul mângâierii cel nesecat, al celor ce aleargă la tine cu credinţă; cel ce om ceresc şi înger pământesc ai fost, lui Hristos acum te roagă, să dea sufletelor noastre pace şi mare milă.

Bucură-te ierarhe al lui Hristos, arhipăstorul cel bun al Olteniei! Că prin iubirea de oameni şi prin bunătatea ta, preafericite, cu Dumnezeu te-ai unit. Săracilor părinte ai fost, celor din nevoi ajutător, celor întristaţi dulce mângâietor şi celor lipsiţi, miluitor. Pentru aceasta, adunându-ne astăzi, preafericite părinte Calinic, te lăudăm cu credinţă; şi lui Dumnezeu cerem să ne mântuim cu rugăciunile tale şi lumii să se dăruiască mare milă.

Bucură-te sfinţitorule părinte Calinic, arhiereul lui Hristos, grabnic ajutător al celor învăluiţi de viforul ispitelor şi al necazurilor, propovăduitorul Evangheliei, mângâietorul celor întristaţi şi făcătorule de minuni. Tu pe cele ce nu erau de faţă le spuneai şi pe cele de departe le vedeai, cu puterea Duhului. Pe Hristos Dumnezeu roagă-L să dea sufletelor noastre mare milă.

Slavă..., glasul al 5-lea:

Veniţi toţi credincioşii să lăudăm cu bună cinstire pe ierarhul Domnului: Monahii pe îndreptătorul, păstorii şi învăţătorii pe povăţuitorul cel bun, cei din ispite şi necazuri pe sprijinitorul, cei din primejdii pe izbăvitorul, săracii pe ajutătorul, călătorii pe ocrotitorul, toţi pe mijlocitorul. Şi aşa, să strigăm: Preasfinţite părinte Calinic, ocroteşte turma ta, cu rugăciunile tale!

Şi acum..., a Născătoarei, glasul al 3-lea:

Fericimu-te pe tine, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, şi te mărim după cuviinţă pe tine, cetatea cea neclintită, zidul cel nesurpat, folositoarea cea tare şi scăparea sufletelor noastre.

Doxologia mare, ecteniile şi otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul întâi al ierarhului, Cântarea a 3-a, pe patru, şi din Canonul întâi, Cântarea a 6-a, pe patru.

Prochimenul, glasul 1: Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere...

Stih: Auziţi acestea toate neamurile, ascultaţi toţi cei ce locuiţi în lume.

Apostolul din Epistola către Evrei (VII, 26 -VIII, 2):
Fraţilor, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

Aliluia, glasul 1: Gura dreptului grăieşte înţelepciune...

Stih: Domnul din cer a privit peste fiii oamenilor.

Evanghelia de la Ioan (X, 9-16):
Zis-a Domnul: Eu sunt uşa...
(caută Evanghelia a doua la Liturghia din Duminica a doua din Postul Mare).

Chinonicul:
Întru pomenire veşnică va fi dreptul şi de nimic rău nu se va teme.

Sursa: Mineiul (lunile ianuarie-iulie), Ed. Reîntregirea, Alba Iulia, 2001

Sf. Mucenic Sava de la Buzău (12 Aprilie)

SLUJBA

SLUJBA SFÂNTULUI MARE MUCENIC SAVA DE LA BUZĂU

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am... se pun stihirile pe 4, glas 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria…

Veniţi acum, credincioşilor, să lăudăm cântând pe preamăritul Sava, apărătorul credinţei, pe cel ce strălucit a mărturisit înaintea păgânilor şi pe pământul românesc dreapta credinţă a predicat, iar acum lui Hristos se roagă pentru noi (de 2 ori).

Mijlocitor către Domnul am câştigat noi toţi pe Mucenicul Sava, de chinuri purtătorul, că sângele vărsat pentru Dumnezeu a sfinţit pământul nostru şi, înecat fiind de păgâni cu lemnul, pe Cel răstignit pe lemn îl roagă pentru noi.

Păzitor al credinţei te-ai arătat atunci când te sileau să guşti cele oprite, dar toată tirania păgânilor defăimând, pe Hristos L-ai mărturisit şi întăreai prin cuvinte pe fraţii tăi întru poruncile Mântuitorului.

Slavă..., glas 5:

Adusu-te-ai lui Dumnezeu jertfă prea bine primită, Mare Mucenice Sava, mărturisind pe Hristos înaintea păgânilor; şi ca o stea te-ai arătat pe tăria Bisericii, ruşinând pe cei ce slujeau stelelor. Pentru aceasta, roagă-te, de Dumnezeu fericite, să ne mântuim noi toţi, cei ce cu credinţă serbăm sfântă pomenirea ta.

Şi acum..., a Născătoarei, acelaşi glas:

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti izbăvitoare tare celor ce nădăjduiesc întru tine, îndreptează-ne pe noi la liniştea cea lină a dumnezeieştii voiri, rugând pe Hristos Dumnezeu, împreună cu Mucenicul Sava, să se mântuiască sufletele noastre.

La Stihoavnă, stihirile, glas 3:

Mucenice Sfinte Sava, cel ce ai strălucit cu tăria credinţei tale, întăreşte-ne şi pe noi pe piatra credinţei, ca să păzim fără strămutare dogmele părinteşti.

Stih: Prin sfinţii care sunt de pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale întru dânşii.

Precum cel ce te-ai adus jertfă bine-primită lui Dumnezeu, jertfa noastră de laudă primind-o, roagă pe Milostivul Dumnezeu să păzească sfântă Biserica Sa de toată vătămarea şi nevoia.

Stih: Cântaţi Domnului toţi cuvioşii Lui şi lăudaţi pomenirea sfinţeniei Lui.

Neîntrecutule cântăreţ al învierii lui Hristos, cel ce dar ai primit de la Dumnezeu, întăreşte-ne pe noi spre slujba Bisericii noastre dreptslăvitoare, cerând pace şi milă pentru sufletele noastre.

Slavă..., glas 6:

Veniţi toţi credincioşii, cu nădejde să alergăm la Biserica cinstitului propovăduitor al lui Hristos, strigându-i din adâncul sufletelor: Roagă-te neîncetat, Sfinte Mucenice Sava, pentru pacea Bisericii şi pentru mântuirea sufletelor noastre.

Şi acum..., acelaşi glas:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieţii; ţie ne rugăm: Mijloceşte, Stăpână, împreună cu Mucenicul Sava, să se mântuiască sufletele noastre.

Tropar, glas 4:

Astăzi, duhovniceşte prăznuieşte Biserica dreptcredincioşilor români şi cu bucurie strigă: Veniţi, iubitorilor de mucenici, să serbăm pomenirea cea de peste an a luptelor Mucenicului Sava! Că acesta dintre noi cu voia lui Dumnezeu răsărind, a înflorit minunat, aducând Stăpânului rod bogat şi bine primit, prin mucenicie. Iar acum se roagă neîncetat în ceruri, să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., alt tropar, glas 3:

Purtătorule de chinuri Sava, cela ce în apă ai fost omorât de către goţii păgâni, roagă pe Milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de greşeli sufletelor noastre.

Şi acum..., al Născătoarei - Învierii, acelaşi glas:

Pe tine, ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului omenesc, te lăudăm, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, căci cu trupul cel luat din tine, Fiul tău şi Dumnezeul nostru prin Cruce luând patima, ne-a mântuit pe noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

LA VECERNIA MARE

La Doamne strigat-am..., se pun stihirile pe 8, glas 8:
Podobie: Ce vă vom numi ...

Cum te vom numi pe tine, Sfinte Sava? Mucenic, că pe Hristos L-ai mărturisit; nevoitor, că ai supus trupul duhului; râvnitor, că n-ai fugit de mucenicie; stâlp al Bisericii, că ai învăţat pe creştini să nu se lepede de credinţă; multe sunt numele virtuţilor tale, dar mai multe darurile; roagă-te să se mântuiască sufletele noastre (de 2 ori).

Cum te vom chema pe tine, Sfinte Sava? Alăută însufleţită, fiindcă ai cântat lui Dumnezeu; mijlocitor, că ai câştigat îndrăzneală către Hristos; lăcaş al Duhului şi apărător al creştinătăţii; predicator iscusit al dogmelor; roagă-te neîncetat, Mucenice preamărite, pentru pacea Bisericii si pentru mântuirea sufletelor noastre (de 2 ori).

Veniţi să cinstim pe Mucenicul Sava, pe cel ce s-a arătat purtător de chinuri preamărit, pe cel ce a răbdat zdrobirea trupului, pe cel ce a suferit bicele şi toată chinuirea spre bucurie o a socotit, că ştiind făgăduinţa cea nemincinoasă a Stăpânului tuturor, pentru Dânsul punând viaţa cea de aici, pe cea de veci o a dobândit.

Alte stihiri, glas 8:
Podobie: O, preaslăvită minune…

O, preaslăvită serbare a Sfântului Mucenic de bucurie ne umple astăzi, că sfinţeşte inimile şi sufletele noastre şi îndreptează

dorinţele cugetului nostru spre cele nemateriale, prin privirea vieţii sale, cea împodobită cu virtuţi şi fapte dumnezeieşti.

O, îndelungă răbdarea Mucenicului Sava, cel ce s-a arătat slujitor al Bisericii lui Hristos; că a biruit păgânătatea vrăjmaşilor, cu puterea credinţei, şi răbdarea chinuiri, cu dragostea lui Hristos, pe Care îl roagă acum pentru sufletele noastre.

Bucură-te, Mucenice preamărite, apărătorule al Ortodoxiei, care adăpi totdeauna cu vinul umilinţei sufletele celor ce te prăznuiesc; bucură-te, slugă înţeleaptă, care ai înmulţit talantul cel dat ţie, şi bunule neguţător duhovnicesc, care ţi-ai agonisit nejefuită comoară în ceruri şi, punându-ţi viaţa pentru Hristos, cununa slavei ai dobândit.

Slavă..., glas 5:

Să trâmbiţăm cu trâmbiţa de cântări, să săltăm în cele de praznic şi să dănţuim, bucurându-ne de prăznuirea cea de peste an a purtătorului de chinuri Mucenic; preoţii şi monahii, cu tot poporul, să laude pe robul cel ales al Împăratului tuturor, pe cel ce cu întrarmarea dumnezeiescului Duh a biruit pe tiranii cei păgâni şi a surpat îndrăznirile lui Veliar; păstorii şi învăţătorii să laude pe îndreptătorul şi învăţătorul, pe cel ce a întărit poporul în ortodoxie; pe cel curat în dogme; pe cel mult pătimitor; pe cel lăudat de Marele Vasilie, pe coroana cea scumpă a ţării noastre şi pe marele ajutător, lăudându-l toţi, să zicem: Prealăudate Sava, mărturisitorule al lui Hristos, sârguieşte şi ne scoate pe noi dintru aceste nevoi şi mântuieşte pe poporul tău, cu rugăciunile tale.

Şi acum..., stihira praznicului sau Dogmatica glasului 5:

În Marea Roşie, chipul Miresei celei neispitite de nuntă s-a scris oarecând. Acolo Moise despărţitor al apei, iar aici Gavriil slujitor al minunii. Atunci adâncul l-a trecut pedestru neudat Israel, iar aici pe Hristos L-a născut fără sămânţă Fecioara. Marea, după trecerea lui Israel, a rămas neumblată, iar cea fără prihană, după naşterea lui Emanuel, a rămas nestricată. Cela ce eşti şi mai înainte ai fost şi Te-ai arătat ca un om, Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi.

Vohod: Lumină lină...

Prochimenul zilei

Paremiile de la Sf. M. Mc. Gheorghe (23 aprilie)

LA LITIE

Stihirile, glas 1, însuşi glasul:

Bucură-te întru Domnul, pământ românesc, că din tine a odrăslit pârgă jertfită lui Hristos, marele între mucenici Sava, care pentru dreapta credinţă moarte a primit şi, îndrăznire câştigând, neîncetat mijloceşte pentru apărarea ţării acesteia şi pentru mântuirea sufletelor noastre.

În toată creştinătatea, Sfinte, s-a vestit cinstirea ta, căci ai fost lăudat de Marele Vasile, fiind numit jertfa bine primită, tare mijlocitor şi credincios dogmelor ortodoxe; pentru aceasta, nu înceta a te ruga lui Hristos Dumnezeu pentru pacea Bisericii şi pentru mântuirea sufletelor noastre.

Piatră de temelie şi păzitor te are Eparhia Buzăului, că ai arătat pământul nostru altar preacurat de jertfă, de pe care mireasmă cu bun miros s-a suit către Hristos sufletul tău cu virtuţi împodobit, Sfinte Sava; iar acum, înaintea Luminii Celei în trei străluciri, cere pace şi milă pentru sufletele noastre.

După vrednicie alergăm la mijlocirea ta, mărite Sava, cel ce te-ai arătat pârgă din neamul românesc adusă Stăpânului tuturor şi cel ce, luptând pentru răspândirea Evangheliei, ai întărit pe creştini în dreapta credinţă, după cum a mărturisit şi Marele Vasile, că pe pământul strămoşilor noştri domnea credinţa cea curată; împreună cu acesta roagă-te pentru pacea Bisericii şi pentru mântuirea sufletelor noastre.

Slavă..., glas 8:

Bine vieţuind pe pământul românesc, ai câştigat har de la Dumnezeu, Care te-a întărit prin minune, că strunjindu-ţi-se trupul şi cu bătăi fiind chinuit, îndată te-ai arătat chinuitorilor fără vătămare şi întreg, iar apoi, cu aceasta fiind întărit, ai primit cu bucurie moarte pentru Hristos, adică viaţă şi nesfârşită fericire; deci, acum, de lumina Celui dorit veselindu-te, pe Acela roagă-L pentru noi, cei ce cu dragoste te prăznuim.

Şi acum..., acelaşi glas:

Bucură-te, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, limanul şi folosinţa neamului omenesc, care pururea te-ai arătat apărătoare nouă, nevrednicilor, şi solitoare nouă, păcătoşilor; roagă-te, Stăpână, cu Mucenicul Sava, să se izbăvească ţara noastră de toată răutatea vrajmaşilor şi să fie păzit de Dumnezeu pământul românesc, pe care noi îl numim grădina ta. Pentru aceasta, pe tine te fericim, de Dumnezeu Născătoare.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glas 5
Podobie: Bucură-te, cămara...

Izbăveşte de primejdii pe cei ce te cinstesc, Mucenice preamărite, şi-i împodobeşte pe dânşii cu ajutorul harului, tu, cel ce te-ai împodobit cu virtuţile şi cu lucrarea faptelor, cu smerenia surpând mândria, cu sărăcia, cu postul şi cu privegherea ca un sihastru arătându-te şi cu propovăduirea ca un Apostol, iar prin cântare şi cunoştinţă dogmelor, după vrednicie te-ai numit slujitor Bisericii lui Hristos. Pe Acela roagă-L să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi, Dumnezeul lui Israel.

Pe cel întru mijlocire grabnic ajutător şi apărător al ţării şi poporului nostru, pe cel ce este în nevoi mângâietor, veniţi toţi să-l lăudăm, strigând şi zicând: Bucură-te, sprijinitorul celor din necazuri; bucură-te, cel ce ai înflorit în pământul cetăţii tale ca o preafrumoasă floare a Duhului; bucură-te, ziditorul şi acoperitorul Bisericii tale; şi acum nu înceta a mijloci pentru cei ce serbează cu dragoste pomenirea ta, slujitorule al lui Hristos. Pe Acela roagă-L să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Stih: Prin sfinţii care sunt de pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale întru dânşii.

Veniţi toţi credincioşii să lăudăm pe măritul Sava, pe cel împodobit cu dreapta credinţă, cu cucernicia, cu purtarea paşnică şi smerenia, pe cel ce a strălucit cu blândeţea şi cu învăţătura, pe cel ce a zdrobit îndrăzneala idolatrilor, pe cel simplu la cuvânt şi bogat în cunoştinţă, şi să-i zicem: Roagă-te, prea fericite Mucenice, pentru cei ce cu credinţă şi cu dragoste cinstesc de bucurie purtătoare şi pururea pomenită prăznuirea ta, mijlocind către Hristos să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Slava..., glas 5:

Veseleşte-te pământ românesc, saltă de bucurie, apă a Buzaului, că v-a sfinţit pe voi, făcându-vă cu adevărat jertfelnic, sângele Mucenicului Sava, iar sufletul acestuia, încununat de Hristos şi în mâinile Acestuia primit, se bucură acum, privind cu desfătare lumina Dumnezeirii cea întreit strălucitoare şi se roagă Domnului pentru pacea Bisericii şi pentru mântuirea sufletelor noastre.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, acelaşi glas:

Fericimu-te pe tine, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, şi te slăvim credincioşii după datorie; pe tine, cetatea cea neclintită şi folositoare tare şi scăparea sufletelor noastre.

La binecuvântarea pâinilor: troparul Sfântului - de 2 ori
şi Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucură-te... - o dată.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., troparul Sfântului (caută la Vecernia mică) - de 2 ori.

Slavă..., celălalt tropar al Sfântului.

Şi acum..., al Născătoarei - Învierii, glas 3 (vezi la Vecernia mică).

Primul rând de sedealne, glas 4 (forma glasului 6)
Podobie: Spământatu-s-a Iosif...

Să serbăm, credincioşii, prăznuirea cea de peste an a celui între mucenici, a măritului Sava, cel ce este odraslă a pământului românesc şi neîncetat se roagă Domnului să ne izbăvim noi din primejdii şi din necazuri.

Slavă... Şi acum..., însăşi podobia:

Spăimântatu-s-a Iosif, cea mai presus de fire văzând şi în minte a luat ploaia cea de pe lână, întru zămislirea ta cea fără sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi, mărturisind, logodnicul tău şi păzitorul preoţilor a strigat: Fecioara naşte şi după naştere iarăşi rămâne Fecioară.

Al doilea rând de sedealne, glas 4 (forma glasului 6)
Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Pe ocrotitorul celor din nevoi, pe pavăza Ortodoxiei, pe cel cinstit de Marele Vasile, adunându-ne credincioşii, să îl lăudăm, pe Sava, lauda Buzăului, care neîncetat se roagă Domnului pentru ajutorul şi folosinţa ţării acesteia şi a celor ce locuiesc într-însa.

Slavă... Şi acum..., glas şi

Podobie - aceleaşi:

Spăimântatu-s-au, Curata, toate cetele îngereşti de înfricoşătoarea taină a naşterii tale; cum Cel ce ţine toate numai cu voia, în braţele tale ca un om Se ţine şi primeşte început Cel mai-nainte de veci şi cu lapte Se hrăneşte Cel ce hrăneşte toată suflarea cu negrăită bunătate; şi pe tine, ca pe adevărata Maica a lui Dumnezeu, lăudându-te, te măresc.

Polieleul obişnuit (Robii Domnului... şi Mărturisiţi-vă Domnului...)

Mărimurile:

Stih 1: Trecut-am prin foc şi prin apă, dar ne-ai scos pe noi la odihnă.

Mărimu-te pe tine, de chinuri răbdătorule, Sfinte Mucenice Sava, şi cinstim multele tale chinuri, pe care le-ai răbdat pentru Hristos.

Stih 2: Veseliţi-vă întru Domnul şi vă bucuraţi, dreptilor.

Veniţi toţi iubitorii de mucenici să lăudam pe purtătorul de chinuri Sava, zicând: pe lauda Buzăului.

Stih 3: Vestiţi întru neamuri mărirea Lui, întru toate popoarele minunile Lui.

Stih 4: Lumina a răsărit dreptilor, şi celor drepţi cu inima veselie.

Stih 5: Întru pomenire veşnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

Stih 6: Fericiţi sunt cei ce locuiesc în casa Ta, în vecii vecilor Te vor lăuda.

Slavă...,

Slavă Ţie, Treime Sfântă, Părinte, Cuvinte şi Duhule Sfinte, zicând: slavă Ţie, Dumnezeule.

Şi acum...,

Bucură-te, cea plină de dar, Marie, Domnul este cu tine, zicând: şi prin tine cu noi.

Aliluia, aliluia, aliluia; slavă Ţie, Dumnezeule! (de 3 ori)

Sedealna de după polieleu, glas 8 irmologic:

Purtătorule de chinuri Sava, întru tot lăudate întăreşte Biserica ta, păzeşte-o şi o izbăveşte de toată vătămarea, iar pentru cei ce te cheamă fii grabnic ajutător, rugând pentru noi pe Hristos, Cel ce are mare milă.

Slavă... Şi acum...,

Fecioară Preacurată, fii nouă scăpare, ajutor întru lucrarea faptelor bune, povăţuitoare în toată viaţa noastră şi îndreptătoare către veşnica şi dorita mântuire.

Antifonul întâi al glasului 4.
Prochimen, glasul 4:

Tăria mea şi lauda mea este Domnul şi mi-a fost mie spre mântuire.

Stih: Veseli-se-va cel drept de Domnul şi va nădăjdui întru El.

Apoi: Toată suflarea...

Evanghelia Sfântului, de la Luca (21,12-19)

Marţi în săptămâna a 29-a după Rusalii- aceeaşi cu cea de la Utrenia Sfântului Gheorghe.

Psalmul 50

Slavă.., glas 2:

Pentru rugăciunile Mucenicului Tău Sava, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum...,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stihiră, glas 6 (aceasta se zice înainte de Paşti):

Sfinte Mucenice Sava, în tot pământul a ieşit vestirea chinurilor tale, pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelilor tale; taberele diavoleşti le-ai pierdut, cetele îngereşti le-ai ajuns, a căror viaţă fără prihană ai urmat; îndrăznire având către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Iar de va fi pomenirea Sfântului după Paşti, zicem stihira următoare:

Luminat se împodobeşte astăzi Biserica de pomenirea Marelui Mucenic Sava, că acesta a biruit prin răbdarea chinuirii pe începătorul răutăţii şi vechiul potrivnic, zdrobindu-l cu ajutorul armei Crucii, pe care pătimind Hristos şi înviind din morţi, ne-a mântuit pe noi din stricăciune şi ne-a dăruit mare milă.

Canonul Sfântului, glas 2 (forma glasului 6), al cărui acrostih este:

Roagă-te lui Dumnezeu pentru noi, Sfinte Sava!

Cântarea întâi
Irmos: Veniţi popoare să cântăm...

Rugăciunile tale cele bineprimite nu înceta a le înălţa către Dumnezeu, mijlocind pentru noi, cei ce suntem în necazuri şi în primejdii, întru tot lăudate Mucenice. Oştile demonilor ce vin asupra noastră, degrab le sfărâmă cu puterea şi darul ce le-ai dobândit de la Dumnezeu, Sava, mult pătimitorule şi bunule iubitor.

Slavă...,

Acum împresuraţi fiind de năvălirile înţelegătorului Amalec, la tine alergăm, mijlocitorul nostru, ca să le izgoneşti degrab cu solirea ta cea binefăcătoare.

Şi acum...,

Gândurile cele rele ale inimi mele, Fecioară, degrab le preschimbă în gânduri şi cugete drept-slăvitoare de Dumnezeu, ca să te laud pe tine, preabună.

Catavasiile Praznicului sau irmoasele Triodului.

Cântarea a 3-a
Irmos: Întăreşte-ne pe noi...

Altar de jertfă ţi s-a făcut pământul românesc, pe care ocroteşte-l de vrăjmaşii cei văzuţi şi nevăzuţi şi de toată răutatea. Temelie a creştinătăţii ţării noastre eşti, Sfinte Sava; păzeşte prin mijlocirile tale Biserica noastră nevătămată de lupii ce caută să o dezbine.

Slavă..,

Episcopia dreptmăritorilor creştini în pace şi bunăstare o întăreşte, fericite Sava, mărturisitorule al lui Hristos.

Şi acum...,

Lumină născând, Maică Preacurată, sufletele noastre cele afundate în noaptea păcatelor luminează-le cu harul Celui născut din tine.

Sedealne, glas 5
Podobie: Pe Cuvântul...

Unde vom afla altă scăpare mai bună decât la tine, cel grabnic ajutător întru nevoi, Mucenicule Sava, preacinstite; iată acum ne-am adunat cu evlavie, cinstind sfânta ta pomenire, ca să luăm prin rugăciunile tale dezlegare din robia păcatelor.

Slavă..., asemenea:

Idoleasca cinstire stingând prin patimiri şi pe Hristos, prin răbdare, neîndoit predicând, ca un soare al Duhului ai strălucit, tot întunericul gonind, semănând cuvântul Domnului în pământul nostru; şi acum, pe El rugându-L, cere nouă mântuire.

Şi acum..., a Născătoarei, asemenea:

De nevoi, de scârbe şi de primejdii scăpând prin tine, Stăpână, cu mulţumire cântăm: mijloceşte pentru noi la Fiul tău, Hristos, Cel ce dăruieşte mila Sa tuturor celor ce o cer de la tine, Preasfântă Maică; şi acum, pe El rugându-L, cere nouă mântuire.

Cântarea a 4-a
Irmos: Am auzit, Doamne, glasul...

Unule grabnic spre ajutor, nu înceta rugându-te lui Hristos să ne izbăvească de bântuielile vrăjmaşului. Mâncarea cea jertfită demonilor ai oprit a se lua de creştini şi i-ai întărit pe ei în credinţă; tot astfel întăreşte-ne şi pe noi să surpăm meşteşugirile lui Veliar.

Slavă...,

Neamul creştinesc te-a câştigat cu adevărat izvor de bunătăţi şi caldă folosire; grăbeşte, deci, şi mijloceşte pentru sufletele noastre.

Şi acum...,

Eliberează, Curată, mintea mea, de nălucirile celui viclean, sădind într-însa la timp potrivit gândul cel bun.

Cântarea a 5-a
Irmos: Dătătorule de lumină...

Zilele vieţii noastre în desfătări cheltuindu-le, ne înfricoşăm de Judecătorul Cel nemitarnic; ci soleşte pentru iertarea sufletelor noastre, preafericite Mucenice. Evangheliei împlinitor ai fost, că, în sărăcie petrecând, iar pe tirani înfricoşându-i, ai câştigat îndrăznire şi dragoste către Dumnezeu, Căruia roagă-te pentru noi toţi.

Slavă...,

Unde vom fugi de viermele nemilos al conştiinţei? Căci cunoscându-ne povara păcatelor noastre prin care am mâniat pe Dumnezeu şi pe aproapele, nădăjduim în rugăciunile tale spre iertarea noastră.

Şi acum...,

Preasfântă Fecioară, care ai născut pe Cuvântul, Cel cu totul Sfânt, izgoneşte toată mâhnirea şi întristarea din sufletele noastre şi îndeamnă gândul nostru să lucreze cele bineplăcute lui Dumnezeu, ca să te slăvim cu dragoste.

Cântarea a 6-a
Irmos: De adâncul greşelilor...

Evlavia urmând, înţelepciune ai dobândit, pe înţelepciunea cea ipostatică iubind-o mai mult decât tinereţea şi viaţa, după cuvântul Scripturii. Nepreţuind noi timpul dat spre mântuire şi în plăcerile veacului acestuia trăind, nu ne lăsa, Mucenice, ci roagă pe Hristos să ne scoată din noroiul desfătărilor.

Slavă...,

Trupească desfătare o ai lepădat şi în sărăcie viaţa ta ai petrecut; ci roagă-te pentru noi, cei cuprinşi de lenevie, ca să ne umplem de râvnă şi dragoste pentru Hristos.

Şi acum...,

Rai de taină eşti, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, întru care pom al vieţii a fost Dătătorul de viaţă; pe Acela roagă-L, Maică Preacurată, să ne învieze pe noi, cei omorâţi de păcate.

CONDAC, glas 3,
Podobie: Fecioara astăzi...

Urcând astăzi de pe pământ la cele cereşti, sfinţite nevoitorule, de la Hristos te-ai încununat şi îngerii cu bucurie te-au primit, iar noi, acum, cu laude te cinstim că mijloceşti de-a pururea, Sfinte Sava, pentru ţara şi poporul tău.

ICOS

Ne minunăm acum, după dreptate, de negrăita ta bărbăţie şi de credinţa ta cea neclintită şi, cu smerenie, îţi strigăm:

Bucură-te, al Evangheliei următor!
Bucură-te, al creştinilor îndrumător!
Bucură-te, floare crescută în pământul românesc!
Bucură-te, ca ai gonit întunericul păgânesc!
Bucură-te, păzitorul ţinuturilor Buzăului!
Bucură-te, ocrotitor dat nouă de Dumnezeu!
Bucură-te, cel plin de dumnezeiesc dor!
Bucură-te, al Ortodoxiei mărturisitor!
Bucura-te, Sfinte Sava, cel ce pururea mijloceşti pentru ţara şi poporul tău!

SINAXAR

Întru această lună, în douăsprezece zile, facem pomenirea Sfântului Marelui Mucenic Sava, cel numit Gotul, care a pătimit pentru Hristos la anul 372, în vremea prigoanei lui Atanaric, de la dregătorul Atarid, săvârşindu-se prin înecare în râul Buzău. Despre aceasta a scris Marele Vasile, arhiepiscopul Cezareei Capadociei, cerând moaştele sale de la Biserica din Goţia.

Tot întru această zi, facem pomenirea Sfântului Vasile, episcopul cetăţii Pariei din Asia cea Mică, cel care s-a săvârşit la anul 775, mărturisind pentru sfintele icoane.

Tot întru această zi, pomenirea Cuvioasei Antusa, fiica împăratului Constantin Copronim, care s-a nevoit în mănăstirea numită a Bunei înţelegeri şi care cu pace s-a săvârşit în anul 811.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor Mucenici Dima şi Protion.

Tot în această zi, pomenirea Cuvioşilor Mucenici Mina, David şi Ioan, care au pătimit în Palestina în anul 636.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Acachie cel Nou, care a sihăstrit în Schitul Cavsocalivia din Sfântul Munte Athos şi care cu pace s-a săvârşit la anul 1730.

Tot în această zi pomenim aducerea de la Zila la Constantinopol a Cinstitului brâu al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, în anul 942.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Isaac Sirianul care s-a nevoit în Spoletania Italiei în veacul al şaselea.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului Ierarh Zenon Mărturisitorul, episcopul Veronei, care cu pace s-a săvârşit la anul 371.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin!

Cântarea a 7-a
Irmos: Cei trei tineri au călcat...

O cetate clădită pe munte nu se ascunde, după cuvântul Domnului, deci, nici tu, cel clădit duhovniceşte pe munţii dumnezeieştilor fapte, n-ai fost ascuns, ci în toată Biserica dreptmăritorilor s-a vestit pomenirea ta. Iubitorul de oameni Iisus te-a arătat împărţitor de binefaceri duhovniceşti şi tămăduiri trupeşti; pentru aceasta, nu pregeta a ni le dărui nouă, după credinţă şi trebuinţa fiecăruia.

Slavă...,

Sărăcia şi nevoinţele ţi-au fost porfiră, cântarea cinste şi mucenicia cunună, cel ce eşti împărat peste patimi, Sava; pentru aceasta, roagă pe Hristos pentru cei săraci şi neputincioşi cu trupul şi pentru cei lipsiţi de ajutorul harului.

Şi acum...,

Fericiţi suntem, Curată, căci nădejdea noastră o punem întru tine, şi în felurite nevoi şi necazuri la tine alergând, nu vom fi ruşinaţi, că tu, Stăpână, toate le poţi, câte le voieşti.

Cântarea a 8-a
Irmos: Pe Dumnezeu, Cel ce S-a pogorât...

În chipul focului, cu ochii cei sufleteşti vedem strălucind slava ta cea cu bună cuviinţă; cu lumina ei luminează, Mucenice, negura neştiinţei de la cei ce te laudă. Noian de ispite împresurându-ne, alergăm cu nădejde la a ta folosinţă, Mucenice Sava, ca cel ce ocroteşti ţara şi poporul tău.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Temelie creştinismului românesc te-a arătat Dumnezeu şi S-a milostivit a te ridica din neamul nostru mijlocitor către Dânsul; pentru aceasta, acum suntem îndreptăţiţi a-I cânta: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum...,

Episcopiei cetăţi Mucenicului eşti ocrotitoare, Născătoare de Dumnezeu; apără pe cei ce te cinstesc pe tine de

toată nevoia, rugându-te împreună cu Mucenicul Sava pentru pacea şi bunăstarea poporului românesc.

Cântarea a 9-a
Irmos: Pe Dumnezeu Cuvântul...

Stih: Măreşte, suflete al meu, pe slăvitul Sava, lauda Buzăului.

Sfinţitul nostru Părinte, prea lăudatul Vasile, pildă ne-a dăruit să te cinstim, Sfinte şi slăvite Mare Mucenic, căci prin tine-L cinstim şi-L preamărim pe Cel ce e singur Sfânt şi Dătător sfinţenie.

Stih: Măreşte, suflete al meu, pe apărătorul credinţei cel preastrălucit.

Această sfântă serbare a Mucenicului Sava pe toţi ne îndeamnă a-i striga: Nu înceta a te ruga pentru noi, cei ce suntem în necazuri şi-n primejdii, în scârbe şi-n nevoi, cerând nouă iertare şi dezlegare de greşeli.

Stih: Măreşte suflete al meu, pe slăvitul Sava, lauda Buzăului.

Viaţa ta, Preamărite, ca o făclie în sfeşnic tuturor minunat a strălucit, izgonind tot întunericul păgân, căci, prin credinţă şi fapte, lumină te-ai făcut şi acum vezi în ceruri Lumină ipostatică.

Stih: Măreşte, suflete al meu, pe Stăpâna, Născătoarea de Dumnezeu.

Aleasă Doamnă Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, prin Cruce Fiul tău moartea călcând, tuturor viaţă a dăruit; deci, şi pe tine, Curată, ca pe o Maică a vieţii te cinstim, credincioşii prin tine mulţimi de daruri dobândind.

Alte stihiri
Irmos: Fiul Părintelui Celui...

Stih: Măreşte, suflete al meu, pe apărătorul credinţei cel preastrălucit.

Pe bunul biruitor şi Mucenicul lui Hristos, pe sfinţitul şi bunul mijlocitor, pe apărătorul celor ce îl cinstesc, pe sprijinitorul şi slava Bisericii, în cântări cinstindu-l îl mărim.

Stih: Măreşte, suflete al meu, pe slăvitul Sava, lauda Buzăului.

Pe robul cel înţelept al împăratului Hristos, pe acela ce nădejdea sa toată în cer a pus, pe cel ce comoară a dobândit, veniţi, credincioşii, cu laude să-l slăvim, cinstind sfântă prăznuirea sa.

Stih: Măreşte, suflete al meu, pe Stăpâna, Născătoarea de Dumnezeu.

Pe Maica lui Dumnezeu şi Stăpâna tuturor, pe Curata Fecioară toţi o cinstim acum şi cu Gavriil neîncetat să o lăudăm: Bucură-te Sfântă, cea plină de dar, care pe Cel Sfânt L-ai născut cu trup.

Luminânda, glas 3
Podobie: Cu trupul adormind...

De dragostea Stăpânului fiind aprins, Mucenice, prin bărbătească înţelepciune ai gonit negura înşelăciunii şi pe Hristos mărturisindu-L, prealuminoasă cunună ai primit

Slavă..., Şi acum..., a Praznicului sau a Postului - a Născătoarei, glas 3:

Trimite lumina Ta cea pururea veşnică şi luminează inima mea, Hristoase Dumnezeule, pentru rugăciunile

Născătoarei de Dumnezeu, şi mă mântuieşte.

La Laude, se pun stihirile pe 4, glas 2
Podobie: Cu ce cununi de laudă...

Cu ce sfinte cântări de laudă vom cinsti, după vrednicie şi dreptate, pe cel încununat de Dumnezeu cu luminata cunună a slavei, pe apărătorul cetăţii sale, pe cel ce este grabnic ajutător, pe cântăreţul Învierii lui Hristos, pe slava şi întărirea ortodocşilor români, pe cel lăudat de Marele Vasile, pe preaînţeleptul slujitor al Sfintei Biserici, pe cel ce pentru sufletele noastre se roagă lui Hristos, Dumnezeul nostru, Cel ce are mare milă (de 2 ori).

Cu ce glasuri de veselie vom slăvi astăzi, credincioşilor, pe Mucenicul Sava, pe cel ce este pilda sfinţeniei, pe cel cu vieţuirea ca un sihastru, pe cel ce îndelung a pătimit, pe mărturisitorul adevărului, pe slujitorul Bisericii lui Hristos, pe iubitorul de feciorie, pe propovăduitorul credinţei, pe stâlpul cel neclintit al Ortodoxiei, pe cel ce se roagă pentru noi lui Hristos, Dumnezeul nostru, Cel ce are mare milă.

Cu sfinţite cântări de laudă să serbăm acum toţi credincioşii prăznuirea cea de peste an a purtătorului de chinuri, că deşi acesta este cu trupul în Cezareea, dar cu duhul stă în fală, ca un îndumnezeit după har, împlinind toate cererile de folos tuturor celor ce cu credinţă şi cu dragoste se roagă lui, şi să zicem: Nu înceta a te ruga pentru noi lui Hristos, Dumnezeul nostru, Cel ce are mare milă.

Slavă..., glas 6:

Sfinte Mucenice Sava, în tot pământul a ieşit vestirea chinurilor tale, pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelilor tale; taberele diavoleşti le-ai pierdut, cetele îngereşti le-ai ajuns, a căror viaţă fără prihană ai urmat; îndrăznire având către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Şi acum..., a Născătoarei, glas 6, iar de va fi după Paşti, se cântă: Ziua Învierii...

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată care ai odrăslit rodul vieţii; ţie ne rugăm: Roagă-te, Stăpână, cu Mucenicul Sava, să se mântuiască sufletele noastre.

DOXOLOGIA MARE

Apoi troparele (caută la Vecernia mică), ectenia întreită, ectenia cererilor şi otpustul.
La Ceasuri, chiar de este Post, se pun troparul şi condacul Sfântului.

LA LITURGHIE

De se va întâmpla într-una din zilele de rând ale Postului Mare, se cuvine a şti că nu se face Liturghia Sfântului Ioan sau a Marelui Vasile, ci Liturghia Darurilor celor mai înainte sfinţite, după canonul 52 al Sinodului Trulan.

De se va întâmpla pomenirea Sfântului Sava în Săptămâna Patimilor, se mută serbarea lui în Săptămâna Luminată. În acest caz, la Liturghie se pun Antifoanele Paştilor, iar după Vohod se cântă: Hristos a înviat!, Ipacoi al Învierii, Slavă..., Troparul Sfântului, Şi acum..., Condacul Paştilor. În loc de Sfinte Dumnezeule se cântă Câţi în Hristos, Apostolul şi Evanghelia Praznicului şi ale Sfântului.

Prochimen, glas 4:

Tăria mea şi lauda mea este Domnul şi mi-a fost mie spre mântuire.

Stih: Veseli-se-va cel drept de Domnul şi va nădăjdui întru Domnul.

Apostolul de la Romani 8, 28-39

Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire:

Fraţilor, ştim că Dumnezeu toate le lucrează spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, al celor ce sunt chemaţi după voia Lui; căci pe cei pe care i-a cunoscut mai înainte, mai înainte i-a şi hotărât să fie asemenea chipului Fiului Său, ca El să fie întâi născut între mulţi fraţi. Iar pe care i-a hotărât mai înainte, pe aceştia i-a şi chemat; şi pe care i-a chemat, pe aceştia i-a şi îndreptat; iar pe care i-a îndreptat, pe aceştia i-a şi mărit.

Ce vom zice deci la acestea? Dacă Dumnezeu e pentru noi, cine este împotriva noastră? El, Care pe însuşi Fiul Său nu L-a cruţat, ci L-a dat morţii, pentru noi toţi, cum nu ne va da, oare, toate împreună cu El? Cine va ridica pâra împotriva aleşilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Cel ce îndreptează. Cine este Cel ce osândeşte? Hristos, Cel ce a murit, şi mai ales Cel ce a înviat, Care şi este de-a dreapta lui Dumnezeu, Care mijloceşte pentru noi!

Cine ne va despărţi pe noi de iubirea lui Hristos? Necazul, sau strâmtorarea, sau prigoana, sau foametea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia, sau sabia? Precum este scris: Pentru Tine suntem omorâţi toată ziua, socotiţi am fost ca nişte oi de junghiere. Dar în toate acestea suntem mai mult decât biruitori, prin Acela Care ne-a iubit Căci sunt încredinţat că nici moartea, nici viaţa, nici îngerii, mei stăpânirile, nici cele de acum, nici cele ce vor fi, nici puterile, nici înălţimea, nici adâncul şi nicio altă faptură nu va putea să ne despartă pe noi de dragostea lui Dumnezeu, cea întru Hristos Iisus, Domnul nostru.

Aliluia, glas 1

Stih: Minunat este Dumnezeu...

Evanghelia: Ioan 15, 17-27; 16, 1-2: cea de la Liturghie la Sfântul Gheorghe (23 aprilie).

Chinonicul Praznicului sau al Liturghiei Darurilor mai înainte sfinţite, cu al Sfântului, glas 7: Întru pomenire veşnică va fi dreptul...

Sursa: Mineiul (lunile ianuarie-iulie), Ed. Reîntregirea, Alba Iulia, 2001

Sf. Cuv. Ierarh Pahomie de la Gledin (14 Aprilie)

SLUJBA

SLUJBA SFÂNTULUI IERARH PAHOMIE DE LA GLEDIN

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 4,
glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn...

Veniţi toţi credincioşii cu inimi curate să cinstim, după cuviinţă, pe Ierarhul lui Hristos, Pahomie, cel ce prin nevoinţe sihăstreşti şi virtuţi creştineşti a fost încununat în ceruri cu lumina cea neînserată a dumnezeirii, unde se roagă pentru sufletele noastre, (de două ori)

Pe râvnitorul celor dumnezeieşti şi chivernisitorul harului, pe Pahomie, cel născut în pământul Gledinului, să-l lăudăm astăzi cu bucurie, căci după multe osteneli a primit de la Dumnezeu cununa cea neveştejită a Împărăţiei Sale.

Pe vasul cel ales al Duhului, cel osebit între sihaştrii neamului nostru, pe marele Pahomie, ierarhul Bisericii strămoşeşti, casnic şi prieten al Domnului, să-l cinstim astăzi, căci s-a învrednicit de la Dumnezeu de darul rugăciunii celei curate şi al înţelepciunii, care l-au înălţat în Împărăţia cerurilor, unde se roagă pentru sufletele noastre.

Dacă suntem după Paşti, se cântă:
Slavă... Înstrăinându-te de ţinuturile binecuvântate..., apoi:

Şi acum..., a Prazniculuiui;

Iar dacă suntem în Postul Mare, se cântă:
Slavă... Înstrăinându-te de ţinuturile binecuvântate...,

Şi acum..., a Născătoarei

Slavă..., glasul al 8-lea:

Înstrăinându-te de ţinuturile binecuvântate ale Ardealului, te-ai mutat în lavra Neamţului, unde te-ai adus pe tine însuţi jertfă bineprimită Domnului, pe care L-ai iubit din tot sufletul şi cugetul tău, Părinte Pahomie. Iar dacă ai câştigat putere şi har, ai surpat toate uneltirile vrăjmaşului şi te-ai înălţat deasupra necazurilor şi grijilor lumeşti, devenind pildă vie monahilor nevoitori şi credincioşilor râvnitori. Pentru aceasta, te rugăm să mijloceşti la Hristos Dumnezeu să uşureze toate greutăţile vieţii noastre şi să ne mântuiască pe noi.

Şi acum..., a Născătoarei:

Împăratul cerurilor, pentru iubirea de oameni, pe pământ s-a arătat şi cu oamenii a vieţuit; că din Fecioara curată trup luând şi dintr-însa ieşind cu adăugirea firii omeneşti: un Fiu este, îndoit în fire, dar nu în feţe. Pentru aceasta, propovăduindu-L pe Dânsul Dumnezeu desăvârşit şi om desăvârşit cu adevărat, mărturisim pe Hristos, Dumnezeul nostru, pe Care roagă-L, Maică nenuntită, să se miluiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNA:

Stihirile Sfântului, glasul al 5-lea:
Podobie: Pe Cuvântul...

Astăzi toţi credincioşii cântă cu bucurie prăznuirea cea de peste an a Ierarhului Pahomie, iubitorul de nevoinţe şi mărturisitorul adevărului, lăudând pe Hristos Cel care l-a preamărit.

Stih: Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere.

De dragostea Stăpânului cea fierbinte fiind aprins, minunate Ierarhe Pahomie, prin bărbătească înţelepciune ai biruit uneltirile lui Veliar şi, în nevoinţe sihăstreşti petrecând, pe Hristos L-ai urmat in toată viaţa ta.

Stih: Doamne, iubit-am casa unde locuieşti Tu şi locul unde sălăşluieşte slava Ta.

Bucură-te, Părinte preacinstite Pahomie, fiu al Gledinului, ierarh al Romanului şi ctitor al Pocrovului Neamţului; bucură-te, învăţător al înfrânării şi sihastru al sihaştrilor. Bucură-te, Ierarh preaînţelept, vas cinstit al Duhului Sfânt.

Dacă suntem după Paşti, se cântă:
Slavă..., Astăzi, întreg poporul...,
Şi acum..., a Prazniculuí;

Iar dacă suntem în Postul Mare, se cântă:
Slavă..., Astăzi, întreg poporul...
Şi acum..., a Născătoarei.

Slavă..., acelaşi glas:

Astăzi, întreg poporul iubitor de Hristos într-un glas îl laudă pe râvnitorul şi locuitorul Raiului, pe fericitul Pahomie, ierarh smerit şi pustnic biruitor, prin care Dumnezeu neîncetat Se preamăreşte.

Şi acum..., a Născătoarei:

Plinitu-s-au proorociile cele pentru tine, Fecioară curată; pentru că unul din prooroci te-a numit pe tine uşă la Eden, care dă spre Răsărit, prin care nimenea n-a trecut decât numai Făcătorul tău şi a toată lumea. Iar altul, rug arzând cu foc, că întru tine s-a sălăşluit Focul Dumnezeirii şi ai rămas nevătămată. Altul, munte sfânt din care s-a tăiat, fără mână de om, Piatra cea din capul unghiului şi a lovit chipul lui Nabucodonosor cel netrupesc. Cu adevărat mare şi preamărită taină este cea întru tine, Maica lui Dumnezeu! Pentru aceea te mărim, că prin tine s-a făcut mântuirea sufletelor noastre.

Troparul Sfântului, glasul al 4-lea:

Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării te-a aratat pe tine turmei tale adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Pahomie, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Alt tropar, glasul al 4-lea:

Stea mult-luminoasă, răsărită în ţinutul Gledinului, ai strălucit ca un semn dumnezeiesc în pământul Moldovei, luminând inimile credincioşilor. Stâlp neclintit al rugăciunii curate, podoaba aleasă a ierarhilor români şi ctitor al schitului Pocrov din lavra Neamţului, Sfinte Ierarhe Pahomie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre.

Dacă suntem după Paşti:
Slavă... Şi acum..., al Praznicului;

Iar dacă suntem în Postul Mare:
Slavă... Şi acum..., al Născătoarei-Invierii, glasul al 4-lea.

LA VECERNIA MARE

După psalmii 103 şi ectenia mare, cântăm:

Fericit bărbatul..., starea intâi.

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 8, glasul intâi.
Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Prea lăudate Ierarhe Pahomie, luând crucea pe umeri I-ai urmat lui Hristos din tinereţile tale, făcând roditoare toate ostenelile trupului. Împodobit cu florile virtuţilor, sufletul tău a fost primit in ceruri, în ceata ierarhilor nevoitori. De acolo, roagă-te să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Fiu preaminunat al Gledinului şi podoaba aleasă a călugărilor din Moldova te-ai arătat pe tine, Părinte Pahomie. Veseli-se-vor credincioşii Bisericii Dreptmăritoare când dreptul este lăudat, căci pomenirea lui este plină de nemurire. Pentru aceasta şi noi, adunându-ne astăzi, ne veselim, lăudându-te pe tine şi cu credinţă iţi grăim: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Adunarea credincioşilor, cetele monahilor şi soborul ierarhilor să-L lăudăm după cuviinţă pe Pahomie, ierarhul lui Hristos, odrasla cea aleasă a Ardealului şi ctitorul Pocrovului din lavra Neamţului. Toţi cu un glas să-l rugăm să mijlocească la Hristos Dumnezeu, să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Înfrumuseţat fiind cu duhul înţelepciunii, cu cunoaşterea şi blândeţea, toată viaţa ai dăruit-o slujirii lui Dumnezeu, Părinte Pahomie. Pentru aceasta, ai dobândit în ceruri cununa , cea neveştejită a cuvioşilor şi cinstea cea aleasă a ierarhilor. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să dăruiască sufletelor noastre pace si mare milă.

Alte stihiri, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn...
(a se vedea cele 4 de la Vecernia mică)

Slavă..., glasul al 5-lea:

Cuvioase Părinte, nu ai dat somn ochilor tăi, nici genelor tale dormitare, până ce sufletul şi trupul de patimi ţi le-ai curăţit şi pe tine însuţi te-ai gătit locaş Duhului. Că, venind Hristos cu Tatăl şi cu Duhul, sălăşluire întru tine a făcut şi Treimii Celei cei de o fiinţă slujitor te-a arătat; de lucruri mari propovăduitorule Pahomie, roagă-te pentru sufletele noastre.

Şi acum..., a Praznicului (dacă este după Paşti)
Sau
Şi acum..., Dogmatica, glasul al 5-lea:

În Marea Roşie, închipuirea miresei celei neispitite de nuntă s-a întipărit de demult. Acolo Moise, despărţitor al apei, iar aici Gavriil, slujitor al minunii. Atunci, trecut-a Israel adâncul cu piciorul neudat, iar acum Fecioara L-a născut fără sământă pe Hristos. Marea, după trecerea

lui Israel, a rămas nestrăbătută; iar cea fără prihană, după naşterea lui Emanuel, a rămas nevătămată. Cel ce eşti şi mai inainte ai fost şi Te-ai arătat ca om, Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei

PAREMIILE

Din cartea Pildelor, citire: (10, 8; 3,13-16)

Pomenirea dreptţilor e cu laude, dar numele necredincioşilor se stinge. Fericit e omul care a aflat înţelepciunea şi muritorul care a cunoscut ştiinţa; că mai bine e să negustoreşti cu ea decat cu vistierii de aur şi argint; mai scumpă e ea decat nestematele; împotriva ei nimic din ce e rău nu poate sta; ea li se descoperă tuturor celor ce i se apropie şi nimic din ce e scump nu-i este deopotrivă. În dreapta ei stau îndelunga'nzilire şi anii vieţii, în stânga ei stau bogăţia şi slava; din gura ei se rosteşte dreptatea, ea legea şi mila pe limbă le poartă.

De la Pilde, citire: (10, 32-11,12)

Din gura celui drept picură înţelepciune, dar limba nedreptului va pieri. Din buzele oamenilor drepţi picură daruri, dar gura necredincioşilor e ticăloasă. Cântarele înşelătoare sunt urâciune'n faţa Domnului, dar cumpăna dreaptă îi e bineplăcută. Oriunde intră trufia, acolo va fi şi dispreţul, dar gura celor smeriţi cugetă înţelepciune. Cand drepţii mor, lasă'n urmă păreri de rău, dar pieirea necredinciosului e grabnică şi veseleşte. În ziua mâniei averile nu vor folosi la nimic, dar dreptatea va izbăvi din moarte. Dreptatea nevinovatului îndreaptă căile, dar necredinţa se prăbuşeşte în nedreptate. Dreptatea oamenilor drepţi îi va face liberi, dar nelegiuiţii se prind în propria lor nimicnicie. La moartea omului drept nu-i piere şi nădejdea, dar lăudăroşenia necredinciosului îl va face să piară. Omul drept scapă din capcană, iar necredinciosul îi ia locul. Gura necredinciosului e un laţ pentru cetăţeni, dar priceperea drepţilor aduce spor. În bunăstarea drepţilor înfloreşte cetatea, dar prin gurile necredincioşilor se surpă. Omul descreierat îi batjocoreşte pe cetăţeni, dar mintosul le aduce linişte.

Din înţelepciunea lui Solomon, citire: (4,7-15)

Omul drept, chiar dacă moare de timpuriu, află odihna. Bătrâneţea cinstită nu e cea dată de lungimea vieţii, ea nu se masoară cu numărul anilor; la om, înţelepciunea e căruntetea lui şi viaţa neîntinată îi este bătrâneţea; plăcut lui Dumnezeu, Acesta l-a iubit mutându-l dintr-o lume a celor păcătoşi; răpit a fost, ca nu cumva răutatea să-i strâmbe înţelepciunea, ca nu cumva înşelarea să-i amăgească sufletul; căci vraja răutăţii întunecă ce-i bun şi ameţeala poftei subjugă mintea clară; desăvârşit devreme, plinirea lui e lunga. Sufletul său, plăcut lui Dumnezeu, a fost grăbit să plece din mijlocul răimii. Nebunii văd aceasta, dar nu pricep nimic şi nici că-şi bat ei capul cu astfel de nimicuri, că harul şi îndurarea sunt pentru-aleşii Săi, iar cercetarea, pentru sfinţii Săi.

LA LITIE

Stihira Sfântului, glasul al 2-lea:

Împodobiţi-vă, plaiuri strămoşeşti din Bistriţa-Năsăud, că fiul vostru din Gledin a poposit în lavra Neamţului să prefacă sihăstria în ogor roditor, iar Episcopia Romanului să o îmbrace în haină înnoitoare. Pentru aceasta, în ziua prăznuirii sale, prinos de mulţumire îi aducem noi, credincioşii, urmaşii săi, şi cu inimi curate îi cântăm: Bucură-te, Părinte Pahomie, mult nevoitorule şi rugătorule pentru sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Cuvioase Părinte Pahomie, tu, în fapte bune strălucind, lui Hristos bine I-ai placut. Că asupra patimilor intâi îmbărbătându-te, sufletul şi trupul ţi-ai sfinţit, iar mai apoi Biserica dreptmăritoare ai slujit aşezat pe scaunul vlădicesc de la Roman. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască pace Bisericii Sale iar sufletelor noastre mare milă.

Dacă suntem după Paşti:
Şi acum..., a Praznicului;

Iar dacă suntem în Postul Mare,
Şi acum..., a Născătoarei:

Făcătorul şi Izbăvitorul meu, Hristos Domnul, din pântecele tău ieşind, Preacurată, întru tine imbrăcându-Se, din blestemul cel dintâi pe Adam l-a slobozit. Pentru aceasta, ţie, Preacurată, ca Maicii lui Dumnezeu şi Fecioarei, cu adevărat îţi strigăm fără încetare, ca îngerul: Bucură-te! Bucură-te, Stăpână, apărătoarea şi acoperământul şi mântuirea sufletelor noastre.

(Octoih, Glasul al 6-lea, de la Stihoavna slujbei de Duminică)

LA STIHOAVNA

Stihirile, glasul al 5-lea:
Podobie: Bucură-te, cămară...

Bucură-te, Pahomie, ierarhul lui Hristos, vorbitorule cu îngerii, căci cu adevărat pe pământ ai petrecut viaţă de sfinţenie, nevoindu-te în pustietăţi şi petrecând pururea în rugăciune şi smerită cugetare. Deci, arătându-te pildă vie de curăţie şi primind strălucirile Sfântului Duh cele dătătoare de raze, Preafericite, te-ai luminat şi ai văzut cele viitoare; în trup fiind, ai învăţat cetele monahilor sa vieze întru lumina cea neînserată , a lui Hristos Dumnezeu. Pe Acela roagă-L să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Stih: Scumpă este înaintea Domnului moartea Cuviosului Său.

Bucură-te, Părinte Pahomie, cel ce te-ai făcut începător şi sprijinitor nebiruit al sihaştrilor români. Bucură-te împreună cu Sofronie, Macarie şi Lazăr, ucenicii tăi şi împreună nevoitori în pustietăţile munţilor Carpaţi. Căci, tăind rădăcinile patimilor şi luptând bărbăteşte împotriva ispitelor, ai îndepărtat degrabă înşelăciunea patimilor lumeşti cele pierzătoare de suflet. Iar acum, în ceruri fiind impodobit de Hristos cu slavă negrăită, te rogi pentru sufletele noastre.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

Bucură-te, stâlp şi rază de lumină întărit de puterea Duhului, care te-ai suit la ceruri. Pahomie, de Dumnezeu insuflate,

arată-te nouă ca o comoară preafrumoasă şi cu semne dumnezeieşti, ca să urmăm şi noi calea virtuţilor creştineşti. Părinte, iubitorule de Dumnezeu, nu înceta a te ruga lui Hristos să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Dacă suntem după Paşti, se cântă:
Slavă..., Pe cel ce este podoaba ierarhilor..., Şi acum..., a Praznicului;

Iar dacă suntem în Postul Mare,
Slavă..., Pe cel ce este podoaba ierarhilor..., Şi acum..., a Născătoarei din Triod.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Pe cel ce este podoabă ierarhilor români, laudă sihaştrilor, făcător de minuni şi rugător neîncetat către Dumnezeu, adunându-ne împreună, o, iubitorilor de prăznuire, să-l lăudăm cu cântări, zicând: Bucură-te, îndreptătorul şi povăţuitorul cel iscusit al sihaştrilor; bucură-te, luminătorule cel minunat, care luminezi toată Biserica dreptmăritoare cu strălucirea virtuţilor; bucură-te, mângâietorul celor din suferinţe; bucură-te, Părinte Pahomie, bucuria Ardealului şi floarea cea aleasă a monahilor moldoveni. Bucură-te, Ierarhe prealăudate şi rugător pentru sufletele noastre.

La binecuvântarea pâinilor: Troparul Sfântului (de două ori),

apoi: Născătoare de Dumnezeu Fecioară..., o dată.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul...,

Dacă suntem după Paşti, se cântă troparul Praznicului (de două ori),
Slavă..., al Sfântului, Şi acum..., Iar al Praznicului.

Dacă suntem în Postul Mare, se cântă troparul Sfântului (de două ori),
Şi acum..., al Născătoarei-Învierii, de la glasul al 4-lea.

După Catisma întâi, Sedealna Sfântului, glasul întâi:
Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule...

Veniţi, credincioşilor, cu vrednicie să-l lăudăm pe dumnezeiescul Pahomie şi cu dragoste să-l fericim, ca pe un mare păstor şi slujitor preaînţelept al adevărului. Căci se roagă lui Hristos Dumnezeu pentru sufletele noastre.

Dacă suntem după Paşti:
Slavă..., Şi acum..., a Praznicului;

Iar dacă suntem în Postul Mare:
Slavă... Şi acum..., a Născătoarei (Catavasier).

Maică a lui Dumnezeu, pe tine te ştim toţi, cei ce cu dragoste alergăm la a ta bunătate, care şi după naştere te-ai arătat fecioară cu adevărat. Pe tine te avem ocrotitoare noi, păcătoşii; pe tine izbăvire în ispite te-am câştigat, singura cu totul fără prihană.

După Catisma a doua, Sedealna Sfântului, glasul al 3-lea:
Podobie: De frumuseţea...

Astăzi cetele monahilor şi poporul dreptcredincios se bucură, aducând laudă lui Dumnezeu, cântând faptele, credinţa şi râvna Sfântului Pahomie, vasul de cinste al lui Hristos. Pentru aceasta, cu

toţii să strigăm: Slavă Ţie, Doamne, Cel ce ai preamărit pe cel plăcut Ţie.

Dacă suntem după Paşti:
Slavă... Şi acum..., a Prazniculuí;

Iar dacă suntem în Postul Mare:
Slavă... Şi acum..., a Născătoarei, însăşi podobia.

De frumuseţea fecioriei tale şi de preastrălucirea curăţiei tale Gavriil uimindu-se, a zis către tine, Născătoare de Dumnezeu: ; Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau ce te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti cu daruri dăruită.

Polieleul

MARIMURILE:

Fericimu-te pe tine, Sfinte Ierarhe Pahomie, fiul Gledinului Bistriţei şi podoaba cea aleasă a cuvioşilor şi ierarhilor români.

Altă stihiră:

Veniţi, iubitorilor şi mărturisitorilor de Hristos, cu laude să-i cântăm Părintelui nostru Pahomie, zicând: pe marele rugător către Hristos.

Stih 1: L-am aşteptat, pe Domnul L-am aşteptat, şi El a luat aminte la mine şi mi-a auzit rugăciunea. (Ps. 39,1)

Stih 2: Ca o umbră când se'nclină mă petrec, ca lăcustele mă scutur. (Ps. 108, 23)

Stih 3: Pentru ca gura mea să nu grăiască lucruri omeneşti, de dragul cuvintelor de pe buzele Tale eu am păzit căi aspre. (Ps. 16, 4)

Stih 4: Plânsul mi l-ai întors întru bucurie, sacul mi l-ai rupt şi cu veselie m'ai încins. (Ps. 29,11)

Stih 5: Să ştiţi că minunat l-a făcut Domnul pe cel sfânt al Său; Domnul mă va auzi cand voi striga către Dânsul. (Ps. 4, 3)

Stih 6: Cântaţi-I Domnului voi, cei cuvioşi ai Lui, şi mărturisiţi pomenirea sfinţeniei Lui. (Ps. 29, 4)

Apoi, Slavă..., Slavă Ţie, Treime Sfântă..., şi celelalte.

După Poieleu, Sedealna, glasul al 4-lea:
Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Ostenelile înfrânării le-ai suferit şi ai primit darul nepătimirii şi al tămăduirii, Pahomie de Dumnezeu insuflate. Pentru aceasta, te rugăm să mijloceşti la Hristos Dumnezeu să ne vindece de bolile păcatului şi să dăruiască pace şi mântuire sufletelor noastre.

Dacă suntem după Paşti, se cântă:
Slavă... Şi acum..., a Prazniculuí;

Iar dacă suntem în Postul Mare, se cântă:
Slavă... Şi acum..., însăşi podobia:

Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut roua cea de pe lână, întru zămislirea ta cea fără sământă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears, toiagul lui Aaron, cel ce a odrăslit; şi, mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău, preoţilor le-a grăit: Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Antifonul I, glasul al 4-lea

PROCHIMEN, glasul al 4-lea:
Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Stih: Aprins e sufletul meu de dorirea judecăţilor tale în toată vremea.

Toată suflarea...

Evanghelia de la Matei (XI, 27 - 30), (joi, săptămâna a 4-a după Rusalii):

"Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu şi nimeni nu-L cunoaşte pe Fiul decât numai Tatăl, şi nici pe Tatăl nu-L va cunoaşte nimeni decât numai Fiul şi cel căruia va vrea Fiul să-i descopere. Veniţi la Mine toţi cei osteniţi şi împovăraţi, şi Eu vă voi odihni! Luaţi jugul Meu asupra voastră; şi învaţaţi-vă de la Mine, că sunt blând şi smerit cu inima, şi veţi afla odihnă sufletelor voastre! Că jugul Meu este bun şi povara Mea este uşoară."

Dacă suntem după Paşti, se cântă:
Învierea lui Hristos... şi se zice Psalmul 50;

Iar dacă suntem în Postul Mare, se zice numai Psalmul 50.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Ierarhului Tău Pahomie, Milostive, curăţeşte mulţimea păcatelor noastre.

Şi acum..., a Născătoarei:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea păcatelor noastre.

Stih: Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi, după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte toate fărădelegile noastre.

Stihira idiomela, glasul al 6-lea:

Pomenirea Părintelui nostru Pahomie, ca o mireasmă sfântă şi întăritoare s-a pogorât astăzi peste noi toţi care, minunându-ne de faptele şi credinţa lui roditoare, ne-am bucurat întru Hristos, cinstindu-I, şi mulţumindu-I lui Dumnezeu pentru toate câte ne-a dăruit nouă.

CANOANELE

Se pun două canoane:
Canonul Triodului (ori al Penticostarului), cu irmosul pe 6, şi Canonul Sfântului, pe 8.

CANONUL IERARHULUI

Cântarea întâi, glasul al 2-lea:

Cu înţelepciune, din tinereţile tale L-ai iubit mai presus de lume pe Dumnezeu şi te-ai făcut ucenic al lui Hristos, fericite Pahomie şi, lepădându-te de toate cele trecătoare, ca un ales ai fost primit în cetele sfinţilor. De la părinţi şi de la neamul tău mult pătimitor ai primit lumina Ortodoxiei şi, cu toata râvna şi dorirea cugetului tău, I-ai slujit lui Hristos neîncetat şi, cu cununa pribegiei încununându-te, Părinte Pahomie, I-ai urmat.

Slavă...

Din Gledinul ardelean urcând în Moldova, te-ai făcut purtătorul suferinţelor neamului tău şi prin rugăciuni neîncetate către Hristos le-ai uşurat, mult smerite Părinte Pahomie.

Şi acum..., a Născătoarei:

Împodobindu-ne cu smerenia cea curată şi făcându-ne asemenea pruncilor lăudaţi de Hristos, alergând noi, nevrednicii, degrabă la împărăteasa a toată făptura şi cămara întrupării lui Dumnezeu, cu glasul lui Adam cel căzut să strigăm: Miluieşte-ne cu mijlocirile tale, ceea ce eşti binecuvântată, Marie, de Dumnezeu Născătoare.

Dacă suntem după Paşti, se cântă Catavasia: Ziua Învierii...;

Iar dacă suntem în Postul Mare, se cântă Catavasiile de rând, din Triod.

Această rânduială este valabilă, pentru Catavasii, la toate cântările Canonului.

Cântarea a 3-a:

Ca unul ce ai aflat izvorul mântuirii, fără prihană te-ai înveşmântat încă din viaţa aceasta în strălucirile Duhului Sfânt şi, nimicind prin focul smereniei înşelăciunea lumii, ai ales sihăstria, mult iubitorule de Hristos, Părinte Pahomie.

Socotind de bunăvoie că lumea şi toate ale ei trec ca umbra, dregătoriile bisericeşti le-ai părăsit şi, încingându-te cu armele cele sfinte ale nevoinţei lor, te-ai făcut vieţuitor al pustiei, biruind ca un păstor bun sălbăticia lumii trecătoare, fericite Pahomie.

Slavă...

Ştiind că smerenia este îmbrăcăminte în nestricăciune şi haină de nuntă, cu ea te-ai împodobit, Părinte Pahomie, şi cu ea ai intrat preacurat în cămara de nuntă a Mirelui.

Şi acum...

Acoperământul tău, Maică a lui Dumnezeu şi împărătească a îngerilor, chivot de sfinţenie şi izvor de tămăduiri se arată oamenilor. Pentru aceasta, cu evlavie cântăm, lăudând neîncetat binefacerile tale, Fecioară.

Catavasia

Dacă suntem dupa Paşti, Condacul şi Icosul Sfantului.

Sedealna, glasul al 8-lea:
Podobie: Ce vă vom numi...

Cu ce laude te vom lăuda şi cu ce nume te vom numi, înţelepciunea cea mare a ierarhilor, dragostea cea necuprinsă a egumenilor, liniştea cea nespusă a sihaştrilor, Părinte Pahomie? Ca un pom roditor înflorit şi cu bună mireasmă te-ai arătat în Biserica Domnului, tuturor făcându-te pildă de urmat. Pentru aceasta, cu toţii ne rugăm ţie: Roagă-L pe Hristos Dumnezeu să ne dea iertare de păcate.

Dacă suntem dupa Paşti, se cântă:
Slavă... Şi acum..., a Praznicului;

Iar dacă suntem în Postul Mare, se cântă:
Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Podobie: Ce vă vom numi...

Acoperământ tare şi biserică a Sfântului Duh şi Maică nenuntită eşti, Marie, ceea ce pe Mirele ceresc ni L-ai daruit nouă, pe Soarele Dreptăţii care luminează pe tot omul ce vine în lume. Mai presus de fire născându-L, cei ce şedeau întru întuneric, prin mijlocirea ta, au văzut lumina mare.

Cântarea a 4-a:

Paharul mântuirii ai luat şi numele Domnului ai binecuvântat şi, înstrăinându-te de cele trecătoare, ţi-ai ridicat cugetul odată cu inima şi fără încetare L-ai mărturisit pe Hristos. Pentru aceasta, cu credinţă mare te lăudăm.

Ca o făclie pururea aprinsă ai luminat la Neamţ, la Pocrov şi la Roman şi călăuză te-ai făcut celor rătăciţi, prin rugăciunile tale, pe toate împlinindu-le cu folos, Ierarh luminat de Duhul Sfant, Pahomie.

Slavă...

Mare iubitor de rugăciune şi neîntrecut slăvitor de Hristos te-au văzut oamenii şi îngerii. Pentru aceasta, de-a pururi, în cer şi pe pământ eşti pomenit şi lăudat, Părinte Pahomie.

Şi acum..., a Născătoarei:

Preacurată Stăpână, cu cântări şi laude rugându-ne ţie, te cinstim ca pe Maica lui Dumnezeu şi-ţi strigăm: Din noianul păcatelor, din adâncul fărădelegilor, ceea ce eşti izvor nesecat de milostivire, degrab' ridică-ne şi ne miluieşte.

Cântarea a 5-a:

Duhul Sfânt te-a inspirat în rugăciunea cea sfântă a Pocrovului, pe care rostind-o, lui Hristos Dumnezeu ne rugăm: Izbăveşte-ne de toate bolile sufleteşti şi trupeşti şi ne dăruieşte, Milostive, pocăinţă cu lacrimi şi viaţă neprihănită; ascultă şi primeşte, Doamne, rugăciunile noastre, ale tuturor.

Slavă...

Ca un pustnic ai trăit ascultările încredinţate de la Dumnezeu şi în nici un chip nu te-ai smerit între oameni, îmbrăcând cu bună învoială cămaşa lui Hristos, curăţind-o precum zăpada în razboiul nevăzut al umilinţei.

Şi acum..., a Născătoarei:

Ca un nor preafrumos şi dumnezeiesc s-a gătit deasupra noastră cinstitul şi preasfântul tău Acoperământ, Preacurată Născătoare de Dumnezeu. Sub umbrirea lui neîmpuţinată, astăzi, mulţumindu-ţi pentru toate, îţi graim ţie: Bucură-te, uşă a luminii şi locaş fecioresc al Cuvântului; bucură-te, cerul cerurilor şi lumină a dumnezeieştii slave; bucură-te, Maică milostivă şi ajutătoare grabnică a tuturor credincioşilor.

Catavasia
Cântarea a 6-a:

Primind învăţătura cea bună şi folositoare de la Sfântul Dimitrie al Rostovului, noul învăţător de schimnicie, şi pilda vieţuirii celei duhovniceşti de la Lavra Pecerska, le-ai răsădit ca pe nişte flori, cu mare

grijă, în sufletul fraţilor tăi de la Neamţ şi Pocrov. Părintele tău duhovnicesc, Sfântul Dimitrie, înţelegându-ţi dorul după sihăstrie, ţi-a spus: Darul să fie cu tine şi să se umple dorul tau.

Slavă...

Dacă ai împlinit cele dorite de tine la Episcopia Romanului, în linişte şi tăcere te-ai retras să vieţuieşti în Hristos până la sfârşitul vieţii tale celei pământeşti. Pentru aceea, domnitorul şi tot poporul te-au numit "liniştitorul de sub muntele Chiriacului".

Şi acum..., a Născătoarei:

Apărătoarea cea mare şi nebiruită, nădejdea cea sigură şi neînfruntată, zidul şi acoperământul, limanul celor ce aleargă la tine, pururea Fecioară fără prihană, roagă-L, împreună cu îngerii, pe Fiul tău şi Dumnezeul nostru, să dea pace lumii şi sufletelor noastre mare milă.

Catavasia

Dacă suntem în timpul Praznicului Învierii Domnului, se pun aici Condacul şi Icosul Praznicului, iar Condacul şi Icosul Cuviosului se trec după Cântarea a 3-a, înainte de Sedealna.

Condacul, glasul al 8-lea:

Grijile vieţii le-ai lăsat şi rânduielile cele lumeşti le-ai părăsit; şi, făcându-te cu înţelepciune locuitor al pustiei, ai aflat bucuriile vieţii veşnice; şi, mângâiere câştigând prin lacrimile tale de pocăinţă, roagă-L pe Milostivul Dumnezeu pentru noi credincioşii, Părinte Pahomie.

ICOS

Pe iubitorul de linişte şi tăcere, pe ierarhul cel înfrumuseţat cu smerenia, pe rugătorul neîncetat către Hristos, pe ucenicul Sfântului Dimitrie al Rostovului, pe râvnitorul cel ales sub acoperământul Maicii Domnului, să-l lăudăm astăzi, pe Pahomie, de trei ori fericitul, ca pe cel Mărit de Dumnezeu între monahi şi încununat cu cununa cea dumnezeiască a sfinţeniei; că, urmându-I lui Hristos, bunătăţile cereşti le-a câştigat.

SINAXAR

În această lună, aprilie, în ziua a paisprezecea, pomenirea Cuviosului Ierarh Pahomie de la Gledin, episcopul Romanului

Sinaxarul Cuviosului Ierarh Pahomie.

Acest sfânt părinte Pahomie s-a născut în satul Gledin din ţinutul Bistriţei ardelene, în preajma anului 1674, din părinţi dreptmăritori de Dumnezeu, primind de la botez numele de Petru. Încă din vremea venirii sale pe lume a avut parte de nenumărate suferinţe, dreapta credinţă ortodoxă fiind prigonita de stăpânirile străine.

Despre copilăria Cuviosului Pahomie nu se cunosc multe, nici nu există mărturii cum a ajuns în mânăstirile din Moldova. Însă un pomelnic păstrat la schitul Pocrov ne spune că Sfântul Pahomie, încă din tinereţile lui, era iubitor de Hristos, doritor de viaţă pustnicească, având o fierbinte dragoste către Dumnezeu. Drept aceea, ascultând de porunca cea sfântă a Mântuitorului, "cel ce voieşte să vină după Mine să se lepede de sine, să-şi ia crucea sa şi să urmeze Mie", a lăsat casă, părinţi,

fraţi, rude şi prieteni, şi L-a urmat pe Hristos în viaţă smerită calugarească, intrând ca frate la Mânăstirea Neamţ.

Intrat în mânăstire ca tânăr frate ascultător şi evlavios, Sfântul a parcurs, după rânduială, toate încercările, duhovniceşti, supunându-se poruncilor egumenului şi fraţilor, fiind un exemplu de nevoinţă întru toate. Nici n-a împlinit vârsta de 25 de ani, că faptele sale l-au facut vrednic de mult dorita călugarie, primind tunderea de la egumenul Ioan. Vremurile erau tulburi şi pline de suferinţe din pricina năvălitorilor care ameninţau neamul românesc şi Biserica Ortodoxă. De foarte multe ori, împreună cu toată obştea, cu odoarele mânăstirii şi, mai ales, cu icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului, monahul Pahomie a plecat departe de mânăstirea sa, din faţa primejdiilor barbare.

Încercat întru toate şi cunoscută fiind râvna lui duhovnicească, episcopul de atunci l-a ridicat la treapta preoţiei. Astfel, Cuviosul, iscusit în taina rugăciunii, bun chivernisitor al treburilor mânastirii, este ales de fraţi eclesiarh mare, încredinţându-i-se toate ale bisericii. Primind această ascultare, Sfântul a început mai cu osârdie a se nevoi, din putere în putere sporind întru faptele bune, chip şi pildă făcându-se tuturor. Cu toate că ostenelile călugăreşti şi bisericeşti nu le uita niciodată, totuşi, preocuparea către învăţătură şi cunoaştere nu l-a părăsit, dovedind şi în acestea o smerenie pilduitoare.

După moartea egumenului Ioan, obştea marii lavre a Neamţului l-a aşezat în fruntea ei, deşi avea vârsta de nici treizeci de ani. Înălţarea sa în cinste nu l-a semeţit ci, dimpotrivă, Cuviosul şi-a sporit şi mai mult nevoinţele. Deci, în toti aceşti ani, Cuviosul Pahomie se îngrijeşte de cele duhovniceşti şi sporeşte în smerenie, ducând o viaţă închinată nevoinţelor aspre, ostenelilor nesfârşite şi rugăciunii neîncetate.

Dorind împlinire duhovnicească cu adevărat şi arzând de dragostea cea dumnezeiască, Părintele Pahomie pleacă la Kiev, unde petrece doi ani. Aici se inchină la sfintele moaşte din Lavra Pecerska, aflând printre ele şi pe ale Egumenului de Neamţ, Grigorie Ţamblac. Tot în aceste locuri, îl cercetează pe Sfântul Dimitrie al Rostovului, mare isihast şi iscusit nevoitor, căruia îi devine ucenic. În felul acesta, Cuviosul împlineşte cuvintele psalmistului: "iubit-am foarte pe prietenii Tăi, Dumnezeule". Atât de mult îl cinstea pe noul său părinte că-l socotea, pe bună dreptate, învăţător de schimnicie şi părinte sufletesc. De la el părintele Pahomie a primit răspuns la frământarea sufletului său: de a petrece viaţa cu tăcere în pustie, primind pentru aceasta binecuvantarea Sfântului Ierarh: "Domnul să fie cu tine şi să umple dorul tău".

În anul 1706, după ce a dobândit mult folos sufletesc şi după binecuvântarea primită de la Sfântul Dimitrie, Cuviosul Pahomie s-a întors la Mânăstirea Neamţ, încărcat cu cărţi duhovniceşti pentru fraţii de acasă. De acum, gândul şi inima sa erau cu totul cuprinse de dragostea de desăvârşire întru Hristos. Pentru aceasta, Pahomie roagă soborul mânăstirii să-l lase să se retragă la pustie, într-un loc de linişte, într-o pădure deasă, lângă un munte ce se numeşte Chiriacul, nu foarte departe de Mânăstirea Neamţ.

Acolo a sihăstrit împreună cu caţiva ucenici iubitori de linişte: Sofronie, Macarie, Lazăr, silindu-se să dezrădăcineze din suflet patimile care se ridicau împotriva duhului, ostenindu-şi trupul şi robindu-l duhului.

Roadele faptelor lui cele bune şi vestea despre nevoinţele lui cele plăcute lui Dumnezeu s-au revărsat prin toată ţara Moldovei. Astfel, nişte boieri, aflându-se la vânătoare, au ajuns la sihăstria pururea pomenitului părinte Pahomie şi când l-au văzut s-au bucurat şi s-au folosit mult de cuvintele şi învăţăturile pustnicului.

Aceşti boieri, aflându-se la sfat cu domnitorul, mitropolitul, episcopii şi egumenii mânăstirilor, au hotărât ca în locul episcopului Lavrentie al Romanului, chemat la Domnul, să fie adus la această sfântă treaptă părintele Pahomie, "liniştitorul de sub muntele Chiriacului". Aşa, plăcutul lui Dumnezeu, vrednic slujitor al harului, a ajuns păstor al Romanului.

Cu multă destoinicie, cuviosul a condus bine turma cea cuvântătoare pe calea mântuirii, pe cei săraci miluindu-i, pe cei scârbiţi mângâindu-i şi "făcându-se tuturor toate, ca pe toţi să-i dobândească". Nevoinţa pustnicească nu l-a împiedicat să se arate un bun chivernisitor şi drept judecător în pricinile episcopiei, păstorind, cu cuvântul şi cu puterea duhului, şapte ani şi trei luni turma încredinţată de Mântuitorul Hristos. În tot acest timp, în care a fost înconjurat cu evlavie de credincioşii săi, Sfântul Ierarh a învăţat poporul tainele credinţei, i-a sfatuit pe monahi pe calea nevoinţelor, l-a uns domn pe Nicolae Mavrocordat, a zidit biserici şi a purtat de grijă de cei săraci şi lipsiţi de ajutor.

Dar toate bucuriile şi necazurile vieţii pastorale nu l-au făcut să uite de viaţa pustnicească şi, la 1 martie 1714, Ierarhul Pahomie părăseşte de bună voie scaunul arhieresc, "socotind că trece lumea şi toate ale lumii ca umbra". Dorinţa lui de linişte a fost mai puternică decât rugăminţile domnitorului, ale sfetnicilor lui şi ale poporului necredincios. Drept aceea, s-a retras din nou lângă muntele Chiriacu, unde, la locul numit Pocrov, a construit un locaş de rugăciune "cu ajutorul lui Dumnezeu, cu multe rugăciuni şi lacrimi, cu mare osârdie şi cu multe osteneli", rânduindu-i hramul “Acoperământul Maicii Domnului”. Pentru această biserică s-a rugat Sfântul ca Dumnezeu s-o păzească sub aripile milei Sale "în veci neclătită, nearsă, nerisipită"; şi s-o izbavească de tot răul "şi de toţi vrăjmaşii trupeşti şi sufleteşti, cei văzuţi şi cei nevăzuţi, şi de diavoli, de toţi demonii, şi de toate lucrurile şi primejdiile satanei şi de tot răul". Cuviosul a închinat rugăciune şi pentru toţi fraţii care petreceau cu el în nevoinţa călugărească şi pentru cei care vor petrece şi de atunci inainte.

De asemenea, Sfântul s-a rugat Tatălui Ceresc să primească rugăciunile sale şi ale tuturor credincioşilor şi să îndrume către acest sfânt loc oameni care să placă Sfinţeniei Sale: "buni, smeriţi, învăţaţi, credincioşi". N-a uitat Cuviosul Ierarh nici de lucrurile materiale, căci L-a rugat pe milostivul Dumnezeu să trimită aici "deplin belşug sufletesc şi trupesc", izbăvindu-i pe toţi "de toate neputinţele şi bolile sufleteşti şi trupeşti, dăruindu-le tuturor pocainţă cu lacrimi, cu viaţă neprihănită, ca până întru adânci

batraneţe să slujim Sfinţiei Tale". Multe au fost grijile Cuviosului în această vreme, însă nici una n-a biruit setea lui de rugăciune, de linişte şi de osteneli. Sub acoperământul Maicii Domnului şi în jurul lui s-a adunat o mică obște de fraţi nevoitori în taina rugăciunii neîncetate, în privegheri, în post şi în cititul cărţilor folositoare. Timp de trei ani, la Pocrov, ctitoria sa, Sfântul sihastru Pahomie s-a nevoit, smerindu-se foarte.

Spre sfarşitul vieţii sale, vrăjmaşul diavol şi vremurile tulburi i-au adus multe suferinţe, necazuri şi lipsuri. Pentru aceasta, Sfântul Ierarh Pahomie a pornit în pribegie la Kiev, oprindu-se la Lavra Pecerska. Se pare că a primit şi marea schimă, numindu-se Pimen. La Pecerska, fără tihnă, cu dorul nestins după Pocrov şi Neamţ şi cu gândul întoarcerii acasă, s-a nevoit până la sfârşitul vieţii, când a trecut la cele veşnice în anul 1724, la 14 aprilie.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hrisotase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a:

Ierarh şi sihastru, întărindu-te cu postul şi rugăciunea, ţi-ai înfrânat poftele cele lumeşti ale trupului şi te-ai lepădat cu totul de vieţuirea cea pământească, vieţuind cu îngerii în ceruri. Darul rugăciunii l-ai primit şi înălţimile cele neajunse ale smereniei le-ai atins, zdrobind cu ostenelile tale patimile trupului.

Slavă...

Precum pe Moise, la ieşirea din Egipt, norul sfânt l-a călăuzit în pribegia sa spre ţara străină şi, precum David împăratul şi psalmistul, asemenea ai plâns cand ţi-ai adus aminte de Sionul tău de la Pocrov.

Şi acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ai înălţat ascultarea ta către Dumnezeu mai presus decât toată făptura şi ai primit în pântecele tău întruparea Cuvântului dintru început, solitoare neostenită către Hristos, roagă-L neîncetat pe Acesta, degrabă, ca un îndurat, să scoata din stricăciune viața noastră.

Catavasia

Cântarea a 8-a:

Ascultător fiind, până la moarte L-ai urmat pe Hristos, semănând în ţară străină sămânţa cea roditoare a mântuirii şi pregătindu-ţi încă din viața aceasta lumina cea neînserata a Învierii şi neîncetat rugându-te: Doamne, Cel ce iadul ai prădat şi moartea ai călcat, Mântuitorul nostru, Cel ce ai luminat lumea cu cinstita cruce, miluieşte-ne pe noi. Mulţumind Domnului pentru toate, te-ai mutat din viața aceasta trecătoare şi, cu sfinţenie încununându-ţi sufletul, Părinte Pahomie, slujitor lui Dumnezeu fiind cu faptele tale, cu adevărat ai dobândit Împărăţia cerurilor.

Binecuvântăm pe Tatăl...

În lume fiind, te-ai îmbrăcat cu smerenia cea desăvârşită şi ai biruit cu liniştea tulburările sufletului; iar în cer mutându-te, te-ai sălăşluit în corturile sfinţilor, unde neîncetat te rogi pentru noi şi ca un înger cânţi lauda:

Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum..., a Născătoarei:

În lipsuri şi sărăcie sufletească fiind, bogăţia Dumnezeirii ne-ai dăruit-o nouă, Preacurată Fecioară, prin naşterea Fiului Tău şi, ca o Maică a tuturor creştinilor, de-a pururi ne acoperi cu acoperământul milostivirii tale.

Catavasia

Sa lăudăm, bine să cuvântăm...

Cântarea a 9-a:

Agonisind cele de trebuinţă Episcopiei Romanului şi păstorind ca un vrednic ierarh turma cea cuvântătoare, întemeind şi târnosind biserici şi mânăstiri, iubitor de slovă bisericească şi mare cărturar, însă mai cu osebire trăitor în sihăstriile Neamţului şi Pocrovului, ai învăţat smerita cugetare şi înfocata dragoste către Hristos. Astfel te-a cunoscut poporul dreptcredincios, numindu-te, încă din viaţă, om sfânt şi sihastru.

Asemenea Sfântului Grigorie Teologul, ai fugit de orice fel de dregătorie şi ai alergat la linişte în sihăstrie, unde ai petrecut în rugaciune neîncetata şi în post. Şi, primind cu bărbăţie crucea pribegiei, precum Pavel Apostolul, ai spus: "Toate le pot întru Hristos, Cel ce mă întăreşte". Părinte Pahomie, văzându-ţi viaţa aleasă şi faptele tale preabune, te cinstim şi, lăudându-te de-a pururi, în dreapta credinţă ne întărim.

Slavă...

Cel ce ai primit daruri mari de la Dumnezeu şi prin rugăciunile tale le-ai revărsat peste noi ca pe nişte ploi binefăcatoare, trezind la viaţa cea adevărată inimile noastre uscate şi fără rod, prieten iubit de Hristos, Părinte Pahomie, te lăudăm.

Şi acum..., a Născătoarei:

Pe Dumnezeu cel necuprins L-ai cuprins în pântecele tău prin ascultare şi smerenie, dobândind taina cea din veac ascunsă. Pentru aceasta ne rugăm: Auzi-ne, Fecioară şi, cu dragostea ta, cuprinde-ne în dragostea Fiului tău.

Catavasie

LUMINANDA

Dacă suntem după Paşti, se cântă:
Luminanda Sfântului, Slavă... Şi acum..., a Praznicului;

Iar dacă suntem în Postul Mare, se cântă:
Luminanda Sfântului, Slavă... Şi acum..., a Născătoarei.

Pentru Hristos pe toate lepădându-le ca pe o haină învechită, te-ai îmbrăcat în îmbrăcăminte nestricăcioasă şi, cu bună îndrăzneală, Părinte Ierarhe Pahomie, ai fost chemat la ospăţul ceresc.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Fecioară, ceea ce ai născut Lumina cea fără de înserare, îmblânzeşte, cu rugăciunile tale, pe Fiul tău, de Dumnezeu Născătoare, ca să ne izbăvim de întunericul cel veşnic şi întru

luminările sfinţilor să intrăm şi noi, nevrednicii, ca să te lăudam pururea.

LA LAUDE

Stihurile pe 4, glasul al 4-lea:
Podobie: Ca pe un viteaz.

Cu multă cinste ne-ai încununat pe noi, Doamne, ca din neamul nostru multpătimitor l-ai ales pe Ierarhul Pahomie sa fie rugător fierbinte pentru noi. Pe acesta îl avem mijlocitor neîncetat către tine. (de două ori)

Dumnezeu a cercetat smerenia ta, fericite Pahomie, şi te-a întrarmat cu nevoinţe şi cu virtuţi mântuitoare. Pentru aceasta, smerindu-ne foarte, cu glas îngeresc să strigăm: Slavă Ţie, Doamne, Cel ce îl numeri între aleşii tăi pe Ierarhul Pahomie.

Bucură-te, slujitor împreună cu îngerii şi păstorul cel bun al turmei lui Hristos, bucură-te, încununarea calugărilor şi a ierarhilor, bucură-te, lauda ortodocşilor şi podoaba sihaştrilor, bucură-te, Ierarhe Pahomie, mult nevoitorule.

Slavă..., însuşi glasul:

Domnul Dumnezeul nostru, Cel ce dăruieşte sfinţenie aleşilor Săi asemenea sfinţilor cei mari ai pustiei, te-a rânduit pe tine, Părinte Pahomie, în cetele Lui cele cereşti, ca prin mijlocirile tale să primim şi noi, credincioşii, apa cea vie a milostivirii.

Dacă suntem dupa Paşti, se cântă:
Slavă..., Şi acum..., a Praznicului;

Iar, dacă suntem în Postul Mare, se cântă a Născătoarei:

De toate primejdiile păzeşte pe robii tăi, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, pentru rugăciunile Sfântului Pahomie românul, ierarhul lui Hristos.

DOXOLOGIA MARE

Daca suntem după Paşti, după Sfinte Dumnezeule..., troparul Sfântului, Slavă... Şi acum..., al Praznicului, ectenia mica şi otpustul. Apoi Ceasul Întâi, la care se zic: troparul Praznicului, Slavă..., troparul Sfântului, şi acum..., al Născătoarei, de la Ceasuri. La celelalte ceasuri se pun şi condacul Praznicului şi al Sfântului, schimbându-le.

Iar dacă suntem în Postul Mare atunci, după Sfinte Dumnezeule... se cântă troparul Sfântului, ecteniile şi otpustul. La Ceasul întâi: Slavă..., troparul Sfântului, Şi acum..., al Născătoarei, de la ceasuri. La celelalte ceasuri se pune şi condacul Sfântului.

LA SFÂNTA LITURGHIE

Fericirile:

Dacă suntem dupa Paşti, ale Praznicului, cântarea de rând;

Iar dacâ suntem în Postul Mare, cântarea de rând din Canonul Triodului şi Cântarea a 3-a din Canonul Sfântului.

Prochimenul:

Al Praznicului, dacă suntem după Paşti;

Iar de vom fi în Postul Mare, numai al Sfântului, glasul al 4-lea:
Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie.

Apostolul:
Din Epistola către Evrei (13, 7-10): Fraţilor, aduceţi-vă aminte de mai-marii voştri...

Evanghelia de la Luca (6,17-23):
În vremea aceea a stat Iisus într-un loc şes...

Chinonicul: Întru pomenire veşnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

Sursa: CreștinOrtodox.ro - Slujba Sfântului Pahomie de la Gledin

Sf. Teotim, Episcopul Tomisului (20 Aprilie)

SLUJBA

Slujba Sfântului Ierarh Teotim, Episcopul TomisuluiI

Se cuvine a şti că:

Dacă va cădea în Săptămâna Patimilor sau în Săptămâna Luminată, atunci slujba sfântului se citeşte la Pavecerniţa. Dacă va cădea în perioada Triodului sau a Penticostarului, atunci slujba sfântului se combină cu slujba zilei din Triod sau din Penticostar.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6:
trei ale Triodului (ori ale Penticostarului) şi trei ale sfântului, glasul al 8-lea

Podobie: O, preaslăvită minune...

Cuvioase părinte Teodor, dar ales te-ai adus pe tine lui Dumnezeu, având priveghere de toată noaptea şi dragoste, îndeletnicire cu cele dumnezeieşti, smerire desăvârşită, nădejde, credinţă şi curăţie, milosârdie desăvârşită, înfrânare adevărată şi rugăciune, care te arată ca un stâlp foarte luminos. Cugetătorule de Dumnezeu, părinte Teodor, căutând a te îmbrăca cu podoabă adevărată, şi cu îmbrăcăminte de mântuire, prin cuget binecredincios, nu ai încetat a-ţi acoperi trupul totdeauna cu zdrenţe de păr, şi întărindu-te cu puterea dumnezeiescului Duh, ai despuiat uneltirile celui ce ne-a despuiat pe noi. Ca un sărac cu duhul te-ai adus pe tine jertfă vie şi prinos deplin şi dar cinstit Dumnezeului nostru, Celui ce S-a întrupat din Maica preacurată şi pentru noi a sărăcit. Pentru aceea ai primit desfătarea cerurilor, preafericite, către care pururea mijloceşte rugându-te, să ne miluiască pe noi.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Cu ce ochi voi privi sfânta ta faţă, eu cel ce mi-am spurcat privirile cu patimile trupului, sau cum voi săruta chipul tău cel de Dumnezeu închipuit având buze spurcate, ticălosul de mine? Şi cum îmi voi întinde eu, pângăritul, către harul cel dumnezeiesc mâinile pe care le-am făcut netrebnice? Stăpână, mântuieşte-mă.

Stihira de mai jos se cântă dacă suntem în Postul Mare;
iar dacă suntem după Paşti, nu se cântă.

A Crucii şi a Născătoarei:

Soarele văzându-Te, Iisuse, întins pe Cruce de voia Ta, s-a întunecat, şi pământul s-a cutremurat, pietrele s-au despicat, şi mormintele de frică s-au deschis, şi toate puterile s-au spăimântat. Iar ceea ce Te-a născut fără de bărbat, văzându-Te, cu suspin striga: Vai mie! Ce este aceasta ce văd?

Arătatu-te-ai ierarh la Tomis, părinte Teotime, cu dreapta credinţă ai învăţat pe sciţi, Prea Sfinţite, împodobit fiind cu daruri dumnezeieşti, semne şi minuni ai făcut la aceştia. Pentru aceasta grăim ţie: Roagă-te, lui Hristos-Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Şi cealaltă slujbă a Vecerniei, după rânduială, şi otpustul.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul sfântului (de două ori);

Slavă... Şi acum..., al Născătoarei (de la glasul troparului sfântului).

Troparul ierarhului, glas 8:

Îndreptător credinţei şi chip blândeţelor, învăţător înfrânării te-a arătat pe tine turmei tale adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte ierarhe Teotim, roagă pe Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

După obişnuitele catisme, sedealnele din Triod sau din Penticostar.

Psalmul 50.

CANOANELE
Se pun două canoane:
Canonul Triodului (ori al Penticostarului)
şi Canonul sfântului, după rânduiala lor.

Canonul sfântului

Cântarea 1, glasul al 4-lea:
Irmos: Adâncul Mării Roşii...

Pomenirea purtătorului de Dumnezeu astăzi pune înainte tuturor credincioşilor florile virtuţilor, care trimit mirosul de taină cel bun al Duhului şi imnuri prea-alese. Cu sabia cea înţelegătoare tăind tu, părinte Teodor, năvălirile patimilor, ai ridicat împotriva lor semne de biruinţă. Drept aceea te-ai încununat cu darurile minunilor şi cu ale tămăduirilor, cuvioase.

Slavă...

Dorind sărăcia Domnului, cuvioase, lămurit ai urât toată mărirea cea de pe pământ şi vremelnică, părinte Teodor. Pentru aceea ai câştigat mărire nepieritoare şi luminată.

Şi acum..., a Născătoarei:

Fără de sământă ai zămislit pe Fiul lui Dumnezeu, cu voia Tatălui, de la dumnezeiescul Duh, şi ai născut cu trup pe Cel din Tatăl fără de maică, şi pentru noi din tine fără de tată, Preacurată Fecioară.

Cântarea a 3-a:
Irmos: Se veseleşte de Tine...

Zburdările trupului le-ai omorât prin înfrânarea, cea adevărată, şi ai luminat toate puterile sufletului, cuvioase. Ostenelile tale, înţelepte, cu lacrimi semănându-le, cu adevărat au dat roadă de bune spice, care s-au adus împăratului tuturor.

Slavă...

Cu adevărat nu ai dat dormitare genelor tale, cuvioase, până ce te-ai făcut locaş desăvârşit lui Dumnezeu, fericite părinte.

Şi acum..., a Născătoarei:

Numai tu, Maica lui Dumnezeu, te-ai făcut celor de pe pământ pricinuitoarea bunurilor celor mai presus de fire; pentru aceea aducem ţie cuvântul: Bucură-te!

Irmosul: Se veseleşte de Tine Biserica Ta Hristoase, strigând: Tu eşti puterea mea, Doamne, şi scăparea şi întărirea.

Dacă suntem în timpul prazniculuiui, se pune aici
şi condacul sfântului (vezi mai departe Cântarea a 6-a)

SEDEALNA, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat...

Prin rugăciune neîncetată şi prin curăţie ca un curat apropiindu-te de Cel curat, te-ai sfinţit prin Duhul, părinte Teodor. Pentru aceea acum sălăşluindu-te împreună cu îngerii, cânţi lauda cea întreit-sfântă Stăpânului tuturor, pe Care roagă-L pururea să miluiască pe cei ce cu dragoste te laudă, Cuvioase.

Slavă.. Şi acum..., a Născătoarei:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu sârguinţă să ne rugăm noi păcătoşii şi smeriţii şi să cădem cu pocăinţă strigând, dintru adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne milostivindu-te spre noi, sârguieşte că pierim de multimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deşerţi, că pe tine una nădejde te-am câştigat.

Stihira de mai jos se cântă dacă suntem în Postul Mare;
iar dacă suntem după Paşti, nu se cântă.

A Crucii şi a Născătoarei:

Văzându-Te pe Cruce ceea ce în vremile cele de pe urmă Te-a născut cu trup pe Tine, Hristoase, Cel născut din Tatăl cel fără început, plângea lăcrimând. Cu ale cărei rugăciuni pentru milostivirea milelor, Unule preabunule Mult-Milostive Doamne îndură-Te şi mântuieşte lumea, Cel ce ridici păcatele ei.

Cântarea a 4-a:
Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te...

Crescut-au împreună cu trupul tău frumuseţile virtuţilor, cugetătorule de Dumnezeu. Pentru aceea ai înflorit ca un finic, punând înaintea turmei tale roade, care izvorăsc dulceaţa, părinte Teodor. Prin înfrânare ţi-ai omorât patimile, şi te-ai arătat locaş dumnezeiesc al Sfântului Duh, prin care tuturor ai izvorât darurile tămăduirilor, purtătorule de Dumnezeu Teodor.

Slavă...

Cu sărăcia duhului şi cu strâmtorare petrecând pururea, părinte, acopereai trupul cu zdrenţe de păr, privind numai la avuţia cea nepieritoare şi veşnică.

Şi acum..., a Născătoarei:

Neispitită de nuntă ai născut, o, Fecioară, şi după naştere te-ai arătat iarăşi fecioară. Pentru aceea cu glasuri neîncetate cu credinţă neîndoită strigăm ţie: Bucură-te, Stăpână.

Cântarea a 5-a:
Irmos: Tu, Doamne, lumina mea...

Tu, Doamne, ai întărit pe sihastrul Tău, Tu l-ai încins pe el cu putere şi cu bărbăţie împotriva luptătorului. De Tine, Doamne, dorind cuviosul întru sihăstria lui, Ţie s-a adus arătat pe sine ca o jertfă fără prihană, prin focul înfrânării.

Slavă...

În sete şi în foame căutând pe Domnul, părinte Teodor, te îndulceşti acum de izvorul desfătării împreună cu cetele cuvioşilor.

Şi acum..., a Născătoarei:

Pe tine arma neînfrântă asupra vrăjmaşilor te punem înainte, pe tine întărire şi nădejde mântuirii noastre te-am câştigat, Dumnezeiască Mireasă.

Cântarea a 6-a:
Irmos: Jertfi-voi tie...

Săgeţile vrăjmaşului le-ai sfărâmat, cuvioase, ostenindu-te împotriva lui cu armele smereniei, şi cu ajutorul lui Hristos ai primit biruinţă, părinte Teodor. Patimile încercărilor le-ai lepădat cu bine, cuvioase, ca pe nişte valuri, prin sudoarea înfrânării întru răbdare, bine ocârmuit fiind cu liniştea lui Hristos, părinte.

Slavă...

Făcând neuitat ceasul morţii, erai spălând patul cu lacrimi şi cu suspinuri, şi cu frică slujind Domnului totdeauna, părinte Teodor.

Şi acum..., a Născătoarei:

O, minune mai nouă decât toate minunile! Că fără ispită bărbătească Fecioara primind în pântece pe Cel ce toate le îngrijeşte, n-a fost strâmtorată de acesta.

Irmosul: Jertfi-voi Tie cu glas de laudă, Doamne, striga către Tine Biserica curăţindu-se de sângele demonilor cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Dacă suntem în timpul praznicului,
se pune aici condacul şi icosul praznicului,
iar condacul sfântului se pune după Cântarea a 3-a, înainte de sedealnă.

CONDACUL, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi...

Arătatu-te-ai prealuminat cu viaţa, înţelepte Teodor, socotind zdrenţele cele de păr mai mult decât vistieriile cele împărăteşti de pe pământ. Pentru aceasta ai şi dobândit haina cea cerească; roagă-te pururea pentru noi, preacuvioase.

CONDACUL
Sfântului Ierarh Teotim, glasul al 8-lea:

Ca cel ce eşti stâlp al Bisericii lui Hristos, ai surpat eresul lui Arie, înţelepte Teotime; pentru aceasta Dumnezeul nostru te-a împodobit pe tine, fericite ierarhe. Cu rugăciunile tale păzeşte, prea sfinte, întreaga turmă şi cetatea tomitană.

SINAXAR

În această lună, în ziua a douăzecea, pomenirea preacuviosului părintelui nostru Teodor Trihina. Acest fericit supunându-se la toată reaua pătimire şi petrecere, îngheţat de frig şi de ger, îşi acoperea trupul cu îmbrăcăminte de păr aspră, pentru care s-a şi numit Trihina. Drept aceea a dat de gol şi înşelăciunea demonilor. Şi mormântul său este izvorâtor de mir, tuturor celor ce cu dragoste năzuiesc la dânsul, şi-şi iau sufletească şi trupească tămăduire.

Tot în această zi, pomenirea sfinţilor mucenici Victor, Zotic, Zinon, Achindin, Chesarie, Severian, Hristofor, Teona şi Antonin.

Toţi aceşti sfinţi au săvârşit lupta muceniciei pe vremea lui Diocletian cel rău credincios, când şi mult-pătimitorul mucenic al lui Hristos Gheorghe fiind prins era pedepsit şi în vremea pedepselor săvârşea acele minuni. Şi Victor, Achindin, Zotic, împreună cu Zinon, şi Severian, văzând pe sfântul Gheorghe, întins pe roată, şi întru nimic vătămându-se, cu un glas s-au mărturisit pe sine creştini, şi li s-au tăiat capetele cu sabia. Iar Hristofor, Teona şi Antonin, fiind cei mai de aproape păzitori ai împăratului, şi care stau înaintea lui, într-una din zile, în vreme ce marele mucenic era cercetat cu cruzime, văzând învierea păgânului celui mort, făcută prin rugăciunile mucenicului şi prin chemarea lui Hristos Dumnezeu, degrabă aceştia aruncând centurile şi armele lor înaintea împăratului şi a toată adunarea, au mărturisit că Hristos este Dumnezeu adevărat. Pentru care fiind prinşi au fost puşi la închisoare. Iar după câteva zile stând înaintea tiranului au fost supuşi la multe chinuri. Şi în sfârşit fiind aruncaţi în foc, au primit cununa muceniciei.

Tot în această zi, pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Anastasie al Antiohiei.

Tot în această zi, pomenirea sfântului apostol Zacheu.

Tot în această zi, pomenirea preacuviosului Atanasie care a zidit Mănăstirea din Meteor în Tesalia şi care în pace s-a săvârşit.

Tot în această zi, pomenirea preacuviosului Iosaf, ce a sihăstrit împreună cu pomenitul cuvios Atanasie din Meteora, şi care în pace s-a săvârşit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a:
Irmos: În cuptorul persienesc...

Harul dumnezeiesc cel ce odinioară, a dat roua tinerilor în cuptor, acela a veştejit cuptorul patimirilor tale, părinte, vărsând ploaie de răcoreală peste tine, ca dintr-un nor. Cu sudori amestecând pâraiele lacrimilor prin harul lui Hristos le-ai făcut scăldătoare, cuvioase, în care spălat fiind, ai şters întinăciunile patimilor, înţelepte părinte.

Slavă...

În cuptorul lacrimilor arzând patimile trupului, te-ai arătat cu totul curat, prealuminat strălucind ca aurul cu haruri dumnezeieşti întru slava Dumnezeului nostru, părinte Teodor.

Şi acum..., a Născătoarei:

Bucură-te dumnezeiesc locaş cel preasfinţit al Celui preaînalt, ca prin tine s-a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu, celor ce strigă: Binecuvântată eşti tu între femei, Preacurată Stăpână.

Cântarea a 8-a:
Irmos: Mâinile întinzându-şi...

Fiind împodobit în minte cu obiceiurile virtuţilor, ai suflat în lume mirosul lor cel bun, cuvioase, şi mirurile minunilor tale le trimiţi tuturor credincioşilor, care

strigă lui Hristos: Bine cuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii. Către Dumnezeu întinzându-ţi mâinile, cuvioase, prin rugăciunile tale ai legat gurile fiarelor celor înţelegătoare, care s-au ridicat asupra ta, părinte, şi veselindu-te cu cuget curat ai cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Duhul Sfânt, Domnul.

Ridicatu-te-ai, cuvioase, de pe pământ la cer, din strâmtoare la lărgimea necuprinsă în locaşurile sfinţilor, în loc de haină proastă împodobindu-te cu vison, părinte Teodor, strigând: Binecuvânţati toate lucrurile Domnului pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum..., a Născătoarei:

Numai tu, Fecioară curată, în toate neamurile te-ai arătat Maica lui Dumnezeu; tu te-ai făcut locaş Dumnezeirii, Preacurată, nearzându-te de focul Luminii celei neapropiate. Pentru aceea toţi te binecuvântăm, Marie, Mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi preaînălţându-L întru toţi vecii. Mâinile întinzându-şi Daniil, gurile leilor cele deschise în groapa le-a închis; şi puterea focului au stins, cu fapta bună încingându-se tinerii cei iubitori de dreapta credinţă, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Hristos, piatra cea din...

Dorind să ai vieţuire în ceruri, te-ai slujit de virtuţi ca de o scară, prin care ai ajuns acolo şi ai câştigat ceea ce ai dorit, părinte Teodor. Casă a virtuţilor te-ai făcut, părinte, în care s-au pus credinţa, nădejdea, dragostea şi înţelepciunea. Pentru aceasta te-ai mutat prea bine plin de virtuţi, cuvioase.

Slavă...

Unde sunt mulţimile cuvioşilor şi cetele drepţilor, unde sunt mulţimile sfinţilor şi adunările celor întâi-născuţi, acolo arătat te-ai sălăşluit, părinte, cu care împreună adu-ţi aminte de noi totdeauna.

Şi acum..., a Născătoarei:

Tu eşti podoaba tuturor celor ce se laudă cu tine; tu eşti veselia lumii şi mulţumirea robilor tăi; tu eşti îndulcirea şi dorirea celor ce te laudă, Maică-Fecioară preacurată.

Irmosul:

Hristos piatra cea din capul unghiului, cea netăiată de mână, din tine, muntele cel netăiat, Fecioară, s-a tăiat, unind firile cele osebite. Pentru aceasta veselindu-ne, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Luminânda zilei (de trei ori) şi stihoavna Triodului, dacă suntem în Postul Mare;
dacă suntem după Paşti, se pune luminânda şi stihoavna prazniculuI.
Şi cealaltă slujbă a Utreniei, după rânduiala ei, şi otpustul.

Sursa: Mineiul (lunile ianuarie-iulie), Ed. Reîntregirea, Alba Iulia, 2001

Sf. Ierarhi Mărturisitori Ilie Iorest şi Sava, Mitropoliţii Transilvaniei (24 Aprilie)

SLUJBA

SLUJBA SFINŢILOR IERARHI ŞI MĂRTURISITORI IOREST ŞI SAVA, MITROPOLIŢI DE ALBA IULIA

SE CUVINE A ŞTI:

De va fi hram şi de va vrea cel mai mare, se face priveghere, iar slujba Sfântului Mucenic Sava Stratilat şi a preacuvioasei maicii noastre Elisabeta, din această zi, se citeşte la Pavecerniţa.

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6:
trei ale Triodului (ori ale Penticostarului) şi trei ale Sfântului, glasul al 8-lea

Podobie: O, preaslăvită minune...

Cuvioase părinte Teodor, dar ales te-ai adus pe tine lui Dumnezeu, având priveghere de toată noaptea şi dragoste, îndeletnicire cu cele dumnezeieşti, smerire desăvârşită, nădejde, credinţă şi curăţie, milosârdie desăvârşită, înfrânare adevărată şi rugăciune, care te arată ca un stâlp foarte luminos.

Cugetătorule de Dumnezeu, părinte Teodor, căutând a te îmbrăca cu podoabă adevărată, şi cu îmbrăcăminte de mântuire, prin cuget binecredincios, nu ai încetat a-ţi acoperi trupul totdeauna cu zdrenţe de păr, şi întărindu-te cu puterea dumnezeiescului Duh, ai despuiat uneltirile celui ce ne-a despuiat pe noi.

Ca un sărac cu duhul te-ai adus pe tine jertfă vie şi prinos deplin şi dar cinstit Dumnezeului nostru, Celui ce S-a întrupat din Maica preacurată şi pentru noi a sărăcit. Pentru aceea ai primit desfătarea cerurilor, preafericite, către care pururea mijloceşte rugându-te, să ne miluiască pe noi.

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 4, glasul al 2-lea:
Podobie: Cu ce cununi de laude...

Veniţi astăzi, credincioşilor, să lăudăm pe preafericiţii ierarhi ai lui Hristos, care, ca nişte neînfricaţi luptători ai dreptei credinţe, toate uneltirile vrăjmaşilor asupritori au biruit şi au luat de la Dumnezeu cununa biruinţei celei nemuritoare. Drept aceea, acum se roagă Domnului pentru mântuirea sufletelor noastre.

Mai scumpă decât aurul şi chiar decât viaţa a fost pentru voi, prealuminaţi mărturisitori ai lui Hristos, dreapta credinţă a poporului celui binecredincios. Pentru aceea, prigoniri şi bătăi şi temniţa aţi răbdat, dar credinţa aţi păzit, săvârşind alergarea acestei vieţi vremelnice. Rugaţi-vă dar, pentru noi ca prin rugăciunile voastre, să păzim credinţa neschimbată şi să dobândim cununa măririi celei veşnice.

Învăţători şi îndreptători ai poporului în dreapta credinţă aţi fost, preamăriţilor ierarhi ai Ardealului, păzind grâul curat al

Ortodoxiei neamestecat cu neghina ereticeştilor înţelesuri. Drept aceea, cinstiţi sunteţi de toată turma cea dreptcredincioasă, pentru care rugaţi-vă Domnului ca s-o păzească neclintită în credinţa cea strămoşească.

Preafericite Ioreste şi preaminunate Sava, cei ce v-aţi arătat vrednici povăţuitori ai poporului dreptcredincios şi mărturisitori fără prihană ai lui Hristos, izbăviţi, prin rugăciunile voastre, de viforul patimilor, din scârbe şi din nevoi, pe cei ce aleargă sub acoperământul vostru.

Slavă..., glasul 1:

Bucuraţi-vă şi vă veseliţi acum, voi cei ce aţi suferit bătăi, batjocuri şi chinuri pentru dreapta credinţă a lui Hristos; că lui Dumnezeu aţi bineplăcut şi poporului dreptcredincios ca nişte luceferi ai credinţei aţi strălucit. Iar noi, cei ce umblăm întru lumina mărturisirii voastre celei vitejeşti, preamărind pomenirea voastră, lăudăm pe Dumnezeu, Cel ce este minunat întru sfinţi.

Dacă suntem după Paşti:
Şi acum..., a praznicului;

Iar dacă suntem în Postul Mare se cântă;
Slavă... Şi acum..., şi se repetă stihira:
Bucuraţi-vă şi vă veseliţi...

La stihoavnă

Stihirile, glasul al 3-lea:
Podobie: Mântuieşte-mă, Doamne...

Bucură-te, preafericite Iorest, cel ce te-ai învrednicit a pătimi necazuri fără de număr pentru dreapta credinţă a lui Hristos; că împreună pătimind cu Hristos, împreună cu El te-ai şi preamărit, ca un ucenic adevărat al Domnului.

Stih: Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere.

Bucură-te, Sava preacinstite, că ai ruşinat îndrăzneala cea fără de minte a ereticilor asupritori şi ai stat fără abatere lângă poporul cel dreptcredincios, mărturisind neînfricat pe Hristos! Pentru aceea, cu laude prăznuim cinstită pomenirea ta.

Stih: Preoţii Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate şi cuvioşii Tăi se vor bucura.

Mântuiţi-ne de viforul ispitelor, care ne tulbură pe marea acestei vieţi, preacinstiţilor mărturisitori ai dreptei credinţe, Iorest şi Sava, prin rugăciunile voastre înaintea Domnului.

Slavă..., glasul al 4-lea:

Viaţa voastră, preafericiţilor, vrednică de laudă este, că aţi fost cu adevărat păstori ai turmei celei dreptcredincioase şi sufletul v-aţi pus pentru oi, următori fiind Păstorului celui Mare, Căruia rugaţi-vă să se mântuiască sufletele noastre.

Dacă suntem după Paşti:
Şi acum..., a praznicului,

Iar dacă suntem în Postul Mare:
Şi acum..., a Născătoarei.

Troparul, glasul al 8-lea:

Mărturisitori ai Ortodoxiei şi buni arhipăstori ai Bisericii lui Hristos, îndreptători ai poporului, preafericiţi ierarhi purtători de biruinţă, Iorest şi Sava, cei ce v-aţi învrednicit de cununa

vieţii, rugaţi-vă Domnului să se mântuiască sufletele noastre.

Dacă suntem după Paşti:
Slavă... Şi acum..., al praznicului;

Iar dacă suntem în Postul Mare:
Slavă... Şi acum..., al Născătoarei.

LA VECERNIA MARE

După obişnuitul Psalm, se cântă: Fericit bărbatul..., starea întâi.

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 8: trei ale praznicului şi cinci ale sfinţilor

(trei ale Sfântului Iorest şi două ale Sfântului Sava, dacă suntem după Paşti.
Dacă suntem în Postul Mare se pun numai ale sfinţilor, repetându-le pe primele trei).

Stihirile Sfântului Ierarh şi Mărturisitor Iorest, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Odrăslit din viaţa cea dreptmăritoare a românilor ardeleni, cuvioase Iorest, ostenitu-te-ai din tinereţile tale întru învăţătura Scripturilor Sfinte, întru dreapta predanie a părinţilor şi întru îmbunătăţită râvnă a chipului celui călugăresc. Drept aceea, ai crescut ca un pom înverzit lângă izvoarele apelor, bogată roadă duhovnicească aducând. Pentru aceasta, bucurându-ne de nevoinţele vieţii tale, cu cântări de laudă te cinstim.

Cunoscându-ţi înţelepciunea cugetului şi înălţimea vieţuirii celei duhovniceşti, poporul cel dreptcredincios te-a ales mai mare al păstorilor dreptmăritori în cetatea Bălgradului; şi prin tine, mult-pătimitorule Iorest, puterea Ortodoxiei s-a adeverit împotriva tuturor uneltirilor vrăjmaşe, rămânând neclintit pe temelia cea nestricată a dreptei credinţe şi mărturisind lămurit adevărul ei cel dumnezeiesc. Pentru aceasta, cu dragoste mărim pomenirea ta, slăvind pe Hristos, Cel ce a lucrat minunat prin tine, sfinţitule mărturisitor al dreptei credinţe.

Pe cât ai câştigat iubirea poporului, prin lumina ce ai revărsat în sufletul lui şi prin bunătatea cu care l-ai mângâiat în necazuri, pe atât s-au întărâtat împotriva ta, fericite Iorest, cei ce pizmuiau adevărul dreptei credinţe a poporului cel mult încercat. Drept aceea, pentru credinţa ta cea neclintită şi pentru dragostea ta de popor fost-ai aruncat în temniţă; şi batjocuri şi bătăi şi chinuri de multe feluri ai răbdat, învrednicindu-te de cununa cea neveştejită a mărturisitorilor lui Hristos.

Alte stihiri, ale Sfântului Ierarh şi Mărturisitor Sava, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn...

Următor credinţei şi pătimirilor marelui mărturisitor şi ierarh Iorest ai fost, preafericite Sava. Că privind înainte spre veselia cea nematerialnică a sfinţilor şi spre mărirea cea mai luminată decât soarele, întru care strălucesc toţi cei ce se îndulcesc de vederea frumuseţii celei dumnezeieşti, nicidecum nu te-ai clintit din dreapta credinţă, răbdând chinuri fără de număr şi grele prigoniri. Pentru aceasta, minunându-ne de îndelungata ta răbdare, te fericim ca pe un adevărat mărturisitor al lui Hristos.

Mare apărător al Ortodoxiei şi al poporului dreptcredincios te ştim pe tine, sfinţit mărturisitor Sava. Că viaţa ta ţi-ai pus ca să dobori tirania cea păgânească a agarenilor şi grele pătimiri ai suferit de la cei rău credincioşi. Dar nici temniţa, nici bătăile, nici biciuirea, nici foamea, nici rănile, nici moartea nu te-au putut despărţi de dreapta credinţă a turmei tale. Pentru aceasta, mărind cu bucurie prealuminată pomenirea ta, te rugăm, fericite Sava, prin rugăciunile tale izbăveşte din nevoi şi strâmtorări pe toţi cei ce prăznuim cu dragoste pomenirea ta.

Slavă..., glasul al 4-lea:

Pe prealuminaţii ierarhi ai Ardealului, pe vitejii mărturisitori ai Ortodoxiei, adunându-ne acum, o, iubitorilor de praznic, cu dumnezeieşti laude să-i cinstim, zicând: Bucură-te, părinte Iorest, cel tare în credinţă, care cu învăţăturile tale ai călăuzit turma ta la păşunea cea aleasă a Ortodoxiei şi sufletul ţi-ai pus pentru oi. Bucură-te preafericite Sava, apărătorul adevărului şi al celor năpăstuiţi, cel ce ai ruşinat prin înţelepciunea şi statornicia ta pe asupritorii poporului drept-credincios.

Dacă suntem după Paşti:
Şi acum..., a praznicului;

Iar dacă suntem în Postul Mare se cântă:
Slavă... Şi acum..., şi se repetă stihira:

Pe prealuminaţii...

VOHOD: Lumină lină...,

Prochimenul zilei

PAREMIILE

Din cartea Pildelor, citire:
(cap. III si VIII)

Pomenirea dreptului cu laude şi binecuvântarea Domnului pe capul lui. Fericit este omul care a aflat înţelepciunea şi muritorul care a dobândit pricepere. Că mai bună este neguţătoria acesteia, decât vistieriile aurului şi argintului; şi mai scumpă este decât pietrele cele de mult preţ; şi tot ce este scump nu este vrednic de ea. Pentru că lungimea zilelor şi anii vieţii sunt în dreapta ei şi în stânga ei bogăţie şi slavă. Că din gura ei iese dreptate; legea şi mila pe limbă le poartă. Deci, ascultaţi-mă pe mine, o, fiilor, că lucruri de cinste vreau să vă spun. Şi fericit este omul care căile mele va păzi. Că ieşirile mele sunt ieşiri de viaţă şi se găteşte vrerea de la Domnul. Pentru aceasta vă rog pe voi şi pun înainte glasul meu, fiilor omeneşti; că eu, înţelepciunea, am tocmit sfatul şi ştiinţa şi gândul eu l-am chemat. Al meu este sfatul şi întărirea, a mea este priceperea şi a mea este tăria. Eu pe cei ce mă iubesc pe mine, îi iubesc; şi cei ce mă caută vor afla dar. Înţelegeţi, dar, cei fără de răutate, chibzuială, şi cei neînvăţaţi, puneţi la inimă. Ascultaţi-mă pe mine iarăşi, că lucruri de cinste vreau să vă spun. Şi voi scoate din buzele mele cele drepte, că adevărului se va pleca grumazul meu, şi urâte sunt înaintea mea buzele mincinoase. Că dreptate sunt toate graiurile gurii mele, nimic nu este într-însele strâmb, nici încâlcit. Toate sunt drepte celor ce înţeleg şi netede celor ce află cunoştinţă. Că vă învăţ pe voi adevărul, ca să fie în Domnul nădejdea voastră şi să va umpleţi de Duh.

Din cartea Pildelor, citire:
(X, 32-XI, 12)

Gura dreptului izvorăşte înţelepciune şi buzele oamenilor înţelepţi ştiu darul cel bun. Gura înţelepţilor ne învaţă înţelepciune şi dreptatea mântuieşte pe dânşii din moarte. Sfârşindu-se omul drept, nu-i piere nădejdea; că fiul drept se naşte întru viaţă. Şi întru bunătăţile sale va culege roada dreptăţii. Lumina drepţilor este de-a pururea şi de la Domnul vor afla dar şi slavă. Limba înţelepţilor ştie cele bune şi în inima lor odihneşte înţelepciunea. Iubeşte Domnul inimile cele cuvioase şi primiţi sunt Lui toţi cei fără prihană în cale. Înţelepciunea Domnului luminează faţa celui priceput; că soseşte la cei ce o doresc mai înainte de ce o cunosc pe dânsa. Cel ce mânecă la dânsa nu va osteni şi cel ce priveghează pentru dânsa degrabă fără de grijă va fi. Că pe cei vrednici ei, singură umblă împrejur căutându-i şi în cărări se arată lor cu bună priinţă; pe înţelepciune niciodată nu o biruieşte răutatea. Pentru aceasta am fost şi iubitor frumuseţii ei; şi am iubit-o şi am căutat-o pe dânsa din tinereţile mele. Şi am căutat-o să o aduc mie mireasă. Ca pe Stăpânul tuturor am iubit-o, că ea învaţă ştiinţa lui Dumnezeu şi alege lucrurile Lui. Ostenelile ei sunt faptele bune, că ea învaţă curăţenia şi înţelepciunea, dreptatea şi bărbăţia, decât care mai de folos nimic nu este în viaţa oamenilor; şi de poftеşte cineva multă ştiinţă, ştie cele trecute şi cele ce vor să fie le semuieşte, ştie tălmăcirea cuvintelor, şi dezlegările vorbelor celor ascunse, semne şi minuni mai înainte ştie, şi întâmplările vremilor şi ale anilor şi tuturor este sfetnic bun. Că nemurirea este într-însa şi slavă întru împărtăşirea cuvintelor ei. Pentru aceasta am făcut vorbă către Domnul, şi m-am rugat Lui şi am zis dintru toată inima mea: Dumnezeule al părinţilor şi Domnul milei, Cel ce ai făcut toate cu Cuvântul Tău şi cu înţelepciunea Ta ai rânduit pe om ca să stăpânească făpturile cele făcute de Tine şi să cârmuiască lumea întru cuviinţă şi dreptate, dă-mi înţelepciunea care şade pe scaunele Tale şi nu mă lepăda pe mine dintre slugile Tale, că eu sunt robul Tău şi fiul slujnicei Tale. Trimite-o pe dânsa din ceruri, de la locaşul Tău cel sfânt şi de la scaunul slavei Tale, ca fiind cu mine întru osteneli, să mă înveţe ce este plăcut înaintea Ta; şi să mă îndrepteze spre cunoştinţă, şi să mă păzească întru slava sa. Că gândurile celor muritori toate sunt cu temere şi cu greşeala cugetele lor.

Din Înţelepciunea lui Solomon, citire:
(IV, 7-15)

Dreptul când ajunge să se sfârşească, întru odihnă va fi. Că bătrâneţile sunt cinstite, nu cele de mulţi ani, nici cele ce se numără cu numărul anilor. Ci căruntеţele sunt înţelepciunea oamenilor, şi vârsta bătrâneţilor viaţa nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit; şi vieţuind între păcătoşi, s-a mutat. Răpitu-s-a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui, sau înşelăciunea să înşele sufletul lui. Că râvna răutăţii întunecă cele bune şi neînfrânarea poftei schimbă gândul cel fără de răutate. Sfârşindu-se curând a plinit ani îndelungaţi. Că plăcut era Domnului sufletul lui; pentru aceea s-a grăbit a-l scoate pe dânsul din mijlocul răutăţilor. Iar popoarele văzând, n-au cunoscut, nici au pus în gând una ca aceasta; că dar şi milă este întru cuvioşii Lui şi cercetare întru aleşii Lui.

LA LITIE

Stihira hramului, apoi stihirile sfinţilor, glasul l, însuşi glasul:

Cu cântări de laudă să cinstim măritul praznic al ierarhilor dreptcredincioşi şi să preamărim nevoinţele lor. Că aceştia ne stau nouă înainte, ca nişte făclii nestinse, care, risipind întunericul necunoştinţei, ne învaţă a ne închina după cuviinţă lui Dumnezeu şi se roagă Domnului pentru sufletele noastre.

Glasul al 2-lea:

Pe ierarhii lui Hristos, Iorest şi Sava, toţi să-i lăudăm. Că au surpat toate uneltirile celor rătăciţi de la dreapta credinţă şi au întărit nestrămutat în sufletul poporului credinţa cea drept-slăvitoare. Drept aceea, cu mărire şi cu cinste fiind încununaţi, se veselesc acum în ceruri şi se roagă pentru sufletele noastre.

Glasul al 6-lea:

Pe pătimitorii lui Hristos şi pe luminătorii poporului, pe Iorest, împreună cu Sava, credincioşii cu cântări să-i cinstim; şi să strigăm lui Hristos cu bucurie: Milostive Doamne, pentru rugăciunile îndelung-răbdătorilor Tăi mărturisitori, dă poporului Tău celui dreptcredincios, pace, iertare de păcate şi mare milă.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Prealăudaţilor mitropoliţi ai Ardealului, voi aţi păstorit Biserica lui Hristos întru întreaga înţelepciune şi întru credinţa cea neschimbată. Pentru aceasta nicidecum nu v-aţi abătut de la învăţătura cea strămoşească, îndrumând necontenit oile cele cuvântătoare la izvoarele vieţii celei veşnice. Iar noi, cei ce prăznuim mărita voastră pomenire, ne rugăm să ne izbăviţi din valurile ispitelor celor amăgitoare, întărindu-ne întru predania părinţilor noştri, preafericiţilor şi pururea lăudaţilor ierarhi mărturisitori ai lui Hristos.

Dacă suntem după Paşti:
Şi acum..., a praznicului;

Iar dacă suntem în Postul Mare, se cântă:
Slavă... Şi acum... şi se repetă stihira:
O, prealăudaţilor mitropoliţi...

La stihoavnă
Stihirile, glasul al 5-lea:
Podobie: Bucură-te, cămara cea cu bun miros...

Bucură-te, părinte Iorest, păstorule preaînţelept, făclie prealuminoasă, cetatea cea tare a dreptei credinţe. Bucură-te, stâlp de foc, care ai călăuzit poporul prin pustia cea arzătoare a eresurilor şi l-ai dus spre pământul făgăduinţei. Bucură-te, îţi cântă toată turma cea dreptmăritoare şi se roagă ţie, să se izbăvească din toate nevoile.

Stih: Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele, pricepere.

Bucură-te, minunate ierarhe Sava, steaua cea prealuminoasă, care ai luminat întreg poporul dreptcredincios cu nevoinţele luptelor tale şi ai ruşinat pe cei rătăciţi. Bucură-te stâlp al adevărului, dintru care strălucirea cea cerească a Ortodoxiei a biruit năvala celor rău-grăitori şi sufletul credincioşilor de frumuseţea ei cea de negrăit l-ai îndulcit. Bucură-te, dar, în cămările veseliei celei veşnice şi te roagă Domnului pentru întărirea dreptei credinţe şi mântuirea sufletelor noastre.

Stih: Preoţii Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate şi cuvioşii Tăi se vor bucura.

Bucuraţi-vă, prealăudaţilor pătimitori ai lui Hristos, Iorest şi Sava, trâmbiţele adevărului, mărturisitorii Ortodoxiei! Bucuraţi-vă păstori adevăraţi ai poporului! Că nici îngrozirea chinurilor, nici legăturile, nici temniţa, nici ocara, nici rănile n-au putut slăbi tăria sufletelor voastre. Drept aceea, vă cinstim după vrednicie şi lăudăm întru cântări pomenirea voastră.

Slavă..., glasul al 3-lea:

Să se veselească pământul cel binecuvântat al Ardealului şi tot poporul cel dreptmăritor să cânte cu bucurie! Că iată, din sânul lui au răsărit ca nişte stele preastrălucite minunaţii mărturisitori ai lui Hristos, care prin nevoinţele lor cele preaminunate, ne învaţă să mărturisim neschimbat adevărul Ortodoxiei şi se roagă pentru sufletele noastre.

Dacă suntem după Paşti:
Şi acum.... a praznicului;

Iar dacă suntem în Postul Mare, se cântă:
Slavă... Şi acum..., şi se repetă stihira:
Să se veselească pământul...

La binecuvântarea pâinilor: troparul sfinţilor (de două ori)

(vezi la Vecernia mică) şi Născătoare de Dumnezeu... (o dată).

LA UTRENIE

La: Dumnezeu este Domnul..., dacă suntem după Paşti,
se cântă troparul praznicului (de două ori),
Slavă..., al sfinţilor, Şi acum..., al praznicului.

Iar dacă suntem în Postul Mare se cântă troparul sfinţilor (de două ori),
Slavă... Şi acum..., al Născătoarei.

După Catisma întâi,
Ectenia mică şi
Sedealna, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumuseţea fecioriei...

Cu dumnezeieştile daruri fiind împodobiţi, Sava şi Iorest, mărturisitori neînfricaţi ai dreptei credinţe, aţi înfrumuseţat Biserica Ardealului cu strălucirea bunătăţilor; şi turma cea încredinţată vouă de Hristos, de lupii cei răpitori o aţi păzit, îngrădind-o cu pravila dumnezeieştilor rânduieli, ca nişte păstori adevăraţi, preafericiţilor.
Minunate sunt nevoinţele voastre, preafericiţilor, pentru slava lui Hristos, Celui închinat în dreapta mărturisire a credinţei. Pentru aceasta, preaslăvind pe Hristos, întâmpinăm cu cântări duhovniceşti preacinstită prăznuirea voastră.

Dacă suntem după Paşti:
Şi acum..., a praznicului;

Iar dacă suntem în Postul Mare, se cântă:
Slavă... Şi acum..., şi se repetă stihira:
Minunate sunt nevoinţele voastre...

După Catisma a doua,
Ectenia mică şi
Sedealna, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău...

Pe slăviţii ierarhi ai Bisericii şi pe apărătorii dreptei credinţe, pe Iorest împreună şi pe Sava, cu cântări după cuviinţă să-i lăudăm; că în viforul prigoanelor ereticeşti, ca pe un diamant

nepreţuit Legea strămoşească curată o au păzit şi sufletul şi-au pus pentru mărirea Bisericii lui Hristos şi mântuirea noastră.

Slavă...

Ca nişte luminători adevăraţi ai Ortodoxiei aţi strălucit în vremuri de grele încercări pentru poporul dreptcredincios, neînfricaţilor mărturisitori ai lui Hristos. Pentru aceasta, prăznuim cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Dacă suntem după Paşti:
Şi acum..., a prazniculuí;

Iar dacă suntem în Postul Mare, se cântă:
Slavă... Şi acum..., şi se repetă stihira:
Ca nişte luminători...

Polieleul

Stihirile mărimuri:
Stihira 1 (a Sfântului Iorest):

Mărimu-te pe tine, sfinte ierarhe al lui Hristos, Iorest, cel ce întru dreapta credinţă ai întărit Biserica ta şi fără prihană ai păzit-o.

Altă stihiră (a Sfântului Sava):

Mărimu-te pe tine, ierarhe al lui Hristos, Sava, apărătorule al dreptei credinţe şi cinstim sfântă pomenirea ta.

Stihira amândurora:

Veniti toţi pământenii să lăudăm pe Iorest şi pe Sava, zicând: pe apărătorii dreptei credinţe...

Stihuri:

1. Auziţi acestea toate popoarele. Ascultaţi toţi cei ce locuiţi în lume.
2. Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere.
3. Doamne, iubit-am bunăcuviinţa casei Tale şi locul sălăşluirii slavei Tale.
4. Gura dreptului grăieşte înţelepciune şi limba lui rosteşte dreptate.
5. Întru pomenire veşnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.
6. Fericiţi sunt cei ce locuiesc în Casa Ta, în vecii vecilor, Te vor lăuda.

Slavă... Şi acum...

După polieleu şi stihirile mărimuri,
ectenia mică şi
Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Privind la bunătăţile voastre, prealăudaţilor pătimitori ai lui Hristos, nu ştim care dintre acestea să le mărim mai mult: înţelepciunea cea adânc cunoscătoare a tainelor Ortodoxiei, răbdarea cea fără de sfârşit, mucenicească îndrăzneală sau neclintita tărie a credinţei. Ci, o, preafericiţilor ierarhi, primiţi această laudă a noastră ce cu osârdie o aducem.

Slavă...

De dragostea lui Hristos fiind cuprinşi şi de poporul cel dreptcredincios fiind nedespărţiţi, nu v-aţi temut nicidecum să mărturisiţi adevărul şi sufletul v-aţi pus pentru turma lui Hristos. Primiţi acum, preafericiţilor mărturisitori ai Ortodoxiei, smerita noastră cântare şi rugaţi-vă Domnului pentru izbăvirea sufletelor noastre.

Şi acum..., a praznicului (sau a Născătoarei).

Apoi Antifonul 1, al glasului 4.

PROCHIMEN, glasul al 4-lea:
Preoţii Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate şi cuvioşii Tăi se vor bucura.

Stih: Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere.

Toată suflarea...

Evanghelia de la Luca (XXI, 12-19):
Zis-a Domnul către ucenicii Săi: păziţi-vă de oameni...
(Vezi Evanghelia de marţi în săptămâna a 2-a după Rusalii).

Dacă suntem după Paşti: Învierea lui Hristos...,

Iar dacă suntem în Postul Mare, se zice numai
Psalmul 50.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile mărturisitorilor Tăi, Iorest şi Sava, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegea mea.

Stihira, glasul al 6-lea:

Preafericiţi nevoitori ai dreptei credinţe, Iorest şi Sava, cu adevărat păstori preabuni ai Bisericii lui Hristos aţi fost, risipind toate uneltirile vrăjmaşilor şi călăuzind turma cea încredinţată vouă la păşunea cea aleasă a Ortodoxiei, pe care rugaţi-vă s-o păzim curată şi neschimbată.

CANOANELE

Se pun trei canoane: Canonul Triodului (ori al Penticostarului),
Canonul Sfântului Iorest, pe patru, şi Canonul Sfântului Sava, pe patru.

Canonul Sfântului Iorest
Cântarea 1, glasul al 8-lea:

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Slavă aduc lui Dumnezeu, Celui închinat în trei Ipostasuri, că a revărsat dar îmbelşugat peste Iorest, marele mărturisitor al credinţei; şi mă rog Lui să-mi dăruiască şi mie nevrednicului, har din destul, spre a lăuda după vrednicie pe acesta. Mare şi nespusă este înălţimea vieţuirii tale, fericite Iorest, că ai ajuns a fi preamărit şi cinstit de întreg poporul cel dreptcredincios. Pentru aceea, neputincioase sunt cuvintele noastre a te lăuda după cuviinţă; ci primeşte, o, pătimitorule al lui Hristos, şi această puţină osteneală a noastră ce cu dragoste o aducem ţie.
Socotindu-ne nevrednici a-ţi aduce cuviincioasă laudă, pururea pomenite ierarhe al lui Hristos, ne rugăm ca prin mijlocirea ta, să ni se dea nouă iertare de păcate şi mare milă.

A Născătoarei:

Roagă-te, Maică a lui Hristos Dumnezeu, să fie blând şi milostiv credincioşilor Cuvântul pe Care L-ai născut şi a venit la noi trupeşte, că pe tine te avem apărătoare şi ocrotitoare.

Canonul sfântului Sava
Cântarea 1, glasul al 4-lea:

Irmos: Adâncul Mării Roşii...

De la Dumnezeu luând darul cel dătător de lumină ierarhe Sava, şi luminător arătându-te, ne străluceşti nouă ca un păstor adevărat al Bisericii lui Hristos. Deci, după vrednicie te lăudăm. Cum vom lăuda pe Sava, bunul luptător al Ortodoxiei, şi în ce cuvinte vom cânta nevoinţele lui cele mai presus de cuvânt? Ci, o, tu, pătimitorule al lui Hristos, primeşte şi această laudă ce aducem ţie.

Slavă...

Nu ştim ce să lăudăm mai mult întru tine, mărturisitorule al dreptei credinţe, că în toate întreci pe cei muritori. De aceea şi noi acum, mărindu-te pe tine, preamărim pe Dumnezeu, Cel ce Se arată minunat întru sfinţii Săi.

Şi acum..., a Născătoarei:

Toate armele înşelătorului vrăjmaş, Preacurată Fecioară, desăvârşit au lipsit, de când a fost rănit cu suliţa Cuvântul Cel ce S-a sălăşluit în pântecele tău cel neîntinat cu a Cărui dulce dorire ne rugăm să se umple acum şi inimile noastre.

Dacă suntem după Paşti se cântă Catavasiile prazniculuI: Ziua învierii...;
Iar dacă suntem în Postul Mare se pun Catavasiile de rând din Triod.

Această rânduială este valabilă pentru toate cântările canonului.

Canonul Sfântului Iorest
Cântarea a 3-a:

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut cele deasupra crugului ceresc...

Răsărit-ai din tulpina neamului românesc din Ardeal, fericite Iorest, şi ai fost crescut cu înţelepciune întru legea cea dreptmăritoare a Răsăritului. Drept aceea, toţi credincioşii din ţara aceasta cinstesc pomenirea ta cu dragoste. Din pruncie te-ai arătat râvnitor întru învăţătura sfinţilor. De aceea părinţii tăi, urmând chemării lui Hristos, ce zice: lăsaţi pruncii să vină la Mine şi nu-i opriţi, că a unora ca acestora este împărăţia cerurilor, te-au trimis la mănăstirea Putna, dăruindu-te lui Hristos şi Bisericii Lui, preafericite. În tinereţile tale, ai crescut ca un măslin bine roditor, nevoindu-te întru toată osteneala călugăriei după vrednicie, sfinţite mărturisitorule al lui Hristos, spre lauda Bisericii şi a poporului ce te-a odrăslit.

A Născătoarei:

Decât heruvimii şi decât serafimii mai înaltă te-ai arătat, Născătoare de Dumnezeu. Că tu ai primit în pântecele tău pe Dumnezeul cel neîncăput, ceea ce eşti fără prihană. Pentru aceasta toţi credincioşii pe tine, curată, cu cântări te fericim.

Canonul Sfântului Sava

Irmos: Se veseleşte de Tine, Biserica Ta...

Mlădiţă răsărită din viţa dreptmăritoare a Brâncovicilor, din pruncie te-ai arătat a fi dăruit cu multă înţelepciune şi cu nestinsă tragere spre învăţătură şi spre viaţa cea duhovnicească. În tinereţile tale, ai petrecut ani îndelungaţi la Mănăstirea Comana, unde ca dintr-un fagure al duhovniceştii îndulciri ţi-ai hrănit sufletul cu vieţuirea cea prealuminată în Hristos.

Slavă...

Iscusit ai fost şi în învăţătura de carte şi în viaţa cea duhovnicească şi ai cunoscut dreapta credinţă a poporului românesc de pretutindeni. Drept aceea, te-ai alipit de Hristos şi de turma ta, dreptcredincioasă, pururea pomenite.

Şi acum..., a Născătoarei:

Îngerul Gavriil bucuria cea mai presus de cuvânt ţi-a vestit ţie: Bucură-te, locaşul lui Dumnezeu, întru care a Se sălăşlui a binevoit.

Catavasia

Dacă suntem în timpul praznicului, se pune aici şi condacul şi icosul sfântului (vezi mai departe Cântarea a 6-a).

SEDEALNA
Sfântului Iorest, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumuseţea fecioriei...

Chemat fiind din pruncie, te-ai făcut pe tine luminător celor dreptcredincioşi; că păstor al lor fiind ales, ai păzit credinţa nevătămată şi toate meştesugirile ereticilor le-ai spulberat, al Ortodoxiei mărturisitor fiind. Pentru aceasta, toţi credincioşii cu bucurie duhovnicească prăznuim cinstită pomenirea ta, preafericite Iorest.

Slavă..., a Sfântului Sava, acelaşi glas şi podobie:

Fost-ai ca un stâlp neclintit al Ortodoxiei şi ca o cetate nebiruită, mult-pătimitorule şi prealăudate Sava; şi cu îndrăzneală ai călăuzit turma ta la izvoarele apei celei netulburate de gâlceava eresurilor, propovăduind predania cea adevărată şi nespăimântându-te nicidecum de puterea şi de vicleşugul celor potrivnici. Pentru aceasta, preaslăvind pe Hristos, Cel ce a lucrat minunat întru tine, lăudăm după cuviinţă vredniciile tale.

Dacă suntem după Paşti:
Şi acum..., a praznicului;

Iar dacă suntem în Postul Mare, se cântă:
Şi acum..., a Născătoarei.

Cu supunere îmbrăţişez şi cu dragoste dau închinăciune, cu credinţă, preacuratei şi dumnezeieştii tale icoane, Preacurată, din care izvorăsc tămăduiri sufletelor şi trupurilor celor ce te laudă pe tine, Stăpână, cu adevărat Născătoare de Dumnezeu.

Canonul Sfântului Iorest
Cântarea a 4-a:

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne...

Vestea vredniciilor tale ajuns-a din Ţara Moldovei la fraţii tăi cei de un neam şi de o credinţă din Ţara Ardealului. Drept aceea, preoţii şi poporul întreg într-un glas pe tine te-au ales să le fii întâi-stătător în cetatea Bălgradului, prealăudate Iorest. Dumnezeu te-a

chemat, prin glasul poporului, şi te-a pus păstor al oilor cuvântătoare, celor împresurate de multe ispite şi primejdii de la vrăjmaşii hrăpitori şi rău nărăviţi.
În duhul tău laolaltă s-au adunat sufletele fraţilor tăi ardeleni, din al căror trunchi ai odrăslit, ale fraţilor moldoveni, care te-au adăpat din izvoarele înţelepciunii dumnezeieşti şi ale vieţuirii celei călugăreşti, şi ale fraţilor munteni de unde ai primit pecetea arhieriei, închipuind unitatea duhului şi a credinţei poporului în dreapta credinţă.

A Născătoarei:

Tu eşti lauda credincioşilor, ceea ce nu ştii de mire, zid şi liman; căci către Fiul tău rugăciuni aduci, ceea ce eşti cu totul fără prihană; şi mântuieşti din primejdii pe cei ce cu credinţă şi cu dragoste te cinstesc, Născătoare de Dumnezeu curată.

Canonul Sfântului Sava

Irmos: Văzându-Te înălţat...

Soborul Inăului şi poporul întreg, cunoscând destoinicia ta nu numai în ştiinţa de carte şi în viaţa cea duhovnicească, ci şi călăuzirea oamenilor spre mântuire, cu sărbătorească bucurie te-au ales întâi-stătător, ca să-i îndrumezi prin vitregia vremii la lumina cea neînserată a fericirii veşnice. Povăţuit de unchiul tău, crescut-ai din tinereţe întru nevoinţe mănăstireşti; dar voia lui Dumnezeu o chemare mai înaltă ţi-a hărăzit; pentru aceea, arhierie ai primit de la mitropolitul Ţării Româneşti, preafericite Sava.

Slavă...

Încă tânăr fiind, soborul preoţilor şi al mirenilor, adunat în cetatea de scaun, cu voia lui Dumnezeu, te-a ales pe tine, fericite Sava, mitropolit al Ardealului, ca pe cel mai învrednicit de o cinste ca aceasta.

Şi acum..., a Născătoarei:

Cu naşterea Fiului tău, Fecioară, a încetat blestemul Evei. Pentru aceea, cu veselie mărturisindu-te pe tine, cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te fericim.

Catavasia.

Canonul Sfântului Iorest
Cântarea a 5-a:

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta...

Dintru început, ierarhe Iorest, luminător te-ai arătat poporului, tipărind sfinte cărţi de învăţătură duhovnicească, bucuria ta fiind întărirea legii strămoşeşti şi a credinţei celei dreptmăritoare.
Că învăţător şi îndreptător al poporului te cinstim pe tine, mărite Iorest, cu adevărat, că ai alungat întunericul neştiinţei cu lumina predaniilor pravoslavnice, cu cuvântul şi cu fapta, stâlp strălucitor fiind.
Apărător al celor dosădiţi, împotriva celor asupritori te ştim pe tine, mult-milostive Iorest, că inima ta ţi-ai dat din iubire spre mângâiere duhovnicească turmei tale.

A Născătoarei:

Ceea ce ai agonisit, ca o Maică, îndrăzneală către Fiul tău, Preacurată, purtarea de grijă pentru noi cei de un neam nu o trece cu vederea, rugămu-ne. Că noi, creştinii, pe tine una către

Stăpânul rugătoare milostivă te-am pus înainte.

Canonul Sfântului Sava

Irmos: Tu, Doamne, lumina mea...

Veselitu-s-au cu multă şi negrăită bucurie voievodul Ţării Româneşti şi toţi vlădicii de alegerea ta, ierarhe Sava, ca mitropolit al Ardealului; şi cunoscând deplina ta vrednicie, sfinţirea ta au prăznuit-o cu strălucire de negrăit, preamărind pe Hristos. Poporul întreg tresălta de bucurie, lăudând pe Hristos, când te-a văzut chip îmbunătăţit stând pe scaunul vredniciilor lui Iorest, bine ştiind că vrednic urmaş al lui vei fi cu adevărăt, fericite Sava.

Slavă...

Cine te-a întrecut pe tine, prealăudate Sava, întru evlavie, întru curăţia vieţii, întru smerenie? Sau cine era mai presus de tine, întru cunoaşterea dumnezeieştilor învăţături şi întru viaţa duhovnicească? Drept aceea, toţi ne bucurăm, că cinsteşti cu adevărat treapta în care ai fost chemat.

Şi acum..., a Născătoarei:

Tirania morţii ai călcat-o, Maica lui Dumnezeu, născând Viaţa cea nemuritoare, Preacurată; pentru aceasta ţie strigăm: Bucură-te, de Dumnezeu Născătoare Prealăudată.

Catavasia

Canonul Sfântului Iorest
Cântarea a 6-a:

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule...

Nicidecum n-ai primit neghina ereticească s-o semeni printre spicele grâului celui ales al Bisericii, cum voiau cei rău-credincioşi. Drept aceea, turma ta te cinsteşte acum, preafericite Iorest! Vifor cumplit s-a ridicat împotriva dreptei tale credinţe, neclintit stâlp al Bisericii, voind a te îndupleca spre rătăcirea ereticilor. Dar laudă şi măresc vitejia ta. Să se minuneze toţi creştinii de tăria sufletului tău! Că legături, bătăi şi închisoare ai răbdat pentru turma ta şi pentru credinţa cea curată a Răsăritului; şi în lanţuri ai fost pus, ca să zugrăveşti castelul, tu, cel întru care chipul lui Hristos s-a zugrăvit cu vopselele frumoase ale chinurilor.

A Născătoarei:

Izbăveşte-ne de cumplitele greşeli cu rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu curată, ca să dobândim dumnezeiasca strălucire a Fiului lui Dumnezeu, Cel ce S-a întrupat din tine negrăit, Preacinstită.

Canonul Sfântului Sava

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne...

Mângâiere ai fost pentru greu apăsatul popor, preafericite Sava, ca o lumină în sfeşnic pe toţi luminând. Ajutor frăţesc ai primit din marea ţară a Pravoslaviei, când ai căutat la cei de o credinţă, cu noi, ocrotirea Bisericii tale, preasfinte ierarhe şi mărturisitorule al lui Hristos, Sava.

Slavă...

O, cum se-nfrăţesc prin Ortodoxie popoarele toate, simţindu-se una întru Hristos Iisus. Drept aceea, te rugăm, preasfinţite părinte Sava, să întăreşti, cu

ocrotirea ta, frăţia între dreptcredincioşii creştini de pretutindeni.

Şi acum..., a Născătoarei:

Luminează cu Cel născut al tău toate marginile, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, că tu te-ai arătat curată din veac, răsărind pe Soarele dreptăţii.

Catavasie

Dacă suntem în timpul praznicului, se pune aici condacul şi icosul praznicului,
Iar condacul Sfântului se pune după Cântarea a 3-a, înainte de Sedealnă.

CONDACUL, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi...

Ierarhilor preaîncuviinţaţi ai dreptei credinţe şi apărători ai Bisericii lui Hristos, ocrotiţi pe toţi cei dreptcredincioşi, care cântă pururea: Bucuraţi-vă Iorest şi Sava, minunaţi mărturisitori ai Domnului.

ICOS

Veniţi toţi iubitorii de praznic şi mai ales cei ce locuiţi în Ţara Ardealului, că adunându-ne împreună, să cinstim cu luminate cântări pe Iorest cel mult-râvnitor şi pe Sava, noul apărător al dreptei credinţe! Că aceştia au ruşinat pe cei rău-credincioşi, priveghind ca, neamestecate cu neghina eresului, holdele însutit roditoare ale dreptei credinţe să crească; şi sufletul lor şi-au pus pentru Biserica lui Hristos. Iar acum se roagă pentru toţi cei ce cântă: Bucuraţi-vă Iorest şi Sava, minunaţi mărturisitori ai dreptei credinţe.

SINAXAR

În această lună, ziua a douăzeci şi patra, pomenirea Sfântului Ierarh Iorest, mitropolitul Ardealului.

Acest Sfânt Ierarh, mărturisitor al dreptei credinţe pe pământul românesc, a fost mitropolit al Ardealului între anii 1640 şi 1643. S-a născut în Ţara Ardealului, din părinţi dreptcredincioşi. Din copilărie a intrat în Mănăstirea Putna din Moldova. Aici a deprins meitesugul scrierii frumoase şi al zugrăvirii de icoane.

Primind apoi îngerescul chip, s-a învrednicit de harul preoţiei. Pentru învăţătura lui iscusită şi pentru viaţa lui îmbunătăţită, Dumnezeu a rânduit să fie ales în scaunul de mitropolit al Ardealului. Luptând cu bărbăţie împotriva calvinilor abătuţi de la dreapta credinţă, care căutau să surpe Ortodoxia din sufletele românilor, a tipărit cărţi bisericeşti de învăţătură şi a cercetat sat cu sat povăţuind şi îndrumând pe fiii săi duhovniceşti. În această luptă nu l-au înfricoşat nici ameninţările, nici opreliştile craiului Ardealului şi ale căpeteniilor calvineşti. Pentru aceasta, curând au născocit împotriva sfântului ierarh pâri mincinoase, au adunat sobor şi l-au scos din scaun, aruncându-l în temniţă. Nouă luni a stat sfântul în temniţă, legat cu lanţuri grele la mâini şi la picioare. Din când în când, era scos din temniţă la privelişte, înaintea bisericii sale din Bălgrad; şi era batjocorit, despuiat de haine şi bătut cu nuiele pe trupul gol. Dumnezeu însă n-a voit ca acest cuvios al Lui să fie dat pierzării. A fost slobozit din temniţă, în schimbul unui preţ de o mie de taleri. Cum nu avea de unde să-i plătească, a pus 24 de chezaşi, iar el a plecat în Moldova şi apoi în Rusia,

unde a adunat aceşti bani pentru despovărarea chezaşilor. Peste 10 ani, în 1656, Dumnezeu l-a rânduit să păstorească episcopia Huşilor şi după puţină vreme s-a săvârşit în pace.

Tot în aceasta zi săvârşim şi pomenirea fericitului Ierarh Sava din neamul Brancovici, mitropolitul Ardealului.

Fericitul părintele nostru Sava s-a născut în întâiul pătrar al veacului al XVII-lea, în Inăul Ardealului, din părinţi de neam bun şi creştini evlavioşi, Ioan şi Maria. Din botez a primit numele Simeon. Mai multe din rudele sale, după tată, au fost episcopi sau protopopi ai cetăţii Inăului. Mai bine cunoscut este episcopul Longhin, fratele lui Ioan Brancovici. Tânărul Simeon a început învăţătura de carte în casa părintească, iar adâncirea în Sfintele Scripturi şi pravila vieţii mănăstireşti le-a deprins în Mănăstirea Comana din Ţara Românească, de la unchiul său, arhiereul Longhin, care se aşezase în această mănăstire. Murind tatăl său de năpraznica molimă a ciumei, Simeon a fost chemat acasă şi rugat să se căsătorească. El a împlinit dorinţa mamei sale şi după puţin timp a fost ales protopop al Inăului, primind darul preoţiei. Rămas însă văduv după scurtă vreme, frumoasele sale însuşiri sufleteşti, dovedite în vrednicia de protopop, precum şi viaţa sa pilduitoare l-au înălţat pe scaunul Mitropoliei Ardealului, văduvit prin adormirea întru Domnul a mitropolitului Simeon Ştefan, în anul 1656.

Măritul Sava a păstorit Biserica Ortodoxă din Ardeal cu neînfricată bărbăţie şi cu mare vrednicie timp de 24 de ani, în împrejurări grele. În tot timpul păstoriei sale, sfântul s-a străduit necontenit să ridice Biserica şi să o ţină în albia dreptei credinţe a Răsăritului, ferind-o de toate uneltirile eresului calvinesc. Râvna cea mare a sfântului Sava pentru Ortodoxie i-a adus dușmănia şi prigoana căpeteniilor calvineşti şi a craiului de atunci al Ardealului. Aceştia voiau să strecoare cu viclesug, în cărţile bisericeşti ale românilor, învăţături rătăcite şi pierzătoare de suflet.

Iubirea fierbinte şi grija pentru Biserică, precum şi durerea pentru suferinţele credincioşilor l-au călăuzit pe osârduitorul vlădică să călătorească în anul 1668 până la Moscova pravoslavnică. La curtea ţarului, sfântul Sava a stăruit pentru mântuirea creştinilor asupriţi de turci. De la Moscova, sfântul s-a întors cu multă cinstire. Câţiva ani mai târziu s-a pornit asupra sa cumplita prigoană din partea căpeteniilor calvine şi a craiului. El a fost trimis în judecată, osândit împotriva canoanelor, pentru nişte vini născocite. Cu silnicie şi mărturii mincinoase soborul nelegiuit l-a osândit pe nedrept, scoţându-l din scaunul vlădicesc. A fost aruncat apoi în temniţa craiului şi a suferit batjocuri, biciuiri şi loviri de toiege.

Neclintit a rămas sfântul în credinţa sa, ca o stâncă bătută de valurile mării. A suferit şi a pătimit pentru Ortodoxie. După cumplite chinuri, sfântul a fost slobozit din temniţă, dar aşa de slăbit, că s-a mutat curând către Domnul, în luna aprilie 1683. Sfântul s-a săvârşit, având cugetul împăcat că el s-a luptat lupta cea bună, a păzit credinţa şi a apărat turma. Pentru jertfa lui curată, Domnul l-a învrednicit de cununa neveştejită a sfinţeniei.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin!

Canonul Sfântului Iorest
Cântarea a 7-a:

Irmos: Tinerii evreieşti au călcat...

Cu ce graiuri vom lăuda neclintita ta statornicie în credinţă? Că toate încercările şi amăgirile ereticilor ca o pleavă fără de preţ nu le-ai luat în seamă, prealăudate Iorest. Împreună cu tine pătimit-au şi preoţii şi mulţimea de credincioşi, arătând lămurit că turma şi păstorul una sunt şi că nici bunătăţile acestei lumi şi nici prigonirile vrăjmaşilor nu pot despărţi poporul dreptcredincios de credinţa lui. Prigoane nespuse ai îndurat de la asupritori, preafericite, luptându-te cu vitejie pentru adevărul Ortodoxiei; şi cununa de mărturisitor prealuminat ai luat, întărind pe toţi credincioşii spre îndrăznirea în lupta cea bună.

A Născătoarei:

Pe Maica cea preacurată şi preasfântă să o lăudăm, că printr-însa izvorăşte nouă harul darurilor celor mai presus de minte, că din izvorul dumnezeieştii bunătăţi, pe care cu neîncetate cântări să o fericim.

Canonul Sfântului Sava

Irmos: În cuptor tinerii lui Avraam...

Ca o corabie în mijlocul valurilor înviforate ale mării, aşa era Biserica ta, mult-ostenitorule Sava, pândită fiind de tot felul de primejdii. Năpăstuită şi apăsată de nedreptăţi era turma ta, ierarhe Sava! Că nici o milă nu avea de nicăieri, fără numai milostivirea cea fără de margini a lui Hristos.

Slavă...

Îndurat-ai năpăstuiri, viclene uneltiri, mincinoase pâri, ameninţări nenumărate, preafericite Sava! Ci ai stat neclintit împotriva prigonitorilor Ortodoxiei, ca o stâncă tare din muntele cel sfânt al Domnului.

Şi acum..., a Născătoarei:

Ceea ce eşti locaş sfinţit şi dumnezeiesc al Celui preaînalt, bucură-te, că prin tine s-a dat bucurie, Născătoare de Dumnezeu, celor ce strigă: Binecuvântată eşti tu între femei, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Catavasia

Canonul Sfântului Iorest
Cântarea a 8-a:

Irmos: De şapte ori cuptorul...

Slobozit ai fost, după multe şi felurite chinuri, dar în ţara păstoriei tale nu ai mai putut sta şi poporul întreg cu durere te-a petrecut spre surghiun, pe tine, păstorul său. Cât de luminată este cu adevărat dragostea între fraţi! Că marea Biserică pravoslavnică din Răsărit, dintru dărnicia credincioşilor săi strâmtorarea ta şi a poporului dreptcredincios o a uşurat. Cum vom preamări după cuviinţă acest dar nepreţuit al iubirii de fraţi? Cu adevărat Hristos e viu în Biserica Sa şi călăuzeşte viaţa credincioşilor Săi.

A Născătoarei:

Râu pururea curgător ne izvorăşte nouă, celor ce năzuim la tine, Maica Luminii! Din care luând dar din destul, lăudăm naşterea ta, Preacurată, şi o înălţăm întru toţi vecii.

Canonul Sfântului Sava

Irmos: Mâinile întinzându-şi...

Ca odinioară Daniil în groapa leilor, aşa erai tu, ierarhe Sava, în mijlocul adunării celor nelegiuiţi şi a vrăjmaşilor ce se aruncau asupra ta cu mincinoase grăiri. Aruncat fiind în focul chinurilor, ca şi tinerii în cuptorul cel de foc, şi tu Sava, îndelung-răbdătorule, n-ai încetat a mărturisi pe Hristos.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Duhul Sfânt, Domnul.

Îngerii în cer se minunează de vitejia luptelor tale şi Hristos te încununează acum cu cununa cea neveştejită a măririi celei veşnice; pentru aceea cânţi neîncetat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Şi acum..., a Născătoarei:

Locaş luminii celei neapuse te-ai făcut, Preacurată, că ai născut Lumina celor din întuneric şi din umbră, care luminează pe toţi cu darul cunoştinţei de Dumnezeu. Căruia neîncetat credincioşii cântă: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea-înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii!

Catavasia

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi preaînălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Canonul Sfântului Iorest
Cântarea a 9-a:

Irmos: Spăimântatu-s-au de aceasta...

Viaţa ta a luminat vieţile credincioşilor ca o stea strălucitoare; şi numele tău a răsunat, cu vestire mare, până dincolo de marginile pământului românesc. Drept aceea, pomenirea vredniciilor tale nu s-a stins, ierarhe Iorest. Îndulcindu-te de frumuseţea cea prealuminoasă a lui Hristos, celor ce se nevoiesc a te lauda şi mărturisirea ta a o urma, dă-le acum belşug de har din lumina ta. Cântând, te rugăm: Mijloceşte neîncetat pentru Biserică, Ortodoxiei biruinţă să se dăruiască asupra protivnicilor, mântuire credincioşilor şi pace lumii, prealuminate Iorest.

A Născătoarei:

O, ce înfricoşătoare minune! Că tu, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, născând pe Dumnezeu-Cuvântul, ai arătat taina cea mai înainte de neamuri şi de veacuri, ascunsă întru Dumnezeu, Cel ce a zidit toate.

Canonul Sfântului Sava

Irmos: Eva, cu adevărat...

Pe podoaba ierarhilor ardeleni pravoslavnici, Sava pătimitorul, pe stâlpul adevărului şi întărirea Bisericii, pe apărătorul Ortodoxiei şi luptătorul cel încununat cu slavă, toţi credincioşii îl mărim cu un glas, aducând lui Hristos laudă în veci. Păstor şi învăţător înţelept te-ai arătat, ca o ancora tare, păstrând corabia Bisericii nesmulsă de valurile ereticeşti; şi prin nevoinţele tale de viteaz mărturisitor, lămurit diamantul

credinţei tale ai vădit. Pentru aceasta credincioşii după cuviinţă te laudă.

Slavă...

De sus spre noi, cei ce-ţi cântăm ţie, priveşte cu milostivire, pururea mărite mărturisitorule al lui Hristos! Poporului drept-credincios dăruieşte-i pace şi biruinţă, iar nouă tuturor iertare de păcate şi bogată milă.

Şi acum..., a Născătoarei:

Inima mea cea neroditoare de fapte bune, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, arat-o de roadă aducătoare, Fecioară, ceea ce te-ai născut din cea stearpă, prin rânduiala Celui ce a făcut toate cu voia, ca să te măresc pe tine, cea Prealăudată.

Catavasia

LUMINÂNDA

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Ai adevărului Ortodoxiei preaînţelepţi şi preaviteji apărători v-aţi arătat, surpând prin nevoinţele voastre toate ereticeştile înşelăciuni; şi poporului aţi fost luminători, mult-pătimitorilor ierarhi şi mărturisitori ai Domnului.

Slavă...

Urmând ierarhilor mărturisitori ai lui Hristos, Iorest şi Sava, împotrivitu-v-aţi tuturor amăgirilor şi prigonirilor ereticeşti; şi aţi luat cununa biruinţei de la Hristos, Căruia rugaţi-vă să se mântuiască sufletele noastre.

Dacă suntem după Paşti:
Şi acum..., a praznicului;

Iar dacă suntem în Postul Mare, se cântă:
Şi acum..., a Născătoarei:

Cu laude de mulţumire te lăudăm, Fecioară, strigându-ţi cu dragoste împreună cu îngerii: Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, bucură-te, Maică nenuntită a Împăratului slavei.

LA LAUDE

Stihirile pe 8: ale praznicului pe 4 şi ale sfinţilor pe 4, glasul al 4-lea;

Podobie: Cel ce eşti chemat de la Cel de sus...

Cu strălucirea minunatelor tale nevoinţe, ierarhe Iorest, toată Biserica Ardealului se împodobeşte şi cu dreapta credinţă se înfrumuseţează; şi prăznuieşte cu bucurie întru tot cinstită pomenirea ta, cel ce eşti laudă poporului dreptcredincios, luminat şi bun apărător al Ortodoxiei.

Pătimind mult pentru credinţă, mărturisitorule al lui Hristos, Sava, ca un păstor adevărat şi ca un stâlp neclintit al Bisericii te-ai arătat, cu lumina adevărului dumnezeiesc risipind negura înşelăciunii şi luminând căile mântuirii poporului tău. Pentru aceasta mulţimea credincioşilor cu mare bucurie te cinsteşte pe tine.

Pe Iorest, podoaba ierarhilor ardeleni, veniţi cu toţii să-l lăudăm, că biruitor s-a făcut asupra amăgirilor deşarte cu puterea crucii şi nu s-a spăimântat nici de focul cel arzător al chinurilor; ci nebiruit întru dreapta credinţă a stat, ca un adevărat mărturisitor al lui Hristos. Pentru aceasta, acum se bucură cu cetele sfinţilor în ceruri şi se roagă Domnului pentru sufletele noastre.

Trâmbiţa cea netăcută a adevărului, mult-pătimitorule Sava, astăzi la ospăţ cheamă Biserică. Luminat să prăznuim toţi credincioşii pomenirea bunului păstor; adunându-ne, să cinstim cu cântări sfinţitele lui nevoinţe, că prin rugăciunile lui să luăm de la Hristos Dumnezeu mare milă.

Dacă suntem după Paşti, se cântă aşa cum este arătat aici:
Slavă... Sosit-a vremea pomenirii... Şi acum... a prazniculuui.

Iar dacă suntem în Postul Mare, se cântă:
Slavă... Şi acum... Sosit-a vremea pomenirii...

Slavă..., glasul al 5-lea:

Sosit-a vremea pomenirii mărităilor ierarhi ai lui Hristos, care luminează pe cei credincioşi! Că aceştia, ca nişte adevăraţi păstori, următori s-au făcut Mai-marelui păstorilor, mărturisind fără schimbare învăţătura cea curată a Domnului; şi viaţa lor şi-au dat pentru păzirea turmei celei dreptcredincioase în staulul Ortodoxiei. Pentru aceasta să preamărim în cântări duhovniceşti cinstită pomenirea ierarhilor lui Hristos, cei ce s-au înveşmântat în mărirea cea veşnică.

Şi acum..., a prazniculuui.

Doxologia mare

După Sfinte Dumnezeule..., troparele, după rânduială, apoi ecteniile, şi otpustul.

LA LITURGHIE

La Fericiri, dacă suntem după Paşti, se pune Canonul prazniculuui, cântarea de rând, pe patru;

Iar dacă suntem în Postul Mare se pune cântarea de rând, pe patru, din Canonul Triodului.

Apoi din Canonul sfinţilor,
Cântarea a 3-a, pe patru.

Prochimenul, glasul al 2-lea: Domnul este tăria şi lauda mea, şi mi-a fost mie spre mântuire.

Stih: Certând, m-a certat Domnul, dar morţii nu m-a dat.

Apostolul din Epistola către Efeseni (VI, 10-17): Fraţilor, întăriţi-vă în
Domnul şi întru puterea tăriei lui...
(caută la Duminica a 27-a după Rusalii),

Aliluia, glasul al 2-lea: Auză-te Domnul în ziua necazului.

Stih: Doamne, mântuieşte pe împăratul şi ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

Evanghelia de la Luca (XII, 8-12):
Zis-a Domnul către ucenicii Săi: oricine va mărturisi pentru Mine...
(caută Evanghelia a doua de la 21 octombrie).

CHINONICUL

Întru pomenire veşnică va fi dreptul şi de nume rău nu se va teme.

Sursa: Mineiul (lunile ianuarie-iulie), Ed. Reîntregirea, Alba Iulia, 2001

Sf. Cuvios Vasile de la Poiana Mărului (25 Aprilie)

SLUJBA

SLUJBA SFÂNTULUI CUVIOS VASILE DE LA POIANA MĂRULUI

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 4, glas 1,

Podobie: Ceea ce eşti bucuria ...

Pe iconomul cel vrednic şi slujitorul lui Hristos, pe cel ce cu trezvie a înmulţit talantul cel dat lui de Stăpânul tuturor, pe înţeleptul Vasile, să-l lăudăm cei credincioşi, întru cântări cinstind slăvită pomenirea lui (de două ori).

Prea lăudate Părinte Vasile, ai ridicat pe umeri crucea ostenelilor, următor fiind Stăpânului tău şi împreună moştenitor cu El; deci, cu osârdie, roagă-L pe Dânsul să ne dea nouă mila şi ajutorul Lui.

Cu bucurie să salte obştea monahilor, cinstind după dreptate pe marele Părinte, pe dascălul lucrării duhovniceşti cel încercat şi preaînţelept, a cărui limbă iscusită cu dulce grai dumnezeiasca voie a vestit.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Astăzi, împreună ne adună praznicul de peste an al Cuviosului Părinte Vasile, cel de Dumnezeu înţelepţit şi luminat de Duhul. Să ne apropiem, dar, cu credinţă de masa cea tainică şi îmbelşugată, pe care o pune înaintea tuturor şi să ne facem părtaşi acesteia, umplându-ne sufletele de bunătăţile cele duhovniceşti ale nevoinţelor şi învăţăturilor lui, pentru care, cu mulţumire, să cântăm bunului dăruitor: purtătorule de Dumnezeu şi de obşte învăţătorule şi tăinuitorule de cele negrăite, povăţuitorule al monahilor şi lauda a toată Ortodoxia, nu înceta, rugându-te lui Hristos, Iubitorului de suflete, să ne călăuzească şi să ne mântuiască pe noi, robii Săi.

Şi acum..., a Născătoarei, acelaşi glas:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

LA STIHOAVNĂ

Stihiri, glasul al 2-lea (forma glasului al 6-lea)

Podobie: Casa Efratului ...

Bun povăţuitor pe calea pocăinţei şi a lucrării minţii ai fost, preaînţelepte Părinte Vasile.

Stih: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosului Său.

Frica de Dumnezeu ai pus-o temelie vieţii tale, Sfinte, şi ţi-ai zidit pe dânsa locaşul bunătăţilor.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi.

Aripi duhovniceşti având, Preacuvioase, credinţa şi lucrarea, te-ai înălţat cu duhul, înălţându-ne de pe pământ la cer.

Slavă ..., asemenea:

Lauzi neîncetat Treimea Cea Preasfântă, fiind acum, Părinte, în ceruri cu toţi sfinţii şi cu cereştile puteri.

Şi acum..., a Născătoarei, asemenea:

Oamenii pe pământ şi îngerii în ceruri slăvesc, Fecioară-Maică, minunea întrupării din tine a lui Dumnezeu.

TROPARUL SFÂNTULUI,
glasul al 8-lea:

Învăţătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu, povăţuitorule al călugărilor, propovăduitorule al harului, dascălul rugăciunii minţii celei cu trezvie lucrate, Părinte Cuvioase Vasile, roagă pururea pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Slavă ... Şi acum ..., al Născătoarei-Învierii, acelaşi glas:

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară şi răstignire ai răbdat, Bunule, Care cu moartea pe moarte ai prădat şi Învierea ai arătat ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta; arată iubirea Ta de oameni, Milostive, primeşte pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, care se roagă pentru noi, şi mântuieşte, Mântuitorule, pe poporul cel deznădăjduit.

ECTENIA ÎNTREITĂ
şi
OTPUSTUL

După obişnuitul psalm, se cântă Fericit bărbatul..., starea întâi, iar de va fi sâmbătă seară, se cântă catisma toată.

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile, glasul 1,

Podobie: O, preaslăvită minune ...

Harul cel dumnezeiesc, acum, pe al său vas ales îl slăveşte luminat, chemând pe dreptcredincioşi la prăznuirea cea de peste an a marelui nevoitor, de Dumnezeu purtătorul Vasile, preabunul povăţuitor pe calea luptelor celor duhovniceşti, cel ce totdeauna se roagă Stăpânului tuturor pentru cei ce urmează viaţa şi învăţătura sa.

O, dumnezeiască dragoste! Că, dorind pe Hristos, din pruncie L-ai urmat; cu posturi şi privegheri ţi-ai supus trupul tău, iar sufletul ţi l-ai sfinţit cu rugăciunea cea necontenită a inimii; în toate te-ai arătat smerit şi blând şi iubitor al ostenelilor, cu cuvântul şi cu fapta învăţând pe ucenici să alerge pe calea cea îngustă a sfinţeniei.

De Dumnezeu purtătorule Părinte Vasile, al răbdării stâlp ai fost, făclie a înfrânării, vas al harului, al scrierilor părinteşti cunoscător încercat şi învăţător, de-a pururi rugător către Hristos, duhovnicesc îndrumător al monahilor; iar acum, în ceruri, roagă-te Stăpânului a toate să dea Bisericii Sale pace şi lumii mare milă.

Slavă ..., glasul al 6-lea:

Cuvioase Părinte, ascultând chemarea Domnului, ai urmat Lui şi, luând pe umeri crucea ta, ţi-ai petrecut viaţa cu iubire de osteneală, cu smerenie multă şi întru neîncetată rugăciune, câştigând prin acestea harul Duhului Sfânt în inima ta şi gustând mai înainte fericirea cea

netrecătoare; pentru aceasta, potrivit vredniciei şi numirii tale, făcându-te moştenitor împărăţiei celei de sus şi stând acum înaintea lui Hristos-Dumnezeu, nu conteni rugându-te pentru noi, fiii tăi cei după duh, ca să fim izbăviţi de primejdii şi să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum..., a praznicului sau Dogmatica glasului 6:

Cine nu te va ferici, Preasfântă Fecioară, sau cine nu va lăuda preacurată naşterea ta? Precum Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul Unul-Născut, Acelaşi din tine, cea Curată, a ieşit, negrăit întrupându-Se, din fire Dumnezeu fiind şi cu firea om făcându-Se pentru noi, nu în două feţe fiind despărţit, ci în două firi neamestecate fiind cunoscut; pe Acela roagă-L, Curată, cu totul fericită, să se mântuiască sufletele noastre.

VOHODUL,

Rugăciunea Lumină lină...

PROCHIMENUL ZILEI

PAREMIILE

De la Pilde, citire:
(10, 6-7; 3, 13-16; 8, 5-9 s.a.)

„Pomenirea dreptului cu laude şi binecuvântarea Domnului peste capul lui. Fericit este omul care a aflat înţelepciunea şi muritorul care a cunoscut priceperea. Că mai bună este îndeletnicirea cu acestea decât vistieriile de aur şi de argint. Şi mai scumpă este decât nestematele; şi tot ce este de preţ nu este vrednic de ea. Pentru că lungime de zile şi ani de viaţă sunt în dreapta ei, iar în stânga ei bogăţie şi slavă. Că din gura ei iese dreptatea; legea şi mila pe limbă le poartă. Deci, ascultaţi-mă pe mine, fiilor, că lucruri de cinste am să vă spun; şi fericit este omul care va păzi căile mele. Că ieşirile mele sunt ieşiri de viaţă şi se găteşte vrerea de la Domnul. Pentru aceasta, vă rog pe voi şi pun glasul meu înaintea fiilor oamenilor. Că eu, înţelepciunea, am tocmit sfatul şi ştiinţa şi gândul eu l-am chemat. Ale mele sunt sfatul şi întărirea, a mea este priceperea şi a mea este tăria. Eu iubesc pe cei ce mă iubesc pe mine, iar cei ce mă caută vor afla har. Înţelegeţi, dar, cei fără răutate chibzuială şi cei neînvăţaţi puneţi la inimă. Ascultaţi-mă pe mine, că iarăşi lucruri de mare preţ voi grăi şi cuvinte drepte voi scoate din buze. Gâtlejul meu va vesti adevărul, fiindcă urâte îmi sunt mie buzele mincinoase. Drepte sunt toate graiurile gurii mele; nimic într-însele nu-i strâmb sau încâlcit. Toate sunt drepte celor ce înţeleg şi netede celor ce au aflat cunoaşterea. Că vă învăţ pe voi adevărul, ca să fie în Domnul nădejdea voastră şi să vă umpleţi de Duh”.

De la Pilde, citire:
(1, 7, 20; 2, 1-5; 3, 34; 4, 18, 20, 22-26; 6, 3-5, 20, 22-23)

„Începutul înţelepciunii este frica de Dumnezeu, înţelegere bună este tuturor celor ce o săvârşesc. Evlavia faţă de Dumnezeu este începutul priceperii, dar cei necredincioşi defaimă înţelepciunea şi învăţătura. Înţelepciunea îşi înalţă glasul şi cu îndrăzneală grăieşte: Fiule, dacă vei primi graiurile mele şi din poruncile mele îţi vei face comoară, dacă auzul tău va asculta înţelepciunea, dacă inima ţi-o vei lipi de cunoaştere şi fiilor tăi o vei pune înainte spre învăţătură; dacă tu vei chema prevederea şi glasul tău îl vei pune în slujba bunei-cugetări; dacă o vei căuta

ca pe argint şi întru adânc vei săpa ca după o comoară, atunci vei cunoaşte frica de Domnul şi vei dobândi cunoştinţa de Dumnezeu. Domnul le stă împotrivă celor mândri, iar celor smeriţi le dă har. Căile drepţilor întocmai ca lumina strălucesc; ei merg înainte şi răspândesc lumină. Fiule, ia aminte la graiul meu, pleacă urechea ta spre cuvintele mele, păzeşte-le pe ele în inima ta. Cu toată vegherea păzeşte-ţi inima, că din ea pornesc ieşirile vieţii. Îndepărtează de la tine grăirea întortocheată, alungă de pe buzele tale viclenia. Fiule, fă ceea ce-ţi poruncesc eu, şi te vei mântui: să nu dai somn ochilor tăi şi genelor tale dormitare, ca să scapi ca o căprioară din cursă şi ca o pasăre din laţ. Păzeşte legile tatălui tău şi nu lepăda poruncile maicii tale. Când umbli, călăuză să-ţi fie; când dormi, să te păzească, iar când te scoli, să stea de vorbă cu tine. Că porunca legii este sfeşnic şi lumină şi drum de viaţă şi mustrare şi învăţătură".

De la Înţelepciunea lui Solomon, citire:
(7, 1, 7-10, 25-30; 8, 1-4; 10, 17)

„Om muritor sunt şi eu, asemeni tuturor, coborâtor din neamul celui întâi-zidit, dar m-am rugat şi mi s-a dat pricepere; cerut-am, şi mi-a venit duhul înţelepciunii. Am ţinut la ea mai mult decât la sceptre şi decât la tronuri şi am socotit bogăţia a fi nimic pe lângă ea; nici piatra nestemată n-am pus-o alături de ea, fiindcă, faţă de ea, tot aurul din lume e ca nişte nisip puţin şi înaintea ei argintul se socoteşte ca noroi. Am iubit-o mai mult decât sănătatea şi frumuseţea; am pus-o chiar mai presus de lumină, pentru că strălucirea ei nu se stinge niciodată. Ea este suflul puterii lui Dumnezeu, este curată revărsare a slavei Atotţiitorului, încât nimic spurcat n-o poate întina. Căci ea e strălucirea luminii celei veşnice şi oglinda nepătată a lucrării lui Dumnezeu şi icoană a bunătăţii Lui. Una fiind, toate le poate şi, rămânând în sine neschimbată, toate le înnoieşte şi, pătrunzând în sufletele cele cuvioase, în fiecare generaţie, face din ele prieteni ai lui Dumnezeu şi prooroci. Cu adevărat, Dumnezeu nimic nu iubeşte mai mult decât pe cel ce petrece întru înţelepciune. Ca aceasta este mai de cinste decât soarele şi decât toată orânduirea stelelor; dacă o pui alături cu lumina, o afli mai presus, căci noaptea urmează luminii, dar răutatea nu poate nimic împotriva înţelepciunii. Mi-a fost dragă înţelepciunea, şi am cercetat-o din tinereţile mele şi am căutat să mi-o aduc mireasă şi am iubit mult frumuseţea ei. Îşi slăveşte bunul ei neam, având împreună-vieţuire cu Dumnezeu, şi Stăpânul tuturor a iubit-o, căci este cunoscătoare tainică a ştiinţei lui Dumnezeu. Ea a dat celor cuvioşi răsplată pentru ostenelile lor şi i-a călăuzit pe ei pe o Cale prea minunată".

LA LITIE

Stihiră, glasul 1, însuşi glasul:

Cine va spune, Părinte, ostenelile tale, focul cel dinlăuntru al dumnezeieştii râvne, lacrimile şi postul, prin care ai supus toată pornirea trupului? Sau cine nu se va minuna de răbdarea ta, de dragostea cea părintească spre toţi deopotrivă, de rugăciunea ta cea fără încetare, prin care sufletul ţi l-ai curăţit, l-ai luminat şi l-ai sfinţit, harul cel dumnezeiesc umbrindu-te, ca pe cel împodobit cu smerenia cea adevărată? Primeşte, dar, acum, rugăciunile noastre şi mijloceşte de la Hristos, înaintea Căruia stai, mântuire sufletelor noastre.

Slavă ..., glasul al 5-lea:

Cuvioase Părinte, nu ai dat somn ochilor tăi, nici genelor tale dormitare, până ce sufletul şi trupul de patimi ţi-ai curăţit şi pe tine însuţi te-ai gătit locaş Duhului, şi, venind Hristos cu Tatăl, sălăşluire întru tine au făcut; deci, arătându-te slujitor Treimii Celei de o fiinţă, propovăduitorule de lucruri minunate, înţelepte Vasile, roagă-te pentru sufletele noastre.

Şi acum ..., a praznicului sau a Născătoarei de Dumnezeu, acelaşi glas:

Fericimu-te pe tine, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, şi te slăvim, credincioşii, după datorie, pe tine, cetatea cea neclintită, zidul cel nesurpat, folositoarea cea tare şi scăparea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihiri, glasul al 2-lea
Podobie: Când de pe lemn ...

Scrieri folositoare ai lăsat ca o moştenire cinstită, înţelepţeşte tâlcuind cărţile Părinţilor despre lucrarea cea lăuntrică, Vasile Preacuvioase, pe monahi învăţându-i ca neîncetata rugăciune către Iisus pierde pe vrăjmaşii diavoli, taie ca o sabie patimile şi în inimi pune focul harului.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi.

Limpede tuturor ai arătat ca, prin ascultare smerită, prin rugăciunea inimii şi prin osteneli, după putinţa trupului, se câştigă dorita curăţire de patimi, mintea se adună şi se luminează prin har, dragostea de Dumnezeu şi de semeni din belşug se revarsă în suflet şi îl face locaş al Sfintei Treimi.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Său.

Lupta cea preabună ai luptat şi ai săvârşit alergarea, credinţa neclintită păzind, şi acum, în ceruri stând, pe Cel Dorit îl priveşti; deci, şi noi, Cuvioase, cântări îţi aducem şi cu lacrimi te rugăm să mijloceşti de la Hristos bună ocrotire şi pace pentru sfintele mănăstiri, Părinte Vasile.

Slavă ..., glasul al 8-lea:

Mulţimile călugărilor pe tine, îndreptătorule, te cinstesc, Vasile, Părintele nostru; că prin tine au învăţat cu adevărat a umbla pe calea cea dreaptă; fericit eşti că lui Hristos ai urmat şi ai biruit puterea vrăjmaşului; cel ce eşti cu îngerii împreună-vorbitor, cu drepţii şi cuvioşii împreună-locuitor; cu aceia roagă-te Domnului să miluiască sufletele noastre.

Şi acum ..., a praznicului sau a Născătoarei-Învierii, glasul al 8-lea:

Fecioară nenuntită, care pe Dumnezeu negrăit L-ai zămislit cu trup, Maica Dumnezeului Celui Preaînalt, rugăciunile robilor tăi primeşte-le, ceea ce eşti cu totul fără prihană, care tuturor dăruieşti curăţire de păcate, primind acum rugăciunile noastre, roagă-te să ne mântuim noi toţi.

LA BINECUVÂNTAREA PÂINILOR
TROPARUL SFÂNTULUI
(de două ori)

şi

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară ...
(o dată)

UTRENIA

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul Sfântului (de două ori), glasul al 8-lea,

Slavă... Şi acum..., al Născătoarei-Învierii, acelaşi glas.

După întâia catismă, SEDELNELE, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea ...

Părăsind desfătările cele lumeşti şi urmând din tot cugetul pe Hristos, Părinte Vasile, ai primit harul Duhului, dobândind înfiere la Tatăl luminilor şi, prin posturi cu lacrimi, deplin nevoindu-te, patimile toate desăvârşit le-ai stins, Sfinte; purtând şi numele împărăţiei, întocmai cu numele, şi răsplătire ai aflat. Roagă pe Hristos Dumnezeu ca să dea iertare de păcate tuturor celor ce te cinstesc.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei, însăşi podobia:

Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind, lumii ai născut pe Cel ce ţine toate, Maica lui Dumnezeu, şi în braţe ai avut pe Cel ce cuprinde toate, pe Dătătorul de hrană al tuturor şi Făcătorul făpturii şi Domnul. Pentru aceasta, te rog, Preacurată Fecioară, şi cu credinţă strig către tine ca să mă izbăveşti de greşeli când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu. Stăpână Fecioară curată, ajutorul tău atunci să-mi dăruieşti, că toate le poţi, câte le voieşti.

După a doua catismă, SEDELNELE, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumuseţea ...

Desăvârşit urmând sfatul Stăpânului, ai lăsat toate pentru El de bunăvoia ta, de Dumnezeu purtătorule, Părinte Vasile; cel ce eşti cu îngerii părtaş şi cu sfinţii locuitor, roagă pe Hristos Dumnezeu pentru noi, cei ce te prăznuim, ca să primim, prin mijlocirile tale, pace şi mare milă.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei, însăşi podobia:

De frumuseţea fecioriei tale şi de prealuminată curăţia ta, Gavriil, mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie sau ce te voi numi pe tine?; nu mă pricep şi mă minunez. Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har!

POLIELEUL şi MĂRIMURILE, glasul 1,
(cu stihurile din 14 octombrie - Sf. Cuvioasă Parascheva):

Fericimu-te pe tine, Preacuvioase Părinte Vasile, şi cinstim pomenirea ta, povăţuitorule al călugărilor şi împreună-vorbitorule cu îngerii.

Veniţi toţi credincioşii să lăudăm pe Cuviosul Stareţ Vasile, zicând: pe lauda Buzăului şi a Vrancei.

SEDEALNA

După Polieleu, glasul 1 (forma glasului al 2-lea):

Podobie: Mormântul Tău ...

De slava cea deşartă fugind, înţelepte, ai ridicat război necuratelor patimi şi, pururea pe Domnul în ajutor chemându-L, biruinţa ţi-a dat, Cuvioase Vasile, rob al duhului făcându-ţi tu trupul şi vas al Preasfântului Duh.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei, aceeaşi podobie:

Pe Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu şi Tatăl, în braţe îl cuprinzi ca o maică, Fecioară, şi multă îndrăznire având către Dânsul, roagă-L pururea să izbăvească de patimi pe toţi cei ce vin, cerând cu bună credinţă preasfântă ocrotirea ta.

ANTIFONUL ÎNTÂI al glasului al 4-lea

Apoi, PROCHIMENUL, acelaşi glas:
Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Său.

Stih: Ce vom răsplăti Domnului pentru toate câte ne-a dat nouă.

EVANGHELIA de la Matei 11, 27-30
(Evanghelia de joi din săptămâna a IV-a după Pogorârea Sfântului Duh)

PSALMUL 50,

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău Vasile, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum..., acelaşi glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta ...

Stihiră, glasul al 6-lea:

Cuvioase Părinte Vasile, în tot pământul a ieşit vestirea faptelor şi a învăţăturilor tale, pentru care în ceruri ai aflat răsplătire; taberele diavoleşti le-ai pierdut, cetele îngereşti ai ajuns, a căror viaţă fără prihană ai urmat; îndrăznire având către Hristos Dumnezeu, cere pace pentru sufletele noastre.

CANOANELE

CANONUL SFÂNTULUI, glasul al 8-lea
Cântarea 1

Irmos: Apa trecându-o ca pe uscat ...

Te rog, Cuvioase, să-mi luminezi smerita mea minte ca să laud viaţa ta şi tuturor să arăt, Părinte, înţelepciunea şi nevoinţa ta.

Din tânără vârstă te-ai ostenit, dorind prea fierbinte să urmezi Sfinţilor Părinţi, cu fapta, cu cuvântul şi cu gândul, mergând pe urmele acestora.

Slavă...

Cu tot dinadinsul, ai cercetat Scripturile Sfinte şi dintr-însele ai cules nectar dătător de viaţă, din care, Sfinte, hrăneşte şi turma ta.

Şi acum...

Sălaş desfătat al lui Dumnezeu ai fost, Preacurată, că în sfânt pântecele tău, voind, a locuit Cuvântul, spre mântuirea firii omeneşti.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut ...

Dragostea de viaţa pustnicească te-a făcut să vii, Cuvioase, pe pământ românesc şi, ca un pom roditor lângă izvoare de apă, ai adus la vreme rod, spre folosul tuturor. Petrecând multă vreme la Dălhăuţi, în sfinţita mănăstire, ai fost ca lumina în sfeşnic, călăuzind pe toţi prin înţeleptul cuvânt, cel întărit cu lucrarea şi prin rugăciunea ta plină de dragoste.

Slavă ...

Cu pricepere multă povăţuind turma ta, te-ai făcut păstorilor pildă şi chip monahilor. Pentru aceasta, te rugăm, Cuvioase Părinte, nu înceta să mijloceşti, rugându-te pentru noi.

Şi acum ...

Chivot eşti şi năstrapă şi scaun sfânt Domnului şi cinstită scară ce suie de pe pământ la cer pe cei ce laudă şi se închină, Fecioară, îndoitei naşteri a Cuvântului.

SEDELNA, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină ...

Înaintea împăratului a toate ai umblat în viaţa ta, Părinte, şi acum cu sufletul îi stai înainte, Vasile cel cu nume împărătesc, îndreptătorule al cetelor călugăreşti prin lucrare şi prin cuvânt. Drept aceea, roagă pe Hristos ca să dobândim şi noi milă în ziua judecăţii.

Slavă... Şi acum..., însăşi podobia:

Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţa cel fără de trup, în casa lui Iosif, degrab a stat înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape fără schimbare tot întru tine, pe Care şi văzându-L în pântecele tău luând chip de rob, mă spăimântez a striga tie: Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, taina ...

Loc ales, cu bună linişte, ai aflat, Părinte, Poiana Mărului şi acolo ai zidit locaş, sihăstrească viaţă rânduind în el. Cuviinţa monahilor, aspra vieţuire şi buna rânduială au făcut să fie mănăstirea ta pildă bună celor ce se nevoiesc.

Slavă ...

Cuvioase Vasile, tuturor ai dat folositor îndemn să se roage lui Hristos, zicând: Doamne Iisuse, miluieşte-mă !

Şi acum ...

Heruvimii te laudă ca pe ceea ce eşti mai presus de ei, că în pântecele tău cel sfânt S-a sălăşluit Cuvântul Tatălui.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi ...

Cete de călugări te-au urmat, văzând viaţa ta, înţelepciunea în cuvânt şi în purtări, şi harul Duhului pe tine luminându-te. Ca un netrupesc pe pământ ai vieţuit, postind şi priveghind adesea multe nopţi şi potolind prin acestea zburdarea trupului.

Slavă ...

Dulcele nectar cel din cărţile Părinţilor, ca o albină l-ai cules şi îl împarţi prin ale tale scrieri celor ce doresc folos.

Şi acum ...

Pe pământ S-a arătat Cel ce şade întru cei de sus şi din tine S-a născut cu trup, Preacurată, Ziditorul tuturor, Hristos.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule ...

Comoara vieţii cereşti o ai aflat înlăuntrul tău şi, ca pe ea s-o câştigi, ai vândut tot ce aveai, adică te-ai lepădat de tine însuţi, Sfinte, şi ai dobândit în schimb comoara harului. Ca o făclie ai fost prin strălucirea virtuţilor şi nu se cuvenea ca să fii pus sub obroc; de aceea, Hristos te-a aşezat luminător de obşte sfintei cete a monahilor. Obştesc Părinte ai fost, povăţuind sihăstriile din Dălhăuţi şi Trăişteni şi Poiana Mărului, pe care le cercetai, dând învăţătură celor ce acolo vieţuiau.

Slavă ...

Dorindu-şi spor sufletesc, au alergat sub povaţa ta monahii care trăiau la Cârnu şi la Răţeşti şi ai pus nou început Mănăstirii Ciolanu, trimiţând pe ucenicii tăi.

Şi acum ...

De supărări, de nevoi, de prigoniri şi de pagube, păzeşte pe robii tăi, Maica lui Dumnezeu, că pe tine te avem toţi folositoare şi liman cu bună linişte.

CONDACUL SFÂNTULUI, glasul al 8-lea:

Podobie: Apărătoare, Doamnă ...

Pe minunatul călăuzitor al monahilor, pe învăţătorul rugăciunii cel prea încercat şi pe omul cel ceresc, pe pământescul înger, pe povăţuitorul duhovnicesc cel mult vestit, să-l cinstim cu bucurie şi să-i cântăm: Bucură-te, Sfinte Părinte Vasile, propovăduitorule al harului !

ICOSUL

Graiul omenesc cum va putea să cuprindă cereasca lucrare, sau limba de lut cum va izbuti să aducă laudă vrednică celui ce este înger în trup, lui Vasile, cel ce poartă nume întocmai cu dumnezeiasca răsplătire primită? Dar, chemând în ajutor mijlocirea celui spre care se îndreapta cântarea, cutezăm a-l vesti tuturor pe acesta, ca pe un învăţător iscusit al rugăciunii lucrate de minte în inimă. Acesta pe toţi dreptslăvitorii i-a povăţuit ca să cheme, fără încetare, cu evlavie multă, mila lui Hristos spre noi, păcătoşii. Deci, cunoscând puterea acestei minunate şi tainice lucrări, cu bucurie, să strigăm purtătorului de Duh învăţător de obşte: Bucură-te, Sfinte Părinte Vasile, propovăduitorule al harului !

SINAXAR

Întru această lună, în ziua a 25-a, se face pomenirea Sfântului Cuvios Vasile de la Mănăstirea Poiana Mărului.

Acesta s-a născut din părinţi dreptcredincioşi, la anul 1692, în părţile Rusiei. Iubind din tinereţe viaţa virtuoasă, a părăsit lumea şi a petrecut destulă vreme în pustnicie, în sihăstriile din Rusia, apoi în Munţii Mosenschi din preajma Kievului, cu dumnezeiască râvnă

vieţuind şi cercetând adesea, pentru folos sufletesc, pe monahii rugători şi pe alţi pustnici încercaţi în lucrarea lăuntrică. Făcându-se în locurile acelea prigoană asupra credinţei ortodoxe şi, mai ales, împotriva monahilor, a părăsit patria sa, împreună cu fericitul său ucenic, Mihail ieroschimonahul, venind în Ţara Românească şi aşezându-se la Mănăstirea Dălhăuţi, unde nu peste mult timp a fost ales întâistătător, povăţuind cu înţelepciune şi blândeţe acel sfânt locaş vreme de aproape 20 de ani. Dorind apoi să se retragă la un loc mai liniştit, a plecat cu o parte din ucenicii săi, 12 la număr, la Mănăstirea Poiana Mărului, în Munţii Buzăului, şi a fost povăţuitor vieţii monahiceşti din această parte de ţară, căci sub îndrumarea lui au venit monahii de la schiturile Trăişteni, Cârnu, Răţeşti, Ciolanu, Bonteşti, Pometul, Rogozu, Coteşti, Gavanu şi Valea Neagră, aşezate în Munţii Buzăului şi ai Vrancei. Acest bărbat plăcut lui Dumnezeu, cu neasemănare pe toţi părinţii care vieţuiau în vremea aceea îi covârşea întru înţelegerea dumnezeieştii Scripturi, şi întru învăţătura de Dumnezeu purtătorilor Părinţi, şi întru înţelepciunea duhovnicească, şi întru desăvârşita cunoaştere a dogmelor Sfintei Biserici a Răsăritului şi a Sfintelor ei Canoane şi a dreptei lor tâlcuiri.

Acest Cuvios Părinte a fost duhovnic şi povăţuitor al Sfântului Paisie de la Neamţ, pe care l-a şi tuns în rânduiala călugăriei în anul 1750, pe când se aflau în Sfântul Munte al Athosului. Cuviosul Stareţ Vasile a alcătuit şi câteva scrieri foarte folositoare pentru cei ce doresc să citească şi să înţeleagă corect operele Sfinţilor Părinţi care vorbesc despre rugăciunea inimii şi despre trezvie. El a adunat mărturii din vieţile şi învăţăturile sfinţilor monahi, din pravilele călugăreşti şi din tipicul bisericesc, dovedind că nu se cuvine a dezlega monahii niciodată la mâncarea de carne. A scris, de asemenea, un prea frumos cuvânt despre pocăinţă. Fiind cercetat de patriarhii Alexandriei, Antiohiei şi Ierusalimului, aflaţi atunci la Bucureşti, a fost binecuvântat de aceştia, iar învăţătura lui a fost socotită întru totul ortodoxă şi folositoare de suflet.

Spre sfârşitul vieţii sale pământeşti, fiind cuprins de boală, a răbdat cu mulţumire şi petrecea în continuă rugăciune a inimii. În această fericită stare, s-a împărtăşit cu Sfintele Taine şi a trecut cu pace la Domnul, la 25 aprilie, în anul mântuirii 1767, fiind cinstit de toţi ca un dascăl încercat al sfintelor nevoinţe şi ca un ales povăţuitor duhovnicesc.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin !

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce au mers ...

Cuvioase Părinte, prin cuvintele tale, ai învăţat pe toţi cu multă umilinţă şi cu luare-aminte să se roage neîncetat ca să primească de sus cerească mângâiere.

Arătat-ai, Părinte, că temeiul de obşte al nevoinţelor e sfânta ascultare, tăierea voii proprii şi gândirea la Dumnezeu, prin care tot cel ce vrea se curăţă de patimi.

Slavă ...

La citirea Scripturii îndemnai totdeauna pe ucenicii tăi, dorind să dobândească temeinică cunoaştere a poruncilor

Domnului, pe care, de le vor păzi, vor moşteni viaţa.

Şi acum ...

Preacurată Fecioară, mai-nainte, prin Duhul, profeţii te-au numit năstrapă şi porfiră, toiag, masă şi sfeşnic, chivot sfânt şi cădelniţă şi scaun pe care stă Cel necuprins de toate.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc ...

Din bogăţia de cuvântări înţelepte ale celor ce au scris despre trezvie, ai cules, Părinte, nectarul cel de taină. Pe Nil din Sorsca, pe Filotei Sinaitul şi pe marele Isihie Sihastrul i-ai avut, Părinte, spre bună îndrumare.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Cu rugăciunea cea lucrătoare a minţii, ai deprins pe ucenicii tăi, Sfinte, dând drept călăuză pe Grigorie Sinaitul.

Şi acum ...

Râul cel dulce al îndurărilor tale, peste sufletele cele întristate, nu conteni a-l vărsa, Fecioară Preacurată.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat, Născătoare ...

Părinte şi duhovnic ai fost, Cuvioase Vasile, preaînţeleptului stareţ Paisie, cel ce vestea pretutindeni a ta sfinţenie. Cunoaştere deplină a cărţilor Scripturii şi a Părinţilor celor purtători de Duh şi a Canoanelor Sfinte, aveai, Vasile.

Slavă ...

Învaţă-ne, Părinte, cu duh de pocăinţă şi cu luare-aminte, să ne rugăm şi să chemăm în tot ceasul mila Stăpânului.

Şi acum ...

Iertare de păcate, dăruieşte-ne nouă, Preacurată, şi, mijlocind pentru noi către Fiul tău, moştenitori ne arată vieţii veşnice.

LUMINÂNDA SFÂNTULUI, glasul al 3-lea:

Podobie: Cercetatu-ne-a pe noi ...

Lepădând cele de pe pământ, ai ales pe cele veşnice, Cuvioase Părinte Vasile; pentru aceasta, te-a împodobit Hristos cu strălucirile harului şi te-a ales îndrumător cinstitei cete a monahilor.

Slavă... Şi acum...,
a praznicului sau a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Pe tine, Preacurată de Dumnezeu Născătoare, cetele îngereşti te preamăresc şi adunările creştinilor, ca trup luând din tine Dumnezeu, a unit întru Sine cele cereşti cu cele pământeşti.

LA LAUDE

Se pun stihirile pe 4, glasul 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria ...

Veniţi, acum, credincioşilor, să lăudăm pe Cuviosul Stareţ, Vasile, a Buzăului şi Vrancei duhovnicească podoabă şi următorul rânduielii Atonului, cel ce pe toţi ortodocşii i-a învăţat rânduiala rugăciunii lui Iisus.

De bucurie ne umple această sfântă zi a prăznuirii tale, Părinte înţelepte, pe noi toţi, fiii tăi, cei ce lăudăm minunată viaţa ta, de Dumnezeu purtătorule Vasile, cel ce cu îngerii acum petreci.

Cuvioase Părinte, dorind din inima ca să urmezi pe Domnul, din tinereţile tale, cu totul grija cea lumească ai lăsat şi ai luat pe umeri crucea ta şi, răstignindu-te prin osteneli, duhovniceşte cu Hristos te-ai proslăvit.

Preacuvioase Părinte, nu înceta a ruga pe Atotţiitorul să caute din ceruri spre via cea sădită de dreapta Sa şi îngrijită de tine cu dragoste, ca să fie izbăvită de tulburări, roade dând la vreme Stăpânului ei.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Limba ta, cea totdeauna gata spre învăţătură, răsunând în urechile inimilor, deşteaptă sufletele celor leneşi şi, prin cuvintele tale cele grăitoare de Dumnezeu, scară se afla, suind pe cei de pe pământ la ceruri; pentru aceasta, Vasile, lauda ortodocşilor, nu înceta rugându-te lui Hristos să lumineze cu dumnezeiască lumină pe cei ce te cinstesc pe tine.

Şi acum..., a praznicului sau a Născătoarei de Dumnezeu, acelaşi glas:

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi necazul.

DOXOLOGIA MARE, TROPARELE, ECTENIILE
şi
OTPUSTUL

LA SFÂNTA LITURGHIE

FERICIRILE, pe 8:

Din Canonul Sfântului:
Cântarea a 3-a şi cântarea a 6-a.

PROCHIMENUL, glasul întâi:
Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere.

Stih: Auziţi acestea toate neamurile, ascultaţi toţi cei ce locuiţi în lume.

APOSTOLUL:
Din Epistola către Evrei 13, 7-l6
(caută la 3 septembrie).

EVANGHELIA:
De la Matei 13, 44-54,
(caută la ziua de vineri în săptămâna a V-a după Rusalii).

CHINONICUL, glasul al 7-lea:
Întru pomenire veşnică va fi dreptul ...

Sursa: Mineiul (lunile ianuarie-iulie), Ed. Reîntregirea, Alba Iulia, 2001

Sf. Cuvios Irodion de la Lainici (3 Mai)

SLUJBA

SLUJBA SFÂNTULUI CUVIOS IRODION DE LA LAINICI

LA VECERNIE

La Doamne strigat-am...,
Stihiri glas 1: "Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti...,"

Sfinte Preacuvioase Irodioane, cu vrednicie stai alături de Sfântul Ierarh Calinic în Biserica slavei şi mijlocitor adevărat în ceruri aflându-te, ocrotire aflăm noi toţi de la tine; căci la măsura părinţilor de demult ai ajuns preafericite.

În chip de taină proorocul cu privegheri şi post, dumnezeiasca Lege pe pământ a primit-o; dar tu de al înaintevederii dar te-ai învrednicit, pe toate privindu-le în Duhul cel Preasfânt; pustniceşte în Lainici ai petrecut, de Hristos împărtăşindu-te.

Născut fiind cu chipul de taină al Ziditorului, şi dobândind în viaţă a sfinţeniei slavă; eşti viu şi după moarte, că pe toate văzându-le, luminat-ai părinte pe cei trupeşti, purtătorule al harului.

Slavă..., glas 2

Părinte Cuvioase Irodioane, luminatu-te-a pre tine cu darul cunoştinţei Stăpâna lumii, Preacurata Născătoarea de Dumnezeu; pentru aceasta te rugăm vindecă neputinţa ucenicilor tăi, ce cu dragoste cinstesc şi se închină preasfintelor tale moaşte; că tu, sfinte, îndrăznire având către Hristos Dumnezeu te rogi să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum..., a Praznicului.

PAREMIILE

Din Înţelepciunea lui Solomon, citire:
(V,16-24; VI,1-3)

Iară drepţii în veac trăiesc şi întru Domnul este plata lor şi purtarea de grijă pentru dânşii este de la Cel Preaînalt. Pentru aceea vor lua Împărăţia bunei-cuviinţe şi stema frumuseţii din mâna Domnului,căci cu dreapta Sa îi va acoperi şi cu braţul Său îi va apăra. Lua-va râvna Lui drept armă şi va întrarma zidirea spre biruirea vrăşmaşilor; îmbrăcase-va în zaua dreptăţii şi-şi va pune drept coif judecata cea nefăţarnică; lua-va drept pavăză nebiruită curăţia, şi va ascuţi cumplita mânie ca pe o sabie şi lumea va da război împreună cu El asupra celor fără de minte. Merge-vor bine nimerite loviturile fulgerelor, şi ca dintr-un arc bine încordat al norilor la ţintă vor lovi. Şi mânia Lui ca o asvârlitore de pietre va arunca grindina; întărâta-seva asupra lor apa mării şi râurile vor îneca de năprasnă. Sta-va împotriva lor Duhul puterii şi ca viforul îi va vântura pe ei; fărădelegea va pustii tot pământul şi răutatea va surpa scaunele celor puternici. Ascultaţi dar împăraţi şi înţelegeţi; învăţaţi-vă judecători ai marginilor pământului! Băgaţi în urechi cei ce stăpâniţi mulţimea şi cei ce vă trufiţi cu gloatele de neamuri; că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea şi puterea de la cel Preaînalt.

Din Înţelepciunea lui Solomon, citire:
(III, 1-9)

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu şi nu se va atinge de ele chinul. Păru-tu-s-a în ochii celor fără de minte a muri, şi s-a socotit răutate ieşirea lor, şi cea de la noi mergere zdrobire; iară ei sunt în pace. Că de se vor şi munci înaintea feţei oamenilor, nădejdea lor e plină de nemurire. Şi întru puţine certându-se, mari faceri de bine vor lua, că Dumnezeu i-a ispitit pe ei şi i-a aflat pe ei vrednici Luişi. Ca aurul în topitoare i-a încercat pe ei, şi ca jertfă de ardere întreagă i-a primit pe ei. Şi în vremea cercetării lor vor lumina, şi ca scânteile în trestie vor alerga. Judeca-vor neamuri şi vor stăpâni noroade, şi va împărăţii într-înşii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre El înţelege-vor adevărul, şi cei credincioşi cu dragoste vor rămâne lângă El; că har şi milă e întru cuvioşii Lui şi cercetare întru aleşii Lui.

Din Înţelepciunea lui Solomon, citire:
(IV, 7-15)

Dreptul de va ajunge să se sfârşească întru odihnă va fi. Pentru că bătrâneţile sunt cinstite nu cele de mulţi ani, nici cele ce se măsoară cu numărul anilor. Şi căruntele sunt înţelepciunea oamenilor şi vârsta bătrâneţilor viaţa cea nepângărită. Bineplăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit, şi trăind între păcătoşi, a fost mutat. Răpitu-s-a, ca să nu strice răutatea mintea lui sau viclenia să înşele sufletul lui; că mâhnirea răutăţii întunecă cele bune şi neînfrânarea poftei schimbă gândul cel fără de răutate. Desăvârşindu-se în scurt timp, a plinit ani îndelungaţi; că plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceasta S-a grăbit a-l scoate pe dânsul din mijlocul răutăţii. Iar noroadele au văzut şi nu au cunoscut, nici nu au pus la cuget unele ca acestea; căci har şi milă este întru preacuvioşii Lui şi cercetare întru aleşii Lui.

LA LITIE:

Slavă..., glas 5

Cuvioase Părinte Irodioane, ascultând glasul Evangheliei Domnului, lumea ai părăsit, bogăţia şi slava întru nimic socotindu-le, pentru aceasta tuturor ai strigat: iubiţi pre Dumnezeu şi veţi afla dar veşnic; nimica să nu cinstiţi mai mult decât dragostea Lui ca să aflaţi odihnă împreună cu toţii sfinţii când va veni întru slava Sa; cu ale cărora rugăciuni Hristoase păzeşte şi mântuieşte sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihiri, glas 2: Casa Efratului

Sfinte Irodioane, din ceruri ne pogoară dumnezeiasca lumină, că tu eşti păstorul Olteniei, părinte înţelepte. Pre trâmbiţa Duhului, pre stareţul cel mare de la Lainici cu închinare slăvindu-l, aducem jertfă de laudă lui Dumnezeu. Păstorul cel luminos şi sfeşnicul Luminii, pe Irodion slăvitul, smerită cântare la ceruri îi ridicăm.

Slavă..., glas 5

Toţi să preaslăvim pe Sfântul Irodion, pre ocrotitorul nostru cel bun şi slava monahilor; pre comoara din Scriptură tainic ascunsă, organul cel sfinţit şi sălaş al Preasfintei Treimi; că a sihăstrit urmându-i Preacuratei ca un fiu, iar ca un tată milostiv şi blând pe toţi i-a iubit, în chip tainic. Şi acum noi fiii săi, fără tăcere slavă înălţăm Atotţiitorului; că

acesta lui Hristos se roagă să păzească şi să mântuiască sufletele noastre.

Tropar glas 1

Părinte duhovnicesc al Sfântului Calinic, povățuitor al călugărilor și Luceafăr al Olteniei, te-ai arătat Sfinte Cuvioase Părinte Irodioane, ajutătorule al celor din nevoi. Pentru aceasta cu îngerii în ceruri te veselești cu care roagă-L pe milostivul Dumnezeu să ne dăruiască pace și mare milă.

LA UTRENIE

După întâia catismă, Sedealna, glas 1, podobie: Mormântul Tău Mântuitorule...,

Duhovnic iscusit ai ajuns Cuvioase Părinte, viaţa cea mai bună dorind din pruncie; că Sfântului Ierarh Calinic următor te-ai făcut; mijloceşte-ne fericite părinte să aflăm milă şi har de la Domnul în ziua judecăţii.

După a doua catismă, Sedealna, glas 1, podobie: Mormântul Tău Mântuitorule...,

Asemenea Cuvioşilor Părinţi ai trăit, Cuvioase Irodioane, pe toate Mântuitorului Hristos dăruindu-le; că lumina Duhului ai primit, fericite; şi acum în cer te desfătezi, preaslăvite, înţeleptule de Dumnezeu insuflate.

După Polieleu Mărimurile:

Mărimu-te pre tine Cuvioase Părinte Irodioane, şi cinstim sfântă pomenirea ta povăţuitorule al monahilor şi împreună vorbitorule cu îngerii.

Altă stihiră:

Veniţi toate cetele călugărilor să lăudăm pre cuviosul părinte Irodion, zicând: lauda Lainiciului.

Sedelna după polieleu glas 1, podobie: Mormântul Tău Mântuitorule...,

În Lainici ai ajuns, fericite Părinte, pe mâini ridicând a Stăpânului Cruce, la care închinându-te ai primit prorociile; mijloceşte-ne Cuvioase părinte să aflăm milă şi har de la Domnul în ziua sfârşitului nostru.

Prochimen: glas 4

Scumpă este înaintea Domnului moartea Cuviosului Lui!

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie!

EVANGHELIA
(Matei 18, 1-6 şi Matei 11, 25-30):

În ceasul acela, s-au apropiat ucenicii de Iisus zicând: „Cine oare este mai mare întru Împărăţia Cerurilor?” Şi chemând la Sine un prunc, l-a pus în mijlocul lor. Şi a zis: „Adevăr grăiesc vouă, de nu vă veţi întoarce şi nu veţi fi precum pruncii, nu veţi intra întru Împărăţia Cerurilor”. Deci cine se va smeri pe sine, ca pruncul acesta, acela este cel mai mare întru Împărăţia Cerurilor. Şi cine va primi un prunc ca acesta în numele Meu, pre Mine Mă primeşte. Iar cine va sminti pre unul dintr-aceştia mici care cred în Mine, mai bine i-ar fi lui să i se atârne de gât o piatră de moară şi să fie afundat în adâncul mării. În vremea aceea răspunzând Iisus a zis: „Te slăvesc pe Tine Părinte, Doamne al cerului şi al pământului, că ai ascuns acestea de cei înţelepţi şi pricepuţi şi le-ai descoperit

pruncilor. Da, Părinte, că aşa a fost bunăvoirea înaintea Ta! Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu şi nimeni nu cunoaşte pe Fiul, decât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-L cunoaşte nimeni, decât numai Fiul şi cel căruia va voi Fiul să-i descopere. Veniţi la Mine toţi cei osteniţi şi împovăraţi şi Eu vă voi odihni pe voi. Luaţi jugul Meu asupra voastră şi învăţaţi-vă de la Mine, că sunt bland şi smerit cu inima şi veţi afla odihnă sufletelor voastre. Că jugul Meu e bun şi sarcina Mea uşoară".

După psalmul 50, Slavă..., glas 2

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău Irodion, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Şi acum...,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule după mare mila Ta...,

Stihira, glas 6

Cuvioase Părinte Irodioane, în tot pământul a ieşit vestirea faptelor şi a învăţăturilor tale, pentru care în ceruri ai aflat răsplătire; taberele diavoleşti le-ai pierdut, cetele îngereşti ai ajuns, a căror viaţă fără prihană ai urmat; îndrăznire având către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

CANONUL SFÂNTULUI IRODION

Cântarea întâi, glas 1.

Irmosul: "Dreapta Ta cea purtătoare de biruinţă...,"

Stih: Sfinte părinte Irodion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Moise în chip tainic a primit dumnezeiasca poruncă a Legii Vechi, iar tu Sfinte Irodioane, petrecând pustniceşte şi vieţuind în duhul de taină al cuvioşilor, dumnezeiescul chip ai aflat.

Mana pogorându-se din cer pe Israel l-a hrănit, prisosindu-i, iar tu retrăgându-te în singurătăţi te-ai nevoit neîncetat rugându-te; şi, împărtăşindu-te tainic, viu ai rămas de-a pururea.

Slavă...,

Soarele pe cer oprind oarecând Iisus al lui Navi a câştigat biruinţă vremelnică, dar tu Sfinte în post şi rugăciune te-ai smerit şi priveghind adeseori, Domnul Cel Preacurat, s-a sălăşluit întru tine.

Şi acum...,

Fără de sămânţă S-a întrupat din tine Maică Fecioară Cel fără de ani, Fiul şi Cuvântul Cel din veci Născut, care zidind din nou făptura Sa cu Învierea cea sfântă a ridicat pe om la ceruri.

Cântarea a III-a.

Irmosul: "Însuţi ştiind neputinţa...,"

În teascul inimii ai stors cu osteneli ciorchinele credinţei, cel hrănit cu fapte evanghelice; duhovnicescul potir al sufletului l-ai umplut de fapte bune preafericite, veselind Biserica, drept aceea şi noi te slăvim pururea.

Proorocul Moise cu Domnul a grăit deşi era gângav, iar pe tine Cuvioase părinte smerit şi curat la suflet ştiindu-te, te-a luminat Preacurata Fecioară mai vârtos; că dreptar preablând ai fost, şi canon al tuturor, întărind adunarea ortodocşilor.

Slavă...,

În suflet ai luat de la Hristos Dumnezeu a Duhului comoară, că te-ai vădit a fi casă Domnului, cu privegheri şi postiri curăţindu-te; şi ca un pom al Raiului te-ai făcut părinte, ajungând la odihna cea veşnică.

Şi acum...,

Cuvântul Părintelui ceresc fiind, frământătura noastră luându-o, din Maica Sa Preacurată S-a născut; şi în mormânt pogorându-se, Cel ce n-a avut păcat, a şters păcatele noastre prin jertfa Sa.

Sedelna, glas 1: "Mormântul Tău Mântuitorule...,"

Asemeni sihaştrilor ai trăit, Cuvioase, jertfindu-ţi viaţa lui Dumnezeu; că darurile Duhului ai primit, fericite; şi acum în cer te desfătezi, preaslăvite, înţeleptule de Dumnezeu purtătorule.

Slavă..., Şi acum..., a praznicului

Cântarea a IV-a.

Irmos: "Munte umbrit cu harul dumnezeiesc...,"

Chip al înfrânării arătându-te, bunule părinte, ai stins cu roua nevoinţelor focul patimilor; iar cu raza credinţei şi a iubirii, fiu al luminii te-a făcut, dumnezeiescule stâlp al monahilor.

Grija cea lumească lepădând, Cuvioase, şi îmbrăcându-te cu haina cea de har a lui Hristos, lăcaş al Stăpânului te-ai arătat de Dumnezeu purtătorule, povăţuind adunarea sihaştrilor.

Slavă...,

Proorocul David de la oi la împărăţie a fost chemat, precum s-a scris mai înainte în Scripturi, iar tu păstor duhovnicesc ai fost rânduit de Sfântul Ierarh Calinic să călăuzeşti adunarea Bisericii.

Şi acum...,

Apele amare, Sfântul Elisei curăţindu-le, de setea ce înfricoşată pe cetăţenii Ierihonului degrabă i-a scăpat; dar Fiul Tatălui născându-Se cu trup din tine Preacurată ne-a sfinţit spălând întinăciunea păcatelor noastre.

Cântarea a V-a.

Irmos: "Cel ce ai luminat cu strălucirea...,"

De iubirea lui Hristos te-ai rănit şi în munte ai mers Cuvioase Irodioane, şi acolo înălţându-ţi mintea la tronul Stăpânului; te-ai făcut jertfelnic preasfinţit curăţindu-te cu duhul rugăciunii, de Dumnezeu văzătorule.

Lăcaş luminat al Preasfintei Treimi te-ai arătat Sfinte, omorându-ţi cugetarea lumească cu cugetarea la patimile Mântuitorului Hristos, iar prin post şi rugăciune neîncetată te-ai sfinţit preablândule părinte, neîncetat bucurându-te.

Slavă...,

Moise mâinile întinzându-şi la cer a învins pre vrăşmaşul Amalec, iară tu părinte Irodioane neîncetat închinându-te Domnului ţi-ai sfinţit viaţa pentru Hristos, luând Crucea pe umeri, de Dumnezeu purtătorule.

Şi acum...,

Preacurată Maica lui Dumnezeu, pe Stăpânul Cel ce S-a întrupat din tine şi de sânurile Părintelui nu S-a despărţit, roagă-L neîncetat să mântuiască de toată primejdia pe cei ce i-a zidit.

Cântarea a VI-a.

Irmosul: "Înconjuratu-ne-a pe noi...,"

Suitu-te-ai în muntele virtuţilor, Părinte Cuvioase Irodioane, şi primind de la Mântuitorul Hristos nepătimirea, vas ales al Sfântului Duh ai fost arătat, iubindu-te pe tine Domnul pentru smerenia ta. Cu daruri dumnezeieşti fiind împodobit, părinte, în lumina cea neînserată ochii sufleteşti ţi-ai curăţit prin care vezi acum preastrălucita desfătare a cuvioşilor.

Slavă...,

Urmând predaniilor Sfinţilor Părinţi, ai dobândit smerita cugetare, Cuvioase Irodioane. Şi, agonisind noian de virtuţi, te-ai învrednicit de îngerescul chip, pe care în binecuvântata Mănăstire Cernica l-ai primit.

Şi acum...,

Au luat sfârşit prin tine, Maica Domnului, greşelile strămoşilor; că întreaga răutate s-a nimicit, Fiul Tău răstignindu-Se cu Trupul; şi înviind a treia zi din mormânt pre toţi i-a mântuit.

Condac glas 8, Podobie: "Apărătoare Doamnă...,"

Cel ce ai fost vrednic cinstitor al Preacuratei Maici a Domnului, încredinţându-te ei ca un fiu, ai ajuns în lăcaşurile Domnului jertfelnic sfânt al Dumnezeirii; că aprins fiind de focul Duhului Sfânt, ai întărit în rugăciune pe ucenicii tăi, cu care te bucuri în veci Părinte Irodioane!

Icosul 1

Cum te vom numi pre tine sfinte Irodioane? Cer, că ai purtat în suflet icoana Întrupării? Rai, că te-ai arătat pom cu luminoasă roadă? Vas preacurat al Dumnezeirii, că ne-ai dat cinstitele tale moaşte? Fiu al Tatălui ceresc, că te-ai făcut împlinitor al poruncilor Lui? Pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre ca neîncetat să-ţi cântăm:

Bucură-te, ucenic iubit al Sfântului Ierarh Calinic!
Bucură-te, că la Cernica te-ai nevoit şi de Duhul Sfânt ai fost povăţuit!
Bucură-te, nevoitorule în mânăstirea Lainici!
Bucură-te, cerb al munţilor virtuţii adăpat din Dumnezeu!
Bucură-te, părinte bun şi iubitor ce-n lumina neapropiată petreci!
Bucură-te, că prin dragostea de Dumnezeu alungi întunerecul!
Bucură-te, pietricică albă-scumpă ce porţi numele de taină!
Bucură-te, chip de pustnic cuvios îmbrăcat în dalbă haină!
Bucură-te, taina chipului de înger ce în om se cuprinde!

Bucură-te, sfânt părinte ce porţi pecetea cuvioaselor nevoinţe!
Bucură-te, biruinţă neîncetată ce înfrângi nenumărate ispite!
Bucură-te, mărturisire a Treimii dată-n duh de rugăciune!
Bucură-te, nume dulce de părinte, Irodioane fericite!

SINAXAR

În această lună, în ziua a treia, pomenirea celui între sfinţi a părintelui nostru Irodion stareţul de la mânăstirea Lainici.

Acest Cuvios părinte Irodion este unul dintre marii părinţi duhovniceşti ai monahismului românesc, care au strălucit în mănăstirile din Oltenia. Sfinţenia sa a strălucit vreme de o jumătate de veac în viaţa duhovnicească a mănăstirii Lainici, fiind un călugăr de mare înfrânare şi neîncetată rugăciune. Fericitul s-a născut la Bucureşti, în anul 1821 şi de mic a intrat în nevoinţa călugărească la mănăstirea Cernica. Aici, în scurt timp a deprins meşteşugul luptei duhovniceşti, încât pe mulţi întrecea cu rugăciunea, smerenia, cinstea şi ascultarea. Însuşi Sfântul Ierarh Calinic, stareţul său, văzându-i râvna călugărească l-a primit în rândul monahilor, dându-i numele de Irodion. De atunci fericitul a înmulţit şi mai mult ostenelile şi nevoinţele, postind îndelungat şi împlinindu-şi canonul şi pravila cu multă osârdie. Nu lipsea niciodată de la slujbele bisericeşti, iar ziua lucra împreună cu părinţii la ascultările cele mai grele.

Mai târziu, când Sfântul Calinic a devenit episcop al Râmnicului, cunoscând îndeaproape petrecerea Cuviosului, l-a adus de la Cernica la schitul Lainici, de pe Valea Jiului. Aici l-a hirotonit diacon şi preot şi apoi la numit egumen al acestui schit. Datorită virtuţilor sale alese de părinte duhovnicesc, Sfântul Calinic l-a ridicat în rangul cel mai înalt al călugăriei, acela de arhimandrit, alegându-l totodată şi duhovnicul său.

Ca preot şi duhovnic fericitul Irodion s-a nevoit atât de mult căci chipul nevoinţelor sale nimeni nu-l poate spune, că se ostenea mai mult decât toţi şi se silea să fie plăcut tuturor cu cuvântul şi cu fapta. Dar, cu cât se silea pentru viaţa duhovnicească, cu atât era mai cuprins de dorinţa după liniştire şi rugăciune neîncetată. Astfel că în repetate rânduri s-a retras din ascultarea de povăţuitor la părinţilor şi fraţilor pentru a fi cât mai aproape de Dumnezeu. De cele mai multe ori Cuviosul era numit stareţ al obştii sale ca să înlăture instabilităţile ce se arătau în sânul monahilor de la Lainici.

Toţi părinţii şi fraţii au cerut acum Sfântului Calinic să le trimită stareţ pe părintele Irodion ca să le fie păstor, precum şi mai înainte le-au fost. Ca să arate că vor fi ascultători Cuviosului, părinţii l-au încredinţat pe Sfântul Calinic şi pe sfinţia sa părintele Irodion, că nu vor ieşi din cuvântul lui, pentru mântuirea lor, până la sfârşitul vieţii lor. Pentru aceasta s-au rugat să nu-i lase, ci să le fie milostiv precum Duhul Sfânt îl va lumina asupra nevredniciei lor. În acest fel Cuviosul Părinte Irodion ajunge din nou la conducerea obştii de la Lainici, unde toţi îl cinsteau şi îl iubeau ca pe un adevărat tată şi părinte duhovnicesc. La cererea părinţilor de a pune stareţ pe Părintele Irodion s-a adăugat şi rugămintea urmaşilor ctitorilor mănăstirii, care au scris Sfântului Calinic să pună stareţ pe părintele Irodion, care are duhul

înţelepciunii şi al smereniei. Astfel plăcutul lui Dumnezeu Irodion ajunge, în urma acestor insistente cereri, pentru a treia oară stareţ.

Odată numit stareţ, Sfântul Cuvios Irodion s-a străduit şi mai mult, lucrând cu sârg la buna chivernisire a mănăstirii. Pentru că monahii de la schitul Locurele nu terminaseră de zidit biserica, vrednicul stareţ s-a silit să sfârşească lucrare şi după un scurt timp a cerut Sfântului Calinic să sfinţească biserica cea nouă. Apoi, vrednicul părinte stareţ Irodion şi-a îndreptat atenţia spre sporirea numărului monahilor de la Lainici. Pentru aceasta a cerut Sfântului Calinic să-i aprobe trecerea în rândul călugărilor a mai mulţi fraţi, pe care i-a povăţuit la viaţa pustnicească şi la rugăciunea neîncetată. În toate şi în alte multe fapte osteneala Sfântului s-a arătat pentru toţi pilduitoare. Deci, sporind cinstea şi vrednicia lui, Sfântul Calinic l-a chemat la Craiova şi i-a încredinţat rânduiala de ecleziarh. Dar dragostea pentru pustie şi pentru chinovia lui, la scurt timp, la făcut pe Cuviosul să ceară să revină la schitul său. Astfel Sfântul, călăuzit de smerenie s-a retras şi a revenit la schitul său, spre a-l izbăvi de necazuri şi de neorânduială. De acum înainte, mult încercatul întru ale nevoinţelor călugăreşti Cuviosul Părinte Irodion avea să readucă întregii obşti încrederea în Dumnezeu şi dorinţa de viaţă duhovnicească, să le insufle părinţilor şi fraţilor ascultarea şi smerenia şi să le întărească voinţa de a birui toate ispitele vieţii. Ca şi Sfântul Calinic de la Cernica, Părintele nostru socotea că supunerea smerită este cea mai mare virtute pentru monahi şi temelia vieţii călugăreşti. Dar aceasta se dobândeşte, zicea Sfântul, prin rugăciune, smerenie şi neîncetată ascultare.

Prin aceste pilde duhovniceşti şi învăţături de suflet folositoare, vieţuitorii mânăstirii şi binecredincioşii creştini luau mare folos duhovnicesc de la Cuviosul, sfinţenia şi poveţele lui fiind împărtăşite tuturor cu mare dragoste, ca o binecuvântare de la Dumnezeu. Însă pe cei răzvrătiţi şi neascultători îi scotea afară din obşte, după porunca Apostolului Pavel, ca să nu vatăme pe alţii. Astfel că faima mânăstirii a crescut odată cu lucrările duhovniceşti ale Cuviosului Părinte stareţ Irodion.

Mănăstirea era şi un adăpost pentru călătorii care treceau din Transilvania în Oltenia şi invers, care găseau aici pe lângă cuvântul Sfântului Stareţ şi o ospitalitate părintească. Întru toate sufletul sfânt al Cuviosului Irodion ridica din teamă şi frică, din mâhnire şi îndoială, din nelinişte şi ispită, tămăduind pe cei bolnavi şi scoţând duhurile cele necurate cu rugăciunile sale.

În asemenea viaţă şi osteneală s-a săvârşit Sfântul Irodion în primăvara anului 1900, la 3 mai, când a trecut la cele veşnice. Trupul său pătruns de lucrarea Duhului Sfânt a fost aşezat în mormânt dea dreapta sfântului altar, rămânând aici până în ajunul prăznuirii Sfântului Ierarh Calinic, la 10 aprilie anul 2009. Atunci, prin bunăvoinţa Sfântului, cinstitele sale moaşte au fost ridicate din mormânt şi aşezate cu rugăciune şi priveghere de mitropolitul locului şi de părinţii mânăstirii în biserica cea amare, spre închinare şi mângâiere a tuturor călugărilor şi credincioşilor olteni şi de pretutindeni.

Cu ale lui sfinte rugăciuni Doamne Iisuse Hristoase miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi.

Cântarea a VII-a. Irmosul: "Pe tine înţelegător cuptor...,"

Vrednic eşti Cuvioase sfinte de ospăţul Mirelui, căci cu veşmânt împodobit, de Hristos ai fost îmbrăcat şi în slava Împăratului ceresc cu îngerii te veseleşti, de Dumnezeu purtătorule!

Bucură-te, îţi cântăm noi fiii tăi duhovniceşti, cei ce cu evlavie cinstim mutarea ta la ceruri, unde saltă şi se bucură cetele sihaştrilor; că ţie Domnul ţi-a dat cunună neveştejită, pentru aceasta îl binecuvântăm întru toţi vecii!

Slavă...,

Stâlp luminos şi cămară a Domnului te-ai arătat cu adevărat, fericite. Căci cu dumnezeieşti virtuţi ai fost încununat şi om ceresc te-ai arătat, de Dumnezeu văzătorule, binecuvântându-L pe Mântuitorul întru toţi vecii!

Şi acum...,

Nu avem alt ajutor afară de tine, nu avem altă nădejde în ispitele ce ne împresoară, Preacurată Maica lui Dumnezeu. Acoperă-ne cu acoperământul tău, Preasfântă Fecioară de Dumnezeu Născătoare!

Cântarea a VIII-a. Irmosul: "În cuptor tinerii din Israel...,"

Pom cu bună roadă te-ai arătat sfinte Irodioane, pe potrivnicul surpând cu Crucea lui Hristos; drept aceea Duhul Sfânt luminându-ţi viaţa, părinte, cânţi Domnului împreună cu îngerii, Aliluia!

Ucenic al Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica şi vas ales al Stăpânului Hristos eşti Cuvioase Părinte; drept aceea Sfinte ocroteşte lavra ta de la Lainici, binecuvântându-L pe Domnul totdeauna!

Slavă...,

În Cernica Sfântului Calinic şi a Cuviosului stareţ Gheorghe, părinte Cuvioase, ai fost primit şi ca un vlăstar sădit de Hristos Dumnezeu, te-ai arătat, vestind prin viaţa ta călugărească bucurie părinţilor pustiei, care preaînalţă pe Domnul totdeauna!

Şi acum...,

Mai înainte tinerii în cuptor te-au închipuit pre tine Fecioară Dumnezeiască şi în rug te-a închipuit Moise închinându-se; iară Isaia văzându-L pe Pruncul-Născut fără prihană preaînălţându-L pre Domnul întru toţi veci!

Cântarea a IX-a. "Chipul curatei Naşterii tale...,"

Astăzi toată obştea cuvioşilor, luând har de sus de la Stăpânul, cu cântări duhovniceşti laudă pe slăvitul Irodion şi cântă pe Domnul lăudaţi toate lucrurile şi preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

Ca dintr-un izvor s-a revărsat întru tine darul înţelepciunii lui Hristos Dumnezeu. Drept aceea slujirii oamenilor viaţa ţi-ai închinat-o, revărsându-le în inimi din roua Duhului şi povăţuindu-i să fie împlinitori ai faptelor bune.

Slavă...,

Rugăciuni către Maica Domnului ai săvârşit ţinând la piept Crucea Domnului

şi sufletul la cer ţi-a fost purtat de îngeri cu evlavie, Părinte Irodioane, iar nestricatul şi sfântul tău trup ni l-ai lăsat ca dar pentru noi cei credincioşi.

Şi acum...,

Dezlegat-ai omenire de legătura osândirii cea de demult, de Dumnezeu Născătoare. Pentru aceasta, ne rugăm ţie: Strică legătura răutăţii inimii mele, Preacurată, legându-mă de dumnezeiasca dragoste a Ziditorului.

Luminânda glas 2: "Cu ucenicii să ne suim...,"

Nou Samuel te-ai arătat, Cuvioase Părinte, sfinţindu-te Domnului în nevoinţe călugăreşti; ca rod al Pomului Vieţii te-ai învrednicit şi toiag şi sprijin tuturor te-ai adeverit, şi în Duhul Sfânt ai ajuns la Hristos pe Care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

LA LAUDE:

Cântăm stihirile Cuviosului, glas 5: "Bucură-te cămara...,"

Vrednic eşti să stai în jurul Tronului ceresc Cuvioase Părinte, că n-ai dat somn ochilor tăi, nici genelor tale dormitare, până ce sufletul şi trupul de patimi ţi-ai curăţit şi pe tine însuţi locaş Duhului te-ai gătit; deci, arătându-te slujitor Treimii Celei de o fiinţă, înţelepte Irodioane, roagă-te pentru sufletele noastre.

Bucură-te părinte ceresc cel ce ca un luceafăr ai luminat pre sihaştri şi cu faptele bune ai strălucit pe pământ petrecând cu îngerii şi vorbind cu ei; lăcaş luminat ai fost al Preasfintei Treimi sălaş, iar acum ca un părinte milostiv şi iubitor de fii ne izbăveşti din toate nevoile. Pentru aceasta închinându-ne sfintelor tale moaşte har şi vindecare dobândim, Irodioane Părinte, ocroteşte-ne pre noi rugându-te Stăpânului Hristos!

Slavă..., glas 8

Mulţimile călugărilor pe tine, îndreptătorule, te cinstesc, Irodioane, Părintele nostru; că prin tine au învăţat cu adevărat a umbla pe calea cea dreaptă; fericit eşti că lui Hristos ai urmat şi ai biruit puterea vrăjmaşului; cel ce eşti cu îngerii împreună-vorbitor, cu drepţii şi cuvioşii împreună-locuitor; cu aceia roagă-te Domnului să miluiască sufletele noastre.

Şi acum..., a Praznicului,

LA DUMNEZEIASCA LITURGHIE

Vezi la ziua 12 decembrie (Sfântul Ierarh Spiridon)

APOSTOLUL: Efeseni 5, 8-20

Fraţilor, odinioară eraţi întuneric, iar acum sunteţi lumină întru Domnul; umblaţi ca fii ai luminii! Pentru că roada luminii e în orice bunătate, dreptate şi adevăr. Încercând ce este bineplăcut Domnului. Şi nu fiţi părtaşi la faptele cele fără de roadă ale întunericului, ci mai degrabă osândiţile pe faţă. Căci cele ce se fac întru ascuns de ei, ruşine este a le şi grăi. Iară tot ce este pe faţă, se descoperă prin lumină, căci tot ce este descoperit, lumină este. Pentru aceea zice: „Deşteaptă-te cel ce dormi şi învie din morţi şi te va lumina Hristos”. Deci luaţi seama cu grijă cum umblaţi, nu ca nişte neînţelepţi, ci ca cei înţelepţi, răscumpărând vremea, căci zilele sunt

rele. Drept aceea nu fiţi fără de minte, ci înţelegeţi care este voia Domnului. Şi nu vă îmbătaţi de vin, în care este pierzare, ci vă umpleţi de Duhul. Vorbiţi între voi în psalmi şi în laude şi în cântări duhovniceşti, lăudând şi cântând Domnului, în inimile voastre, mulţumind totdeauna pentru toate întru numele Domnului nostru Iisus Hristos lui Dumnezeu şi Tatăl.

EVANGHELIA, de la Luca capitolul 6, 17-23:

În vremea aceea stătut-a Iisus la loc şes şi mulţime multă de ucenici ai Săi şi mulţime mare de popor din toată Iudeea, din Ierusalim, şi de pe ţărmul Tirului şi al Sidonului, care veniseră ca să-L asculte şi să se vindece de bolile lor. Şi cei chinuiţi de duhuri necurate se tămăduiau. Şi toată mulţimea căuta să se atingă de El că putere ieşea dintr-însul şi-i vindeca pe toţi. Iară El ridicându-Şi ochii spre ucenicii Săi, zicea: „Fericiţi voi cei săraci, că a voastră este Împărăţia lui Dumnezeu. Fericiţi voi care flămânziţi acum, că vă veţi sătura. Fericiţi cei plângeţi acum, că veţi râde. Fericiţi veţi fi când oamenii vă vor urî pe voi şi vă vor izgoni dintre ei, şi vă vor batjocori şi vor lepăda numele voastre ca rău pentru Fiul Omului. Bucuraţi-vă în ziua aceea şi vă veseliţi, că iată plata voastră multă este în cer.”

Sursa: Slujba Sfântului a fost alcătuită de prof. Marin Silviu, diortosită de ÎPS Acad. Dr. Irineu Popa și aprobată de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române (Editura Mitropoliei Olteniei, Craiova 2011)

Sf. Mucenic Ioan Valahul (12 Mai)

SLUJBA

SLUJBA SFÂNTULUI NOULUI MUCENIC IOAN VALAHUL ROMÂNUL

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile sfântului pe 4, glasul al 3-lea.

Podobie: Să se veselească cele cereşti...

Praznic luminos sosit-a astăzi binecredincioşilor români, pomenirea purtătorului de chinuri, noul mucenic Ioan. Că acesta lupta cea bună a luptat, cu curăţia a strălucit, credinţa a păzit, şi prin pătimire la viaţa cea fără de moarte s-a mutat. Pentru rugăciunile lui, Doamne, miluieşte-ne pe noi.

Se bucură astăzi adunarea binecredincioşilor creştini, prăznuind cu bună cinstire pomenirea ta cea de peste an, mărite mucenice al Domnului. Că tu cu arma dreptei credinţe şi cu putere de sus ai biruit pe păgâni, iar acum împreună cu îngerii în ceruri te veseleşti. Roagă pe Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Ca un crin minunat ai răsărit în ţarina părinţilor tăi dreptcredincioşi, sfinte mucenice Ioane. Şi precum odinioară Iosif între fraţii săi, aşa străluceai şi tu printre cei tineri, cu frumuseţea chipului, cu virtutea trupului şi cu înţelepciunea minţii, mărind neîncetat pe Dumnezeu în dreapta credinţă.

Din fragedă tinereţe fost-ai smuls dintre fraţii tăi de neam şi de credinţă, mucenice Ioane. Şi fiind dus în cruntă robie printre păgâni, curăţia trupului şi dreapta credinţă bine ţi-ai păzit, întărindu-te cu arma Crucii, cu care roagă-te să ne mântuim şi noi de toate bântuielile vrăjmaşului.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Cine nu se va minuna de darurile tale cele multe, sfinte mucenice Ioane? Căci cu frumuseţea chipului, cu curăţia trupului şi cu înţelepciunea minţii, ca un al doilea Iosif între fraţii tăi ai strălucit; cu tăria dreptei credinţe următor sfântului Dimitrie ai fost, iar cu răbdarea chinurilor te-ai făcut asemenea tuturor mucenicilor. Pentru aceasta, împreună cu dânşii sălăşluieşti acum în ceruri. Cu care roagă-te lui Dumnezeu, sfinte mucenice, să izbăvească ţara şi poporul tău de toată urgia şi primejdia, dăruindu-ne pace şi mare milă.

Şi acum..., a praznicului.

La stihoavnă
Stihirile, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn celor ce se tem de Tine, Doamne...

Cine va spune chinurile tale pe drumul amar al robiei, mărite mucenice? Că oboseală, foame, golătate şi frig a răbdat trupul tău tânăr, iar dorul de ai tăi îţi mistuia sufletul printre străini. Dar le-ai răbdat pe toate, înţelepte, cu puterea lui Hristos, Cel ce te întărea întru slăbiciune.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori, şi ca cedrul cel din Liban se va înmulţi.

Robit ai fost cu trupul de păgâni, dar cu sufletul te-ai arătat râvnitor slobozeniei celei de sus, a fiilor lui Dumnezeu, fericite Ioane. Pentru aceasta, împotrivindu-te până la sânge celor ce te asupreau, ai câştigat prin moartea trupului viaţa cea fără de sfârşit a duhului, sălăşluindu-te în cămările cereşti.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi, Dumnezeul lui Israel.

Doritu-te-a cu aprindere desfrânata agareancă din Ţarigrad, ca oarecând femeia lui Putifar egipteanul pe Iosif cel preafrumos şi înţelept. Dar tu, Ioane, asemenea aceluia, rămas-ai neclintit în credinţă şi neîntinat în curăţie, biruind ispitirile dulceţilor celor păcătoase şi trecătoare, şi râvnind la fericirea cea de sus.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Ruşinată rămânând ismailiteanca cea păgână, înfuriatu-s-a ca oarecând Irodiada şi a cerut capul tău, Ioane mucenice, cel ce ai purtat cu vrednicie numele Mergătorului-înainte al Domnului; că asemenea aceluia te-ai făcut prin moarte, fericite purtătorule de chinuri. Şi precum celălalt Ioan, cel cu gura de aur, şi ca Ioan cel Nou de la Suceava, te-ai stins în pământ strein, dând pentru toate slavă lui Dumnezeu. Acestuia roagă-te, preamărite mucenice, să ne mântuim noi toţi.

Şi acum..., a praznicului.

Troparul, glasul al 4-lea (vezi-l la Vecernia mare).

Slavă..., Şi acum..., al praznicului.

LA VECERNIA MARE

După psalmul 103 şi ectenia mare, cântăm: Fericit bărbatul..., starea întâi.
La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 8: două ale sfântului Epifanie,
două ale sfântului Gherman şi patru ale mucenicului.

Stihirile mucenicului, glasul al 8-lea:
Podobie: O, preaslăvită minune...

Mucenice de Dumnezeu iubitorule, Ioane! Tu din părinţi binecredincioşi fiind născut şi cu nădejde încredinţat, intrând în lupta muceniciei, ai mărturisit cu îndrăzneală adevărul, care este Hristos Dumnezeu, şi păgânătatea mohamitenilor o ai vădit. Pentru aceasta, şi uneltirile diavoleşti pe toate le-ai biruit cu puterea Crucii.

Mucenice de Dumnezeu înţelepţite, Ioane, tu cu ochii minţii privind la bunătăţile cereşti, nicidecum nu te-ai grijit de cele pământeşti, ci cu dreaptă socotinţă, ai adăugat podoaba cea sufletească frumuseţii celei trupeşti. Pentru aceasta, din fragedă tinereţe înţelepciune bătrânească ai dobândit, bărbăteşte biruind, cu puterea Crucii, pe robitorii tăi fericite.

Mucenice întru tot lăudate, Ioane! Tu cu adevărat mintea mai presus decât cele ce se văd înălţându-ţi, şi cu mari nădejdi fiind întărit de Hristos, ai urât dulceaţa cea spurcată, şi cu bucurie trupul ţi-ai dat chinurilor. Pentru aceasta ai şi dobândit viaţa cea veşnică, desfătându-te întru

slava cerească, laolaltă cu toţi aleşii lui Dumnezeu, fericite.

Mucenice, noule pătimitor al lui Hristos, Ioane! Nici vârsta tinereţilor, nici amăgirile desfătărilor celor lumeşti, nici grozăvia chinurilor nu au slăbit tăria sufletului tău, cu totul fiind aprins de dragostea către Hristos Dumnezeu. Pentru aceasta, ai şi dobândit frumuseţea cea mai presus de minte, a Sfintei Treimi, precum ai dorit.

Slavă..., a mucenicului, glasul al 8-lea:

Mucenice purtătorule de chinuri, preaînţelepte Ioane, avându-ţi mintea înălţată către soarele Hristos, cu creştinească râvnă ai biruit pe desfrânatul închinător al lumii, pe agareanca cea pofticioasă o ai ruşinat, iar pe judecătorii cei păgâni şi cruzi i-ai minunat cu tăria şi neînfricarea ta. Că nici ispitirile dulceţilor celor pieritoare, nici frica ameninţărilor şi nici groaza pătimirilor nu te-au înduplecat să-ţi lepezi curăţia trupească şi credinţa creştinească. Ci intrând la nevoinţă mucenicească, ai biruit pe vrăjmaşii cei văzuţi şi pe cei nevăzuţi. Iar acum sălăşluieşti întru locaşurile cele cereşti, dimpreună cu mucenicii şi cu toţi sfinţii, rugându-te pentru pacea lumii şi pentru mântuirea sufletelor noastre.

Şi acum..., a praznicului.

VOHOD: Lumină lină...
Prochimenul zilei.

PAREMIILE

Din proorocia lui Isaia, citire:
(XLIII, 9-14)

Acestea zice Domnul: Neamurile toate laolaltă să se adune şi să se strângă, popoarele! Care dintre ele ne-au dat de ştire aceasta şi ne-au făcut proorocii? Să-şi aducă martorii şi să dovedească, să audă toţi şi să zică: „Adevărat!”. Voi sunteţi martorii Mei, zice Domnul, şi sluga pe care am ales-o, ca să ştiţi, să credeţi şi să pricepeţi că Eu sunt! Înainte de Mine n-a fost Dumnezeu şi nici după Mine nu va mai fi! Eu, Eu sunt Domnul, şi nu este izbăvitor afară de Mine! Eu sunt Cel ce am vestit, Cel ce am izbăvit şi Cel ce am prezis şi nu sunt străin la voi. Voi sunteţi martorii Mei, zice Domnul. Eu sunt Dumnezeul cel tare din veci şi de aici încolo Eu sunt! Nimeni nu poate să-Mi smulgă puterea şi ceea ce Eu fac, cine poate strica? - Aşa zice Domnul, Izbăvitorul vostru, Sfântul lui Israel.

Din Înţelepciunea lui Solomon, citire:
(III, 1-10)

Sufletele dreptţilor sunt în mâna lui Dumnezeu şi chinul nu se va atinge de ele. În ochii celor fără de minte, dreptţii sunt morţi cu desăvârşire şi ieşirea lor din lume li se pare mare nenorocire. Şi plecarea lor dintre noi, un prăpăd, dar ei sunt în pace. Chiar dacă, în faţa oamenilor, ei au îndurat suferinţe, nădejdea lor este plină de nemurire. Şi fiind pedepsiţi cu puţin, mare răsplată vor primi; căci Dumnezeu i-a pus la încercare şi i-a găsit vrednici de El. Ca pe aur în topitoare, aşa i-a lămurit, şi ca pe o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Străluci-vor în ziua răsplătirii şi ca scântei care se lasă pe mirişte, aşa vor fi. Judeca-vor neamurile şi stăpâni vor fi peste popoare şi Domnul va împărăţi întru ei, în veci. Ei vor înţelege adevărul, ca unii care şi-au pus încrederea în Domnul. Cei credincioşi vor petrece cu El în iubire,

căci harul şi îndurarea sunt partea aleşilor Lui.

Din Înţelepciunea lui Solomon, citire;
(V, 16-24 si VI, 1-3)

Cei drepţi vor fi vii în veacul veacului şi răsplata lor este la Domnul şi Cel atotputernic are grijă de ei. Drept aceea, primi-vor din mâna Domnului împărăţia frumuseţii şi cununa cea strălucitoare, căci El îi va ocroti cu dreapta Sa şi cu braţul Său, asemenea unui scut, îi va acoperi. El va face arme din mânia Sa şi cu ele va întări făptura mâinilor Sale ca să răsplătească vrăjmaşilor. Din dreptate El îşi va face platoşă şi din judecata cea nefăţarnică îşi va face coif. Din sfinţenia Sa va face pavăză nebiruită. Iar din cumplita Sa mânie va face sabie ascuţită şi lumea va porni război împreună cu El împotriva celor fără de minte. Săgeţile fulgerului Său vor porni bineîndreptate şi vor lovi în ţintă, zburând din arcul bine încordat al norilor. Mânia Lui, ca o prăştie, va azvârli noian de grindină; apele mării se vor întârâta asupra lor şi râurile îi vor îneca vijelios. Duhul puterii dumnezeieşti se va ridica împotriva lor şi ca viscolul îi va vântura. Astfel fărădelegea va aduce pustiire pe pământ şi răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Ascultaţi, deci, împărăţilor, şi înţelegeţi, luaţi învăţătură, voi, care judecaţi marginile pământului. Băgaţi în urechi, voi, cei ce stăpâniţi peste mulţimi şi care cu mândrie staţi în fruntea gloatelor neamurilor. Pricepeţi că stăpânirea vi s-a dat de la Domnul şi puterea de la Cel preaînalt.

LA LITIE

Stihirile sfântului mucenic, glasul al 4-lea:
Podobie: Ca pe un viteaz între mucenici...

Ca un soare prealuminos ai răsărit patriei tale, fericite, şi prin sângele muceniciei, ca pe o căruţă, de la împărăteasca cetate te-ai suit la împărăţiile cele de sus. Şi cu pătimirile cele preacrunte ale luptelor tale, ai biruit pe vrăjmaşul, prin preacinstita moartea ta, Ioane, de Dumnezeu înţelepţite!

Ca un crin ai fost răsădit în grădinile cereşti ale mucenicilor. Ca un finic te-ai înălţat; ca un cedru preafrumos te-ai cunoscut, şi ca un chiparos ales te-ai arătat, Ioane, răspândind bună mireasmă în inimile noastre. Şi în curgerile sângiurilor tale înecând pe balaurul cel războinic, acum te-ai suit la ceruri, şi ai primit cununa biruinţei.
Cu arma Crucii îngrădindu-te, te-ai întărit împotriva Dalilei celei nouă, şi cu bărbăţie răbdând durerile chinurilor celor cumplite, pentru dragostea lui Hristos, ai câştigat biruinţă strălucită asupra vrăjmaşilor celor văzuţi şi celor nevăzuţi. Şi ca un miel, mărite, ai suferit spânzurare de la cei fără de lege, pătimitorule preaviteaz, Ioane, de trei ori fericite!

Slavă..., glasul al 5-lea:

Praznic de bucurie strălucit-a astăzi, la care ne cheamă pe noi ostaşul cel nebiruit al lui Hristos, mucenicul Ioan cel de curând arătat, ca să gustăm din ospăţul răsplătirii nevoinţelor lui. Căci dorind el împărăţia cerurilor şi lumina cea neînserată, a nesocotit frumuseţea trupului celui stricăcios, şi a lepădat amăgirea dulceţii celei trecătoare a păcatului, supunându-se la chinuri, pentru viaţa cea veşnică. Iar acum, împodobit cu cununile cele neveştejite, se bucură neîncetat în ceruri, împreună

cu cei fără de trupuri şi cu toate cetele sfinţilor, rugându-se pururea să ne mântuim şi noi, cei ce cu dragoste prăznuim cinstită pomenirea lui.

Şi acum..., a praznicului.

La stihoavnă

Stihirile, glasul I:
Podobie: Prealăudaţilor mucenici...

Păzind poruncile cele dumnezeieşti, şi neplecându-te chemărilor Dalilei celei nouă, ai fost închis în temniţă ca un tâlhar, neprihănitule Ioane; şi răbdând chinuri cumplite şi de multe feluri, ai zdrobit uneltirile asupritorilor păgâni, şi ai deschis închinătorilor lui Hristos calea împărăţiei lui Dumnezeu.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi, Dumnezeul lui Israel.

Cu platoşa dreptei credinţe întrarmându-te, ai biruit pe vrăjmaşul cel ce cu multă măiestrie te ispitea, cu păcătoasele dulceţi ale dezmierdăciunii celei femeieşti. Că te-ai făcut cinstit vas al curăţiei, vrednicule de pomenire, lauda ortodocşilor, fericite mucenice Ioane!

Stih: Sfinţilor celor din pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale într-înşii.

După lege săvârşind sfinţită luptă, după lege te-ai şi încununat, mărite, de mâna Ziditorului a toate şi Împăratului veacurilor, mucenice Ioane, fericite. Că ai fost asemenea cu îngerii la frumuseţea chipului, şi te-ai făcut ca ei prin neprihana trupului; iar acum te bucuri împreună cu ei în locaşurile cereşti.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Cu credinţă şi cu dragoste prăznuieşte astăzi Biserica şi Patria ta pomenirea ta cea preacinstită, şi mutarea ta la Iubitorul de oameni, Ioane preaminunate! Şi bucurându-se, cununi de laudă îţi împleteşte. Că pe tine te are ca pe un luceafăr luminos şi zid nebiruit, ca cel ce stai înaintea scaunului măririlor, împreună cu toţi sfinţii. Cu aceştia roagă, preasfinte mucenice, pe milostivul Dumnezeu, să dăruiască ţării tale bună pace şi lumea întreagă să o izbăvească de groaza războiului, de moarte şi de tot felul de primejdii.

Şi acum..., a praznicului. Slavă..., a mucenicului, glasul al 8-lea:
Şi acum..., a praznicului.

VOHOD: Lumină lină...
Prochimenul zilei.

PAREMIILE

Din proorocia lui Isaia, citire:
(XLIII, 9-14)

Din Înţelepciunea lui Solomon, citire:
(III, 1-10)

Din Înţelepciunea lui Solomon, citire;
(V, 16-24 si VI, 1-3)

LA LITIE

Stihirile sfântului mucenic, glasul al 4-lea:
Podobie: Ca pe un viteaz între mucenici...

Slavă..., glasul al 5-lea:

Şi acum..., a praznicului.

La stihoavnă

Stihirile, glasul I:
Podobie: Prealăudaţilor mucenici...

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi, Dumnezeul lui Israel.
Stih: Sfinţilor celor din pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale într-înşii.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Şi acum..., a praznicului.

La tropare, întâi al sfinţilor ierarhi Epifanie şi Gherman, apoi:

Slavă..., al sfântului mucenic, glasul al 4-lea:

Astăzi duhovniceşte prăznuieşte Biserica dreptcredincioşilor, şi cu bucurie strigă: veniţi, iubitorilor de mucenici, să prăznuim pomenirea cea de peste an a luptelor noului mucenic Ioan! Că acesta, dintre noi cu voia lui Dumnezeu răsărind, în împărătească cetate a lui Constantin a înflorit minunat, aducând Stăpânului rod bogat şi bine primit, prin mucenicie. Iar acum se roagă neîncetat în ceruri, să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum..., a praznicului.

Iar de este Litie, la binecuvântarea pâinilor cântăm troparul sfântului mucenic de două ori, apoi Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, bucură-te..., o dată.
Apoi celelalte ale Litiei.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... se cântă troparul praznicului (o dată), al sfinţilor ierarhi,
Slavă... al sfântului mucenic, Şi acum... al praznicului.

După întâia catismă,
Sedealna, glasul al 4-lea:
Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Urmând curăţiei lui Iosif celui preafrumos şi cumineniei lui, înţelepte Ioane, ai vieţuit puţin în această lume, şi în floarea tinereţii te-ai mutat de pe pământ. Dar ai trecut la viaţa cea neîmbătrânitoare şi veşnică, mucenice sfinte; căci neprihana trupului şi credinţa ţi-ai păzit, şi nicidecum nu te-ai lăsat ademenit de ispitirile cele spre păcat; ci ca un diamant nesfărâmat te-ai împotrivit, până la sânge, uneltirilor asupritorilor tăi. Pentru aceasta, prealăudate mucenice, roagă pe Stăpânul tuturor, să ne izbăvească şi pe noi de necurăţia şi osânda patimilor (de două ori).

Slavă..., Şi acum..., a praznicului.

După a doua catismă,
Sedealna, glasul al 4-lea:
Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Cu îndrăzneala înfruntând pe agareanul cel puternic, mucenice Ioane, nu cu pavăză şi nici cu sabie sau suliţă te-ai întrarmat; ci doar cu platoşa credinţei celei neclintite, şi cu dragoste dumnezeiască ai râvnit să te dezlegi de jugul robiei celei de jos, ca să te sălăşluieşti în slobozenia cea de sus. Şi acolo ajungând, te rogi Atoateţiitorului, ca să se păzească Patria ta de toată bântuiala şi primejdia (de două ori).

Slavă..., Şi acum..., a praznicului.

Polieleul: Robii Domnului...

Iar după ectenia mică,
Sedealna, glasul al 3-lea:
Podobie: Fecioara astăzi...

Minunată a fost pătimirea ta, prealăudatule mucenice, cea cu adevărat întru Domnul! Ca ai strunit cu tărie poftele trupului tău celui tânăr, şi ai ruşinat păgânătatea vrăjmaşilor, strigând cu mare glas: Robul lui Hristos sunt eu, şi nicidecum nu mă voi depărta de credinţa părinţilor mei (de două ori).

Slavă..., Şi acum..., a praznicului.

Apoi Antifonul 1 al glasului al 4-lea: Din tinereţile mele...

PROCHIMEN, glasul al 4-lea:
Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi, Dumnezeul lui Israel

Stih: În adunări binecuvântaţi pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israel.

Toată suflarea...

Evanghelia de la Matei, X, 16-22:
Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Iată, Eu vă trimit pe voi ca pe nişte oi...
(caut-o la 26 octombrie, Evanghelia de la Utrenie).

După psalmul 50,
Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile purtătorului de chinuri Ioan, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegile noastre.

Stihira, glasul al 6-lea:

Astăzi ne-a sosit nouă pomenirea noului pătimitor, Ioan, care ca un soare de primăvară luminând şi încălzind cu dumnezeieştile daruri, veseleşte sufletele credincioşilor. Că acesta şi-a vădit podoaba cea dinlăuntru a sufletului, prin frumuseţea cea din afară a chipului, pildă făcându-se pe sine iubitorilor de neprihănire. Şi însetat fiind după frumuseţea cea fără asemănare a îngerilor, a lepădat dulceţile trupului şi dezmierdările cele femeieşti, cu bucurie săvârşind calea muceniciei. Iar acum stând înaintea Sfintei Treimi, se roagă pentru cei ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea lui.

CANOANELE

Al sfântului Epifanie cu irmosul pe 4, al sfântului Gherman aşijderea, şi al mucenicului pe 6.

Canonul Sfântului Mucenic
Cântarea 1, glasul al 8-lea:
Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Acum eu, mult-păcătosul, chem darul Sfântului Duh, ca insuflându-mă minunat, să-mi izgonească întunericul necunoştintei, şi cu bogăţia înţelepciunii să mă lumineze, că după vrednicie să împletesc cununi de smerită laudă, noului pătimitor al lui Hristos, Ioan. Negrăită şi

neînţeleasă este tainica rânduială a lui Dumnezeu, Cel ce cunoaşte cele ascunse şi cearcă inimile şi rărunchii; Care, în felurite chipuri, cheamă către cereasca împărăţie pe aleşii Săi!

Slavă...

Văzând mai dinainte Dumnezeu buna rodire a sufletului, ţi-a întărit inima cu neînfricată îndrăzneală, prin care ai biruit cursele vechiului vrăjmaş, fericite Ioane! Şi cu putere de sus ai ruşinat pe asupritorii cei păgâni.

Şi acum..., a Născătoarei:

Rogu-mă ţie, Maica lui Dumnezeu, Fecioară Preacurată, ceea ce eşti grabnică ajutătoare a celor din strâmtorări, şi liman de izbăvire a celor înviforaţi; păzeşte-mă de uneltirile vicleanului, şi nu mă lăsa să mă sfărâm de piatra pierzării de suflet!

Catavasiile praznicului

Cântarea a 3-a:
Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut cele...

Având ochii sufletului luminaţi, înţeleptule tânăr, te-ai arătat neîntinat de patimi, şi săgeţile înveninate cele din arcul vrăjmaşului pierzător de suflete nu te-au atins, având ca pavăză puterea lui Hristos, noule mucenice Ioane! Nici puţinătatea anilor, nici pustiul străinătăţii, nici robia la cei de alt neam nu au izbutit a te îngrozi pe tine, viteazule mucenic! Ci ca un stejar în mijlocul câmpiei, ai stat neabătut întru dragostea lui Hristos.

Slavă...

Cu sufletul bine zidit pe temelia neclintită a virtuţii, pe care din pruncie ai deprins-o de la fericiţii tăi părinţi din Valahia, şi întărit fiind cu darul de sus, mărite Ioane, nicicum nu te-ai plecat spre spurcata faptă a sodomiei, la care voia să te silească nelegiuitul agarean.

Şi acum..., a Născătoarei:

Cu dragoste şi cu smerenie îngenunchind eu, cel cu totul netrebnic, la cinstită icoana ta, Preasfânta Fecioară, cu lacrimi mă rog să nu mă lepezi de la faţa ta, ci lui Dumnezeu roagă-te să mă scoată din toată vătămarea, primejdia şi răutatea.

CONDAC, glasul al 4-lea.
Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii...

Arătatu-s-a nouă astăzi, cel preaînfrumuseţat cu curăţia, tânărul ostaş al Mântuitorului, luminând pe toţi cei ce strigă: Bucură-te, Ioane, mare mucenice al lui Hristos!

ICOS

Veniţi, toţi iubitorii de mucenici, ca adunându-ne împreună, să cinstim cu cântări luminate pe Ioan, noul mucenic al Domnului. Că acesta, din pământul românesc răsărind, a dat rodul însutit al credinţei, în cetatea lui Constantin, ruşinând pe prigonitorii săi, şi mărturisind credinţa cea ortodoxă, prin vărsarea sângelui său. Iar acum în ceruri mijloceşte pentru noi, şi pentru cei ce cântăm: Bucură-te, Ioane, sfinte mucenice al lui Hristos!

Sedealna sfântului Epifanie şi cea a sfântului Gherman.
Apoi Slavă..., şi

Sedealna mucenicului, glasul al 8-lea:
Podobie: Pe înţelepciunea şi Cuvântul...

Dintre rudeniile tale ai fost strămutat, mărite, şi la împărătească cetate a sfântului Constantin ai fost dus, pe toţi uimindu-i cu frumuseţea chipului, cu tăria sufletului şi cu răbdarea îngerească în necazuri. Iar acolo, îmbogăţindu-te, cu răni, ca nişte mărgăritare de mult preţ, ai răscumpărat cu ele cununile cele neveştejite ale mucenicilor, ca într-o căruţă suindu-te la ceruri, prin preacurat sângele tău. Lui Hristos Dumnezeu roagă-te, înţeleptule Ioane, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce cu dragoste te cinstesc pe tine.

Slavă..., Şi acum..., a praznicului.

Cântarea a 4-a:
Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne...

Cel ce te-ai născut din părinţi de bun neam şi binecredincioşi, te-ai deprins de la dânşii a păzi legea creştinească în curăţie; înţelepţeşte-mă şi pe mine a mă abate totdeauna de la amăgirile celui iscusit întru răutate, şi cu scumpătate a păzi poruncile Ziditorului. Iertare de greşeli cere de la Stăpânul tuturor, fericite Ioane, ca să ne dea nouă, celor ce cu dragoste ne-am adunat să prăznuim pomenirea ta cea vrednică de cinstire.

Slavă...

Laudă şi podoabă de mult preţ eşti, preaminunate mucenice, Bisericii şi Patriei tale, care se bucură având-te pe tine mijlocitor către Dumnezeu, şi tare folositor întru nevoi.

Şi acum..., a Născătoarei:

Născut-ai sub ani pe Fiul Cel fără de ani, Preacurată Maică a lui Dumnezeu. Ci fecioară ai rămas şi după naştere, ca şi înainte de naştere, ceea ce stai întru dumnezeiasca slavă de-a dreapta Fiului tău, rugându-te pururea pentru noi.

Cântarea a 5-a:
Irmos: Pentru ce m-ai lepădat...

Dulceaţa cea trecătoare a păcatului neprimind-o, şi departe alungând-o de la cugetul tău, înţeleptule tânăr, ai rămas neprins în mrejele vechiului amăgitor. Şi cu puterea Crucii întrarmându-te, l-ai biruit pe el. Undiţa a întins vicleanul vrăjmaş asupra ta, fericite Ioane. Dar tu, luminat fiind cu darul Sfântului Duh, ai rămas nevătămat de meşteşugirile lui, şi pe toate le-ai destrămat cu îndelungă răbdare, cu tăria credinţei şi cu nădejdea mântuirii.

Slavă...

Robit fiind cu trupul de către cei de alt neam, mărite, ai rămas slobod cu duhul, Ioane. Şi păzindu-ţi curăţia trupului neîntinată, te-ai făcut vrednic sălaş al luminii celei de sus.

Şi acum..., a Născătoarei:

Curăţeşte întinăciunea mea, Preacurată Născătoare de Dumnezeu. Ca din pruncie mi-am pângărit haina de lumină a sufletului meu, şi am mâniat pe Dumnezeu, pe Care fă-L mie milostiv!

Cântarea a 6-a:
Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule...

Arătatu-te-ai, preaînţelepte Ioane, tânăr şi preafrumos ostaş al lui Hristos; şi te-ai încununat cu diadema de mult preţ, şi cu

porfira sângiurilor tale curate, care împodobeşte Biserica lui Dumnezeu şi pe cei binecredincioşi îi veseleşte. Să dănţuiască acum adunarea binecredincioşilor, prăznuind duhovniceşte; că iată, ne cheamă noul pătimitor Ioan, să ne ospătăm cu bucurie din masa răsplătirii nevoinţelor lui, cu care hrăneşte spre mântuire pe cei ce cinstesc cu credinţă sfântă pomenirea lui.

Slavă...

Cu credinţă şi cu dragoste te mărim pe tine, sfinte mucenice al Domnului. Că prin tăria credinţei şi prin neprihana curăţiei pildă te-ai făcut nouă, câştigând cu robia cea pământească slobozenia cerească, cu înfrânarea şi cu amărăciunea chinurilor celor vremelnice, bucuria şi desfătarea cea adevărată şi veşnică, iar cu moartea tinereţilor viaţa cea neîmbătrânitoare şi fără de sfârşit.

Şi acum..., a Născătoarei:

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, nădejdea mea cea neînfruntată, mă rog milostivirii tale şi bunătăţii, nici o clipită de vreme să nu mă laşi pe mine fără de a ta ocrotire, ci grăbind mă apără şi mă izbăveşte.

Condacul şi Icosul praznicului.

SINAXAR

În această lună, în ziua a douăsprezecea, pomenirea sfântului noului mucenic Ioan Valahul (Românul).

Acest sfânt mucenic a fost din Ţara Românească, născut din părinţi de bun neam şi binecredincioşi, pe la anul Domnului 1644, adică în vremea stăpânirii binecredinciosului domn Matei Basarab. La câţiva ani după ce acesta s-a mutat la Domnul (+ 1654), a venit la domnie în aceasta ţară Mihail Radu (zis Mihnea al III-lea), care, nemaiputând prididi cu plata haraciului şi a birurilor grele cerute de stăpânitorii turci, s-a răzvrătit împotriva acestora, plănuind să se unească cu voievozii ţărilor creştine din jur şi să scape ţara sa de sub robia turcească. Dar sultanul turcesc Mahomed al IV-lea a trimis atunci împotriva lui oaste mare de turci şi de tătari, care au biruit pe Mihnea şi au făcut, ca şi alte dăţi, prăpăd şi pustiire mare în biata ţară, arzând, prădând şi omorând, iar la ieşirea din ţară au luat cu ei şi o mare mulţime de robi dintre români, trecându-i peste Dunăre.

Acestea se petreceau în toamna anului 1659. Iar între cei robiţi atunci s-a aflat şi un tânăr, cu numele de Ioan, care nu avea decât 15 ani. Părinţii lui, cărora nu li se ştie nici numele şi nici locul unde au trăit, îl crescuseră cu grijă, în frica lui Dumnezeu, şi în iubirea de ţară şi de credinţa strămoşească. Pe deasupra, era voinic şi chipeş; frumuseţea lui feciorelnică atrăgea privirile tuturor, încât, pe drumul către Istanbul, un oştean turc mai bogat l-a cumpărat cu gând spurcat, vrând să-l silească spre păcatul blestemat al sodomiei. Dar tânărul s-a împotrivit cu scârbire şi în vălmăşeala luptei cu spurcatul agarean, l-a răpus, încercând să fugă. Fiind prins, a fost legat din nou şi dus la Istanbul, unde l-au dat femeii turcului ucis; aceasta l-a dus în faţa vizirului să-l judece, şi acolo tânărul a mărturisit fără înconjur adevărul. Vizirul l-a predat atunci femeii văduve, pentru ca ea să facă cu dânsul ce va voi.

Stăpâna tânărului nu i-a luat capul, ci văzându-l voinic şi bun de muncă l-a pus

la început printre slugile sale; dar văzându-l preafrumos la înfăţişare, s-a aprins de drăcească poftă pentru el, ca oarecând femeia lui Putifar din Egipt pentru Iosif cel preafrumos şi înţelept. Dorindu-l cu înfocare, a încercat la început să-l ademenească cu tot felul de făgăduinţe, spunându-i că îl va lua de soţ dacă el s-ar lepăda de credinţa creştină şi s-ar face mahomedan. Dar el s-a împotrivit cu tărie uneltirilor acestei noi Dalile şi a rămas nestrămutat în credinţa părinţilor lui şi în curăţia trupească. Iar ea văzând că nimic nu izbuteşte, s-a înfuriat şi l-a dat eparhului (mai-marelui cetăţii), ca să-l pedepsească pentru uciderea soţului ei. Acesta l-a azvârlit în temniţă, supunându-l la înfricoşătoare chinuri; femeia venea zilnic la temniţă, încercând necurmat să-l înduplece pe Ioan să-i facă voia, nădăjduind că ceea ce nu izbutiseră fărădelegile ei, vor face ameninţările şi chinurile. Dar viteazul tânăr nu s-a lăsat biruit nici de grozăvia chinurilor, pe care le-a îndurat cu bărbăţie şi cu ajutor de sus, rămânând până la sfârşit, ca un tare diamant, neclintit în credinţa creştină.

Văzând, aşadar, femeia şi prigonitorii că în zadar se ostenesc, au cerut vizirului să-l dea pe tânăr la moarte. Şi scoţându-l din temniţă, călăii l-au dus spre o margine a Istanbulului, la locul numit pe atunci Parmak-Kapi (adică Poarta Stâlpului), lângă Bezesteni (adică piaţa marelui bazar al neguţătorilor); aici i-a pus gâtul în ştreang şi l-au înălţat în spânzurătoare, omorându-l, în ziua de 12 ale lunii mai, într-o vineri înainte de înălţarea Domnului, din anul mântuirii 1662.

Aşa a trecut către veşnicele locaşuri tânărul mucenic român Ioan, în primăvara vieţii sale, când avea numai 17 sau 18 ani. Trupul său feciorelnic va fi fost aruncat în apele Bosforului sau poate a fost îngropat de creştinii cucernici în vreun loc din jurul Istanbulului, unde numai Dumnezeu şi sfântul însuşi ştie. Iar istoria scurtei dar pilduitoarei sale vieţi a aşternut-o în scris marele învăţat grec Ioan Cariofil din Istanbul, care a trăit pe vremea sfântului, fiind martor al pătimirilor lui.

Cu rugăciunile noului mucenic Ioan Valahul, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Cântarea a7-a:
Irmos: Tinerii evreieşti au călcat...

Uşile cereşti privindu-le cu mintea, înţelepte, ai fugit de uşile păcatului, care îţi erau deschise, Ioane! Iar acum bucurându-te, cânţi Izbăvitorului: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri! Celui ce te silea pe tine spre spurcata faptă a sodomiei nu te-ai plecat, neprihănitule tânăr; şi nici dezmierdările femeieşti ale stăpânei tale agarence nu te-au ademenit să-ţi lepezi curăţia şi credinţa. Ci ai rămas credincios lui Hristos, Căruia îi cânţi: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri!

Slavă...

Fiind eu împuns de boldul păcatului, căzut-am în prăpastia ispitelor celor pierzătoare de suflet, şi de porţile iadului m-am apropiat. Ci, tu, Ioane, roagă-te lui Dumnezeu pentru mine, să mă mântuiesc din gura lui Veliar, şi să cânt: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri!

Şi acum..., a Născătoarei:

Înaintea ta cădem şi cu umilinţă ne rugăm, Preasfântă Fecioară: Rănile sufletelor noastre şi sângerările boldului păcatului, curăţeşte-le cu puterea mijlocirilor tale la Cel ce s-a răstignit pentru noi. Ca mântuindu-ne prin sângele izvorât din rănile Lui, să cântăm cu bucurie: Bine eşti cuvântată în veci, Preacurată!

Cântarea a 8-a:
Irmos: De şapte ori cuptorul...

Ioane, noule pătimitor, tu stând cu îndrăznire înaintea păgânului judecător, ai mărturisit fără înfricare adevărul celor grăite de pârâşii tăi. Iar acum stând înaintea scaunului Judecătorului celui ceresc, răsplătire ai luat pentru iubirea de adevăr; şi împreună cu cetele mucenicilor cânţi: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul! Iertare de datoriile noastre dorind a câştiga, năzuim la a ta folosinţă, înţeleptule Ioane, şi cu credinţă te rugăm: Cu mijlocirile tale la Stăpânul a toate, ajută-ne să ne izbăvim şi noi de săgeţile cele aprinse, ale pierzătorului de suflete, ca să cântăm totdeauna: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Îngerul Domnului te-a însoţit şi ocrotit, când erai singur şi părăsit, între străini şi păgâni, departe de fraţii tăi de sânge, mucenice Ioane! Pentru aceea ai rămas nebiruit şi neîncetat cântai: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Şi acum...

Cela ce de bună voie S-a întrupat pentru noi, şi ne-a învăţat pocăinţa, Emmanuel, din tine născându-Se S-a arătat, Fecioară curată. Pe Acela roagă-L acum, Preasfântă Stăpână, ca să ne deschidă nouă uşile milostivirii Sale şi să ne mântuiască pe noi, cei ce cântăm: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Cântarea a 9-a:
Irmos: Spăimântatu-s-au de aceasta cerurile...

Armă nebiruită, împotriva văzuţilor şi a nevăzuţilor vrăjmaşi, luând Crucea lui Hristos, mucenice înţelepte, ai sfărâmat toate înşelăciunile păgânătăţii, dorind să moşteneşti cele veşnice, Ioane! Cercat-a noua Dalila să te înduplece spre păcătuire, cu ispitirile farmecelor trupeşti, şi cu ameninţările cumplitelor chinuri; dar tu, înţelepte, ai lepădat cu scârbire amăgirile ei stăruitoare, dorind a te încununa cu neveştejitele cununi, din mâna Ziditorului.

Slavă...

Grozave şi înfricoşătoare chinuri punându-se asupra fragedului şi curatului tău trup, mucenice Ioane, nicidecum nu ţi-ai slăbit bărbăţia sufletului; ci cu neclintire ai răbdat până la sfârşit. Iar acum te veseleşti luminat, în cămările cereşti, împreună cu toţi sfinţii.

Şi acum..., a Născătoarei:

Adu-ţi aminte de mine neîncetat, Preasfântă Stăpână, şi nu mă lăsa să pier, în gâtlejul balaurului celui de foc. Ci ca o Maică a Celui milostiv, ajută-mă să intru în cămara Mirelui ceresc, împreună cu fecioarele cele înţelepte, ca să mă mântuiesc eu, ticălosul.

LUMINÂNDA

Întâi a sfinţilor ierarhi Epifanie şi Gherman, apoi Slavă...,
Luminânda sfântului mucenic, glasul al 3-lea:
Podobie: Cercetatu-ne-a pe noi, de sus...

Aprinzându-te de râvna celor cereşti, Ioane sfinte mucenice, şi cele pământeşti lepădându-le, pe cei ce te-au robit ai biruit cu putere de sus. Şi la ceruri prin moarte te-ai mutat; şi împreună cu îngerii te veseleşti.

Şi acum..., a praznicului.

LA LAUDE

Stihirile praznicului 4 şi ale sfântului mucenic 4
Stihirile sfântului, glasul 1.
Podobie: Prealăudaţilor mucenici...

Mucenicul cel minunat al lui Hristos, Ioan, ne cheamă pe noi astăzi, să săvârşim cinstită pomenirea lui cea de peste an. Pentru aceasta, adunându-ne cu grăbire, să-l lăudăm ca pe un plăcut al Domnului; că mult s-a nevoit şi a pătimit, pentru paza curăţiei, şi pentru mărturisirea credinţei.

Astăzi îngerii lui Dumnezeu luminat dănţuiesc în ceruri, şi împreună cu noi nevăzut prăznuiesc pomenirea pătimirilor tale, sfinte noule mucenic Ioane. Pentru aceasta, roagă-te împreună cu ei, lui Dumnezeu, să izbăvească pe cei ce cu dragoste sărută icoana cinstitului tău chip, şi cu credinţă te laudă pe tine, purtătorule de chinuri.

Glasul I:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule...

Cu amar plângeau oarecând fiii lui Israel în robie, la râul Babilonului, când îşi aduceau aminte de Sion. Aşa şi tu, curatule tânăr, suspinai adesea pe pământ străin, de dorul părinţilor şi al libertăţii Patriei tale celei pământeşti, în care se mărea Hristos. Jertfitu-te-ai lui Hristos ca un miel fără prihană, cinstite mucenice Ioane, în pământul robiei şi al plângerii. Dar mutându-te la ceruri, ai aflat împăcarea slobozeniei celei de sus, iar pomenirea ta din neam în neam, mărite!

Slavă..., glasul al 5-lea:

Mucenice prealăudate, noule pătimitor Ioane, tu prin grele nevoinţe şi prin moarte mucenicească, ai săvârşit alergarea scurtei tale vieţi pământeşti. Şi în pământ străin, în loc necunoscut, ţi-au îngropat curatul şi cinstitul tău trup, ca pe un crin fără de vreme rupt din ţarina în care a răsărit. Iar îngerii au primit sufletul tău cel sfinţit prin nevoinţele chinurilor, prin paza curăţiei, prin tăria credinţei şi prin moarte de mucenic. Şi suindu-l la ceruri, în latura sfinţilor l-au sălăşluit, cu cei ce au aflat izvorul vieţii şi uşa raiului. Cu aceştia roagă-te neîncetat, sfinte mucenice, să se păzească ţara şi Biserica ta, de toată bântuiala vrăjmaşului, şi lumea întreagă în pace să se aşeze. Că totdeauna să prăznuim cu dragoste sfântă pomenirea ta, şi să slăvim pe Hristos, în Care ne întărim.

Şi acum..., a praznicului.

Doxologia mare, ecteniile şi otpustul, Ceasul I, şi otpustul cel desăvârşit.

LA LITURGHIE

Fericirile pe 8: patru din Cântarea de rând a Canonului praznicului, şi patru din

Canonul mucenicului, de la Cântarea a 6-a.
Prochimen, glasul al 4-lea: Prin sfinţii care sunt pe pământul Lui...

Stih: Văzut-am pe Domnul înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea este, ca să nu mă clatin.

Apostolul din Epistola către Romani (VIII, 28-39):
Fraţilor, ştim că Dumnezeu toate le lucrează spre binele celor ce îl iubesc pe El...
(vezi-l la 2 septembrie).

Aliluia, glasul al 4-lea: Dreptul ca finicul va înflori...

Stih: Răsădiţi fiind în casa Domnului...

Evanghelia de la Luca (XXI, 12-19):
Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Oamenii îşi vor pune mâinile pe voi şi vă vor prigoni...
(caut-o la 23 aprilie, Evanghelia de la Utrenie).

CHINONICUL
Întru pomenire veşnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

Sursa: Mineiul (lunile ianuarie-iulie), Ed. Reîntregirea, Alba Iulia, 2001

Sf. Mare Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava (2 Iunie)

SLUJBA

SLUJBA SFÂNTULUI IOAN CEL NOU DE LA SUCEAVA

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 4, glasul 1:
Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Pe cetaşul cereştilor puteri şi al mucenicilor împreună-pătimitor, pe ostaşul cel înţelept al evlaviei şi pe adevăratul propovăduitor al lui Hristos, pe Ioan cel cu nume mare, să-l lăudăm credincioşii, bucurându-ne (de două ori).

Pe neguţătorul cel prea-ales, care pe cele stricăcioase cu cele nestricăcioase le-a schimbat, pe acoperământul cel tare al creştinilor, pe stăpânul cel neclintit de măgulirile chinuitorilor, care spre noi de sus priveşte, cu credinţă să-l fericim.

Pe Ioan cel întâi-pătimitor, pe luminatul biruitor cel ce acum nouă cu adevăratele raze ale pătimirii a răsărit, toţi să-l lăudăm, bucurându-ne, şi la moaştele lui închinându-ne.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Veniţi toţi, iubitorilor de mucenici, veniţi să alcătuim ceata, cununi de laude împletind şi preacinstitul cap al lui Ioan încununându-l. Căci acest mare viteaz, cu credinţa lui Hristos întrarmându-se, bărbăteşte la luptă a intrat, şi pe Hristos mărturisindu-L Fiu al lui Dumnezeu şi Dumnezeu, Făcătorul şi Judecătorul a toate, mândria persienească până în sfârşit o a surpat şi pe chinuitor cu răbdarea sa zdrobindu-l, mucenicilor chip şi pildă s-a făcut; acesta lui Hristos acum se roagă pentru sufletele noastre.

Şi acum..., a praznicului, iar de va fi în post, a Născătoarei.
Glasul al 4-lea:

Caută spre robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, curată, ceea ce eşti tăria mucenicilor, ocrotitoarea celor neajutoraţi şi tuturor izbăvire din nevoi. Şi cu mijlocirile tale milostiv fă nouă pe Fiul tău şi Dumnezeul nostru, Cel ce S-a născut cu trupul din tine.

La stihoavnă

Stihirile, glasul al 2-lea:
Podobie: Casa Efratului...

De la părţile Răsăritului spre Apus, ca soarele ai răsărit, cu razele pătimirii, inimile tuturor şi cugetele către minunile tale slăvite trăgându-le.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori şi ca cedrul cel din Liban se va înmulţi.

Toate neamurile cele bine-cuvântătoare de la Apus, duhovniceşte cu cântări dănţuiţi, pe Ioan mărindu-l, care pe voi v-a iubit.

Stih: Sădiţi fiind în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru.

Vremurilor acestora de pe urmă, tu podoabă te-ai arătat, pătimirile mucenicilor înnoindu-le, şi până la sfârşit înşelăciunea cea pierzătoare de suflete, preafericite, surpând-o.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Pe tine, Născătoare de Dumnezeu cu adevărat, mucenicii mărturisindu-te, împreună cu Ioan, măritul, Marie, mireasă a lui Dumnezeu; iar noi cădem înaintea ta, iertare de păcate cerând.

Acum slobozeşte... Sfinte Dumnezeule.... După Tatăl nostru...

Troparul, glasul al 4-tea:

Viaţa ta pe pământ bine cârmuind, pătimitorule, cu milostenii şi cu neîncetate rugăciuni şi lacrimi, şi iarăşi către pătimire bărbăteşte pornindu-te, necredinţa persienească ai mustrat. Drept aceea Bisericii te-ai făcut întărire şi creştinilor laudă, Ioane pururea pomenite.

Slavă... Şi acum..., ai praznicului sau Născătoarei-Învierii.
Taina cea din veac ascunsă...

Cărţii Ectenia şi otpustul.

LA VECERNIA MARE

După Psalmul 130 se cântă: Fericit bărbatul... starea întâi

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile Praznicului 3 şi ale sfântului 5.
Iar de este afară de Cincizecime, se cântă numai ale sfântului pe 8, cântând fiecare stihiră de două ori, glasul al 2-lea:

Podobie: Cu ce cununi de laudă...

Cu ce cântări de laude vom lăuda pe Ioan, ostaşul cel adevărat al marelui împărat, îndrăzneţul cel luminat, mucenicul cel ales al lui Hristos? Pe întăritorul credinţei cel răbdător întru năpaste şi de chinuri neînfricoşat, celor necuraţi groaznic pedepsitor, şi credincioşilor fierbinte ajutător, prin care Hristos dăruieşte nouă mare milă (de două ori).

Cu ce cununi de laude vom încununa pe Ioan, pe înnoitorul mucenicilor, luptătorul cel lămurit, care cu dreapta credinţă a surpat pe vrăjmaşi? Pe cel ce a sfinţit pământul cu sângele, şi pe domnii văzduhului i-a înfricoşat, şi cu îngerii în ceruri s-a împărtăşit; pe stâlpul cel cu totul de aur, prin care se întăresc părţile crivăţului. Prin care Hristos, Cel ce are mare milă, pe vrăjmaşi biruieşte.

Cu ce glasuri bine întocmite vom preamări pe Ioan, pe vulturul cel cu înaltă zburare şi cu înţelepte cuvinte, ale cărui aripi între umeri sunt aurite; pe trâmbiţa dreptei credinţe care a răsunat Cuvântul lui Dumnezeu cel tăinuit; pe sabia cea ascuţită a poruncilor proorocești? Prin care trufia chinuitorilor o a surpat Hristos, Cel ce are mare milă.

Cu ce cântări şi virtuţi vom cuprinde pe Ioan cel minunat, care ţi-a dat trupul spre răni cu zdrobire, pentru Cel ce ţi-a dat spatele pentru noi la bătăi, şi sângele necruţându-l l-a vărsat, smerindu-Se pe Sine până la chip de rob. Pe tiranul l-a tras spre mirare, prin răbdarea cea peste fire, şi cu vârtoasa împotrivire l-a ruşinat; pe care cu cununa neveştejită l-a încununat Hristos Dumnezeu, Cel ce are mare milă.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Astăzi cu cinstită prăznuire cetele cereşti prăznuiesc, chemând pe pământeni spre veselie, întru pomenirea viteazului nevoitor, a lui Ioan celui mai tare decât diamantul. Că a slăbit mâinile celor ce-l chinuiau, şi judecătorul a ostenit căutând alte chinuri. Iar el mai presus de toate petrecea, stând ca un leu în mijlocul luptei, şi pe tiranul îngrozind cu mărturisirea lui Hristos, cu bună îndrăznire a strigat: O, tirane, iată trupul meu spre tortură. Tu dar adaugă răni destule, că mie cununi neputrezitoare îmi va dărui Hristos, pe Care îl mărturisesc împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh.

Şi acum..., a praznicului, iar de este în post, a Născătoarei;
afară de Cincizecime se cântă Şi acum.. a Născătoarei-Învierii (Dogmatica, glasul al 8-lea).

VOHOD: Lumină lină...
Prochimenul zilei şi

PAREMIILE

Din Proorocia lui Isaia, citire:
(LIII, 9-14)

Acestea zice Domnul: Neamurile toate laolaltă să se adune şi să se strângă popoarele! Care dintre ele ne-au dat de ştire aceasta şi ne-au făcut proorocii! Să-şi aducă martorii şi să dovedească, să audă toţi şi să zică: Adevărat! Voi sunteţi martorii Mei, zice Domnul, şi Sluga pe care am ales-o, ca să ştiţi, să credeţi şi să pricepeţi că Eu sunt: înainte de Mine n-a fost Dumnezeu şi nici după Mine nu va mai fi! Eu, Eu sunt Domnul şi nu este izbăvitor afară de Mine! Eu sunt Cel ce am vestit, Cel ce am izbăvit şi Cel ce am prezis şi nu sunt străin la voi. Voi sunteţi martorii Mei, zice Domnul. Eu sunt Dumnezeu din veşnicie şi de aici încolo Eu sunt! Nimeni nu poate să iasă de sub puterea Mea şi ceea ce fac Eu, cine poate strica? Aşa zice Domnul, Izbăvitorul vostru, Sfântul lui Israel.

De la Înţelepciunea lui Solomon, citire:
(III, 1-9)

Sufletele dreptţilor sunt în mâna lui Dumnezeu şi chinul nu se va atinge de ele. În ochii celor fără de minte, dreptţii sunt morţi cu desăvârşire şi iesirea lor din lume li se pare mare nenorocire. Şi plecarea lor dintre noi, un prăpăd, dar ei sunt în pace. Chiar dacă, în faţa oamenilor, ei au îndurat suferinţe, nădejdea lor este plină de nemurire. Şi fiind pedepsiţi cu puţin, mare răsplată vor primi, căci Dumnezeu i-a pus la încercare şi i-a găsit vrednici de El. Ca pe aur în topitoare, aşa i-a lămurit, şi ca pe o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Străluci-vor în ziua răsplătirii şi ca nişte scântei care se lasă pe mirişte, aşa vor fi. Judeca-vor neamurile şi stăpâni vor fi peste popoare şi Domnul va împărăţi întru el, în veci. Ei vor înţelege adevărul, ca unu care şi-au pus încrederea în Domnul; cei credincioşi vor petrece cu El în iubire, căci harul şi îndurarea sunt partea aleşilor Lui.

De la Înţelepciunea lui Solomon, citire:
(V, 15 - VI, 3)

Cei drepţi vor fi vii în veacul veacului şi răsplata lor este la Domnul şi Cel Atotputernic are grijă de ei. Drept aceea, vor primi din mâna Domnului împărăţia frumuseţii şi cununa cea strălucitoare, căci El îi va ocroti cu dreapta Sa şi cu braţul Său; asemenea unui scut, îi va

acoperi. El va face arme din mânia Sa şi cu ele va întări făptura mâinilor Sale ca să răsplătească vrăjmaşilor. Din dreptate El îşi va face platoşă şi din judecata cea nefăţarnică îşi va face coif. Din sfinţenia Sa va face pavăză nebiruită; iar din cumplita Sa mânie va face sabie ascuţită şi lumea va porni război împreună cu El împotriva celor fără de minte. Săgeţile fulgerului Său vor porni bine îndreptate şi vor lovi în ţintă, zburând din arcul puternic încordat al norilor. Mânia Lui, ca o praştie, va azvârli noian de grindină; apele mării se vor întârâta asupra lor şi râurile îi vor îneca vijelios. Duhul puterii dumnezeieşti se va ridica împotriva lor şi ca viscolul îi va vântura. Astfel fărădelegea va aduce pustiire pe pământ şi răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Ascultaţi deci, regilor, şi înţelegeţi, luaţi învăţătură, voi care judecaţi marginile pământului. Băgaţi în urechi, voi cei ce stăpâniţi peste mulţimi şi care va mândriţi cu multimea popoarelor voastre. Pricepeţi că stăpânirea vi s-a dat de la Domnul şi puterea de la Cel Preaînalt, Care va cerceta faptele voastre şi va pune la încercare gândurile voastre.

LA LITIE

Stihira hramului şi ale Sfântului, glasul 1:

Bucuraţi-vă toate părţile de miazănoapte şi veselindu-vă săltaţi, având în mijlocul vostru steaua cea neapusă şi mult-luminoasă, care covârşeşte razele soarelui; pe Ioan cel cu numele mare, rădăcina dreptei credinţe, ramura mucenicilor cea cu multă roadă şi aleasă, care mult a iubit pe Hristos, şi de Dânsul mai mult s-a făcut iubit, şi nouă cere mare milă.

Toate neamurile creştineşti duhovniceşte săltând, lăudaţi folosul cel de obşte, în ziua cea numită a acestui praznic, având în mijlocul vostru ca o floare cu bun miros, trupul acestui sfânt mucenic, cel acum preamărit cu strălucirea neputreziciunii, şi vindecări dăruind patimilor sufletului şi trupului.

Săltaţi cele ale răsăritului şi cele de miazănoapte şi nu gândiţi înalte, că alt soare preaslăvit s-a arătat aici, nu către apus călătorie făcând şi pe sub pământ pornindu-se, ci către cer suire având de la pământ, petrece cu cetele îngereşti, şi de acolo pe noi ne păzeşte, şi sfinţeşte şi cere de la Hristos mare milă.

Slavă..., glasul al 5-lea:

Să trâmbiţăm cu trâmbiţa sufletească, întru pomenirea de praznic, pe Ioan ostaşul cel viteaz cu mintea, chemând cu înalta propovăduire pe cei de prinprejur, şi zicând: Iată pe cel care a pătimit pe pământ, şi acum împărăţeşte în ceruri. Veniţi, fraţilor, acestuia să râvniţi, şi râvnind urmaţi cu osârdie celui ce a râvnit de s-a făcut mucenic. Iată comoara milosteniei cea bogată; veniţi, împăraţi şi domni, acestuia să râvniţi, şi asemenea lui cununilor să vă împărtăşiţi: bogaţii şi săracii, sănătoşii şi neputincioşii; gustaţi din destul vindecări, din racla celui sfinţit, ca dintr-un izvor neputred, întru slava lui Dumnezeu Celui ce a preaslăvit pe cel preamărit.

Şi acum..., a praznicului, iar de va fi în post, a Născătoarei de Dumnezeu:
Glasul al 5-lea:

Podobie: Născătoare de Dumnezeu...

Preacurată Fecioară şi stăpână, ceea ce te-ai învrednicit a fi Maica Dumnezeului celui Preaînalt, roagă-te pentru noi Fiului tău şi Dumnezeului nostru, iertare de păcate să dăruiască robilor Săi, împăcare lumii şi tuturor mare milă!

La stihoavnă

Stihirile, glasul al 4-lea:
Podobie: Ca pe un viteaz...

Ca un berbec cu bună numire, pe luciul mării ai plutit şi jertfă vie şi însufleţită te-ai adus Mielului lui Dumnezeu, Celui ce S-a junghiat pentru noi, mărite. De la Acesta luând plata ostenelilor tale, roagă-L din nevoi şi din stricăciune să ne izbăvim, cei care cu credinţă şi cu dragoste săvârşim preacinstită pomenirea ta.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori şi ca cedrul cel din Liban se va înmulţi.

Nici cruzimea tiranilor, nici bătaia toiegelor, nici zdrobirea trupului, nici curgerea sângelui, mărite, nu a putut să întoarcă tăria ta de la Hristos. Ci mai vârtos ai strigat către chinuitori: Lămuriţi-mă cu chinuri ca aurul în topitoare, ca să mă arăt aur lămurit Celui ce m-a zidit.

Stih: Sădit fiind în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru.

Nici greutatea lanţurilor, nici temniţa cea cu miros greu, nici neomenia celor ce te trăgeau, nu au clătinat a ta bună stare de la Stăpânul tău, fericite; iar pentru Hristos ai socotit temniţa cămară luminoasă, lanţurile podoabă de aur, şi târârea cea repede car împărătesc.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Răsărind razele purtătorului de chinuri, năzuind îndulciţi-vă fraţilor, că din cer către noi în chip nevăzut s-a pogorât, Ioan, ostaşul cel ales al lui Hristos, şi, masa duhovnicească înainte punând, pe toţi din destul ne ospătează, după cererea fiecăruia. Să cădem cu credinţă, sărutând sfintele lui moaşte, şi cu rugăciune să zicem: Mult-pătimitorule şi de trei ori fericite, întăreşte Biserica pe care o ai iubit, în care sfintele tale moaşte au binevoit a sta, împreună cu cei de Dumnezeu încununaţi domnii noştri, cei ce te iubesc să-ţi aduc daruri, păzindu-i şi acoperindu-i cu îndrăznirea ta cea către Dumnezeu.

Şi acum..., a praznicului,
iar de va fi în post, a Născătoarei-Învierii (de la Stihoavnă, glasul al 6-lea).

La binecuvântarea pâinilor

Troparul sfântului, glasul al 4-lea:
Viaţa ta pe pământ bine cârmuind pătimitorule... (de două ori),
caută la Vecernia mică, şi Născătoare de Dumnezeu Fecioară... (o dată).

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... se cântă troparul praznicului de două ori,
Slavă...al sfântului, Şi acum... iarăşi al praznicului.

Iar de va fi în post, troparul sfântului de două ori, şi
Slavă... Şi acum..., al Născătoarei-Învierii.

După Catisma întâi

Sedealna, glasul 1:
Podobie: Mormântul Tău...

Mormântul tău, sfinte, alt Siloam s-a făcut celor ce vin cu credinţă, izvorând vindecări celor neputincioşi cu trupul, şi cu sufletul pătimaşi. Drept aceea, adunându-ne astăzi, săvârşim sfântă pomenirea ta, slăvind pe unul Dumnezeul nostru.

Slavă... aceeaşi, Şi acum... a praznicului, iar de va fi în post, a Născătoarei:

Pe tine Maica lui Dumnezeu, Ioan purtătorul de cununi în mijlocul divanului luminat te-a mărturisit, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe unul din Treime şi fecioară ai rămas. Pentru aceea întru tot lăudată, împreună cu dânsul, roagă pe Fiul tău şi Dumnezeu să ne dăruiască nouă iertare de păcate.

După Catisma a doua

Sedealna, glasul al 3-lea:
Podobie: De frumuseţea fecioriei tale...

Împodobit fiind cu frumuseţea mai mult decât aurul şi topazul, te-ai dăruit nouă de la Dumnezeu, Ioane cinstite, trăgând ochii cei înţelegători ai tuturor şi inimile către cunoştinţa minunilor patimii tale. Pentru aceasta cu dragoste strigăm către tine: Bucură-te, lauda noastră cea mărită.

Slavă... aceeaşi, Şi acum... a praznicului, iar de va fi în post, a Născătoarei:

De frumuseţea fecioriei tale şi de prealuminată curăţia ta, Gavriil mirându-se a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau ce te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta precum mi s-a poruncit strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti cu daruri dăruită!

Polieleu

Sedealnă, glasul al 4-lea:
Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Miratu-s-a tiranul, văzând întru tine răbdarea cea peste fire; primitu-te-au îngerii cu cununi împodobindu-te; ruşinatu-s-au demonii de a ta vitejie. Ca cei ce socoteau cu amăgire să te surpe au fost biruiţi şi căzuţi. S-au întărit credincioşii prin mărturisirea ta; Cel ce ai întărit pe acesta atunci luminează sufletele noastre.

Slavă... aceeaşi, Şi acum... a praznicului, iar de va fi în post, a Născătoarei:

Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând, şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, întru zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron cel ce a odrăslit; şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău, preoţilor a strigat: Fecioara naşte, şi după naştere iarăşi a rămas fecioară.

Apoi antifonul întâi al glasului al 4-lea:

Prochimen, glasul al 4-lea:
Dreptul ca finicul va înflori şi ca cedrul cel din Liban se va înmulţi.

Stih: Sădit fiind în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru.

Toată suflarea...

Evanghelia de la Luca (XXI, 12-19):
Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Păziţi-vă de oameni...

Psalmul 50

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile purtătorului Tău de chinuri Ioan, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile noastre.

Şi stihira, glasul al 6-lea:

Astăzi Biserica prăznuieşte, împodobindu-se cu nevoinţele răbdătorului de chinuri ca şi cu un veşmânt de mult preţ, şi lăudându-se striga: Unii ca aceştia sunt naşterea mea, unii ca aceştia sunt fiii mei, pe care mai înainte i-am născut prin Botez şi i-am hrănit cu frica Domnului, şi acum îi văd mucenici aleşi cu adevărat încununaţi, ca să se roage pentru lume Domnului.

CANOANELE

Al praznicului, cu irmosul pe 6.
Iar de va fi în post, al Născătoarei de Dumnezeu cu irmosul pe 6, şi al sfântului pe 8.

CANONUL mucenicului

Cântarea 1, glasul al 4-lea:
Irmos: Deschide-voi gura mea...

Ivindu-te nou mucenic, fericite Ioane, lumii mai pe urmă te-ai arătat. Pentru aceea dă-mi cuvânt cu harul tău, ca să laud după vrednicie nevoinţele tale.

Stând înaintea divanului, cu ochii cei înţelegători ai văzut ceata cea cinstită a mucenicilor, chemându-te pe tine, Ioane, cu bucurie, care cu asemenea cununi te-au împodobit.

Cu oştirea cea întru tot minunată, a stării tale împotrivă, cele de biruinţă ai luat, asupra firii tiranului, că fiind el ruşinat desăvârşit, de aceea a încetat îndrăznirea tiranilor.

Slavă...

Îmbrăcându-te în platoşa credinţei pentru mărturisire, şi punând coiful darului cel luminat, şi cu limba cinstitelor şi dumnezeieştilor cuvinte, Ioane, ca şi cu o sabie ai tăiat pe eparhul cel fără de minte.

Şi acum... a Născătoarei:

Muntele cel înalt, pe care l-a văzut Daniil, şi piatra care s-a tăiat fără de mână din munte, pe tine mai înainte te-a închipuit, Născătoare de Dumnezeu, că fără de bărbat ai născut nouă pe Emanuel.

Catavasia praznicului.
Sau: Deschide-voi gura mea...

Cântarea a 3-a:
Irmos: Pe ai tăi cântăreţi...

Prin chinuri ca aurul în ulcea te-ai lămurit, mucenice mărite, şi jertfa te-ai adus Cuvântului cel adevărat şi împăratului puterilor, că în locul focului cel din altar, cu sabia ai fost zdrumicat.

Stăpâne cel dintâi şi Doamne, nu s-au săturat evreii cei fără de lege, şi de prooroci ucigaşi. Ci şi acest mucenic fiind tras fără de milă, de slugile cele necredincioase, alergând l-au junghiat.

Laţuri tindea tiranul cu cuvinte amăgitoare către vânarea mucenicului cel preaînţelept, iar el striga către dânsul: Părăseşte-ţi mulţimea minciunilor, că eu făpturii nu mă voi închina, ci numai Făcătorului.

Slavă...

Măslin roditor în casa Dumnezeului celui viu, acum s-a arătat racla moaştelor tale, din care luăm vindecări de multe feluri de neputinţe, care prin tine s-au îmbogăţit, şi cu minunile tale s-au înfrumuseţat.

Şi acum..., a Născătoarei:

Zis-a dumnezeiescul Iezechil: şi va fi uşa încuiată. Şi aceasta întru tine s-a plinit, stăpână, ca întru tine S-a sălăşluit în chip de negrăit Cuvântul Părintelui, şi dintru tine născându-Se, purtător de trup S-a arătat lumii, întru amândouă păzindu-te.

Dacă suntem în timpul praznicului se pune aici condacul şi icosul sfântului.
Dacă suntem în perioada octoihului atunci se continuă cu:

Sedealna sfântului, glasul al 8-lea:
Podobie: Pe înţelepciunea şi Cuvântul...

Râvnitor ai fost înţelepciunii, care este comoara bunătăţilor, din care ai şi gustat dumnezeiasca cunoştinţă. Drept aceea spre cele trecătoare fiind silit, către lupte cu nevoinţă ai stat, răni mucenicești luând, trupului zdrobire şi vărsare de sânge, şi acum petreci întru lumina cea negrăită cu mucenicii. Pentru aceea strigăm ţie: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de păcate să dăruiască celor ce cu credinţă se închină sfintelor tale moaşte (de două ori).

Slavă... Şi acum..., a praznicului, iar de va fi în post, a Născătoarei:

Gândesc la judecată şi mă tem, de întrebarea cea înfricoşătoare mă cutremur, de răspunsul Judecătorului mă spăimântez, şi mă îngrozesc de chin şi de durerea focului, de întunericul tartarului şi de scrâşnirea dinţilor, de viermele cel neadormit. Vai mie, ce voi face când se vor pune scaunele şi cărţile se vor deschide şi faptele se vor vădi? Atunci, stăpână, ajutătoare mie să-mi fii şi folositoare prea fierbinte, că pe tine te am nădejde eu netrebnicul robul tău.

Cântarea a 4-a:
Irmos: Cel ce şade în slavă...

Undiţa înşelătoare era limba tiranului, pornit fiind cu meşteşugirile vrăjmaşului să prefacă degrabă sufletul cel tare. Dar în zadar s-a ostenit, că mucenicul striga cu bucurie: Slavă puterii Tale, Doamne.
Ce este mie de multe cuvintele tale şi de făgăduinţele cele trecătoare, pe care nebuneşte mi le spui? - striga Ioan către chinuitor. Acestea toate mai amare decât fierea sunt pentru mine - cu dulceaţă zicea, strigând: Slavă puterii Tale, Doamne.

Când va înflori pe trupul meu mulţimea rănilor, atunci nădăjduiesc a mă învrednici cununilor celor luminate, zicea mucenicul către tiran. Nu zăbovi mai mult, o păgânule, că eu strig: Slavă puterii Tale, Doamne.

Slavă...

Nicidecum nu te voi asculta, o închinătorule la foc, când mă atragi tu către pieire - grăia Ioan; ci mai vârtos cu nevoinţe voi muri pentru Cel ce a murit pentru mine, şi cu mucenicii luminat strig: Slavă puterii Tale, Doamne.

Şi acum..., a Născătoarei:

Închipuit-a de demult călătoria lui Israel prin Marea Roşie, naşterea ta cea fără de bărbat, împărăteasa tuturor. Că precum acela atunci a trecut neudat, aşa şi Hristos din preacurat sângele tău S-a născut, Fecioară.

Cântarea a 5-a:
Irmos: Spăimântatu-s-au toate...

Slăbit-au chinuitorii a bate cărnurile sfântului, ostenit-a şi tiranul cercând să afle chinuri, iar mucenicul vitejeşte rabdă, împodobit fiind cu rănile pe care le luase pentru dragostea Domnului său.
Cât este de înfricoşătoare şi de slăvită suferinţa ta pentru Hristos, de care s-au minunat neamurile care se aflau privindute, şi ţi-au lăudat răbdarea; iar persienii s-au ruşinat împreună cu evreii, îmbrăcându-se cu ruşine.

Împrejur sta mulţime, privind ceea ce se întâmplă, mărite, şi tiranul şedea de faţă nădăjduind să te dobândească. Dar a greşit nebunul în deşert trudindu-se să înfricoşeze pe cel neîngrozit, şi în zadar bătând diamantul.

Slavă...

Batjocorit-a nebunesca poruncă a eparhului celui rău credincios, dumnezeiescul Ioan, văzând înşelăciunea şi mândria persienească, zicând: Nu mă voi închina soarelui, care e făptură, ci mai ales lui Dumnezeu, Celui ce a zidit pe oameni cu mâna.

Şi acum..., a Născătoarei:

Sus era Cel pururea de o fiinţă cu Tatăl şi Dumnezeu, Dumnezeu-Cuvântul, iar cu noi Dumnezeu şi om, Născătoare de Dumnezeu, prin tine pogorându-Se către a noastră smerenie, ne-a izbăvit de blestemul strămoşesc; că pe tine scară cerească te-a văzut patriarhul Iacov.

Cântarea a 6-a:
Irmos: Înţelepţii de Dumnezeu...

Nicidecum nu a putut clătina turnul dreptei credinţe sălbăticia poruncitorului, nici bătaia toiegelor, nici rănile, nici moartea cea de istov.

Ochiului heruvimilor s-a asemănat mintea ta cea curată, că jos vitejeşte ai răbdat chinuri şi sus ai vegheat Stăpânului, Care ţi-a trimis ţie cunună de biruinţă.

Săltat-au atunci luminat cetele mucenicilor văzând îndrăznirea ta, şi împreună cu îngerii privind, în chip nevăzut te întăreau la luptă.

Slavă...

Lanţurile cele de fier podoabă de aur le socotea Ioan, mucenicul cel ales, şi împroşcările cu pietre cele de la evrei, trepte de mergere către cer.

Şi acum..., a Născătoarei:

Luând închipuire de lâna cea plină de rouă a lui Ghedeon, mai înainte a vestit

minunea ta, ca s-a pogorât ca ploaia pe lână, Născătoare de Dumnezeu, unul din Treime în pântecele tău întrupându-Se.

Dacă suntem în timpul praznicului se pun aici condacul şi icosul praznicului.
Dacă suntem în perioada octoihului atunci se continuă cu:

CONDAC, glasul al 4-lea:
Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe cruce...

Plutind pe luciul mării cu neguţătorie, de la răsărit către miazănoapte te-ai nevoit, şi chemându-te Dumnezeu pe tine, precum Matei vama şi tu neguţătoria lăsând, Aceluia ai urmat prin sângele mucenicie i, cu cele vremelnice răscumpărând cele netrecătoare, ai luat cunună de biruinţă.

ICOS

Preaînţeleptul Ziditor şi Stăpânul, Domnul viei celei înţelegătoare, precum a grăit prin sfânta Sa gură, pilda pentru vie, ca celor ce au lucrat în ceasul al unsprezecelea, întocmai le-a plătit ca şi celor din ceasul întâi. Acum pilda spre lucru adevărat s-a descoperit, arătând-o luminată pătimirea lui Ioan, acum după o mie de ani, l-a preaslăvit cu neputrejunea, asemenea cu mucenicii cei dintâi, şi cu darul vindecărilor, căci cu cele vremelnice răscumpărând cele netrecătoare a luat cunună de biruinţă.

SINAXAR

În această lună, în ziua a doua, pomenirea Sfântului noului Mucenic Ioan de la Suceava, care a mărturisit la Cetatea Albă la anul 1332 şi care de sabie s-a săvârşit.

Acest Sfânt Mucenic Ioan a fost cu neamul din strălucita şi marea cetate Trapezunt, vieţuind lângă mare, la multe cetăţi plutea şi neguţătorie multă făcând. Iar odată plutind el corabia, şi adesea văzându-l vrăjmaşul diavol rugându-se lui Dumnezeu şi postind şi pe cei ce pătimeau de boli în corabie miluindu-i şi mângâindu-i pizmuindu-l a ridicat asupra lui pe stăpânul corabiei care era din eresul latinesc şi foarte nemilostiv cumplit şi fără de omenie. Căci voia diavolul să-i împiedice calea mântuirii şi să-l despartă de credinţa în Hristos. Deci a început Sfântul Ioan cu dânsul pe mare în corabie mergând a se prici pentru credinţă. După aceasta au ajuns la Cetatea Albă, ca era în Ţara Moldovei, fiind atunci partea aceea stăpânită de turci; şi intrând în cetate acel rău credincios corăbier a spus conducătorului cetăţii aceleia zicând: Este un bărbat care a venit aici cu mine şi voieşte a se lepăda de părinteasca lui tradiţie, şi de credinţa lui creştinească a se înstrăina, şi la credinţa voastră a se apropia şi tradiţiilor voastre părtaş preaales voieşte a fi, pentru care şi cu multe jurăminte s-a făgăduit mie, plutind pe mare. Pentru aceasta în grabă să faci pentru el punerea la cale, ca să primeşti mare laudă, fiindcă este preaslăvit între cei dintâi boieri ai cetăţii Trapezunt.

Auzind acestea conducătorul, cu bucurie a şezut la judecată, poruncind să cheme pe mucenicul cu cinste. Şi dacă a stat sfântul înaintea conducătorului cetăţii a zis acesta către dânsul: Destule am auzit despre tine că voieşti a te apropia de credinţa noastră, fiindcă a noastră credinţă de cei cinstiţi cu cugetul se atinge, iar credinţa voastră cea creştinească şi vrednică de râs să o laşi, şi tradiţiile şi legile acelora cu luminat glas

înaintea acestei adunări să le blestemi, ca şi alţii să ia pildă. Preamăreşte pe luminatul soare şi dă cinste soarelui şi luceafărului ce răsare înaintea lui şi jertfe să le aduci pentru care mare cinste şi boierie vei primi de la împăratul. Iar Ioan cel îndrăzneţ cu duhul, a răspuns conducătorului cetăţii: Să nu fie mie a mă lepăda de Hristosul meu, Însuşi ziditorul soarelui acestuia pe care tu, în înşelăciune ţinut fiind, cinsteşti făptura ca pe Dumnezeu, cinstea datorată lui Dumnezeu aducând-o fără de minte făpturii. Deci lasă tu înşelăciunea necredinţei sufletului tău şi primeşte haina dumnezeiescului Botez, care mai mult decât soarele străluceşte şi crede în Domnul nostru Iisus Hristos. Căci soarele este făcut în a patra zi, cum dară de crezi în făptură? Aceste cuvinte auzindu-le tiranul, s-a aprins de mânie şi a poruncit să întindă pe mucenicul la pământ, şi cu toiege ghimpoase fără de milostivire să-l bată. Dar făcându-se seară, a poruncit să lege pe sfântul cu două lanţuri, şi să-l arunce în temniţă până dimineaţa.

Iar a doua zi dimineaţa a şezut tiranul acela cu chip de fiară la judecată şi a poruncit să aducă pe mucenic. Şi stând înaintea lui sfântul cu faţa luminată şi cu suflet vesel, s-a minunat chinuitorul de strălucirea feţei lui, şi a început cu multă măgulire să îndemne pe mucenic. Iar sfântul nebăgând seamă cât de puţin de aceasta a răspuns tiranului: Creştin sunt. Atunci tiranul ca o fiară răcnind, a poruncit îndată să întindă pe mucenic la pământ şi mai cumplit să-l bată. La care slugile se schimbau bătând pe sfântul, iar acesta, şoptind cu buzele, făcea rugăciuni. După aceasta a poruncit tiranul să lege pe mucenic de coada unui cal neînvăţat şi sălbatic, şi unul din ostaşi să încalece pe el şi pe uliţele cetăţii cât va putea calul să alerge; şi aşa a fost târât sfântul prin toată cetatea. Iar un oarecare evreu batjocorind pe mucenicul, a luat o sabie şi ajungând pe sfântul îndată i-a tăiat capul; si aşa s-a despărţit capul de trup, lăsând să zacă în locul acela trupul sfântului împreună cu capul nebăgat în seamă. Şi nimeni dintre creştini nu îndrăznea să se atingă de moaştele mucenicului.

După aceasta, în noaptea aceea multe făclii asupra moaştelor sfântului mucenic s-au văzut arzând şi trei bărbaţi luminaţi cântau cântări minunate, cadindu-l, şi un stâlp de foc asupra trupului mucenicului se vedea; aceasta minune mulţi au văzut-o. Iar un oarecare dintre evrei a cărui casă era aproape de mult-pătimitorul trup, socotind ca preoţii creştini voiesc să-l ia şi să-l îngroape, a luat un arc cu săgeată şi întinzându-l a voit să săgeteze pe unul dintr-înşii. Iar arcul şi săgeata lui s-au lipit de mâinile lui, şi aşa toată noaptea a petrecut. Iar făcându-se ziua, acei minunaţi bărbaţi şi făcliile s-au făcut nevăzute. Deci oameni de toată vârsta se adunau ca să vadă pe ticălosul săgetător, iar el tuturor cele ce i s-au întâmplat le spunea chiar nevrând. Apoi şi scăpare de pedeapsa sa a primit. Şi fiind înştiinţat de aceasta minune tiranul şi temându-se foarte, a poruncit creştinilor să îngroape trupul sfântului, iar ei luându-l, l-au îngropat la loc cinstit.

După acestea latinul acela, care a dat pe sfântul la chinuri, a voit să-l fure şi să-l ducă în patria sa. Deci într-una din nopţi venind cu ai săi şi săpând locul, voia să ia moaştele. Însă în aceeaşi noapte s-a arătat mucenicul lui Hristos, Ioan, preotului bisericii aceleia zicându-i: Scoală degrabă şi aleargă la biserică, că voiesc să mă fure. Şi îndată preotul

sculându-se cu grăbire a alergat la locul acela, şi a aflat mormântul săpat şi trupul sfântului puţin de nu a fost luat. Apoi chemând poporul cel dreptcredincios i-a spus cele ce se făcuse, şi toţi au dat slavă lui Dumnezeu, Cel ce preamăreşte pe sfinţii Săi. După aceasta a pus cinstitele moaşte ale sfântului în sfântul altar aproape de sfânta masă, şi acolo a petrecut mai mult de şaptezeci de ani, şi neîncetat se arătau ziua şi noaptea feluri de vedenie asupra trupului mucenicesc.

Deci a venit aceasta la auzul bine-credinciosului şi de Hristos iubitorului marelui domn Alexandru cel Bun, cel ce stăpânea atunci toată Moldova şi partea mării aceea, care iubitor de mucenici fiind, împreună cu sfatul preasfinţitului arhiepiscop şi mitropolit Iosif cel ce ocârmuia atunci Biserica, îndată a trimis boieri cu destulă oaste la Cetatea Albă. Iar ei cu grăbire şi mare cinste au adus la dânsul sfintele moaşte ale mucenicului; şi primindu-le cu vrednică cinste dimpreună cu toţi măriţii săi boieri, şi cu mitropolitul şi cu tot clerul şi poporul, le-au pus în sfânta mitropolie în Suceava la luminatul său scaun, care era într-acea vreme cetate domnească de scaun a Moldovei, unde feluri de tămăduiri face sfântul, încât şi până astăzi de la mormântul său se dau tămăduiri tuturor celor ce aleargă la dânsul cu credinţă. Iar după o vreme mutându-se domnia şi Mitropolia din Suceava la Iaşi, s-au mutat şi sfintele moaşte.

În Moldova au fost aduse sfintele lui moaşte, cu alai domnesc, la anul 1402, de bine-credinciosul Alexandru Voievod, în al doilea an al domniei sale. Iar în anul 1686, pentru risipirea ce se socotea a fi, şi prăpădenia acestor ţări, s-au mutat sfintele moaşte din Iaşi în ţara leşească cu bună voirea Craiului Ioan Sobieschi, care se afla atunci cu oştile sale în Moldova, mergând împotriva tătarilor cu sfatul bine-credinciosului domn Constantin Cantemir, care al doilea an avea întru domnie, şi al tuturor boierilor, de Dositei mitropolitul, până ce aveau să se aline tulburările. Iar întoarcerea acestor sfinte moaşte, a fost la anul 1783 prin dumnezeiasca Pronie, care s-a făcut de împăratul Iosif al Austriei, la rugămintea episcopului de Rădăuţi, Dositei.

Pentru rugăciunile purtătorului Tău de chinuri, Dumnezeule, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a:
Irmos: N-au slujit făpturii...

Chinurile ce se aduceau ţie, vrednicule de minune, ca nişte săgetături copilăreşti le-ai socotit, cântând cu bucurie: Cel ce eşti prealăudat, Doamne Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Mâinile adesea tinzându-şi către tiranul, zicea Ioan: De ce te osteneşti în deşert, tu, cel ce nu ai ruşine? Că chinuindu-mă tu, îmi faci mie haina luminoasă, şi moartea, cunună a nemuririi.

Eu sunt cu adevărat mucenic al lui Hristos Dumnezeului nostru celui adevărat, mucenicul striga, că socotesc chinurile flori cu bun miros şi vărsarea sângelui, scăldătoare a Botezului.

Slavă...

Viaţa pe care o am în trup, o socotesc noapte, cugeta cu dragoste Ioan; degrab dar să-mi fie dezlegată legătura trupului, că împreună cu Hristos să moştenesc viaţa.

Şi acum..., a Născătoarei:

Limba cea ritoricească a rămas fără de glas şi nemişcată, văzându-te pe tine ceea ce eşti plină de har, că nu poate spune zămislirea cea de negrăit a naşterii tale celei necuprinse.

Cântarea a 8-a:
Irmos: Pe tinerii cei binecredincioşi...

Fericitu-te-au pe tine împăraţii, te-au binecuvântat arhiereii, auzind de a ta vitejească răbdare, şi către Hristos mijlocitor câştigându-te pe tine, şi acum venind, se închina cinstitelor tale moaşte.

Tulburatu-s-au oarecând neamurile, împreună cu poporul cel călcător de Lege, asupra unsului şi Domnului cugetând cele deşarte; şi acum s-au adunat persienii să chinuiască pe Ioan, iar evreii să-l înjunghie.

A fost prins şi ţinut de tine şi până în sfârşit surpat şarpele cel netrupesc, prin răbdarea trupului tău, şi tăria lui şi tirania cea cumplită o a stins Hristos, Cel ce S-a îmbrăcat în trup.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu rănile lui Hristos, lăudându-te, către veşnicele locaşuri te-ai mutat, cu haina mohorâtă fiind îmbrăcat, mucenice, pe care o ai vopsit din sângele tău, şi împăratului puterilor te arăţi, dănţuind împreună cu mucenicii.

Şi acum..., a Născătoarei:

Trimis a fost de demult lui Isaia cărbune, care, fiind scos cu cleştele de serafim, s-a atins de dânsul, şi păcatele i-a iertat; iar cleştele tu eşti, Fecioară, care ai purtat Cărbunele cel dumnezeiesc, întru iertarea păcatelor omeneşti.

Cântarea a 9-a:
Irmos: Tot neamul pământesc...

Ostaş adevărat al mărturisirii lui Hristos ai fost, Ioane, şi pierzător vicleşugului celor fără de Dumnezeu; pentru aceea şi acum cu rugăciunile tale pierde semeţia păgânească, supunând-o sub picioarele poporului nostru dreptcredincios.

De a şi fost zdrumicată carnea sfântului tău trup, de s-a şi vărsat sângele tău, dar îngrozirile ce veneau asupra ta nu te-au supus. Drept aceea cu puterea ta ruşinează pe cei ce se scoală asupra noastră, şi biruitor arată pe poporul nostru.

Sfărâmă arcul păgânilor, nebiruitule ostaş, al celor ce se pornesc cu nedreptate asupra moştenirii tale, pe care iubind-o ţi-ai ales-o ţie, şi întăreşte pe poporul nostru, ca şi noi cu linişte şi cu pace să petrecem.

Slavă...

Cei care am dorit după luminata şi cinstita pomenirea ta, am luat şi am sărutat bucurându-ne cu duhul, şi săltând ne rugăm, fericite: locul acesta şi poporul, unde ai voit a fi preamărit, păzeşte-l nevătămat, dimpreună cu poporul nostru, cel dreptcredincios.

Şi acum..., a Născătoarei:

Pe Care toţi proorocii în multe chipuri L-au vestit, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, am văzut pe Dumnezeu cel

desăvârşit, Care S-a întrupat pentru noi şi a mântuit pe oameni de blestemul strămoşesc, roagă-L ca şi noi cu rugăciunile tale să scăpăm de veşnica gheenă.

LUMINÂNDA

Podobie: Cu trupul adormind...

Stând înaintea luminii celei neapuse, fericite, împreună cu cetele mucenicilor, pe cei ce laudă pomenirea ta, mântuieşte-i de ispite cu rugăciunea ta (de două ori).

Slavă... Şi acum..., a praznicului, iar de va fi în post, a Născătoarei:

Ceea ce ai purtat Lumina cea neapusă, pururea Fecioară, Care luminează pe cei ce şed întru întunericul vicleşugului neştiinţei, luminează-ne şi pe noi păcătoşii, cu lumina Fiului tău.

LA LAUDE

Se pun stihirile pe 6: ale praznicului 3 şi ale sfântului 3.
Iar de va fi în post numai ale sfântului pe 4, cântându-se prima stihiră de două ori, glasul 1:

Podobie: Prealăudaţilor mucenici...

Prealăudate Ioane, pe tine nici sălbăticia tiranului, nici amăgirea cuvintelor, nici groaza chinurilor, nici bătăile cele cumplite nu te-au despărţit de Hristos, pe Care din pruncie L-ai iubit; Căruia te şi roagă să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Către tiranul ai grăit, Ioane: Nu este mie nimic mai dulce, nici mai cinstit, nici slava cea trecătoare, nici bogăţia cea putredă, mai vârtos decât Hristos, Împăratul ceresc. Pe Care roagă-L să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Asemenea s-a făcut mucenicilor, în anii cei de pe urmă, mucenicul cel de bun neam, că aprinzându-se cu râvna sufletului cel iubitor de Dumnezeu, cu patimile sale a câştigat slava cea prea bogată, şi lui Hristos se roagă să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Slavă…, glasul al 2-lea:

Veniţi iubitorilor de mucenici, să ne îndulcim înţelepţeşte astăzi, din masa cea duhovnicească, pe care o a pus nouă mucenicul Ioan, din care şi îngerii se îndulcesc, precum a zis proorocul: pâine îngerească a mâncat, şi sufletul împreună cu dânşii să se desfăteze, şi nouă cere de la Mântuitorul Hristos iertare de păcate, celor ce cu cinste săvârşim pomenirea lui.

Şi acum... a praznicului, iar de este în post, a Născătoarei:
Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Doxologia mare. Ecteniile şi otpustul. Ceasul întâi şi otpustul deplin.

LA LITURGHIE

Fericirile praznicului, Cântarea cea de rând pe 4, şi ale sfântului, Cântarea a 3-a pe 4;
iar de este afară de Penticostar, Fericirile din canonul sfântului, Cântarea a 3-a şi a 6-a pe 8.

Prochimenul Praznicului, şi al sfântului, glasul al 7-lea: Veseli-se-va dreptul de Domnul...

Stih: Auzi Dumnezeule, glasul meu...

Apostolul, din Epistola către Timotei:
Fiule Timotei, întăreşte-te în Darul...

Aliluia, glasul al 4-lea: Dreptul ca finicul va înflori...

Stih: Răsădit fiind în casa Domnului...

Evanghelia de la Ioan:
Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Acestea poruncesc vouă...

CHINONICUL
Întru pomenire veşnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

Sursa: Mineiul (lunile ianuarie-iulie), Ed. Reîntregirea, Alba Iulia, 2001

Sf. Ierarh Grigorie Dascălu, Mitropolitul Țării Româneşti (22 Iunie)

SLUJBA

SLUJBA SFÂNTULUI IERARH GRIGORIE DASCĂLU, MITROPOLITUL ȚĂRII ROMÂNEȘTI

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne strigat-am... Stihirile Ierarhului pe 4, glasul al 4-lea,
Podobia: Dat-ai semn...

Din tinereţe ai fost ales de Dumnezeu să paşti turma cea cuvântătoare întru înţelepciune. Pentru aceasta, Chivernisitorul a toate, Hristos, a rânduit să te desăvârşeşti în cunoaşterea învăţăturilor elineşti şi latineşti, care au înfrumuseţat sufletul tău cel îmbrăcat în podoaba fecioriei şi a cuvioşiei.

Pe Grigorie, întâistătătorul Ungrovlahiei, pe luminătorul cel nespus al Bucureştilor şi al Ţării Româneşti, pe ocrotitorul cel mare al mănăstirilor, pe cel care i-a învăţat pe credincioşi prin pilda vieţii lui, cu toţii să-l lăudăm!

Agonisind prinos de învăţătură omenească şi desăvârşindu-te în cunoaşterea scrierilor Sfinţilor Părinţi ai plecat la stareţul Paisie de la Neamţ, care te-a îmbrăcat în chipul îngeresc şi te-a învăţat tainele cunoaşterii lui Dumnezeu şi meşteşugul rugăciunii celei curate.

Mulţimea călugărilor şi adunarea credincioşilor împreună se bucură săvârşind pomenirea ta, Sfinte Grigorie, că întru tine am aflat dreptar desăvârşit vieţii noastre, cel ce prin blândeţe şi smerenie te-ai asemănat sfinţilor de odinioară, iar prin prisosul învăţăturii şi al trăirii curate te-ai ridicat pe treptele teologiei dimpreună cu dascălii cei mari ai creştinătăţii, cu care roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă... glas 6

Prin truda rugăciunii, înţeleptule părinte, te-ai arătat ca un pom răsărit din ogorul Ţării Româneşti şi udat de apele Duhului Sfânt. Pentru aceea fără prihană ai slujit lui Dumnezeu, ierarhe Grigorie, înfruntând povara pribegiei şi mustrând pe cei fărădelege. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de greşeli, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Şi acum... a Născătoarei

Pe tine Născătoare de Dumnezeu, singura scăpare a creştinilor, te avem folositoare şi zid toţi credincioşii care pururea suntem necăjiţi de noianul răutăţilor şi al nevoilor.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glas 1
Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Poporului ales al lui Dumnezeu grabnic ajutător te-ai arătat, părinte Grigorie, cu poveţele, cu minunile şi cu icoana vieţii tale celei sfinţite. Pentru aceasta, cererile noastre nu le trece cu vederea şi nădejdile ni le adevereşte, ca împreună

cu tine să cântăm lui Dumnezeu: Slavă pentru toate!

Stih: Preoţii Tăi Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate şi cuvioşii Tăi se vor bucura.

Dascăl te-ai arătat pe tine încă din vremea vieţii tale pământeşti, că întru toate ai fost pildă tuturor, învăţând cu fapta şi cu cuvântul cele plăcute lui Dumnezeu, iar prin tălmăcirea scrierilor părinteşti te-ai făcut ca un potir curgător de mireasma Duhului.

Stih: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.

Având toiag luminos mintea ta cea de Dumnezeu insuflată, ca un al doilea Moise ai izvorât din piatra cea seacă apa dumnezeieştilor învăţături pentru turma ta, iar acum în ceruri petrecând în lumina cea neapropiată, ca unul ce ai primit putere de la Hristos, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă... glasul al 6-lea

Arhiereu al lui Hristos, fericite dascăl al dreptei credinţe, dumnezeiasca bucurie a călugărilor, părinte Grigorie, nu înceta a te ruga pentru biruinţele binecredincioşilor creştini, pentru pacea lumii, pentru iertarea de greşeli şi pentru mântuirea celor ce săvârşesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină, preaînţelepte.

Şi acum... a Născătoarei

Întru tine de-a pururi curată Fecioară s-a făcut cunoscută minunea cea uimitoare a zămislirii şi chipul cel negrăit al naşterii. Mintea mi se înfricoşează şi cugetul mi se înspăimântă de mărirea ta, ce se revarsă asupra tuturor, spre mântuirea sufletelor noastre.

TROPARUL
Glasul al 4-lea

Îndreptător credinţei şi chip blândeţelor, învăţător înfrânării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu, smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Grigorie, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Altul, glasul al 2-lea

De dulceaţa gurii tale celei sfinţite ce îndulceşte Biserica şi de focul râvnei tale se minunează cetele cereşti, că ostenindu-te în tălmăcirea sfintelor învăţături ale părinţilor celor de demult, ai dăruit turmei tale bucuria cunoaşterii lui Dumnezeu, Sfinte Ierarhe Grigorie.

Altul, glasul al 3-lea

Preacinstit truditor în ogorul dumnezeieştilor slove, înţelepte următor al Sfinţilor Părinţi, blând povăţuitor al Ungrovlahiei, numai cu smerenia ai biruit meşteşugul celor potrivnici. Pentru aceasta, Sfinte Ierarhe Grigorie, roagă pe Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă pace şi mare milă.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei, glas 4,
Taina cea din veac ascunsă...

LA VECERNIA MARE

După obişnuitul psalm se cântă starea întâi:
Fericit bărbatul...

La Doamne, strigat-am... Stihirile Ierarhului pe 8,
glasul al 4-lea;
Podobie: Ca pe un viteaz...

Din fragedă pruncie iubind pe Dumnezeu te-ai lepădat de toate cele plăcute ale vieţii, arătând desăvârşită înclinare spre învăţătură şi sihăstrie, iar prin dumnezeiasca rânduială ai intrat la şcoala cea duhovnicească a Sfântului Paisie de la Neamţ, agonisind înţelepciune şi smerită cugetare, părinte Grigorie, Ierarhul lui Hristos.

De frumuseţea curăţiei sufletului tău se minunează cetele cereşti că, din tinereţe ţi-ai păzit fără prihană viaţa ta, Sfinte Grigorie, voind a te înfăţişa Mirelui Hristos întru nepătimire. Încă şi curăţia minţii, prin rugăciune agonisind, apărător al vieţii duhovniceşti te-ai arătat, mărturisind tuturor că aceasta duce la viaţa cea veşnică.

Adeveritu-s-au prin tine ale Evangheliei cuvinte că, lumina nu se ascunde sub obroc şi arhipăstor al Ţării Româneşti ai fost aşezat, astfel încât făclia virtuţilor tale să lumineze pe toţi cei binecredincioşi şi ei să slăvească pe Hristos. Pentru aceasta părinte Grigorie, roagă pe Hristos Dumnezeu să ne dăruiască pace şi mare milă.

Bărbăţia şi lupta ta, Ierarhe, tăria cugetului tău puse în apărarea dreptei credinţe şi înfruntarea nedreptăţilor au rămas pildă pentru păstorii Bisericii noastre, că pe preoţii şi credincioşii tăi i-ai izbăvit din mâna asupritorilor întărindu-le nădejdea şi credinţa în Dumnezeu.

Alte Stihiri ale Ierarhului
Glasul întâi; Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Veseleşte-te întru Domnul lavră a Căldăruşanilor şi saltă bucurându-te, că ai agonisit în tine moaştele Ierarhului Grigorie, ca pe o comoară de mult preţ, din care şi noi scoţând râuri de vindecări, mulţumim lui Dumnezeu, purtătorul de grijă şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Ca un alt Gură de Aur te-ai instruit în cunoaşterea limbilor şi a ştiinţei ritoriceşti, întrecând cu învăţătură şi cunoaştere pe toţi cărturarii vremurilor tale. Pentru aceasta te lăudăm ca pe un lucrător înţelept în via Domnului şi iluminător al poporului binecredincios.

Închinându-ne cinstitelor tale moaşte, Sfinte Ierarhe Grigorie, lăudăm ostenelile tale, ca pe un cărturar luminat te cinstim, ca pe un arhiereu cuvios te fericim şi ca pe un părinte duhovnicesc te rugăm să mijloceşti înaintea lui Hristos Dumnezeu să dăruiască pace Bisericii Sale şi mântuire sufletelor noastre.

Racla cinstitelor tale moaşte izvorăşte credincioşilor tămăduiri, iar puterea învăţăturilor tale întunericul neştiinţei risipeşte şi sufletele le luminează. De dumnezeiescul duh fiind însufleţit, tuturor le-ai întărit nădejdea mântuirii şi întâlnirea cu Hristos, fericite Grigorie.

Slavă...glasul al 5-lea

Să trâmbiţăm cu trâmbiţa de cântări, să săltăm şi să dănţuim, veselindu-ne, şi să aducem acum cinstire sfântă, să cântăm lui Dumnezeu dumnezeiasca laudă şi să fericim astăzi după cuviinţă pe vrednicul şi marele cuvios, pe luminătorul şi

povăţuitorul arhiereu, pe tămăduitorul şi grabnic ajutătorul păstor, pe ocrotitorul şi milostivul părinte, Mitropolit al Ţării Româneşti şi binecuvântare a lavrei Căldăruşanilor, pe Sfântul Grigorie, pe care îl rugăm să mijlocească mântuirea sufletelor noastre.

Şi acum... a Născătoarei (Dogmatica)

În Marea Roşie, închipuirea miresei celei neispitite de nuntă s-a întipărit de demult. Acolo Moise despărţitor al apei, iar aici Gavriil, slujitor al minunii. Atunci trecut-a Israel adâncul cu piciorul neudat, iar acum Fecioara L-a născut fără sământă pe Hristos. Marea, după trecerea lui Israel, a rămas nestrăbătută; iar cea fără prihană, după naşterea lui Emanuel a rămas nevătămată. Cel ce eşti şi mai înainte ai fost şi Te-ai arătat ca om, Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei şi paremiile:

De la Pilde citire: (X, 8; III, 13-16; VIII, 6-9)

Pomenirea dreptului cu laude şi binecuvântarea Domnului peste capul lui. Fericit este omul care a aflat înţelepciune şi muritorul care a cunoscut priceperea. Că mai bună este îndeletnicirea cu acestea decât pietrele cele de mult preţ; şi tot ceea ce este de mult preţ nu este vrednic de ea. Pentru că lungimea de zile şi anii vieţii sunt în dreapta ei, şi în stânga ei bogăţie şi mărire. Că din gura ei iese dreptate, legea şi mila pe limbă o poartă. Deci, ascultaţi-mă pe mine, o fiilor, că lucruri de cinste vă voi spune; şi fericit este omul care va păzi căile mele. Că ieşirile mele sunt ieşiri de viaţă şi vrerea de la Domnul se găteşte. Pentru aceasta vă rog pe voi şi pun glasul meu înaintea fiilor oamenilor. Că eu înţelepciunea, am tocmit sfatul şi ştiinţa şi gândul, eu l-am chemat. Ale mele sunt sfatul şi întărirea, a mea este priceperea şi a mea este tăria. Eu iubesc pe cei ce mă iubesc pe mine; iar cei ce mă caută vor afla har. Înţelegeţi dar cei fără de răutate chibzuială şi cei neînvăţaţi puneţi la inimă. Ascultaţi-mă pe mine că iarăşi lucruri măreţe va voi spune. Şi voi scoate din buzele mele cele drepte, că adevărul va vesti cerul gurii mele, iar buzele mincinoase sunt urâte înaintea mea. Cu dreptate sunt toate graiurile gurii mele, nimic nu este într-însele strâmb, nici încâlcit. Toate sunt drepte pentru cei ce înţeleg şi netede pentru cei ce află cunoştinţa. Că vă învăţ pe voi adevărul, ca nădejdea voastră să fie în Domnul şi să vă umpleţi de Duh.

De la Pilde citire: (X, 32; XI, 1-12)

Gura dreptului izvorăşte înţelepciune, iar limba celui nedrept va pieri. Din buzele oamenilor drepţi picură daruri, iar gura celor necuraţi se răzvrăteşte. Cumpenele viclene sunt urâciune înaintea Domnului, iar cumpăna dreaptă este primită de El. Oriunde îşi face loc sudalma acolo şi ocara, iar gura celor smeriţi cugetă înţelepciune. Desăvârşirea drepţilor îi va îndruma pe dânşii şi împiedicarea călcătorilor de lege îi va îndritui pe ei. Nu vor folosi averile în ziua mâniei iar dreptatea va izbăvi de la moarte. Murind, dreptul s-a sfârşit pocăindu-se, iar pieirea nelegiuiţilor este grabnică şi vrednică de râs. Dreptatea celui fără prihană îndreptează căile, iar necredinţa cade întru nedreptate. Dreptatea oamenilor drepţi îi va mântui pe ei; iar fără de lege întru răutatea lor se prind. Sfârşindu-se

omul drept nu-i va pieri nădejdea; iar lauda necredincioşilor va pieri. Dreptul din cursă va scăpa şi în locul lui se va da cel necredincios. În gura celor fără de lege este laţul cetăţenilor; iar chibzuirea drepţilor cu bună sporire. Întru bunătăţile drepţilor se va înălţa cetatea, întru pieirea necuraţilor bucurie. Întru binecuvântarea drepţilor se va înălţa cetatea, iar din pricina gurii nedrepţilor se va nimici. Cel lipsit de minte, batjocoreşte pe cetăţeni dar omul înţelept aduce linişte.

Din Înţelepciunea lui Solomon citire: (IV, 7-15)

Dreptul de va ajunge să se sfârşească, întru odihnă va fi. Că bătrâneţile sunt cinstite, nu cele de mulţi ani, nici cele ce se numără cu numărul anilor. Şi căruntеţile sunt înţelepciunea oamenilor şi vârsta bătrâneţilor viaţa nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit şi vieţuind întru păcătoşi, s-a mutat. Răpitu-s-a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui, sau înşelăciunea să înşele sufletul lui. Că râvna răutăţii întunecă cele bune, şi neînfrânarea poftei schimbă gândul cel fără de răutate. Sfârşindu-se peste puţin, a împlinit ani îndelungaţi. Că plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceea s-a grăbit a-l scoate pe dânsul din mijlocul răutăţii. Şi popoarele văzând şi necunoscând, nici punând în gând una ca aceasta; că dar şi milă este întru cuvioşii Lui şi cercetare întru aleşii Lui.

LA LITIE
După stihira hramului se cântă stihirile Ierarhului, glasul întâi

Cu vrednicie crucea lui Hristos, pe umeri luând, toată viaţa ta Sfinte Ierarhe, întru smerenie ai petrecut şi la împlinirea evanghelicelor porunci, cu adevărat ai ajuns. Pentru aceasta, părinte Grigorie, adu-ţi aminte de cei ce prăznuiesc cu dragoste sfânta ta pomenire şi te roagă lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Poporului ales a lui Dumnezeu grabnic ajutător te-ai arătat, cu poveţele, cu minunile şi cu pilda vieţii tale celei sfintite, Ierarhe preaînţelepte. Pentru aceasta cererile noastre nu le trece cu vederea, iar nădejdile ni le adevereşte, ca împreună cu tine să cântăm lui Dumnezeu: slavă pentru toate câte ne-ai dat nouă.

Alte stihiri, glasul al 4-lea

Mulţimile călugărilor s-au minunat de smerenia ta şi de iubirea ta de oameni, fericite Grigorie, căci asemenea Sfinţilor Ierarhi te-ai arătat săvârşindu-ţi ascultarea de tâlcuitor al Sfintelor Scripturi. Pentru aceasta şi noi te rugăm cu credinţă să ne fii bun călăuzitor către Hristos, Mântuitorul sufletelor noastre. Împovăraţi de păcate, de grijile cele lumeşti apăsaţi şi mâhniţi de slăbiciunile noastre, cu lacrimi ne punem nădejdea întru tine, părinte Grigorie, ştiind că Hristos prin tine revarsă minuni, şi ne izbăveşte de toate primejdiile, dând mântuire sufletelor noastre.

Împovăraţi de păcate, de grijile cele lumeşti, apăsaţi şi mâhniţi de slăbiciunile noastre, cu lacrimi ne punem nădejdea întru tine, părinte Grigorie, ştiind că Hristos prin tine revarsă minuni, şi ne izbăveşte de toate primejdiile, dând mântuire sufletelor noastre.

De ispite şi de boli fiind loviţi, de felurite supărări fiind asupriţi, de nedreptăţi şi

necazuri împresuraţi, alergăm la ajutorul tău, Sfinte Grigorie şi, cu credinţă, te rugăm: din valurile vieţii scoate-ne şi către limanul mântuirii ne îndreptează, ca pe Hristos Dumnezeu în cântări să-L lăudăm.

Slavă... glasul al 3-lea

Veniţi să ne luminăm cu lumina cunoştinţei de Dumnezeu pe care o răspândeşte peste Biserica străbună sfinţitul între ierarhi, mitropolitul Grigorie; că astăzi soborul slujitorilor şi credincioşilor prăznuiesc, după cuviinţă, pe slujitorul Adevărului şi înnoitorul Bisericii Ţării Româneşti, pe cel ce ne-a lăsat moştenire sfintele sale moaşte din care izvorăsc neîncetat vindecări trupeşti şi sufleteşti spre bucuria tuturor.

Şi acum... a Născătoarei

Te lăudăm, Binecuvântată întru tot fericită Fecioară, pe tine care eşti preaslăvită de toată făptura, de purtătorii de Dumnezeu părinţi şi de toţi îngerii ca pe ceea ce ai născut pe Dumnezeu Cuvântul. Pe Acesta, roagă-L să mântuiască pe cei ce te laudă pe tine.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile glasului al 5-lea
Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te, Sfinte Mitropolit, pildă a înfrânării şi chip al blândeţei! Bucură-te, întărire a dreptei credinţe şi izvor al înţelepciunii, vas al dumnezeiescului Duh şi reazim neclintit al Ortodoxiei, trâmbiţa cea vrednică de laudă a Bisericii şi icoana adevăratei vieţuiri, de trei ori fericite Grigorie, roagă pe Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greşeli celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Stih: Binecuvântat este Dumnezeu cel ce varsă harul Său peste Sfinţii Săi.

Bucură-te, cuvios fără patimă şi surpător al vicleniei! Bucură-te, rugător fierbinte şi dascăl înţelept, izvor de bucurie şi locuitor al cerului, grăitorule de Dumnezeu insuflat şi podoaba ierarhilor, fiu al Ţării Româneşti şi altoi duhovnicesc al Moldovei, părinte Grigorie, roagă pe Dumnezeu să dăruiască iertare de păcate celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Stih: Tu eşti preot în veac după rânduiala lui Melchisedec...

Bucură-te, frumuseţea ierarhilor şi pilda teologilor. Bucură-te, slujitor Cuvântului şi pilda preoţilor, apărătorule al dreptei credinţe şi temeiul neclintit al Bisericii, candela nestinsă în rugăciune şi mărgăritarul de mult preţ al tinerilor înţelepţi, Grigorie, cel care bogate daruri reverşi asupra celor ce se apropie cu credinţă de racla moaştelor tale şi cer de la Dumnezeu mare milă.

Slavă... glasul al 8 – lea

Fericimu-te pe tine, Sfinte Ierarhe Grigorie, cel ce ai înmulţit talanţii încredinţaţi de Dumnezeu, că iubind osteneala cea cărturărească, ca o albină ai adunat din grădina scrierilor Sfinţilor Părinţi nectarul cu care ai hrănit turma încredinţată ţie spre păstorire. Cel ce scrierile filocalice în limba poporului tău le-ai tălmăcit, ai îmbogăţit tezaurul teologiei româneşti. Pentru aceasta Hristos te-a primit în ceruri în ceata dascălilor înţelepţi ai Bisericii Sale, de

unde mijloceşti pentru mântuirea sufletelor noastre.

Şi acum... a Născătoarei, Fecioară nenuntită.
Cea specifică glasului 8

La binecuvântarea pâinilor,
Troparul Ierarhului, de două ori, (vezi la Vecernica mică),
şi al Născătoarei de Dumnezeu,
Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucură-te
Se continuă cu cealaltă parte a Privegherii.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... se cântă troparul Ierarhului de două ori;
Slavă... Şi acum... al Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 4-lea,
Taina cea din veac ascunsă...
După Catisma întâi, SEDEALNA, glasul întâi
Podobie: Mormântul Tău Mântuitorule...

Veniţi mulţimea ortodocşilor celor numiţi cu numele lui Hristos, să lăudăm cu credinţă pe ierarhul Domnului Grigorie, pe luminătorul creştinilor şi povăţuitorul călugărilor, pe ostenitorul dumnezeieştilor slove, cel pe care Hristos Dumnezeu l-a încununat în ceruri, (de două ori)

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu

Marie, ceea ce eşti locaş cinstit al Stăpânului, ridică-ne pe noi cei căzuţi în prăpastia cumplitei deznădăjduiri şi a greşalelor şi a necazurilor. Că tu eşti mântuire păcătoşilor şi apărătoare tare şi miluieşti pe robii tăi.

După Catisma a doua se cântă Sedealna, glasul al 4-lea
Podobie: Spăimantatu-s-a Iosif...

Cu totul fiind plin de virtuţi, ca un adevărat înger în trup te-ai arătat, Ierarhe Grigorie, cu dragoste pe tineri povăţuind, pe cei orfani ocrotind, pe văduve apărând, pe preoţi la evlavie îndemnând, pe monahi smerenie învăţând, iar pe cei avuţi la milostenie sfătuind. Pentru aceasta, toţi iubitorii de Hristos, te lăudăm după cuviinţă, (de două ori)

Slavă... Şi acum... a Născătoarei

Spăimantatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire, văzând; şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără sământă, Născătoare de Dumnezeu, rugul cel nears de foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit; şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău, preoţilor a strigat: Fecioara naşte, şi după naştere rămâne tot fecioară.

Polieleul: Robii Domnului...

MĂRIMURILE
Glas 1

Stih 1: Auziţi acestea toate popoarele. Ascultaţi toţi cei ce locuiţi în lume.

Stihiri

Mărimu-te pe tine, Sfinte Ierarhe Grigorie şi cinstim sfântă pomenirea ta; că prin înţelepciune Biserica ai luminat.

Altă Stihiră

Veniţi toţi pământenii să lăudăm pe marele Grigorie, zicând: pe lauda Ungrovlahiei şi slava Căldăruşanilor.

Stih 2: Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere.
Stih 3: Doamne, iubit-am bunăcuviinţa casei Tale şi locul sălăşluirii slavei Tale.
Stih 4: Gura dreptului grăieşte înţelepciune şi limba lui rosteşte dreptate.
Stih 5: Întru pomenire veşnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.
Stih 6: Fericiţi sunt cei ce locuiesc în casa Ta şi în vecii vecilor Te vor lăuda.

Slavă... Slavă Ţie Treime Sfântă... şi celelalte
SEDEALNA a treia, glasul al 8-lea
Podobie: Pe înţelepciunea şi Cuvântul...

Întărit cu putere de sus şi cu dreapta credinţă ai păstorit cu dragoste Biserica Ţării Româneşti, furtunile vremurilor biruind, de Dumnezeu insuflate Părinte Grigorie. Pentru aceasta, după săvârşirea din viaţă, Hristos a aşezat sufletul tău în ceata marilor dascăli ai lumii şi Ierarhi din Împărăţia cerurilor, iar sfintele tale moaşte, prin rânduiala dumnezeiască au fost lăsate mângâiere credincioşilor, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă... Şi acum.... a Născătoarei de Dumnezeu, însăşi Podobia

Pe înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind în chip negrăit, Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut pe Cel ce ţine toate; şi în braţe ai purtat pe Cel ce cuprinde toate, pe Dătătorul de hrană al tuturor, pe Făcătorul făptuirii şi Domnul. Pentru aceasta te rog, Preacurată Fecioară, şi cu credinţă strig către tine, să fiu izbăvit de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu. Stăpână, Fecioară curată, ajutorul tău atunci să mi-l dăruieşti că poţi toate câte le voieşti.

Antifonul întâi al glasului ai 4-lea
PROCHIMENUL, glas 4
Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.
Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie.

Toată suflarea...
Evanghelia de la Ioan:

Zis-a Domnul: Eu sunt uşa; prin Mine de va intra cineva se va mântui... (caută la Duminica a doua din Postul Mare, Evanghelia Ierarhului).

Psalmul 50

Slavă... glasul al 2-lea

Pentru rugăciunile Ierarhului Tău Grigorie, Milostive, curăţeşte mulţimea păcatelor noastre.

Şi acum.... a Născătoarei

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive curăţeşte mulţimea păcatelor noastre.

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule după mare mila Ta.
Stihiră, glasul al 6-lea

Omule a lui Dumnezeu şi credincioasă slugă, slujitor al Domnului, bărbat al înţelepciunii, vasul alegerii, stâlp de întărire al Bisericii, propovăduitorul adevărului, Sfinte Ierarhe Grigorie nu înceta a te ruga pentru sufletele noastre.

CANOANELE
Se pun Canonul Născătoarei de Dumnezeu, cu irmosul pe 6 şi Canonul Ierarhului pe 8

Cântarea 1
Canonul Născătoarei de Dumnezeu, glasul 8
Irmosul:

Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea egiptenilor scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm. Tirania morţii de demult, prin naşterea ta, Stăpână, o ai surpat; pentru aceasta grăim ţie: Bucură-te, mântuirea celor robiţi; bucură-te, înnoirea tuturor, Stăpână. Noi întru tine ne lăudăm şi prin mijlocirea ta scăpăm din cursele cele de multe feluri ale diavolului; pentru aceasta, grăim către tine, Născătoare de Dumnezeu: Bucură-te, căderea diavolilor şi întărirea noastră, a credincioşilor. Tatăl a binevoit şi Fiul S-a pogorât prin umbrirea Sfântului Duh în pântecele tău, Preanevinovată Stăpână a lumii.

Canonul Ierarhului, glasul al 4-lea
Irmos: Deschide-voi gura mea...

Din tinereţe călăuzit de Domnul, dorul de părinţi şi dragostea de lume le-ai părăsit, preamărite, şi cu duhovnicească râvnă ai căutat pe Hristos, pe Care aflându-L nu ai încetat a-L urma, vrednicule de laudă.

Cu înfrânare şi cu priveghere neîntreruptă strunindu-ţi trupul, părinte Grigorie, cu înţelepciune ai oprit pornirile plăcerilor diavoleşti, iar prin rugăciune pe toate le-ai biruit.

Slavă...

Blândule păstor Grigorie, trimis ai fost de Dumnezeu să fii lumină celor rătăciţi, doctor celor bolnavi, nădejde celor păcătoşi, ajutător celor săraci şi celor robiţi izbăvitor.

Şi acum... a Născătoarei

Bucură-te, grăim ţie Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti folositoarea tuturor celor ce sunt în nevoi şi a tuturor celor ce scapă sub acoperământul tău, Stăpână.

Catavasia:

Deschide-voi gura mea şi se va umple de duhul, şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici; şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Cântarea a 3-a
Canonul Născătoarei de Dumnezeu
Irmosul:

Doamne, Care ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta; că Tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni. Moise, proorocul de demult te-a închipuit pe tine, zicând: Rug însufleţit şi nears eşti, Fecioară, ceea ce ai în pântece focul Dumnezeirii.
Fiul tău ascultând rugăciunea, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, Se milosteveşte spre sufletele noastre, ca un iubitor de oameni.

Pe Unul din Treime ai născut, Maică prealăudată, cu nespusă minune, pe Care L-a lăudat adunarea pruncilor, strigând: Osana, binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului.

Canonul Ierarhului
Irmos: Pe ai tăi cântăreţi...

Uimitoare bucurie s-a făcut prin alegerea ta, fericite Grigorie, că din smerit ierodiacon în scaunul de Mitropolit al Ungrovlahiei ai fost rânduit spre mântuirea poporului tău.
Arhiereu a lui Dumnezeu şi sălaşul Lui cuvântător ai fost pe pământ, purtând în inima ta pe Cel ce ne-a izbăvit din robia păcatului şi a morţii.

Slavă...

Numai cu trupul erai pe pământ, părinte Grigorie, căci inima ta sălăşluia în cer, purtând astfel în cuget împărăţia lui Dumnezeu. Pentru aceasta cu smerenie săvârşim pomenirea ta.

Şi acum... a Născătoarei

Ştiindu-te pe tine a fi Maica lui Dumnezeu, ne rugăm ţie să ne izbăveşti pe noi de greşelile noastre cele de voie şi cele fără de voie.

Catavasia:

Pe ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, izvorul cel viu şi îndestulat care s-au împreunat ceata duhovnicească, întăreşte-i, întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învrednicindu-i.

Sedealna, glasul al 2-lea
Podobia: Când de pe lemn...

Din tinereţe până la bătrâneţe cu dragostea lui Dumnezeu te-ai hrănit în chip minunat şi din izvorul pururea curgător al harului Sfântului Duh setea ţi-ai potolit. Iar noi, cu smerită cugetare văzându-te împodobit, cu bucurie îţi cântăm: Bucură-te, Ierarhe Preaînţelepte.

Slavă...

În duh de bucurie şi dragoste te lăudăm pe tine Sfinte Sfinţite Grigorie, iar cu evlavie sărutăm sfinţitele tale moaşte şi te rugăm să ocroteşti Biserica noastră de dezbinări.

Şi acum... a Născătoarei

Nimeni din cei ce aleargă la tine nu iese ruşinat, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară; ci, cerând dar bun, primeşte dăruirea către cererea cea de folos.

Cântarea a 4-a
Canonul Născătoarei de Dumnezeu
Irmosul:

Am auzit, Doamne, taina rânduielii Tale, am înţeles lucrurile Tale şi am preaslăvit Dumnezeirea Ta.
Cu strigare fără încetare te cheamă pe tine bolnavul cel slăbănogit în boala cea fără de vindecare, pe care, auzindu-l, l-ai vindecat, preanevinovată Stăpână.

Zapisul căpeteniei celei ce scrisese cu sângele său l-ai scos din mâna diavolului cu puterea ta cea atotstăpânitoare.

Auzind de puterea ta, cu care ai izbăvit pe mulţi din primejdii, Preacurată Născătoare de Dumnezeu grăim către tine: ceea ce ai născut pe Cel slăvit în Treime, roagă-te să ne mântuiască de partea cea de-a stânga.

Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, tu eşti scăparea noastră din amărăciunea păcatului lui Adam cel întâi zidit.

Canonul Ierarhului
Irmos: Sfatul cel neurmat ...

Împodobind în chip ales scaunul de mitropolit al Ţării Româneşti, fericite, Duhul Sfânt te-a purtat în chip tainic să hirotoneşti arhierei vrednici în eparhiile ţării, cu mâna ta, părinte Grigorie.

Pe Cuvântul cel întrupat L-ai teologhisit şi multe minţi ai mântuit din lipsa de înţelegere, făcându-te vrednic urmaş al Sfinţilor Ierarhi ai Bisericii lui Hristos, grăitorule Grigorie.

Slavă...

Viaţă pururi limpede, curată şi neamestecată cu fierea păcatului arătând părinte, te-ai făcut cunoscut pe pământ ca vas ales al lui Hristos, Preaînţelepte Grigorie.

Şi acum... a Născătoarei

Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, tu eşti scăparea noastră din amărăciunea păcatului lui Adam cel întâi zidit.

Catavasia:

Sfatul cel neurmat şi dumnezeiesc, al întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, proorocul Avacum, având-l în minte, a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne!

Cântarea a 5-a
Canonul Născătoarei de Dumnezeu
Irmosul:

Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel înalt; pacea Ta dă-ne-o nouă, Iubitorule de oameni.

Miluieşte-mă, Maica lui Dumnezeu, precum ai miluit pe femeia aceea, căreia i se umflase tot trupul, că nu am altă nădejde sau ajutor afară de tine.

Să ştii, Doamna mea, că pentru păcatele mele te supăr şi, pentru că din tine S-a întrupat Fiul lui Dumnezeu pentru noi făcându-se om, pentru aceea am năzuit la tine eu, ticălosul, să mă miluieşti.

Stăpâna îngerilor, Maica săracilor şi ajutorul celor străini, la cunoştinţa ta, la ajutorul tău şi la acoperământul tău scap, ca să mă miluieşti.

Milostiveşte-te spre mine, Maica lui Dumnezeu, precum te-ai milostivit spre cele două fecioare curate, trimiţându-le lor cununi din cer.

Canonul Ierarhului
Irmos: Spăimântatu-s-au toate...

Cu multă osteneală cărările ţării ai străbătut, părinte Grigorie, îndemnând poporul la răbdare, pe preoţi la evlavie iar pe credincioşi să nu se depărteze de Biserica cea dreptmăritoare şi prin acestea pe toţi, în credinţă uniţi i-ai ţinut.

Prin lumina duhovniceştilor cuvinte şi a ostenelilor cele mai presus de fire ai strălucit preasfinţite, ca o făclie ai fost pus în sfeşnicul dumnezeieştii Biserici în chip minunat luminând-o pe dânsa, părinte Grigorie.

Slavă...

Temelie neclintită a dreptei credinţe şi întărire a adevărului, învăţător în cele de taină şi arhiereu purtător de cununa te-ai

făcut Bisericii lui Hristos şi neamului românesc, părinte Grigorie, arhiereul lui Hristos.

Şi acum... a Născătoarei

Milostiveşte-te spre mine, Maica lui Dumnezeu, precum te-ai milostivit spre cele două fecioare curate, trimiţându-le lor cununi din cer.

Catavasia:

Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta, că tu Fecioară neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste toate şi ai născut pe Fiul cel fără de ani, Cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Cântarea a 6-a
Canonul Născătoarei de Dumnezeu
Irmosul:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul şi Lui voi spune necazurile mele; că s-a umplut sufletul meu de răutăţi şi viaţa mea de iad s-a apropiat, şi ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Bucură-te, ceea ce eşti plină de bucurie, Marie, Domnul este cu tine, a strigat Aglaida şi a izgonit pe diavolul, care-i făcea supărare în tot ceasul.

Cu dinadinsul mă rog ţie, maica lui Dumnezeu, să mă miluieşti şi să mă acoperi sub acoperământul tău, când va sedea Fiul tău pe scaunul cel înfricoşător.

Cu cântări întreite cântăm ţie: Bucură-te, ceea ce ai născut Lumina lumii; bucură-te, ceea ce ne mântuieşti de primejdiile noastre; bucură-te, Maica lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Canonul Ierarhului
Irmos: Înţelepţii de Dumnezeu...

Doamne, Tu cel ce ştii cele ascunse şi cercetezi inimile oamenilor, cunoscând de mai înainte că Ierarhul Grigorie este chivot al alegerii Tale, l-ai pus păstor al Ţării Româneşti. Pentru aceasta cântăm că minunate sunt lucrurile Tale, Dumnezeule.
În multe rânduri şi în multe chipuri ai adunat pe cei păstoriţi în jurul tău, părinte Grigorie, i-ai învăţat a păstra cu tărie sfintele predanii şi a nu-şi pierde nădejdea. Pentru aceasta cu evlavie te cinstim pe tine.

Slavă...

Umplându-ne de iubirea lui Hristos, pe marele Grigorie să-l lăudăm, ostenelile lui să le cinstim şi viaţa lui cea sfântă să o urmăm. Prin aceasta slavă şi mulţumită lui Dumnezeu aducem.

Şi acum... a Născătoarei

Cum te vom lăuda, Maica lui Dumnezeu şi cu ce buze te vom săruta, sau cu ce ochi vom căuta la chipul tău cel zugrăvit, fiind împilaţi cu necurăţiile noastre? Ci numai grăim ţie: Miluieşte-ne, Maica milostivirii!

Catavasia:

Înţelepţii de Dumnezeu care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit, al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu Cel Ce S-a născut dintr-însa.

CONDACUL

Glasul întâi
Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Apărător neînfricat al dreptei credinţe şi mijlocitor milostiv poporului celui asuprit te-a avut pe tine Biserica Ţării Româneşti, Sfinte Ierarhe Grigorie, că pe preoţi şi credincioşi i-ai povăţuit, pe tineri i-ai învăţat şi pe orfani i-ai ocrotit, iar scrierile tale şi înţeleptele învăţături au rămas tezaur nepreţuit Bisericii noastre dreptmăritoare.

ICOS

O, frumuseţe şi cinstită podoabă a arhiereilor! O, bucurie a cetelor călugăreşti! Că plinind poruncile lui Hristos, cum voi lăuda preamărită viaţa ta neavând putere în cuvinte? Însă îndrăznind, cu dragoste de fii, aşa strigăm: Bucură-te, Sfinte Ierarhe Grigorie, meşter al cuvintelor şi dascăl al rugăciunii lui Iisus!

SINAXAR

Întru această lună, în ziua a 22-a, pomenirea celui între sfinţi, părintele nostru Grigorie Dascălu, Mitropolitul Ţării Româneşti.

Acest ales de Dumnezeu ierarh s-a născut în cetatea Bucureştilor, în anul 1765, din părinţi cucernici şi iubitori de Dumnezeu, primind la Sfântul Botez numele de Gheorghe. Încă din pruncie s-a arătat iubitor de înţelepciune, studiind cu multă râvnă şi dragoste la renumite şcoli ale vremii din Bucureşti, unde a dobândit o temeinică cunoştinţă a învăţăturilor dumnezeieşti, precum şi o aleasă ţinută intelectuală.

O sfântă prietenie cu monahii Gherontie şi Dorotei legată în vremea studiilor, l-a învrednicit să ajungă ucenic al Sfântului Paisie Velicicovschi în vestita Lavră a Neamţului, unde va primi îngerescul chip al călugăriei, sub numele de Grigorie.

Împlinirea dorului nestins după liniştea pustiei şi l-a aflat mergând la Sfântul Munte Athos, împreună cu prietenul său, monahul Gherontie, unde s-a zidit sufleteşte şi prin cercetarea marilor nevoitori neştiuţi de lume.

Cu monahul Grigorie, Bunul Dumnezeu avea însă alte rânduieli numai de El ştiute. De timpuriu s-a arătat întru totul ascultător, desăvârşindu-şi talentul de tălmăcitor al dumnezeieştilor părinţi. Astfel, după revenirea în Lavra Neamţului a continuat munca de tălmăcire a dumnezeieştilor cărţi, pe care o începuse înainte de pelerinajul său duhovnicesc în Muntele Athos, iar mai apoi s-a aşezat la Mănăstirea Căldăruşani, aşezământ monahal statornicit cu câteva decenii înainte de către Sfântul Cuvios Gheorghe de la Cernica.

Aici l-a găsit Domnitorul pământean Grigorie Dimitrie Ghica, în iarna anului 1823, şi nu după puţine rugăminţi l-a chemat la Bucureşti şi l-a ridicat în scaunul de Mitropolit al Ţării Româneşti, nemaiaflând pe cineva care să-i fie asemenea măcar în smerenie şi înţelepciune.

Ca arhipăstor nu şi-a dat odihna zilelor, ostenind neîncetat spre binele Bisericii, aşezând vlădici noi în scaunele de la Argeş, Râmnic şi Buzău, zidind noi biserici, hirotonind preoţi cucernici, rânduind şi administrând cu bună cumpătare bunurile Mitropoliei,

organizând noi şcoli de luminare a poporului.

Întreaga viaţă şi lucrare a Mitropolitului Grigorie în ogorul Domnului a fost un exemplu de sfinţenie şi de iubire jertfelnică pentru păstoriţii săi, de ajutorul său bucurându-se mulţi sărmani, văduve şi elevi săraci cărora le oferea hrană, adăpost şi cărţi spre învăţătură. De aceea, la moartea sa nu s-au găsit în chilie bunuri sau bani, ci o mulţime de cărţi pregătite de dânsul spre a fi oferite în dar şcolarilor.

Cursul binecuvântaţilor ani de arhipăstorie avea să fie curmat de încercarea unui exil de peste 4 ani şi jumătate la care vlădica Grigorie a fost supus de către administraţia rusă instaurată în Principatele Române. Cu cugetul liniştit a purces pe drumul pribegiei, mai întâi la Chişinău, apoi la Buzău şi în cele din urmă la Mănăstirea Căldăruşani, încredinţându-se cu totul în mâna lui Dumnezeu şi rostind, asemenea Sfântului Ioan Gură de Aur: „Slavă lui Dumnezeu pentru toate!”.

Neliniştit a fost însă sufletul neobositului ierarh până când nu a văzut începută restaurarea Catedralei Mitropolitane din Bucureşti, lucrări ce vor fi terminate la câţiva ani după mutarea sa la Domnul, care s-a întâmplat la ceasul privegherii de seară a celei de a douăzeci şi două zile a lunii iunie, anul mântuirii 1834. Cu doar câteva ceasuri înainte de a-şi încredinţa sufletul în mâinile Părintelui Ceresc, cerea celor din preajmă ca o dorinţă arzătoare, continuarea fără oprire a tipăririi Vieţilor Sfinţilor, atât de folositoare pentru zidirea duhovnicească şi luminării sufletelor credincioşilor.

Pentru viaţa, activitatea şi nevoinţele sale, Sfântul Ierarh Grigorie Dascălu a rămas întipărit în istoria Bisericii, a poporului român şi a culturii noastre, ca cel mai luminat întâistătător al scaunului Mitropoliei Ţării Româneşti din secolul al XIX-lea, fiind cunoscut în istoria Sfintei noastre Biserici cu numele de Grigorie Dascălu.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin!

Cântarea a 7-a
Canonul Născătoarei de Dumnezeu
Irmosul:

Tinerii, cei care au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, binecuvântat eşti întru toţi vecii.

Pe Mângâietorul tuturor născând, Maică prealăudată, curată ai rămas ca şi înainte de naştere; pentru aceasta, grăim: Bucură-te, Maică, care nu ştii de mire; pe tine te binecuvântăm întru toţi vecii.

Fecioară ai fost mai înainte de naştere şi întru naştere iarăşi ai fost fecioară şi după naştere iarăşi fecioară ai rămas; pentru aceasta, pe tine te binecuvântăm întru toţi vecii.

Învăluindu-ne întru această lume şi căzând în noroiul păcatelor noastre, Stăpână, grăim ţie: Vino degrab şi ne scoate pe noi din adâncul răutăţilor noastre, că pe tine te binecuvântăm întru toţi vecii.

Canonul Ierarhului
Irmos: N-au slujit făpturii...

Alese cântări a rânduit Biserica întru cinstea ta, fericite Grigorie, iar credincioşii de acum vin la prăznuire ca la un arhiereu al strămoşilor, pentru aceasta şi noi smeriţii tăi fii cântăm: „Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri!”

Cu seninătatea înţelepciunii celei dumnezeieşti luminându-ţi mintea, părinte Grigorie, cu bărbăţie jugul arhieriei ai purtat şi plin de har ai strigat: „Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri!”

Slavă... a Treimii

Cu semne şi minuni a împodobit Hristos viaţa ta, părinte Grigorie, după care dorind, strigai: „Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri!”

Şi acum... a Născătoarei

La tine este scăparea noastră şi întru tine ne-am pus nădejdea; tu ne ajută nouă, că poţi toate câte le voieşti, Maica Făcătorului tuturor, şi pe tine te binecuvântăm întru toţi vecii.

Catavasia:

N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, ci numai Făcătorului; ci groaza focului bărbăteşte înfruntând-o, se bucurau, cântând: Prealăudate, Dumnezeul părinţilor noştri şi Doamne, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a
Canonul Născătoarei de Dumnezeu
Irmosul:

Pe Împăratul ceresc, pe Care Îl laudă oştile îngereşti, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Pe Împărăteasa cerului şi a pământului, care a născut neispitită de nuntă pe Hristos, Fiul lui Dumnezeu, şi pe care o laudă oştile îngereşti, lăudaţi-o şi preaînălţaţi-o întru toţi vecii.

Daniel proorocul de demult a închipuit naşterea ta, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, că ai purtat în pântecele tău pe Făcătorul cerului şi al pământului, pe Care, născându-L, ai rămas nestricată; pe tine te preaînălţăm întru toţi vecii.

Pe Dumnezeu, Cuvântul cel din Dumnezeu, Care S-a pogorât în pântecele tău prin umbrirea Sfântului Duh, L-ai născut fără de stricăciune; pe tine te preaînălţăm întru toţi vecii.

Canonul Ierarhului
Irmos: Pe tinerii cei binecredincioşi...

Pribegie şi surghiun suferind pentru neamul tău, credinţa nu ai pierdut, că ai avut ajutător pe Însusi Hristos, Cel răstignit, ierarhe preacinstite.

Cu puterea cuvintelor şi a rugăciunilor tale, s-au înmuiat inimile asupritorilor tăi, Părinte Grigorie, iar poporul cel binecredincios s-a minunat, slăvind laolaltă cu un glas pe Dumnezeu.

Slavă...

Izvor de lumină ne este icoana vieţii tale cinstite ierarhe Grigorie. Văzând mulţimea încercărilor prin care ai trecut, dar şi bărbăţia cu care le-ai biruit, prin alese cuvinte venim a te ruga din primejdii să ne izbăveşti.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu

Pe tine, Maica lui Dumnezeu, folositoare te-am câştigat; ajutătoare te avem întru primejdiile noastre şi mântuitoare desăvârşită sufletelor, pe tine te preaînălţăm întru toţi vecii.

Catavasie:

Pe tinerii cei binecredincioşi, în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită; pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi pe Dânsul întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a
Canonul Născătoarei de Dumnezeu
Irmosul:

Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu te mărturisim pe tine Fecioară curată, noi cei izbăviţi prin tine, slăvindu-te cu cetele cele fără de trup.

Isaia, de demult, dănţuind a grăit: Iată, Fecioara în pântece va lua şi va naşte Fiu. Pentru aceasta grăim ţie: Bucură-te, ceea ce ai purtat în pântecele tău pe Cel mai înainte de toţi vecii; pe Acela, roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Proorocul David te-a lăudat oarecând în cartea Psalmilor, arătându-te Maica Făcătorului tuturor, pe Care, roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Ce limbă omenească te va lăuda pe tine după vrednicie, ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii? Pentru aceasta cu guri fără tăcere, grăim ţie: Bucură-te, ceea ce de îngeri eşti mult lăudată, Domnul este cu tine.

Canonul Ierarhului
Irmos: Tot neamul omenesc...

În locaşurile sfinţilor cu bucurie sălăşluindu-te, pe Hristos Domnul, părinte Grigorie, roagă-L să ne învrednicească de bunătăţile cele dumnezeieşti, pe noi cei ce te prăznuim cu dragoste.

Lăsând în urmă ca o moştenire de mult preţ scrierile tale cele duhovniceşti, înmulţeşti talantul şi după moarte, prin toţi credincioşii care au învăţat să-ţi cânte: Bucură-te, Ierarhe Preaînţelepte.

Slavă...

Stând înaintea icoanei tale, fericite Grigorie, inimile şi mâinile le ridicăm către Dumnezeu, că, prin tine, El să caute la nevrednica noastră rugăciune şi har să aflăm înaintea Lui.

Şi acum...

Roagă-te cu deadinsul Milostivului Dumnezeu pentru noi, păcătoşii, care greşim în tot ceasul, ca să ne fie nouă milostiv în ziua judecăţii.

Catavasia

Tot neamul omenesc să salte cu duhul, fiind luminat şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să cânte: Bucură-te, Preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară!

LUMINÂNDA
Podobie: Femei auziţi glas...

Poporul cel binecredincios s-a adunat la pomenirea ta cea purtătoare de lumină ca să laude ostenelile tale cele cărturăreşti şi nevoinţele cele duhovniceşti, Părinte Grigorie, arhipăstor al Ţării Româneşti.

Slavă...

Bogăţie celor săraci, lumina celor neştiutori, dascălilor povăţuitor şi scăpare creştinilor ai fost, ierarhe Grigorie, de Dumnezeu înţelepţite.

Şi acum... al Născătoarei de Dumnezeu

Pe ierarhul, învăţătorul şi luminătorul Ungrovlahiei, lăudăm după cuviinţă, pe slujitorul Treimii, cel ce din pruncie şi până la adâncă bătrâneţe, cu dragoste, a cinstit pe Preasfânta Fecioară Maria pe care a mărturisit-o cu adevărat Născătoare de Dumnezeu.

LA LAUDE
Se pun stihirile pe 4, glasul al 8-lea
Podobie: Doamne, Doamne...

Cu aleasă înţelepciune, din tinereţe ai luat îngerescul chip al călugăriei şi sfântul stareţ Paisie ţi-a înzestrat sufletul cu darurile rugăciunii şi ale isihiei. Pentru aceasta, sfintele mănăstiri ale Neamţului şi Căldăruşanilor învăţător şi ocrotitor te-au avut, iar noi, pe Hristos, Cel care minunat a lucrat prin tine, Îl slăvim.

Călugăr între călugări şi ierarh între ierarhi ai fost, Sfinte Părinte Grigorie, că prin ascultare desăvârşită ţi-ai petrecut zilele vieţii tale pământeşti, iar prin înalta înţelepciune a cunoaşterii te-ai asemănat marilor dascăli ai Bisericii, ale căror învăţături le-ai tălmăcit pe înţelesul turmei tale.

De dragostea lui Dumnezeu fiind acoperit, cu răbdare şi smerenie ai biruit pe cei ce te-au surghiunit în cetatea Chişinăului. Spre slava lui Dumnezeu, cu apa cea vie a dumnezeieştilor cuvinte inimile credincioşilor ai adăpat şi întunericul neştiinţei prin zidirea de şcoli ai risipit. Pentru aceasta, fericite Grigorie, roagă pe Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Împodobit ai fost cu nume de teolog, părintele nostru Grigorie! Cu nevoinţa şi smerenia duhovnicescului Paisie te-ai asemănat, cu dărnicia şi sărăcia Marelui Vasilie următor te-ai făcut, iar prin frumuseţea învăţăturilor al doilea Gură de Aur te-ai socotit. Pentru aceasta în ceata sfinţilor români te sălăşluieşti şi te rogi, Ierarhe, pentru neamul tău.

Slavă...glasul al 6-lea

Veniţi toţi credincioşii, cu cununi de laudă să încununăm pe Grigorie, podoaba arhiereilor şi lauda călugărilor, ajutătorul săracilor şi ocrotitorul orfanilor, nădejdea păcătoşilor, tămăduirea bolnavilor şi darul lui Hristos pentru neamul românesc, pe mitropolitul şi dascălul cel de Dumnezeu insuflat căruia să-i zicem: Bucură-te, Sfinte Grigorie, ierarhul lui Hristos, cel ce te rogi pentru mântuirea sufletelor noastre.

Şi acum... a Născătoarei

Nu pe un Dumnezeu fără de trup, dar nici pe un singur om a adus Fecioara cea curată şi cinstită, ci pe om desăvârşit şi pe Dumnezeu cu adevărat desăvârşit pe care-L slăvim împreună cu Tatăl şi cu Duhul.

DOXOLOGIA MARE,
Ecteniile şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile se pun pe 8, din canoanele ierarhului: 4 din Cântarea a 3-a şi 4 din Cântarea a 6-a.
Prochimen, glasul al 7-lea: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.
Stih: Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate câte mi-a dat mie?

Apostolul din Epistola către Evrei (XIII, 17-21):
Fraţilor ascultaţi de conducătorii voştri...,

Aliluia, glasul al 2-lea:
Preoţii Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptate şi cuvioşii Tăi se vor bucura.
Stih: Căci Domnul a ales Sionul şi l-a ales ca locuinţă Lui.

Evanghelia de la Luca (VI, 17-23):
În vremea aceea a stat Iisus la loc şes...

Chinonicul: Întru pomenire veşnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

Sfârşit şi lui Dumnezeu laudă!

Sursa: CreștinOrtodox.ro - Slujba Sfântului Ierarh Grigorie Dascălu

Sf. Ierarh Ghelasie de la Râmeţ (30 Iunie)

SLUJBA

SLUJBA SFÂNTULUI IERARH GHELASIE DE LA RÂMEŢ

Seara la Vecernie:

Fericit bărbatul... stihologia I.
La Doamne strigat-am..., stihirile pe 6, glas 5:
Alcătuire a lui Teofan Mărturisitorul
Podobie: Bucură-te cămara...

Părinte Ierarhe de Dumnezeu cugetătorule Ghelasie, care te-ai nevoit în viaţa aceasta cu postiri, cu privegheri şi cântări, făcându-te ucenicilor tăi chip de îndrumare spre viaţa cea îmbunătăţită, iar acum te veseleşti în ceruri de privirea lui Hristos, care pentru noi S-a născut şi a suferit moarte pe Cruce. Pe Acela roagă-L să dea Bisericii unire, iar nouă pace şi mare milă. (de două ori)

Părinte Ierarhe Ghelasie, Harul Sfântului Duh aflând sufletul tău curat precum a dorit, s-a sălăşluit întru tine ca o lumină preacurată cu a cărei lucrare împodobit fiind neîncetat, slăveşti pe Hristos, pe care roagă-L să ne dăruiască nouă pace şi mare milă. (de două ori)

Părinte Ierarhe Ghelasie de Dumnezeu purtătorule, cu cuviinţă te-ai învrednicit de viaţa cea îmbunătăţită, pe care ai aflat-o prin mari nevoinţe şi curăţie, că după viaţa de aici ai trecut la cea de sus şi cu cei fără de trupuri neîncetat slăveşti pe Hristos, pe care roagă-L să dea lumii pace şi mare milă. (de două ori)

Slavă..., glas 2:

Părinte Ierarhe Ghelasie, minunile pe care le-ai săvârşit în viaţa ta şi după trecerea la cele veşnice ne dau mare mângâiere sufletească, făcându-te ocrotitor al mănăstirii tale şi al tuturor celor care cu credinţă vin şi se închină sfintelor tale moaşte, pe care cu evlavie le cinstim şi multă izbăvire şi alinare în suferinţă luăm de la ele. Slăvim pe Dumnezeu care te-a înzestrat cu acest dar, pe care roagă-L să ne dea tuturor mântuire şi iertare de păcate.

Şi acum…, glas acelaşi:
Preacurată Fecioară, poarta Cuvântului, Maica Dumnezeului nostru roagă-te să ne mântuim noi toţi.

Vohod: Lumină lină...
Prochimenul zilei şi
PAREMIILE:

De la Pilde, citire
(X, 8 si u.)
Pomenirea dreptului cu laude şi binecuvântarea Domnului pe capul lui...

Din Pildele lui Solomon, citire
(X)
Gura dreptului izvorăşte înţelepciune şi buzele oamenilor înţelepţi ştiu darul cel bun...
Din Înţelepciunea lui Solomon, citire:
(IV, 7 si u.)
Dreptul când va ajunge să se sfârşească întru odihnă va fi...

Vezi la ziua de 25 ianuarie - Sf. Ierarh Grigorie, cuvântătorul de Dumnezeu.

LA LITIE
Glas 2:

Părinte Ierarhe Ghelasie săvârşindu-ţi viaţa în multe nevoinţe pustniceşti şi spălându-ţi cu lacrimi haina sufletului tău, te-ai făcut scară dumnezeiască, şi povăţuind pe ucenicii tăi spre toată fapta cea bună, ai avut milă de cei bolnavi şi necăjiţi, mângâindu-i pe toţi cu blândeţe şi cu dragoste. Pentru aceasta te lăudăm şi te rugăm să mijloceşti la Domnul pentru mântuirea sufletelor noastre.

Părinte Ierarhe Ghelasie cu minunile pe care le-ai săvârşit ai umplut de uimire şi de credinţă în Dumnezeu pe toţi credincioşii şi până azi lucrezi minuni, aducând tămăduiri de bolile sufleteşti şi trupeşti.

Pentru aceasta te-ai făcut sălaş al Sfântului Duh şi cu dumnezeiască lumină ne luminezi şi pe noi, care suntem întunecaţi şi cuprinşi de valurile cele înşelătoare ale acestei vieţi. De aceea cunoscându-ţi osârdia spre cele sfinte te lăudăm şi te slăvim în veci.

Slavă..., glas 5:

Părinte Ierarhe Ghelasie, ascultând glasul Evangheliei, lumea ai părăsit şi bogăţia şi slava întru nimic le-ai socotit. Pentru aceasta tuturor ai strigat: iubiţi pe Dumnezeu şi veţi afla dar veşnic; să nu doriţi mai mult decât dragostea Lui, că atunci când va veni întru slava Sa să aflaţi odihnă cu toţi Sfinţii. Cu ale căror rugăciuni, apără şi mântuieşte sufletele noastre.

Şi acum..., glas acelaşi:

Fericimu-te pe tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, şi te slăvim după datorie noi credincioşii pe tine, cetatea cea nemişcată şi zidul cel nesurpat, ocrotitoarea cea neclintită şi mântuirea sufletelor noastre.

La stihoavnă
Podobie: Bucură-te cămara..., glas 5:

Bucură-te, Părinte Ghelasie, cel ce ai fost cârmuitor al obştei călugăreşti şi al credincioşilor din Transilvania, nebiruit, luptător împotriva dezbinărilor Bisericii lui Hristos. Ca uneltirile vrăjmaşilor ei văzuţi şi nevăzuţi grabnic le-ai tăiat cu Crucea lui Hristos; iar năvălirilor demonilor împotrivindu-te cu rugăciuni neîncetate, ai biruit, cu Darul lui Hristos, neputinţa lor. Şi acum, pe Stăpânul roagă-L să dăruiască Bisericii Sale pace, iar nouă mare milă.

Stih: Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere.

Stâlp luminos întărit cu fapte bune te-ai făcut obştii tale celei din Râmeţ şi cetelor eremiţilor celor din toată lumea, povăţuindu-i pe calea mântuirii, Ghelasie, Părintele nostru, de Dumnezeu binecuvântate. Pentru aceea cu vieţuirea ta suire la cer ai aflat şi moştenire nestricăcioasă, stând cu cei fără de trupuri cu mare bucurie înaintea lui Hristos, pe care roagă-l să dea sufletelor noastre mare milă.

Stih: Preoţii tăi Doamne se vor îmbrăca întru dreptate şi cuvioşii tăi se vor bucura.

Bucură-te, cel ce locuieşti întru cele de sus, împreună cu cetele îngereşti; că viaţa şi s-a asemănat acelora cu adevărat

nevoindu-te cu faptele cele bune. Încă şi minuni ai săvârşit în viaţă, un alt Moise cu adevărat arătându-te; că în semnul Crucii cu toiagul lovind pământul, îndată a izvorât izvor de apă, spre potolirea însetării trupeşti şi sufleteşti a ucenicilor tăi. Pentru aceea toţi slăvim pe Dumnezeu, care ţi-a dat ţie această putere, pe care roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă..., glas 8:

Mulţimile călugărilor şi credincioşilor pe tine te cinstesc Ghelasie, Părintele nostru, ca pe un călăuzitor, căci prin tine a umbla pe cărarea cea dreaptă cu adevărat au cunoscut. Fericit eşti că lui Hristos ai slujit şi ai biruit puterea vrăjmaşilor, cela ce eşti cu îngerii vorbitor, iar cu drepţii şi cu cuvioşii împreună locuitor. Roagă-te împreună cu dânşii Domnului să miluiască şi sufletele noastre.

Şi acum...

Fecioară nenuntită care pe Dumnezeu negrăit l-ai zămislit cu trup, Maica Dumnezeului celui Preaînalt, primeşte rugăciunile robilor tăi. Preacurată, ceea ce dăruieşti tuturor iertare de greşeale, primind acum rugăciunile noastre, roagă-te să ne mântuim noi toţi.

Acum slobozeşte...
Tropar, glas 1:

De Dumnezeu purtătorule, Părintele nostru Ghelasie, povăţuitorul călugărilor, preoţilor şi credincioşilor, podoaba cuvioşilor şi lauda arhiereilor, sprijinitorul celor în necazuri şi făcătorule de minuni, cu nevoinţele tale chip de sfinţenie te-ai arătat, iar acum cu îngerii în ceruri te veseleşti. Cu aceştia roagă-L pe milostivul Dumnezeu să ne dăruiască nouă pace şi mare milă.

Slavă... Şi acum...

Gavriil zicând ţie, Fecioară, bucură-te, împreună cu glasul s-a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine, sicriul cel sfânt, precum a zis dreptul David; arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău, Mărire Celui ce S-a sălăşluit întru tine, mărire Celui ce S-a născut din tine, mărire Celui ce ne-a slobozit pe noi prin naşterea Sa.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., Troparul sfântului de două ori,
Şi acum..., al Născătoarei.
După prima stihologie:
Podobie, glas 8: Pe înţelepciunea...

Legându-ţi sufletul de dragostea lui Hristos şi toate cele pământeşti neluându-le în seamă, te-ai sălăşluit în Muntele Râmeţului, care s-a arătat cu adevărat un alt Tabor, urcându-te tu cu Mântuitorul pe înălţimile nepătimirii. Având deci ochii minţii îndreptaţi numai spre cele de sus, te-ai învrednicit de descoperirea slavei celei dumnezeieşti. Şi sălăşluindu-se darul Duhului Sfânt întru tine, făcător de minuni te-ai arătat şi după moarte: că femeia pe care din depărtare ai chemat-o la Râmeţ s-a făcut sănătoasă atingându-se cu credinţă de sfintele tale moaşte. Pentru aceea ne rugăm ţie, Părintele nostru Ghelasie, ca şi pe noi să ne izbăvească Domnul de toate relele ce ne împresoară şi să ne dăruiască pace şi mare milă.

Slavă... tot aceasta. Şi acum...

Pe înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislindu-L fără de ardere, Maica lui Dumnezeu, negrăit ai născut pe Cel ce cuprinde toate şi din sânul tău ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea; pe Acela roagă-L, ceea ce eşti cu totul fără prihană, să mântuiască sufletele noastre.

După a doua Stihologie
Podobie, glas 5: Pe cuvântul...

Pe Arhiereul Domnului, pe făcătorul de minuni să-l cinstim, că pe cel ce cu adevărat a omorât toate năvălirile patimilor cu înfrânarea şi cu răbdarea, iar acum se roagă Domnului să miluiască sufletele noastre.

Slavă... tot aceasta. Şi acum...

Bucură-te uşa Domnului cea neumblată pe care te-au propovăduit toţi cei drepţi: Proorocul Daniil, munte netăiat, şi David dulce cântăreţ; şi ceilalţi prooroci, rug şi năstrapă, toiag şi nor, uşă şi scaun şi munte mare te-au arătat nouă.

După Polieleu
Mărimurile:

Mărimu-te pe tine, Părinte Ierarhe Ghelasie, şi cinstim ostenelile şi nevoinţele tale, povăţuitorule al călugărilor şi împreună vorbitorule cu îngerii.

Stih: Aşteptând am aşteptat pe Domnul şi a căutat spre mine şi a auzit rugăciunea mea.

Veniţi cetele călugărilor şi ale credincioşilor să lăudăm pe Ierarhul Ghelasie zicând: pe ocrotitorul Mănăstirii Râmeţ şi al drept credincioşilor creştini închinători.

Slavă... a Treimii. Şi acum... a Născătoarei:
Podobie: Pe înţelepciunea...

Părăsind tulburările lumeşti şi Crucea lui Hristos pe umere luând, întreg te-ai adus pe tine Domnului tău, Părinte Ierarhe Ghelasie. Şi te-ai făcut părtaş Duhului Sfânt, cu a cărui putere ai adus pe mulţi la adevărata credinţă şi slujire preoţească. Pentru aceasta în Transilvania pe mulţi preoţi şi călugări i-ai povăţuit ca un adevărat păstor pe calea desăvârşirii. Cinstindu-te cu evlavie pe tine te rugăm, nu ne părăsi pe noi, care cu credinţă ne rugăm ţie.

Slavă..., glas 4:

Cu lumina cea neapropiată fiind luminat Ierarhe Ghelasie, ca o stea ai strălucit întru învăţăturile duhovniceşti luminând pe credincioşii care cu sufletele împovărate au venit la tine şi aşteaptă uşurare întru dureri prin sfintele tale rugăciuni înălţate către Cel Atotputernic, Mântuitorul sufletelor noastre.

Şi acum...

Cu venirea Preasfântului Duh pe Cel de un scaun cu Tatăl şi de o fiinţă, prin glasul îngerului L-ai zămislit, curată de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ai fost primitoare a lui Hristos la venirea Sa în trup. Pentru aceasta mijlocitoare te avem către Mirele cel ceresc, Preacurată.

Antifoanele, glas 4: Din tinereţile mele...
Prochimen, glas 4:
Preoţii Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate şi cuvioşii Tăi se vor bucura.

Stih: Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere.
Toată suflarea...

Evanghelia de la Ioan, cap. VI, 17-23:
În vremea aceea a stat Iisus la loc şes...

Psalmul 50.

Slavă..., glas 2:

Pentru rugăciunile Ierarhului tău Ghelasie, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6:
Părinte Ierarhe Ghelasie, păstor bun al Bisericii lui Hristos, risipind uneltirile vrăjmaşilor, ai ajuns în ceruri, unde ai aflat plata ostenelilor tale. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să ne dăruiască curăţie de păcate şi sufletelor noastre pace şi mare milă.

CANOANELE:
Punem: Canonul Născătoarei de Dumnezeu, al Paraclisului din Ceaslov şi al Sfântului Ierarh Ghelasie.

Cântarea 1:

Adunându-ne credincioşii, să cinstim cu laude şi cu cântări după datorie pe Sfântul Ghelasie, făcătorul de minuni ca pe o podoabă a mănăstirii şi a laturii Râmeţului şi povăţuitor al călugărilor.

Stih: Sfinte Părinte Ierarhe Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cu totul curăţindu-te pe tine însuţi prin înfrânare, Preafericite, te-ai arătat locaş lui Dumnezeu şi împreună locuitor cu îngerii.

Slavă...

În Mănăstirea Râmeţ ai vieţuit şi bună rânduială de slujbe dumnezeieşti ai aşezat pentru toată vremea. Aici prin osteneli de zi şi noapte te-ai făcut mare luminător al călugărilor, pentru care te cinstim cu evlavie, Părinte Ierarhe Ghelasie.

Şi acum...

Născătoare de Dumnezeu Preacurată, ceea ce mai presus de fire ai născut întrupat pe Cuvântul cel veşnic şi mai presus de toate, pe tine te lăudăm.

Catavasie: Deschide-voi gura mea...

Cântarea a 3-a:

Aţintindu-ţi ochii sufletului către Dumnezeu, pe Dânsul L-ai iubit Părinte şi urând cele pământeşti, viaţă îngerească ai vieţuit în trup şi celei cereşti te-ai făcut părtaş.
Nu ai suferit să vezi în mănăstirea ta lucruri potrivnice vieţii călugăreşti, aşezând bună rânduială în toate. De aceea ai mustrat cu asprime pe cei ce nu păstrau rânduiala vieţii de obşte pe care ai împodobit-o cu virtuţi, Sfinte Ierarhe Ghelasie.

Slavă...

Sfinte Ghelasie, cu sfinţenie ai păstrat rânduiala călugărească şi nu ai îngăduit nimănui să săvârşească fapte necuviincioase în mănăstirea ta, pedepsind pe cei ce călcau porunca ta, vrednicule de laudă Ierarhe.

Şi acum...

Ca pe un trandafir din rai, plin de bună mireasmă, te-a aflat pe tine, Cel curat şi s-a sălăşluit în pântecele tău, umplând pe credincios de bună mireasmă duhovnicească.

Catavasie: Pe ai tăi cântăreţi...
Sedealna, glas 1:
Podobie: Mormântul Tău..., glas 1:

Urând desfătările acestei lumi şi iubind din suflet numai pe Hristos, vrednicule de cinstire Ghelasie, ai socotit pustiul ca pe o cetate bună de locuit. Deci petrecându-ţi timpul în cugetări sfinte de folos obştii, te-ai arătat înger, vieţuind în trup, pentru care te cinstim cu evlavie.

Slavă..., glas 3:
Podobie: De frumuseţile fecioriei tale...

Părăsind avuţia cea pământească şi slava cea trecătoare, ai dobândit, Părinte, avuţia cea cerească şi nepieritoare. Pentru aceasta strigăm către tine: Pomeneşte-ne şi pe noi ca unul care ai îndrăzneală către Dumnezeu, Părinte Ierarhe Ghelasie.

Şi acum...

Ca o vie nelucrată Fecioară ai odrăslit strugurele cel Preafrumos care izvorăşte nouă vinul mântuirii şi veseleşte sufletele şi trupurile tuturor. Pentru aceasta, ţie, ca pricinuitoare a tuturor bunătăţilor, pururea îţi strigăm: Bucură-te cea plină de dar, Domnul este cu tine.

A Crucii, Născătoarei de Dumnezeu:

Curată şi cea neispitită de nuntă, Maica Ta Hristoase, văzându-Te pe Tine mort şi răstignit pe Cruce ca o Maică plângând striga: Ce Ţi-a răsplătit adunarea iudeilor cea fără de lege care s-a bucurat de binefacerile Tale, Fiul meu? Laud îngăduinţa Ta cea dumnezeiască.

Cântarea a 4-a:

Fiind în casa lui Dumnezeu, ai odrăslit bună rodire a faptelor bune şi zburdălnicia trupului ai veştejit cu viaţa sihăstrească.
Cu focul dragostei lui Hristos, ai ars spinii patimilor şi pe tine te-ai arătat lăcaş al Duhului Sfânt, vrednicule de pomenire Ghelasie.

Slavă...

Femeia cea paralizată fiind dusă prin multe mănăstiri ca să dobândească izbăvire, te-ai arătat ei în vis şi ai povăţuit-o să meargă la Râmeţ unde va fi tămăduită. Şi aflând ea acea vatră de trăire călugărească, a găsit alinare sufletului şi putere trupului dosădit.

Şi acum...

Mantie de porfiră tainică s-a ţesut Dumnezeului tuturor din preacuratele tale sângiuiri, Născătoare de Dumnezeu, cu care împodobindu-Se, ne-ai împreunat pe noi cu Dumnezeu Tatăl.

Catavasie: Sfatul cel neurmat şi dumnezeiesc...

Cântarea a 5-a:

Femeia cea bolnavă adusă la Mănăstirea Râmeţ, plângea şi se ruga: Sfinte Ghelasie ajută-mă, mă scapă şi mă mântuieşte.
La îndemn lăuntric stareţul mănăstirii purtând în mâini trei capete de vieţuitori scoase din vâltoarea apei şi oprite în chip minunat pe fereastra bisericii, le-a apropiat pe toate de bolnavă, iar la atingerea de capul Sfântului Ghelasie, femeia a fost scuturată ca de friguri, lăsând-o ca moartă. Şi îndată trezindu-se ca din somn greu, s-a făcut sănătoasă, slăvind puterea lui Dumnezeu.

Slavă...

Femeia vindecată mărturisea cum a scăpat de un chin aşa de mare şi cum i s-a arătat ei în chip minunat Sfântul Ghelasie, spunându-i ca el este ocrotitor al Mănăstirii Râmeţ.

Şi acum...

Pe Emanuel, Stăpânul tuturor născându-l fără stricăciune, ai rămas Fecioară şi după naştere, pe care roagă-L să ne ocrotească sub Sfânt Acoperământul tău.

Catavasie: Spăimântatu-s-au toate...

Cântarea a 6-a:

Sfinte Ghelasie, adormirea ta s-a făcut în chip minunat, căci mergând la Hopagi te-au întâmpinat călugării foarte însetaţi, neavând apă să bea. Dar tu făcând semnul sfintei cruci pe pământ, îndată a izvorât apa, încât toţi s-au spăimântat, slăvind pe Dumnezeu de puterea cu care te-a înviednicit.
Vrând să te smereşti, Părinte, şi să nu fi lăudat pentru o faptă ca aceasta, rugându-te lui Dumnezeu ai mers pe asin spre mănăstire, însă pe drum ai adormit şi cunoscând tainic vestea morţii celei sfinte, clopotele celor şapte biserici de primprejur au sunat singure. La sosirea ta la mănăstire, în faţa bisericii ca o mărturie peste timp săpată în piatră a rămas urma asinului tau, Părinte Ierarhe.

Slavă...

Adormirea ta o au slăvit oştile îngereşti şi ale sfinţilor şi toţi creştinii din satele aflate în jurul mănăstirii aduceau închinăciune lui Dumnezeu cel care ştie să înalţe pe cei smeriţi. Pentru aceasta roagă-te, Sfinte Ierarhe, pentru toţi cei care te cinstim pe tine cu credinţă.

Şi acum...

Ceea ce ai născut pe Hristos cel prin cuvânt întrupat rugămu-ne, Fecioară, izbăveşte de cursele vrăjmaşului sufletele noastre.

Catavasie: Înţelepţii lui Dumnezeu...
CONDAC, glas 4:

Mărturisitor al credinţei ortodoxe şi bun apărător al Bisericii lui Hristos, Preafericite Părinte Ghelasie, purtătorule de biruinţă, ocroteşte cu rugăciunile tale pe binecredincioşii care îţi cântă pururea: Bucură-te, Sfinte Ierarhe Ghelasie, Părintele nostru.

ICOS

Cine va putea spune cu adevărat toate nevoinţele tale, sfinte, cu care te-ai

nevoit, ca să dobândeşti pe Hristos cel dorit al tău? Pentru aceasta te lăudăm zicând:

Bucură-te, că în sărăcie ai trăit;
Bucură-te, că în smerenie toate le-ai învins;
Bucură-te, că în feciorie ai vieţuit;
Bucură-te, că pe călugări ai povăţuit;
Bucură-te, că pe fraţii ardeleni duhovniceşte i-ai călăuzit;
Bucură-te, că având harul arhieriei pe mulţi preoţi i-ai hirotonit;
Bucură-te, că Mănăstirea Râmeţ o blagosloveşti;
Bucură-te, că pe cei credincioşi îi tămăduieşti;
Bucură-te, că pe toţi din nevoi îi izbăveşti;
Bucură-te, că eşti tuturor izvor de bunătăţi;
Bucură-te, cel cu pâinea vieţii îndestulat;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Ghelasie, Părintele nostru.

SINAXAR

Întru aceasta lună, în ziua a 30-a, pomenirea Sfinţitului Părintelui nostru Arhiepiscop Ghelasie de la Râmeţ.

Pe la mijlocul veacului al XIV-lea, Mănăstirea Râmeţ din munţii Apuseni era cârmuită de râvnitorul spre cele sfinte, stareţul Ghelasie, care mai apoi a fost ales Arhiepiscop al Transilvaniei, fapt cunoscut dintr-o inscripţie ce se găseşte pe peretele care desparte naosul de pronaosul bisericii, în care se poate citi: Scris-am eu mult greşitul robul lui Dumnezeu Mihul zugravul de la Crişul Alb în timpul Arhiepiscopului Ghelasie, anul 1377, 2 iulie, în zilele regelui Ludovic.

Din tradiţie se cunoaşte ca această mănăstire a fost prădată şi părăsită în mai multe rânduri, fapt care explică şi pierderea oricărui fel de act din care s-ar fi putut afla ştiri despre trecutul ei. Localnicii din Râmeţ au păstrat totuşi prin viu grai ştirea potrivit căreia Sfântul Ghelasie a fost stareţ aici, iar spre sfârşitul vieţii a ajuns vlădică al românilor ardeleni.

Fiind Sfântul foarte smerit şi ducând o viaţă aspră, s-au adunat în jurul lui mulţi ucenici, care râvneau la viaţa lui îmbunătăţită, având pe Sfântul pildă de urmat în viaţa călugărească. Mănăstirea avea pentru vieţuitorii ei pământ, fâneţe, unele la distanţe mari, cum era şi cel de la Hopagi, situat între comuna Râmeţ şi Ponor, cam la 20 km departe de mănăstire. Aici îşi făceau ascultarea ucenicii Sfântului Ghelasie îndeletnicindu-se îndeosebi cu cositul fânului. Era un loc lipsit de apă, neaflându-se izvoare prin împrejurimi pentru potolirea setei ucenicilor săi, care găseau prilej de murmur şi nemulţumire.

Odată ducându-se Sfântul Ghelasie la Hopagi să-i vadă pe ucenici ostenind, în arşiţa zilei, l-au întâmpinat toţi cu plângere, arătându-şi pe feţe tristeţea că n-au apă de băut. Atunci Sfântul Ghelasie, rugându-se lui Dumnezeu fierbinte a atins pământul de sub o stâncă şi îndată a izvorât apă curată, toţi călugării stâmpărându-şi setea. La vederea acestei minuni ucenicii, nu numai că s-au spăimântat, dar s-au şi rugat de iertare pentru neliniştea avută şi necredinţa arătată. De atunci şi până astăzi, izvorul este cunoscut sub numele de Fântâna Vlădicii şi credincioşii din satele străjuite de munţii Apuseni şi îndeosebi locuitorii

de la Râmeţ au în mare evlavie acest izvor de apă.
După ce Sfântul Ghelasie a săvârşit minunea, în drum spre mănăstire şi-a dat obştescul sfârşit. În clipa aceea însă au sunat clopotele singure la şapte biserici din împrejurimi. Când asinul cobora cu Sfântul de la Brădeşti spre mănăstire, în apropiere de Valea Uzii, urmele copitei au rămas săpate în piatră, putând fi văzute şi azi. Când asinul a ajuns la mănăstire cu sfântul, din nou a rămas copita asinului imprimată pe lespedea de piatră din faţa Bisericii vechi. Dupa privegherea îndatinată, trupul Sfântului a fost îngropat lângă Biserica veche cu cântări de înmormântare fiind petrecut cu multă jale la locul de veşnică odihnă. A rămas în tradiţie amintirea lui sfântă şi mormântul presărat cu lumânări la fiecare dumnezeiască Liturghie de ucenicii săi care îi urmau pilda vieţii şi trăirii lui. Anii au trecut şi secole de-a rândul vremea şi-a lăsat urmele pe această biserică veche, iar locul mormântului cu trupul nu s-a mai ştiut.

În anul 1925, mănăstirea a fost cuprinsă de furia pârâului Geoagiu, iar biserica veche după retragerea apei a rămas îngropată de aluviuni aproape doi metri. Dumnezeu a descoperit în chip minunat moaştele acestui nou odrăslit din neamul nostru. În timpul când biserica era împresurată de ape a ieşit la suprafaţă un cap de om care nu se depărta de altar, ci plutind pe apă a ocolit biserica de trei ori şi s-a aşezat singur pe fereastra de la altar. Capul avea culoarea galbenă şi răspândea o mireasmă bine plăcută. Tot în acea zi apele au mai scos la suprafaţă încă două capete. Preotul Barbu din Geoagiu de Sus, slujitor în acea vreme la mănăstire, a îngropat cu evlavia cuvenită cele trei cranii în partea dreaptă a bisericii vechi, păstrându-se în aceeaşi cinste tradiţia Sfântului Ghelasie.

În anul 1940 a venit la mănăstire un părinte călugăr de la Sfântul Munte Athos, de origine român ardelean din părţile locului şi a redeschis mănăstirea. Văzând biserica îngropată, a înlăturat pietrişul şi pământul aduse de ape, ridicând un zid de sprijin de piatră în jur. Călugării au observat că iarna în partea dreaptă a bisericii vechi, deşi era zăpadă peste tot, într-un loc anumit, zăpada se topea, iar vara dispărea roua. Călugării dându-şi seama că acesta este un semn, au săpat şi au găsit cele trei cranii, pe care le-au spălat şi le-au aşezat în biserică după rânduiala mănăstirească.

În curând avea să se descopere în chip minunat capul Sfântului Ghelasie. O femeie cu numele Maria din Negreşti-Oaş s-a îmbolnăvit de epilepsie şi era atât de chinuită încât îi speria pe toţi. Mergând pe la mănăstiri în ţară şi rugându-se i s-a arătat Sfântul Ghelasie poruncindu-i să meargă la mănăstirea Râmeţ şi acolo se va tămădui. Femeia nu ştia unde este această mănăstire, dar călătorind şi tot întrebând a aflat drumul spre Râmeţ. Când a ajuns în apropiere de mănăstire, femeia a strigat cu glas mare: Sfinte Ghelasie, ajută-mă şi mă scapă din necaz. Călugării auzind şi socotind aceste cuvinte un semn, s-au adunat în biserică şi au înălţat rugăciuni, săvârşind Taina Sfântului Maslu. Cuviosul părinte stareţ cu bogată trăire în viaţa călugărească a atins pe rând cele trei capete de femeia bolnavă. Când a atins de femeie capul Sfântului Ghelasie, aceasta îndată s-a tămăduit şi au lăudat toţi pe Dumnezeu Care s-a făcut minunat întru sfinţii săi. Femeia a mărturisit călugărilor cum i s-a arătat Sfântul Ghelasie şi i-a zis: Eu sunt

Ghelasie, ocrotitorul Mănăstirii Râmeţ. Aşa a apărut evlavia pentru Sfântul Ghelasie, maicile mai bătrâne din mănăstire dând mărturie că au cunoscut pe această femeie Maria, care se vindecase în chip minunat de către ocrotitorul obştii călugăreşti.

O altă femeie din satul Albina, judeţul Timiş venea des la mănăstire pentru sfintele slujbe. Părintele stareţ obişnuia ca la sfârşitul slujbei să ţină capul Sfântului pe o tavă pentru a primi închinarea credincioşilor. Acestei femei venindu-i un gând urât în minte se întreba: Oare nu va mirosi urât capul Sfântului? Şi în clipa aceea i s-a umplut mâna dreapta de un miros greu şi nu-şi mai putea face sfânta cruce. Dându-şi seama de îndată că a greşit faţă de Sfântul, şi-a mărturisit păcatul faţă de toţi credincioşii din biserică şi se ruga plângând la Sfântul s-o ierte de ceea ce a gândit. După mai multe rugăciuni femeia s-a făcut sănătoasă şi n-a încetat să se roage Sfântului Ghelasie.

O altă minune s-a săvârşit cu un locuitor eretic din Cacova Aiudului, în părţile Albei, care era bolnav, suferind de paralizie. Auzind că se fac vindecări la Râmeţ prin Sfântul Ghelasie şi prin izvorul de sub Sfântul Altar, bolnavul a cerut să fie dus la mănăstire, făgăduind că se va lăsa de credinţa greşită şi va reveni la ortodoxie, dacă se va face sănătos. Familia aducând pe cel paralizat la mănăstire, preoţii i-au făcut Taina Sfântului Maslu, l-au atins de capul Sfântului, i-au dat apă din izvor să bea şi îndată s-a făcut sănătos. A plecat acasă pe picioarele lui, şi-a lăsat cârjele la biserica mănăstirii, el trecând cu toată familia la credinţa ortodoxă. Multe cârje erau lăsate de cei ce se vindecau şi au fost păstrate până la o vreme în podul bisericii ca o dovadă a puterii tămăduitoare cu care Dumnezeu împodobise capul Sfântului Ghelasie.

Din capul Sfântului se răspândea în toată mănăstirea o mireasmă plăcută pe care o simţeau şi maicile şi credincioşii, care veneau la mănăstire mai ales în timpul nopţii, la utrenie. Mireasma apărea des dar pentru scurtă durată. Vestea despre minunile săvârşite de Sfântul Ghelasie a ajuns în multe părţi ale ţării. De aceea şi în zilele noastre, vin la mănăstire credincioşi să audă cuvânt de învăţătură şi mai ales să primească vindecări de boli şi neputinţe prin mijlocirea Sfântului Ghelasie şi prin izvorul de apă tămăduitoare care curge de sub piciorul Sfintei Mese din Sfântul Altar.

Pentru rugăciunile Sfântului Ierarh Ghelasie şi ale tuturor sfinţilor Tăi, Hristoase Dumnezeul nostru, mântuieşte-ne pe noi toţi. Amin.

Cântarea a 7-a:

Râu de lacrimi ai vărsat, rugându-te lui Dumnezeu pentru toată lumea şi nevoindu-te cu mare asprime ţi-ai petrecut viaţa în post şi rugăciune, bine călăuzind spre mântuire turma ţie încredinţată. Pentru aceasta slăvim pe Dumnezeu care ţi-a dat această putere.
Cel ce ai îndrăzneală către Hristos, turma Lui o povăţuieşti la împărăţia cea de sus, Sfinte Ierarhe Ghelasie, iar nouă celor ce suntem împresuraţi de multe necazuri şi ispite ne dai mână de ajutor, ca neîncetat să te slăvim pe tine.

Slavă...

Sfinte Ghelasie, multe minuni ai săvârşit în viaţă şi după trecerea ta în locaşurile cele de sus nimeni nu le poate lăuda, cum se cuvine; căci auzind de tine Elisabeta din părţile Banalului, venind la mănăstire să-ţi aducă închinăciune şi rugă fierbinte nu s-a învrednicit de mila ta până ce mâna ei dreaptă nu s-a umplut de un miros greu nemaiputând să-şi facă sfânta cruce. Atunci cu mare plângere şi-a mărturisit păcatul ce-l gândise, rugându-te pe tine, Sfinte, s-o ierţi, după multe lacrimi şi rugăciuni, s-a izbăvit vindecându-se.

Şi acum...

Cel ce ai făcut pe Fecioara cer şi dintr-însa ai strălucit ca soarele, bine eşti cuvântat în veci, Dumnezeul părinţilor noştri.

Catavasie: N-au slujit făpturii...

Cântarea a 8-a:

Cu roua înfrânării ai stins de tot cuptorul patimilor, Părintele nostru Ghelasie, cu bună credinţă strigând: popoare preaînălţaţi pe Domnul întru toţi vecii.
S-a auzit de minunile tale, Sfinte Ghelasie, în toate părţile, şi creştinii de pretutindenea vin cu mare evlavie, şi după credinţa lor le împlineşti cererile făcute cu multă stăruinţă.

Un eretic din Cacova Aiudului, fiind paralizat se purta în cârje. Auzind de vindecările ce se fac la Râmeţ, a cerut să fie adus la mănăstire. Aici rugându-se Sfântului să-l ajute, a tăgăduit lepădarea de credinţa eretică şi trecerea la ortodoxie. Şi prin lucrarea lui Dumnezeu mare minune s-a săvârşit căci atingându-se de capul tău îndată s-a simţit sănătos cu trupul şi aruncând cârjele a mers pe picioarele lui acasă, trecând cu toată familia sa la credinţa ortodoxă.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh.
Cu mare bucurie, Sfinte, te lăudăm pe tine, că te avem ca pre o comoară de mare preţ în această mănăstire, pe care o binecuvântezi cu multe daruri, pentru care îl slăvim pe Dumnezeu.

Şi acum...

Râu pururea curgător ne izvorăşti nouă celor ce alergăm cu credinţă la tine, Preacurată, şi cei care ne împărtăşim de har din destul, lăudăm naşterea ta şi o preaînălţăm întru toţi vecii.

Să lăudăm, bine să cuvântăm...
Catavasie: Pe tinerii cei bine credincioşi...

Cântarea a 9-a:

Luminător mare, Părinte te-ai arătat că nu suferi să vezi nedreptatea şi urâciunea de patimi în locul sfânt al mănăstirii. Pe cei cuprinşi de gânduri necredincioase îi îndepărtezi de la acest locaş sfânt, ca pe unii ce nu răspund chemării la viaţa călugărească.

Pătruns de sfinţenia vieţii şi în sărăcie trăind, Părinte, toţi credincioşii de pe aceste meleaguri se mirau de dosădirea cu nevoinţe aspre a trupului tău şi cu multă evlavie şi smerenie ascultau poveţele tale, Sfinte.

Slavă...

Sfinte Părinte Ierarhe Ghelasie, de la sfântul tău sicriu izvorăşte bună mireasmă

care poartă duhul sfinţeniei tale în sufletele vieţuitoarelor. Şi închinându-ţi-se ţie, dau slavă lui Dumnezeu cel care te-a încununat cu alese virtuţi.

Şi acum...

Curată Fecioară, poarta Cuvântului, Maica Dumnezeului nostru roagă-te să ne mântuim noi şi tot neamul omenesc din robia păcatului şi a morţii.

Catavasie: Tot neamul pământesc...

Luminânda:

Împărtăşindu-te de harurile cele dumnezeieşti, Sfinte Ierarhe Ghelasie, ai ajuns la înfiere cu toţi sfinţii şi ierarhii bineplăcuţi lui Dumnezeu, cu care pomeneşte-ne şi pe noi cei ce săvârşim sfântă pomenirea ta cea purtătoare de lumină şi te roagă pentru mântuirea sufletelor noastre.

Slavă... Şi acum...

Prealăudată Fecioară, tu ai născut pe Hristos, pe îngerul de mare Sfat al Tatălui, pe împăratul Slavei, a cărui Cruce ridicând-o pe umeri şi cuvioşii şi sihaştrii, au alergat după Dânsul primind cununa neveştejită cu care împreună roagă-te pentru noi, Născătoare de Dumnezeu.

LA LAUDE
Stihirile pe 4, glas 5: Bucură-te cămara...

Casă de fapte bune făcându-te, Sfinte Ghelasie, te-ai învrednicit a locui în sfânta mănăstire Râmeţ, unde ţi-ai îndreptat cugetul şi viaţa spre cele cereşti, pe care le-ai dorit, slăvind pe Hristos Dumnezeu. Pe acesta lăudându-L ziua şi noaptea roagă-L pentru noi care cu multă nevrednicie cântăm ţie.

Luptele vieţii duhovniceşti curăţindu-te pe tine însuţi următor te-ai făcut Stăpânului tău şi te-ai învrednicit de mari daruri a scoate demonii din cei chinuiţi şi a vindeca mulţime de bolnavi, care vin cu credinţă şi cer ajutorul tău. Nu ne părăsi nici pe noi, care cerem ajutorul tău.

Aprinzând flacăra dragostei către Dumnezeu, ai primit în schimb darul facerii de minuni şi prin sfârşitul tău cel bun ai arătat sfinţenia vieţii tale pe pământ: minunea de la Hopagi, adormirea ta în chip minunat, sunetele clopotelor celor şapte biserici şi urmele lăsate în piatră de asinul ce te-a adus la mănăstire, sunt vrednice de pomenirea numelui tău şi cum ai dorit să fi smerit şi să nu-ţi ştie nimeni faptele tale, astfel te-a proslăvit pe tine Dumnezeu care înalţă pe cei smeriţi.

Cu adevărat, Părinte Ghelasie, ai ajuns întru veselia şi bucuria sfinţilor lui Dumnezeu, unde este locaşul celor ce prăznuiesc neîncetat pe cel smerit, rugându-L şi pentru mântuirea sufletelor noastre.

Slavă..., glas 5:

Scară de fapte bune şi pildă te-ai arătat celor de pe pământ că ai vieţuit cu adevărat şi te-ai făcut pildă pentru toţi arătând nemăsurată smerenie şi îndemnând turma ta cea duhovnicească cu aleasă râvnă către Dumnezeu cu deadinsul strigăm ţie: Nu ne uita nici pe noi, turma ta, ci cu rugăciunile tale către Dumnezeu mijloceşte mântuirea sufletelor noastre.

Şi acum...

Pe Maria cea Preacurată şi Preasfântă să o lăudăm căci printr-însa ne izvorăşte nouă harul darurilor celor mai presus de minte, pentru care cu bună cucernicie o lăudăm.

Doxologia Mare...

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul sfântului, Peasna a 3-a şi a 6-a.

Sf. Ierarh Leontie de la Rădăuţi (1 Iulie)

SLUJBA

SLUJBA SFÂNTULUI IERARH LEONTIE DE LA RĂDĂUȚI

LA VECERNIE:

După obişnuitul psalm, se cântă: Fericit bărbatul..., starea întâia.

La Doamne, strigat-am..., stihirile pe 8, glas 1

Veniţi credincioşilor, să lăudăm pe Sfântul Leontie, ierarhul preaînţelept şi cuviosul mult nevoitor care prin rugăciunile sale neîncetate, cu puterea lui Dumnezeu, dă tărie credinţei noastre ortodoxe. (de două ori)

Veniţi credincioşilor, să cinstim cu cântări duhovniceşti pe Slăvitul Leontie, cel ce din pruncie a iubit rugăciunea şi cu dragoste nemăsurată s-a făcut folositor tuturor celor încredinţaţi lui spre duhovnicească păstorire.

Cum să nu ne minunăm de cel ce s-a făcut pildă de smerenie şi ascultare, care cu dragoste desăvârşită şi aleasă înţelepciune a cârmuit obştea călugărilor şi mulţimea credincioşilor prin cuvântul de învăţătură şi împărtăşirea harului dumnezeiesc prin Sfintele Taine ale lui Hristos.

Vas cu totul sfinţit al Duhului Sfânt ai fost cu adevărat, Sfinte Ierarhe Leontie, că şi după adormirea ta lucrător de minuni te-ai arătat, vindecând bolile sufleteşti şi trupeşti ale celor ce cu credinţă te cinstesc pe tine.

Prin vrerea lui Dumnezeu, sfintele tale moaşte au fost scoase din mormânt pentru folosul duhovnicesc al tuturor, iar cei neputincioşi atingându-se de ele cu credinţă, vindecare primesc prin tine de la Dumnezeu.

Tăinuind cu smerenie nevoinţele tale cele duhovniceşti, darul minunilor ai primit de la Dumnezeu, făcându-te de folos şi după adormirea ta, precum ai fost în toată viaţa pământească, Sfinte Ierarhe Leontie, omule ceresc şi îngerule pământesc.

În cumpătare şi osteneli, în multe privegheri şi rugăciuni neîncetate ţi-ai curăţit sufletul şi trupul, ierarhe de Dumnezeu înţelepţit. Pentru aceasta vas ales arătându-te, ai primit daruri duhovniceşti întocmai cu Apostolii.

Slavă..., glas 8

Mulţimile călugărilor şi cetele ierarhilor acum se adună împreună cu ceata dreptmăritorilor creştini întru lauda iubitorului de sihăstrie şi slujitorului ales al arhieriei, slăvitul Leontie, care, cu nemăsurată dragoste şi dreaptă credinţă, a păstorit turma cea cuvântătoare încredinţată lui spre povăţuire. Drept aceea după cuviinţă să strigăm: bucură-te Leontie, slava călugărilor şi podoaba arhiereilor.

Şi acum..., Dogmatica, glas 8: Împăratul cerurilor...

LA LITIE

Stihira, glas 4

Pustnicească nevoinţă ai săvârşit pe pământ, părinte Leontie, şi pornirile patimilor cu izvorul lacrimilor tale le-ai potolit; roadele bunei credinţe agonisind, la slujirea arhierească ai fost chemat, ca să păstoreşti turma cea cuvântătoare cu dragoste şi înţelepciune, pentru care strigăm: bucură-te, prea lăudate, podoaba cea preafrumoasă a nevoinţei şi stâlpul Bisericii cel neclintit; bucură-te îndreptătorul cel mare a celor ce rătăcesc; bucură-te, bucuria tuturor.

Slavă..., glas 4

Bucură-te, străveche catedrală a Rădăuţilor, că fiul şi păstorul tău duhovnicesc, Sfântul Leontie, care a născut şi crescut duhovniceşte pe înţeleptul Daniil Sihastrul, părintele duhovnicesc al măritului Ştefan vodă al Moldovei, astăzi se laudă cu cântări duhovniceşti, întru bucuria şi slava Bisericii.

Şi acum..., glas 4

Arătatu-te-ai Biserică prea sfântă a Fiinţei celei mai presus de fiinţă, că pe Dumnezeu-Cuvântul, ca o sfântă L-ai născut, Fecioară, din Duhul Sfânt, într-un ipostas şi două firi.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glas 5

Graiurile lui David s-au împlinit, căci ca o făclie te-ai arătat în lume, luminând pe toţi cu învăţăturile tale, pururea pomenite Leontie. Drept aceea neîncetat te mărim, călăuzitorule către Dumnezeu.

Umplându-te, prea înţelepte, şi îndestulându-te de raza cea începătoare de lumină şi de strălucirile Dumnezeirii celei în trei feţe, apără fericite de întunericul păcatelor, pe cei ce te cinstesc, prea sfinte părinte ierarhe.

Dorind cu fierbinţeală bunătatea cea desăvârşită şi prin dragoste unindu-te cu dânsa, iubitorule de Dumnezeu, ai petrecut cu viaţa potrivit doririi tale; dar tăindu-ţi voia ai primit harul arhieriei pe care l-ai purtat cu vrednicie, nevoindu-te ca şi în pustie, desfătându-te neîncetat cu vederea lui Dumnezeu.

Slavă..., glas 5

Arhiereule al lui Hristos Leontie, surpând cu puterea crucii toată înşelăciunea diavolului nu te-ai spâimântat de focul ispitelor, căci primind jugul slujirii celor sfinte, cu smerenie adâncă şi neîncetate nevoinţe sihăstreşti ai păstorit turma încredinţată ţie. Pentru aceea, împreună cu îngerii, roagă-te lui Dumnezeu cerând pace lumii şi sufletelor noastre mare milă.

Şi acum..., glas 5, a Născătoarei: Bucură-te, uşa Domnului...

Tropar, glas 8

Cu nevoinţe duhovniceşti toată viaţa ţi-ai petrecut-o şi primind vrednicia arhieriei cu smerenie şi cu frică de Dumnezeu ai slujit Biserica lui Hristos, pe Care roagă-L, Sfinte Ierarhe Leontie, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Şi acum... a Născătoarei, glas acelaşi

Cela ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară şi răstignire ai răbdat Bunule, Care cu moartea pe moarte ai prădat şi învierea ai arătat ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni Milostive, primeşte pe Născătoarea de Dumnezeu care se roagă pentru noi şi mântuieşte, Mântuitorule, pe poporul cel deznădăjduit.

Iar dacă se face LITIE, se cântă troparului sfântului (de două ori)
şi al Născătoarei: Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucură-te..., (o dată).

LA UTRENIE:

La Dumnezeu este Domnul... se cântă troparul sfântului (de două ori),

Slavă..., Şi acum... al Născătoarei de Dumnezeu.

După Catisma întâia, se cântă sedelna, glas 4 Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Veniţi credincioşilor să lăudăm pe înţeleptul povăţuitor al călugărilor, pe ierarhul slăvit al Bisericii lui Hristos, candela nestinsă a Ortodoxiei, pe Sfântul Leontie, lauda credincioşilor.

Slavă..., Şi acum..., însăşi podobia

Spăimântatu-s-a Iosif cea mai presus de fire văzând şi în minte a luat ploaia cea de pe lână, întru zămislirea ta cea mai presus de fire, Născătoare de Dumnezeu; rugul cel nears în foc, toiagul lui Aron cel ce a odrăslit; şi mărturisind logodnicul tău şi păzitorul, preoţilor a strigat: Fecioara naşte şi după naştere iarăşi rămâne Fecioară.

După Catisma a doua, se cântă sedelna, glas 4, aceeaşi podobie.

Veniţi credincioşilor să ne bucurăm duhovniceşte întru cinstirea omului ceresc şi îngerului pământesc, podoaba sihaştrilor, cununa arhiereilor, Sfântul Leontie care, împreună cu Preacuviosul Daniil Sihastrul, se roagă Prea Sfintei Treimi, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei, glas 4

Marie, cu totul fără prihană şi neasemănată întru sfinţenie, care ai născut pe Dumnezeu cu trup, fără ispită bărbătească; Fecioară curată, roagă pe Fiul tău şi Dumnezeul nostru să ne izbăvească de orice răutate şi primejdie.

Polieleul: Robii Domnului... şi Mărimurile
Stih 1:
Auziţi acestea toate popoarele. Ascultaţi toţi cei ce locuiţi în lume.
Stihiră

Mărimu-te pe tine, sfinţitorule părinte Leontie şi cinstim sfântă pomenirea ta, că tu te rogi lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Altă stihiră

Veniţi toţi pământenii să lăudăm pe Ierarhul Leontie, zicând: pe povăţuitorul călugărilor şi lauda credincioşilor.

Stihuri:

2. Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere.

3. Doamne, iubit-am bună cuviinţa casei Tale şi locul sălăşluirii slavei Tale.
4. Gura dreptului grăieşte înţelepciune şi limba lui rosteşte dreptate.
5. Întru pomenire veşnică va fi dreptul, de auzul de rău nu se va teme.
6. Fericiţi sunt cei ce locuiesc în casa Ta, în vecii vecilor Te vor lăuda...

După Polieleu, Sedelna, glas 8, Podobia: Porunca cea cu tainã...

Lumea cea trecătoare părăsind şi crucea pe umeri luând, pe tine desăvârşit te-ai adus lui Dumnezeu şi ai păstorit turma încredinţată ţie, Sfinte Ierarhe Leontie, purtătorule de Dumnezeu, roagă-te neîncetat pentru pacea sufletelor noastre.

Slavă..., Şi acum..., însăşi podobia: Porunca cea cu tainã...

Antifonul întâi, glas 4
Prochimen, glas 4: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.
Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?
Toată suflarea...

Evanghelia de la Matei (5,14-19): Voi sunteţi lumina lumii...

Psalmul 50
Slavă..., glas 2

Pentru rugăciunile ierarhului Tău Leontie, Milostive, curăţeşte mulţimea păcatelor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea păcatelor noastre.

Stih: Miluieşte-mă. Dumnezeule, după mare mila Ta...

Stihira, glas 6

Cuvioase părinte de trei ori fericite, prea sfinţite ierarhe, păstorule cel bun al lui Hristos, mai Marelui păstorilor, ucenice, cel ce ţi-ai pus sufletul pentru fiii tăi, de Dumnezeu purtătorule Leontie, cere cu rugăciunile tale, să ne dăruiască nouă mare milă.

Se pun: Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu (de la Paraclis), pe 4 al Sfinţilor Mucenici Cosma şi Damian, pe 4 şi al Sfântului Ierarh Leontie, pe 4 Canonul Sfântului Ierarh Leontie

Cântarea 1, glas 4
Irmosul: Cântare de biruinţă...

Părăsind casa părintească iubitor prea ales al lui Dumnezeu te-ai făcut, cuvioase Leontie, înălţându-ţi sufletul neîncetat cu postul şi cu rugăciunea către primitorul de nevoinţe, Hristos Dumnezeul nostru.

Părăsindu-ţi părinţii trupeşti, părinţi duhovniceşti ţi-ai dobândit în sfânta obşte de la Catedrala Rădăuţilor, şi de la ei ai învăţat smerenia şi râvna neîncetată spre lauda lui Dumnezeu, Căruia roagă-te pentru sufletele noastre.

Slavă...

Stăpânindu-ţi trupul cu înţelepciune, slobozire ai dat sufletului către înălţimile cugetării dumnezeieşti, împărtăşindu-te încă din această viaţă trecătoare de bucuria cea nespusă şi lumina cea neînserată a Împărăţiei lui Dumnezeu.

Şi acum...

Ca ceea ce ai îndrăzneală ca o Maică a lui Dumnezeu, către Cel ce S-a născut din tine, Cuvântul Cel Unul Născut şi împreună fără de început cu Tatăl şi de o fiinţă cu Duhul, rugându-L nu înceta, ceea ce eşti cu totul fără prihană, ca să izbăvească din nevoi, pe cei ce te măresc pe tine, de Dumnezeu Născătoare.

Catavasie: Deschide-voi gura mea..., glas 4

Cântarea a 3-a

Nevoindu-te cu înţelepciune după darul lui Dumnezeu, biruitor asupra patimilor te-ai arătat, pentru aceasta povăţuirea obştii sfintei mănăstiri Laura ţi s-a încredinţat ca să o conduci pe calea mântuirii, păzindu-o de lupii cei răpitori, Sfinte Ierarhe Leontie.

Iscusit păstor duhovnicesc fiind, mai Marele păstorilor Hristos Domnul la altă turmă cuvântătoare, cea a episcopiei Rădăuţilor, te-a chemat, ca să o paşti pe pajiştile dreptei credinţe şi să o adăpi la izvoarele harului Sfântului Duh, fericite Leontie.

Slavă...

Deşi retras de lume în liniştea sihăstriei, cu dragoste ai povăţuit pe calea mântuirii pe toţi cei ce veneau la tine, pentru folosul cel duhovnicesc şi, arhiereu fiind, n-ai încetat nevoinţele sihăstriei prin care te-ai întărit şi luminat în chivernisirea Tainelor lui Dumnezeu.

Şi acum...

Mintea mea cea omorâtă cu păcatele înviază-o cu puterea Celui ce S-a născut din tine, Născătoare de Dumnezeu, şi pe calea vieţii curate o povăţuieşte, ceea ce ai sfărâmat porţile iadului cu Cel născut din Tine.

Sedelna, glas 5

Crucea Domnului ridicând, înţelepte, şi Lui până în sfârşit urmând, mintea către Dumnezeu pururea ai îndreptat-o, şi cu înfrânarea şi ostenelile sihăstreşti te-ai făcut cu adevărat locaş al Sfântului Duh. Pentru aceasta, răsplătire de daruri ai luat, a vindeca bolile şi a izgoni duhurile, de Dumnezeu purtătorule Leontie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare de greşeli să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă..., Şi acum..., glas 5

Ceea ce eşti mireasă cu totul fără de prihană a Făcătorului, locaş luminat prin fapta bună să mă faci, rogu-te, ceea ce eşti de lumină primitoare Curată: izgoneşte-mi negura patimilor şi împărăţiei celei de sus arhieriei, cu dragoste te-ai plecat ascultării întru cârmuirea Eparhiei Rădăuţilor, încredinţată ţie de Hristos Dumnezeu.

Mulţime de călugări ţi-au urmat în viaţa sihăstrească, dar între aceştia a strălucit cel mai mult Sfântul Daniil Sihastrul, părintele duhovnicesc al măritului Voievod Ştefan al Moldovei, care împreună cu tine se roagă pentru noi toţi.

Slavă...

Chipul duhovnicesc cu totul îmbunătăţit al Cuviosului Daniil Sihastrul tu l-ai rodit, Sfinte Ierarhe Leontie, căci, cu harul lui

Dumnezeu, i-ai luminat mintea şi i-ai curăţit inima ca să poată fi cu adevărat părinte duhovnicesc tuturor iubitorilor de Dumnezeu.

Şi acum...

Pe Dumnezeu Cel ce S-a întrupat din tine, cu lucrarea Sfântului Duh, roagă-L să dea iertare de greşeli şi mântuire sufletelor noastre, a celor ce te lăudăm pe tine după adevăr, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 5-a

Locuind în inima ta Hristos, Cel ce toate le vede, fericite, te-a învăţat, luminat şi înţelepţitj şi cunoaşterea gândurilor oamenilor ţi-a dăruit.

Darul tămăduirilor asupra bolilor ţi-a dăruit Hristos şi putere asupra duhurilor celor necurate, înţelepte părinte, că firea biruindu-ţi, darurilor Duhului celor negrăite te-ai învrednicit.

Slavă...

Avându-te rugător fierbinte, folositor şi ajutător către Dumnezeu, fericite părinte, de toate nevoile, de ispite şi de primejdii ne izbăveşte.

Şi acum...

Înălţat-ai cu adevărat firea omenească cea căzută, prin Fiul Cel ce văzut S-a făcut pentru noi, deşi neschimbat în chipul cel dumnezeiesc şi întru o tocmire cu Tatăl, de Dumnezeu Născătoare, fără sământă L-ai născut.

Cântarea a 6-a

Ierarh al lui Hristos fiind uns prin Duhul Sfânt, fericite părinte, preoţi ai sfinţit şi pe credincioşi spre mântuire i-ai povăţuit şi, prin acestea, pe Dumnezeu L-ai slujit.

Apărat-ai turma de toată vătămarea potrivnicilor, prea fericite Leontie, şi orice rătăcire de la dreapta credinţă ai făcut-o neputincioasă, cu lumina cuvintelor tale.

Slavă...

Fiind împodobit cu puterea Duhului Sfânt, prea fericite, duhurile cele viclene ale răutăţii le-ai alungat, neputând suferi certarea ta.

Şi acum...

Cel ce a zidit toate cu voirea, Se zideşte voind, din prea curatele tale sângiuri, întărind pe cei ce te cunosc pe tine, Curată, Maica lui Dumnezeu.

Condac, glas 4: Arătatu-te-ai astăzi...

Pe ierarhul lui Hristos, vasul cel prea ales al Duhului Sfânt, care cu înţelepciune şi smerenie s-a nevoit cu privegherea sihăstriei şi cu povăţuirea celor încredinţaţi lui spre mântuire, pe Sfântul Leontie cu cântări duhovniceşti lăudându-l îl cinstim.

Icosul

Bucură-te sihăstrie, că ai rodit pe Leontie, vrednicul ierarh al Bisericii; bucură-te cetatea Rădăuţilor, că păstorul tău cu nevoinţe sihăstreşti şi-a împodobit întreaga viaţă; bucură-te Bucovină, că păstorul tău cel duhovnicesc ţi-a lăsat moaştele sale, în care Duhul Sfânt S-a sălăşluit. Drept aceea, şi noi, pe Hristos,

primitorul de nevoinţe, îl rugăm să ne dăruiască pace şi bucuria mântuirii prin rugăciunile sfântului ierarh Leontie, părintele nostru.

SINAXAR

Întru această lună, iulie, ziua întâia, pomenirea Sfântului Ierarh Leontie, episcopul Rădăuţilor.

Acest sfânt purtător de Dumnezeu Leontie, s-a născut din părinţi drept măritori creştini, în oraşul Rădăuţi, la începutul secolului al XlV-lea.

Încă din pruncie mergând cu părinţii săi la biserică a fost cuprins de o mare dragoste faţă de casa lui Dumnezeu, unde, mai apoi, mergea zilnic şi asculta cu toată luarea aminte întreaga slujbă, căutând să se apropie cât mai mult sufleteşte de sfinţiţii slujitori, de cuvioşii părinţi, şi de ostenitorii de la această catedrală voievodală.

Părinţii din obştea catedralei, văzându-l cu atâta dragoste pentru casa lui Dumnezeu şi pentru sfintele slujbe, l-au primit în obştea lor, unde fericitul Leontie în toate arăta râvnă şi smerenie.

Pentru viaţa lui duhovnicească a fost călugărit, primind numele de Lavrentie. Râvna lui pentru nevoinţele duhovniceşti sporea tot mai mult. Luând binecuvântare de la stareţul obştii, s-a îndreptat către un loc sihăstresc, nu departe de Putna, unde erau câţiva sihaştri. Mitropolitul Moldovei de atunci, Iosif Muşat, aflând de această vatră sihăstrească cu rânduială prea frumoasă, a mers şi a sfinţit biserica acelui schit şi o dată cu aceasta, a hirotonit în preot pe cuviosul Lavrentie, numindu-l tot atunci egumen, potrivit dorinţei acelei obşti. Aici, în această cuvioasă obşte, vine să se nevoiască şi cuviosul Daniil Sihastrul, sub povaţa părintelui său duhovnicesc Lavrentie.

Înfiinţându-se scaun episcopal la Rădăuţi, în timpul lui Alexandru cel Bun, nu după multă vreme de la întemeierea Episcopiei Rădăuţilor, cuviosul Lavrentie este chemat la această înaltă vrednicie şi răspundere de ierarh. Primind harul arhieriei, din ascultare, lasă locul nevoinţelor sale sihăstreşti. Arhiereu fiind, nu a încetat nici o clipă nevoinţele duhovniceşti. A hirotonit preoţi şi diaconi, a sfinţit biserici şi a vegheat la păstrarea rânduielilor canonice, păzind scumpătatea şi pogorământul în toate cele rânduite de Biserica lui Hristos spre folosul cel mântuitor al păstoriţilor săi sufleteşti.

După ani mulţi de arhipăstorie, simţindu-se slăbit cu trupul, s-a retras din scaunul arhieresc reîntorcându-se la mănăstirea sa, Laura. Aici, a primit schima cea mare, luând numele de Leontie, nevoindu-se zi de zi şi ducând cu adevărat viaţă de înger în trup, până la trecerea sa la cele veşnice.

Cunoscându-şi dinainte sfârşitul vieţii sale pământeşti, a chemat întreg soborul pentru a le da ultimele sale poveţe părinteşti. A rânduit ca egumen al acestei sfinte mănăstiri pe cel mai apropiat ucenic al său, pe cuviosul Daniil Sihastrul, şi, binecuvântându-l, a adormit în Domnul întru nădejdea învierii şi a vieţii veşnice.
Credincioşii şi fiii lui duhovniceşti, veneau la mormântul său primind binecuvântare şi tămăduiri de tot felul de boli. Curând a fost dezgropat şi dus la Rădăuţi potrivit dorinţei credincioşilor. La racla moaştelor sale venea multă lume, din împrejurimi şi

chiar de la mari depărtări, cunoscând darul lui Dumnezeu care se revărsa cu prisosinţă asupra tuturor celor care se rugau cu credinţă.

Amintirea faptelor sale minunate a rămas din generaţie în generaţie până astăzi. Satul Laura, unde a fost mănăstirea în care s-a nevoit sfântul Leontie pe când era egumenul mănăstirii, înainte de a fi chemat la treapta arhieriei, îi poartă numele; acest nume de Laura era numele acelei mănăstiri.

Cu rugăciunile sfântului ierarh Leontie, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a

Pajiştea înflorită a învăţăturilor tale şi viaţa ta cea dumnezeiească strălucitoare, prea lăudate, înmiresmează simţirile noastre ca o tămâie cu bună mireasmă.

Jertfa şi jertfitor şi prinos te-ai făcut, cuvioase, şi te-ai mistuit cu sârguinţă, ca o ardere de tot lui Dumnezeu, aducându-te jertfă înaintea lui Hristos.

Slavă...

Domnul cerului, întru întărirea credinţei te-a rânduit ca pe o stea care să luminezi lumea cu învăţăturile tale.

Şi acum...

Neschimbându-Se cu Dumnezeirea, Cuvântul S-a deşertat întreg pe Sine şi cu oamenii a vorbit, luând trup din tine, Fecioară.

Cântarea a 8-a

Oglindă nepătată a faptelor bune vădindu-te după cuviinţă, preafericite, arată curate chipurile credinţei şi luminează pe cei ce cântă: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Cinstit la chip şi înalt la cuvânt, cumpătat cu viaţa şi tare în credinţă te-ai arătat, sfinte Leontie, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu

Pe Treimea cea de o fiinţă şi nedespărţită o ai preamărit prin faptele tale minunate, ierarhe al lui Hristos, strigând neîncetat: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Şi acum...

Pe tine Stăpână, Preacurată Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, care ne-ai adus bucuria mântuirii, te lăudăm şi te rugăm să nu ne părăseşti în ziua judecăţii.

Cântarea a 9-a

Ridicându-te cu mintea mai presus de toate, părinte, ai văzut bunătăţile cele pregătite sfinţilor din veci, către care te-ai mutat ca să iei răsplata ostenelilor tale, bucurându-te.

După vrednicia dată ţie de Dumnezeu, ca dintr-un strugure copt, izvorăşti, Sfinte Leontie, vin de nemurire şi haruri de tămăduiri tuturor celor ce cu dreaptă credinţă cer ajutorul tău.

Slavă...

Strălucind cu înţelepciunea şi cu harul, povăţuitorule în cele de taină, reverşi

lumina Duhului în mijlocul credincioşilor prin sfinţenia vieţii tale, părinte Leontie; pentru aceasta cu credinţă şi cu dragoste, după vrednicie, cu cântări te fericim.

Şi acum...

Cu glasul arhanghelului cu mare bucurie strigăm ţie, Fecioară: Bucură-te, dezlegarea blestemului; Bucură-te, izbăvirea din tot felul de nevoi; ceea ce ai îndumnezeit pe oameni cu naşterea ta, cea mai presus de cuget

Luminânda

Podobie: Femei auziţi..., glas 2

Stâlp al Ortodoxiei şi arhipăstor înţelept te-ai arătat Leontie, îndreptând turma către păşunile dreptei credinţe, şi cu nevoinţele sihăstriei ţi-ai luminat întreaga ta viaţă, slăvind Treimea cea de o fiinţă şi nedespărţită.

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei.

Înfricoşătoare este minunea că ai născut în chip negrăit, ceea ce eşti cu totul fără de prihană, pe Cuvântul Cel de o fiinţă, Care a strălucit din Tatăl mai înainte de veci. Pentru aceasta, Stăpână, te mărturisim pe tine cu adevărat Născătoare de Dumnezeu.

LA LAUDE

Stihirile pe 4, glas 4

Înţelept păstor te-ai arătat în casa Domnului, ca un măslin roditor din untdelemnul căruia înţelepţeşte ai umplut candela faptelor bune, intrând în ceata sfinţilor cu care împreună te desfătezi în viaţa cea nestricăcioasă şi nematerialnică a celor fără de trup.

Dobândindu-te stea care luminezi, scăpăm de întunericul a toată rătăcirea, prea fericite Leontie, cu învăţăturile şi rugăciunile tale, noi cei ce după datorie te cinstim pe tine.

Îmbogăţindu-ţi sufletul cu fapte bune, învăţător înfrânării te-ai arătat, povăţuitor duhovnicesc al cuvioşilor sihaştri şi Bisericii luminător ai fost, Sfinte Ierarhe Leontie.

Plinit-ai călătoria, părinte înţelepte, credinţa cea dreaptă ai păzit şi ai ajuns în cămările cele cereşti în care ţi s-a gătit cununa cea neveştejită a măririi. Drept aceea, cu rugăciunile tale, îndură-te şi izbăveşte din răutate sufletele noastre.

Slavă..., glas 8

Cu veşmântul arhieriei îmbrăcându-te, sfinte părinte Leontie şi, ca un iconom credincios al harului, înmulţind talantul cel dat ţie, ai păstorit Biserica lui Hristos cu dreptate şi sfinţenie. Pentru aceasta, împodobindu-te cu nevoinţe sihăstreşti, te-ai făcut pildă adevăratei păstoriri şi ai primit în ceruri cununa dreptăţii de la Hristos Dumnezeu, Căruia roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum..., Stăpână, Stăpână, primeşte..,

Slavoslovia mare
Ecteniile şi apolisul
Ceasul întâi

LA LITURGHIE

Se pun Fericirile pe 8

4 de la Cântarea a 3-a şi 4 de la Cântarea a 6-a

Prochimen, glas 7: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate câte mi-a dat mie?

Apostolul din Epistola către Evrei (XIII, 17-21): Fraţilor, ascultaţi de conducătorii voştri...

Aliluia, glas 2: Preoţii Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptate şi cuvioşii Tăi se vor bucura.

Stih: Căci Domnul a ales Sionul şi 1-a ales ca locuinţă Lui.

Evanghelia de la Luca (VI, 17-23): În vremea aceea a stat Iisus la loc şes...

CHINONICUL:
Întru pomenire veşnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

Sursa: Slujba Sfântului Ierarh Leontie de la Rădăuţi.

Sf. Voievod Ştefan cel Mare (2 Iulie)

SLUJBA

SLUJBA BINECREDINCIOSULUI ȘTEFAN CEL MARE ŞI SFÂNT

Slujba cântată de Grupul Anghelos, se regăsește în secțiunea Multimedia - Audio.

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne strigat-am..., stihirile pe 4, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn celor ce se tem...

Veniţi toţi credincioşii, cu inimi curate şi cu dreaptă credinţă, să lăudăm cu cântări duhovniceşti pe slăvitul Ştefan Voievod, fiul preaiubit al părinţilor săi Bogdan şi Maria, care s-a arătat, prin râvnă dumnezeiască, Soare al Moldovei, mare binefăcător al Casei lui Dumnezeu şi către Domnul pururea rugător (de două ori).

Pe apărătorul întregii creştinătăţi şi al credinţei noastre strămoşeşti, pe atletul lui Hristos, pe Binecredinciosul Ştefan Voievod, care ne apără de potrivnici, toţi credincioşii să-l lăudăm.

Astăzi, împreună cu întreaga suflare românească, cu aleasă evlavie şi cu inimi curate, cinstim faptele măreţe ale slăvitului Ştefan Voievod, ostaşul lui Hristos, cel ce s-a luptat pentru dreapta credinţă, pe care într-un glas cu cântări duhovniceşti să-l lăudăm.

Slavă..., glasul al 4-lea:

Veniţi toţi iubitorii de rugăciune, unind credinţa cu fapta bună, să lăudăm pe slăvitul Ştefan al Moldovei, care prin acestea a bineplăcut lui Dumnezeu, iar după strămutarea la cereştile locaşuri se roagă neîncetat pentru pacea lumii şi mântuirea sufletelor noastre.

Şi acum... a Brâului (dacă nu este duminică), glasul al 2-lea:

Gândul şi mintea curăţindu-ne, cu îngerii să prăznuim şi noi luminat, începând cântarea lui David, Fecioarei Mirese a Împăratului Hristos Dumnezeului nostru, zicând: scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu şi chivotul sfinţeniei Tale, că ai împodobit-o pe dânsa ca pe o cămară frumoasă, şi ai dăruit-o cetăţii Tale, Stăpâne, să o apere şi să o acopere de cei potrivnici, cu puternică tăria Ta, pentru rugăciunile ei.

La Stihoavnă:

glasul al 2-lea, Podobie: Ca pe un viteaz ...

Astăzi, toţi credincioşii saltă de bucurie, văzând cum se cinsteşte cu alese laude şi cântări duhovniceşti Voievodul Ştefan, apărătorul Moldovei, prin care Dumnezeu S-a preamărit.

Stih: Înălţat-am pe cel ales din poporul Meu, aflat-am pe David sluga Mea, cu untdelemn sfânt al Meu l-am uns pe el.

Astăzi, Cuviosul Daniil Sihastrul se bucură că fiul său duhovnicesc acum este lăudat după cuviinţă cu psalmi şi cântări duhovniceşti, pentru marea sa iubire faţă

de ţara strămoşească şi credinţa creştinească.

Stih: Pentru aceasta Te-a uns pe Tine Dumnezeul Tău, cu untdelemnul bucuriei, mai mult decât pe părtaşii Tăi.

Toate cetele purtătorilor de biruinţă, la prăznuirea dreptului Voievod, îşi unesc glasurile în rugăciuni şi cântări de laudă, slăvind pe Dumnezeu, Care prin cruce a dat biruinţă alesului Său asupra potrivnicilor; pentru aceea cu credinţă şi noi ne rugăm: pomeneşte-ne, Doamne, în Împărăţia Ta, dimpreună cu cel pe care l-ai iubit.

Slavă... asemenea

Astăzi, toată suflarea românească, într-un glas îl laudă, cu inima smerită, pe mult iubitorul Casei lui Dumnezeu, pe fericitul Ştefan, marele ctitor de locaşuri sfinte în care neîncetat Se preamăreşte Dumnezeu, Cel Unul în fiinţă şi închinat în trei Ipostasuri.

Şi acum... a Brâului

glasul al 2-lea, Podobie: Ca pe un viteaz ...

Racla care ţine veşmântul tău, Preacurată, chivot de sfinţenie şi sfinţită îngrădire, slavă şI laudă, şi izvor de tămăduiri robilor tăi, în toate zilele se arată, la care, astăzi, cu evlavie adunându-ne, lăudăm măririle tale cele multe şi noianul minunilor.

Tropar, glasul 1:

Apărător neînfricat al credinţei şi patriei străbune, mare ctitor de locaşuri sfinte, Ştefane Voievod, roagă pe Hristos Dumnezeu, să ne izbăvească din nevoi şi din necazuri.

Slavă... Şi acum... a Brâului

Tropar, glasul al 8-lea:

Născătoare de Dumnezeu Pururea Fecioară, acoperământul oamenilor, veşmântul şi brâul preacuratului tău trup, puternic acoperământ cetăţii tale ai dăruit. Născând mai presus de fire şI nestricată rămânând, întru Tine şi firea şi vremea se înnoiesc.

LA VECERNIA MARE:

După obişnuitul Psalm, se cântă: Fericit bărbatul..., starea întâi

La Doamne, strigat-am..., stihirile pe 8, glasul al 4-lea:

trei ale Brâului şi cinci ale Sfântului

Podobie: Dat-ai semn celor ce se tem...

Veniţi toţi credincioşii, cu inimi curate şi cu dreaptă credinţă, să lăudăm cu cântări duhovniceşti pe slăvitul Ştefan Voievod, fiul preaiubit al părinţilor săi Bogdan şi Maria, care s-a arătat, prin râvnă dumnezeiască, Soare al Moldovei, mare binefăcător al Casei lui Dumnezeu şI către Domnul pururea rugător (de două ori).

Pe apărătorul întregii creştinătăţi şi al credinţei noastre strămoşeşti, pe atletul lui Hristos, pe Binecredinciosul Ştefan Voievod, care ne apără de potrivnici, toţi credincioşii să-l lăudăm.

Astăzi, împreună cu întreaga suflare românească, cu aleasă evlavie şi cu inimi curate, cinstim faptele măreţe ale

slăvitului Ştefan Voievod, ostaşul lui Hristos, cel ce s-a luptat pentru dreapta credinţă, pe care într-un glas cu cântări duhovniceşti să-l lăudăm.

Veniţi toţi iubitorii de rugăciune, unind credinţa cu fapta bună, să lăudăm pe slăvitul Ştefan al Moldovei, care prin acestea a bineplăcut lui Dumnezeu, iar după strămutarea la cereştile locaşuri se roagă neîncetat pentru pacea lumii şi mântuirea sufletelor noastre.

Astăzi, toţi credincioşii saltă de bucurie, văzând cum se cinsteşte cu alese laude şi cântări duhovniceşti Voievodul Ştefan, apărătorul Moldovei, prin care Dumnezeu S-a preamărit.

Astăzi, Cuviosul Daniil Sihastrul se bucură că fiul său duhovnicesc acum este lăudat după cuviinţă cu psalmi şi cântări duhovniceşti, pentru marea sa iubire faţă de legea strămoşească şi credinţa creştinească.

Toate cetele călugărilor la prăznuirea dreptului Voievod, îşi unesc glasurile în rugăciuni şI cântări de laudă, slăvind pe Dumnezeu, Care prin cruce a dat biruinţă alesului Său asupra potrivnicilor; pentru aceea cu credinţă şi noi ne rugăm: pomeneşte-ne Doamne, întru Împărăţia Ta, dimpreună cu cel pe care l-ai iubit.

Astăzi, toată suflarea românească într-un glas îl laudă, cu inima smerită, pe binefăcătorul Casei lui Dumnezeu, pe fericitul Ştefan, mare ctitor de locaşuri sfinte în care neîncetat Se preamăreşte Dumnezeu, Cel Unul în fiinţă şi închinat în trei Ipostasuri.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Veniţi binecredincioşilor creştini să lăudăm pe fiul dreptei credinţe şi apărătorul creştinătăţii, pe marele Ştefan al Moldovei, care cu vitejie şi înţelepciune s-a luptat, şi a biruit, cu puterea lui Dumnezeu, pe potrivnicii ţării şi ai credinţei strămoşeşti. Acest vrednic cinstitor de Hristos s-a întrarmat în luptele sale cu puterea Sfintei Cruci, cu pavăza dreptei credinţe, a dragostei de neam şi a nădejdii în ajutorul lui Dumnezeu. Pentru aceasta să alergăm toţi la mormântul său cu smerenie şi cu neclintită credinţă, rugând pe milostivul Dumnezeu, ca prin rugăciunile lui să ne dea biruinţă asupra potrivnicilor, pace lumii şi mântuire sufletelor noastre.

Şi acum... a Brâului, glasul al 2-lea:

Gândul şi mintea curăţindu-ne, cu îngerii să prăznuim şi noi luminat, începând cântarea lui David, Fecioarei Mirese a Împăratului Hristos Dumnezeului nostru, zicând: scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu şi chivotul sfinţeniei Tale, că ai împodobit-o pe dânsa ca pe o cămară frumoasă, şi ai dăruit-o cetăţii Tale, Stăpâne, să o apere şi să o acopere de cei potrivnici, cu puternică tăria Ta, pentru rugăciunile ei.

VOHOD, Lumină lină..., apoi

Prochimenul zilei
(unde este hram, Prochimenul: Cine este Dumnezeu...)

Paremiile

Din cartea a treia a Regilor, citire:
(VIII, 22, 27-30)

Apoi a stat Solomon înaintea jertfelnicului Domnului, în faţa întregii adunări a lui

Israel, şi şi-a ridicat mâinile la cer şi a zis: «Oare adevărat să fie că Domnul va locui cu oamenii pe pământ? Cerul şi cerul cerurilor nu Te încap, cu atât mai puţin acest templu pe care l-am zidit numelui Tău; însă caută la rugăciunea robului Tău şi la cererea lui, Doamne Dumnezeul meu! Ascultă strigarea şi rugăciunea lui cu care se roagă Ţie astăzi; să-Ţi fie ochii Tăi deschişi ziua şi noaptea la templul acesta, la acest loc, pentru care Tu ai zis: „Numele Meu va fi acolo”; să asculţi strigarea şi rugăciunea cu care robul Tău se va ruga în locul acesta. Să asculţi rugăciunea robului Tău şi a poporului Tău, Israel, când ei se vor ruga în locul acesta; să asculţi din locul şederii Tale cel din ceruri, să asculţi şi să miluieşti».

Din proorocia lui Isaia, citire:
(LXI, 10; LXII, 1-5)

Bucura-Mă-voi întru Domnul, sălta-va de veselie sufletul Meu întru Dumnezeul Meu, că M-a îmbrăcat cu haina mântuirii, cu veşmântul veseliei M-a acoperit. Ca unui mire Mi-a pus Mie cunună şi ca pe o mireasă M-a împodobit cu podoabă. Pentru Sion nu voi tăcea şi pentru Ierusalim nu voi avea odihnă până ce dreptatea lui nu va ieşi ca lumina şi mântuirea lui nu va arde ca o flacără. Atunci neamurile vor vedea dreptatea ta şi toţi regii slava ta şi te vor chema pe tine cu nume nou, pe care-l va rosti gura Domnului. Şi tu vei fi ca o cunună de mărire în mâna Domnului şi ca o diademă regală în mâna Dumnezeului tău. Şi nu ţi se va mai zice ţie: „Alungată”, şi ţării tale: „Pustiită”, ci tu te vei chema: „Întru tine am binevoit” şi ţara ta: „Cea cu bărbat”, că Domnul a binevoit întru tine şi pământul tău va avea un soţ. Şi în ce chip tânărul se însoţeşte cu fecioara, Cel ce te-a zidit Se va însoţi cu tine, şi în ce chip mirele se veseleşte de mireasă, aşa Se va veseli de tine Dumnezeul tău!

Din proorocia lui Isaia, citire:
(LX, 1-15)

Luminează-te, luminează-te, Ierusalime, că vine lumina ta, şi slava Domnului peste tine a răsărit! Căci iată întunericul acoperă pământul, şi bezna, popoarele; iar peste tine răsare Domnul, şi slava Lui străluceşte peste tine. Şi vor umbla regi întru lumina ta şi neamuri întru strălucirea ta. Ridică împrejur ochii tăi şi vezi, că toţi se adună şi se îndreaptă către tine. Fiii tăi vin de departe şi fiicele tale sunt aduse pe umeri. Atunci vei vedea, vei străluci şi va bate tare inima ta şi se va lărgi, căci către tine se va îndrepta bogăţia mării şi avuţiile popoarelor către tine vor curge. Caravane de cămile te vor acoperi, şi dromadere din Madian şi Efa. Toate sosesc din Şeba, încărcate cu aur şi cu tămâie, cântând laudele Domnului. Toate turmele Chedarului la tine se vor aduna, berbecii din Nebaiot te vor sluji pe tine şi ca o jertfă bineplăcută se vor urca pe jertfelnicul Meu, şi templul rugăciunii Mele se va slăvi. Cine zboară ca norii şi ca porumbiţa spre sălaşul ei? Căci pentru Mine se adună corăbiile, în frunte cu cele din Tarsis, ca să aducă de departe pe feciorii tăi; aurul şi argintul lor pentru numele Dumnezeului tău şi pentru Sfântul lui Israel, Care te preamăreşte. Feciorii de neam străin zidi-vor zidurile tale şi regii lor în slujba ta vor fi, că întru mânia Mea te-am lovit şi în îndurarea Mea M-am milostivit de tine. Porţile tale mereu vor fi în lături, zi şi noapte vor rămâne deschise, ca să se care la tine bogăţiile neamurilor, iar regii lor în fruntea lor vor fi. Căci neamul şi regatul care nu vor sluji ţie vor pieri şi neamurile acelea vor fi

nimicite. Mărirea Libanului, chiparosul, ulmul şi merişorul la tine vor veni, cu toţii laolaltă, ca să împodobească locaşul cel sfânt al Meu, şi Eu voi slăvi locul unde se odihnesc picioarele Mele. Şi feciorii asupritorilor tăi smeriţi la tine vor veni şi se vor închina la picioarele tale toţi cei ce te-au urât şi pe tine te vor numi: cetatea Domnului, Sionul Sfântului lui Israel. Din părăsită şi defăimată ce erai pe veci, voi face din tine mândria veacurilor, bucurie din neam în neam.

LA LITIE

Stihira hramului, apoi Idiomela Sfântului, glasul al 6-lea:

Astăzi se bucură cetatea de scaun a Sucevei, dimpreună cu cetăţile de pe malul Nistrului şi din toată Moldova, pe care nebiruitul Ştefan Voievod le-a înălţat şi întărit întru apărarea creştinătăţii şi pământului străbun. Drept aceea se cuvine să ne bucurăm şi noi împreună cu moşii şi strămoşii care s-au jertfit pentru neam şi credinţa străbună, lăudând cu cântări duhovniceşti pe Dreptcredinciosul Voievod Ştefan al Moldovei.

Slavă... glasul al 5-lea:

Împodobeşte-te cetate a Sucevei, că astăzi stăpânul tău, apărătorul Moldovei şi al creştinătăţii, este lăudat la mormântul său din Sfânta Mănăstire Putna, care a fost aleasă loc de odihnă a celui ce nu a avut odihnă întru apărarea dreptei credinţe.

Şi acum... a Brâului, glasul al 2-lea:

Ca şi cu o cunună prea luminoasă s-a îmbrăcat Biserica lui Dumnezeu cu Sfântul tău veşmânt, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, şi bucurându-se se luminează astăzi, şi în taină se veseleşte grăind ţie stăpână: Bucură-te diademă cinstită şi coroana dumnezeieştii slave; bucură-te singura slavă a plinirii şi veşnica veselie; bucură-te limanul şi folosinţa celor ce aleargă la tine, şi mântuirea noastră.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul 1:

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Său, glăsuieşte David psalmistul. Cinstită este înaintea Domnului şi moartea binecredinciosului Voievod, aşa cum mărturiseşte poporul, care l-a plâns ca pe un părinte al său, numindu-l „Ştefan cel Mare şi Sfânt”.

Stih: Înălţat-am pe cel ales din poporul Meu, aflat-am pe David sluga Mea, cu untdelemn sfânt al Meu l-am uns pe el.

Plăcut fiind lui Dumnezeu, mărite Ştefane, ţi s-au arătat Sfinţii Mari Mucenici: Procopie, Gheorghe şi Dimitrie, întărindu-te în lupta cu potrivnicii creştinătăţii, pe care cu puterea lui Dumnezeu i-ai biruit.

Stih: Pentru aceasta Te-a uns pe Tine Dumnezeul Tău, cu untdelemnul bucuriei, mai mult decât părtaşii Tăi.

Pe cei trei mari Sfinţi Mucenici ai lui Hristos şi ostaşi purtători de biruinţă i-ai avut ocrotitori în luptele tale, mărite Ştefane, cărora biserici preafrumoase le-ai înălţat, ca în ele să Se preaslăvească Dumnezeu, Care, prin mijlocirile lor, ţi-a dat ţie biruinţă asupra vrăjmaşilor.

Slavă... glasul 1:

Mormântul tău, Sfinte Ştefane Voievod, loc sfânt de închinăciune s-a făcut nouă celor de un neam şi o credinţă cu tine, străjuit fiind pururea de lumina candelei, pentru tine, o, purtătorule de lumină a biruinţei. Primeşte în dar rugăciunile noastre şi le înalţă ca o tămâie cu bun miros către tronul dumnezeiesc, ca să primim în dar de la Dumnezeu pace sufletelor noastre şi mare milă.

Şi acum... a Brâului, glasul al 4-lea:

Sfânta punere în raclă a veşmântului tău, Stăpână, prăznuire o am câştigat veselindu-ne, că astăzi ai binevoit a se da cetăţii tale sfinţită îmbrăcăminte, cămară nefurată, dar cinstit, bogăţie nemutată, izvor de tămăduiri plin de daruri duhovniceşti.

La binecuvântarea pâinilor

Tropar, glasul 1:

Apărător neînfricat al credinţei şi patriei străbune, mare ctitor de locaşuri sfinte, Ştefane Voievod, roagă pe Hristos Dumnezeu, să ne izbăvească din nevoi şi din necazuri. (o dată)

Alt tropar, glas 2:

Neînfricat apărător al dreptei credinţe, te-a avut pe tine Biserica lui Hristos, Binecredinciosule Voievod Ştefane, pentru care tot poporul te-a numit mare, bun şi sfânt, şi te-a cinstit. Drept aceea noi pururea te avem întăritor credinţei noastre ortodoxe şi al ţării ocrotitor, prin rugăciunile tale cele către Dumnezeu.

Troparul Brâului, glas 8:

Născătoare de Dumnezeu Pururea Fecioară, acoperământul oamenilor, veşmântul şi brâul preacuratului tău trup, puternic acoperământ cetăţii tale ai dăruit. Născând mai presus de fire şi nestricată rămânând, întru Tine şi firea şi vremea se înnoiesc.

LA UTRENIE:

La Dumnezeu este Domnul..., Troparul Brâului de două ori

Slavă... al Sfântului, Şi acum... al Brâului

După Catisma întâi, Sedelna, glas 3

Podobie: Pentru mărturisirea...

Veniţi toţi credincioşii să lăudăm după vrednicie pe apărătorul dreptei credinţe, pe slăvitul Ştefan cel cu nume de cunună, care cu dreptate şi cu dragoste a cârmuit poporul încredinţat lui de Dumnezeu biruind pe cei potrivnici cu puterea Sfintei Cruci.

Slavă... Şi acum... a Brâului

glas 4, Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi...

Punerea în raclă a cinstitului tău veşmânt o prăznuieşte astăzi poporul tău, Prealăudată, şi neîncetat cântă ţie: Bucură-te, Fecioară, lauda creştinilor!

După Catisma a doua, Sedelna, glas 6

Podobie... Puterile îngereşti...

Astăzi cetele ctitorilor, oştirea ţării şi vieţuitorii mănăstirilor se bucură, împreună cu toţi credincioşii, aducând laude lui Dumnezeu, în ziua cinstirii celui care şi-a împodobit capul cu cununa

biruinţelor şi a faptelor bune, înţeleptul cârmuitor al Moldovei, Ştefan Voievod. Drept aceea împreună să strigăm: Slavă Ţie, Doamne, Cel ce ai dăruit alesului Tău unele ca acestea.

Slavă... Şi acum..., a Brâului

glas 4, Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi...

Prăznuieşte astăzi lumea cinstită punerea în raclă a veşmântului tău, o curată, şi cu dragoste cântă ţie: Bucură-te, Fecioară, ajutătoarea credincioşilor.

POLIELEUL: Robii Domnului...

MĂRIMURILE:

Stih 1: Cerurile spun slava lui Dumnezeu şi facerea mâinilor Lui o vesteşte tăria.

Stihiră: Fericimu-te pe tine, Binecredinciosule Voievod Ştefane, că iubind pe Dumnezeu, credinţa ai apărat şi lăcaşuri sfinte ai zidit.

Altă stihiră: Veniţi, toţi iubitorii de Hristos, să lăudăm pe măritul Voievod Ştefan, zicând: pe marele apărător al creştinătăţii.

Stihuri:

2. Fulgerele Lui au luminat lumea.
3. Că a întărit lumea care nu se va clinti.
4. În tot pământul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii cuvintele lor.
5. Vestiţi printre neamuri mărirea Lui şi la toate popoarele minunile Lui.
6. Supus-a popoarele nouă şi neamurile sunt sub picioarele noastre.

După Polieleu, Sedelna glas 8:

Podobie: Pre înţelepciunea....

Cu puterea credinţei întărindu-se Dreptcredinciosul Voievod, cu vrednicie creştinească a purtat pe umerii săi Crucea lui Hristos. Nici necazurile vieţii, nici amărăciunea ispitelor şi nici durerea rănilor nu i-au slăbit râvna şi dragostea pentru apărarea credinţei şi a ţării. Povăţuitor prea luminat având pe Sfântul Daniil Sihastrul, a luptat cu vitejie, biruind prin Cruce pe toţi vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi. Drept aceea, cu bucurie să strigăm: Slavă Ţie, Doamne, Care dai biruinţă celor ce cu dreaptă credinţă săvârşesc sfântă pomenirea lui.

Slavă... Şi acum... a Brâului, glas 4:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat...

Izvoarele tămăduirilor, Născătoare de Dumnezeu, care ies din preacinstita raclă a acoperământului tău ca din Eden, adapă faţa pământului, vărsând daruri celor ce te cinstesc pe tine cu credinţă. Pentru aceasta te lăudăm şi, cu credinţă, te slăvim, şi, cu mulţumită, te cântăm pururea: Bucură-te, ceea ce eşti singura nădejde a celor ce te laudă!

Antifonul întâi al glasului 4

Prochimen, glas 4

Înălţat-am pe cel ales din poporul Meu; aflat-am pe David sluga Mea, cu untdelmn sfânt al Meu l-am uns pe el.

Stih: Pentru aceasta Te-a uns pe Tine, Dumnezeul Tău cu untdelemnul bucuriei, mai mult decât pe părtaşii Tăi.

Toată suflarea...

Evanghelia de la Utrenia Sfinţilor Împăraţi Constantin şi Elena (Ioan X, 9-16):
Zis-a Domnul: Eu sunt uşa...

Psalmul 50

Slavă..., glas 2

Pentru rugăciunile Binecredinciosului Tău Ştefan, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum...,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta...

Stihira, glas 6

Pomenirea Binecredinciosului Voievod Ştefan, ca nişte mir prea sfânt, s-a revărsat astăzi peste noi toţi, care cu dragoste îl cinstim, pentru credinţa cea dreaptă, roditoare de fapte bune: zidind biserici, ajutând pe cei săraci şi mulţumind lui Dumnezeu pentru toate bunătăţile primite prin bunătatea Sa.

CANOANELE

Se pun: al Născătoarei de Dumnezeu pe 6, din Minei,
al Binecredinciosului Voievod Ştefan pe 8.

Al Născătoarei de Dumnezeu:
Cel dintâi cu irmosul pe 6, alcătuire a lui Iosif.
Cântarea 1, glas 4:

Canonul Binecredinciosului Voievod Ştefan

Cântarea 1, glas 8

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Din copilărie iubind pe Dumnezeu, dreapta credinţă ai apărat, fericite Ştefane, biruind pe vrăjmaşi cu puterea lui Dumnezeu.

Dragostea de ţară şi dreapta credinţă le-ai primit de la mama ta, mărite Voievod, iar râvna pentru apărarea lor de la tatăl tău, Bogdan, ai învăţat-o.

Slavă...

Moartea nedreaptă a tatălui tău te-a făcut să lupţi pentru dreptate şi să iei cârma ţării, pe care ai condus-o cu înţelepciune şi iubire de oameni, apărând vitejeşte, cu puterea lui Dumnezeu, glia românească şi credinţa creştină.

Şi acum...

Ceea ce eşti uşă a dumnezeiescului Răsărit, deschide-mi uşile pocăinţei şi din uşile păcatului celui de moarte purtător, cu mijlocirea ta, scapă-mă, Stăpână.

Catavasie: Deschide-voi gura mea...

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Multe ai pătimit în viaţa ta, Binecredinciosule Voievod: rana nevindecată de la picior, moartea celor din neamul tău, ura necredincioşilor şi multe alte suferinţe; dar nici una dintre ele nu te-au despărţit de dragostea lui Hristos Dumnezeu.

Luând aminte la cuvintele apostolului: „Vouă vi s-a dăruit, pentru Hristos, nu numai să credeţi în El, ci să şi pătimiţi pentru El”, cu neclintită statornicie le-ai împlinit, Sfinte Ştefane.

Slavă...

Ştiind că lauda creştinilor este Crucea lui Hristos, pe aceasta ai avut-o armă nebiruită, în luptele cu potrivnicii credinţei creştine, pe care biruindu-i, laudă neîncetată lui Dumnezeu ai adus, zidind biserici şi mănăstiri, frumoase cetăţi ale dreptei credinţe.

Şi acum...

Din sfinţita vieţuire căzând eu, Preacurată, m-am asemănat necuvântătoarelor şi osândit de tot m-am făcut. Ceea ce ai născut pe Judecătorul, de toată judecata scapă-mă şi mă miluieşte.

Sedelna, glas 8

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul...

Cu ce laude vom încununa îndeajuns pomenirea măritului Ştefan, cel ce pururea ne povăţuieşte cu pilda vieţii sale la smerenie şi pocăinţă, căci el a zis după înfrângerea de la Războieni: „Creştinii au fost biruiţi de păgâni cu voia lui Dumnezeu, ca să mă pedepsească pentru păcatele mele şi lăudat să fie numele Lui”. Aceste cuvinte, punându-le în inimile noastre, să ne învăţăm a mulţumi lui Dumnezeu pentru toate şi cu umilinţă să ne mărturisim păcatele, pentru a lua iertare de la Hristos, Dumnezeul nostru.

Slavă... Şi acum... a Brâului
glas 4, Podobie: Cel ce Te-ai înălţat...

Izvoarele tămăduirilor, Născătoare de Dumnezeu, care ies din preacinstita raclă a acoperământului tău ca din Eden, adapă faţa pământului, vărsând daruri celor ce te cinstesc pe tine cu credinţă. Pentru aceasta te lăudăm şi, cu credinţă, te slăvim, şi, cu mulţumită, te cântăm pururea: Bucură-te, ceea ce eşti singura nădejde a celor ce te laudă!

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, taina...

Înălţând biserici în ţară şi peste hotare, cu bucurie ai cântat lui Dumnezeu: „Cât este de bine şi cât e de frumos să locuiască fraţii împreună”. Pentru aceasta cu credinţă te lăudăm.

Cu creştinească dragoste te-ai îndreptat către mănăstirile din Sfântul Munte Athos, dându-le cele trebuitoare pentru a-şi redobândi frumuseţea şi trăinicia cea dintâi.

Slavă...

Iubind podoaba Casei lui Dumnezeu, te-a sfinţit pe tine Părintele luminilor, şi dorind să te împărtăşeşti pururea din binecuvântarea sfintelor rugăciuni, acum neîncetat eşti pomenit în ceata ctitorilor preafericiţi, pentru faptele dragostei tale creştineşti.

Şi acum...

Luminează sufletul meu cel întunecat de păcate, ceea ce ai născut pe Soarele dreptăţii, pururea Fecioară.

Cântarea a 5-a

Irmos: Mânecând strigăm Ţie...

Iubitor al rugăciunii fiind tu, pe aceasta pe buze şi în inimi ai avut-o pururea, pentru aceasta Dumnezeu ascultându-te, ţi-a dăruit biruinţă asupra vrăjmaşilor văzuţi şi nevăzuţi, Voievodule.

Sprijinitori ai luat în rugăciunile tale către Dumnezeu pe cuvioşii părinţi şi ceata preoţilor, înălţând împreună cu ei biserici şi mănăstiri, pe care le-ai înzestrat cu cele de trebuinţă.

Slavă...

Dragostea de rugăciune şi post de la mama ta, Maria Doamna, ai învăţat-o, încredinţat fiind că biruinţa asupra vrăjmaşilor creştinătăţii numai prin acestea, cu ajutorul lui Dumnezeu, este dobândită.

Şi acum...

Sufletul meu, cel ce prin îndemnarea şarpelui cu desfătări trupeşti întinat s-a făcut, curăţeşte-l Fecioară Preacurată.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi vărsa...

Văzând mulţimea duşmanilor ce se oştesc împotriva ţării tale şi a dreptei credinţe, ţi-ai pus nădejdea în Dumnezeu, întărit fiind în lupte de Sfinţii Mari Mucenici Gheorghe, Dimitrie şi Procopie.

Cu semnul Sfintei Cruci şi cu icoana Sfântului Mare Mucenic Gheorghe însemnând steagurile oştirii tale, ai biruit pe toţi potrivnicii ţării şi ai credinţei neamului creştinesc.

Slavă...

Porunca iubirii şi a iertării vrăjmaşilor te-ai ostenit a o împlini iertând pe tătarul Oană şi cu aceeaşi iubire şi iertare ai chemat în ţară pe Mihu, alungând din inima ta toată ura şi mânia, dând uitării relele pricinuite de ucigaşii tatălui tău.

Şi acum...

Vindecă inima mea cea bolnavă şi rănită cumplit cu muşcarea celui viclean, Fecioară, şi mă învredniceşte vindecării şi mă miluieşte pe mine cel ce nădăjduiesc întru tine, cu rugăciunile tale, Preacurată.

CONDAC, glas 1

Iubind pe Dumnezeu cu adevărat, slăvite Ştefane, sfinte biserici şi mănăstiri ai înălţat; pe cei săraci ai ajutat şi pe cei greşiţi i-ai iertat. Pentru aceste fapte ale tale, Dumnezeu te-a înzestrat cu înţelepciune şi putere ca să biruieşti pe vrăjmaşii ţării tale şi ai credinţei creştineşti. Drept aceea, te cinstim şi părinte te numim.

ICOS

Pe tine, Sfinte Ştefane Voievod, te laudă mulţimea cetăţilor, ce ţi-au fost scut de apărare în lupta cu vrăjmaşii ţării şi ai dreptei credinţe: de tine pomenesc sfintele locaşuri de închinare, ca nişte făclii de Înviere şi candele ale Duhului Sfânt; pe tine mulţimile călugărilor, împreună cu toţi rugătorii Bisericii dreptmăritoare, te cheamă stăruitor în sfintele lor rugăciuni, ca pe cel ce ai iubit podoaba Casei lui Dumnezeu, dăruind cele trebuincioase Bisericii, prin care Se slăveşte Dumnezeu, Cel ce dă

înţelepciune, putere şi biruinţă celor ce se tem de El.

Sinaxar

Întru această lună, iulie, în 2 zile
pomenirea Binecredinciosului Voievod Ştefan cel Mare şi Sfânt

„Fericiţi cărora s-au iertat fărădelegile şi cărora s-au acoperit păcatele. Fericit bărbatul, căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici nu este în gura lui vicleşug”. (Ps. 31, 1-2)

Unul dintre aceşti fericiţi, a fost măritul Voievod Ştefan cel Mare al Moldovei (1457-1504), pe care poporul l-a numit şi „cinstit, bun, mare şi sfânt”. „Bun”, pentru faptele sale de milostenie şi iertarea celor greşiţi; „mare”, pentru iscusinţa cu care a condus ţara cu dreptate, întrucât prin el Dumnezeu a pedepsit pe cei lacomi şi trădători; „sfânt”, pentru luptele sale de apărare a întregii creştinătăţi, cât şi pentru numărul mare de biserici şi mănăstiri pe care le-a zidit şi înzestrat cu cele necesare spre slava lui Dumnezeu şi mântuirea credincioşilor.

Marele Voievod Ştefan al Moldovei a fost fiul binecredincioşilor creştini Voievodul Bogdan al II-lea şi Doamna Maria-Marina Oltea. Încă din copilărie a arătat o dragoste deosebită faţă de ţară şi credinţa strămoşească. Urcarea sa pe tronul Moldovei a urmat după vremuri tulburi de luptă pentru domnie.

Pe Câmpia Dreptăţii este întâmpinat de mulţimea poporului, în frunte cu Mitropolitul Teoctist, în ziua de 12 aprilie, anul mântuirii 1457. Întrebând poporul adunat dacă este cu voia tuturor să le fie domn, i s-a răspuns într-un glas: „Întru mulţi ani de la Dumnezeu să domneşti”. Şi a domnit, precum ştim, 47 de ani, 2 luni şi 3 săptămâni, luptând pentru apărarea hotarelor ţării şi a credinţei strămoşeşti, a întregii creştinătăţi, zidind cetăţi militare, dar şi cetăţi ale sufletului, adică multe biserici şi mănăstiri. În toate câte le făcea arăta dragoste, dreptate şi mărinimie, neuitând nici o clipă pe vitejii oşteni, pe cei săraci şi suferinzi, răsplătind şi ajutând pe toţi cu neţărmurită dragoste părintească.

Deşi a fost încercat de numeroase suferinţe: rana de la picior căpătată în lupta de la Chilia, moartea a patru copii şi a două soţii, trădarea unor sfetnici şi multe războaie, nu şi-a pierdut niciodată nădejdea în Dumnezeu, ci şi-a purtat crucea vieţii sale cu răbdare creştinească, luptând cu dârzenie şi neîntrecută iscusinţă împotriva duşmanilor ţării şi ai credinţei.

De aceea, istoria mărturiseşte că evlaviosul Ştefan Vodă a trăit nu pentru sine, ci pentru ţara şi credinţa întregului popor. El aducea mulţumiri şi laudă lui Dumnezeu, nu numai atunci când biruia, ci şi atunci când era biruit, fiind pentru noi un mare dascăl al pocăinţei.

Fericitul Voievod a luptat pentru apărarea întregii creştinătăţi, chemând la luptă sfântă pe cârmuitorii creştini ai Europei prin scrisoarea sa din ianuarie 1475, din care, pentru frumuseţea şi valoarea ei duhovnicească, redăm acest text:

„Prealuminaţilor, preaputernicilor şi aleşilor domni a toată creştinătatea, cărora această scrisoare a noastră va fi arătată sau de care ea va fi auzită. Noi Ştefan Voievod din mila lui Dumnezeu,

Domn al Ţării Moldovei, mă închin cu prietenie vouă tuturor cărora vă scriu şi vă doresc tot binele şi vă spun domniilor voastre că necredinciosul împărat al turcilor a fost de multă vreme şi este încă pierzătorul întregii creştinătăţi şi în fiecare zi se gândeşte cum ar putea să supuie şi să nimicească toată creştinătatea. De aceea facem cunoscut domniilor voastre că pe la Boboteaza trecută, mai sus numitul turc a trimis în ţara noastră şi împotriva noastră o mare oştire în număr de 120.000 de oameni, al cărui căpitan de frunte era Soliman Paşa. Auzind şi văzând noi acestea, am luat sabia în mână şi cu ajutorul Domnului Dumnezeului nostru Atotputernic, am mers împotriva duşmanilor creştinătăţii şi i-am biruit, pentru care lăudat să fie Domnul Dumnezeul nostru. Auzind despre acestea, păgânul împărat al turcilor îşi puse în gând să-şi răzbune şi să vie, în luna mai, cu capul său şi cu toată oştirea sa împotriva noastră şi să supuie ţara noastră care e o parte creştinească şi pe care Dumnezeu a ferit-o până acum. Dacă această poartă, care e ţara noastră, va fi pierdută, atunci creştinătatea va fi în mare primejdie. De aceea ne rugăm de domniile voastre să ne trimiteţi pe căpitanii voştri împotriva duşmanilor creştinătăţii până mai este vreme, fiindcă turcul are acum mulţi potrivnici şi din toate părţile are de lucru cu oamenii ce-i stau împotrivă cu sabia în mână. Iar noi, din partea noastră, făgăduim pe credinţa noastră creştinească şi cu jurământul domniei noastre că vom sta în picioare şi ne vom lupta până la moarte pentru legea creştinească, noi cu capul nostru. Aşa trebuie să faceţi şi voi, pe mare şi pe uscat, după ce cu ajutorul lui Dumnezeu Cel Atotputernic noi i-am tăiat mâna dreaptă. Deci fiţi gata fără întârziere”.

Ştefan cel Mare a pus biruinţele în luptele purtate nu pe seama iscusinţei sale, ci a voii şi puterii lui Dumnezeu. Pentru credinţa şi smerenia sa, Dumnezeu i-a dat putere, înţelepciune, „har”, cum spune cuvântul Sfintei Scripturi (Iacov 4, 6).

Ştefan cel Mare a fost nu numai un apărător al credinţei creştine în luptele sale cu turcii şI tătarii, ci el a fost şi un mărturisitor al ei prin numărul mare de biserici ridicate cu purtarea sa de grijă, prin înzestrarea lor cu cele necesare slujbelor şi obştei călugărilor, care împleteau rugăciunile de zi şi de noapte cu lucrul mâinilor şi cultura minţii.

Ştefan cel Mare a zidit biserici şi mănăstiri nu numai în Moldova, ci şi în Muntenia şI Transilvania, mărturisind prin aceasta conştiinţa unităţii de credinţă şi neam. De asemenea şi la muntele Athos, unde pericolul otoman ameninţa tot atât de mult Ortodoxia, a înălţat, înnoit şi înzestrat mai multe biserici şi mănăstiri, între care la loc de cinste stă mănăstirea Zografu. Pe toate aceste sfinte lăcaşuri, Ştefan cel Mare le-a înălţat ca mulţumire adusă lui Dumnezeu pentru biruinţele purtate în lupta cu duşmanii creştinătăţii, cât şi pentru cinstirea şi pomenirea celor căzuţi în luptele cu duşmanii credinţei neamului. Pentru aceasta, poporul l-a cinstit numindu-l „cel Sfânt”.

Ştefan cel Mare a fost un om al pocăinţei şi al rugăciunii: el a simţit permanent nevoia să se roage, să se încredinţeze, el şi familia sa, împreună cu cei vii şi cu cei morţi, rugăciunilor părinţilor sfinţiţi din sfintele biserici ctitorite de el, pe care-i numea „rugătorii noştri". „Să ne cânte nouă şi Doamnei Maria”, cerea călugărilor şi egumenului din Mănăstirea Neamţ, „în fiecare miercuri seara un parastas, iar joi

o liturghie până în veac, cât va sta această mănăstire”.

Viaţa de rugăciune personală a lui Ştefan cel Mare ne este arătată şi de cele trei icoane unite, numite triptic: Mântuitorul, Maica Domnului şi Sfântul Ioan Botezătorul, păstrate până astăzi în Mănăstirea Putna, împreună cu o cruce, pe care slăvitul Voievod le purta la el permanent în călătorii şi mai ales în bătălii. Ştefan cel Mare şi Sfânt însoţea rugăciunea cu postul, înainte de a începe lupta cu duşmanii credinţei şi ai neamului şi după biruinţă, aşa cum aminteşte cronicarul că a făcut-o la Vaslui: „Cu toţii s-au legat a posti patru zile cu pâine şi apă”.

Ştefan cel Mare unea rugăciunea nu numai cu postul, ci şi cu fapta bună a milosteniei şi a dragostei creştine. Astfel, înzestra familiile tinere de curând căsătorite, cu cele necesare unei gospodării, pământ şi vite; nu uita niciodată pe vitejii luptători în atâtea războaie, arătând o deosebită purtare de grijă faţă de cei rămaşi cu infirmităţi, cum aminteşte tradiţia de Burcel, cel rămas fără o mână, căruia îi dăruieşte o pereche de boi, car şi plug, pentru a se putea gospodări singur, pentru a nu mai fi silit să-şi are pământul în zi de sărbătoare cu boi şi plug de împrumutat de la boieri.

Marele Voievod a fost deopotrivă om al dreptăţii şi al iubirii creştineşti, al iertării duşmanilor săi care au dat dovadă de căinţă pentru greşelile săvârşite: „Te-am iertat, scrie măritul Voievod lui Mihu, şi toată mânia şi ura am alungat-o cu totul din inima noastră. Şi nu vom pomeni niciodată în veci, cât vom trăi, de lucrurile şi întâmplările petrecute, ci te vom milui şi te vom ţine la mare cinste şi dragoste, deopotrivă cu boierii cei credincioşi şi de cinste”.

Întreaga sa viaţă Ştefan cel Mare a trăit sub povaţa permanentă a părintelui său duhovnicesc, Sfântul Daniil Sihastrul, căruia i-a arătat toată ascultarea şi cinstea cuvenită.

Acest fericit Voievod a cunoscut mai dinainte ceasul morţii, aşa cum este dat de Dumnezeu tuturor celor care au trăit viaţa cu adevărat creştineşte: „Iar când au fost aproape de sfârşenia sa, scrie cronicarul, chemat-au vlădicii şi toţi sfetnicii săi, boierii cei mari şi alţii, toţi câţi s-au prilejuit, arătându-le cum nu vor putea ţine ţara cum a ţinut-o el”. Cum vedem, grija pentru binele ţării şi al credinţei străbune o poartă în inima sa până în ceasul morţii. Cronicile vechi mai pun în gura măritului Voievod şi aceste cuvinte înainte de moarte: „Doamne, numai Tu singur ştii ce a fost în inima mea. Nici eresurile cele înşelătoare, nici focul vârstei tinereşti n-au putut a mă sminti, ci am întărit pe piatra care este Însuşi Hristos, pe a Cărui Cruce de-a pururi îmbrăţişată la piept ţinând, viaţa mea am închinat-o nesmintită printr-însa la Părintele veacurilor, prin care pe toţi vrăjmaşii am gonit şi înfrânt”.

Ştefan cel Mare „s-a strămutat la lăcaşurile de veci” la 2 iulie 1504 şi a fost îngropat în biserica Mănăstirii Putna, fiind plâns de întreg poporul, cum consemnează cronicarul: „iar pe Ştefan Vodă l-a îngropat ţara cu multă jale şi plângere în mănăstire în Putna care era de dânsul zidită. Atâta jale era de plângeau toţi ca după un părinte al său, căci cunoşteau toţi că s-au scăpat (păgubit) de mult bine şi multă apărătură”. A fost plâns de întreg poporul

şi de tot pământul Moldovei, cum se spune şi azi în cântarea populară: „Plânge dealul/ Plânge valea/ Plâng pădurile bătrâne/ Şi norodu-n hohot plânge/ Cui ne laşi pe noi, Stăpâne?”.

Ştefan a rămas nemuritor în inimile noastre; îl simţim cu toţii, mai ales atunci când ne aflăm în faţa mormântului său de la Putna şi în faţa icoanei sale, insuflându-ne aceeaşi dragoste de ţară şi credinţă strămoşească; îl simţim alături de noi la bucurii şi mai ales la durere, în vreme de năvălire a necazurilor asupra noastră.

Binecredinciosul Voievod a avut întotdeauna credinţa că Mântuitorul Iisus Hristos va mijloci la Judecata de Apoi şi va răsplăti pe toţi acei care şi-au jertfit viaţa pentru credinţă şI apărarea hotarelor ţării.

La mormântul său străjuieşte, de la moartea sa până astăzi, o candelă permanent aprinsă, dovedindu-se prin aceasta cinstirea de care s-a bucurat de-a lungul veacurilor din partea întregului popor, care dintotdeauna l-a venerat ca pe un sfânt, apărător al creştinătăţii, după cum se vede şi în pictura bisericii Mănăstirii Dobrovăţ (Jud. Iaşi), ultima sa ctitorie, pictată nu la mult timp după moartea sa.

De aceea trecerea lui în rândul sfinţilor prin hotărârea Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române din 20 iunie, anul mântuirii 1992, este împlinirea unei fapte bineplăcute lui Dumnezeu şi potrivită cu evlavia poporului dreptcredincios. El este o icoană de lumină pentru tot poporul dreptcredincios, un ocrotitor al ctitorilor de locaşuri sfinte şi al celor care luptă pentru biruinţa Crucii şi a iubirii lui Hristos pentru oameni.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evrei în cuptor...

Întărindu-te cu postul şi cu rugăciunea, neclintit ai stat de strajă la poarta creştinătăţii, Ţara Moldovei, biruind pe duşmanii ei şi ai credinţei dreptmăritoare.

Dragostea creştinească şi dreptatea ţi-au fost călăuze vieţii. Drept aceea, pe săraci cu bunătate i-ai miluit şi pe oştenii luptători după dreptate i-ai răsplătit.

Slavă...

Ca un nou David te-ai arătat în luptă cu cei răi şi vicleni, pe care Dumnezeu prin tine i-a pedepsit după dreptate, aducând prin aceasta pace ţării tale şi dreptei credinţe întărire.

Şi acum...

De bună voia mea greşind şi robindu-mă cu netrebnice obiceiuri, la milostivirea ta cea obişnuită alerg acum; miluieşte-mă pe mine cel deznădăjduit, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul...

Statornic în nădejdea învierii şi a vieţii veşnice, gândul morţii pururea l-ai avut în inima ta, Sfinte Ştefane Voievod,

pregătindu-te cu fapte bune, ca să dai răspuns bun la înfricoşătoarea judecată a lui Hristos, Căruia I-ai cântat: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stăpânit cu totul de credinţa în învierea morţilor, ai împodobit mormintele părinţilor tăi, cerând de la Dumnezeu iertarea păcatelor şi mântuire.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Crezând şi rostind cu Apostolul „Pentru mine viaţa este Hristos, iar moartea un câştig", în viaţă fiind, ţi-ai pregătit mormântul, pe a cărui lespede ai pus să se scrie teologhisirea că „la veşnicile locaşuri te-ai strămutat", unde te rogi neîncetat pentru noi şi împreună cu toţi sfinţii cânţi: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum...

Ochii sufletului meu cei orbiţi de multe călcări de poruncă, luminează-i de Dumnezeu Născătoare, împacă mintea mea, rogu-mă şi inima mea cea tulburată cu desfătări de multe feluri rogu-mă şi mă miluieşte pe mine cel ce strig: Preoţi, binecuvântaţi, popoare, preaînălţaţi pe Hristos în veci!

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta...

Înălţând biserici multe, drept mulţumire adusă lui Dumnezeu pentru biruinţele pe care ţi le-a dat asupra duşmanilor dreptei credinţe, ai pus să se zugrăvească în ele chipurile sfinţilor, ştiind că prin ei se adevereşte pogorârea lui Dumnezeu la noi şi înălţarea noastră la cele cereşti.

Sfintele icoane ce împodobesc sfintele locaşuri de închinare, înălţate de tine, slăvite Ştefane, arată frumuseţea duhovnicească a omului îndumnezeit pe care privindu-le şi cinstindu-le cu evlavie, în dreapta credinţă ne întărim.

Slavă...

Frumuseţea chipurilor sfinţilor zugrăviţi în sfintele tale biserici arată lucrarea Duhului Sfânt, Care dă har binecredincioşilor creştini prin Sfintele Taine şi rugăciuni ale Bisericii dreptmăritoare; pentru aceea pe tine, slăvite Ştefane, cu bucurie te lăudăm şi te cinstim după cuviinţă.

Şi acum...

Pe Împăratul şi Ziditorul tuturor zămislindu-L, L-ai născut Fecioară şi iată acum, ca o împărătească, stai de-a dreapta Lui, Curată. Pentru aceasta te rog să mă izbăveşti de partea cea de-a stânga, în ceasul judecăţii mele şi să mă numeri cu oile cele de-a dreapta.

LUMINÂNDA, glas 2

De Dumnezeu ai fost rânduit să cârmuieşti Moldova, slăvite Ştefane, cu dreptate şi cu dragoste, ca un părinte adevărat; şi luând înţelepciune de la Dumnezeu, cu puterea Crucii ai biruit pe vrăjmaşii cei văzuţi şi cei nevăzuţi.

Slavă... Şi acum... a Brâului

Podobie: Lumina cea neschimbată...

Tu ai înnoit şi firea şi vremea, Maică a lui Dumnezeu; că fără stricăciune este naşterea ta, fără stricăciune şi veşmântul

tău, cu care acoperi cetatea ta şi întăreşti pe cei credincioşi.

LA LAUDE

Stihirile pe 6: 3 ale Brâului, glas 4

Ale Sfântului, glas 8:

Multă iubire de oameni ai arătat, Doamne, neamului nostru, dăruindu-ne pe Binecredinciosul Ştefan, domn şi părinte, căruia i-ai luminat mintea şi i-ai dat tărie braţului ca să poată birui, cu puterea Ta, pe vrăjmaşii săi. Pe acesta noi îl avem ocrotitor şi fierbinte rugător către Dumnezeu.

Cel ce împărăţeşte peste făptură, văzând bunătatea inimii tale, mărite Ştefane, te-a întrarmat cu pavăza Duhului Sfânt pentru a birui pe vrăjmaşi. Pentru aceea, cu glăsuire înaltă strigăm: slavă Ţie, Doamne, Cel ce ai dat biruinţă luptătorului Tău, Ştefan al Moldovei.

Bucură-te, Binecredinciosule, cel ce ai unit dreapta credinţă cu fapta cea bună; bucură-te, luptător neînfricat şi apărător al Bisericii lui Hristos; bucură-te, lauda românilor şi podoaba creştinătăţii; bucură-te, Sfinte Ştefane, Voievod preaînţelept.

Slavă..., glas 8

Împăratul împăraţilor şi Domnul domnilor, Cel ce cu daruri mari încununează pe vrednicii Săi slujitori, dintru înălţime ca pe Constantin oarecând, prin semnul Crucii, pe tine, Sfinte Ştefane, te-a călăuzit către biruinţă, pentru ca toţi creştinii să slăvească pe Cel ce ţi-a dat ţie putere şi te-a încununat.

Şi acum... a Brâului, glas 2

Gândul şi mintea curăţindu-ne, cu îngerii să prăznuim şi noi luminat, începând cântarea lui David, Fecioarei Mirese a Împăratului Hristos Dumnezeului nostru zicând: scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu şi chivotul sfinţeniei Tale, că ai împodobit-o pe dânsa ca pe o cămară frumoasă, şi ai dăruit-o cetăţii Tale, Stăpâne, să o apere şi să o acopere de cei potrivnici, cu puternică tăria Ta, pentru rugăciunile ei.

Doxologia Mare
Ecteniile şi Otpustul
Ceasul întâi

LA LITURGHIE

Fericirile pe 8
4 de la Cântarea a 3-a a Brâului
şi 4 din Cântarea a 6-a a Sfântului

Apostolul Brâului (vezi 8 septembrie)
Filipeni II, 5-11

Fraţilor, gândul acesta să fie în voi care era şi în Hristos Iisus, Care, Dumnezeu fiind în chip, n-a socotit o ştirbire a fi El întocmai cu Dumnezeu, ci S-a deşertat pe Sine, chip de rob luând, făcându-Se asemenea oamenilor, şi la înfăţişare aflându-Se ca un om, S-a smerit pe Sine, ascultător făcându-Se până la moarte, şi încă moarte pe cruce. Pentru aceea, şi Dumnezeu L-a preaînălţat şi I-a dăruit Lui nume, care este mai presus de orice nume, ca întru numele lui Iisus tot genunchiul să se plece, al celor cereşti şi al celor pământeşti, şi al celor de dedesubt. Şi să mărturisească toată limba că Domn este Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu-Tatăl.

Apostolul din Fapte XXVI, 1 şi 12-20: În zilele acelea, Agripa regele...

Evanghelia Brâului (vezi 8 septembrie) Luca X, 38-42:

În vremea aceea, a intrat Iisus într-un sat, iar o femeie, cu numele Marta, L-a primit în casa ei. Şi ea avea o soră ce se numea Maria, care, aşezându-se la picioarele Domnului, asculta cuvântul Lui. Iar Marta se silea cu multă slujire şi, apropiindu-se, a zis: Doamne, au nu socoteşti că sora mea m-a lăsat singură să slujesc? Spune-i deci să-mi ajute. Şi răspunzând, Domnul i-a zis: Marto, Marto, te îngrijeşti şi pentru multe te sileşti; dar un lucru trebuie: căci Maria partea cea bună şi-a ales, care nu se va lua de la ea.

Evanghelia de la Ioan X, 1-9 (vezi la 21 mai, la Sfinţii Împăraţi Constantin şi Elena):
Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la Dânsul...

Chinonicul
În tot pământul a ieşit vestirea lor, şi la marginile lumii cuvintele lor

Sursa: Slujba Sfântului Ştefan cel Mare

Duminica Sfinţilor Români (4 Iulie)

A doua Duminică după Rusalii
Dată schimbătoare

SLUJBA

SLUJBA SFINȚILOR ROMÂNI LA DUMINICA A DOUA DUPĂ RUSALII

Sâmbătă seara, la Vecernia mică

Preotul dă binecuvântarea: Binecuvântat este Dumnezeul nostru...

Strana: Amin! Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori), Psalmul 103, Slavă..., Şi acum..., Aliluia... (de 3 ori)

Doamne, strigat-am ... (glasul 1), stihirile se pun pe 4.

Stihul: Din straja dimineţii...

Rugăciunile noastre cele de seară, primeşte-le, Sfinte Doamne şi ne dă nouă iertare păcatelor, că Tu însuţi eşti Cel ce ai arătat în lume Învierea.

Stihul: Că la Domnul este milă...

Înconjuraţi popoarelor Sionul şi-l cuprindeţi pe dânsul şi daţi mărire într-insul, Celui ce a înviat din morţi, că Acesta este Dumnezeul nostru, Care ne-a izbăvit pe noi de fărădelegile noastre.

Stihul: Lăudaţi pe Domnul toate neamurile...

Veniţi popoare să lăudăm şi să ne închinăm lui Hristos mărind Învierea lui, Învierea cea din morţi; că Acesta este Dumnezeul nostru, carele de înşelăciunea vrăjmaşului a izbăvit lumea.

Stihul: Că s-a întărit mila Lui...

Rugăciunile noastre cele de seară, primeşte-le, Sfinte Doamne şi ne dă nouă iertare păcatelor, că Tu însuţi eşti Cel ce ai arătat în lume Învierea.

Slavă..., glasul 1,

Veniţi acum, o, iubitorilor de prăznuire, să lăudăm pe Părintele îndurărilor, care a privit cu dragoste spre sfânta noastră Biserică ce luminat a strălucit pe întinsul pământ românesc, temeluind adânci rădăcini ale credinţei dreptmăritoare. Căci prin rouă Duhului Sfânt au răsărit pomii ce rodesc spre viaţa veşnică şi împodobesc grădina raiului, sfinţii pe care I-a ales din neamul nostru. Şi cu smerenie să-L rugăm ca, pentru rugăciunile lor, să reverse asupra noastră din darurile Sale cele bogate, întărindu-ne în dreapta credinţă, spre rodirea faptelor bune, întru slava Prea Sfântului Său nume.

Şi acum...,

Prăznuire feciorească este astăzi, fraţilor. Să salte făptura, să dănţuiască omenirea, că ne-a chemat pe noi vistieria cea preacurată a fecioriei, Sfânta de Dumnezeu Născătoarea, raiul cel cuvântător al lui Adam al doilea, locaşul unirii a două firi, prăznuirea mântuitoarei împăcări, cămara întru care Cuvântul cu adevărat trup Şi-a logodit, norul cel cu adevărat uşor, care a purtat cu trup pe Cel ce este purtat pe heruvimi. Pentru

rugăciunile ei, Hristoase Dumnezeule, mântuieşte sufletele noastre.

Apoi:Lumină lină...

Prochimenul: Domnul a împărăţit, întru podoabă s-a îmbrăcat...

Stihoavna

Cu patima Ta Hristoase, din patimi ne-am liberat; şi cu Învierea Ta, din stricăciune ne-am izbăvit; Doamne, mărire Ţie!

Stih: Pomeni-voi numele Tău întru tot neamul şi neamul

Preamărită eşti în neamurile neamurilor, curată Maică Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, Marie, ocrotitoarea lumii, care ai născut cu trup pe Fiul Tatălui Celui fără de început, Cel cu adevărat împreună veşnic cu Duhul; pe Care roagă-L să ne mântuiască pe noi.

Stih: Ascultă fiică şi vezi şi pleacă urechea ta şi uită poporul tău şi casa părintelui tău.

Cei cuprinşi de neaşteptate necazuri, Fecioară curată, pe tine singură ocrotitoare având-te, cu mulţumire strigăm: Izbăveşte-ne pe noi, Prea Sfântă dumnezeiască Mireasă, că tu eşti a lumii scăpare şi sprijinitoare a neamului nostru.

Stih: Feţei tale se vor pleca mai-marii norodului.

Lumea s-a înnoit întru naşterea ta, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, ceea ce eşti credincioşilor izbăvire şi sprijinitoare neadormită a celor ce se roagă ţie cu dreaptă credinţă, Preacurată. Nu înceta a te ruga cu osârdie pentru toţi cei ce te laudă pe tine.

Slavă..., glasul 2

De la marginile pământului vin neamurile să aducă, împreună cu noi, cinstire tuturor Sfinţilor, pe care Dumnezeu, în nemăsurata sa bunătate, i-a ales din neamul nostru şi care, împodobiţi fiind cu darurile Sfântului Duh, pentru nevoinţele lor, revarsă asupra celor ce-i cinstesc pace şi mare milă.

Şi acum...,

Nor al Luminii celei veşnice te-a numit proorocul pe tine, Fecioară; că, întru tine pogorându-Se Cuvântul Tatălui, ca ploaia peste lână, şi dintru tine răsărind, lumea a luminat şi înşelăciunea a risipit Hristos, Dumnezeul nostru. Ne rugăm, Prea Sfântă, nu înceta a-L ruga pe Acela cu stăruinţă pentru noi, cei ce te mărturisim pe tine cu adevărat Născătoare de Dumnezeu.

Apoi: Acum slobozeşte..., Sfinte Dumnezeule..., Prea Sfântă Treime..., Tatăl nostru...

Troparul Învierii

Piatra fiind pecetluită de iudei şi ostaşii străjuind Prea Curat trupul Tău, înviat-ai a treia zi Mântuitorule, dăruind lumii viaţă. Pentru aceasta, puterile cerurilor strigau Ţie, Dătătorule de viaţă: Mărire Învierii Tale, Hristoase; mărire împărăţiei Tale, mărire iconomiei Tale, Unule iubitorule de oameni.

Slavă..., Şi acum...,

Gavriil zicând ţie: „Fecioară, bucură-te”, împreună cu glasul s-a întrupat Stăpânul tuturor întru tine, sicriul cel Sfânt, precum a zis dreptul David. Arăteatu-te-ai mai desfătată decât cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău. Mărire celui e s-a sălăşluit întru tine, mărire Celui ce ne-a mântuit pe noi, prin naşterea ta!

Ectenia întreită..., Otpustul mic.

VECERNIA MARE

Dacă nu se face Priveghere sau nu este hramul bisericii, se slujeşte după următoarea rânduială:

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeul nostru...
Strana: Amin! Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori). Psalmul 103.

Dacă nu s-a făcut Ceasul IX şi Vecernia Mică, după binecuvântare, strana zice: Amin şi continuă cu Împărate Ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Prea Sfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Strana: Doamne miluieşte... (de 12 ori),

Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori), Psalmul 103, Fericit bărbatul...

Doamne, strigat-am, glasul 1, stihirile se pun pe 10: trei ale Învierii, una a lui Anatolie şi şase stihiri ale Sfinţilor Români.

Stih: Scoate din temniţă sufletul meu, ca să se mărturisească numelui Tău.

Rugăciunile noastre cele de seară, primeşte-le, Sfinte Doamne şi ne dă nouă iertare păcatelor, că Tu însuţi eşti Cel ce ai arătat în lume Învierea.

Stih: Pe mine mă aşteaptă drepţii, până ce-mi vei răsplăti mie.

Înconjuraţi popoarelor Sionul şi-l cuprindeţi pe dânsul şi daţi mărire într-însul, Celui ce a înviat din morţi, că Acesta este Dumnezeul nostru, Care ne-a izbăvit pe noi de fărădelegile noastre.

Stih: Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne, Doamne, auzi glasul meu.

Veniţi popoare să lăudăm şi să ne închinăm lui Hristos mărind Învierea Lui, Învierea cea din morţi; că Acesta este Dumnezeul nostru, care-le de înşelăciunea vrăjmaşului a izbăvit lumea.

Stih: Fie urechile Tale cu luare aminte spre glasul rugăciunii mele.

Veseliţi-vă ceruri, trâmbiţaţi temeliile pământului, strigaţi munţilor cu veselie, că iată Emanuel, păcatele noastre pe cruce le-a pironit şi Cel ce dă viaţă, moartea a omorât, pe Adam înviindu-l, ca un iubitor de oameni.

Stih: De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea.

Preamărit eşti, Hristoase, Dumnezeul nostru, care ai rânduit, în marea şi nespusa Ta bunătate şi iubire de oameni, ca şi Biserica noastră dreptmăritoare, după cele şapte daruri ale Sfântului Duh, să zămislească, să crească şi să desăvârşească cele şapte cete de sfinţi, care Te laudă neîncetat şi se roagă pentru mântuirea sufletelor noastre.

Stih: Pentru numele Tău Te-am aşteptat Doamne, aşteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, până ce se va milostivi spre el.

Împreună cu celelalte neamuri creştine dreptmăritoare ce au odrăslit luminate cete de sfinţi, care au răspândit în toată lumea mireasma cea binemirositoare a darurilor duhovniceşti, şi neamul nostru, a adus Ţie, Doamne, prinos de jertfă şi de sfinţenie, pe sfinţii săi: pe mucenici şi mărturisitori, arhierei şi preoţi, voievozi şi domni, monahi şi monahii; bărbaţi şi femei care împreună alcătuiesc luminat sobor de flori alese ale raiului ceresc, care se roagă pentru pacea a toată lumea şi pentru mântuirea poporului nostru cel binecredincios şi cinstitor de Dumnezeu.

Stih: Din straja dimineţii până-n noapte, din straja dimineţii să nădăjduiască Israil spre Domnul.

Tu, Românie, care ţi-ai ascuns cu smerenie pe Sfinţii tăi, ai fost preamărită de Dumnezeu, pentru smerenia ta, căci sfinţii odrăsliţi din tine, care de veacuri au fost învăluiţi în taină şi nu erau cunoscuţi, acum s-au făcut cunoscuţi şi strălucesc în toată lumea creştină, după voia Sa cea dumnezeiască. Cinstea pe care ei au primit-o de la veşnicul Dumnezeu pentru nevoinţele lor în această viaţa trecătoare, se revarsă şi asupra ta, ţinut binecuvântat bucurându-te cu toate popoarele pământului, iar noi, cei ce locuim întru tine, avem nădejdea mântuirii sufletelor noastre.

Stih: Că la Domnul este mila şi El va izbăvi pe Israil din toate fărădelegile lui.

Pământul acesta, pe care s-a plămădit neamul nostru românesc, binecuvântat de Dumnezeu prin răspândirea în toate laturile lui a Cuvântului dumnezeiesc şi de viaţă dătător şi sfinţit cu sângele mucenicilor, care pentru dragostea lui Hristos l-au vărsat încă din primele veacuri creştine, a rodit mari trăitori şi apărători ai învăţăturii Mântuitorului. Pe aceştia, astăzi adunându-ne, cu cântări duhovniceşti să-i lăudăm, că prin mijlocirea lor înaintea Atotbiruitorului Dumnezeu, noi, fraţii lor, Biserica şi poporul nostru, biruinţă asupra tuturor am dobândit.

Stih: Lăudaţi-L pe Domnul din ceruri, lăudaţi-L pe El întru tăria puterii Lui.

Puterea Crucii Tale Doamne a adus şi în pământul nostru strămoşesc roadă, pe părinţii noştri, pe care i-a chemat la lepădarea de cele lumeşti, pentru a urma lui Hristos şi a urca treptele desăvârşirii, pustnicind în toate sihăstriile. Pe aceştia să-i prăznuim şi cu smerenie să-i rugăm să reverse asupra noastră toate darurile cele duhovniceşti, ocrotind Biserica şi ţara noastră de toată asuprirea văzuţilor şi nevăzuţilor vrăjmaşi, trăind în pace şi bună înţelegere unii cu alţii şi lucrând pentru mântuirea sufletelor noastre.

Stih: Că s-a întărit mila Lui peste noi şi adevărul Domnului rămâne în veac.

De la marginile pământului vin popoarele să aducă, împreună cu noi, cinstire tuturor sfinţilor din neamul nostru, ce împodobesc Biserica dreptmăritoare în care ei au strălucit, zicând aşa: Binecuvântată eşti Maică duhovnicească a celor mai buni fii aleşi din plămada acestui popor! Saltă acum şi te veseleşte, că, împreună cu celelalte Biserici surori, în aceeaşi cinste eşti înaintea lui Hristos - Mirele Bisericii; să ne bucurăm şi să ne

veselim cu toţii că şi sfinţii români, împreună cu ceilalţi sfinţi, se roagă pentru pată lumea ca să se mântuiască din toate nevoile.

Slavă...,

Când Sfinţii Apostoli au mers, după porunca Mântuitorului, să înveţe toate popoarele, ţie, Sfinte Apostole Andrei, ţi s-a rânduit de la Dumnezeu să ajungi până în părţile noastre. Astfel, ai spălat cu apă Botezului tot păcatul, aducând lui Hristos popor ales, întru care să se cinstească adevăratul Dumnezeu. Aici au înflorit toate virtuţile creştineşti ale sfinţilor care s-au ridicat din neamul nostru şi s-au arătat apărători şi păstrători ai dreptslăvitoarei credinţe. Pe aceştia astăzi, cu evlavie cinstindu-i să-i rugăm să ne întărească în iubirea şi în mărturisirea adevărului dumnezeiesc.

Şi acum...(Dogmatica)

Pe ceea ce este mărirea a toată lumea, care din oameni a răsărit şi pe Stăpânul L-a născut, uşa cea cerească, lauda celor fără de trup şi podoaba credincioşilor, pe Maria Fecioara să o lăudăm. Că aceasta s-a arătat cer şi Biserică a Dumnezeirii; aceasta, peretele cel din mijloc al vrajbei surpându-l, pace a adus şi împărăţia a deschis. Deci, pe aceasta având-o întărire a credinţei, apărător avem pe Domnul, Cel ce s-a născut dintr-însa. Îndrăznească poporul lui Dumnezeu; că Acesta va birui pe vrăjmaşi, ca un atotputernic.

Vohodul cu cădelniţa.
După ce s-a cântat Dogmatica, preotul rosteşte din faţa uşilor împărăteşti, cădind de trei ori: Înţelepciune, drepţi!

Strana cântă: Lumină lină ..., Preotul: Pace tuturor!
Strana: Şi duhului tău!

Preotul: Înţelepciune. Să luăm aminte!
Strana: Domnul a împărăţit... cu stihurile rânduite

După Prochimenul de sâmbătă seara, preotul zice: Înţelepciune!

Strana: Din proorocia lui Isaia citire.
Preotul: Să luăm aminte (cap 43, vers 9-14),

Preotul: Înţelepciune.
Strana: Din înţelepciunea lui Solomon citire.
Preotul: Să luăm aminte (cap. 3. vers 1-9)

Preotul: Înţelepciune.
Strana: Din înţelepciunea lui Solomon citire:
Preotul: Să luăm aminte (cap. 5 vers 16; 6 vers 1)

Se citesc paremiile de la Duminica Tuturor Sfinţilor din Penticostar.
În timp ce se citeşte ultima paremie, preotul vine în faţa Sfintei mese şi închide uşile împărăteşti.
După paremie, rosteşte ectenia întreită: Să zicem toţi... Strana: Învredniceşte-ne, Doamne....

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre....

Ecfonisul: Că bun..., Apoi preotul, uşile fiind încuiate: Pace tuturor!
Strana: Şi duhului tău!

Preotul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi!
Strana:Ţie, Doamne! (pe larg)

Preotul citeşte Rugăciunea plecării capetelor, apoi rosteşte ecfonisul: Fie stăpânirea....

Dacă se face Litie, strana cântă Sedealna hramului, apoi stihirile tuturor Sfinţilor Români.

Litia, glas 1:

Pe sfinţii care s-au arătat din neamul nostru în toate timpurile, cu cântări duhovniceşti, adunându-ne, să-i lăudăm, că ei ca nişte stâlpi neclintiţi au stat împotriva furtunilor ce s-au abătut asupra noastră; credinţa au întărit în sufletele noastre şi pe toţi ne-au păstrat în corabia mântuirii; dragostea, pacea şi bunăvoirea între oameni au propovăduit; viaţa şi-au dat-o cu bucurie pentru mărturisirea lui Hristos, Cel ce viaţă veşnică tuturor a dăruit.

Veniţi acum, o, iubitorilor de prăznuire, să lăudăm pe Părintele îndurărilor, care a privit cu dragoste spre Sfânta noastră Biserică. Căci prin rouă Duhului Său au răsărit şi aici pomii cei ce rodesc spre viaţa veşnică şi împodobesc grădina raiului, sfinţii pe care I-a ales din neamul nostru. Şi cu smerenie să-L rugăm ca, pentru rugăciunile lor să reverse din darurile Sale cele bogate, întărindu-ne în dreapta credinţă, spre rodirea faptelor bune.
Slavă...,

Să trâmbiţăm cu trâmbiţe de cântări şi cu bucurie cântăm, întru prăznuirea cea de peste an a Tuturor Sfinţilor Români. Cârmuitorii să se adune cu noi şi să laude pe binecredincioşii voievozi şi domni, care pentru credinţă, Biserică şi neam s-au ridicat împotriva cotropitorilor şi cu ajutorul lui Dumnezeu s-au arătat biruitori. Arhierei şi preoţi, alcătuiţi cântări şi preamăriţi pe Părinţii noştri; cete de cuvioşi părinţi şi cuvioase maici în mantii înveşmântaţi cântări alcătuiţi; şi, toţi împreună adunându-ne să cinstim pe cei ce cu sângele lor pe Hristos au mărturisit Şi către dânşii să strigăm: o, voi sfinţilor români, rugaţi-vă neîncetat limanul mântuirii cu toţii să-l dobândim.

Şi acum...,

Astăzi împreună ne cheamă pe toţi Soborul Sfinţilor Români să aducem cântări de preamărire Maicii lui Dumnezeu, ocrotitoarea. Aceştia, luptând în lume cu ispitele şi cerând ocrotirea ei de Maică, s-au arătat biruitori. Şi pentru rugăciunile lor a revărsat binecuvântarea sa asupra ţării noastre, iar poporului nostru celui mult încercat, mângâiere i-a dat. Pentru aceasta, toţi către dânsa să strigăm: Născătoare de Dumnezeu Fecioară, păzeşte-ne de văzuţii şi nevăzuţii vrăjmaşi, pe noi, cei ce în tine ne-am pus toată nădejdea noastră şi cu evlavie ne închinăm cinstitului tău chip.

În timp ce se cântă stihira de la: Şi acum .... se deschid uşile împărăteşti, preotul ia cădelniţa şi, mergând prin spatele sfintei mese, iese din sfântul altar pe uşa de miazănoapte, mergând înaintea lui paraclisierul cu lumânarea aprinsă.
Ajungând în pronaos, sau în faţa mesei unde sunt prinoasele, face cădire şi citeşte rugăciunea: Mântuieşte Dumnezeule..., urmând toată rânduiala Liturghiei. După rugăciunea: Stăpâne...,

Strana cântă Stihoavna (Dacă nu se face Litie, după ecfonisul: Fie Stăpânirea..., se cântă Stihoavna).

Stihoavna, glas 1

Cu patima Ta, Hristoase, din patimi ne-am liberat şi cu Învierea Ta, din stricăciune ne-am izbăvit Doamne, slavă Ţie;

Stih: Domnul a împărăţit întru podoabă s-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere şi S-a încins.

Să se bucure făptura, cerurile să se veselească, din mâini să bată neamurile cu bucurie. Că Hristos, Mântuitorul nostru, pe Cruce a pironit păcatele noastre; şi moartea omorând, viaţă nouă ne-a dăruit, pe Adam cel căzut cu tot neamul înviindu-l, ca un iubitor de oameni.

Stih: Pentru că a întărit lumea care nu se va clinti.

Fiind împărat al cerului şt al pământului, Cei ce eşti necuprins, de bunăvoie Te-ai răstignit din iubire de oameni; pe Tine iadul, întâmpinându-Te jos, s-a amărât; şi sufletele drepţilor, primindu-Te, s-au bucurat; iar Adam, văzându-Te pe Tine, Ziditorul, în cele de sub pământ s-a sculat. O, minune! Cum a gustat moarte Viaţa tuturor? Ci, precum a voit, a luminat lumea care strigă şi grăieşte: Cel ce ai înviat din morţi, Doamne slavă Ţie.

Stih: Casei Tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.

Femeile purtătoare de mir, miresme aducând, cu grăbire şi cu plângere la groapa Ta au ajuns; şi negăsind preacurat Trupul Tău, dar aflând de la înger acea nouă şi neobişnuită minune, apostolilor au zis: Înviat-a Domnul, dând lumii mare milă.

Slavă...,

O, minune nouă şi preamărită că până la noi a ajuns învăţătura cea adevărată a lui Dumnezeu Care, prin lucrarea Apostolului Andrei a întemeiat Biserica Sa şi pe plaiurile noastre. Pentru apărarea dreptei credinţe a ridicat voievozi şi domni care au biruit pe vrăjmaşii creştinătăţii; arhierei şi preoţi a sfinţit, care cu sabia cuvântului ereziile au tăiat; mărturisitori a rânduit, care cu puterea Duhului Sfânt fiind întăriţi, adevărul credinţei au mărturisit; cuvioşi părinţi şi cuvioase maici a arătat, care prin post şi rugăciune pe treptele desăvârşirii s-au ridicat, iar pe credincioşi aproape de Hristos i-au păstrat. Aceştia toţi, pentru nevoinţele lor, de Hristos au fost încununaţi, şi se roagă neîncetat pentru sufletele noastre.

Şi acum...,

Iată, s-a împlinit proorocia lui Isaia: că fecioară fiind, ai născut, iar după naştere, ca şi mai înainte de naştere ai rămas; că Dumnezeu era Cel ce S-a născut, pentru aceasta şi firile le-a înnoit. Ci, o, Maică a lui Dumnezeu, rugăciunile robilor tăi ce se aduc ţie în biserica ta, nu le trece cu vederea, ci, ca ceea ce ai purtat în braţe pe Cel milostiv spre robii tăi milostiveşte-te şi-L roagă să mântuiască sufletele noastre.

Apoi se cântă: Acum slobozeşte..., Sfinte Dumnezeule..., Prea Sfântă Treime...,
Tatăl nostru..., Că a ta este împărăţia....

Dacă nu se face Litie, se cântă Troparul Învierii, glas 1: Piatra fiind pecetluită de iudei...

Slavă..., Troparul Sfinţilor Români, glasul al 8 - lea:

Binecuvântat eşti Hristoase, Dumnezeul nostru, cel ce prin Apostolul Tău, Andrei, cel întâi chemat, pe strămoşii noştri cu învăţătura Ta cea dumnezeiască I-ai luminat şi, cu lucrarea Sfântului Duh, din neamul nostru cete de sfinţi ai ridicat. Pentru rugăciunile lor şi ale Preacuratei Tale Maici, în pace adâncă păzeşte Biserica şi poporul nostru, iubitorule de oameni. Doamne, slavă Ţie.

Şi acum...,

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară şi răstignire ai răbdat Bunule; Care cu moartea pe moarte ai prădat şi Învierea ai arătat, ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni Milostive; primeşte pe Născătoarea de Dumnezeu, care Te-a născut pe Tine şi se roagă pentru noi, şi mântuieşte, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

Dacă se face binecuvântarea prinoaselor se cântă de două ori Troparul Sfinţilor Români

Tropar, glas 1

Mulţumire aducem Ţie, Hristoase Dumnezeul nostru, Cel cu ce puterea Sfântului Duh pe strămoşii noştri i-ai luminat şi prin Apostolul Tău, Andrei, la cunoaşterea Ta, adevăratul Dumnezeu i-ai adus; şi dintr-înşii sfinţi ai ridicat, ca să se roage pentru sufletele noastre, (de 2 ori)

Preotul cădeşte prinoasele de fiecare dată în cele patru laturi ale mesei.
Urmează Troparul Născătoare de Dumnezeu..., se face binecuvântarea prinoaselor şi se cântă

Fie numele Domnului binecuvântat...; Bogaţii au sărăcit....

Dacă se face priveghere, preotul de pe solee zice:
Binecuvântarea Domnului peste voi toţi... şi se citesc cei opt psalmi ai Utreniei.

Dacă nu se face Privegherea, preotul zice: Înţelepciune... şi se face Otpustul după rânduiala cunoscută.

Rânduiala Utreniei

La „Dumnezeu este Domnul...” se cântă Troparul Învierii glas 1: Piatra fiind pecetluită... (de 2 ori)

Slavă..., Troparul Sfinţilor Români, glasul al 8-lea:

Binecuvântat eşti, Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce prin Apostolul Tău Andrei, cel întâi chemat, pe strămoşii noştri, cu învăţătura Ta cea dumnezeiască i-ai luminat şi cu lucrarea Sfântului Duh din neamul nostru cete de sfinţi ai ridicat. Pentru rugăciunile lor şi ale Preacuratei Tale Maici, în pace adâncă păzeşte Biserica şi poporul nostru, Iubitorule de oameni, slavă Ţie.

Şi acum...,

Cela ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară şi răstignire ai răbdat Bunule; Care cu moartea pe moarte ai prădat şi Învierea ai arătat, ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni, Milostive; primeşte pe Născătoarea de Dumnezeu, care Te-a născut pe Tine şi care se roagă pentru noi, şi mântuieşte, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

După întâia Catismă, Ectenia mică cu ecfonisul: Că a Ta este Stăpânirea...

Primul rând de Sedelne ale Învierii, glas 1:

Mormântul tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat care a vestit femeilor Învierea. Pe tine, pierzătorul stricăciunii; la Tine cădem, Cel ce ai înviat din mormânt ca unul Dumnezeul nostru.

Slavă...,

Pe cruce fiind pironit de voie, Îndurate, în mormânt fiind ca un mort, Dătătorule de viaţă, stăpânirea morţii ai zdrobit moartea Ta, Puternice. Că de Tine s-au cutremurat portarii iadului; Tu împreună ai sculat pe morţii cei din veac, ca un iubitor de oameni.

Şi acum...,

Maică a lui Dumnezeu, pe tine te ştim toţi cei ce cu dragoste alergăm la a ta bunătate, care şi după naştere te-ai arătat fecioară cu adevărat. Pe tine te avem ocrotitoare noi, păcătoşii; pe tine izbăvire întru ispite te-am câştigat, singura cu totul fără prihană.

Apoi se zice: Doamne, miluieşte (de 3 ori);
Slavă..., Şi acum..., apoi se citeşte a doua Catismă.
Ectenia mică. Ecfonisul: Că bun şi iubitor de oameni eşti...

Al doilea rând de Sedelne:

Femeile, dis-de-dimineaţă au venit la mormânt şi, vedere îngerească văzând, s-au cutremurat; mormântul a strălucit viaţă, minunea le-a spăimântat pe ele. Pentru aceasta, mergând au vestit ucenicilor Învierea. Iadul l-a prădat Hristos, ca Cel ce este singur tare şi puternic; şi pe cei căzuţi i-a sculat, frica osândirii dezlegând cu puterea Crucii.

Slavă...,

Pe Cruce fiind pironit, Viaţa tuturor, şi între morţi fiind socotit, Tu, Domnul cel fără de moarte, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, şi ai sculat pe Adam din stricăciune. Pentru aceasta, Puterile cerurilor strigau Ţie, Dătătorule de viaţă: Slavă patimilor Tale, Hristoase; slavă Învierii Tale; slavă smereniei Tale, unule Iubitorule de oameni.

Şi acum...,

Marie, ceea ce eşti cinstit locaş al Stăpânului, ridică-ne pe noi cei căzuţi în prăpastia cumplitei deznădăjduiri şi a greşelilor şi a necazurilor; că tu eşti izbăvitoare şi ajutătoare a păcătoşilor, ocrotitoare tare şi miluieşti pe robii tăi.

Doamne, miluieşte (de 3 ori); Slavă..., Şi acum..., Catisma a 17-a.
Dacă biserica are hramul Sfinţilor Români se cântă Polieleul: Robii, robii Domnului..., apoi,

Mărimurile

Mărimu-vă pe voi, Sfinţilor toţi, care din neamul nostru românesc aţi odrăslit şi cinstim sfântă pomenirea voastră, că voi vă rugaţi pentru noi lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Veniţi, toţi credincioşii, să lăudăm pe toţi Sfinţii care prin nevoinţele lor pe Hristos

L-au preamărit şi pământul ţării noastre l-au sfinţit, zicând: pe ocrotitorii României.

Stihurile

1. Fericit bărbatul, care n-a umblat în sfatul necredincioşilor şi în calea păcătoşilor n-a stătut şi pe scaunul hulitorilor n-a şezut.
2. Că ştie Domnul calea dreptţilor, iar calea necredincioşilor va pieri.
3. Slujiţi Domnului cu frică şi vă bucuraţi de El cu cutremur.
4. Fericiţi toţi cei ce nădăjduiesc în El.
5. Scoală, Doamne, mântuieşte-mă, Dumnezeul meu.
6. A Domnului este mântuirea şi peste poporul Tău binecuvântarea Ta.

Apoi binecuvântările Învierii.
Ectenia mică Ecfonisul: Că s-a binecuvântat numele Tău...

Ipacoi

Pocăinţa tâlharului raiul a dobândit, iar plângerea mironosiţelor bucuria a vestit; că ai înviat, Hristoase Dumnezeule, dăruind lumii mare milă.

Apoi Sedelnele Sfinţilor, glasul 1:

Să ne bucurăm şi să ne veselim astăzi, în ziua prăznuirii Sfinţilor Români, că dreptcredincioasa Românie printr-înşii se preamăreşte şi în toate laturile lumii numele ei se vesteşte; iar în ceruri, odată cu voi, Sfinţilor, înaintea Prea Sfintei Treimi se pomeneşte şi de nesfârşite daruri cereşti şi pământeşti se împărtăşeşte.

Slavă...,

Pe cei ce pe Hristos L-au iubit jertfelnic, dreapta credinţă au păzit, învăţătura Lui neschimbată au mărturisit, Biserica au întărit şi pe poporul nostru de asupriri l-au apărat, pe Sfinţii Români, adunându-ne, cu evlavie cinstindu-i, să-i preamărim.

Şi acum...,

Moştenirea ta suntem, Preacurată Maică, şi ţie ne rugăm în încercările ce vin asupra noastră. Caută cu osârdie spre neputinţele noastre şi fiii lângă noi în pătimirile noastre, miluind pe cei ce neîncetat te preamăresc pe tine.

Dacă nu este hramul bisericii, după al doilea rând de sedelne urmează: Binecuvântările Învierii.
Ectenia mică şi ecfonisul: Că s-a binecuvântat...

Ipacoi:

Pocăinţa tâlharului raiul a dobândit...

Antifoanele, glas 1:
Când sunt necăjit, auzi durerile mele...

Prochimenul: Acum Mă voi scula, zice Domnul, pune-mă-voi întru mântuire, îndrăzni-voi întru El.

Stihul: Cuvintele Domnului sunt cuvinte curate.

Acum Mă voi scula, zice Domnul...

A treia oară pe larg:
Acum Mă voi scula, zice Domnul...!

Preotul: Domnului să ne rugam!
Strana: Doamne, miluieşte.

Preotul: Că sfânt eşti Dumnezeul nostru...!

Toată suflarea să laude pe Domnul (de 2 ori)
Suflarea toată şi toată făptura....

Şi se urmează rânduiala cunoscută pentru citirea Sfintei Evanghelii.
Se citeşte Evanghelia a doua a Învierii de la Marcu..., apoi Învierea lui Hristos văzând...,
După citirea Sfintei Evanghelii, se cântă: Învierea lui Hristos văzând..., apoi Psalmul 50...,

Slavă...,
Pentru rugăciunile Apostolilor Tăi, Milostive...

Şi acum...,
Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule!

Înviind Iisus din Mormânt...

Dacă s-a făcut Litie seara, se rosteşte ecfonisul: Cu mila şi cu îndurările...
Dacă nu s-a făcut Litie, se rosteşte rugăciunea: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău...

Canoanele:

La Canonul Învierii şi al Născătoarei de Dumnezeu se adaugă Canonul Tuturor Sfinţilor Români.

Canonul Sfinţilor Români, glas 1:

Stih: Pe toţi Sfinţii Români să-i cinstim ca pe cei ce se roagă pentru noi

Cântarea 1

Doamne, Cel ce dai înţelepciune celui ce cere, luminează mintea mea şi deschide-mi buzele mele ca să înalţ slujbă de laudă celor ce s-au făcut vase alese ale Sfântului Duh şi neîncetat se roagă pentru sufletele noastre.

Pe calea vieţii celei vremelnice, în vremurile de grele încercări şi asupriri, noi poporul Tău am aflat izbăvire prin mijlocirea sfinţilor care s-au ridicat din neamul nostru şi pe care cu dragoste îi cinstim.

Slavă...,

Pentru Tine, Cel ce ai pătimit pentru mântuirea lumii, toţi Sfinţii Români au primit patimile cu bucurie şi prin acestea se arată următori Ţie, iubindu-Te pe Tine, Cel ce ne-ai iubit pe noi şi viaţă veşnică ne-ai dăruit.

Şi acum...,

Fecioară de Dumnezeu aleasă, ceea ce ai născut cu puterea Prea Sfântului Duh, pe Fiul Cel de o fiinţă cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Catavasie: Deschide-voi gura mea...

Văzând acum cu duhul întristarea noastră pentru dezbinarea dintre fraţi, voi, care pentru unitatea credinţei, fiind în viaţa aceasta aţi luptat suferind chinuri, rugaţi-vă Mântuitorului Hristos să sădească în sufletele noastre dragostea unuia faţă de altul şi a tuturor faţă de Biserica Sa cea sfântă şi de neamul nostru românesc.

Îmbrăcându-vă cu puterea Celui ce a purtat pe Cruce neputinţele noastre, întru tot lăudaţilor mucenici: Ermil şi Stratonic, Nicandru şi Marcian, Dasie şi Emilian, împreună cu preoţii Montanus şi Romul, cu diaconii Silvan şi Donat, cu Sava de la Buzău, Ioan Valahul, Ioan cel Nou de la Suceava, cu Cuvioşii Visarion şi Sofronie, preoţii Ioan şi Moise din Sibiel, cu Oprea şi cu toţi Sfinţii mărturisitori, voi aţi stricat trufia celor ce caută să strice dreapta credinţă, de Dumnezeu fericiţilor.

Slavă...,

Cu pavăza dreptei credinţe întrarmându-vă, vitejeşte aţi sfărâmat toate asupririle tiranilor; şi pe fraţii voştri întru dreapta mărturisire i-aţi îmbărbătat şi a rămâne în sânul Bisericii Ortodoxe i-aţi îndemnat, unde să cânte neîncetat: Sfânt eşti, Doamne!

Şi acum...,

Nu înceta a te ruga pentru noi şi pentru ţara noastră, Prea Sfântă Fecioară şi cu a ta mijlocire, izbăveşte-ne de toate nevoile.

Catavasie: Pe ai tăi cântăreţi...

Ectenia mica. Ecfonisul: Că Tu eşti...

Sedealna

Să ne bucurăm şi să ne veselim, astăzi, în ziua prăznuirii Sfinţilor Români, că dreptcredincioasa Românie printr-înşii se preamăreşte şi în toate laturile lumii numele ei se vesteşte. Iar în ceruri, odată cu voi, Sfinţilor, înaintea Prea Sfintei Treimi, se pomeneşte şi de nesfârşite daruri cereşti şi pământeşti se împărtăşeşte.

Slavă...,

Pe cei ce pe Hristos, jertfelnic L-au iubit, dreapta credinţă au păzit, învăţătura lui neschimbată au mărturisit, Biserica au întărit şi pe poporul nostru de tot felul de asupriri l-au apărat, pe Sfinţii Români, adunându-ne, cu evlavie cinstindu-i, să-i preamărim.

Şi acum...,

Moştenirea Ta suntem, Preacurată Maică şi Fecioară Maria şi ţie ne rugăm cu smerenie şi la tine alergăm în încercările care vin asupra noastră. Caută cu osârdie spre neputinţele noastre şi fii lângă noi în pătimirile noastre, miluind pe cei ce neîncetat te preamăresc pe tine.

Cântarea a 4-a:

Doamne, tu în grădina dumnezeieştii Tale Biserici, flori cu bună mireasmă ai arătat pe Sfinţii ce s-au ridicat din neamul nostru şi cu apele înţelepciunii tale i-ai adăpat pe ei. Pentru aceasta au odrăslit roadele cunoştinţei de Dumnezeu, întărind în dreapta credinţă pe cei ce cu laude Te slăvesc pe Tine.

Nu aţi murit, voi Sfinţilor, căci trăind cineva pentru Dumnezeu, izvorul vieţii nu moare niciodată, ci trece de aici la viaţa cea veşnică. Pentru aceasta, pe noi, fraţii voştri, nu ne uitaţi, ci, prin rugăciunile voastre, învredniciţi-ne pe noi toţi a dobândi viaţa cea veşnică.

Slavă...,

De pe toate „gurile de rai” ale plaiurilor noastre, cuvioşilor părinţi şi cuvioase maici aţi privit spre raiul cel ceresc, pe

care l-aţi dobândit cu însutite nevoinţe duhovniceşti. Şi pe noi, fiii voştri sufleteşti ne învredniciţi să-l dobândim, cu rugăciunile voastre cele bineprimite de Dumnezeu.

Şi acum...,

Nu trece cu vederea cererile celor ce se roagă ţie cu credinţă, ceea ce eşti cu totul lăudată. Ci, pentru rugăciunile Tuturor Sfinţilor Români, le primeşte şi le du la picioarele Fiului Tău şi Dumnezeului nostru, rugându-L să ne ajute nouă, că pe tine ocrotitoare te-am câştigat.

Catavasie: Sfatul cel neurmat şi dumnezeiesc...

Cântarea a 5-a:

Pe cei ce Dumnezeului Celui Viu au slujit, ţara şi poporul de asupriri au apărat, Biserica şi credinţa au întărit, învăţătura dreptmăritoare au proslăvit: pe binecredincioşii voievozi şi domni, pe arhierei, preoţi şi diaconi, cuvioşii părinţi şi cuvioasele maici şi pe toţi martirii neamului nostru, cu cântări duhovniceşti să-i preamărim.

Pe cuvioşii părinţi: Daniil Sihastrul, Paisie de la Neamţ, Iosif şi Chiriac de la Bisericani, Vasile de la Poiana Mărului, Ioan Iacob de la Neamţ, împreună cu Cuvioasa Parascheva de la Iaşi şi Teodora de la Sihla împreună cu alţi desăvârşiţi nevoitori întocmai cu marii cuvioşi: Antonie cel Mare, Sava cel Sfinţit, Eftimie şi Macarie, Onufrie şi Teodosie cel Mare, să-i cinstim.

Slavă...,

Ca slujitori ai lui Dumnezeu fiind, în dragostea Sfintei Treimi aţi intrat şi pe pământ cu glas de trâmbiţă aţi îndemnat: să ne iubim unii pe alţii ca într-un gând să mărturisim pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Treimea cea de o fiinţă şi nedespărţită.

Fă-te turn de apărare, de îngrădire şi întărire nouă, celor ce viaţa cea pământească o petrecem în ţara aceasta, numită „grădina" ta, Preacurată, ca să te lăudăm şi să te slăvim, ceea ce eşti cu totul fără de prihană,

Catavasie: Spăimântatu-s-au toate....

Cântarea a 6-a:

Moldova, cea de Dumnezeu binecuvântată de Ştefan cel Sfânt apărător şi sub ocrotirea Sfântului Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruinţă aşezată, cu măreţe mănăstiri şi biserici împodobită arătatu-s-a loc de înălţare duhovnicească pentru sfinţii români care împodobesc cerul şi se roagă pentru mântuirea sufletelor noastre.

Ca ocrotitor al Ţării Româneşti, Sfinte Mare Mucenice Dimitrie, Izvorâtorul de Mir, roagă-te Mântuitorului Hristos, împreună cu Sfântul Grigorie Decapolitul, cu Sfântul Nicodim de la Tismana, cu Părintele nostru Nifon Patriarhul, cu Cuviosul Dimitrie cel Nou, cu Sfântul Cuvios Gheorghe de la Cernica, cu Sfinţii Ierarhi Calinic de la Cernica, şi Grigorie Dascălu, cu Sfintele Muceniţe Filofteia şi Tatiana, ca să reverse asupra noastră mila Sa cea nemărginită, deşi nevrednici suntem de aceasta.

Slavă...,

Transilvania, ca cea de a treia provincie românească după numărul Sfintei Treimi, chinuri a pătimit împreună cu fiii săi de la neamurile care s-au ridicat cu răutate asupra credinţei ortodoxe şi au prigonit pe cei ce lăudau pe Dumnezeu după nestricata predanie. Dar, Dumnezeu a dat tărie fiilor săi şi a ridicat apărători pe Sfinţii Ierarhi Ilie Iorest şi Sava, pe Iosif mărturisitorul, pe Cuvioşii Visarion şi Sofronie, pe preoţii Ioan şi Moise din Sibiel, pe Oprea Mucenicul şi pe alţi mulţi mărturisitori, pe care nici sabia, nici temniţa, nici frica nu i-au putut opri a apăra şi a întări pe fraţii lor în păstrarea dreptei credinţe.

Şi acum...,

Gavriil zicându-ţi „Bucură-te!”, bucurie neamului omenesc a binevestit. Căci dintru tine a răsărit Hristos Mântuitorul sufletelor noastre, pe care roagă-l ca totdeauna, în pace şi în dragoste să petrecem viaţa noastră.
Catavasie: înţelepţii lui Dumnezeu ...

Condac, glasul al 8-lea:

Ca pe o pârgă a firii, Ţie, Săditorul făpturii, Biserica noastră dreptmăritoare îţi aducem pe toţi sfinţii care au odrăslit din neamul nostru şi toate laturile ţării le-au sfinţit prin însutite osteneli şi nevoinţe duhovniceşti şi, ca pe o cunună cu nestemate împodobită la tronul Prea Sfintei Treimi o aşează, ca să se roage pururea pentru pacea toată lumea şi pentru mântuirea sufletelor noastre.

Icos:

Veniţi toţi credincioşii să ne veselim duhovniceşte, că ne-a sosit astăzi zi de aleasă prăznuire în cinstea Tuturor Sfinţilor Români şi care împreună cu toţi sfinţii din toată lumea se roagă lui Dumnezeu să reverse asupra noastră darurile Sale cele mântuitoare. Pentru aceasta, cu glas de bucurie şi cu cuget curat să strigăm, zicând:

Bucuraţi-vă, voievozi şi domni, care cu puterea Crucii aţi biruit pe vrăjmaşi, poporul din robie l-aţi scăpat, credinţa dreptmăritoare aţi apărat şi biserici spre slava lui Dumnezeu aţi înălţat;

Bucuraţi-vă, Arhierei sfinţiţi, care drept învăţând cuvântul adevărului, credinţa aţi păzit şi cu sabia Duhului împotriva ereticilor aţi stat neclintiţi;

Bucuraţi-vă, Sfinţilor mucenici, nebiruiţi ostaşi ai lui Hristos, ce împreună cu noii mucenici din zilele noastre, pentru Hristos chinuri aţi răbdat;

Bucuraţi-vă, mărturisitori ai dreptei credinţe, care cu neînfricată mărturisire a credinţei până la jertfă, în închisori şi temniţe v-aţi sfârşi viaţa pentru apărarea legii strămoşeşti;

Bucuraţi-vă, Cuvioşi părinţi şi Cuvioase maici, care de lume v-aţi lepădat şi lui Hristos aţi urmat, nevoindu-vă în peşterile de la Basarabi, în Carpaţi şi în tot locul patriei noastre;

Bucuraţi-vă, voi, toţi Sfinţii Români, prin care Dumnezeu Cel slăvit în Sfânta Treime S-a preaslăvit, credinţa s-a întărit, Biserica s-a împodobit şi ţara noastră în lume s-a vestit.

Sinaxar
În Duminica Sfinţilor Români

În prima Duminică după Pogorârea Sfântului Duh, aşa cum au aşezat dumnezeieştii Părinţi, se face amintirea Tuturor Sfinţilor, arătând că, prin întruparea Mântuitorului nostru Iisus Hristos şi prin lucrarea Duhului Sfânt, oamenii sunt mântuiţi şi chemaţi să realizeze cea mai înaltă treaptă a desăvârşirii, sfinţenia, „Să ne curăţim pe noi de toată întinăciunea trupului şi a duhului, desăvârşind sfinţenia în frica lui Dumnezeu " (II Corinteni 7, 1).

Mântuitorul Hristos, care a curăţit, a sfinţit şi a înţelepţit pe cei de o fire cu noi şi i-a aşezat din nou înlocui cetei îngereşti căzute i-a adus lui Dumnezeu Tatăl ca pe o pârgă a firii omeneşti pe cei care în multe chipuri au bineplăcut Lui. Iar ei au urmat Lui, după cuvântul care este scris: „Fiţi Sfinţi, pentru că Eu sunt Sfânt" (I Petru 1, 16).

Sărbătoarea aceasta arată evlavia credincioşilor faţă de sfinţii Bisericii care sunt cunoscuţi, dar mai ales fată de sfinţii care, din diferite pricini au rămas necunoscuţi, dar înaintea lui Dumnezeu se bucură de multă cinste. Dar s-a mai rânduit această sărbătoare şi pentru că nu se pot prăznui toţi sfinţii în timpul anului bisericesc şi, ca să nu rămână fără cinstire cu slujbă, s-a procedat aşa, credincioşii împărtăşindu-se, în felul acesta şi de darurile duhovniceşti primite de la sfinţii neştiuţi pe nume. Un alt motiv este acesta că sfinţii, fiind una în Hristos şi toţi mărturisind „Un Domn, o credinţă şi un botez", alcătuiesc o singură Biserică biruitoare, chemând pe credincioşi la unitate într-o singură Biserică, sfântă, sobornicească şi apostolică, după dorinţa Mântuitorului „O turmă şi un Păstor", fapt ce a determinat pe Sfinţii Părinţi să hotărască o zi pentru a se face pomenirea lor.

Multe Biserici dreptmăritoare, dorind să întărească mai mult cinstirea sfinţilor ştiuţi, dar mai ales pe aceea a sfinţilor ale căror nume nu ne sunt cunoscute, au rânduit o anumită zi pentru cinstirea sfinţilor din neamurile lor. Şi văzând că acest lucru este de mult folos duhovnicesc credincioşilor, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a rânduit ca în Duminica a II-a după Pogorârea Sfântului Duh să se facă prăznuirea Sfinţilor Români ştiuţi, dar mai ales a celor ce nu sunt ştiuţi de noi, dar ştiuţi de Dumnezeu, („Cel ce cunoaşte mulţimea stelelor, cărora le-a dat nume" şi care prin vieţuirea, pătimirea şi mărturia lor pentru Hristos, au ajuns „prieteni şi casnici ai lui Dumnezeu, Celui în Treime lăudat şi închinat". Sfinţii sunt podoaba Bisericii, pentru că ei sunt „mlădiţele desăvârşirii" din „viţa" cea desăvârşită, sfântă şi dumnezeiască, viţa nemuririi care este Domnul Hristos. Ca prezenţă reală şi lucrătoare a Sfântului Duh, Biserica noastră, încă de la începuturile ei, de când Sfântul Apostol Andrei, întâiul chemat, prin propovăduirea Cuvântului Evangheliei a aşezat-o pe temelia apostolică, a făcut să odrăslească dintre fiii ei sfinţi vase alese ale Sfântului Duh şi prieteni ai lui Dumnezeu. Plămada daco-română din care s-a născut poporul român a fost udată cu sângele martirilor misionari care au sfinţit acest pământ pe care s-a născut poporul nostru, iar Sfântul Duh, precum la crearea lumii era prezent ca Mângâietor, Duh al Adevărului şi Dătător de Viaţă. De aceea, poporul român când a apărut în istorie a apărut în acelaşi timp şi creştin. Între sfinţii martiri care au suferit chinuri pe pământul ţării noastre încă de la început, şi care sunt

cunoscuţi până astăzi, amintim pe: Pasicrate şi Valention, pe Iuliu Veteranul, pe Nicandru şi Marcian, pe Isihie şi Dasie, pe Epictet şi Astion, pe sfinţii de la Niculiţel, pe Emilian din Durostorum şi Hermes, pe Lup şi Sava de la Buzău şi alţi sfinţi mucenici pe care, din cauza trecerii vremurilor nu-i mai ştim pe nume, dar care toţi au pătimit şi şi-au vărsat sângele lor pentru Hristos, Cel ce S-a răstignit pe Cruce şi cu Sângele Său a spălat păcatele lumii. Alături de ei, ca cei ce s-au arătat luminători ai neamului nostru, facem amintirea Sfinţilor ierarhi, preoţi şi diaconi din primele veacuri, ca urmaşi ai Sfântului Apostol Andrei, cum sunt: Sfântul Episcop Martir Irineu, Sfinţii Bretanion şi Teotim, episcopi de Tomis, Sfântul Niceta, Preotul Montanus şi soţia sa Maxima, Preotul Romul, Diaconii Donat, Silvan, Ermil şi mulţi alţi episcopi, preoţi şi diaconi care s-au arătat propovăduitori, apărători şi păstrători ai învăţăturii dreptmăritoare a Bisericii lui Hristos. Împreună cu ei cinstim pe Sfinţii Ierarhi Mărturisitori Ilie Iorest şi Sava, Mitropoliţii Ardealului, pe Sfântul Ierarh Iosif de la Partoş, pe Preoţii Ioan din Galeş şi Moise din Sibiel, pe Cuvioşii Sofronie de la Cioara, Visarion şi Oprea Nicolae din Sălişte, care toţi au apărat pe credincioşii şi credinţa ortodoxă din Ardeal, suferind chinuri, unii sfârşindu-şi viaţa în temniţele întunecoase ale Apusului. Toţi, cu creştinească vitejie înarmându-se, au îmbărbătat întreg poporul cel asuprit şi i-au îndemnat să stăruiască în dreapta credinţă ortodoxă.

Cinstim odată cu aceştia ceata cuvioşilor părinţi şi cuvioaselor maici care, de pe meleagurile dobrogene şi până pe piscurile Munţilor Carpaţi s-au nevoit în post şi rugăciune, slujind lui Dumnezeu ziua şi noaptea şi împodobindu-se cu însutite nevoinţe duhovniceşti.

Pomenim pe Cuvioşii de la Basarabi, pe Cuviosul Ioan Casian, Gherman din Dobrogea şi Dionisie cel Mic; care au dat mărturie despre monahismul românesc până în părţile Apusului: pe Nicodim cel Sfinţit, organizatorul monahismului în Ţara Românească; Cuvioşii Vasile de la Moldoviţa, Iosif şi Chiriac de la Bisericani, Daniil, Simeon şi Amfilobie, sihaştrii renumiţi ai vremii, Ioan de la Prislop, Rafail de la Agapia, Ioan de la Râşca, Vasile de la Poiana Mărului, Paisie de la Neamţ, mari organizatori de mănăstiri, povăţuitori iscusiţi în rugăciunea inimii şi neîntrecuţi duhovnici pentru credincioşi; Cuvioşii Antonie de la Iezerul-Vâlcea şi Antipa de la Calapodeşti care a sihăstrit în Muntele Athos, Ioan Iacob care a pusnicit la Locurile Sfinte; pe Cuvioasa maică Teodora de la Sihla, împreună cu şirul lung de cuvioşi părinţi şi cuvioase maici care au sfinţit locurile tainice ale patriei noastre prin nevoinţele lor duhovniceşti şi, în desăvârşită smerenie trăindu-şi viaţa şi păstrându-şi în taină numele, au rămas necunoscuţi de noi, dar sunt cunoscuţi şi preamăriţi de Dumnezeu.

Mulţimea Sfinţilor Români se împodobeşte cu Binecredincioşii voievozi şi domni Ştefan cel Mare, Martirii Brâncoveni Constantin Vodă cu cei patru fii ai săi şi alţi voievozi, care au apărat poporul de asupriri nedrepte, au făcut scut de apărare pentru întreaga creştinătate împotriva invaziei otomane, Ortodoxia a întărit şi biruitori, cu puterea Sfintei Cruci, în numele lui Hristos s-au arătat.

Lor se alătură Sfinţii Ierarhi Antim Ivireanul şi Teodosie de la Brazi, Sfântul

Calinic de la Cernica, Sfântul Grigorie Dascălu şi alţi sfinţi, care cu sabia duhului şi cu tăria credinţei s-au arătat biruitori şi pe credincioşi i-au întărit în mărturisirea dreptei credinţe.

Şirul acestor sfinţi este neîntrerupt până astăzi şi sporeşte neîncetat. De aceea la ziua prăznuirii lor, cu smerenie să ne plecăm genunchii înaintea Atotputernicului Dumnezeu şi cu stăruinţă să-L rugăm, ca prin mijlocirea sfinţilor odrăsliţi din neamul nostru românesc, ale Preacuratei Maicii Sale şi ale tuturor Sfinţilor să reverse asupra ţării noastre, asupra poporului nostru cel binecredincios de pretutindeni şi a conducătorilor lui, asupra Bisericii noastre dreptmăritoare, toate darurile Sale cele bogate, păstrându-ne în dragoste, pace şi bună rânduială, ca într-un gând să mărturisim unitatea credinţei.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, mântuieşte-ne şi ne miluieşte pe noi. Amin!

Cântarea a 7-a:

Ce laudă vom aduce vouă, sfinţilor ierarhi, care cu fluierul teologiei, oile cuvântătoare la Păstorul cel Bun le-aţi chemat şi la staulul Bisericii celei una le-aţi călăuzit şi din izvorul cel curat al învăţăturii dumnezeieşti le-aţi adăpat şi pe toţi i-aţi învăţat să cânte: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri!

Nu este nici o laudă vrednică de a cinsti cum se cuvine pe Sfinţii Ierarhi: Irineu, Teotim, Niceta, împreună cu Ghelasie, Leontie, Nifon Patriarhul, Iosif cel Nou, Ilie şi Sava, Calinic de la Cernica, Antim Ivireanul Grigorie Dascălu, Teodosie şi care toţi, cu toiagul Crucii turma cuvântătoare de lupii cei răpitori au păzit şi cu împărtăşirea Sfintelor Taine i-au întărit pentru a cânta neîncetat: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri!

Slavă...,

Ai Treimii laudă aţi fost voi Sfinţilor martiri şi mărturisitori care de la început şi până în zilele noastre, pe poporul nostru ca unii care din mijlocul lui aţi odrăslit, cu rugăciunile voastre îl întăriţi şi pe calea mântuirii îl călăuziţi şi pe toţi învăţaţi să cânte: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri!

Şi acum...,

De toate primejdiile păzeşte pe robii tăi binenecuvântată Născătoare de Dumnezeu, că pe tine ocrotitoare te avem în necazurile noastre şi mijlocitori pentru noi aducem pe toţi Sfinţii Români, cu care cântăm: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri!

Catavasia: N-au slujit făpturii ...

Cântarea a 8-a:

Bucură-te, pământ dobrogean, că tu primul ai primit sămânţa cea bună, Cuvântul lui Dumnezeu, şi udat cu sângele martirilor ai rodit însutit cete de sfinţi care au bineplăcut lui Hristos şi ne-au învăţat să cântăm: Tineri, lăudaţi, preoţi, binecuvântaţi şi cu toţi preaînălţaţi pe Hristos, Dumnezeul nostru în veci!

Nu este o cunună mai de preţ, nici laudă mai mare adusă neamului nostru decât cununa cetelor de Sfinţi odrăsliţi de aceste meleaguri pe care Hristos o aşează

pe creştetul nostru, împărtăşindu-ne de slava cea nepieritoare de care şi ei se bucură în cer, chemându-ne pe toţi să cântăm: Tineri, lăudaţi, preoţi, binecuvântaţi şi cu toţi preaînălţaţi pe Hristos, Dumnezeul nostru în veci!

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh,Dumnezeu.

Arătându-vă ca nişte luminători prea străluciţi, Sfinţilor Români, aţi luminat cerul Bisericii noastre Ortodoxe, apărând ţara şi poporul de orice asuprire, ca în pace şi dreptate, în dragoste şi curăţie să cântăm: Tineri, lăudaţi, preoţi, binecuvântaţi şi cu toţi preaînălţaţi pe Hristos, Dumnezeul nostru în veci!

Şi acum...,

Cu rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu, să ne izbăvim de greşelile cele cumplite şi să dobândim, Preacurată, dumnezeiasca binecuvântare a Fiului lui Dumnezeu, Celui ce din tine, în chip negrăit S-a întrupat şi din robia păcatului ne-a mântuit.

Stihul: Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm ...

Catavasia: Pe tinerii cei bine credincioşi ...

Cântarea a 9-a:

Întru Domnul punând nădejdea luptei voastre pentru apărarea dreptei credinţe, aţi biruit şi aţi surpat uneltirile asupritorilor pornite asupra noastră, pentru care voi înşivă aţi avut de pătimit. Pentru aceasta, Sfânta Biserică dreptmăritoare, căreia drum spre biruinţă i-aţi deschis, cu cântări cinsteşte astăzi sfântă pomenirea voastră.

Jertfă deplină şi bineprimită v-aţi adus pe voi înşivă, Sfinţilor Români, Celui ce S-a jertfit pentru noi şi, după vrednicie, aţi primit cununa biruinţei celei neveştejite, din dreapta cea purtătoare de viaţă, înaintea Căruia stând, rugaţi-vă să reverse asupra noastră darul păcii şi sufletelor noastre mare milă.

Slavă...,

Singuri, nevrednici suntem nu numai a ne ruga dar şi a ne apropia de Tine, o, Prea Sfântă Treime! Însă, aducând Ţie spre mijlocire pentru noi nevoinţele, ostenelile şi lacrimile Tuturor Sfinţilor Români, care peste veacuri au bineplăcut Ţie, pe care primindu-le întru Jertfelnicul cel mai presus de ceruri, nu ne lepăda pe noi, cei lipsiţi.

Şi acum...,

Doamne, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale Tuturor Sfinţilor Români, pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi, ca un îndurat şi de oameni iubitor.

Stih: Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!
Catavasie: Tot neamul omenesc...

Preotul: Ectenia mică.
Strana: Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru.

Luminânda a 2-a:

Piatra văzând-o răsturnată, mironosiţele se bucurau că au văzut pe un tânăr şezând în mormânt şi acela le-a zis lor: Iată Hristos S-a sculat, spuneţi ucenicilor,

împreună şi lui Petru: Mergeţi mai înainte în Muntele Galileii; acolo Se va arăta vouă, precum a spus mai înainte prietenilor.

Slavă...,

Veniţi, iubitorilor de prăznuire, să lăudăm pe apărătorii şi sprijinitorii noştri, pe Sfinţii Români, cei ce, pe pământ fiind s-au arătat plini de Duhul Sfânt şi din iubire faţă de Fiul lui Dumnezeu, prin însutite osteneli, pământul ţării noastre, Grădina Maicii Domnului l-au făcut. Iar acum, stând înaintea Sfintei Treimi, neîncetat se roagă zicând: Izbăveşte, Doamne, Dumnezeul nostru, ţara aceasta în care se preamăreşte preasfânt numele Tău şi apără neamul nostru de toată reaua întâmplare.

Şi acum..., a Născătoarei

Un înger a spus Fecioarei: Bucură-te, mai înainte de zămislirea Ta, Hristoase; şi tot un înger a răsturnat piatra mormântului Tău. Căci acela, în locul întristării, semne de negrăită bucurie a adus; iar acesta, în locul morţii, pe Tine, Dătătorul de viaţă, propovăduindu-te şi mărindu-te, a vestit femeilor şi prietenilor învierea.

Laudele:

Se pun pe (8) glas; din care patru ale Învierii pe glas 1 şi patru ale Sfinţilor Români.

Stih: Ca să facă între dânşii judecată scrisă; slava aceasta este a tuturor cuvioşilor Lui.

Lăudăm Hristoase, patima Ta cea mântuitoare şi slăvim Învierea Ta.

Stih : Lăudaţi pe Domnul întru sfinţii Lui, lăudaţi-L pe El întru tăria puterii Lui.

Cela ce răstignire ai răbdat şi moartea ai stricat şi ai înviat din morţi,
împacă viaţa noastră, Doamne, precum Cel singur atotputernic.

Stih: Lăudaţi pe Domnul întru puterile Lăudaţi-L pe El după mulţimea slavei Lui.

Cel ce iadul ai prădat şi pe om l-ai înviat cu Învierea Ta, Hristoase,
înviedniceşte-ne pe noi cu inimă curată să Te lăudăm şi să Te slăvim.

Stih: Lăudaţi-L pe El în glas de trâmbiţă, lăudaţi-L pe El în psaltire şi-n alăută.

Pogorârea Ta cea cu dumnezeiască cuviinţă slăvind-o, Te lăudăm pe Tine, Hristoase, înviedniceşte-ne pe noi cu inimă curată să te lăudăm şi Te slăvim.

Stihirile Sfinţilor Români, glasul 1:

Stih: Lăudaţi-L pe El în timpane şi în hore, lăudaţi-L pe El în strune şi-n organe.

Luptele nevoinţelor săvârşind şi zdrobind meşteşugirile nevăzuţilor vrăjmaşi, aţi rămas necunoscuţi oamenilor dar cunoscuţi lui Dumnezeu, Cel ce v-a proslăvit pe voi, Sfinţilor Români. Ca unii ce aveţi îndrăzneală către Hristos şi bine v-aţi luptat, tuturor ne dăruiţi, prin rugăciunile voastre, curăţire de păcate şi mare milă.

Stih: Lăudaţi-L pe El în chimvale binerăsunătoare, lăudaţi-L pe El în chimvale de strigare.
Toată suflarea să laude pe Domnul.

Arătatu-v-aţi Bisericii noi stele luminoase, Sfinţilor Români, prin arătarea darurilor care întru voi erau ascunse şi pe care le daţi celor ce laudă pomenirea voastră, într-un glas strigând: Bucuraţi-vă, ostaşi ai lui Hristos, care aţi dus cu nevoinţă lupta bunei credinţe! Bucuraţi-vă, arhierei şi preoţi, cei ce la lumina cunoştinţei de Dumnezeu pe poporul nostru aţi călăuzit; Bucuraţi-vă, cei ce în nevoinţe pustniceşti viaţa aţi trăit; Bucuraţi-vă, toţi Sfinţii Români, lauda şi bucuria cetelor cereşti.

Stih: Strigat-au dreptii şi Domnul i-a auzit pe dânşii...

Lăudăm nevoinţele voastre, care pentru Hristos le-aţi răbdat, şi cu vitejie sufletească, pe începătorul întunericului aţi biruit. Pentru aceasta, adunându-ne astăzi în sfintele lăcaşuri zidite şi apărate de voi, aducem slavă lui Dumnezeu, Cel ce v-a întărit în luptele mucenicești, iar către voi cu veselie strigăm: Bucuraţi-vă, Sfinţilor Români, lauda purtătorilor de chinuri, întărirea Bisericii, frumuseţea şi cinstea neamului nostru.

Stih: Minunat este Dumnezeu, întru Sfinţii Săi, Dumnezeul lui Israel.

Zburând cu aripile dumnezeieştii credinţe, în toată lumea aţi dus vestea despre dreptcredincioasa Românie: în Ierusalim prin Ioan Iacob de la Neamţ; în Constantinopol Ioan Valahul şi Mucenicii Brâncoveni; în vestita Romă Ioan Casian, povăţuitorul călugărilor, iar Muntele Athos împodobit a fost de Paisie de la Neamţ şi Antipa de la Calapodeşti ce împreună cu Pimen şi cu Gheorghe de la Cernica numele Domnului au chemat. Pentru aceasta cu ei împreună să rugăm pe Domnul, pace şi milă ţării noastre să dăruiască.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Cu miresme venind femeile cele ce au fost cu Maria şi, nepricepându-se cum le va fi ca să-şi împlinească dorirea, li s-a arătat piatra răsturnată şi un dumnezeiesc tânăr potolind tulburarea sufletelor lor. Că a zis: S-a sculat Iisus Domnul. Pentru aceasta, vestiţi propovăduitorilor Lui ucenici să meargă în Galileea şi-L vor vedea pe El înviat din morţi, ca pe Dătătorul de viaţă şi Domnul.

Şi acum...,

Preabinecuvântată eşti... Doxologia mare Ecteniile şi Otpustul.

La Liturghie

La Fericiri se pun Fericirile Învierii glas 1, pe patru,
iar din Canonul Tuturor Sfinţilor Români Stihirile Cântării a 4-a, pe patru

Apostolul: Din epistola către Evrei: cap. II, vers. 33 (vezi la Duminica Tuturor Sfinţilor)

Evanghelia: De la Matei: cap. V, 14-16 şi X, 32-33; X, 17, 18,22.

Chinonicul:

Lăudaţi pe Domnul din Ceruri, şi: Bucuraţi-vă, dreptilor, întru Domnul, dreptilor se cuvine laudă.
Aliluia, Aliluia, Aliluia.*

*Slujbă alcătuită de Pr. Prof. Florian Boitan, revizuită de P.S. Irineu Slătineanul, Arhiereu Vicar al Episcopiei

Râmnicului şi aprobată de Comisia Sinodală pentru Canonizarea Sfinţilor Români în şedinţa de lucru din 20-21 octombrie 2005

Sursa: Slujba Sfinţilor Români la duminica a II-a după Rusalii, Sfânta Arhiepiscopie a Bucureştilor, Bucureşti, 2006

Sf. Mucenici Epictet şi Astion (8 Iulie)

SLUJBA

SLUJBA SFINŢILOR MUCENICI ŞI DOCTORI FĂRĂ DE ARGINŢI EPICTET, PREOTUL ŞI ASTION, MONAHUL DIN DOBROGEA

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am... Stihirile, glasul al 4-lea:

Astăzi, adunarea dreptcredincioşilor cu cântări de laudă slăveşte pe mucenicii lui Hristos, pe Epictet preotul cel înţelept şi pe Astion - ucenicul cel mult râvnitor, perechea cea prealăudată, slava călugărilor şi podoaba mucenicilor (de 2 ori).

Pe Epictet şi pe Astion, pe doctorii cei fară de arginţi şi mucenicii lui Hristos, veniţi toţi credincioşii să-i lăudăm: pe cei ce în Dobrogea s-au nevoit oarecând, iar în vremurile din urmă sfintele lor moaşte ni le-au dăruit nouă spre întărirea şi mângâierea noastră. Din dragoste pentru Dumnezeu toate cele vremelnice le-aţi socotit deşertăciune, încă până şi sufletul cu bucurie l-aţi pus pentru Cel iubit, că Cel ce singur este începător şi izvor al dragostei a aprins în inimile voastre focul cel mistuitor. Bucuraţi-vă, pereche care aţi cucerit cerurile, că v-aţi înălţat sufletele până la prestolul Celui Preaînalt în căruţa cea de foc a iubirii voastre!

Slavă.... glasul al 5-lea:

Mulţimea călugărilor şi adunarea credincioşilor împreună se bucură, sfinţilor mucenici, că sfintele voastre moaşte ca un soare duhovnicesc au răsărit nouă, risipind întunecimea de la sufletele noastre.

Si acum.... acelaşi glas:

Pe cea mai cinstită decât heruvimii şi mai slăvită fară de asemănare decât serafimii, pe cea una curată şi binecuvântată cu adevărat, pe Născătoarea de Dumnezeu şi Stăpâna lumii, pe Împărăteasa şi Doamna şi Maica noastră cea mult milostivă şi eu totul iubitoare, din inimă mulţămitoare să o mărim.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul I

Pe Epictet, preotul cel preaînţelept şi pe Astion, ucenicul cel mult râvnilor, veniţi toţi să-i lăudăm, că aceştia asemenea lui Ermolae şi Pantelimon fiind, împreună au binevestit Evanghelia lui Hristos întru adevăr, după Andrei cel întâi chemat, apostoli ai Dobrogei s-au arătat: pe bolnavi tămăduind, demonii gonind, au strălucit cu minunile şi cu puterea cuvântului, pentru care şi răni au răbdat de la chinuitori şi bine încununându-se, pururea se roagă pentru sunetele noastre.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.

Învăţător prea înţelept şi doctor fără de arginţi, chip al blândeţilor şi dreptar credinţei te-ai arătat pe tine tuturor, preacuvioase Epictet, că darul preoţiei cu cinste l-ai purtat şi pe mulţi cu înţelepciunea şi cu blândeţea la Hristos i-ai povăţuit. Pentru aceasta te fericim.

Stih: Preoţii Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate şi cuvioşii Tăi se vor bucura.

Cu adevărat s-a plinit întru tine cuvântul Stăpânului Hristos, preafericite Astion, că lăsând casa şi părinţii pentru Evanghelie şi averile cele trecătoare nesocotindu-le, însutit ai luat în împărăţia cerurilor. Că nu numai sunetul tău s-a mântuit, ci şi sfintele tale moaşte s-au făcut izvor de tămăduiri tuturor celor ce le sărută cu credinţă.

Slavă..., glasul al 4-lea:

Cu cine vă vom număra pe voi, preafericiţilor, căci chipul cel îngeresc al călugăriei purtând, ca nişte apostoli Evanghelia aţi propovăduit şi doctori fără de arginţi şi făcători de minuni arătându-vă, încă şi cununa muceniciei la urmă aţi luat, încât multe daruri şi vrednicii au prisosit întru voi. Pentru aceasta. minunându-ne, vă fericim.

Şi acum...

De tine se bucură toată făptura, de Dumnezeu fericită, ceea ce covârşeşti cu frumuseţea şi cu sfinţenia cetele îngereşti. Întru tine este toată nădejdea noastră şi pe tine te lăudăm şi ne rugăm ţie: mântuieşte pe toţi cei ce te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

TROPARUL, glas 1:

Pe cei de o cinste cu Ermolae şi cu Pantelimon, pe Epictet - preotul cel înţelept şi pe Astion - ucenicul cel mult râvnilor, veniţi toţi credincioşii să-i lăudăm, pe mucenicii lui Hristos şi podoaba Dobrogei, zicând: bucuraţi-vă, cei ce de-a pururi mijlociţi pentru sufletele noastre.

LA VECERNIA MARE

La Doamne, strigat-am... Stihirile, glasul al 4-lea:

Astăzi este ziua prăznuirii şi dimineaţa cea duhovnicească pentru toată Dobrogea, că moaştele sfinţilor mucenici Epictet şi Astion cu un soare duhovnicesc şi bineînmiresmat au răsărit tuturor. Luminează-te, întreagă adunare a Bisericii şi saltă, că ni s-au dat nouă mijlocitori tari înaintea Scaunului Celui Preaînalt.

Pe Epictet cel preaînţelept veniţi toţi să-l lăudăm, că acesta din tinereţe bineplăcând lui Hristos, cu darul facerii de minuni s-a împodobit: pe bolnavi tămăduind, demonii gonind şi tuturor blând povăţuitor fiind, pentru aceasta şi darul preoţiei a primit de la Hristos Dumnezeu, iar acum mijloceşte pentru sufletele noastre.

Frumuseţea chipului şi agerimea cugetului tău nu ai voit a le pune în slujba celor pământeşti, preafericite Astioane, că neamul cel ales şi bogăţia tatălui tău drept uscăciune socotindu-le, ca un cerb prea sprinten ai alergat spre izvoarele cele pururea curgătoare ale învăţăturii lui Hristos, pe care şi sorbindu-le din buzele preotului Epictet, îndată te-ai aprins de dragostea cea dumnezeiască şi fără tăgadă în numele lui Hristos te-ai botezat, pe Care roagă-l pentru sufletele noastre.

Mai degrabă aţi lăsat să vi se desprindă carnea de pe oase, decât să se desprindă mintea voastră de la cele înalte,

multpătimitorilor, că nici cârligele de fier cu care vi s-au scrijelit coastele, nici loviturile de piatră care v-au zdrobit faţa, nici cazanele de smoală, nici măcar sabia nu a putut să vă despartă pe voi de Cel iubit.

Alte Stihiri...

Astăzi Dobrogea ca o mireasă iese întru întâmpinarea Mirelui ceresc împodobită nu în aur şi nici în mătăsuri scumpe, ci în sângiurile mucenicilor şi lacrimile cuvioşilor. Bucură-te, fiică aleasă a patriei româneşti, că a poftit Împăratul cel ceresc frumuseţea ta!

Aprinzându-se în inimă la râvna cea dumnezeiască, preafericite Astion, ai rugat pe dascălul tău, preotul Epictet, să părăsiţi cetatea în care tatăl tău era mai mare dregător şi aşa aţi ajuns în Ţara Sciţilor, în cetatea Halmyris, unde bine aţi propovăduit Evanghelia lui Hristos şi minuni nenumărate făcând, pizma urătorului de oameni diavol aţi stârnit, care a şi ridicat împotriva voastră pe dregătorul Latronianus. Dar voi, bărbăteşte chinurile răbdând, sufletul în mâinile Celui iubit le-aţi dat, de Care vă bucuraţi pururea.

Ca pe nişte apostoli şi ucenici ai lui Hristos v-au primit locuitorii cetăţii Halmyris, căci semne şi puteri apostoleşti aţi arătat cu adevărat: pe fata cea paralizată aţi făcut-o teafără doar cu cuvântul, orbului vederea i-aţi întors şi pe îndrăciţi i-aţi slobozit. Pentru aceasta, mulţime multă se întorcea la Hristos, binecuvântând pe Cel ce dă oamenilor astfel de puteri.

Atunci când chinuitorii au tăiat sfintele voastre capete, trupurile voastre au strălucit ca soarele şi văzduhul s-a umplut de bună mireasmă. Pentru aceasta şi noi ne minunăm: cum de a ţinut pământul această comoară ascunsă vreme de şaptesprezece veacuri şi abia acum a ţâşnit-o afară, ca pe un izvor ce izvorăşte pururea tămăduiri?

Slavă.... glasul al 5-lea:

Pe Epictet, preotul cel preaînţelept şi pe Astion, ucenicul cel mult râvnitor, veniţi toţi să-i lăudăm, că aceştia asemenea lui Ermolae şi Pantelimon fiind împreună au binevestit Evanghelia lui Hristos şi întru adevăr, după Andrei cel întâi chemat, apostoli ai Dobrogei s-au arătat: pe bolnavi tămăduind, demonii gonind, au strălucit cu minunile şi cu puterea cuvântului, pentru care şi răni au răbdat de la chinuitori şi bine încununându-se, pururea se roagă pentru sufletele noastre.

Şi acum.... Dogmatica, glasul al 5-lea:

În Marea Roşie chipul Miresei celei neispitite de nuntă s-a scris de demult. Acolo Moisi despărţitor al apei, iar aici Gavriil slujitor al minunii. Atunci adâncul l-a trecut cu picioare neudate Israil, iar acum pe Hristos l-a născut fără de sământă Fecioara. Marea după trecerea lui Israil a rămas nestrăbătută, iar cea fără de prihană după naşterea lui Emanuil a rămas nevătămată. Cel ce eşti şi mai înainte ai fost şi Te-ai arătat ca om, Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi.

VOHOD:
Lumină lină...

Prochimenul zilei.

PAREMIILE

Din Înţelepciunea lui Solomon. citire:
(Înţ, III. 1-9).

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu şi nu se va atinge de ele chinul. Părutu-s-a în ochii celor nepricepuţi a muri şi s-a socotit pedepsire ieşirea lor, şi mergerea de la noi sfărâmare, dar ei sunt în pace. Că înaintea feţii oamenilor de vor şi răbda chinuri, nădejdea lor este plină de nemurire: şi puţin fiind pedepsiţi, cu mari faceri de bine se vor dărui, că Dumnezeu i-a ispitit pe dânşii şi i-a aflat Luişi vrednici. Ca aurul în topitoare i-a lămurit pe ei şi ca o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Şi în vremea cercetării Sale vor străluci şi ca scânteile pe trestie vor fugi. Judeca-vor neamuri şi vor stăpâni noroade şi va împărăţi într-înşii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre Dânsul vor înţelege adevărul şi credincioşii în dragoste vor petrece cu Dânsul: că clar şi milă este întru cuvioşii Lui şi cercetare întru aleşii Lui.

De la Pilde, citire:
(Pilde X.,1-30)

Fiul înţelept înveseleşte pe tatăl său, iar fiul nebun întristează pe maica sa. Binecuvântarea Domnului pe capul dreptului, iară gura necredincioşilor o acoperă plângerea fără de vreme. Pomenirea drepţilor cu laude, iar numele necredincioşilor se stinge. Cel înţelept cu inima primeşte poruncile, iară cel neînţelegător, împiedicându-se, cu buzele alunecă. Cel ce umblă drept, umblă cu nădejde, iar cel ce strâmbă căile sale se va cunoaşte. Izvor de viaţă este în mâna dreptului, iară gurile necredincioşilor le va acoperi pieirea. Faptele drepţilor viaţă fac, iar roadele necredincioşilor Căile vieţii le păzeşte învăţătura: iară învăţătura nemustrată rătăceşte. Buzele drepţilor ştiu lucruri înalte, iară cei fără de minte întru lipsă se vor sfârşi. Binecuvântarea Domnului pe capul dreptului, aceasta îl îmbogăţeşte şi nu se va adăuga lui întristare în inimă. Precum trece viforul, aşa piere cel necredincios, iar dreptul, abătându-se, se mântuieşte în veac. Frica Domnului înmulţeşte zilele, iară anii necredincioşilor se vor împuţina. Veselia petrece cu cei drepţi, iară nădejdea necredincioşilor va pieri. Întărirea cuviosului este frica Domnului, iară celor ce fac rele este sfărâmare. Dreptul în veac nu se va clătina, iară necredincioşii nu vor locui pământul.

Din Înţelepciunea lui Solomon, citire:
(Înţ. IV. 1-15)

Atuncea dreptul va sta cu multă îndrăzneală înaintea feţei celor ce l-au necăjit pe dânsul şi a celor ce au nesocotit ostenelile lui. Şi văzându-l pe el se vor tulbura cu cumplită frică şi se vor minuna de mântuirea lui cea minunată. Şi vor zice întru sine, căindu-se, şi pentru îngustarea duhului vor suspina, zicând: acesta este pe carele noi l-am avut oarecândva de râs şi pildă de ocară. Noi, cei fără de minte, viaţa lui o am socotit nebunie şi sfârşitul lui fără de cinste. Dar el s-a socotit între fiii lui Dumnezeu şi între sfinţi soarta lui este. Rătăcit-am, dar, de la calea adevărului şi lumina dreptăţii nu ne-a strălucit nouă şi soarele nu ne-a răsărit nouă. Umplutu-ne-am de cărările fărădelegii şi ale pierzării şi am umblat pe cărări neumblate, iară calea Domnului nu o am cunoscut. Ce ne-au folosit nouă trufia, şi avuţia cu fală ce ne-a adus nouă? Toate acestea ca o umbră au trecut şi ca o veste ce aleargă pe aproape. Ca o corabie ce trece prin valurile apei, a cărei treceri nu se află

urma, nici calea umblării ei în valuri; sau ca pasărea ce zboară prin aer, a căreia nici semn de călătorie nu se află, căci cu aripile bătând vânt uşor şi despicându-l eu sila pornirii, mişcând aripile se preumblă, şi după aceasta nu se află semn umblării ei; sau ca săgeata ce săgeată la locul însemnat, aerul despărţindu-se, îndată se împreună, încât nu se ştie pe unde a trecut. Aşa şi noi, după ce ne naştem, ne sfârşim şi nici un semn de faptă bună nu avem a arăta, ci întru răutatea noastră ne sfârşim. Că nădejdea celui necredincios este ca praful ce-l spulberă vântul şi ca spuma ce se goneşte de vifor şi ca fumul care se împrăştie de vânt şi ca amintirea unui oaspete ce trece într-o zi. Iară drepţii în veac vor fi vii şi întru Domnul plata lor şi purtarea de grijă pentru dânşii de la Cel Preaînalt.

LA LITIE

Stihirile, glasul 1:

Înflorit-a ca finicul dreptatea voastră şi ca cedrul cel din Liban s-au înmulţit faptele voastre cele bune, Sfinţilor Epictet şi Astion, că aţi vieţuit pe pământ ca nişte fără de trupuri, nepurtând grijă de cele trecătoare. Ieşit-aţi din mijlocul poporului vostru şi casa părinţilor o aţi părăsit şi ca nişte mieluşele gătite spre tăiere aţi urmat glasul Păstorului Celui Bun. Slavă Celui ce v-a dat vouă putere, slavă Celui ce v-a încununat pe voi slavă Celui singur bun şi iubitor de oameni cu adevărat.

Auzind glasul Mirelui celui smerit şi blând, nu te-ai trândăvit a ieşi în întâmpinarea Lui, preafericite Astion, ci părăsind culcuşul cel moale şi binemirositor al casei părinteşti, ai alergat în grabă pe uliţele cele întunecoase ale străinătăţii, de dorul Celui preaiubit, răbdând ocările şi năvălirile străjerilor celor răi, că ai ales a fi cu Cel iubit în pământ străin, decât a rămâne în casa părinţilor tăi, însă despărţit de Acela. Bucură-te, sfinte Aslion că sufletul tău ca o mireasă sfioasă şi curată a intrat în cămara Mirelui ceresc.

Înţelept te-ai arătat întru toate, părinte Epictet, că aflând pe Astion ca pe un mărgăritar de mare preţ lepădând toate, îndată ai fugit cu el unde nimeni să nu ţi-l poată răpi. O, iconomule mult prea înţelept! O, aurarule care ai făurit o podoabă atât de strălucitoare cum este Astion, pe care l-ai şi înfăţişat Împăratului Ceresc, iar acum străluceşte pe fruntea Bisericii Sale ca un soare mult prea luminos.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Pe luminătorii cei neînseraţi ai Dobrogei, care au străluminat toată lumea, pe doimea cea prealăudală, pe Epictet şi pe Astion, acum cu cântări să-i fericim. Că aceştia chip al călugăriei s-au arătat şi ca nişte apostoli, pe urmele lui Andrei cel întâi chemat, Evanghelia au propovăduit; în faţa tiranilor au mărturisit pe Hristos şi în adunări au binevestit minunile Lui. Pentru aceea, îndrăznire având către Domnul, pururea se roagă pentru sufletele noastre.

Şi acum...

Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Domnul este cu tine! Că nu încetezi a căuta spre noi şi a te ruga pentru izbăvirea noastră. Bucură-te, Maică preamilostivă, bucură-te Apărătoare şi Doamnă! Bucură-te Împărătească care te

pleci cu smerenie spre toţi cei ce te cheamă pe tine cu credinţă!

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 5-lea:

Pe doimea cea mult lăudată, pe Epictet şi pe Astion, care în pământul Dobrogei bine s-au nevoit şi s-au încununat, veniţi, credincioşilor, să-i lăudăm, că aceştia îndrăznire având către Mântuitorul, pururea se roagă pentru sufletele noastre.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori şi ca cedrul cel din Liban se va înmulţi.

Bucură-te, sfinte Astion, că deşi cu trupul te-ai despărţit de părinţii tăi necredincioşi, sufletul pururea ţi-l ridicai pentru dânşii înaintea Domnului, cerând ca să-i lumineze cu lumina credinţei. Bucură-te că nu a avut altă comoară decât Sfânta Evanghelie şi cinstita Cruce, pe care le-ai lăsat moştenire părinţilor tăi. Bucură-te că aceştia primind averea cea de mare preţ de la tine, s-au bucurat mai mult decât de toate desfătările şi dulceţile lumeşti şi, luminându-se cu lumina lui Hristos, acum împreună cu tine se bucură în Împărăţia celor vii.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioşilor lui.

Bucură-te şi tu, părinte Epictet, că iubind pe Astion ca pe tine însuţi, sufletul aceluia l-ai trimis înaintea ta în Împărăţie. Că voind chinuitorii a vă tăia capetele, tu cu îndrăznire te-ai rugat ca primul să meargă la tăiere Astion, ca nu cumva, văzând ucenicul moartea dascălului său, să se înfricoşeze ca şi oarecând Apostolii în faţa pătimirii Învăţătorului Hristos. Că mare şi ascunsă este viclenia diavolului şi scris este: bate-voi păstorul şi se va risipi turma. Iar tu, ca un păstor preabun, nu ai voit a pierde pe cel ce pe umerele tale l-ai scos din hăţişurile necredinţei.

Slavă.., glasul al 6-lea:

Răsărit-au ca un soare moaştele sfinţilor Epictet şi Astion, risipind întunecimea de la sufletele noastre. Să se bucure Dobrogea şi să sălteze tot neamul românesc, că şi-a agonisii avere veşnică pe care furii nu o fură şi moliile nu o strică, aur luminos din care izvorăsc tămăduiri, soare bine-înmiresmat care luminează sufletele cele întunecate de păcate, foc care mistuie şi risipeşte duhurile necurate, putere din puterea Celui Înfricoşător, că aşa a binevoit Domnul cel milostiv a răsplăti pe toţi cei ce cred în El şi Îl iubesc pe Dânsul.

Şi acum...

Ceea ce singură eşti Născătoare de Dumnezeu şi Maica Luminii, pe noi, cei aflaţi în întunericul păcatelor, luminează-ne cu cercetarea ta cea de maică, ia de la noi toată amărăciunea şi risipeşte deznădăjduirea care ne-a cuprins, ca izbăviţi prin tine, să dobândim îndrăznirea cea bună către Fiul tău şi Dumnezeul nostru, ceea ce eşti una binecuvântată.

La binecuvântarea pâinilor TROPARUL, glasul 1:

Pe cei de o cinste cu Ermolae şi cu Pantelimon, pe Epictet - preotul cel înţelept şi pe Astion - ucenicul cel mult râvnitor, veniţi toţi credincioşii să-i lăudăm, pe mucenicii lui Hristos şi podoaba Dobrogei, zicând: bucuraţi-vă,

cei ce de-a pururi mijlociţi pentru sufletele noastre.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul....
se cântă troparul sfinţilor (de 3 ori).

După catisma întâi, sedealna, glasul I:

Nu de la oameni aţi luat chemare şi nu trupul şi sângele v-au descoperit vouă înţelesul cel de taină, ei Însuşi Hristos, Cel ce a lucrat în voi lucruri minunate, Acela v-a şi chemat. Acela v-a povăţuit şi v-a întărit prin Duhul Său cel Sfânt ca să grăiţi cu îndrăzneală înaintea tiranilor. Acela, la urmă, a primit sufletele voastre ca pe o bună mireasmă în jertfelnicul Său cel mai presus de ceruri, iar cinstitele voastre moaşte cu nestricăciune şi cu darul facerii de minuni le-a dăruit. Pentru aceasta şi noi chemăm: Sfinţilor Epictet şi Astion, cereţi de la Domnul iertare de păcate tuturor celor ce săvârşesc cu dragoste cinstită pomenirea voastră.

Slavă... Şi acum...

Pe tine, ceea ce ai născut cu trup pe Mântuitorul tuturor şi cu sângiurile tale ai îndulcit lumea cea amărâtă de păcat, pe cea una curată şi nevinovată cu adevărat, pe Maica şi Împărăteasa noastră, te rugăm: mijloceşte cu sfinţii mucenici pentru sufletele noastre.

După catisma a doua, sedealna, glasul 1.

Întru împărăţia cea neînserată, unde drepţii ca luminătorii strălucesc, acolo şi voi v-aţi sălăşluit, bunilor biruitori, căci încă în trupuri muritoare îmbrăcaţi fiind, aţi strălucit ca soarele şi cu toiul v-aţi arătat nepământeşti, răbdând chinurile ca nişte fără de trupuri. Dar apunând pentru această lume trecătoare, în alta mai bună aţi răsărit, de unde luminaţi tuturor celor ce săvârşesc pomenirea voastră cu credinţă.

Slavă... Şi acum...

Pe Împărăteasa cea bună, pe Doamna şi Maica creştinilor toţi să o lăudăm: că aceasta ne-a izbăvit pe noi din moartea cea veşnică cu naşterea sa.

După polieleu, sedealna, glasul al 5-lea:

Arătatu-v-aţi strălucitori biruitori şi întru toiul înfricoşători pentru vrăjmaş, că având în inimile voastre Piatra cea din capul unghiului, pe Hristos Dumnezeu, aţi surpat cu praştia cea duhovnicească pe Goliathul cel trufaş. Că de îndată ce a tăiat cinstitele voastre capete, tiranul Latronianus a fost ucis el însuşi de duhul răutăţii pe care l-a slujit. Iar Vigilantius, unul din dregători, văzând minunile pe care le săvârşea în voi Domnul Iisus Hristos, a crezut şi şi-a izbăvit sufletul său din amăgirea cea idolească. Pentru aceasta şi noi cântăm: Sfinţilor Epictet şi Astion, trimiteţi binecuvântarea voastră peste toţi cei ce cheamă numele voastre cu credinţă!

Slavă... Şi acum...

Neavând îndrăznite clin pricina mulţimii păcatelor noastre, Preasfântă Fecioară, pe tine te rugăm: roagă pe Cel ce S-a născut din tine să se mântuiască sufletele noastre.

Antifonul întâi al glasului 4:

Prochimen, glasul al 8-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioşiior Săi.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi,Dumnezeul lui Israil.

Toată suflarea...

Evanghelia de la Matei (X, 16-22)
Caută Evanghelia de miercuri în săptămâna a treia după Pogorârea Sfântului Duh,

După Psalmul 50

Slavă.... glasul al 3-lea:

Când ai vrut să arăţi puterea Ta lumii, Mântuitorule, ai trimis pe ucenicii Tăi ca pe nişte mici în mijlocul lupilor, iar aceia, având puterea Ta, cu smerenia şi cu blândeţea au biruit pe cele trufaşe. Pentru rugăciunile mucenicilor Tăi, Mântuitorule, mântuieşte sufletele noastre.

Şi acum...

Fericimu-te pe tine, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, pe cea mai strălucită decât soarele şi mai înaltă decât cerurile, că pe toţi cei ce scapă la tine cu credinţă ca o Maică multmilostivă îi primeşti umplându-i de nădejde şi de mângâiere, ceea ce eşti dulceaţa credincioşilor.

Şi stihira, glasul al 6-lea:

Răsărit-au ca un soare moaştele sfinţilor Epictet şi Astion, risipind întunecimea de la sufletele noastre. Să se bucure Dobrogea şi să sălteze tot neamul românesc, că şi-a agonisit avere veşnică pe care furii nu o fură şi moliile nu o strică, aur luminos din care izvorăsc tămăduiri, soare bine-înmiresmat care luminează sufletele cele întunecate de păcate, foc care mistuie şi risipeşte duhurile necurate, putere din puterea Celui Înfricoşător, că aşa a binevoit Domnul cel milostiv a răsplăti pe toţi cei ce cred în El şi Îl iubesc pe Dânsul.

CANOANELE

Se pun canoanele zilei, din Octoih şi acest Canon al mucenicilor:

Irmoasele din Octoih

Cântarea 1
Irmos:

Pe luminătorii cei duhovniceşti ai Bisericii şi propovăduitorii credinţei care de la Răsărit au ieşit şi lumea au luminat, în cântări duhovniceşti să-i mărim.

Împodobit cu darul facerii de minuni încă din tinereţe ai fost, preacuvioase Părinte Epictet, tămăduitor şi propovăduitor preaînţelept al Evangheliei, pentru aceea jugul cel bun al preoţiei ai luat de la Hristos şi pe mulţi cu învăţăturile tale i-ai povăţuit la calea mântuirii.

Ca unul ce ai deschis pântecele maicii tale de parte bărbătească fiind, închinat Domnului ai fost, precum s-a scris în Lege, preafericite Astion, căci deşi dintre păgâni ai răsărit, ca o viţă bine rodită te-ai înălţat până la Scaunul Împăratului ceresc.

Slavă...

Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi, a zis dreptul David, şi noi cu acela mărturisim şi grăim: minunat eşti,

Hristoase Dumnezeule, că în tot neamul şi în tot locul binecuvântezi pe cei ce te cinstesc pe Tine.

Şi acum...

Binecuvântată eşti, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, că ai avut în sfintele tale braţe pe Dumnezeul tuturor, către Care având acum îndrăznire ca o Maică mijloceşti pentru sufletele noastre.

Catavasie: Deschide-voi gura mea...

Cântarea 3
Irmos:

Ca un bun lucrător al viei lui Hrislos, pe Astion. strugurele cel binemirositor şi împlinit, cu grijă l-ai cules ca să-l duci la masa Împăratului Ceresc. Şi rod însutit aducând, părinte Epictet, te-ai făcut bucurie Stăpânului tău.

Odraslă singură fiind în casa părinţilor tăi ca o rândunea preafrumoasă ai zburat spre cerurile cele duhovniceşti ale învăţăturii lui Hristos. Cine nu te va ferici pe tine, Părinte Astion, căci dragostea cea pământească lăsând-o şi faima neamului celui ales nesocotind-o, ai ales mai bine a pătimi pentru Hristos, decât a te bucura de viaţa cea trecătoare din care moartea ne deşteaptă ca dintr-un vis.

Atunci când Duhul Sfânt S-a atins de inima ta, preafericite Astion, te-ai lipit cu toată inima de părintele tău Epictet, de la care ai aflat învăţătura lui Hristos mai mult decât de părinţii cei trupeşti. Şi alegând mai degrabă a merge în pământuri străine şi îndepărtate, spre a putea fi cu Hristos, ai părăsit casa cea bogată a părinţilor tăi, dar care nu-l aveau pe Dumnezeul cel Adevărat.

Slavă...

Pe cei ce i-ai ales şi Ţi-au urmat Ţie cu credinţă voit-ai să-i aşezi împreună cu Tine în Împărăţia Tatălui, Mântuitorule Bune, şi slava care Ţi se cuvine numai Ţie voit-ai a o împărtăşi şi lor. Cu adevărat negrăit este iubirea Ta de oameni şi mila Ta este fără de sfârşit. Pentru rugăciunile Sfinţilor Tăi, Hristoase Dumnezeule mântuieşte sufletele noastre.

Şi acum...

Ca una ce eşti singură aleasă şi binecuvântată între femei, şezut-ai de-a dreapta Împăratului ceresc întrecând cu frumuseţea şi cu strălucirea cetele îngerilor şi ale arhanghelilor. Pe tine ca pe Maica lui Dumnezeu şi Împărăteasa lumii credincioşii toţi te mărim.

Catavasie: Pe ai tăi cântăreţi...

SEDEALNA, glasul al 4-lea:

În cetatea Halmyrisului v-aţi arătat strălucitori nevoitori şi propovăduitori neînfricaţi ai dreptei credinţe strălucind cu minunile şi cu faptele voastre cele bune vrednici următori ai Apostolului celui întâi chemat v-a arătat, Sfinţilor Epictet şi Astion. Cei ce lupta cea bună aţi luptat şi v-aţi încununat, izbăviţi-ne şi acum de eresurile cele păgubitoare, păzind întreagă turma cea cuvântătoare şi nestrămutată în veacul veacului.

Slavă..., Şi acum...

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, Apărătoarea şi Mângâietoarea noastră,

împreună cu sfinţii mucenici, roagă pe Milostivul Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre.

Cântarea 4
Irmos:

Dacă au văzut părinţii tăi, preafericite Astion, că nu te mai găsesc, au plâns cu amar pierderea ta, ca şi oarecând Patriarhul Iacov care a plâns pe fiul său, dreptul Iosif. Dar precum acela în pământul cel străin al egiptenilor s-a arătat strălucit şi a izbăvit din moarte pe părintele şi pe fraţii săi, aşa şi tu, pătimind de bunăvoie asprimea străinătăţii, prin pătimirile tale ai izbăvit din foametea credinţei idoleşti pe părinţii tăi, hrănindu-i cu pâinea cea vie şi neîmpuţinată a Evangheliei lui Hristos.

În cetatea Halmyrisului poposind, sfinţilor mucenici, prin viaţa voastră curată şi prin numeroasele minuni aţi câştigat dragostea locuitorilor, pe mulţi întorcând la dreapta credinţă. Căci ca şi apostolii odinioară pe ologi i-aţi ridicat, orbilor le-aţi întors vederea şi pe demoni ca pe nişte neputincioşi i-aţi gonit de la cei ce vă cereau ajutorul cu credinţă.

Văzând faptele voastre cele minunate şi dragostea care sporea în popor, răucredinciosul voievod Latronianus, mai marele cetăţii, ca un câine asmuţit de Diocleţian, s-a pornit cu ură împotriva voastră. Dar voi, ca nişte miei răbdând sfâşierile cele cumplite, necontenit lăudaţi pe Dumnezeu, Cel ce a făcut rănile voastre mai strălucitoare decât soarele.

Slavă...

Auzind un oarecare dregător Vigilantius glasurile voastre care din mijlocul chinurilor necontenit strigau „Suntem creştini, o tirane, fie, dar, voia Dumnezeului nostru cu noi!” s-a minunat de puterea care izvor; din aceste cuvinte şi, rostindu-le şi el în inima sa, fost aprins de dragostea cea dumnezeiască, mărturisind pe Dumnezeul cel Adevărat.

Şi acum...

Pe tine te laudă cetele proorocilor şi ale apostolilor, de tine se bucură mucenicii şi cuvioşii ţi se închină ţie, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Primeşte, dar şi de la noi, smeriţii, această nevrednică laudă pe care ţi-o aducem ca unei Maici şi izbăvitoare a noastră a tuturor.

Catavasie: Sfatul cel neurmat...

Cântarea 5 Irmos:

Fiind luminaţi cu lumina cea neînserată, aţi strălucit ca nişte sfeşnice în lumea cea cuprinsă de întunericul păcatelor şi cu buna mireasma faptelor voastre celor bune aţi trezit inimile cele amorţite de duhoarea credinţei idoleşti, povăţuindu-le la credinţa cea adevărată.

Pe tânărul cel bogat şi de neam bun care a venit la tine l-ai învăţat cu dragoste taina adevăratei bogăţii şi înţelepciuni, părinte Epictet, căci strălucirea aurului trecător şi slava lumii în zadar acopăr goliciunea celui ce se pogoară în pământ.

Lepădând de bunăvoie aurul cel trecător şi slava cea deşartă, pentru Evanghelie v-aţi făcut voi înşivă comoară de mult preţ şi slavă pentru toată lumea, că sfintele voastre moaşte s-au arătat mai strălucite

decât orice aur şi mai înmiresmate decât mirul, izvorând tămăduiri tuturor celor ce le sărută cu credinţă.

Slavă...

Atunci când iudeii îl loveau cu pietre pe Ştefan, întâiul între mucenici, faţa aceluia a strălucit ca soarele, căci a văzut pe Hristos, Lumina lumii, îmbărbătându-l să rabde până în sfârşit. Aşa şi trupurile voastre, mucenicilor, când au fost puse în mormânt au strălucit cu lumină orbitoare, umplând văzduhul de bună mireasmă.

Şi acum...

Ceea ce eşti Maica Luminii şi petreci în lumină, pe Tine te rugăm, luminează mintea şi simţurile noastre, ca să nu mai păşim în întuneric, ci să urmăm în calea poruncilor Fiului Tău şi Dumnezeului nostru, ceea ce eşti una binecuvântată.

Catavasie: Spâimântaiu-s-au toate...

Cântarea 6
Irmos:

Văzând un oarecare târgoveţ pătimirile voastre, o, mucenicilor, a recunoscut pe tânărul Astion că este fiu al mai marelui cetăţii din care se trăgea, şi, mergând, în grabă a vestit părinţilor despre locul aflării fiului lor. Iar acestea toate s-au făcut din purtarea de grijă a Celui Preaînalt Care voieşte ca tot sufletul să se întoarcă şi la cunoştinţa adevărului să vie.

Cine va povesti chinurile voastre, multpătimitorilor, că trupurile voastre ca nişte lemne fiind strujite, mintea voastră pururea se înălţa către cele înalte, iar cu inima şi cu gura mărturisind pe Cel ce vă întărea, aţi ruşinat îndrăznirile cele neputincioase ale chinuitorilor.

Ca o minune v-aţi făcut tuturor, căci mai degrabă oboseau chinuitorii voştri, nemaiştiind ce fel de chinuri să mai născocească, decât să slăbească bărbăţia voastră. Pentru aceea şi tiranul cel turbat, temându-se ca nu cumva tăria voastră să înmulţească numărul creştinilor, a poruncit să vi se taie capelele afară de cetate.

Slavă...

Când aţi voit a merge la nunta Mielului, preafericiţilor, în haină prealuminată v-aţi împodobit, ţesută nu din mătăsuri, ci din sângiurile voastre cele mucenicești care strălucesc mai tare decât soarele.

Şi acum...

Fericimu-te pe tine, de Dumnezeu Născătoare, fecioară, că în pântecele tău S-a copt Pâinea cea adevărată Care S-a pogorât din cer, Hristos Dumnezeul nostru, dintru Care tot cel ce mănâncă cu vrednicie se mântuieşte.

Catavasie: Înţelepţii de Dumnezeu...

CONDACUL, glasul al 5-lea:

Din cer aţi luat dumnezeiescul dar şi tuturor v-aţi făcut izvor de tămăduiri şi sfeşnice prealuminate în calea mântuirii. În dar aţi luat, în dar daţi-ne nouă, sfinţilor mucenici şi doctori fără de arginţi, tămăduind rănile cele trupeşti şi sufleteşti ale celor ce săvârşesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

ICOSUL

Iubind pe Dumnezeu din tot cugetul şi din toată inima voastră, aţi socotit deşertăciune şi vis cele vremelnice, preafericiţi lor, căci nu numai roada sufletelor voastre aţi înfăţişat-o Ziditorului, ci până şi trupurile vi le-aţi adus ca pe o jertfă curată şi bineplăcută; şi ca unii ce prăznuiţi acum în lumina cea neapropiată rugămu-vă, mijlociţi pentru cei ce săvărşesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

SINAXAR:

În ziua a opta a lunii iulie, pomenirea sfinţilor mucenici şi doctori fără de arginţi Epictet, preotul şi Astion, monahul din Dobrogea, care au pătimit în vremea domniei răucredinciosului împărat Diocleţian

Aceşti fericiţi şi cu totul minunaţi ostaşi ai lui Hristos au trăit în vremea domniei răucredinciosului împărat Diocleţian. Faptele şi pătimirile lor cele minunate şi mai ales mulţimea de minuni şi de tămăduiri pe care le-au făcut în timpul vieţii, dar şi după proslăvire, prin sfintele lor moaşte, i-au făcut pe unii de au scris cu amănuntul viaţa lor. Mai târziu, un oarecare învăţat din Apus a tipărit viaţa mucenicilor într-o adunare de vieţi de sfinţi, foarte vestită, care în latină se zice Acta Sanctorum, adică Faptele Sfinţilor.

Amândoi sfinţii se trăgeau dintr-o oarecare cetate din răsărit, a cărui nume însuşi mucenicii au voit să-l ţină ascuns. Epictet era preot şi monah, propovăduind cuvântul Evangheliei şi lucrând numeroase minuni şi tămăduiri, căci încă din tinereţe s-a arătat în el alegerea pe care i-a făcut-o Dumnezeu. În una din zile a venit la preacuviosul Epictet un tânăr foarte frumos la chip şi bine îmbrăcat, voind să audă cuvintele lui, întocmai cum mai târziu tânărul Pantelimon a mers să asculte cuvintele preotului Ermolae. Acest tânăr nu era altul decât Astion, fiul mai marelui cetăţii, care era bogat în bogăţia cea pământească, dar sărac pentru împărăţia cerului, căci nu cunoscuse încă pe Hristos.

După ce i-a vorbit cu multă dulceaţă despre tainele cele înalte ale credinţei în Hristos, preacuviosul Epictet l-a botezat pe tânărul Astion, care atât se aprinse de dragostea cea dumnezeiască, încât nu a mai voit a se întoarce acasă, ci a cerut părintelui său să fugă împreună într-o ţară îndepărtată, ca nu cumva tatăl său, care era păgân, aflând despre botezul unicului şi iubitului său fiu, să facă tulburare împotriva celor doi. Aşa au ajuns sfinţii Epictet şi Astion în Sciţia Mică, în cetatea Halmyris, care este în România de astăzi, în Dobrogea.

Se spune despre sfinţii Epictet şi Astion în Acta Sanctorum că faptele şi minunile pe care le-au lucrat în pământul strămoşilor noştri, în Sciţia Mică, au fost încă şi mai minunate decât cele din patria lor. Că au ridicat din patul neputinţei pe slăbănogi şi paralizaţi, au întors ochii orbilor şi pe diavoli ca pe nişte neputincioşi îi goneau de la cei ce le cereau ajutorul. Si nu numai preotul Epictet lucra minuni, ci şi tânărul Astion pentru viaţa sa curată şi ascultarea desăvârşită pe care o făcea părintelui său s-a învrednicit de darul facerii de minuni. Văzând minunile sfinţilor şi minunându-se de cuvintele învăţăturii lor, mii de halmirideni se botezau în Hristos.

Dar diavolul, care dintru început este urâtor de oameni şi zavistnic a toată fapta bună, s-a arătat într-o zi cuviosului

Astion şi i-a zis că de acum se va răzbuna pe el, căci intrând în mai marele cetăţii, îl va ucide. Aşa s-a şi întâmplat, căci intrând diavolul în guvernatorul ţinutului, pe nume Latronianus, a chemat pe cei doi în faţa tribunalului. Dar fiind întrebaţi din ce ţară se trag şi din ce neam, sfinţii nimic nu au răspuns, decât numai că sunt creştini şi se trag din patria creştinilor. Mâniindu-se atunci Latronianus, a poruncit ca mărturisitorii să fie supuşi la chinuri, dar şi în timpul chinurilor, ostaşii lui Hristos, ca şi oarecând tinerii în cuptorul haldeilor, strigau: „Suntem creştini, o, tirane! Fie, dar, voia Domnului Dumnezeului nostru cu noi!”

Un oarecare dregător, Vigilantius, văzând câtă putere iese din această mărturisire a sfinţilor, încât vreme de mai bine de treizeci de zile răbdau sfărâmarea oaselor, fierberea în ulei şi alte cumplite chinuri, a început şi el să zică în inima sa: „Suntem creştini, o, tirane! Fie, dar, voia Domnului Dumnezeului nostru cu noi!” Această mărturisire ca o văpaie cerească a aprins în inima lui Vigilanlius focul credinţei în Hristos.

Acest vrednic de pomenire, ca un al doilea Iosif din Arimatheia, a îngropat cu grijă cinstitele moaşte ale mucenicilor, care atunci când au fost puse în mormânt au strălucit ca soarele şi au umplut văzduhul de bună mireasmă, încât mulţi din cei ce erau de faţă au crezul în Hristos.

La câteva zile după aceea, sfântul Astion s-a arătat în vis lui Vigilantius şi i-a vestit că părinţii săi vor veni în cetate ca să-l caute şi că el va trebui să-i întâmpine şi să aibă grijă de ei. Căci un oarecare târgoveţ trecând prin Halmyris în timpul pătimirii mucenicilor, a recunoscut pe Astion al cui fiu este şi s-a dus în grabă de a vestit părinţilor săi. Ajungând părinţii sfântului în cetate, Vigilantius i-a luat la el acasă şi vorbindu-le timp de o săptămână despre fiul lor şi despre credinţa creştină, în cele din urmă i-a dus la mormântul sfinţilor. Aici sfântul Astion s-a arătat ca şi aievea, îmbrăţişându-şi mama bătrână şi vorbindu-i despre slava cea cerească, fericiţii părinţi ai sfântului Epictet, Alexandru şi Marcelina au primit sfântul botez de la însuşi episcopul locului, Evanghelicus după care s-au întors în cetatea lor, luând împreună cu ei şi pe Vigilantius.

Îndată după pătimirea sfinţilor, tiranul Latronianus a fost cuprins de un duh necurat si ieşind între supuşii săi a început să strige ca un turbat şi să lovească cu sabia. Văzând că nu este în toate minţile, soldaţii l-au legat şi l-au pus într-o temniţă, unde chinuit de diavol vreme de trei zile, în cele din urmă şi-a dat duhul.

Multe minuni s-au săvârşit la moaştele mucenicilor, însă cu vremea locul aflării lor s-a pierdut. Mare minune a fost când, după 17 veacuri de la pătimirea lor, în anul 2001, la praznicul Adormirii Maicii Domnului, această comoară cerească a fost descoperită în timpul săpăturilor în ruinele unei vechi bazilici din fosta cetate Halmyris. Toate cercetările nu au lăsat nici o urmă de îndoială că moaştele găsite, care au rămas întregi, sunt ale sfinţilor mucenici Epictet şi Astion, pomeniţi în Sinaxarul ortodox pe 8 iulie. În vremea de faţă moaştele sfinţilor se află puse spre închinare în catedrala arhiepiscopală Sfinţii Apostoli Petru şi Pavel din Constanţa.

Sfinţii Epictet şi Astion, după ce au răbdat numeroase chinuri, s-au săvârşit prin sabie. La vremea pătimirii, preacuviosul Epictet avea cam la 60 de ani, iar ucenicul său Astion, monahul, în jur de 35. Bătrânul preot a cerut călăilor ca mai întâi să fie tăiat capul lui Astion, ştiind că multe sunt vicleniile diavolului şi ca nu cumva, văzând moartea dascălului său, ucenicul să fie cuprins de ispită, ca şi oarecând apostolii în faţa pătimirii învăţătorului Hristos. După aceea, punându-şi capul pe pieptul ucenicului său iubit, bătrânul Epictet a cerut să fie tăiat şi el. Şi aşa au luat amândoi cununa din mâna lui Hristos, la anul 290, mutându-se la Cel pe Care l-au mărturisit, a Căruia este slava în veci. Amin.

Cântarea 7
Irmos:

Tinerii cei binecredincioşi în cuptor au călcat văpaia şi focul în rouă l-au prefăcut prin credinţa în Dumnezeu, iar voi uneltirile tiranilor întru nimic le-aţi prefăcut, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Cu postul şi cu înfrânarea şi cu privegherile cele îndelungate aţi făcut trupurile voastre ca pe nişte unelte de cântare, căci loviturile cele de multe feluri ca pe nişte degete care aleargă pe strune le-aţi socotit, izvodind cântare bineplăcută lui Dumnezeu: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Văzând Vigilantius, dregătorul cel insuflat de Dumnezeu mărturisirea voastră, s-a aprins de focul credinţei în Hristos şi împreună cu voi a cântat: Dumnezeul părinţilor şi al nostru, bine eşti cuvântat!

Slavă...

Pe Dumnezeu nimeni nu L-a văzut vreodată, Fiul, Carele este în sânurile Tatălui. Acela L-a făcut cunoscut, iar voi, ca nişte slugi vrednice şi credincioase, aţi intrat în bucuria Stăpânului ceresc, pe Care rugaţi-L pentru sufletele noastre.

Şi acum...

Cine va povesti măririle tale şi cine te va lăuda după vrednicie, Preacurată? Că însuşi îngerul n-a găsit nimic a zice, decât numai: Bucură-te! Pentru aceasta şi noi, ca nişte necunoscători, dar mânaţi de dragostea cea către tine, grăim ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Domnul este cu tine şi prin tine cu noi!

Catavasie: N-au slujit făpturii...

Cântarea 8
Irmos:

Cu adevărat nimic nu a putut să vă despartă pe voi de dragostea lui Hristos, că nici focul urii celei turbate a chinuitorilor, nici înălţimea mândriei celei drăceşti a lui Latronianus, nici adâncul durerilor celor asemenea cu iadul, nici sabia, nici îngerii cei răi nu au putut slăbi râvna voastră cea curată, multpătimitorilor, a celor ce cântaţi: Binecuvântat eşti Hristoase. Dumnezeule şi prealăudat întru toţi vecii.

Îndată după pătimirea voastră, te-ai arătat în vis dregătorului Vigilantius şi ca un viu i-ai vorbit lui, preafericite Astion, poruncindu-i să aibă grijă de părinţii tăi care aveau să vină în cetate căutându-te, iar acela, ca o slugă credincioasă, a împlinit cele rânduite de Mântuitorul tuturor, cântând: lăudat eşti Hristoase Dumnezeule întru toţi vecii!

Nu vom tăcea, o, părinte Astion, a pomeni aici şi pe părinţii tăi cei după trup, pe fericiţii Alexandru şi Marcelina, cei ce odinioară ca nişte păgâni au deplâns pierderea ta, iar la urmă s-au luminat cu lumina credinţei. Căci acestora tu însuţi te-ai arătat după pătimirea ta, îmbrăţişându-i aievea şi vorbindu-le cu dulce glas despre tainele Împărăţiei care va să fie, ca şi aceştia dimpreună cu tine să cânte: popoare, binecuvântaţi şi preaînălţaţi pe Hristos întru toţi vecii!

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Pe Tine Te binecuvântăm şi Ţie mulţumim, Părinte al luminilor şi Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, că toate le-ai făcut spre mântuirea noastră şi acum ne-ai dăruit nouă comoara cea nepreţuită, aurul ceresc, moaştele mucenicilor Tăi Epictet şi Astion, împreună cu care şi noi îţi cântăm: Binecuvântat eşti Doamne, Dumnezeule întru toţi vecii!

Şi acum...

Nu vom tăcea a spune puterile tale, Născătoare de Dumnezeu, că nu îţi întorci faţa ta de la noi, chiar dacă şi greşim, ci ca o Maică îndelung răbdătoare şi mult iubitoare, pururea izbăveşti pe cei ce cântă: tineri, binecuvântaţi, preoţi, lăudaţi, popoare, preaînălţaţi-L pe Hristos întru toţi vecii!

Să lăudam, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi preaînălţându-L întru toţi vecii.

Catavasie: Pe tinerii cei binecredincioşi...

Cântarea 9

Irmos:

Ca nişte slugi bune şi credincioase iubirea Stăpânului ceresc aţi câştigat şi aţi intrat în bunăvoinţa Preacuratei Sale Maici, căci cinstitori ai fecioriei ei celei de-a pururea veşnice aţi fost şi cu viaţa cea curată pe cea singură curată o aţi urmat. Pentru aceasta şi ea şi-a arătat bunăvoinţa sa către voi, descoperind nouă sfintele voastre moaşte la Praznicul cel ales al Adormirii sale.

În timpul vieţii voastre pământeşti ca două vlăstare roditoare aţi răsărit din tulpina Bisericii, prealăudaţilor, şi acum rodiţi vinul cel bine înmiresmat şi tămăduitor, potolind arşiţa cea pricinuită de patimi.

Izvor de binefaceri s-au arătat sfintele voastre moaşte, mult pătimitorilor, dintru care se adapă turma cea cuvântătoare, şi sicriul vostru scăldătoare duhovnicească stă înaintea tuturor, întru care ne spălăm de toată necurăţia sufletească.

Slavă...

Cu mucenicii şi cu feciorelnicii intrat-aţi la nunta Mielului, sfinţilor Epictet şi Astion, şi stând la Jertfelnicul cel mai presus de ceruri, împreună cu toţi sfinţii şi înfricoşătorii îngeri, pururea strigaţi: vrednic este Mielul cel înjunghiat ca să ia puterea şi bogăţia şi înţelepciunea şi tăria şi cinstea şi slava şi binecuvântarea în vecii vecilor!

Şi acum...

Înfricoşătoare şi nepătrunsă este naşterea ta Preacurată, că pe Cel pe Care muritorul nu poate să-L vadă în pântecele tău cel fecioresc L-ai purtat. Pentru

aceasta ca pe o adevărată Născătoare de Dumnezeu şi izbăvitoare a noastră toţi te mărim.

Catavasie: Tot neamul omenesc...

LUMINÂNDA, glasul al 5-lea:

Pe doimea cea mult lăudată, pe dascălul Epictet şi pe ucenicul Astion, care în Dobrogea s-au nevoit şi s-au încununat, iar pentru faptele şi pătimirile lor cele minunate s-au făcut slăviţi în toată lumea, veniţi credincioşilor să-i lăudăm. Că aceştia ne-au lăsat moştenire mare, făcându-ne din săraci bogaţi şi din neputincioşi puternici, căci sfintele lor moaşte ca pe un aur ceresc astăzi îl primim, îmbogăţindu-ne cu bogăţie veşnică şi mântuitoare.

Slavă...

Sufletele voastre în mâna lui Dumnezeu le-aţi dat, precum se cuvine dreptţilor, lăsând pământului trupurile voastre cele mult pătimitoare; dar şi acestea, la vreme bine cuvioasă, ca o apă bine înmiresmată au ţâşnit afară, spălând orice boală şi orice întinăciune de la sufletele noastre.

Şi acum...

Prea binecuvântată eşti Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, că ţi-a făcut ţie mărire Cel Puternic şi sfânt numele Lui, că, iată, după vrednicie te cinstesc toate neamurile şi numele tău se slăveşte în veacul veacului.

LA LAUDE

Stihirile pe 6, glasul 1:

Cu sângiurile voastre ca şi cu o porfiră şi cu vison împodobiţi fiind, intrat-aţi la nunta Mielului Celui ce ridică păcatul lumii, sfinţilor mucenici, unde dreptţii ca luminătorii strălucesc şi împreună cu cetele îngereşti lăudă pe Cel unul vrednic de laudă cu adevărat.

Arătatu-te-ai vas ales al Duhului Sfânt şi lucrător de taină al iconomiei lui Hristos, Părinte Epictet, căci nimeni nu poate veni la Fiul, de nu-l va atrage mai înainte Tatăl, Cel ce stăpâneşte peste toate.

Ascultător părintelui tău te-ai arătat încă şi în moarte, preacuvioase Astion, pentru aceasta ai primit ascultare pentru ascultare. Căci oricâte cereai de la Dumnezeu îndată le primeai, arătând că oricine ascultă de părintele său este şi el ascultat de Dumnezeu.

Avut-aţi în inimă pe Cel ce stăpâneşte peste toate, căci Acela binevoieşte în cei ce Îl ascultă şi împreună cu Tatăl şi cu Duhul vine şi cinează întru dânşii, după cum Însuşi a tăgăduit.

Străini aţi fost pe pământ, având patria voastră în ceruri şi cu totul cetăţeni ai cerului v-aţi arătat, trăind în trup ca nişte fără de trupuri. Oameni cereşti şi îngeri pământeşti, pentru aceea şi chinurile le-aţi socotit o bucurie, căci ele v-au mutat la locuinţa voastră cea din ceruri.

Fericimu-vă pe voi, sfinţilor Epictet şi Astion, că mai înainte de Marele Antonie călugări aţi fost, fericimu-vă că împreună cu mucenicii şi cu feciorelnicii la Jertfelnicul Mielului aţi intrat, fericimu-vă că celor din nevoi aţi dăruit tămăduiri. Şi acum mijlociţi pentru cei ce săvârşesc pomenirea voastră cu credinţă.

Slavă.... glasul al 6-lea:

Astăzi este prăznuirea cea minunată şi bucurie celor credincioşi, că pământul ca cerul s-a înseninat, răsărind dintru sine moaştele Sfinţilor Epictet şi Astion cele mai strălucitoare decât soarele şi mai înmiresmate decât mirul. Veniţi toată turma cea cuvântătoare să ne adăpăm cu raze de lumină şi să ne săturăm cu apa cea vie care nu sărăceşte niciodată, că întru aceasta sunt tămăduirile şi milă şi har nemăsurat tuturor celor ce se închină cu credinţă.

Şi acum...

Pe Născătoarea de Dumnezeu şi Maica Luminii, pe Împărăteasa şi Stăpâna lumii cea multmilostivă şi cu totul iubitoare, întru cântări cinstind-o, să o mărim.

Slavoslovia mare. Ecteniile şi otpustul.

LA LITURGHIE

Apostolul din Epistola a doua către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel:
„Fraţilor, ştim că, dacă pământeasca noastră locuinţă...”
(Caută Apostolul de miercuri, pentru morţi).

Evanghelia de la Ioan XVII, 18-26
(caută Evanghelia de vineri din săptămâna a şaptea după Paşti).

CHINONICUL:
Întru pomenire veşnică va fi dreptul, de auz rău nu se va teme.

Sursa: Slujba Sfinţilor Mucenici şi Doctori fără de arginţi Epictet şi Astion